

تصویر ابو عبد الرحمن الکوردی

رێزمانی ئاخواوتی کوردی

بە پێی لێکۆڵینهوهی لێژنەی زمان و زانستگانی
له کۆری زانیاری کورد

بۆدبەزاندنی جۆریها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

تەسبیل انواع الکتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پەراي داڤود کتایپهای مختلف مەراجە: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

لەکتب (کوردی ، عەریی ، فارسی)

پڙهانی ئاځاوتنی کوردی

به پتی لیکۆلینهوهی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی

له کۆپی زانیاری کورد

پێژمانی ئاهاوتنی کوردی

به پتی لیکۆلینهوهی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی
له کۆپی زانیاری کورد

دهزگای چاپ و بڵاوکردنهوهی ئاراس

ههولێر - هه‌رتمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspublishers.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیته‌ی www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

پێژمانی ناخاوتنی کوردی
لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی له‌ کۆپی زانیاری کورد
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٠٩٠
چاپی دوهم ٢٠١١
تیریز: ٢٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ٦٦ - ٢٠١١
نه‌خشانده‌نی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کرهم
رازانده‌نه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان
پیتکاری: روشنا ره‌شاد
هه‌له‌گری: کارزان کانه‌بی
رێنووسی په‌کگرتوو: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب

پروونکردنه وه ییکی پیوست

کۆری زانیاری کورد، له پۆژانی سهرهتای دامهزرانیوه، چهند لیژنه ییکی پێک هینا بۆ نهجامدانی ئهو ئهرکانهی که به پیتی یاسای دامهزرانی بۆی دیار کراون. بۆ خهریکبوون به زمانی کوردییوه، که یهکێکه له ئهرکه ههره گرنگهکانی کۆر، له ههوه لهوه لیژنه ییک دامهزرا به ناوی (لیژنه ی زمان) هوه به نهندامهتی ئهم مامۆستایانه: پاکیزه رهفیق حیلمی، کامیل بهسیر، گیو موکریان، عهزیز ئهمهد، سادق بههائهدین، نووری عهلی ئهمین و ئهمهد تاهیر نهقشبهندی. نهختیک دواتر مامۆستا حافز موستهفا قازیش خرایه سهر لیژنه کهوه و بوون به ههشت ئهندام. ئهم لیژنه یه له پۆژی ۳ - ۵ - ۱۹۷۱ دا کهوته سهر کارکردن و دوازه جارن کۆ بووهوه و بهسهردا ههله وشایه وه و یهکێکی تری له جیگه دانرایه وه به ناوی (لیژنه ی زمان و ئیملا) و له ئهندامانه پێک هینرا: مهسعوود محمهد، ههژار (عهبدوهرحمان)، پاکیزه رهفیق حیلمی، نهسرین فهخری، کامیل بهسیر، سادق بههائهدین، عهبدولحه مید ئهترووشی و نووری عهلی ئهمین.

له یه کهم نیاگاوهدرده که ویت له ههلبژاردنی ئهندامانی ئهم لیژنانه لایهنی گرته وه ی زۆربه ی شتیهکانی ئاخاوتنی کوردی رهچاو کراوه تاکو رێزمانیک که له ئهجامی تۆزینه وه ی لیژنه ییکی ئهوتوو به رههم بیت سهر له بهری شتیهکانی کوردی تیدا خویندرابیته وه بهو نیازه که وا له بهراوردکردنی زۆزینه ی شتیهکانه وه هه ل پتر چهنگ کهوێ بۆ دۆزینه وه ی دهستوره رهسه نهکانی رێزمانی کوردی. ئهم مه بهسه ش به لاوه بندری مه بهسی پروپیتوکردنی هه موو زمانه که مان، ئه گهر مومکین بیت، له پیتی تیخویندنه وه ی هه موو شتیه ئاخاوتنه کانیه وه کاریکه بایه خی تایبه تی خۆی هیه و که لێک یارمه تی زمانزان ده دات هه م بۆ پێکهینانی فکریه ییکی گشتی له باره ی زمانی کوردییوه و هه م بۆ تیبیرکردن له که شتی پسپۆرانه و تی هه لکشینه وه ی میژوونا سان بۆ ناو جهرگه و بۆ سهر بنجی زمانه که .

بښگومان په چا وکړدنی، هم مه به سانه له سهره تاوه وای کرد پټکټناني لیژنه کان باو هس به ژماره پټکی زور له نه دماندا بگری، به لام به تاقیکردنه وه درکه وت لیژنه ی زور نه دماند به هو ی دریژه کټشانی دهمه ته قه ی نیوانیانه وه برشتی نه ونده کم دهبی که له گهل ټرک و کاته که ی چ گونجانیکی نه بی، بویی هم لیژنه یه ش هه لوه شیاوه و نه مجاریان له پوژ ی ۱۲ - ۱۱ - ۱۹۷۲ دا دوو لیژنه ی لی که وت هوه: په کټکیان به ناوی (لیژنه ی زمان) که له نه دمانده پټک هینرا: مه سعود محمده، هه ژار، نه سرین فه خری، سادق به هائیدین و نووری علی نه مین، نهوی تریان به ناوی (لیژنه ی لیکو لینه وه ی زمان) که له سهر پټبازنیکی تایبه تی خو ی خه ریکی توژینه وه یه و چ پټوه ندیکی به لیژنه که ی تره وه نیبه.

لیژنه ی زمان به رده وام بوو له سهر چالاک ی خو ی تا پوژ ی ۵ - ۱۱ - ۱۹۷۳. له م پوژده بریاریکی نو ی له نه نجومه نی کوړه وه درچوو لیژنه یکی تازه ی پټک هینا له ژیر ناو نیشانی (لیژنه ی زمان و زانسته کانی) به نه دمانده تی: مه سعود محمده، نه سرین فه خری، سادق به هائیدین و نووری علی نه مین. ماموستا هه ژار خو ی له نه دمانده تی هم لیژنه یان دره اویش ت بو مه به سی په کلابوون له گهل چالاک ی لیژنه کانی تر که تټیاندا نه دماند بوو، به تایبه تی لیژنه ی نه دهب. کاری هم لیژنه یه دریژه کټشانی کاری لیژنه که ی پټشووتره که ناوی (لیژنه ی زمان) بوو، چی لیژده دهیخو تټینه وه به ره می دوو لیژنه ی یه که له دوا یه کی (لیژنه ی زمان) و (لیژنه ی زمان و زانسته کانی) یه له و پوژده که که وتنه سهر کاری سهر به خو یانه وه.

لیژنه کانی سهر به زمانه وه له سهره تاکانی خه ریکبوونیانه وه به زمان پټنوس و پټزمانیان تټک به سټبوو، واته چاره سهرکردنی گیروگرفتی پټنوس و دوژینه وه ی ده ستوره کانی پټزمانیان له هه مان کاتدا ده ست تی وهرده دا، له مه شدا هم راستیی ه یان په چا و کردبوو که به شټکی زوری چو نیه تی نووسینی وشه و که رته کانی ناخو تن به نده به دوژینه وه ی نه و ده ستوره نه ی پټزمان که دیار دده ن ته رکیبی وشه و رسته چو نه و له چییه وه هاتوو و کامی به کامیه وه له نووسیندا بلکی وه یا نه لکی. به لام زووبه زوو درکه وت به سټنه وه ی دانانی پټنوس به دره یانانی ده ستوره کانی پټزمانه وه له گهل پټیو سټی خیرا کردن له دانانی پټنوس ټکی په کگرتوو ناگونجی، چونکه فه رمانی پټزمان کاریکی نه فه سدریژ و به رفروهانه، له وانه یه چند سال تی په ری بهر له وه لیژنه وه یا تاک لټی ببټه وه له

کاتیکدا گیروگرفتی پټنووسی کوردی له کوردستان عیراقدا پټووستی به چارهسه رکردنیکي خیرا و سه ره خق هه به لکو بتوانری یهک شیوه و پټنوو بکری به دهستووری گشتی بۆ هه موو لایه نیک و هه موو نووسه ران. ئەم تیبینییه وای کرد لیژنه کانی ریزمان خق بدزنه وه له گیروگرفتی پټنوو و یه کلا بنه وه بۆ تۆژینه وه له ریزمان.

کاری ئەم لیژنه یه (زمان و زانسته کانی) که درژه کیشانی کاری (لیژنه ی زمان) ه بۆ ئامانجیکي دیارکراو بووه له لایه ن کۆری زانیاری کورده وه، که بریتییه له ریکخستنی پوخته ییکي ئەوتۆی ریزمانی کوردی دهست بدا بۆ خویندن له پله هه لکشیه و کانی فیترگه کانی رهسمی و کۆلیجه کان، مه به س ئەوه نه بووه له تۆژینه وهیدا قوول بپته وه بۆ بناوانی زمانی کوردی که سه ر ده کیشته وه سه ر لیکۆلینه وه ی میژووی زمان و خه ریکبوون به فۆنه تیکه وه سه ره رای گه یاندنه وه یه کتری زا ره جودا کانی له ناوچه ییکه وه بۆ ناوچه ییکي تری کوردستانی گه ره .

لیژنه له خه ریکبوونی به باسه کانی ریزمانه وه ویستویه تی هه رجاره چاوێک به بیروباوری زمانزانی کوردیدا بخشینی و به راوردیکیش بکا له نیوانی زمانی کوردی و ئەو زمانانه ی که ریزمانه کانیا ن به لای کورده وارییه وه نه ختیک ئاشنایه . بۆ ئەم ئامانجه تا له توانیدا بوو بیت سه ره تای لیکۆلینه وه کانی به هینانه وه ی ئەو بیروباوه رانه و دهستووری ئەو زمانانه دهست پی کردوه، به لام نهیتوانیه هه موو جارێک له سه ر ئەم کاره ی به رده وام بیت له بهر هه ندی هۆی که سه رده کیشیتته وه سه ر ناچاری و دهست نه رۆیشتن. لیژنه خاوه نی ژوو و کتیبخانه و ئه رشیفی تاییه تی خۆی نییه بتوانی سه رچاوه ی ئەو به راوردکردنانه، که کتیبه کانی ریزمانی کوردی و هی زمانه کانی بیگانه یه، هه میشه گات به رده ست بکات. هه ر یه کێک له ئەندامه کانی، وه ک کتیبخانه ییکي بچووکی گه رۆک، هه رجاره چ کتیبیکي ریزمانی لا هه بی بۆ کۆبوونه وه ی لیژنه له گه ل خۆی دهیه ئینی. له م هاتوچۆیه شدا ژۆر جاران وا ده بی کتیب بز ده بی و جیگریشی نییه بپته وه جیتی یاخود به دره نگه وه جیگر پهیدا ده بیتته وه، ئیتر له کۆبوونه وه کانی دواتردا که لینی ئەو کتیبه بزبووانه ده رده که ویت تا رۆژێک که کتیبی تازه له لاییکه وه به رده ستی لیژنه ده که ویت. واش ده بی یه کێک له ئەندامانی لیژنه ناتوانی له کۆبوونه وه ییک، وه یا زیاتر، ئاماده بیت ئیتر به خۆی و به و کتیبه ریزمانیه ی که هه یه تی له لیژنه داده بری و بایی ئەو

سەرچاوهییهی که لایهتی که لاین دهکهویتیته تۆزینهوهی ئهو کۆبوونهوهیه و پرکردنهوهشی دهبیته فهرمانی دواپۆژ. سهرهرای ئهمانه گۆرانی ئهندامان له دامهزاندنی لیژنهیی تازهدا وا دهکا ئهو کتیبهی که له ههوهلهوه لهبهر دهستی لیژنهدا بوو نهکهویتیتهوه بهر دهستی به هۆی لیکهوتنی خاوهنی کتیبهکه له ئهندامهتی لیژنهیی نوێ. به نمونهیی روونکردنهوه دهلیم تاکه نوسخهی کتیبیکی ریزمانی مامۆستا توفیق وههیی که دهستی لیژنهیی بهسهر رادهگات ئهو دهسنووسهیه که لای د. نهسرین فهخری ههیه و خۆی شکلنووسی کردوه لهبهر کتیبهکه، دهوجا چهندیکی د. نهسرین له کۆبوونهوهی لیژنه دابرابیت کتیبهکهی مامۆستا وهههیش نادیار بووه. وا چاوهروان دهکریت ئهم کهموکهسرییه له کههرستهی دیراسه و باری لهبار بۆ چالاکیی لیژنه، بهتهواوبوونی خانووی تازهی کۆر بهسهر بچی لهو رووهوه که مهودای بهرفرهوانتر و جیگه و رینگهی ریکوپیکتر و کتیبخانهی دهولههمندتر بۆ لیژنه پهیدا بیت.

لیژنه پتویست دهبنم باریکی گرنگی تری چۆنیهتی کار ی لیژنه و شیوازی تۆزینهوهی له ریزماندا روون کهمهوه:

لیژنه وای به چاک زانی نهخشهییکی گشتی بۆ لیکۆلینهوهکانی بکیشیت تاکو پێ به پێ و ههنگاو به ههنگاو و له چارچێوهی ئهو نهخشهیهدا بهرهوپێشهوه بپوا بۆ ناو باسهکانی ریزمانی کوردی. لهم ریزبازهدا شیوازی کلاسیکی تۆزینهوهی زمانی تیکهڵ کرد لهگهڵ شێوازێکی مهیلهو خوکرددا، بپاری دا له سههرهتاوه کهرت و بهشهکانی ئاخاوتنی کوردی دهست نیشان بکات و به پێی باوهری خۆی لیانهوه بدویت و ناو و زاراوهیان بۆ دابنیت، بهدوا ئهو دا بکهویتیته سهر لیکۆلینهوه له چۆنیهتی دروستکردنی رسته و دارشتنی گوته له زمانی کوردیدا. له تیکرای دانانی نهخشه و بهسهردا رۆشیتنی، ئهوهشی رهچاو کرد که نیگای خۆی بپریته سروشت و تایبهتی ئاخاوتنی کوردی نهک له کولانهی ریزمانی ئاخاوتنهکانی بپگانهوه سهیری زمانی کوردی بکات، واته له بهر تیشکی ناوهکیی سهلیقهی کوردیدا ریزمانهکه شی کاتهوه نهک له دهرهوهرا چرای بۆ بخوازیتهوه. له پیکهینانی ئهم مهبهستهشدا به درێژایی کات دهبوو سهقافهتی جودا جودای ههر چوار پێنج ئهندامهکانی لیژنه بیتهوه سهر یهک شهقامهپێی تۆزینهوه، قهناعهتهکانی تایبهتی ئهندامهکانیش بهلاوه بنری بۆ ئیحتیمالی دۆزینهوهی

راستی یکی تازه و شرایه وه له پێزمانی کوردیدا. هه‌رچهند ئهم خۆ له‌بیرکردنه‌ کارێکی زهممه‌ت بووه‌ و هه‌موو چاران له‌ توانادا نه‌بووه‌، به‌لام له‌ به‌شی هه‌ره‌زۆری تۆژینه‌وه‌کان هه‌ول دراوه‌ بیروباوه‌ری هه‌موو ئەندامه‌کان له‌سه‌ر یه‌ک رای کۆیته‌وه‌ چه‌نداوهم‌کو ئهم هه‌ولدا نه‌ داخوازی ده‌مه‌ته‌قه‌ و کێشه‌ییکی دوور و درێژی کردبێ. که‌ بێت و سه‌یری (محضر)ی کۆبوونه‌وه‌کانی لیژنه‌ بکه‌یت ده‌بینی وا بووه‌ چه‌ند کۆبوونه‌وه‌یک تی‌ پهرتوه‌ بێ ئه‌وه‌ چ مه‌ودایێکی ئه‌وتۆ بڕایێ له‌ تۆژینه‌وه‌ و لی‌کۆلینه‌وه‌دا که‌ له‌گه‌ڵ درێژ خایاندنی ئه‌و ده‌مه‌ته‌قانه‌ بگونه‌جیت، چونکه‌ هه‌ولدا نی‌ بێ وچان و بۆ گه‌یشتن به‌ بیروباوه‌ریکی یه‌کگرتوو لیژنه‌ی له‌ بزووتنه‌وه‌ی خستوه‌، هه‌ندێ جار نه‌گونه‌جانی پای ئەندامانی لیژنه‌ گه‌یشتوه‌ته‌ راده‌یک و په‌سه‌ند دیتراوه‌ لیژنه‌ ده‌ستی خۆی له‌ تۆژینه‌وه‌ی شوێنی رێک نه‌که‌وتنه‌که‌ بکێشه‌یه‌وه‌ و گرفته‌که‌ بخاته‌وه‌ به‌ر چاوی ئەنجومه‌نی کۆر تا‌کو ئه‌و به‌پێی ده‌سه‌لاتی خۆی بپار به‌سه‌ر شتێکدا بدات، به‌لام هه‌موو چاران له‌ حاالی وه‌ه‌ادا کۆر گرفته‌که‌ی بۆ لیژنه‌ گێپراوه‌ته‌وه‌ بێ ئه‌وه‌ هیچی لێوه‌ بلێ له‌و رووه‌وه‌ که‌ وا تا‌کو کۆتاییی کاری لیژنه‌، هه‌رچی هه‌بێ سه‌ر به‌تۆژینه‌وه‌ له‌ پێزماندا، به‌جێ به‌یترێ بۆ لیژنه‌که‌ خۆی نه‌کا به‌ره‌مه‌که‌ی بێته‌ مزاش وه‌یا وه‌ک ده‌غلی هه‌ره‌مه‌ی لێ بیت. له‌مه‌را ده‌رده‌که‌وێت ئه‌وپه‌ری دیموکراسی له‌ ده‌ربڕینی بیروباوه‌ر و شتیوازی کاری لیژنه‌دا به‌کار هاتوه‌ و له‌ هیچ لایه‌که‌وه‌ هیچ شتێک به‌سه‌ریدا نه‌سه‌پێت‌راوه‌.

لی‌کۆلینه‌وه‌کانی لیژنه‌، له‌ ماوه‌ی رابردوودا، که‌ل‌اله‌ی‌که‌ پێویستی به‌ رێکخستن و پوخته‌کردن هه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ بێته‌ به‌ره‌مه‌یکی شایان به‌ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ و شکلی کتییی پێزمان وه‌رگرێ. لیژنه‌ به‌ ئومێد بوو له‌ پاش ته‌وا‌و‌کردنی هه‌موو باسه‌که‌ جاریکی تر به‌سه‌ریدا بێته‌وه‌ و که‌له‌به‌ره‌کانی پێ کاته‌وه‌ و نا‌رێکیه‌کانی له‌بار کاته‌وه‌ ئه‌وسا بپخاته‌ به‌ر چاوی ئەنجومه‌نی کۆره‌وه‌ تا‌کوو ئه‌ویش بۆ دوا‌جا‌ر ده‌سه‌ب‌زارێکی بکا و بپار له‌سه‌ر راست و هه‌له‌ی بدا ئه‌وجا له‌ شکلی کتیب وه‌یا چه‌ند گو‌تا‌رێک له‌ گو‌فاره‌که‌یدا بلا‌و بکریته‌وه‌. به‌لام وا دیاره‌ دیوانی سه‌ره‌و‌کایه‌تی به‌رزه‌وه‌ندی له‌وه‌دا دیت به‌ره‌مه‌که‌ خێراتر بخریته‌ به‌رچاوی خوێنه‌ری کوردیه‌وه‌ بۆ هه‌له‌سه‌نگاندن و نر‌خاندن و په‌خنه‌ لی‌گرتنی. ئهم خێرا‌یی‌کردنه‌ بووه‌ هۆی مانه‌وه‌ی جو‌دا‌وا‌زیی بی‌رو‌رای ئەندامانی لیژنه‌ وه‌ک که‌ هه‌بوو، چونکه‌ وه‌ک گو‌ترا ئەنجومه‌نی کۆر جاری بپاری له‌سه‌ر هیچ راییکیان نه‌داوه‌ تا بیکاته‌ ئه‌و ده‌ستوور

که خوی رای لایه و وهک پیتسنیازی کۆربیخاته بازاری نرخاندن و په‌خنه‌ی خوینه‌رانه‌وه. لێره‌دا بیروباوه‌ری ئەندامانی لیژنه له‌سه‌ر حاڵی گه‌ڵاڵه‌یی ماوه‌ته‌وه بۆ هیچ بژارکردن و سازدان و ریکخستن، که‌س له‌ لاوه‌ ده‌ستێکی پوخته‌کردنی بۆ ئەم گه‌ڵاڵه‌یه‌ نه‌بردوه.

ماوهتهوه بلیم لیژنه له پښهوه چ بریاریکی سهرهتایی نه‌دا له باره‌ی چ‌ندبوونی به‌ش‌کانی زمانی کوردییه‌وه، ئەم چ‌ندبوونه درایه بهر حوکمی توژینه‌وه له زمانه‌که‌دا جا زۆر بێ یا که‌م. له‌م مه‌یدانه‌دا ته‌نیا ئەوه‌نده‌ی کرد که ده‌ست بکا به‌و به‌شانه‌ی چ گومان نییه له بوونیان سهربه‌خۆییان و له هه‌موو زماناندا به شیک‌ی سهربه‌خۆی ئاخاوتن ژمیرراون بۆیه‌یه راسته‌وخۆ له پښه‌وه یه‌خه‌گیری به‌شی (ناو) و تاقمه‌که‌ی بوو.

مقرر (دهمراست) ی لیژنه

مہسوعو و محامہ

به شه کانی ئاخاوتن

۱

ناو

ناو ئهو وشه يهيه سهر به خق واتا يهك دهگه يه نيت كه به كاته وه نه به ستراره، وهك: كاوه، سال، بهرد، پياوه تي، ههولير، رويشتن، گول، پهپوله، فريوك، بهسته لك، هه لپه ركى، تى هه لكيشان.

[تيبيني و روونكر د نه وه:

كه دهگوتوى (به كاته وه نه به ستراره) بويه هه تاكو ناوه كاني (ظرف زمان) وهك رۆژ، شهو، سال، مانگ، سات، كات... هتد بهر ئهم ته عريفه بكون و نه چنه ناو ته عريفى كار (فعل) وه، چونكه له ناوانه دا (كات) ناوه پوكى وشه كانه نهك پتيانه وه به ستراره. له عهر بيدا ده لئين (غير مقترن بالازمنة الثلاثة)، واتا ئهو (اقتران) هى عهر بى به سترانه وه كهى كورد ييه له م ته عريفه دا.

دهمراستى ليژنه]

ناو له دوو رووه وه باس دهكرت:

۱- له رووى پي كهاتنه وه.

۲- له رووى واتا وه.

يه كه م- ناو له رووى پي كهاتنه وه دهكرت به دوو به شه وه:

۱- ساده

۲- ناساده

ناسادهش ده‌بیته دوو به‌ش:

۱- لیکدراو

ب- داپ‌تزارو

۱- ناوی ساده

هه‌تا ئیستا بۆ ئەم زاراوه‌یه ئەم وشانه دانراون.

۱- سه‌عید سەدی (ته‌نیا) ی به‌کار هێناوه.

۲- توفیق وه‌ه‌بی (ساده) ی له‌ فهره‌نگه ئینگلیزیه‌که‌یدا به‌کار هێناوه.

۳- مه‌ردۆخ (ساده) ی له‌ فهره‌نگه‌که‌یدا به‌کار هێناوه.

۴- شێخ محهمه‌دی خاڵ (ساده) ی له‌ فهره‌نگه‌که‌یدا به‌کار هێناوه.

۵- کوردۆیێف (ئاسان) ی له‌ پێژمانه‌که‌یدا به‌کار هێناوه.

۶- رشیدی کورد (خوری) ی له‌ پێژمانه‌که‌یدا به‌کار هێناوه.

۷- جگه‌رخوێن (ساده) ی له‌ پێژمانه‌که‌یدا به‌کار هێناوه.

۸- نووری عه‌لی ئەمین (په‌تی) ی له‌ پێژمانه‌که‌یدا به‌کار هێناوه.

۹- هه‌زار وا پێشنیاز ده‌کات که وشه‌ی (ساکار) به‌کار به‌هێنریت.

پێناسینی (تعریف) ناوی ساده:

لیژنه بۆ دۆزینه‌وه‌ی ته‌عریفیکی ته‌واو دوور و قوول له‌م باسه‌ی کۆلییه‌وه و ئەو ته‌عریفانه‌ی که له‌مه‌وبه‌ر بۆی دانراوه هێنایه‌وه به‌ر چاو:

سه‌عید سەدی ده‌لێت: ئیسمیکه ئیسمیکێ تری له‌گه‌ڵا نه‌بی، وه‌کو (عه‌لی، مراد، شار، بازار).

مه‌ردۆخ ده‌لێت: ناوی ساده له‌ یه‌ک واژه دروس بووگه، وه‌ک ده‌رز، کێو، قورسی، بلبیل.

زۆربه‌ی نووسه‌رانی تر هه‌ر ئەو ته‌عریفی بۆ ناویان داناوه ک‌ردوویانه‌ته ته‌عریف بۆ ناوی ساده، داوی ته‌عریفیکی سه‌ربه‌خۆیان هێناوه‌ته‌وه بۆ ناوی لیکدراو.

لیژنه به‌ دوا ئەم چاو پێداخساندنه به‌و ته‌عریفانه‌دا که‌وته سه‌ر لیک‌کۆڵینه‌وه له‌ ته‌واوی و ناته‌واوی ته‌عریفه‌کان له‌ به‌ر تیشکی واتای (ساده) خۆیدا. هه‌ریه‌ک له‌

ئەندامەكان راي تاييەتى خۆى دەرپرى، لە ئەنجامى بەراوردکردنى ھەموو لايەنتىكى
باسەكە و رايەكان لىژنە ئەم تەعريفەى پەسند كرد:

ناوى سادە ئەو ناومىە كە لە تەنیا وشەيىك پىك ھاتىت، ھەك:
بەرد، با، مەرۆف، دەشت، رەگ، مەر، گۆشت.

[تەيىنى و روونکردنەوھ:

سادەبوونى ئەم وشانە لە روالەتى ئىستاكەيانەوھ دەفامریتەوھ،
لىژنەش ھەر ئەم روالەتەى كـردووە بە بنگەى برپارى
سادەبوونيان. تۆژىنەوھى لىژنە بەرھە سەرچاوەى وشەكانى
فەرھەنگى كوردى تى ھەلناكشيت تاكو ھەموو وشەيىك بباتەوھ
سەر بنجى مێژوويى خۆى و سادەيى و ناسادەيىيان دەرخت.
ئاشكراشە ئەم وشانەى لە روالەتى ئىستاكەياندا بە سادە
دەژمىردرەين ھەر بە سادەيى دەمىنەوھ ھەرچەند تۆژىنەوھى
مێژوويى ناسادەيىشيان بسەپىننى چونكە كەس ناىي لە نووسىندا
بە شكلى ناسادەيان بەكار بىننى ھەيا لە وتووێژدا بە غەيرى
جۆرى ئىستايانى بلتەوھ. كە بىين و ئەو وشانەى ئىستا بە سادە
دەناسرەين ھەليان ھەشەينەوھ ھەك ئەوھى «كلۆج» بکەينەوھ «كل
وجە»، ئاخواتنى كوردەيمان دەگۆرەيت بەرھە ناقلۆلايى و دزىوئەوھ
كە ئەمە كارىكە دزى ھەموو بەرژھەندىكى زمانى كوردى.

دەمپراستى لىژنە

۲- ناسادە: ھەتا ئىستا بۆ ئەم زاراومىە ئەم وشانە بەكار ھىنراون:

۱- سەعید سەدى (تىكەل).

۲- توفیق ھەبى (لىكدراو).

۳- مەردۆخ (پەيوەست).

۴- كوردويىف (بارگران).

۵- نوورى عەلى ئەمىن (ئاوێتە).

۶- رەشىدى كورد (لىكدائى).

پیناسینی ناوی ناساده:

لیژنه بۆ دۆزینه وهی ته عریفیکې ته واو دور و قوول له م باسه ی کۆلییه وه و نه و ته عریفانه ی که له مه و بهر بۆی دانران هینانیه وه بهر چاو، وهک:

سه عید سدقی ده لیت: نیسمی مرکب نیسمیکه نیسمی تری له گه لدا بیت وهکو عه لی مراد، شارباژیر.

مه ردوخ ده لیت: ناو په یوه ست نه و ناوه س یا له دوو واژه یا زیاتر دروس بووگه، وهک خداداگ، باخه وان، خوړه تاو، گولواو.

کورديویتف ناوی لیکدراو دهکا به دوو به شه وه، به شیکیان به یاریده ی ناو و ناوه لئاو هتد... پتک دیت. به شه که ی تریش به هوی پیشگر و پاشگره وه پتک دیت.

نووری عه لی نه مین له ریزمانی کوردیدا ده لیت: وشه ی لیکدراو نه و واژه ییه که له دوو وشه یا پتر پتک هات بیت، وهک: میترگه سوور، مارماسی، بهر داش.

له ده ستووری زمانی فارسیدا ده لیت: ناوی لیکدراو نه و ناوه ییه که خاوه نی دوو پارچه بیت، وه هر پارچه ییه یان واتایه کی جودای هه بیت و به هر دوو کیان ببنه ناویتک، وهک که رویشک.

لیژنه دوا ی هه لسه نگاندنی نه م ته عریفانه، هیچ کامیکیان ی په سند نه کرد و که و ته سهر وردبوونه وه و لیکو لینه وه بۆ نه وه ی بگات به ته عریفیکې دروست.

له هه مان کاتدا لیژنه که و ته سهر لیدانه وه له وه ناخو دابه شکردنی (ناو - یاخود وشه به جوړیکې گشتی) له سهره تاوه بکړی به دوو به شه وه:

۱- ساده.

۲- ناساده.

نه و جا ناساده بکړی ته وه به:

۱- لیکدراو.

۲- داپژراو.

یاخود یه کسه ناو له رووی فوړمه وه بکړی به سی به شه وه:

۱- ساده.

۲- لیکدراو.

۳- داپیژراو.

له کاتی دهمه تهغه له سهر ئهم پرسیاره سیتم هاته ناو ئاخاوتنه وه بۆ ئه وه ناو بکړی به دوو به شه وه:

۱- ساده، ۲- ناساده بۆ ئه وه ناساده دابهش بکړیته وه بۆ: (لیکدراو، داپیژراو).

دواى ئهم موناغه شانه لیژنه که وته سهر هه لېژاردنی یه کیک له و دابهشکردنانه: د. نه سرین فه خری و نووری عه لی ئهمین په سندیان کرد که ناو له سهره تاوه بکړی به سى به شه وه:

۱- ساده، ۲- لیکدراو ۳- داپیژراو - دروست کراو - بۆ ئه وه ناوی ناساده بېته ناوه وه.

مه سهوود محمهد، هه ژار و سادق به هائه دین له و باوه په دا بوون ناو له سهره تاوه بکړیت به ۱- ساده ۲- ناساده. ناسادهش بکړی به ۱- لیکدراو ۲- داپیژراو.

لیژنه ی په پیره ی پای زۆرینه ی ئه ندامانی کرد و بریاری دا له نووسینه کانیدا ناو بکا به ۱- ساده ۲- ناساده. ئه وجا که وته وه سهر لیکۆلینه وه ی باسه که.

۲- ناوی ناساده:

لیژنه ئهم ته عریفه ی په سند کرد بۆ ناوی ساده:

«ئو ناوه یه له وشه ییک و زیادی پیک هات بیت ئه وجا زیادی به که وشه بیت یا ئامراز یا پیشگر یا پاسگر یا هر شتیکی تر».

ئهم ته عریفه بۆیه په سند کرا چونکه هه موو جوړه کانی ناساده (لیکدراو و داپیژراو) ده گریته وه، وهک:

مارماسی، بهرده نوژ، بن بهرده قیله.

ئه وجا ناوی ناسادهش دوو جوړه:

أ- لیکدراو: ئو ناوه یه که وا به لانی که مه وه دوو وشه ی و اتاداری تیدا بیت، وهک:

دلشاد، که ومار، روویاک، شهوله بان، گوله گهنم. شه کره سیتو، باگردین.

ب- داریژراو: ئه و ناوه ناسادهیه که ته نیا وشه ییکی واتاداری تیدا بیت، وهک: داسوولکه، پیاوه تی، ملوانکه، هه لکه وت، داهات.

[روونکردنه وه:

له ته عریفی ناوی داریژراو که گوترا (ته نیا وشه ییکی واتاداری تیدا بیت) و باسی پیوستبوونی (زیاده) ی تیدا نه کرا بۆیهیه چونکه له سه ره تای ته عریفه که وه گوترا (داریژراو ئه و ناوه ناسادهیه...) له ناساده شدا بوونی (زیادی) مه رجه، ئیتر پیوست نامیتنی به باسکردن و مه رج کرتنی زیاده که ده نا ده بیته (تحصیل حاصل).

ده مه راستی لیژنه]

دووهم - ناو له رووی واتاوه:

له پیشه وه نمایشیکی ئه و دابه شکردنانه ده کهین که له مه وه بهر له لایه ن زمانه وانه کانی کوردیه وه بۆ (ناو) له رووی مه عناوه دانراون:

آ- مامۆستا سه عید سدقی، هیچ جوداوازیی له میانی فۆرم و واتای ناوه وه دهر نه خستوه ته نیا له ڕێبازیکی تره وه بۆ باسکردنی ناو چوو و ناوی کردوه به دوو به شه وه..

آ- ناوی عام

ب- ناوی خاص

ب- مه ردۆخ، ناوی له رووی مه عناوه کردوه به م به شان وه:

۱- ناوی شه خسی. پۆسته م

۲- ناوی جه مع. که ل

۳- ناوی نه و ع. ئه سپ

۴- ناوی جنس. گیاندار

۵- ناوی زهمان. دوتینی

۶- ناوی مه کان. کوردستان

۷- ناوی سهوت. باره

۸- ناوی لهون. سوور

۹- ناوی عهدد. چوار

۱۰- ئیسمی صفه. پانی

۱۱- ئیسمی طعم. تالی

۱۲- ئیسمی مه‌صدر. بوون، چوون

۱۳- ئیسمی فاعل. بپ، بکوژ

۱۴- ئیسمی مه‌فعول. فرۆشیاگ

۱۵- صیغه‌ی مبالغه. گرینۆک

۱۶- صیغه‌ی مشبه. درێژ، کووتا

۱۷- ئیسمی معنی. هۆش

۱۸- ئیسمی ضمیر. ئێمه

۱۹- ئیسمی ئیشاره. ئەم

۲۰- ئیسمی کنایه. (فلان، فیسار...)

ج - مامۆستا خال. له فهره‌نگه‌که‌یدا ناو ده‌کات به دوو به‌شه‌وه:

۱- عام (تیکرا)، وه‌ک: دار، به‌رد، پیاو.

۲- خاص (تایبه‌تی)، وه‌ک: نه‌ریمان، کرماشان.

د- نووری عه‌لی له پێژمانه‌که‌یدا (به‌رگی دووهم)، ناو له رووی مه‌عناوه ده‌کات

به‌م به‌شانه‌وه:

۱- ناوی تایبه‌تی: شاسوار

۲- ناوی گشتی: شار

۳- ناوی مادی: ده‌رگا، زێڕ

۴- ناوی مه‌عنه‌وی: ئازایی، به‌ختیاری

۵- ناوی تاک: منداڵ

۶- ناوی گه‌ل: مه‌ران (ئه‌م مه‌رانه)

ه- کتییی دهستوری زمانی فارسی بۆ پۆلی یهکهمی ناوهندی، ناوی له رووی مهعناوه کردووه به شەش بەشەوه:

۱- اسمی عام

۲- اسمی خاص

۳- اسمی ذات

۴- اسمی معنی

۵- اسمی مفرد

۶- اسمی جمع

و- له پێزمانی ئینگلیزیدا (ئەمە بۆ نموونه له زمانهکانی پۆژاوا، تاکو روون بێتەوه لهو زمانانهشدا ناو له رووی واتاوه دهکریت به چەند بەشەوه)

کراوه بهم بهشانهی خوارهوه

۱- الاسم العام Common Noun

۲- الاسم المعنوی Abstract Noun

۳- الاسم المادی Concrete Noun

۴- اسم العلم Proper Noun

۵- اسم الجمع Collective Noun

پاش نمایش و بهراوردکردنیان له گهڵ زمانی کوردیدا، ناو کرا به سێ بەشەوه:

۱- ناو له رووی (مفهوم، مضمون) پهراویزهوه، واته چەند تاکان دهکریتهوه، ئەمیش دهکریت به سێ بەشەوه:

آ- ناوی گشتی (عام): مه‌ی، کو‌ی، شار.

ب- ناوی تایبەتی (خاص، علم): هه‌له‌بجه، نه‌سرین، تانجه‌پۆ.

ج- ناوی کۆمه‌ڵ (اسم الجمع): له‌شکر، پۆل، گه‌ل.

۲- ناو له رووی زایهندهوه^(۱) (جنسه‌وه). ئەمیش دهکریت به چوار بەشەوه:

(۱) وشە (زایه‌ند) به واتای (جنس، Sex) جه‌لادەت به‌درخان به‌کاری هێناوه به دوا ئەودا ره‌شید کورد و نووسه‌رانی تریش به‌کاریان هێناوه.

آ- ناوی نئیرینه: ئەو ناوھیه که له بنه‌په‌تدا هەر بۆ زایه‌ندی نێر دانرابیت، وهک: بیاو، ئەسپ، که‌له‌شێر، پیرۆت، به‌ران.

ب- ناوی مێیینه: ئەو ناوھیه که له بنه‌په‌تدا هەر بۆ زایه‌ندی مێ دانرابیت، وهک: ماین، پوور، مریشک، کچ، جیل، مهر، ژن.

ج- ناوی دوو لایه‌ن (دوو زایه‌ند): ئەو ناوھیه که بۆ نێر و مێ به‌کار دێت، وهک: کهو، گیشک، وهستا، شاگرد، کاور، به‌رگدروو، دۆست، دوزمن.

هه‌ندی جار ناوی دوو لایه‌ن (دوو زایه‌ند) له پتی به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌که‌وه له‌گه‌لیدا، به‌لایه‌کدا ده‌خړیت و زایه‌ندی بۆ دیار ده‌کړیت وهک:

ناوی دوو لایه‌ن	بۆ نێرینه	بۆ مێیینه
گیسک	گیسکه‌نێر	گیسکه‌مێ
سه‌ک	کۆله‌سه‌ک	دیل‌سه‌ک
کهو	نێره‌کهو	ماکهو

د- ناوی بێ لایه‌ن (بێ زایه‌ند): ئەو ناوھیه که له بنه‌په‌تدا زایه‌ندی نێر و مێ نییه، وهک: دار خانوو، هاوار، نوێن، پۆیشتن، خوری، خواردمه‌نی.

تێبینی:

له شێوه‌ی ژووروودا (کرمانجی) هه‌موو ناو به‌ ئیزافه‌کردنی ئامرازی نێر و مێ له یه‌کتر جودا ده‌کړینه‌وه، وهک:

هه‌وارا دوی گورگی (مێیینه)

سه‌رێ مه‌زن (نێرینه)

وشه‌ی (دار) ئەگه‌ر وشک بوو (نێر)ه، وهک دارێ گویزێ، ئەگه‌ر سه‌وز بوو (مێ)یه، وهک دارا گویزێ.

هه‌روه‌ها له شێوه‌ی خوارووشدا، به‌ تایبه‌تی خۆشناو و بالا‌که‌تی، له بانگه‌یشتن و ئیزافه‌دا وهک شێوه‌ی ژووروو جودایی له نێر و مێدا هه‌یه. جگه‌ له‌وانه‌ش له شێوه‌ی سلیمانی و هه‌ولێر و کۆیه و موکریانیشدا له بانگه‌یشتندا جودایی نێر و مێ هه‌یه، وهک:

پوودی وهره (ئ)

کورپه مه‌پۆ (ه)

۳- ناو له رووی سه‌ربه‌خۆیی هه‌بوونه‌وه:

ده‌کری به دوو به‌شه‌وه:

۱- ناوی مادی:

هه‌ندێ له پێژمانه‌کان به‌م جووره ته‌عریفیان کردووه:

آ- پێژمانه‌کانی کوردی^(۱): وشه‌ی (به‌رجه‌سته)یان بۆ زاراوه‌که به‌کار هێناوه، به‌م جووره‌ش ته‌عریفیان کردووه (ئهو ناوه‌یه که قه‌واره‌یه‌کی هه‌یه و به‌رده‌ست و به‌رچاو، واته ده‌گیریت و ده‌بینریت، وه‌ک ماست، به‌فر، ده‌رگا، گوشت...) .

ب- رێژمانی فارسی ده‌پێژیت: اسمی ذات (مادی) ناوی شتی‌که که خۆی له‌خۆیدا و جووودی هه‌یه، وه‌ک دره‌خت، ئاو، هه‌وا، ته‌هران.

ج- پێژمانی ئینگلیزی ده‌لێت: ناوی مادی ئهو ناوه‌یه که و جووودی هه‌یه و ده‌گیریت، وه‌ک: په‌نیر، شیر، زیر، ئاسن.

به‌لام لیژنه به‌م جووره ته‌عریفی ناوی (مادی) ی کرد:

ناوی ئهو شته‌یه که به‌ر هه‌ست ده‌که‌وێت، وه‌ک خۆی، که‌ره، زیر، شیر، با، ده‌نگ، بۆن، تریفه، بروسکه، ئاورنگ، قه‌ل، مرۆف.

[ئهم ته‌عریفه هه‌موو ناوی‌کی مادی ده‌گرتیه‌وه که چاو نایبینی وه‌یا

ده‌ست نایگرێ، چونکه به‌ر هه‌ستی‌کی تر ده‌که‌وێت وه‌ک (ده‌نگ).

ده‌مپراستی لیژنه]

۲- ناوی معنوی (گوزاره):

آ- پێژمانی کوردی^(۲) زاراوه‌ی (واتایی) ی بۆ به‌کار هێناوه، به‌م جووره‌ش ته‌عریفی کردووه: (ئهو ناوه‌یه که نابینریت و ناگیریت به‌لام به ئه‌ندیشه له دڵدا وێنه‌ی

(۱) قوتابخانه‌کان.

(۲) قوتابخانه‌کان.

بۆ دەكىشريت و ههستى پى دمكرىت، وهك كوردايهتى، باوه، شهرم، زانين...)

ب- مهردوخ، تهنيا ئهوهنده دهليت (بۆ ناسىنى گوزاره دانراوه، وهك هوش، زانست، جهنگ، برسيتى).

ج- له پىزماني ئىنگليزىدا بهم جوړه تهعريفى ناوى مهعنهوى (مجرد) كراوه:

«ئهو واژهيه كه حالتكى موعيهه وهك (نهخوشى) ياخود چۆنيهتبيهكى تاييهتى وهك (جوانى) يادهگيهيت و به دهست ناگيريت و به بير و خهيالدا ديت وهك: پهباشى، تاريكى، بهختيارى، نهخوشى، پياوهتى، هيز».

د- له پىزماني فارسيدا ئهم تهعريفهيان بۆ داناوه: ناوى مهعنا گوزارهيهك دهگيهيت كه وجودى له شتى تردايه و ناوى حالهتيك وهيا سيفهتيكه، وهك: هوش، پهباشى، ستم، خهم، نهخوشى، دهستكورتى.

ليژنه ويستى به پى باوهري خوى تهعريفىكى باشترو گونجاوتر لهگهلاواتاى (ناوى گوزاره - معنى - مجرد)دا بدوزيتهوه. دواى بهلاوه نانى كهليك پيشنياز ئهم تهعريفى پهبند كرد: ناوى گوزاره ناوى شتيكه كه بوونى سهربهخوى نيه بگره له شتى بهرهبست وهيا له بير و خهيال (تصور)دا پيدا دهبيت وهك: پياوهتى، هيز، چاكه، جوانى، نهخوشى.

[روونكردهوه:

پازى نهبوونى ليژنه بهو تهعريفانه، سهرهپاي ئهوه كه تهعريفهكان ههموو ناوهكانى گوزاره ناكرنهوه، لهوهشوه ديت كه دارپشتيان له هى تهعريف ناكات كه دهبى دهست لهسهر سروشتى تهعريفكراوهكه دانيت، بهلكو پتر له ههلهنانى سنووريك دهكات به دهورى موفرهداتى تهعريفكراوهكهوه بهلام ههردوو سهرى ئالفهى سنوورمهكش نهگهيشتونهوه يهكتر.

مههبس له «ههست»يش ئهو پينج ههسته مهشورهكهى (ديتن، بيسن، چيشتن، بوونكردن، ههستى پيست - لمس - ه، بهو پيه هه شتيك بهر يهكتيك وهيا پتر له وههستانه بكهويت دهبيت ناوى مادى، كه هه ههستيش نهكهوت و به بير و خهيال زانرا دهبيت ناوى گوزاره.

وا دهبی به پیتی ئەم تەعریفە هەندیک شت هەلبەگرتی پیتی بگوتی
 ناوی مادی و ناوی گوزارە وەک (جەنگ). ئەوەی راستی بێ لە
 هەموو تەعریفەکاندا ئەم دوولاییە پەیدا دەبی بەلام من قسەم
 لەگەڵ تەعریفی لیژنەیە. بە کورتی دەلێم هەریەک لەو ناوە
 دوولاییانە کە ساغ بوووە بەر هەستیک دەکەوێ، دەبیته ناوی
 مادی هەرچەند بە دەست نەگیری وەیا قورسایە نەبی وەیا هیچ
 جۆرە بوونیکی مادی نەبی وەک (بین، رەنگ).

لەم کورتەییە قسەکەمدا دەمەوێ بلێم کە هات و (بوونی مادی)
 کرا بە مەرج بۆ (ناوی مادی) ئەوسا تەعریفی لیژنە دادەمێنی
 عاست ئەو مەرجەدا.

دەبی ئەو هەش بزانی ئەگەر (مادەبوون) کرا بە مەرج گەلیک جاران
 بریاردان بۆ مادە بوون و نەبوونی شتان کاریکی ئاسان نابێ، بە
 نمونە وشە (دەنگ) کە دەلالەتی شتیکی هەیە بەر هەست
 دەکەوێ بە پیتی تەعریفی لیژنە دەبیته ناوی مادی، بەلام
 ساغکردنەوێ (مادیبوون و مادی نەبوونی) دەنگ هەڵدەگری
 دەمەتەقەیی دوور و درێژی لەسەر بکری و هەندیک بلێن چ
 وجوودی مادی لە دەنگدا نییە و کەسانی تریش بلێن چونکی
 دەنگ لە شەپۆل و لەرانەوێ هەوا وەیا مادەییکی تر پەیدا دەبی
 شتیکی (مادی)یە.

وا هەیه ناویکی گوزارە لە ناویکی ترهوه وەرەگیری کە ئەویش
 هەر گوزارەیه وەک چاوی (ترسان) کە لە (ترس)هوه هاتووه.
 لەمەدا چ درێژیک پەیدا نابێ لەگەڵ تەعریفەکە لیژنەدا.

[دەم راستی لیژنە]

ناوی گوزارە لە بنه‌ره‌تا دوو جۆری هەیه:

۱- بنجی: ئەو ناوانە دەگریته‌وه کە هەر لە بنچینه‌دا بۆ گوزارە دانراون وەک:
 باوه‌ر، جەنگ، هۆش، زانی، ترس، مەرگ.

۲- دروستکراو: ئەو ناوانە دەگرتەووە کە لە وشەییکی ترهوه وەرگیراوە بە ھۆی
 نامراز و ھیا دارشتنێکی تایبەتی یەو. بە زۆریش لە ناو و ئاوەلناوہوہ
 وەردەگیریت لە ڕیتی بەکارھێنانی پاشگروہوہ:

ا- دروستکردنی لە ناوہوہ:

کورڤ + ایه تی = کورڤایه تی

پیاو + ەتی = پیاوہ تی

کورڤ + ینی = کورڤینی

ب- دروستکردنی لە ئاوەلناوہوہ:

جوان + ی = جوانی

رەش + ی = رەشی

رەش + ایی = رەشایی

دۆست + ی = دۆستی

دۆست + ایه تی = دۆستایه تی

خراپ + ە = خراپە

پوختە ی باسی ناو ئەمە ی خوارەوہیە:

یەکەم - ناو لە رووی فۆرمەوہ:

ا- ناوی سادە.

ب- ناوی ناسادە:

۱- لیکدراو.

۲- دارژاو (دروستکراو)

دووەم - لە رووی گوزارەوہ:

۱- ناوی گشتی

۲- ناوی تایبەتی

ناو لە رووی مەفھوومەوہ (۱)

۳- ناوی کۆمەڵ

۴- ناوی نیر

۵- ناوی می

ناو له رووی زایهندهوه (۲)

۶- ناوی دوو لایهن

۷- ناوی بی لایهن

ناو له رووی سه‌ربه‌خوویی هه‌بوونهوه (وجود)

۸- ناوی مادی

مستقل (۳)

۹- ناوی گوزاره

ا- بنجی.

ب- دروستکراو.

[روونکردنهوه:

زاراوهی (له رووی مه‌فهوومهوه) زاراوه‌یی‌که له لایهن هه‌ندیک
زمانزانهوه به‌کار هاتووه، که ئەندامیکی لیژنه‌ش له‌وانه، بۆ
روونکردنهوهی مه‌به‌س به‌ پیتی لێکدانه‌وهی تایبه‌تی ئەو که‌سانه‌وه.
لێره‌دا مه‌به‌س له (مفهوم) ئەوه‌یا ئایا تاکه ناوێک چه‌ند تاکی وه‌ک
خۆی ده‌گریته‌وه، که‌ گوته (ئازاد) یه‌ک ئازادته‌ مه‌به‌سه. که‌ گوته
(له‌شکر) تێکرای ئەو که‌سانه‌ و ئەو شتانه‌ته‌ مه‌به‌سه‌ که‌ له‌ واتای
(له‌شکر) دا هه‌یه. پێشتر له‌گه‌ڵ (مفهوم) دا وشه‌ی (په‌راویز)یش
به‌کار هات بۆ راگه‌یاندنی ئەم لایهنه‌.

ده‌م‌پراستی لیژنه‌]

پاناو - ضمير

پاناو له گه ليک سهره وه باس دهگريټ، پي به پي لتيان دهکولريټه وه و به پتي بيروباوهری ليژنه روون دهگريټه وه:

يه کهم: پاناو له رووی زاراوه وه

هه تا ئيستا نووسه راني کورد له بري (ضمير - Pronoun) ئه م زاراونه ی خواره وديان به کاره يټناوه:

آ- ماموستانا سه عید سدي: زاراوه ی «ضمير» به کاره يټناوه و به م شيوه يه ش ته عريفی کردووه (ضمير لفظيکه جيگای اسم دهگريټ).

ضميريش دوو نوعه:

۱- ضميری متصل - وهکو به قه لمت دمنوسم.

متصليش دهکا به دوو به شه وه:

أ- ئاشکرا وهکو: خویندم.

ب- شارراوه وهکو: نوست.

۲- ضميری منفصل وهکو من خویندم، ئه وه له آستا.

ماموستانا سه عید سدي هه ر ئه مه نده له سه ر پاناو دواوه، له هه موو پرويټکيشه وه په يره ی زمانی عه ره يی کردووه که ئه وسا بؤ ئه و تاکه سه رچاوه ی ليکولينه وه ببوه.

ب- له کتیبی رژمانی قوتاخانه کاندا (پاناو) به کاره اتووه و به م جوړه ش ته عريف کراوه:

پاناو ئه و ويژه يه جتي ناويک دهگريټ وهکو (ئهی کريم) و دهشکري به م به شانهی خواره وه:

26

۶- بۆ ناوی خۆیی (خۆم - خۆمان، خۆت - خۆتان).

۷- بۆ ناوی ملکی (هی من، هی ئیمه..).

۵- مامۆستا سادق به هائهدین له موحازهره ی خۆیدا را ناوی کردووه به (۸) به شه وه له مه شدا ره چای ئه و کتیه گرامیره ی کوردی کردووه که به شیوه ی کرمانجی نووسراون:

۱- جی ناڤیت کهسی

ئەز، تو، ئەو بۆ کاری تۆ نه په ر

ئەم، هین، ئەو

من، ته، وی - وی بۆ کاری تۆ په ر

مه، وه، وان

۲- جی ناڤیت هه یی: یی من، یامن، یین من.

۳- جی ناڤیت خۆیی: خۆ.

۴- جی ناڤیت نیشانی: قی، قی، قان، وی، وی، وان، ئەف - ئەو، ئەقان، ئەوان.

۵- جی ناڤیت پی گه: یی کۆ، یاکۆ، یین کۆ.

۶- جی ناڤیت پرسینی: کی، کی، چ، کا.

۷- جی ناڤیت بی هیل: ئی، یی.

۸- جی ناڤیت نه په نی (مبه م).

و- ده ستووری زمانی فارسی ده لیت: ضمیر وشه یکه ده بیته جینشینی (ناو) وه کو (حه سه نم دیت و ئەوم تۆ گه یاند).

ضمیریش دابه ش ده کات به م به شانیه ی خواره وه:

۱- ضمیری شه خسی وه کو (من، ئیمه)

۲- ضمیری ئیشه ره وه کو (ئمه، ئەوه).

۳- ضمیری موبه م وه کو (یه کیک، هه ر، هه ر که س، تیکرا، فلان، هه یج که س، هه موو، هه موو که س، هه موو شت).

۴- ضمیری پرس وه کو (کی هات؟ که ی هات؟ چۆن هات؟ له کو توه هات؟).

تییینی:

ئەم وشە و پرستانە لە فارسییەوه وەرگێردراوەتە سەر کوردی.

ز- لە دەستووری زمانی رووسی - بەرگی یەکەم، مۆسکۆ ۱۹۶۰ لاپەرە ۲۶ بەم
چۆرە پاناوی دا بەش کردووە:

- ۱- پاناوی کەسی وەک (من، ئێمە..).
- ۲- پاناوی هەیی وەک (هی..).
- ۳- پاناوی ئیشاری وەک (ئەمە، ئەو..).
- ۴- پاناوی نادیار وەک (کەسێک، شتێک، یەکێک).
- ۵- پاناوی نەفی (هیچ کەس، هیچ شت).
- ۶- پاناوی تفصیل (تعیین) وەک (هەموو، هەریەکە).
- ۷- پاناوی پرسیار وەک (کێ، کەی، کوێ..).

تییینی:

ئەم بەشە دەربارەی زمانی رووسی لە لایەن د. نەسرین فەخرییەوه وەرگەراوەتە
سەر کوردی.

ح- لە دەستووری زمانی ئینگلیزیدا دەلێت: پاناو ئەو وشەییە کە جێی ناو
دەگرتەوه و لە بری ئەو بەکار دێت بۆ ئەوهی لە پرستەدا دووبارە نەکریتەوه،
پاناویش دەکا بەم بەشەنەوه:

- ۱- پاناوی کەسی (ئێمە، ئەوان..).
- ۲- پاناوی تملک (هی من، هی ئەو..).
- ۳- پاناوی پرسیاری (کە، چۆن، چەند..).
- ۶- پاناوی لێکدەر (Which, Who)

تییینی:

ئەم بەشە کە باسی پاناو لە زمانی ئینگلیزی دەکات لە لایەن لیژنەوه لە کتیی
دەستووری زمانی ئینگلیزییەوه وەرگێردراوەتە سەر کوردی.

دواي ئەم نمایشە لیژنە کەوتە سەر لێکۆڵینەوهی تایبەتی خۆی لە بارە

(پاناو) هوه. له سه ره تاوه ويستی ته عريفېک بۆ پاناو دانېت که وا به ته واوی بېگريته وه و نه هيليت شتي تري تېکه ل بېت، واته له سنووری دمه لاتدا ته عريفېک بېت که پتي دهگوتري (جامع و مانع) بۆ پاناو. له م رووه وه، دواي هه لسه نگاندني نه و ته عريفانه ي له نمايشه که دا بۆ پاناو دانرا بوون، ليژنه هه مووياني به لاهه نا، چونکه به پتي برواي تېکراي نه دناماني ليژنه هيچ کاميکيان دهست نادات ببيت به ته عريف بۆ (پاناو) له رژماني کوردېدا.

بۆ دژينه وه ي ته عريف ليژنه که و ته سه ر مونا قه شه، مونا قه شه که شي به دريژايي دوو کوپوونه وه به رده وام بوو. له نه نامدا ده رکه وت نه دنامان له يه ک باوه ردا نين به ران به ر (پاناو) و ته عريفه که ي. له به ر نه مه گيروگره فته که ي خسته وه به رده م نه نجومه ني کوپ تاکو به پتي دمه لاتي خو ي گره فته که به روه ينيته وه، به لام نه نجومه ن برياري دا خو ي تېکه ل به کاري ليژنه نه کات هه تا نه و کاته ي لتي ده بيته وه.

له پاش نه م برياره ي نه نجومه ني کوپا ليژنه دوو کوپوونه وه ي تريشي به سه ر برد بۆ تاکه مه به ستي دژينه وه ي ته عريفېک که هه موو نه دنامان پتي رازي بن، به لام هه ر نه گه يشت به نه نجاميک. له به ر نه مه وای په سند کرد جار ي دهست بکات به ليکو لينه وه له به شي (پاناوي که سي) که هه موو نوو سه ران له هه موو زماناندا له باره وه يه ک باوه رن. جوداوازي باوه ريش له باره ي به شه کاني تري (پاناو) و ده مه ته قه له سه ر ته عريف ي پاناو خرايه دواي لتيبوونه وه له باسي پاناوي که سي.

[تېبيني و پروونکرده وه]

چونيه تي به کاره ي تاني بيروباوه ر له ليکو لينه وه دا که له کوپي زانياري کورد بووه به رچه ي ئيشکردن، ديارده يتي ديموکراسي ره فته ره له سه ر له به ري نه و چالاکيانه که پتوهندنيان به کوپره وه هه يه. هه ر نه م نازادييه ي بيروباوه ر وای کرد ليژنه تا راده ي له کاروه ستان خو ي پتوه بيه ستيته وه هه رچه ند له مه شدا ئه رکي مادي کوپ به ره و زيادي ده روات، نه م گي پرا نه وه ي گره فته بۆ به رده مي نه نجومه ني کوپ جاراني تريش رووي داوه به لام هه موو جاريک نه نجومه ن گره فته که ي داوه ته وه به ليژنه. نه وه ي راستي بي دريژ خاياندني ده مه ته قه و ليکو لينه وه ي ليژنه له باسي (پاناو)

و نهگیشتنی ئەندامانی لیژنه به بیروباوه‌پیکي یه‌ک‌گرتوو وای کرد من گوتاریکی ١٢٠ لاپه‌ره‌یی له‌سه‌ر هه‌ندیک باری (پاناو) بنووسم و له‌گوتاری کۆر (به‌رگی دووهم - به‌شی یه‌که‌م) دا بڵاوی بکه‌مه‌وه له‌ ژێر ناوێشانی (سوورپیکي خامه‌ به‌ ده‌وری پاناو دا). له‌و گوتاره‌دا، هه‌ر چه‌ند گه‌لێک باری پاناو و به‌شه‌کانی به‌ر لیژنێه‌وه نه‌که‌وتن، دیسانه‌وه‌ بایی ئه‌وه‌ی بیروباوه‌پری گشتیم له‌م باسه‌دا روون بێته‌وه له‌سه‌ری دواوم.

[ده‌م‌پراستی لیژنه]

پاناوی که‌سی (الضمیر الشخصی)

له‌ سه‌ره‌تای باسه‌وه‌ ده‌بی بڵێن ئه‌م پاناوه‌ ده‌کری به‌ دوو به‌شه‌وه‌:

یه‌که‌م - پاناوی که‌سی جودا

نووسه‌ران ئه‌م زاراوانه‌ی خواره‌وه‌یان بۆ کار هێناوه‌:

١- سه‌عید سدقی - منفصل.

٢- توفیق وه‌هبی - سه‌ره‌خۆ.

٣- مه‌ردۆخ - کێشک نه‌لکیاک (لاپه‌ره ٢٠ له‌ به‌شی یه‌که‌می فهره‌نگه‌که‌یدا).

٤- نووری عه‌لی ئه‌مین - جوئ.

٥- کتێبه‌کانی پێژمانی قوتابخانه‌کان - جوئ.

(ف - ٣)

لیژنه‌ زاراوه‌ی «جودا»ی په‌سند کرد هه‌م له‌به‌ر ره‌سه‌نیی وشه‌که که به‌وشه‌ی «جوئ» بگیری و هه‌م له‌به‌ر زۆر به‌کارهێنانی له‌ ئا‌خاوتندا.

[روونکردنه‌وه‌:

که‌ بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ ئه‌و گوتاره‌ی - سوورپیکي خامه‌ به‌ ده‌وری پاناو دا - ده‌بینی بیروباوه‌پری من له‌وێدا ده‌رباره‌ی ده‌وری پاناو به‌ تیک‌پراییی و ئه‌وه‌ی پێی ده‌لێن «پاناو لکاو» به‌ تایبه‌تی، به‌ره‌و زاراوه‌که‌ی توفیق وه‌هبی پتر ده‌روا هه‌رچه‌ند من له‌ گوتاره‌که‌مدا

دوو زاراوه‌ی (پاناوی مه‌ند و پاناوی چالاک) م به‌کار هیتاوه. گونجانه‌ک‌ی باوه‌ری من له‌گه‌ل زاراوه‌ک‌ی ماموستا وه‌ه‌بی له‌وه‌وه دیت که زاراوه‌ی «لکاو و نه‌لکاو» وه‌یاخود «جودا و لکاو» یه‌کجار له سروشت و ده‌وری پاناو دوور ده‌که‌وئته‌وه، به‌لام وش‌ی «سه‌ربه‌خۆ» چونکه موقارمه‌ی پواله‌تی (سه‌ربه‌خۆی و ناسه‌ربه‌خۆی) ده‌کاته شتیکی ناوخۆیی نیوانی هر دوو جوړه پاناوه‌که و هک (جودا و لکاو) پاناوه لکاوه‌که ناکا به سیب‌هر و تارمایی ئه‌و شته‌ی پییه‌وه ده‌لک‌ی بۆیه دژایی په‌یدا ناکات له نیوان سروشت و ده‌وری پاناوه‌که و زاراوه‌که‌دا، هر هینده هیه زاراوه‌که له ناست ئه‌و سروشت و ده‌وره‌دا کورت دینی، کورته‌ینانیش به‌قه‌در دژایی نابیته‌ عیب، من که په‌یره‌وی لیژنه‌م کرد له‌م زاراوه‌یه‌دا دژی بیروباوه‌ری خۆم، پشت نه‌ستوور بووم به‌و گوتاره دوور و دریژه‌ی (سووپکی خامه ..) به‌وه‌دا کات و چالاکیی لیژنه‌شم پاراست که خه‌ریکی ده‌مه‌ته‌قه‌ی بی لزووم نه‌کرد له‌و رووه‌وه که من بیروباوه‌ری خۆم تۆمار کردووه ئیتر بۆچی جاریکی تریش لیژنه‌ی پتوه خه‌ریک که‌م و بیوه‌ستینم.

ده‌م‌راستی لیژنه‌]

پاناوی که‌سی جودا ئه‌م وشانه‌ی خواره‌وه ده‌گریته‌وه:

۱- که‌سی یه‌که‌م:

أ- تاک «من، ئه‌من، ئه‌ز، م»

ب- کو «ئیمه، ئه‌مه، مه، ئه‌م»

۲- که‌سی دووه‌م:

أ- تاک «تۆ، ئه‌تۆ، توو، ئه‌توو، ته»

ب- کو «ئیه‌وه، ئه‌ه‌وه، ئه‌نگۆ، هوین، وه، هه‌وه، ه‌نگۆ، هنگ»

۳- که‌سی سیتیهم:

أ- تاک «ئو، ئه‌و، ئه‌و، ئه‌و، و، و»

ب- کو «ئه‌وان، وان، وا، ئه‌و، ئانه»

به کارهینانی ئەم به شه پاناوه له شیوهی کرمانجیی سهروودا پتویستی بهم
روونکردنهوهیه ههیه:

پاناوهکه دهکری به دوو کۆمهلهوه که هه کۆمهلهی جۆره به کارهینانیکى ههیه:
کۆمهلهی یهکه:

که بریتیییه له «ئهز، توو، ئەو» بۆ کهسی تاک و «ئهم، هوین - هنگ، ئەو» بۆ
کهسی کۆ، له گهڵ ئەم کارانهدا به کار دین:

۱- تى نهپه:

أ- پابردوو: «ئهز چووم، توو چووی، ئەو چوو» بۆ تاک.
«ئهم چوون - چووين -، هوین چوون، ئەو چوون» بۆ کۆ.
ب- حازر: «ئهز دچم، توو دچی، ئەو دچه - دچیت -» بۆ تاک.
«ئهم دچن - دچین -، هوین دچن، ئەو دچن» بۆ کۆ.
ج- داهاتوو (مستقبل): «ئهز دىچم، توو دىچی، ئەو دىچیت» بۆ تاک.
«ئهم دىچن - دىچین -، هوین دىچن، ئەو دىچن» بۆ کۆ.

۲- تىپه:

أ- حازر: «ئهز دخۆم، توو دخۆی، ئەو دخوه - دخوت -» بۆ تاک.
«ئهم دخۆن - دخۆین -، هوین دخۆن، ئەو دخۆن» بۆ کۆ.
ب- داهاتوو: «ئهز دىخۆم، توو دىخۆی، ئەو دى بخوه - دى بخوت -» بۆ تاک.
«ئهم دىخۆن - دىخۆین -، هوین دىخۆن، ئەو دىخۆن» بۆ کۆ.

کۆمهلهی دووهم:

که بریتیییه له «من، ته، وى - وى» بۆ تاک و «مه، وه، وان» بۆ کۆ، له گهڵ ئەم
کارانهدا به کار دیت:

أ- تىپه پى پابردوو: «من خار، ته خار، وى - وى خار» بۆ تاک.
«مه خار، وه خار، وان خار» بۆ کۆ.

ب- کارى (ویستن): ئەم کاره له هه موو کات و بۆ هه موو کهسه کان یهک صیغه ی
ههیه:

۱- پابردوو «من فیا، وى - وى فیا» بۆ تاک.

«مه فیا، وهفیا، وان فیا» بۆ کۆ.

۲- حازر: «من دئی - دئییت، ته دئی - دئییت، وی - وی دئی - دئییت» بۆ تاک.

«مه دئی - دئییت، وه دئی - دئییت، وان دئی - دئییت» بۆ کۆ.

۳- داهاتوو «من دئی - دئییت، ته دئی - دئییت، وی - وی دئی - دئییت» بۆ تاک.

«مه دئی - دئییت، وه دئی - دئییت، وان دئی - دئییت» بۆ کۆ.

ج- کاری هه‌بوون (تملک): ئەم کارەش لە هه‌موو کات و بۆ هه‌موو کەسه‌کان
یه‌ک صیغە‌ی هه‌یه:

۱- رابردوو «من هه‌بوو، ته هه‌بوو، وی - وی هه‌بوو» بۆ تاک.

«مه هه‌بوو، وه هه‌بوو، وان هه‌بوو» بۆ کۆ.

۲- حازر «من هه‌یه، ته هه‌یه، وی - وی هه‌یه» بۆ تاک.

«من هه‌یه، وه هه‌یه، وان هه‌یه» بۆ کۆ.

۳- داهاتوو «من دئی هه‌بت - دئی هه‌به، ته دئی هه‌بت، وی - وی دئی هه‌بت» بۆ
تاک.

«مه دئی هه‌بت، وه دئی هه‌بت، وان دئی هه‌بت» بۆ کۆ.

ئەم کارە‌ی «هه‌بوون» ئەگەر به واتای «بوون - فعل الکینویة» به‌کنار بێت،
ده‌بێت‌وه کاری تێ نه‌پەر و کۆمه‌ڵە‌ی یه‌که‌می راناوه‌کانی بۆ به‌کار دێت له هه‌موو
کات و بۆ هه‌موو کەسه‌کان وەک:

«ئەز هه‌مه، ئەم هه‌ته»

دووم: راناوی کەسی لکاو:

نووسەرە‌ن ئەم زاراوه‌یان بۆ به‌کار هێناوه:

۱- سعید سە‌دی: متصل.

۲- توفیق وه‌ه‌بی: پێوه‌نووساو.

۳- مە‌ردۆخ: کێشک لکیاگ.

۴- نووری عە‌لی ئەمین: لکاو.

۵- کتییی قوتابخانه‌کان: لکاو.

له سه‌ره‌تای باسه‌وه گوتمان به‌شی یه‌که‌می راناوی که‌سی ئه‌و وشانه‌ن که پتیا‌ن گوترا «جودا». راناوی که‌سی جودا هر خویه‌تی جوړیکي تری هه‌یه پتی ده‌گوتری «راناوی لکاو». نووسه‌ران زاراوه‌ی «لکاو، نووساو، پیوه‌نووساو، یان بۆ به‌کار هیناوه که هه‌موویان راسته‌وخۆ له «الضمير المتصل» ی عه‌ره‌بییه‌وه وه‌گیراون. لیژنه جاری زاراوه‌ی «لکاو» ی په‌سند کرد له‌مه‌شدا په‌یره‌وی زۆرینه‌ی نووسه‌رانی کوردی کرد.

به‌ئیس‌تیقرا له‌ شیوه‌ ئاخاوتنه‌کانی کوردی ده‌رده‌که‌وێت، راناوه جودا‌کان که ده‌گۆرین بۆ شکلی «لکاو» ده‌بن به‌مانه‌ی خواره‌وه:

أ- که‌سی یه‌که‌م:

۱- تاک: ده‌بیته «م» وه‌ک: رویشتم، ده‌روم، خواردم، برام، لیم که‌ری...

۲- کۆ: ده‌بیته «مان، ین، ن» وه‌ک:

خواردمان (رابردوی تپه‌ر) - نه‌مانخوارد، ده‌مانخوارد، بمانخواردایه. برامان (مضاف الیه).

لیمان دیاره (له‌به‌ر حوکمی Preposition).

له‌هه‌ندێ جیگه‌ی کوردستانی خواروودا (وه‌ک پژده‌ر) له‌ جیاتی (مان) ته‌نیا پیتی (ن) به‌کار دیت وه‌ک (ئه‌مه‌ گوتن، بران نین، لێن مه‌گره‌).

ده‌خوین، ده‌روین، هه‌لده‌ستین (کاری موزایع).

ئیمه‌ کوردین (رسته‌ی بێ کار).

ب- که‌سی دووه‌م:

۱- تاک: ده‌بیته «ت، ی - یت».

تۆ کردت (رابردوی تپه‌ر) - نه‌تکرد، ده‌تکرد، بتکردایه.

برات هات (مضاف الیه).

پیته‌وه دیاره (له‌به‌ر حوکمی Preposition).

ده‌که‌ی، ده‌رو‌ی یاخود ده‌که‌یت، ده‌رویت (موزایع بۆ تپه‌ر و تی نه‌په‌ر).

تۆ کوردیت، کوردی (رسته‌ی بێ کار).

۲- کۆ: ده‌بیته «تان، ن، و».

خواردتان (پاږدووی تټپه) نه تانخوارد، ده تانخوارد، بتانخواردایه.
براتان (مضاف الیه).

لټانه وه دیاره (له بهر حوکمی Preposition)

ده کهن، ده پوښ (کاری موزاربع)

نټوه کوردن (رسته ی بټی کار)

له هه نډی شیوه ناخاوتنی کوردستانی ژړوودا پاناوی «تان» ده بټته «و - وو»
وهک «نوه خواردوو، براو هات، لټوه وه دیاره».

ج- کسه سی سییه:

لیژنه له و درژنه پیدانه ی به لټکولینه وهی له باره ی پاناووه گرفتیک ی نه وټی
نه هاته بهر که وا رای نندامانی تیدا رټک نه که وټی تا که یشته باسکردن له پاناوی
لکاو بټ کسه سی دووهم و سییه می تاک. لټرده بیروباوه پو به چنه جټرټک. بټ
مه به سی زالبوون به سه ر گرفته که دا نندامان هر یه که یان بیروباوه ی تاییه تی
خوی روون کردووه.

۱- دهم راستی لیژنه - مه سعود محمد:

پای نه و له باره ی تټکرای باسی پاناووه له ژماره ییکی گټفاری کټر دا بلاو
کراوه ته وه، پټویست نییه لټرده دووباره بکرټته وه.

۲- نووری عهلی نه مین:

به لای نه وه وه پیتی «ت» له کټتاییی کاری «مضارع» ی تټپه و تټ نه په پ بټ
کسه سی سییه می تاک پاناوی لکاوه وهک:

ده خوات

ده چټت

ههروه ها پیتی بزوتنی «ه» له کاری فهران «أمر» بټ کسه سی دووهمی تاک،
نه ویش پاناوی لکاوه وهک: بگره، بکره.

بټ شیکردنه وهی هه مو گرفته که پټویسته نه م راستیانه ش بخرټته بهر چاو:

پاناوی لکاوه که له گه ل «کار» بټت دوو شیوه ی هه یه وهک له م وټنانه دا
ده رده که وټت:

ویننه‌ی یه‌که‌م:

کەس	تاک	کۆ
یه‌که‌م	م	مان
دووهم	ت	تان
سێیه‌م	ی	یان

ئهم شیوهیه له کاری تیپه‌ری رابردوودا به‌بێ گه‌یروگه‌رت به‌کار ده‌هێنریت وه‌ک:

کیتلام	کیتلامان
کیتلات	کیتلاتان
کیتلای	کیتلایان

له‌ حاله‌تی «اضافه‌» شدا هه‌ر به‌م جووره‌ دینه‌وه‌ له‌ رسته‌دا:

پیتلۆم - پیتلۆمان، پیتلۆت - پیتلۆتان... هتد.

ویننه‌ی دووهم:

کەس	تاک	کۆ
یه‌که‌م	م	ین
دووهم	ی(یت)	ن
سێیه‌م	-	ن

ئهم شیوهیه له‌ هه‌موو صیغه‌کانی کاردا بێ گه‌یروگه‌رت به‌کار دیت ته‌نیا له‌ که‌سی تاکێ سێیه‌مدا نه‌بیت ئهم گۆڕانه‌ی به‌سه‌ر دیت:

١- له‌ رابردووی تێ نه‌په‌ر و له‌ صیغه‌ی رابردووی کارابزر «بناء للمجهول» دا ده‌رناکه‌ویت وه‌ک:

رۆیشت، سووتا (رابردووی تێ نه‌په‌ر).

کوژرا، نووسرا (صیغه‌ی رابردووی کارابزر).

٢- له‌ «مضارع» ی تیپه‌ر و تێ نه‌په‌ری «معلوم» دا راناوی که‌سی سێیه‌می تاک له‌ شیوه‌ی «ئ، یت» دا ده‌رناکه‌ویت وه‌ک:

	(ده - چ - ئ، یت)	دهچی، دهچیت
تی نه په پ	ده - خه و - ئ، یت	دهخه وئی، دهخه ویت
	ده - مر - ئ، یت	دهمرئی، دهمریت
	ده - کیل - ئ، یت	دهکیلی، دهکیلیت
تتپه پ	ده - کر - ئ، یت	دهکری، دهکړیت
	ده - نووس - ئ، یت	دهنووسی، دهنووسیت

۳- له (مضارعی مجهول) راناوی کهسی سیپه م له شیوه ی (ت) دا درده که ویت
وهک:

دهنوسریت (ده - نووسری - ت)

دهخوریت (ده - خوری - ت)

دهبیریت (ده - بیرئ - ت)

بویه ش له شیوه ی (یت) دا درناکه ویت، چونکه (فیعله موزریعه مهجهوله که)
کوټایی به بزوتن (Vowel) ی (ئ) دیت، ئیتر ناشی بزوتنیکي تر به دوا نه ودا
بیت به ناچاری بزوتنیکیان دهقرتیت.

۴- به لام له (فیعلی موزاریعی لازم و موته عه دی مه علوم) دا که په که کانیان
کوټایی به بزوتن هاتیت له شیوه ی (ات) دا درده که ویت:

دهروات (ده - رو - ات)

دهگات (ده - گ - ات)

دهخوات (ده - خو - ات)

دهبات (ده - ب - ات)

کهسی سیپه م (هرچند پتویستی به لیکولینه ویه کی تایبه تی هیه له هه موو
شیوه کانی تریشدا)، دهشی به م جوړه باس بکړیت:

۱- له مازیی لازمدا درناکه ویت، وهک:

هات (...)

کهوت (...)

۲- له فیعلی مساعدا (له جملهی ئیسنادیدا)، وهک:

دارا مهرده (...) دهرناکهوئیت.

۳- له ههموو صیغهکانی تردا له شیوهی (ئیت) دا دهردهکهوئیت، به لام ههندی جار ههر (ئ) یا (ت) یا (ا) دهردهکهوئیت، ئەمه له پووی ئەو تاوتوووه هاتوو، که بهسه زمانهکه دا هاتوو، ئەگینا:

(ئ) کورتهی (ئیت) ه.

(ا) شیوهی گۆراوی (ئ) کهیه، چونکه له زمانی کوردیدا، گۆرینی پیتی (ئ) بۆ (ا) یا به پێچهوانهوه (ا) بۆ (ئ) روو دهدات وهک:

پێ پا

تا تێ

رێ را

کێرد کارد

کهواته (ات) هکهی دواي کاری (دهروات، دهبات، دمخوات)

ههر (ئیت) هکهی دوا شیوهکانی تریهتی.

بهمه دا کورتهی رای نووری عهلی ئەمین کۆتایی دیت.

[وا به چاک زانرا سادق بههائهدین له بارهی تیکرای (پاناوی

کهسی له شیوهی کرمانجی سهروو) بدوئیت:

دهمپاستی لیژنه]

۳- بیروپرای مامۆستا سادق بههائهدین دهربارهی پاناو (جهنناڤ):

پاناو (ضمیر)

پاناوی کهسی بهزاری کرمانجی ژووورو دوو جۆره:

جۆری یهکهمین:

ئەز، تو، ئەو بۆ تاک.

ئەم، هون (هنگ)، ئەو بۆ کۆ.

ئەم جۆرە واتە جۆرى يەكەمىن لەگەڵ زۆربەى كارەكان (فيعلەكان) بەكار دێن:
 ۱- كارى بويون لە ھەموو كاتەكان بە (اثبات) و بە (نفى) و پرسىارەوھ.
 ئەو نيشانانە كە بە كەسەكانەوھ ئەبەستريين لە كيشانى (تصريفى) ن ئەم كارە
 لە كاتى ئىستادا دەبنە بناغە كە بەسەر پەگى كارەوھ دەبەستريت كە لەگەڵ ئەم
 جۆرەى پاناوھكان بە جودا بەكار دێن وەك:

Ez im	ئەزم
Tu yi	تويى
Ew e	ئەوھ
Em in	ئەمن (ئەمىن) ^(۱)
Hun in	ھۆن (ھنگن) ^(۲)
Ew in	ئەون

ئەم نيشانەى (پاشگرانە) (ئەم im)، (ئى yi)، (ئە e)، (ئى in) لەگەڵ پەگى
 كارەكانى جۆرى يەكەمىن بەكار دێن كە ئەمانەن:

۱- لەگەڵ كارى تى نپەرى پابردوو لە نەشتن:

ئەز نەشتن . ئەم نەشتن (نەشتىن زارى بادىنانى).

تو نەشتى ھون نەشتن

ئەو نەشت ئەو نەشتن

لە چۆن:

ئەز چۆم ئەم چۆن (چوين بە زارى بادىنانى)

تو چۆى ھۆن چۆن

ئەو چۆ ئەو چۆن

لە كاتى ئىستە (حازر) و لە پاشى (ئايىندە - مستقبلى) لە نەشتن

ئەز دى نەم ئەز دى نەم

(۱) لە زارى كرمانجى بادىنانە.

(۲) لە زارى كرمانجى بادىنانە.

تو دئی نفھی	تو دنفی
ئەو دئی بنفە (نفیت) ^(٤)	ئەو دنفە (دنفیت) ^(٣)
ئەم دئی نفن (نفین) ^(٦)	ئەم دنفن (دنفین) ^(٥)
هۆن دئی نفن	هون دنفن
ئەو دئی نفن	ئەو دنفن

٢- لەگەڵ کاری تێپەرەکانی ئیستە و لە پاشان لە: خواردن - خارن

ئەز دئی خۆم	ئەز دخۆم
تو دئی خۆی	تو دخۆی
ئەو دئی بخوہ (خوت - زاری بادینان)	ئەو دخوہ (خوت) ^(٥)
ئەم دئی خۆن (خوین - زاری بادینان)	ئەم دخۆن (دخوین)
- زاری بادینان	

هون دئی خۆن	هون دخۆن
ئەو دئی خۆن	ئەو دخۆن
جۆری دووهمینی پاناوی کەسی ئەمانەن:	
(من، تە، وی، وئی) بۆ تاک.	

(مە، هەو، هەه، ئەوان، وان، وا) بۆ کۆ.

ئەم جۆرە پاناوی کەسی واتە جۆری دووهمین لەگەڵ ئەم کارانەیی خوارەو بەکار دێن و نیشانە کەسییەکان (م im)، (بی yi)، (ە e) بۆ تاک و (ن in) بۆ کۆ بەکار ناھێن:

١- کاری یایدەری هەبوون لە هەموو کاتدا:

کاتی ئیستە:

-
- (٣) ئەو دنفت (دنفیت) لە زاری کرمانجی بادینانی.
 (٤) ئەو (دئی نفیت) لە زاری کرمانجی بادینانی.
 (٥) ئەم دنفن (دنفین) لە زاری کرمانجی بادینانی.
 (٦) ئەم دئی نفن لە زاری کرمانجی بادینانی.
 (٧) ئەو دخوت لە زاری کرمانجی بادینانی.

وئ ههیه - ههنه (که له یهک شت پتر بیت)

من ههیه - ههنه

ته ههیه - ههنه

وی ههیه - ههنه

له بۆ کۆ

مه ههیه - ههنه

ههوه (وه) ههیه - ههنه

وان (وا) ههیه - ههنه

کاتی پابردوو:

من ههبوو - ههبوون

ته ههبوو - ههبوون

وی ههبوو - ههبوون

وئ ههبوو - ههبوون

له بۆ کۆ

مه ههبوو - ههبوون

وه ههبوو - ههبوون

وان ههبوو - ههبوون

۲- له گهڵ کاری تێپه‌ری پابردوو (ماضی متعدی) له شکاندن:

من شکاند - شکاندن

ته شکاند - شکاندن

وی شکاند - شکاندن

وئ شکاند - شکاندن

له بۆ کۆ

مه شکاند - شکاندن

وه شکاند - شکاندن

وان شکاند - شکاندن

له خواردين: من خوار (خار) - خوارن، مه خوار - خوارن.

۳- له گهڼ کاري داخواز (طلب) ی ځيان (ويستن):

کاتی: رابردوو:

من ځيا - ځيان]
ته ځيا - ځيان	
وی ځيا - ځيان	
وئ ځيا - ځيان	

مه ځيا - ځيان]
وه ځيا - ځيان	
وان ځيا - ځيان	

بو ځو

کاتی نیسته: من دځیت (دځی - دځیتن)، مه دځیت (دځی، دځیتن).

کاتی له پاشا: من دځی ځیت (دځی ځی - دځی ځیتن) مه دځی ځیت (دځی ځیتن)

لهم جوړه ی دووهمین راناوی کهسی دهبنه راناوی هییتی (تملک) شت وهک:

دهستی من، مالین من دهستین من	مالا من
------------------------------	---------

دهستی ته	مالا ته
----------	---------

دهستی وی	مالا وی
----------	---------

دهستی وئ	مالا وئ
----------	---------

دهستی مه، مالین مه، دهستین مه	مالا مه
-------------------------------	---------

دهستی وه (هه وه)	مالا وه (هه وه)
------------------	-----------------

دهستی وان	مالا وان
-----------	----------

له بهر نه وه زمانزانه کانی زاری (شیوه ی) کرمانجی له سهر نه م بیروباوهرنه که
راناو له کرمانجی دوو جوړه و هر جودایه له رسته دا.

نهمه ش ته عریفی راناو به پیتی بیروپای سادق به هائهدین:

جهناف (به رناف): نهو بیژمه یه یا کو درسته ییدا جهی نافی چ مروف یان تشت
دگریت، چ (راسته خو) نیکسهر یان ژی بکریار و نیشانکرن وهک:

ئەحمەد چو مال. ئەو چو مال.

ئەحمەد دچیت مال. ئەو دچیت مال.

ئەحمەد دێ چیت مال. ئەو دێ چیت مال.

بێژەیا (ئەو)، جەیی ئەحمەدی دگرت.

۴- پاناوی لکاوی کەسی سیپەم و دووهمی تاک بە پیتی بیروپرای د. نەسرین فەخری:

«یت» پاناوێ بۆ کەسی سیپەمی تاک لە کاتی ئیستا و داهاوودا نەک «ئ» بە تەنیا، هەرچەندە «ئ»ش - کە کورتکراوەی «یت» و «یتن» - بە تەنیاش ئەو کەسە بە دیار دەخات لە قسەکردن و نووسیندا، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ئێمە نووسینی «یت» بە پێویست دەزانین لەبەر هەندیک هۆ له‌وانە:

۱- هەندیک جار ئەو «ئ»یە نامێنێت بە تاییبەتی لەگەڵ رەگی ئەو کارانەدا کە کۆتایییان بە بزوتن دیت و لە جێگەی «ئ»ی «ا» بەکار دێت وەک: دەکات، دەبات، دەخوات، دەشوات، ئینجا ئەگەر «ت» بقرتێن (ا) دەمێنێتەو، ئایا دەگونجێت بۆتین جارتیکیان پاناوی «ئ» و جارتیکیان پاناوی «ا» بەکار دێنن بۆ کەسی سیپەمی تاک لە کاتی ئیستا و داهاوودا؟ یان راست ئەوەیە کە یەک «پاناو» هەبێت وە بۆتین بە گۆڕەوی کۆتاییی رەگەکان پێتە بزوتنی پێش «ت» گۆڕینی بەسەردا دیت و بەلام «ت» هەر دەمێنێتەو.

۲- لەگەڵ رەگی کاری چاوگە ئەلفیەکاندا کە هەمیشە کۆتایییان بە «ئ» دیت، ئەگەر «ت» مان قرتاندن بۆتین چی؟ کە هەمیشە کۆتایییان بە «ئ»ی رەگەکە یە یان پاناوێکە؟ ئەگەر بۆتین هی رەگەکە یە ئەو کوا پاناو یان بە پێچەوانە.

۳- کاتێک کە ئەو کارانە لەگەڵ پاشگری «و»دا بەکار دێنن چار نییە ئەو «ت»ە دەگەرێتەو لەویدا چی دەلێن؟ دەلێن پاناو و لە شوێنی تر دەبقرتێن ئەو بەشترە یان لە پێشەو بەزانیت پاناو و تووشی ئەو هەڵە یە نەبێت و وەک هەندیک لەگەڵ «و»ی پاشگردا بیکات بە پاشگر و بۆت «تەو» پاشگر.

۴- لەو کارانەی حەرەکەتییان تێدا یە (انتقال) کە لە جێگەی ئامرازی «بۆ» «ە» بەکار دێنن دووبارە ناچارە ئەو «ت»ە دەگەرێتەو لەویدا چی دەلێن. وە بزانم ئەگەر یە کسەر بۆتین پاناو خۆمان لەو هەموو ئالۆزی و لێکدانەو و

روونکردنه‌وه‌یه ړزگار دمکه‌ین.

۵- له شیوه‌ی ژوروودا هه‌ندیک جار «ی» به‌کار ناهیتن به‌لکو ده‌چیته وینه‌ی ئه‌و بزوینه کورته‌ی وینه‌ی نییه له عه‌ره‌بیدا و «آ» ی بۆ به‌کار دیت له نووسینی لاتیندا و ئه‌وه‌ی ئیشاره‌ت بۆ که‌سه‌که دمکات «ت» یه وه‌ک: دچت، دکه‌ت، دنقیست... هتد.

ئهمه سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که ړاناوټکی ره‌سه‌نه و له شیوه‌ی لوړ و له زمانی فارسیدا «د» و «ه» له جیگه‌ی «ت» به‌کار دیت و سه‌یر نییه چونکه دوو ده‌نگی که‌لیک نزیك به‌یه‌کن و به ئاسانی جیگه‌ی یه‌کدی ده‌گرڼه‌وه ژور جار. هه‌روه‌ها «یت، یت، ت» له رووسیدا به‌کار دیت.

له‌وانه‌یه هه‌ندیک بلین که واته یا «یتن - اتن» به‌کار بیتن ده‌لټین نا چونکه له‌و شوینانه‌دا که ناچار «ت» ده‌گه‌ړیته‌وه ناچارۍ گه‌ړاندنه‌وه‌ی «ن» نابین، هه‌رچه‌نده له باس‌کردندا پټویسته باس بکړیت و روون بکړیته‌وه ئهمه له‌لایټکه‌وه له‌لایټکی تروه‌ه به زوری «یت» به‌کار دیت، نه‌ک «یتن»... هه‌مان شتیش ده‌لټین ده‌رباره‌ی ړاناوی لکاوی که‌سی دووه‌می تاک له ړا‌بردو وه ئیستادا، هه‌رچه‌نده «ی» تیژ لی‌رده‌دا دمکه‌وټه پټش «ت» نه‌ک «ی» کراوه.

له باره‌ی پټناسینی ړاناوه‌وه:

«ژور جار هه‌ندیک له جوړه‌کانی ړاناو ده‌چنه نیتوانی ئه‌و وشانه‌ی که ژور ناسراون واته ئه‌و ناو و ئاوه‌لناو ژماره و هه‌ندیک ئاوه‌لکار که له ړاستیدا به‌هیچ روویټک له رووه‌کانی «مفهوم» ی شت و «کمیه» و ژماره وه‌سف نا‌کړیت ته‌نیا به‌م ړیگه‌یه یان ده‌لاله‌تیا ن لټی ده‌کات»^(۱).

واته ړاناو به‌شیکه له به‌شه‌کانی ناخافتن که به‌ پټی ئه‌و ده‌لاله‌تانه ناو ده‌نریت:

۱- ړاناوی که‌سی «الضمائر الشخصية».

۲- ړاناوی هه‌یی «ضمائر التملک».

۳- ړاناوی خو‌یی «الضمائر العائده».

۴- ړاناوی پرسیار «ضمائر الاستفهام».

(۱) ئه‌وه له رووسییه‌وه کراوه به‌ کوردی له‌لاین د. نه‌سرینه‌وه.

۵- پاناوی نیشانه کردن «ضمائر الاشارة».

۶- پاناوی نادیار «الضمائر المبهمة».

۷- پاناوی که یینەر «ضمائر الوصل - الضمائر الموصولة».

لیرهدا بیروپی د. نه سرین فه خری کوتایی دیت.

[پروونکردنه وه:

له کوتاره که ی (سوورپکی خامه..) دا باوه پری خۆم دهرباره ی به شی
زۆری باسی پاناو دهربریوه لیرهدا کورته ییکی باوه پرم له باره ی
پاناوی که سی دووهم و سییه می تاکه وه دهنووسم:
که سی دووهمی تاک:

۱- له کاری تیپه پری پابردودا پیتی (ت) پاناوه که یه وهک: کردت،
نووسیت، خواردت. هر ئه م (ت) ده شبیته مضاف الیه وهک
«برات هات، ده ست لاده..» له گه ل چه ند وشه ییکی Preposition
دیته وه، وهک «بۆت روونه، لیته وه دیاره، تیت ده گه م» ههروهه
ده بیته فاعیل و مفعول وهک: نووسیت. دهنووسم.

۲- له کاری تیپه پ و تی نه په پری موزاریعدا له شیوه ی (ی)
دهرده که ویت، به لām به پتی جیگه وا ده بی وهک بزۆین واش
ده بی وهک Consonat ده درکینریت:

(ده که ی، ده پۆی، ده به ی) له مانهدا Consonant ه.

(ده کیلی، دهنووسی، ده فیتی) له مانهدا بزۆینه.

له ئه مر و نه هیی سه ریخدا ده رناکه وئ وهک «بکه، بژی، بخۆ،
بلی»، «مه که، مه خۆ».

له ئه مر و نه هیی ناسه ریخدا ده بیته وه ئه (ی) ه ی باسما ن کرد
وهک «بکه ی، بخۆی، بلی» به لām له کاری وهک (بژی) دا ده رناکه وئ
چونکه کوتاییی کارمه که خۆی بزۆینی (ی) تیژه.

به لای منه وه له و کارانه دا (ی) پاناو هه رچه نه ده شی پیتیکی (ت)
به دا (ی) مه که دا بی به لām ئه م (ت) ه که رت و به شی پاناوه که نییه و

نیشانه‌ییکی ته‌سریفی روته چونکه پاناو که به‌شیکی یه‌کجار
 بنجییه له ناخاوتنی کوردیدا ناشی چ پیتیکی لی بقرتی، نه‌و
 پیتیه بقرتی پاناو نییه و شتیکی تره جا هه‌رچی ده‌بی بابیی.
 هاتنی پیتی (ت) له شوینی تریش شتیکی به‌رچاوه وه‌ک بلّی:
 پارمه‌که مان دیوه‌ته‌وه. ئاو‌مه‌که خواردوه‌ته‌وه.

له‌م نمونانه‌ی خواره‌ه‌دا (ت) ه‌که ده‌شی بمینی و ده‌شی بقرتی،
 له هه‌ردوو حالیشدا شتیکی بنجی نییه له سته‌دا:

شیره‌که بووه‌ته ماست	شیره‌که بووه‌ته ماست
----------------------	----------------------

مندا‌له‌کان بوونه‌ته پیاو	مندا‌له‌کان بوونه‌ته پیاو
---------------------------	---------------------------

گه‌یشتوومه‌ته ئامانج	گه‌یشتوومه‌ته ئامانج
----------------------	----------------------

گه‌یشتونونه‌ته ئامانج	گه‌یشتونونه‌ته ئامانج
-----------------------	-----------------------

هه‌یه‌تم	هه‌یه‌تم
----------	----------

رۆیشتبتم	رۆیشتبتم
----------	----------

رۆیشتبیتن	رۆیشتبیتن
-----------	-----------

د‌مانین له کوردیدا پیتی (ی) چونکه پیتیکی ناسکی بی ه‌یزه
 به‌به‌ریه‌وه هه‌یه بقرتی.. به‌لام چونکه له شی‌وه‌ی پاناودا زۆر
 کاریگه‌ره قرتانی بۆ نییه که‌چی پیتی (ت) ده‌قرتی هه‌رچه‌ند
 پیتیکی به‌ه‌یزه، هۆیه‌که‌ش ئه‌وه‌یه که له‌و شوینانه‌ی قرتانی
 به‌سه‌ردا د‌یت به‌شیکی بنجی نییه له ناخاوتندا بۆیه ده‌توانی بلّی
 (ده‌که‌یت، ده‌خۆیت) ده‌شتوانی پیتیه‌که‌ی (ت) بقرتینی و بلّی
 (ده‌که‌ی، ده‌خۆی) به‌لام ناتوانی هه‌رگیز پیتی (ی) له‌و کارانه‌دا تی
 به‌یت و بلّیت (تۆ ده‌خۆ یاخود تۆ ده‌خۆت).

که‌سی س‌تییه‌می تاک:

پاناوی که‌سی س‌تییه‌می تاک له کاری ت‌ت‌په‌ری پ‌ا‌بردو‌ودا
 ده‌رده‌که‌وتی له شکلی (ی) وه‌ک خواردی، کردی، ک‌ی‌ل‌ای، درووی.
 ل‌ی‌ره‌شدا که هات و که‌وته د‌وای بزوینی (ا، و) بۆ خۆی ده‌ب‌یت‌ه

Consonant وەک له نمونه‌کاندا دەر ده‌که‌وت، له دوا (ی)

تیزیشه‌وه بزر ده‌بی و ئیمکان نییه بدرکیتنری وەک:

نووسی، پرسى، دزی...

هەر ئه‌و (ی) هیه ده‌بیته مضاف الیه و به‌دوا هه‌ندى Preposition
دا دیت:

دارا نه‌هات برای هات - براكه‌ی هات.

لێیه‌وه دیاره، پتی گرانه، تێیدا یه.

ده‌شبیته به‌رکار (مفعول) وەک: ده‌بیینم، ده‌یدوین.

له کاردا هەر لهم کاره‌ی تێپه‌ری رابردوودا دەر ده‌که‌وت، له‌وه
به‌لاره‌وه هه‌رچی کۆتاییی کاره‌کان هه‌یه بۆ که‌سی سێیه‌می تاک
هه‌موویان شیوه‌ی «تصریفی» و راناو نین چونکه ده‌شی بقرتین
و تی بچن. تۆ که گوت: (ده‌روا، ده‌کات، ده‌کیلت، ده‌فرۆشیت)
له بیرت نه‌چۆ ده‌توانی بلێی (ده‌رواتن، ده‌کاتن، ده‌کیلتین...)
هه‌روه‌ها (ده‌روا، ده‌کا، ده‌کیلی). که حال وابی بۆ ده‌بی بلێن تاکه
پیتی (ت) راناوه؟ ئه‌دی بۆ نه‌لێن (تن) سه‌رله‌به‌ری راناوه؟

کۆتاییی کار بۆ که‌سی سێیه‌می تاک ئه‌م ئیحتیمالانه هه‌له‌ده‌گرێ:

ئهو ده‌روا ده‌روا ده‌رواتن.

ئهو ده‌کیلی ده‌کیلت ده‌کیلتین.

ئهو ده‌ژی ده‌ژیت ده‌ژیتن.

ده‌بینی هه‌ر جاره پیتی پیش پیتی (ت) ده‌گۆڕی و (ت) هکه خۆی به
ته‌نیا وه‌یا به خۆی و به (ن) هکه‌ی (تن) هوه ده‌قرتی ناشی راناو
ئه‌وه‌نده بۆ ئۆقهره و بۆ «ثبات» بۆ چونکه له به‌شه هه‌ره
گرنگه‌کانی ئاخاوتنه. له عه‌ره‌بیدا ئه‌وه‌ی پتی ده‌لێن (العمدة)
حیسایێکی تایبه‌تی بۆ ده‌کرێ له رێزماندا. ئه‌وه‌ی راستی بۆ
راناو له (العمدة) ش بنجیتره که گوتمان ناشی تی بچۆ.
دهرنه‌که‌وتنیشی له هه‌ندى صیغه‌ی که‌سی دووه‌می تاک و که‌سی
سێیه‌می تاکدا بۆ ته‌علیل نییه به‌لام لێره‌دا ناتوانم له‌سه‌ری

بنووسم ههروهك له گوتارهكه شمدا مهودای نووسینی دهست نهكهوت.

پاناوی كهسی ستيه می تاک له پرستهی بی فيعلدا دهبيته بزوينی (ه) كه فهتحي عهرهبييه:

دارا نازايه، دارا مهرده، ئيستا نډوهړويه، ئم كابرايه جهردهيه، شهكر شيرينه، دارا شنوييه.

ساغکردنهوی پاناوويونی ئو بزوينه له گوتارهكه مدا به دريژی له سهري نووسراوه، لزووم نيه ليرهدا دووباره ی بکه مهوه.

وا دهزانم ته عريفتيك بۆ پاناو دابندرئ، دهبي هه ره ئو بهشه بگريتهوه كه ناوی نرا (پاناوی كهسی) چونكي كه ئو بهشه پاناو بيت ئهواني تر هه موويان له پاناوی دهكهون. چ راستيتيكي شرايهوه ئاشكرا ناكهم بهودا كه بليّم وشهكاني (پاناوی كهسی) له بنه پهدا راسته وخۆ و بي پيچ و پهنا بۆ مرۆف دانراون. جاري له بهديهيه بهرچاوتره وشهكاني «من، ئيمه» بۆ مرۆف نهبي هه دهست نادهن چونكه مرۆف نهبي هيچ شتيك و هيچ گيانله بهريك نيه وتوويز بكات و بلي «من». له نووسيندا كه ديواريك دهست دهكات به ئاخاوتن نووسه رهكه به دهنگي ديني و رستهی «من و ابووم، من وام لي به سه رهات» به سه راره مهوه و مه كهيدا دينيت دهنه ديوار ورتهی له به رهوه نايهت. وشهی «تۆ، ئوه» ئهوانيش به «تسامح» نهبي بۆ غهيري مرۆف بهكار نايهن.

وشهی «ئو، ئهوان» ئاسانترن بۆ بهكارهيتانيان بۆ غهيري مرۆف نهكه له بهر ئه مه كه له بنه پهدا بۆ مرۆف نين، بگه له بهر ئه وهيه كه مرۆف و غهيري مرۆف له سيفهتي «غياب» دا هاويه شن. تۆ سرنج بگه دهيني به دهگهمن نهبي «ئو» بۆ (سهگ، باران، پياوهمي، ته له فۆن...) و هه رچي شت و زيندهواري تر ههيه بهكار نايهت: ئه وهی بۆ مرۆف و غهيري مرۆف به ئاساني بهكارديت صيفهی كهسی ستيه مه له (فعل) دا وهك (خواردی، نووست، هه لدهستيت، دهمرت). بۆ ئوه بتوانيت وشهی «ئو، ئهوان» بۆ

غەیری مەرۆف بەکار بێنیت دەبێت حالی تایبەتی بدۆزیتەوه وەک کە
بۆی «من دیوارەکم نەپوخاند، ئەو لە خۆوه کەوت».

کە گوترا «من، ئێمە - تۆ، ئێوه - ئەو، ئەوان» بێ هیچ وشەییکی
تر و هیچ ئەلامەتیک کە واتایێکی تایبەتییان بۆ دیار خات، تەنیا
شێوەی مەرۆف بە دلاندا دیت و هیچی تر. قسە لێرەدا درێژە
زۆرە، بەو مەنەیی سەرەوه لێی دەپرمەوه. لەمەوه، تەعریفیک کە من
پێی پازنی بۆ (ضمیر، Pronoun، پاناو) شتیکە ئەمانەیی تێ
خویندرا بێتەوه و دەوری بنجی پاناویشی راگەیاندا،
تەعریفەکەش ئەمەیه:

پاناو ئەو کۆمەڵە وشەییە کە راستەوخۆ بۆ کەسانی یەکەم و
دووەم و سێیەم (وەیا قسەکەر و قسە بۆ کراو و قسە لێکراو)
دانراوه، هەریەکێک لەو وشانەش لە وێنەییکی تایبەتیدا دەبێتە
هۆی پەیدا بوونی واتای تەواو لە ئاخواوتنی کوردیدا.

ئەم تەعریفە لە وشەیی کەسەکان بەولایە هیچی تر ناگریتەوه،
دەوری (پاناوی لکاو)یش کە بەو نەبێ لە ئاخواوتندا جێبەجێ
ناکری لەم تەعریفەدا تێ خویندراوەتەوه. دەوری پاناوی لکاو
بەداخەوه لای زمانزانانی کورد چ بایەخیکی پێ نەدراوه، لە
حالیگدا شیرازەهۆنی ئاخواوتنی کوردی بە پاناوی لکاو پێک دیت.
پێی ناوی بۆی، بەلام بە ناچاری دووبارە سێبارەیی دەکەمەوه، من
لە زاراوهی (پاناو) پازنی نیم چونکی وشەکانی (من، تۆ، ئەوان....
هتد) و جوودی سەر بەخۆیان هەیە و لەسەر ئەوه نەوێستاون دەبنە
جێگیری ناو یا نابنێ. خۆ زاراوهی (لکاو) هەر بەجاری
شەقامەڕێتەکانی رێزمانی کوردی کوێر دەکاتەوه. کوێرکردنەوهی
شەقامی زمانیش بە پاچ و پێمەرە نابێ، بەوه دەبێ کە بە خالقی
واتای تەواوی رێستە بۆی (لکاو) کە بایی بەردیکی رەق و تەقیش
دەوری بۆ دانانیت لە ئاخواوتندا.

دەمراستی لیژنە

۵- به بیروپای ماموستا هه‌زار:

دهبی بگوتری «ضمیر - پاناو» هه‌ر ئه‌وانه‌ن پتوه ده‌لکین و له‌ رسته دروستکردندا زۆر کاریگه‌رن، لای وایه زاراوه‌ی «بريله» شی بۆ به‌کار بێت که بریتیه له‌ وشه‌ی «بری - به‌واتای بدیل» و ئه‌مرازی چووککردنه‌وه‌ی «له». به‌و پتیه بريله «ضمیر متصل» (۸) دانه‌یه.

م، ت، ی: وه‌ک که بلێی کردم، کردت، کردی یاخود له‌ حالێ اضافه‌دا (برام، برات، برای).

ان: بۆ کۆی که‌سه‌کانه له‌ کاری تێپه‌ردا وه‌ک بلێی کردمان، کردتان، کردیان. هه‌روه‌ها له‌ حالێ اضافه‌دا..

ی: بۆ که‌سی دووه‌می تاک له‌ کاری رابردووی تێ نه‌په‌ر و کاری موزاریعی تێپه‌ر و تێ نه‌په‌ر وه‌ک: پۆشستی، مردی، چووی، ده‌رۆی، ده‌چی، ده‌که‌ی، ده‌خۆی..

ین: بۆ که‌سی یه‌که‌می کۆ له‌ کاری رابردووی تێ نه‌په‌ر و کاری موزاریعی تێپه‌ردا و تێ نه‌په‌ردا وه‌ک پۆشستین، چووین، نووستین، دهنووین، ده‌رۆین، ده‌که‌ین، ده‌شکێنین..

ن: بۆ که‌سی دووهم و سێیه‌می کۆ له‌ کاری رابردووی تێ نه‌په‌ر و کاری موزاریعی تێپه‌ر و تێ نه‌په‌ردا وه‌ک: ئێوه‌ نووستن، ئه‌وان نووستن - ئێوه‌ چوون، ئه‌وان چوون - ئێوه‌ ده‌خۆن.. ده‌رۆن - ئه‌وان ده‌خۆن. ده‌رۆن..

و: بۆ که‌سی دووه‌می کۆ له‌ هه‌ندێ شتیه‌ ناخواتنی کوردستانی خواروودا که به‌ ته‌واوی له‌ جێگه‌ی «تان» دێت وه‌ک: ئه‌وه‌ کردو ئه‌وه‌ خواردو - براو هات - لێو رازی ده‌بم.

ئو به‌شانه‌ی که‌ تا ئێستاش پێیان گوتراوه (ضمیری که‌سی، اشاره، پرس، خۆی، هه‌یی، مبهم، لێکده‌ر) هه‌یچ کامیان تا سه‌نگی ضمیری متصل (بريله‌ی باسکراو نین و ده‌بی ناویکی تریان بۆ دابندرئ وه‌ک (ناو) یاخود (نیشان) یاخود (ئهمراز - ئه‌دات) یاخود هه‌ر شتێکی تر بێت.

پاناوی لێکده‌ر:

پاناوی لێکده‌ر (Relative، اسم الموصول) تا ئێستا له‌ لایه‌ن نووسه‌رانه‌وه

(لیکڌر، گهڻنهر، پڻ گهه، پڙهندی)ی بڻ بهکار هیٺراوه له کوردیدا.

له فارسیدا (حرف ربط)ی پڻ گوټراوه.

له پڙمانی ئینگلیزی پڻی گوټراوه Relative Pronoun

کوردوټیټ وشهی (ههڻ دوتی) پڻی گوټووه.

به لای سادق بههائیدین و نهسرین فهخریهوه تهنیا وشهی (که) ږاناوه لهو رستانهډا که ږاناوی لیکڌریان ټیډایه وهک (ئو ویتانه که ههلواسراون جوانن، ټو که قوتاښیت دهښی بخوټنیت). ئو پیته (ی)هی که ههډی جار دیته پیتش ږاناوهکهوه پیتی پڙهندیه و کهرتی ږاناوهکه نییه.

نووری عهلی ئهمین دهلی: پیتی (ی) یاخود (که) ئهگهر به تهنیا هاتن ههر یهکهیان ئو ږاناوهن که پڻی دهلین ږاناوی لیکڌر، بهلام لهم حالهډا فهرقیان لهگهل حالهتی بهجووته هاتنیان له رستهډا ئهوهیه که (ی) تهنیا و (که)ی تهنیا ههریهکهیان لهو شیوههډا ږاناوی لیکڌری سادهیه، بهلام ئهگهر بهسهریهکهوه بهکار هیٺران دهښه ږاناوی لیکڌری ناساده وهک:

ئوهی که دویټی لهسر بانهکه کهوته خواری، بارام بوو.

ږاناوی (ی) یا (ی که) به زوری له دوا ږاناوی ئیشاریهوه دیت.

تیبینی:

۱- له شیوهی کرمانجی ژووړو (ئی کۆ) یا (یی کۆ) له بڻ ښیر بهکار دیت، (ئاکۆ)

یا (یاکۆ) له بڻ مییه، (ییڼ کۆ) له بڻ کۆی ههر دووکیان.

۲- وشهی (که) کاتی دهښته ږاناوی لیکڌر که ههم دوو رسته بهیهکهوه گری بدات

و ههم له بری ناوټیک بهکار هیٺرابیت، وهک:

منداله کهم دی که له سههما ههلههرزی.

لهم رستههډا ږاناوی (که) رستهی (منداله کهم دی) و رستهی (له سههما

ههلههرزی) بهیهکهوه گری داوه و ههم جپی ناوی (منداله که)ی له رستهی

دوهما گرتووهتهوه.

لههوه بۆمان دهرمهکهوټ که وا وشهی (که) وا دهښت وهک ږاناو بهکار

ناهیټریت، واته که یهک لهو دوو مهرجهی سهروهه نهگهیشته جی وشهی (که) له

پاناوی دهشورت، وهک:

که هاتیت، پیت دهلیم.

که پیلاره کهم له پی کرد، بزماریک چوو به پیتدا.

که نهو هات، من پویشتبووم.

لهم سی رسته یه دا هه رچهند (که) دوو رسته ی بهیه که وه به ستووه، به لام جی
ناوی نه گرتووه ته وه، له بهر نه مه (پاناو) نییه و شتیکی تره له جی خویدا لیتی
دهدوین.

[تیبینی و روونکردنه وه:

من له گوتاری «سووریککی خامه به دهوری پاناو دا» گوتوومه که
ببین و وشه کانی (من، تو، نهو، ئیمه، ئیوه، نهوان - له گه ل شیه
لکاوه کانیان که من لهو گوتاردا پتیا دهلیم پاناوی چالاک) به
پاناو داتین هه رگیز ناشی به هیچ وشه ییکی تر بگوتری پاناو
چونکه ئیمکان نییه چ تایبه تیکی مشترک کوپان بکاته وه.
جودایی نیتوان (م) له رسته ی (من هاتم) دا له گه ل وشه کانی (کام،
فلانه کهس، شتیک، که ..) هینده زهق و بهرچاو و بنجیه ناهیل
بیر بۆ نهو بپوات هه موویان یه که بهشی ئاخواتن بن چونکه که
پیتی (م) له رسته ی (من هاتم) دا وهک (فلانه کهس حیساب کرا چ
لزووم نامینئ ئاوه لکار (ظرف) له گه ل ئاوه لئاو (صفة) جودا
بکرتنه وه و به دوو بهشی ئاخواتن بژمیردرین یاخود وشه ی
(هاتن، خواردن) که چاوگن پتیا بگوتری (ناو) که چی (هاتم،
خواردم) فیعل بی چونکه هه ر نه بی تایبه تیکی (مشترک) له
نیتوان (ظرف و صفة) دا هیه که (وه صف) ه، تایبه تیکی تر
مشترکیش له نیتوان (چاوگ و فیعل) دا هیه که (روودان -
حدوث) ه. پتویست نییه لیره دا دریژه بهو قسانه م بدهم که له
گوتار که دا دریژه یان پی دراوه، به لام هینده هیه من لهو گوتاردا
باسی غهیری (پاناوی کهسی) م نه کردووه، بۆیه لیره دا پیم هیه
کورتیه یکی یه کجار کورت له باره ی نه م پاناوه ی (لیکدر) وه بلیم

که تا رادمیک ناتهاوای ناوه پوکی گوتارمه کم پر کاتهوه:

گریمان^(۱) بهوه پازی بین پاناو وشه ییکه جیی ناویک دهگریته وه،
ئهوه یی به کجار ناشکرا و روونه: ئه م وشه وهیا ئه مرازه یی (که) له
رسته دا هه رگیز جیگه یی ناو ناگریته وه به لکو به خوی و بهو
رسته یی که له دوایه وه دیت شتیه وه سفیکی ناوکه دهکات.

به نموونه تو که گوتت (ئهو پیاوه یی که نانه که یی خوارد میتوان بوو)
به رسته یی (که نانه که یی خوارد) وه سفیکی بی فیل و ناشکرای
(پیاو) که ت کردوه وهک ئه وه یی که گوتبیت (پیاوه
نانخواردوه که). سرنج بگره له م راستیه: چونکه رسته یی (که
نانه که یی خوارد) بو وه سفه وه سفیش به ته نیا واتای رسته یی ته واو
به دهسته وه نادات دهبینی بو ته واو یوونی واتای رسته که
چاوه نوپیی شتیکی تر ده که یی به دوا رسته وه سفیه که دا بیت و
واتای ته واو پیک بینیت، رسته یی (میتوان بوو) ئه و
چاوه نو انکراوه یی.

ئهو پیاوه یی که نانه که یی خوارد

پیاوه نان خواردوه که

سهیری هه ردو گوته وهک نیمچه رسته واتای ته واویان نییه له
حالتکدا له رسته یی به که مدا فیعل و ضمیری لکاو یی که سی
سییه می تاک هیه که له رسته دا (نیساند و حکم) پیک دین و
دهبوو پیویستیان به رسته یی تر نه بیت بو ته واو کردنی
واتاکه یان به لام وهک گوتم چونکه بووه به (وصف) هه رچی (حکم
و نیساند) یکی تیدا هیه له ناو (وصیفه) که دا وه ستاوه و نابیته
ته واو که ری واتای رسته. له م رووه وه رسته یی (ئهو پیاوه یی که نانی
خوارد) هاوتای ته رکیبه وه سفیه که یی (پیاوه نانخواردوه که) یه
به بی زیاد و که م که هیچ هویتیکی (حکم و نیساند) یی نه یائی تیدا

(۱) گریمان: به واتای (فرضنا) یی عه ره ییه له جیاتی وشه یی (افرض) یی عه ره بیش
(بگره) یی کوردی به کار دیت.

نييه و ناشی هه بئ. به لām که هاتی نیمچه رسته کهت له (وصیفة) دهرهاویشته و گوشت (پیاو نانی خوارد وهیا ئه و پیاوه نانی خوارد وهیا پیاوه که نانی خوارد) ده بیته رسته ییکی ته و او به (حکم و ئیسناد) وه.

نابی زمانه وانی کوردی قیاسی زمانی کوردی له زمانیکی تر بکات و له بهر تیشکی ئه و زمانه دا سهیری کوردی بکات. له ئینگلیزیدا که وشه ی Whome ، Whose، Who به راناوی لیکدر حساب کراوه کاریکه ده خلیکی ئیمه و زمانی کوردی به سه ره وه نییه، وشه ی Who ش دیاره سه ره به خۆیییه کی ئه و تو ی ههیه هه لده گری حسابیکی تایه تی بۆ بگری له و زمانه دا تا کو ده بینی حاله تی (فاعلیه و مفعولی و اضافه) ی ههیه وهک راناوه کانی که سی Me ، My ، I له رسته شدا هه رگیز ناقرتی چونکه که قرتا رسته که له بهر یه که هه لده وهشی. که سهیری زمانی عه ره بی بکهیت ده بینی زاناکانی صرف و نحوی عه ره بی زۆریان به (اسم الموصول) یان داناو له ویشدا (الذي، الذين، اللذان. اللواتي، اللاتي...) وشه ی بنجین له رسته دا و حاله تی (مرفوعیه، منصوبیه، مجروریه) یان ههیه و ناشی بقرتین ده نا رسته که و اتای نامینی که چی له کوردیدا وشه ی (که) نه ئه و سه ره به خۆیییه ی ههیه نه ئه و بنجیه شه له رسته دا چونکه دهشی بقرتی. سه ره پای قرتانی، له وانه یه راسته و خوش به پیش ناو وهیا (راناو) بکه ویته وه و بیته ئه مرازی (شرط) وهیا شتیکی تر وهک که بلی «که دارا نه یی توش مه یی». واش ده بی ده کریته ئه مرازیکی (تحقیقی):

تۆ که حوری وه ره نیۆ جه نه نه تی دیدم چ ده که ی

له م دلّی پر شهر و سینه یی سووزانمدا

با بیین له رسته ییکدا ئه م وشه یی (که) تا قی بکه ینه وه و بزانی دهشی جی ناویک بگریته وه. له رسته یی (ئه و پیاوه ی که نانی خوارد میوان بوو) وشه یی (که) گۆیا جی (پیاو) ی گرتووته وه با

وشەى (پياو)ى بخەينە جيگەيەو ە ئاخۆ چۆن دەبى: (ئەو پياو ەى
 پياو ناننى خوارىد...) لەمەدا حيسابەكە دەرئەچوو. با ئەمجارەيان
 وشەى (پياو) لە جىيى خۆى ەلستىنن و بىگويىزىنەو ە بۆ جيگەى
 (كە) و بلتەين (ئەو پياو ناننى خوارىد...) ديسان رستەكە چ واتاى
 نابى و گونجانتكى تيدا نىيە.

پوختەى قسە و لىكدانەو ەى مئەو ەيە كە وا ئەم وشەيەى (كە) لە
 ەيچ روويىكەو ە دەست نادات پىيى بگوترى راناو، بەراستى لەو ە
 زياتر نىيە بە ئەمرازىكى ئاساىى حيساب بكرى لەم سيفەتەى
 ئەمرازبوونىشدا تا بلتەى خۆش جەو ە و ەرجارە بۆ مەبەسك
 بەكار دىت.

دەمراستى لىژنە]

راناوى خۆى Reflexive:

ئەم راناو ەك نوورى ەلى ئەمىن دەلتە: لە وشەى (خۆ) و راناوى كەسى
 لكاوى (م - مان، ت - تان، ى - يان) دروست دەبىت و لە رستەدا بۆ تەوكيد بەكار
 دىت وەك: مئەو دەيىنم و پىيى دەلتەم.

مامۇستا سادق بەهائەدين و د. نەسرەين فەخرى دەلتە: وشەى (خۆ) راناو ە
 دەشى لەگەل راناوى كەسى لكاوى بەكار بىت و بەتەنياش بەكار بىت وەك:

خۆ شوشتن (خۆ)

مئەو خۆم ەاتم (خۆم)

سادق بەهائەدين دەلتە لە شىو ەى سەروودا ەيچ گۆرىنىك لە (خۆ)دا نابىت چ
 بۆ نىر بى و چ بۆ مى.

[پروونكرەنەو ە:

مئەو لە گوتارەكەى «سوورىكى خامە» ەندىك لەسەر وشەى (خۆ).
 دواوم، لىرەدا بە كورتى دەلتەم وشەى (خۆ) وشەيىكى فەرەنگى
 ەادەتى وەهاىە ەلئناكرى جىيى پى لەق بكرى و بخرىتە ناو
 قالىكى تايبەتى دوور لە سروشتى خۆيەو ە. تۆ كە گوتت «خۆم

هه‌لده‌مه‌وه» وه یاخود «خۆم ده‌خورینم» لێرده‌دا مه‌فه‌وه‌ومی وشه‌ی «خۆ» له‌ رووی پێ‌زمانه‌وه‌ چ‌ فه‌رق‌ئێ‌کی نییه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌ ب‌لێ‌ن «برام هه‌لده‌مه‌وه‌، پ‌شتم ده‌خورینم». له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا واتای «خۆ» به‌به‌ریه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ به‌کارهێناندا پ‌ۆلی تایبه‌تی ببینیت: وشه‌ی «خۆ» که‌ ده‌ردیته‌ پ‌اڵ راناوی ل‌کاو ته‌ئ‌کید په‌یدا ده‌کات، له‌م ته‌ئ‌کید‌ه‌دا ده‌بیته‌ سێ‌به‌ریکی راناوه‌که‌ ته‌نانه‌ت ناتوانی له‌ کۆتایی رسته‌دا دا‌وای راناویکی ل‌کاو ب‌کا که‌ بۆ وشه‌ی «خۆ» ب‌گه‌ڕێته‌وه‌. بۆ‌ روونکردنه‌وه‌ سه‌یری ئه‌م رسته‌یه‌ ب‌که‌:

ئیمه‌ خۆمان هاتین.

لێرده‌دا «خۆمان» نه‌یتوانی کاری «هاتین» له‌ راناوی «ئیمه‌» ب‌ستینێته‌وه‌. چ‌ ب‌لێ‌ی ئیمه‌ خۆمان هاتین و چ‌ ب‌لێ‌ی «ئیمه‌ هاتین» راناوی ل‌کاوی کاری «هاتین» هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆ‌ که‌سی یه‌که‌می کۆ‌ دانراوه‌ که‌ «ین». به‌لام که‌ گوێرا «خۆ هه‌ل‌دانه‌وه‌مان کاریکی باش نه‌بوو» وشه‌ی «خۆ» واتای ته‌ئ‌کیدێ‌ نه‌ما و بووه‌وه‌ به‌ وشه‌ی عاده‌تی بۆ‌یه‌ له‌ کۆتایی رسته‌دا گوتمان «باش نه‌بوو» نه‌مانگوت «باش نه‌بووین» وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ گوێرا ب‌ا «نان خواردنمان باش نه‌بوو». که‌ ده‌لێ‌ی «خۆم ده‌بینم» لێرده‌دا وشه‌ی «خۆ» له‌گه‌ڵ راناوی «م» کۆ‌ بووه‌ته‌وه‌ چ‌ ته‌ئ‌کیدێ‌ تێ‌دا نییه‌ به‌لام جو‌ریک «ت‌خص‌ص» ده‌مینێته‌وه‌ له‌ واتاکه‌ی «خۆ»دا نایه‌لێ‌ ب‌گوێری «خۆت ده‌بینم»، له‌م حا‌له‌دا ده‌بی ب‌لێ‌ی «تۆ ده‌بینم» ته‌نانه‌ت له‌وه‌ هه‌جه‌ نا‌خاوتنه‌دا که‌ (خۆتان ده‌بینم) به‌کار دێ‌ت لایه‌نی (ت‌خص‌صیه‌) که‌ مه‌به‌س نییه‌، واتای رسته‌که‌ ده‌بیته‌ (ئێ‌وه‌ ده‌بینم). هه‌ر ئه‌م لایه‌نه‌ی (ت‌خص‌صیه‌) که‌ مه‌به‌س نییه‌، واتای رسته‌که‌ ده‌بیته‌ (ئێ‌وه‌ ده‌بینم). هه‌ر ئه‌م لایه‌نه‌ی (ت‌خص‌صیه‌) ی‌شه‌ وای کردووه‌ نه‌شی ب‌گوێری (من ئیمه‌ ده‌بینم، من من ده‌بینم)، که‌چی ده‌توانی ب‌لێ‌ی «خۆمان ده‌بینم» هه‌رچه‌ند «خۆ» درا‌وته‌ پ‌اڵ راناوی که‌سی یه‌که‌می «کۆ» چونکه‌ له‌لایه‌ن «ت‌خص‌صیه‌»وه‌ (من و ئیمه‌) هه‌ردووکیان که‌سی یه‌که‌من.

سروشستی «خۆ» که له واتاکهیهوه سەر ههڵدهدا وای لێ کردووه
 بتوانی به هۆی ئەمرازهوه وهیا لهگهڵ وشهییکی تردا واتای تازه
 پێک بینیت وهک «خۆیی، خۆمالی، کۆییاتی و خۆییاتی، مآخۆ»
 لهم وشانهدا چ خزمایهتیپێک لهگهڵ مهفهوومی «راناو» پهیدا نابیت
 به هەر تهعریفیک بتهوێ (راناو) دیار خهیت. که گویت «ئهم پیاوه
 خۆیییه» وهک ئهوهیه بلێی «ئهم پیاوه خزمه، یاخود بیگانهیه» خزم
 و بیگانه چهند راناون خۆییش هەر ههند.

به لای باوهری منهوه وشهیی «خۆ» وشهییکی فهرهنگی عادهتی
 تاقمی «ناو»، بهر تهعریفی ناویش دهکهوێ بێ زیاد و کهم: «ناو
 وشهییکه واتای تهواوی ههیه و به کاتهوه نه به ستراره». به لای به
 پیتی ئهوانامحدوویییه که له واتاکهیی «خۆ»دا ههیه ههڵدهگرێ له
 بهکارهێناندا هەر جاره قالب و پۆلیکی جودا وهرگریت، که
 ئه مهش تایبهتیپێکه هیچ پتوندییکی به «راناو» ههیه.

ئهم بهرخه خۆمالییه

ئهم بهرخه ئاوهمکییه

سهیری ئهم دوو رستهیه بکهیت و سرنجی لێ بگریت ههتندا
 لهیهکتر دهکهن، کوردی گوتهنی، درۆزن نه بێ فهرقیان ناکا. نازانم
 چۆن دهشی «خۆمالی» راناو بێ و «ئاوهمکی» شتیکی تربی. من که
 ئه مه ده لێم قسه به تایبهتی لهگهڵ ئهوانه که سانهیه که ده لێن وشه
 چی بێ هەر ئهوهیه با جیگه و باریشی بگۆڕی، واته که وشهیی
 «خۆ» راناو بوو له ههموو حالتێکدا راناوه. د. نهسرین و ماموستا
 سادق لهم باوهردان. نووری عهلی ئه مین ده لێ وشه له
 بهکارهێناندا نهوعی خۆی دهگۆڕی واته دهشی له جیگه یێکدا
 راناو بێ و له جیگه یێکی تردا ئاوه لئاو بێ. به لای منهوه، وهک
 دهستووریکی بنجی، وشه له بنه پهدا بۆ واتایێکی تایبهتی
 دانراوه به لایم حالهتی دهگۆڕی، گۆرانی حالهتیش وشه که ناگۆڕی.
 هەر بۆیه «خۆمالی» نابێته راناو چونکه «خۆ» له بنه پهدا راناو

نییه. دهبینی له وشه‌ی «خۆیی» دا ئه‌مرازی نیسبته هاتوه و پتیه‌ی لکاوه وهک به «هه‌ولتیر و هه‌له‌بجه» وه لکابی و بگوتری «هه‌ولتیری، هه‌له‌بجه‌یی».

وا ده‌زانم ئه‌م لیکدانه‌وانه به‌س بن بۆ دیار خستنی پاناو نه‌بوونی وشه‌ی «خۆ».

ده‌مراستی لیژنه‌]

پاناوی هه‌یی:

له‌ زمانی کوردیدا هه‌ر وشه‌ی «هی» بۆ راگه‌یانندی «تملک» به‌کار ده‌هێنریت به‌لام به‌ پتی ناوچه‌ شتیه‌ی ده‌گۆڕی، وا ده‌بی ده‌گوتری «ئی، یی، یا، هین» وه‌ک: ئه‌مه‌ هی خۆمه‌، بزنه‌که‌ هی بارامه‌. پتیاوه‌که‌ هین تویه‌.. هتد.

له‌ شتیه‌ی ژوورودا فه‌رقی «نیر ومی»ی تیدا ده‌کرێ، مه‌به‌سیش ئه‌وه‌یه‌ که‌ نیرایه‌تی و میایه‌تی وشه‌ی «هی» له‌م شتیه‌یه‌دا به‌نده‌ به‌ «مملوک» هه‌که‌وه‌ واته‌ که‌ «مملوک» نیر بوو «مالک» می‌ش بۆ پاناوه‌که‌ نیر ده‌بی وه‌ک ئه‌وه‌ی ژنیک به‌ کۆری خۆی بلی (کۆری من) یاخود باوکیک بلی (کیژا من). له‌ شتیه‌ی ژوورودا ئه‌م پاناوه‌ به‌م چه‌شنه‌یه‌:

ئی من، یاخود، یی من - له‌ بۆ نیر.

ئامن، یاخود، یامن - له‌ بۆ می.

[پروونکردنه‌وه‌:

وشه‌ی «هی» به‌لای منه‌وه‌ نه‌ک هه‌ر «پاناو» نییه‌ و به‌س بگره‌ ئه‌و سه‌ربه‌خۆیییه‌ی نییه‌ که‌ بیخاته‌ ریزی تاقمی «ناو» یشه‌وه‌. له‌ پاستیدا «هی» هۆیتکی ساده‌ی «تملک» هه‌ که‌ وا له‌ رسته‌دا نه‌بی هه‌ر واته‌ به‌ده‌سته‌وه‌ نادات. له‌ رووی پێژمانه‌وه‌ وشه‌ی «بۆ» چه‌ند سه‌ربه‌خۆیه‌ له‌ رسته‌ی «ئهم‌ گۆشته‌ بۆ بارامه‌»، وشه‌ی «هی» ش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ سه‌ربه‌خۆیه‌ له‌ رسته‌ی «ئهم‌ گۆشته‌ هی بارامه‌». ئاشکرایه‌ ئهم‌ «هی، ئی..» هه‌ر خۆیه‌تی ده‌بیته‌وه‌ ئه‌مرازی «اضافه‌» و ده‌گوتری «برای من» واته‌ ئه‌مرازه‌ بۆ فێله‌که‌ی «ی»

اضافه‌ش ده‌بی به‌راناو داندیری ئەگەر «هی» راناو بی.

فراوانکردنی واتای «راناو» تا ئەو رادیه‌ی باوه‌ش به ئەمرازیکی عاده‌تی بی هیزی وهک ئەمرازی اضافه‌دا بگرێ، ئەوه‌نده سنوورانه ده‌به‌زینی له ده‌ستووراتی پێژماندا پێویست نه‌هێلێ به‌ مانه‌وه‌ی سنووری نیوانی دوو به‌شی ئاخاوتنی وهک «ناو، ئاوه‌لناو» وه‌یا «ناو، ئاوه‌لکار».

که‌ سرنج راگرین ده‌بینن ئەو شته‌ی وای کردوه‌ وشه‌کانی «خۆ، هی، که» به‌ راناو دانیته‌ هه‌ر. ئەوه‌یه‌ ئەم وشانه‌ له‌ به‌کاره‌یناندا پێوه‌ندبیا‌ن له‌گه‌ڵ ناودا هه‌یه‌. با ئێمه‌ هه‌ر له‌ وه‌نده‌وه‌ لێی نه‌بێژنه‌وه‌ و نه‌ختیکی تریش به‌ ده‌ور و پشته‌ی ناودا بنۆڕین ده‌بینن کار «فعل»یش پێوه‌ندی به‌ ناوه‌وه‌ هه‌یه‌ و له‌ ئاخاوتندا ئەره‌که‌کانی ناو جێبه‌جێ ده‌کا، فیه‌ل له‌ وجودادا، نه‌که‌ هه‌ر له‌ پێژماندا، په‌یدا نابێ ئەگەر ئەو شتانه‌ نه‌بن که‌ پێیان ده‌گوترێ «ناو». به‌و پێیه‌ چاکتر ئەوه‌یه‌ زاراویک بۆ فیه‌ل دابنرێت که‌ پێوه‌ندی به‌ ناوه‌وه‌ دیار خات وه‌ک «ئهرکه‌ ناو...».

له‌ ئینگلیزیدا راناوی «تملک» له‌ راناوی که‌سییه‌وه‌ وه‌رده‌گیریت. له‌ وێدا وشه‌ی «our, his, your, my...» راناون به‌قه‌ده‌ر «we, he, you, I» به‌لام له‌ کوردیدا «هی من» هه‌رگیز ئەو «my» هی ئینگلیزی نییه‌. «هی» کوردی بی زیاد و که‌م «of» ی ئینگلیزی و «de» ی فره‌نسییه‌. هه‌روه‌ها «هی» ده‌که‌وێته‌ به‌رانبه‌ر «s» ی بۆردار - وه‌ک .Dara's book

ده‌مراستی لیژنه‌]

راناوی پرسیا‌ری:

له‌ روی زاراوه‌وه‌:

مامۆستا سه‌عید سدی راناوی پرسیا‌ر به‌ (أدوات استفهام) له‌ لاپه‌ره‌ (٥١) ی کتێبه‌که‌یدا ده‌داته‌ قه‌ڵه‌م ده‌لێت:

أدواتی استفهام - چەند لفظیکن سؤالیان پئی دەکریت بعضی لەوان ئەمانەن، (کئی، چی، کەیی، کوا، کوئی، ئاخۆ، ئا، ئایاکو، کام، کامەتە، کامەیه، چۆن، چلۆن، چەن).

مامۆستا توفیق وەهبی لە دەستووری زمانی کوردیدا دەلێت: بۆناوی پرسى ئەو بۆناوانەن کە پرس ئەکەن، لەبەر ئەم خاسیەتەیان پێیان دەلێن بۆناویکن کە لە شوێن شارەکەیان دەگەرێن، وەک: کئی هات؟ مامۆستا وەهبی ئەمانە بە پانایى پرسى دادەرنێت:

بۆ ئینسان	بۆشت	بۆجی
کئی	چی	کوئی
چەند	چەند	
کام	کام (کامە).	

لە دەستووری زمانی فارسیدا دەلێت: ئەو وشانەى بۆ پرسىار بەکار دێن، جارێک راناو، جارێک ئاوەلناو. پانایى پرسىار ئەوێه کە دەبێتە جێنشینى ناو. بەلام ئاوەلناوی پرسىارى هەمیشە لەگەڵ ناودا دێت و لە چۆنیەتى یا ئەندازە یا جنس یا زمان یا مکان یا نېسبەتى ناو دەپرسیت، وەک:

چ کتیبیکت خوێندەوه؟ (ئاوەلناو)

دوینى کئی هات بۆ مالى ئیوه؟ (پاناو)

چ دەکەى؟ (پاناو)

ئەم وشانە بەلای ئەندامانى لیژنەوه بەم جۆرەن:

بەلای مامۆستا هەزارهه هیچیان راناو نین، نە ئەمانە و نە ئەوانى پێشتر پێیان گوترا پانایى خوێى و هەیی... هتد.

مامۆستا س. بەهائەدین و د. ن. فەخرى دەلێن ئەم وشانە (کوا، کا، کوانى، کانى، کانى، کئی، کى، کام، کامە، کێهه، کیشک - کیزان، کەیی، کەنگى، کەنگین، چەند، چەن، چ، چی، چە، چۆن، چلۆن، چتۆن، کلۆن، چتۆ، چاوا، کوو، ئا، ئەئا، ئایا، ئاخۆ، داخۆ، داخوا، ئەرئ، هەرئ، کوئ، کیرئ، چو - لە چوزاندا -) هەموویان راناو. بەلام مامۆستا س. بەهائەدین گەرايهوه و گوتى «ئایا، ئاخۆ،

ئەرى» و ئەو وشانەى كە لە برى «هل»ى عەرەبى بەكار دێن پاناوین.

د. ن. فەخرى ئەمەش دەخاتە سەر قسەكانى خۆیەو: كە هاتوو ئەمراژىك كەوتە پال يەكێك لەو پاناوانەى بۆ پرسىار بەكار دێن و لەویدا مەبەستىكى نوێ هاتە ناو رستەو، ئەوسا ئەمراژەكە و پاناوێكە بەیەكەو دەبنە پاناوێكى لێكدەر:

<u>پاناوێ سادە</u>	<u>پاناوێ لێكدراو</u>
چى دەكەیت	بۆ چى وا دەكەیت
كوێ خۆشە	لە كوێ بوویت تا كوێ چوویت بۆ كوێ چوویت

مامۆستا ن. ع. ئەمەین دەلێت:

ئەو وشانەى لاى سەرەو هەموویان (وشەى پرس)ن. ئەم وشانە:

۱- ئەگەر لە رستەدا لە برى ناوێك بەكار هیتران و پرسىاریان پى كرا پتییان دەگوتریت (پاناوێ پرسىارى) وەك:

كى لە دەرگا دەدات (كى)

پیاوێكان چەندیان گەشتەجى (چەند)

۲- ئەگەر لە رستەدا لەگەڵ ناو هاتن، واتە بوونە هاوڕێى ناو و لە چۆنیەتى وەیا مىقدار وەیا جنس وەیا نىسبەت دوان پتییان دەگوتریت «ئاوێلناوێ پرسىارى - صفة» وەك:

چ گۆانییەكت پى خۆشە؟ (چ)

لە كام شارەو هاتوویت؟ (كام)

بە چ شاخێكدا هەلەدەگەریت؟ (چ)

چەند كەست دیو؟ (چەند)

۳- ئەگەر لە رستەدا جێى ئاوێلكارى (ظرف) زەمانى یا هەر ئاوێلكارىك كە وەسفى فێلەكە بكات بگرتەو پتیی دەگوترى (ئاوێلكارى پرسىارى) وەك:

مندالەكان كەى هاتن؟ لێرەدا (كەى) ئاوێلكارى پرسىارىیە چونكە تەحیدى واتای كارى (هاتن) دەكات و جیگەى ئەو كاتە دەگرت كە مندالەكانى تیدا هاتوون.

ئایا سوارەکان گەشتنەجۆ؟ (ئایا) لێرەدا ئاوەڵکاری پرسە چونکە لە بارەى گەشتنە جۆی سوارەکانەوه دەپرسیت.

٤- هەندێ جار هەندێ وشەى پرسیار بۆ «تەجب» بەکار دەهێنریت وەک لەم رێستانەى خوارەوه بەدێ دەکریت:

بۆ چ درەنگ هاتیت (پرسیار)؟

چ درەنگ هاتیت (تەجب)!

فەرق لە نێوان رێستەى پرسیار و «تەجب» وەیا وشەى پرسیار و «تەجب» ئەوەیە لە پرسیاردا چاوەڕێى وەرام دەکریت، بەلام لە «تەجب»دا چاوەڕێى وەرام ناکریت.

[روونکردنەوه:

١- ئایا، وەى، ئەرى، ئەئا.. ئەم وشانە لە هیچ روویکەوه نابنە راناو وەیا ناو وەیا ئاوەڵناو وەیا هەر بەشێکى تری ئاخاوتن کە بوونی سەر بەخۆى هەیە.

٢- لەوەندەى تا ئێستا گوتوووە دیار دەکەوێت هیچ کامێک لەم وشانەى سەرەوه پێیان گوترا راناو پرسیار راناوین و زۆربەیان بەتەریفى (ناو) دەکەون، تەنانەت ئەو بێ تەحیدیدیه کە لە وشەى وەک (کۆ)دا هەستى پێ دەکریت، لە وشەى وەک (خۆراک، پۆشاک، سووتەمەنى، چەک) و هەموو ئەوانەى پێیان دەگوترێ (اسم جنس) لەوێشدا هەستى پێ دەکرێ هەر وەک (کۆ) دەلالەتى (هەرکەسێک) دەگەینێ (خۆراک)یش دەلالەتى (هەرخواردنیک)ى هەیه، پۆشاکیش (هەر جلکێک) دەگرێتەوه هەرچەند پرسیشى تێدا نەبێ.

من لێرەدا نامەوێ بڵێم بە پێى تەریفى من ئەمانە راناو نین، چونکە من لەوه بوومەوه کە وا هەر (من، تۆ، ئەوان...) راناوین [لێرەشدا مەعلوومە من زاراوەى راناو پەسند ناکەم چونکە ئەم وشانەى «من، تۆ، ئێمە...» بەکى لەسەر ئەوه نەکەوتوووە خەزمایەتییى لەگەڵ ناو هەبێ یا نەبێ چونکە ئەوان لەوهوه

هاتوون که وا کهسی یه کهم و دووهم و سیتیهمن وهیا قسه کهر و قسه بۆ کراو و قسه لیکراو]. من دهمه وئی بلیتم ئه مانه راناوین به گویره ی سروشتیان چونکه بهر مهفهوومی ناو دهکهون و هیچ له سروشتیان ناگوړی که به بهریانه وه هیه شوینی ناویکی تر دهگر نه وه چونکه گه لیک ناوی سه ریچی بی دهمه ته قهش جی ناویکی تر دهگریته وه. ئه گهر له د. نه سرین بسه لیمین (بۆچی، بۆ کوئی) راناوی لیکدراون ده بی ئه ویش له ئیمه بسه لیمینی (بۆ دارا، بۆ به غدا) ناوی لیکدراون.

دهمراستی لیژنه]

راناوی نادیار (مبهم):

له رووی اصطلاحه وه:

۱- مامۆستا سه عید سدقی، (ادواتی مبهم) ی بۆ به کار هیناوه و بهم جوړه له کتیبه کهیدا ته عریفی دهکات و ده لیت: ادواتی مبهم ئه و لفظانه ن که به شکل و رهنگیکی غیر واضح شخص وهیا شت پیشان بدن وهکو ئه مانه که بعضیکن له وان (کهس، هیت، هیندی، هین).

۲- مامۆستا توفیق وهبی، (بۆ ناوی موبههم) ی بۆ به کار هیناوه و بهم جوړه له کتیبه کهیدا ته عریفی دهکات و ده لیت: بۆ ناوی موبههم ئه وان ه ن که جی کهسی یان شتیک به تایبه تی ناگر نه وه، ئه مانه شاریان دیار نابی؛ وهکو، یه کی له ده رگا ئه دا

بۆ ناوی موبههمی لیکدراو

بۆ ناوی موبههمی رووت

کهسی، هیچ کهس، هر کهسی، هه چ
کهسی، هه موو کهسی، هین، هینه که
کابراکه، هر کابراکه، هر کابرای
هه ندی، گه لی، فلانه کهس، نه ختی، پیاوی.

کهس، کام، پیاو
چی، هیچ، کابرا، یه ک
فلان، کی، هه موو
هین، زور، کهم.

۳- د. ن. فخری (راناوی نادیار) ی بۆ به کار هیناوه.

۴- له کتیبی قوتابخانه‌کاندا (پاناوی نادیار) ی بۆ به‌کار هاتوو.

۵- مامۆستا ئایه‌تولای مه‌ردوخ اصطلاحی (ناو گه‌نگ) ی بۆ به‌کار هێناوه له فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا.

پای مامۆستا هه‌زار ئه‌وه‌یه ئه‌و وشانه‌ی که ناویان به (پاناوی نادیار) هێنا پاناوین، ئهم رایه‌شی له سه‌ره‌تای باسی پاناوه‌وه روون بووته‌وه. به پای د. ن. فه‌خری و مامۆستا سادق و نووری عه‌لی ئه‌وانه هه‌موویان پاناو، به‌لام نووری عه‌لی ده‌لیت ئهم وشانه هه‌روه‌ک ده‌بنه پاناو له رسته‌دا، ده‌شبنه ئاوه‌لناو و ئاوه‌لکار، وه‌ک:

هه‌موو هاتن (- هه‌موو - لێره‌دا پاناوه).

هه‌موو پۆژێ ده‌چن بۆ سه‌ر جووت (- هه‌موو - لێره‌دا ئاوه‌لناوه).

باران زۆر ده‌باریت (- زۆر - لێره‌دا ئاوه‌لکاره).

به بیرو‌رای مامۆستا س. به‌هائ‌ه‌دین و د. ن. فه‌خری و ن. ع. ئه‌مین راناو ده‌کریت به‌م به‌شانه‌ی خواره‌وه:

۱- پاناوی که‌سی. ئه‌میش دوو جوژه:

أ- پاناوی که‌سی جودا.

ب- پاناوی که‌سی لکاو.

۲- پاناوی پرسپاری.

۳- پاناوی لیک‌ده‌ر.

۴- پاناوی ئیشاری.

۵- پاناوی خۆیی.

۶- پاناوی هه‌یی.

۷- پاناوی نادیار.

پاش لیک‌ۆلینه‌وه س. به‌هائ‌ه‌دین و هه‌زار و د. ن. فه‌خری گه‌یشتن به‌و رایه‌ که موبه‌مه‌ی رووت هه‌یه و موبه‌مه‌ی استفه‌امیش هه‌یه.

[روونکردنه‌وه:

له زووه‌وه دیار که‌وتوو که من ئهم وشانه‌ی (پاناوی نادیار -

مبهم) به پاناو داناننیم. پیم بلین فەرق چیه له نێوان دوو وشەى وهک (هەر کهسێک، هەر خۆراکێک)؟ یاخود بۆ چی به وشەى وهک (فلان) نه‌لێن (ناوى مبهم)؟ له باره‌ى ئهو وشانه‌ى «پرس»یان تێدايه ده‌لێم ئاشکرايه (ابهام، ناديارى) هه‌يه ئه‌گه‌ر نه‌با بۆ پرسین به‌کار نه‌ده‌هاتن چونکه پرسین بۆ زانینی شتى نه‌زانراو دانراوه.

ده‌بى ئه‌وه‌ش بگوترێ هه‌ندێک له‌و وشانه‌ى به‌ پاناو دانراون له‌ ناوه‌ڕۆکدا واتای نه‌فیان تێدايه وهک هه‌چ که‌س. ته‌نانه‌ت وشەى «که‌س» به‌ ته‌نیاش له‌ بنه‌ڕه‌تا بۆ نه‌فى هاتوو. تۆ ده‌لێى (که‌س نه‌هات). ته‌نیا له‌ حالى پرسیاردا ده‌بیته وشه‌ییکی بى ته‌ره‌ف له‌ نێوان (نفى و ایجاب)دا وهک که‌ بلێى (که‌س هات؟) چونکه پرسیار به‌ ئه‌سل بى ته‌ره‌فه، به‌لام به‌ هۆى ئه‌وه‌وه وشەى (که‌س) له‌ بنه‌ڕه‌تا بۆ (نفى) هاتوو له‌ پرسیاریشدا وا ده‌بى به‌لاى (نفى)دا ده‌شکێته‌وه وهک (که‌س گوتووته‌ى زه‌وى ناخولێته‌وه؟ که‌س هه‌يه بویژێ ده‌نگ بکات؟).

ده‌مراستى لیژنه

ئاۋەلناو "الصفه"

۱- ئاۋەلناو لە رووی زاراۋەوہ:

نووسەرانی کورد ھەتا ئیستا ئەم زاراۋانەیان بۆ کار ھێناوہ:

۱- مامۆستا سەعید سەدقی: صفە.

۲- مامۆستا توفیق ھەبێ: ئاۋەلناو.

۳- مەردۆخ: ناوێشانە.

۴- رشید کورد: رەوش.

۵- جەگەر خۆین: پەسن.

۶- کوردوێتف: خەسیەتتاف.

لیژنە جارى (ئاۋەلناو) پەسەند دەکات تا زاراۋەیکى باشتىرى بۆ دەدۆزیتەوہ، ھۆى پەسەندکردنى زاراۋەکەش ئەمەيە:

۱- چونکە لە لایەن بەشیکى زۆر لە نووسەرانیوہ بەکار ھاتوہ، تەنانت لە کتیبى قوتابخانەکانیش ھەر بەوہ ناوہوہ پۆیوہ.

۲- گونجان ھەيە لە نێوانى واتای زاراۋەکە و ئەو مەبەستەى کە لە ئاۋەلناو ھەستى پێ دەکرىت.

۲- ئاۋەلناو لە رووی تەعریفەوہ:

بۆ تەعریفى ئاۋەلناو

۱- مامۆستا سەعید سەدقی دەلێت: اسمیکە حال و شائى اسمەکەى پيش خۆى

بەیان دەکا و بەو اسمە دەلێن (موصوف) بە ھەردووکیان دەلێن:

(ترکیبى توصیفى)، وەک:

کاغەزى سپى.

۲- ماموستا توفیق وهیبه دهلّیت: سیف‌ت که لیمه‌یه که بۆ ته‌واوکردنی مه‌عنای ناو یان بۆ ناو به‌کار ئه‌هێنرێ.

۳- آیه‌الله مردوخ. له لاپه‌ره (۱۸، ۱۹) ی جزمی یه‌که‌می فه‌ره‌نگه‌که‌یدا، باسی (صفة) له نێوان باسی ناودا ده‌کات و جارێکیان له به‌شی سییه‌می ناو پێی ده‌لّیت: اسم صغه، له شه‌رحدا ده‌لّی (بۆ ناسین نیشانه دانریاگه، ئه‌وه پێی ئێژن ناو نیشانه، وه‌ک پانی، درێژی، کۆتایی...)..

هه‌روه‌ها له به‌شی هه‌شته‌می ناودا له ژێر عینوانی صغه مبالغه‌دا هه‌ندێ ئاوه‌لناوی له میسالا نووسیه‌ته‌وه، وه‌ک (گریڤۆک، ئاودار). له به‌شی نۆیه‌می ناویش له ژێر عینوانی صغه مشبه‌دا که پێی ده‌لّی (ناو نیشاندان)، وشه‌کانی وه‌ک (درێژ، کۆتا، گه‌وره، پان، گوشاد، دور، نزیک) ی به‌ نمونه هیناونه‌وه.

۴- کوردویف ده‌لّیت: خاسیه‌ت‌ناف ئه‌و ناوه‌یه که جۆر و ره‌نگ و چۆنیه‌تی ناو دیار ده‌کات.

۵- له ده‌ستووری زمانی فارسیدا به‌م جۆره ئاوه‌لناو ته‌عریف کراوه:

سیف‌ت وشه‌یه که که پروونکردنه‌وه‌یه‌ک له مه‌عنای اسم زیاد ده‌کات به‌و هۆیه‌وه سه‌ر به‌ اسم.

۶- له ده‌ستووری زمانی ئینگلیزیدا به‌م جۆره ته‌عریف کراوه: ئاوه‌لناو ئه‌و وشه‌یه‌یه که وه‌صفی ناویک یان راناویک ده‌کات.

له‌داوی موناقه‌شه‌یه‌کی زۆر و به‌راوردکردنی ته‌عریفه‌کانی پێشوو له‌گه‌ڵ واتای سیفه‌تدا لیژنه به‌ هیچ ته‌عریفی له‌و ته‌عریفانه رازی نه‌بوو، چونکه هیچ کامێکیان ته‌واوی واتای سیفه‌تیان نه‌ده‌گرته‌وه، سه‌ره‌رای ئه‌وه که هه‌ندێک له ته‌عریفه‌کان له‌گه‌ڵ سروشتی سیفه‌تدا رێک نه‌ده‌که‌وتن، ئێتر ئه‌مه لیژنه‌ی خسته سه‌ر تێفکرین بۆ دۆزینه‌وه‌ی ته‌عریفیک، که ته‌واوی واتا و سروشتی سیفه‌ت بگرێته‌وه و نه‌هێلێت واتای هیچ به‌شیکێ تر له به‌شه‌کانی ئاخاوتنی بێته ناو.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌ندامانی لیژنه رێک نه‌که‌وتن له‌سه‌ر ته‌عریفیک، بۆیه هه‌ریه‌که ته‌عریفیکێ تایبه‌تی خۆی پێشنیاز کرد به‌م شێوه‌ی خواره‌وه:

۱- ماموستا سادق به‌هائ‌دین ده‌لّیت: ئاوه‌لناو وشه‌یه‌که وه‌صفی موصوفه‌که‌ی خۆی ده‌کات موصوفه‌که‌ی ناو بێت یا راناو یا هه‌ر شتیکێ تر بێت.

۲- د. نەسرین فەخری دەلێت: ئاوەلناو ئەو وشەییە کە لە خۆیدا (وصفیە) ھەیە بۆیە جۆر و چۆنیەتی (موصوف) دیار دەخات لە رستەدا و بەمەدا لە ناو جودا دەکرێتەو، ھەرۆھا توانای ئەوھە ھەیە جێگای ناو بگرێتەو ئەگەر ھاتوو بوو بە صفەتێکی دیار یان ھەمیشەیی لە مەوصوفدا، یان وەک ناو بەکار دێت بەمە ھیزی و سفیتەکە دەرەمکەوت و بەمانەش لە ناو جودا دەکرێتەو.

۳- مامۆستا ھەژار دەلێت: ئاوەلناو وشەیکە لە خۆیدا مانای (وصفیە)ی ھەیە و لە رستەدا چۆنیەتی موصوف دەرەمخات.

۴- مامۆستا نووری عەلی ئەمین دەلێت: ئاوەلناو وشەیکە گوزارەیی (وصفیە)ی تێدا یە و بۆ تەواوکردنی واتای ناو یا پاناو یا ئاوەلناوێکی تر بە کار دەھێنرێت، ھەندێ جارێش لە سنووری خۆی تێ دەپەرێت و لە رستەدا وەک ناو یا ئاوەلکار یا تەواوکاری فیعلی مساعد بەکار دەھێنرێت وەک:

نازدار ھات (نازدار بوو بە ناو)

بارام باش دەروات (باش بوو بە ئاوەلکار بۆ وشەیی دەروات)

پەروین جوانە

۵- بیروپرای مەسعوود محەمەد: وا دیارە ھەموو ئەندامان لەسەر ئەو رێک کەوتوون کە ئاوەلناو وشەیکە (وصفیە)ی تێدا یە. من ئەوێش دەخەمە سەر (وصفیە) و دەلێم وشەکە دەبێ بە کاتیشەو نەبەسترا بیتەو. بەمەدا دەتوانین بڵێین (ئاوەلناو ناوێکە وصفی تێدا بێ) چونکە ناو بە کاتەو نەبەستراوەتەو. ئەم تەعریفە بەشی (ناو) ناگرێتەو چونکە واتای (وصفیە) لە (ناو)دا نییە، بەو پێیە تەعریفەکە بۆ تەنیا بەشی (ئاوەلناو) دەمێنێتەو کە ئەمەش مەبەستی بنجیە لە دانانی تەعریفەکە.

لێرەدا دەمەتەقە ھەلەدەستی لەسەر ئەمە ئایا کە وشەییکی ئاوەلناوی بێ گومانێ وەک (جوان، تیر، ئازا...) لە فەرھەنگدا ئیشارەیی بۆ کرا کە (ئاوەلناو)ە، کەچی لە رستەدا جێگەیی وەسفکردنی کار (فعل)ی گرتەو وەک کە بگوترێ (تێرم خوارد، جوان پۆشتم...) ئایا وشەکان لە (ئاوەلناوی) دەکەون و دەبنە شتیکی تر؟ ئەو کەسانەیی کە دەلێن ھەر ئاوەلناو دەبن، لەسەریانە بیروپرای خۆیان دەربارەیی گەلی باری پێزمانی کوردی بگۆڕن، واتە ناشی پێ داگرن لەسەر ئەو کە ھەرچی وەسفی

(فعل) بکا ئاوه لکاره (ظرف)، چونکه دهبینین وشه ییکی که له فهرهنگدا به (صفة) له قه لهم درا بۆ وهسفی (فعل) به کار دیت، وهک (زۆرم خوارد). پێداگرتن و سووربوون له سه ره له وهست کار ییکی یه کجار ئاسانه و چی تی ناچی وهک ئه وهی هه ندیک کهس هه ن تا ئیستاش ناسه لیتن زه وی به ده وری پۆژدا ده خولیته وه، به لام چ سوود له م اصرار کردنه دا نییه، ئازاییشی تیدا نییه. ئازایی له وه دایه که راستی دۆزرایه وه ده ره له حزه به سه لیتن درێ با دژی بیروبا وه ری تایبه تی مرو فیش بێ.

قسمه لێرده له گه ل تیکرای نووسه ران و زمانزانی کورد و کوردیه، مه به سیشم له ئازایی ئه وهیه حورمه تمان بۆ شتی قه رارداده وهیا چا ولیکه زیی پێزمانانی بیگانه چا ومان له راستی تازه دۆزرایه وه و هه له ی لێره به پێشه وه نه نوو قینیت.

له باره ی به کاره ی نانی وشه ی ئاوه لئاوی بێ گومان وهک (جوان) بۆ وهسفی کار (فعل) ده توانین بڵین له و ته رزه جیگه یه دا (موصوف) یکی قرتا و هه یه که وهسفه که ده لاله تی لێ ده کا. به نمونه که گوتمان (زۆرم خوارد) لێرده به ئه صل (خواردن یکی زۆرم خوارد) بووه و وشه ی (خواردن) قرتا وه که (زۆر) ده لاله تی لێ ده کا و فیعلی (خوارد) ییش ئیشاره ی بۆ ده کا. که سرنج بگری ده بین ی وشه ی (زۆر) به ته وای له جیگه ی (مفعول) دانرا وه، مه فعو له کهش قرتینرا وه. فه رموو مه فعو له که بگه رپته وه ناو رسته و وصفه که لاده و بلی (خواردنم خوارد، نامم خوارد) ده بین ی مه فعو له کان ده گه رپته وه جیگه ی ئاسایی خۆیا نه وه که له رسته ی (زۆرم خوارد) وشه ی (زۆر) گرتبوویه وه.

له ئینگلیزیدا وشه ی یکی (Adjective - صفة) بێ که بوو به (Adverb - ظرف) دا رشتنه که ی ده گۆریت. وشه ی (Wise) که (صفة) یه ده بپته (Wisely) که بکریته Adverb، هه روه هاش هه موو (صفة) ییکی تر.

له کوردیشدا وشه ی یکی (ئاوه لکار) که له ماده ی وشه ی یکی (ئاوه لئاو) وه وه رگیریت دا رشتن یکی تایبه تی بۆ به کار دیت. به نمونه له وشه ی (جوان) که ئاوه لئاوه (به جوانی) ده گوتری بۆ ئاوه لکار، هه روه ها (ئازایانه، مه ردا نه ..) ئاوه لکارن له (ئازا، مه رد) وه رگیراون. سه یری رێژه ی ئاوه لکار، هه رگیز بۆ وصفی ناو وه یا راناو وه یا

ئاوئلناو به کار نایهت چونکه له بنه پماتا بۆ وصفی کار داریژراوه تهنیا لهو شوینانه نه بۆ که وصفی ناوکه بگه پته وه بۆ ئه و پهفتاره ی که له ناوکه دهفامرپته وه وهک (جلوبه رگی پیاوانه، خواردنی کوردانه..)، له م جیگایانه دا رهفتاره که وهیا ئه و کاره ی که له موصوفه که وه چاوه روان دهکرتیت دپته وه بهر ههست و زیهنی گوپگروه وه. جل و بهرگ و پۆشاک (له بهرکردن) ی لای دهفامرپته وه خوړاک و نان و پاتیش (خواردن) ی تپرا دهخوینرپته وه دهن رپژه ی ئاوئلکاری بۆ به کار نه دههات. تۆ هه رگیز نالپی (ئهم بهرده دوشمنانه یه، ئهم ئاوه پیاوانه یه، من ئازایانه م) چونکه له م رستانه دا (بهرد، پیاو، من) بصورپکی کار و رهفتاریان به دوا دا نایهت.

به نیسه بهت ئه وه وه که بگو ترپ ئاوئلناو له وانه یه بیپته ناو وهک (زانا هات)، لپردها هیچ سروشت و تایبه تیپکی ئاوئلناو دهخلی به سه ر رسته که وه نییه چونکه (زانا) بووه ته (ناوی تایبه تی - اسم علم) ههروهک (فعل) یش دهشی بیپتی وهک (خوادای ئاموزامه). دهتوانین وشه ی بی واتاش بکهینه (اسم علم) وهک ئه وه ی یه کیپک کوپی خو ی ناو بنی (ئه بهجهد).

درپژه ی قسه زۆری به بهر مه وه هیه لپردها به مه نه ده لپی ده برمه وه و ده لپم: یا ده بی بگو ترپ له کوردیدا وشه کانی ئاوئلناو دهست ده دن وصفی کار (فعل) یش بکه ن و هه ر به ئاوئلناوی بمپننه وه، یاخود له و رستانه دا که ئاوئلناو وصفی کار دهکات وشه یپکی قرتا و هیه ئه و خاوه نی ئاوئلناو هکه یه، یاخود ئاوئلناو (حالاتی جودا) ی هیه که هه ر جاره جپگه و فره مانی پی ده گو رپت. له عه ره بیدا ئهم دیارده یه هه ر جپگه ی گومان لپکردن و ده مه ته قه ش نییه. وشه ی (عافل) که (اسم فاعل وصفی) یه دهشی بیپته (صفة) وهک (الرجل العافل) ده شبپته (حال) وهک (تصرف في الأمر عافلا) جپی (مبتدا) یش ده گرپته وه له رسته دا (العافل لایؤتی من مأمنه) ده شبپته (مفعول به وهیا خبر) و ده شبپته (تمیز) و چه ندین شتی تریش. تفصیلاتی تر له شوینی خویدا دیت.

[دهمراستی لپژنه]

دوای دهربرینی رای جوداجودای ئەندامانی لیژنه بریار درا ئەم تەعریفە
خوارەوه بۆ ئاوەلناو پەسند بکریت:
ئاوەلناو وشەییکی (وصفیە)ی تێدایە و بەکاتەوه نەبەستراوەتەوه.

[تێبینی:

سەرنجیکی دوای موناڵەشە دەمخاتە سەر ئەو باوەرپەوه کە
شتیکی تریش لەم تەعریفە زیاد بکریت بۆ ئەوه لە (ئاوەلکار)ی
جودا کاتەوه چونکە وشەکانی (ئاوەلکار)یش سەرلەبەریان
(وصفیە)یان تێدایە و بە کاتیشەوه نەبەستراوەتەوه. من پرایەکی
تایبەتیم لەم باسەدا پەیدا کردووه بەلام لێرەدا نای هێنمە ناو
نووسینەوه چونکە مەودا نییە هەڤالانی لیژنه موناڵەشە بکەن.

دەمراستی لیژنه]

ئاوەلناویش وەک ناو دوو فۆرمی هەیه:

۱- سادە: وەک (جوان، ئازا، رهش، بلند)

۲- ناسادە: وەک (بەجەرگ، پارەدار، بەهرەمەر، رهشپۆش).

دیسانەوه ئەندامانی لیژنه نەگەشتنە یەک رای دەربارە (فۆرمی ئاوەلناو)هوه،
لێرەشدا هەر یەکەیان بیروپرای خۆی روون کردەوه.

۱- س. بەهائەدین دەلێت ئاوەلناو لە رووی فۆرمەوه وەک (ناو) بەش بکریت:

آ- سادە: کە لە وشەییکی واتادار پێک هاتبی.

ب- ناسادە: کە لە وشەییکی و زیادێ پێک هاتبی.

ناسادەش بەش بکری بە دوو بەشەوه:

آ- لێکدراو: کە لە دوو وشەیی واتادار (بەلای کەمەوه) پێک هاتبیت.

ب- دارپێژراو یاخود دروستکراو: کە لە وشەییکی واتادار و زیادێ پێک هاتبیت.

۲- بە بیروپرای ن. ع. ئەمەین ئاوەلناو لە رووی فۆرمەوه دەبیت بکریت بە سێ
بەشەوه:

آ- ئەگەر ئاوەلناوەکە لە تەنیا وشەییکی سادەیی رووت پێک هاتبوو، پێی بگوتریت
(ئاوەلناوی سادە)، وەک: رهش، سوور، هەشت، چ (چ پیاوی).

ب- نه‌گەر ئاووه‌لناوه‌که له دوو وشه‌ی ساده‌ی واتادار پیک هاتبوو، وه‌ک: دل ته‌نگ، باوک مردوو، ده‌نگ گه‌وره، ره‌ش پۆش یا دوو وشه‌ی ساده‌ی واتادار و مورفیمیکی مقید پیک هاتبوو، وه‌ک: ده‌ست له‌سه‌ر سنگ، گول به‌ده‌م، چاو به‌کل، پیتی بگوتریت (ئاوه‌لناوی لیکدراو).

ج- نه‌گەر ئاووه‌لناوه‌که له وشه‌ییکه‌ی ساده‌ی واتادار و پیشگریک یا پاشگریک پیک هاتبیت پیتی بگوتریت (ئاوه‌لناوی داپژاو)، وه‌ک:

ساده	داپژاو
یه‌ک	یه‌که‌م - یه‌که‌مین
هه‌شت	هه‌شته‌م - هه‌شته‌مین.
گه‌وره	گه‌وره‌تر - گه‌وره‌ترین.
پاره	بئ پاره.
مرد	مردوو.
نووس	نووسه‌ر، نووسیاری.

۳- د. ن. فه‌خری ده‌لێت:

أ- ئاووه‌لناو سێ به‌شه (ساده، لیکدراو، دروستکراو)، هه‌روه‌ها ده‌لێت ئه‌و وشانه‌ی پاشگر و پیشگریان ده‌چێته‌ سه‌ر، واته ئاووه‌لناوی دروستکراو به‌یاریده‌ی پاشگر و پیشگر، ناو ده‌نێم (ئاوه‌لناوی دروستکراو) چونکه ئه‌مانه نه ئه‌و ساده‌یه‌ن که هه‌یه چونکه زیادییه‌ک چوووته سه‌ر ئه‌و ساده‌یه، وه نه لیکدراوه چونکه ئه‌و به‌شه زیاده واتای نییه.

ب- ئاووه‌لناوی دروستبوو له وشه‌یه‌ک و ره‌گیکیان ره‌گ و پاشگر.

ئه‌وه‌ی له وشه و ره‌گ پیک دێن به لیکدراو داده‌نێم چونکه ره‌گ به واتادار داده‌نێم، ره‌گ و پاشگر به دروستکراو داده‌نێم: ره‌گ وه‌ک وشه‌ییکه واتادار و پاشگر بئ وانا. ته‌نیا ئه‌وه‌نده هه‌یه که ئه‌م ئاووه‌لناوه فیعلییانه (اسم الفاعل، اسم المفعول) کورتترین رواله‌تی ئه‌م ناوانه‌ن.

٤- به رای م. محمهه ناوه لئاویش هه مان دابه شکردنی ناو هه لده گریت که له کاتی باسی (ناو) لئی دواين و تومارمان کرد، ته نیا له یهک جوړ خوئی له ناو جودا دهکاته وه که نهویش (اسم فاعل مرکب) ه له و رووه وه که (ناو) ئهم ریژه یه ی نییه و لئی تصور ناکړی.

ئهم ریژه یه ی (اسم فاعل مرکب) دریژه ی هیه لیژمدا ئهم کورته یه ی له باره وه دهنووسم:

(اسم فاعل مرکب - ناوی کارای لیکدراو) بریتیه له رهگی کار (فعل) و زیادیهک، وا دهبی زیادیه که وشه ییکی واتادار دهبی واش دهبی واتای تهواوی نابی وهک (نانخور، نهخور). ئهم رهگی کاره هه چهند خوئی له خویدا واتای تهواوی نییه به لام به هوئی نهو هیژه ی که تیدایه و وای لی کردوه له گهل زیادی بی واتاش واتای تهواو ببه خشیت دهشی مامله تی وشه ی واتاداری له گهلدا بکړیت. بهو پییه که هات و له گهل وشه ییکی واتادار ریژه ی (اسم فاعل مرکب) ی پهیدا کرد دهبی پتی بگوتری (لیکدراو). که زیادیه که ش واتای تهواوی نه بوو وهک (نهخور، لی خور) ته رکیبه که دهبیته ناوه لئاوی دارپژراو. به لای منه وه ناشی بلین رهگی فیعله که به ته نیا واتای تهواوی هیه چونکه به راستی واتای تهواوی نییه. تو که گویت (خور، شور، کهر، کوژ) که س تیت ناگا مه به ست چیه تا نه لئی (نانخور، جلشور، تیکهر، مارکوژ). ریژه ی ئیسمی فاعیل که له دوو که رتی واتاداری تهواو پیک هات بیت ئه مانهن (نان خواردوو، جل شوریوو، کار کردوو، مار کوشتوو...).

نهو ی پتی دهگوتری (اسم مفعول مرکب) وهک گوشت خوراو، مال دزراو، سه ربړاو، که له دوو وشه ی واتادار پیک دین چ گرفت ییکی تیدا نییه چونکه بهر ته عریفی (لیکدراو) دهکون به لام ریژه ی ئهم (اسم مفعول و اسم فاعل) هی که له فیعلی خاومن پیشگروه و مرده گیرئ وهک (لیهاتوو، تیگه شتوو، لیکوژراو، تیپه ستراو) دهبی تبیینی نهو ی تیدا کرابی که ئهم جوړه ریژانه لهو فیعلانه و مرده گیرین که پیشگریان به سه رهمیه، دیاره چ زاراو مییک بو ئهم جوړه فیعلانه دابنریت، دهبی هه مان زاراوه بو ریژه ی (اسم فاعل و اسم مفعول) مکش دابنریت. بویه من لیژمدا ناویان نانیم هه چهند له تیکرای بیر و باوه مکانیشه وه ناو یک خو به دهسته وه دمدات چونکه دهشی له کاتی باسی فیعلی خاومن پیشگردا به

(استثناء) زار او هیکی تایبتهی بق دانریت. کورتی رای من ئه وهیه ئاو لئاو وهک ناو ده بیته

۱- ساده ۲- ناساده. ئاو لئاوی ناسادهش ده بیته وه به ۱- لیکدراو ۲- داریژراو.

لیژدها بیرو پای م. محمه د کوتایی هات.

تیبینی:

ئاو لئاوی ساده هه لده گریت لیکۆلینه وهی تیدا بکریت، ئاخۆ ئه ویش ده بیت یا نابیت به دوو به شه وه:

۱- ساده له بنه رتدا وهک: جوان، دریژ.

۲- ساده ی داهاتوو، وهک: نووستوو، نووسهر.

۳- ئاو لئاو له رووی گوزاره وه:

۱- مامۆستا سه عید سدقی له مختصری صرف و نحوه کهیدا، ئاو لئاو دهکات به دوو جۆره وه:

آ- ئاو لئاوی سماعی، وهک: رهش، گه وه، سوور.

ب- ئاو لئاوی قیاسی، وهک: ته نه که چی، راوچی، شاخه وان، چلکن، کافرۆش.

۲- مامۆستا توفیق وهه بی له دهستووری زمانی کوردیدا، ئاو لئاو له رووی گوزاره وه دهکات به (۵) به شه وه:

آ- ئاو لئاوی چۆنی، وهک: پیاوی (به).

ب- ئاو لئاوی نیشانی، وهک: ئه م باخه (ئهم...ه).

ج- ئاو لئاوی ژمارهیی، وهک: چوار هه نار (چوار).

د- ئاو لئاوی موبه هم، وهک: هه ندێ هه نار (هه ندێ).

ه- ئاو لئاوی پرس، وهک: چه ند پیاوی (چه ند...).

۳- له ریزمانی قوتابخانه کاندا، ئاو لئاو کراوه به م به شانه ی خواره وه:

۱- ئاو لئاوی فرمانی: ئه میش ده کریت به سی به شه وه:

۱- بکه ر، وهک: نووسهر، بکوژ.

۲- کراو، وهک: نووسراو، هه لکه ندراو.

ناوی فرمان، وهک: گریه، پرسه، ترس.

۲- ئاۋەلناۋى ئىشارى:

۱- ئىشارى ديار، ۋەك: ئەم - ئەو

ئەمە - ئەمانە

ئەۋە - ئەۋانە

ب- ئىشارى نادىار، ۋەك: گەلېك، ھىچ، فلان، ھىن.

۳- ئاۋەلناۋى چەندى، ئەمىش دەكرىت بە دوو جۆرەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى چەندى ديار، ۋەك: دە، بىست، ھەشت.

۲- ئاۋەلناۋى چەندى نادىار (ھىچ مىسالى بۆ نەھىناۋەتەۋە).

۴- پلەكانى ئاۋەلناۋ: دىكات بە سى بەشەۋە:

۱- پلەى چەسپىو: گەۋرە، روت.

۲- پلەى بەراۋردى: گەۋرەتر، روتتر.

۳- پلەى بالا: جوانترىن، گەۋرەترىن.

بىروراي ئەندامانى لىژنەش ئەمەيە:

مامۇستا سادق بەھائەدىن دەلئىت ئاۋەلناۋ بىكرىت بەم بەشانەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى ۋەسفى، ۋەك: سەۋز، گەۋرە، پان.

۲- ئاۋەلناۋى نىسبى، ۋەك: تەنەكەچى، باخەۋان.

۳- لە روۋى پلەشەۋە سىانە (گەۋرە، گەۋرەتر، گەۋرەترىن).

د. نەسرین فەخرى دەلئىت ئاۋەلناۋ دەكرىت بەم بەشانەى خوارەۋە:

۱- ھەموو وشەيەك كە ئەۋ ۋەسفىەتەى تىدايە، ۋەك (رەش، تال، باش...).

۲- ئەۋانەى كە بەنىسبى دانراۋن، من ئەۋانە ناۋ دەنىم صفاتى اسمى، چونكە لە ناۋ دروست دەكرىتن، ۋەك:

نانەۋا، پىنەچى، باخەۋان.

۳- لە روۋى پلەۋە دىسان دەكرىت بە سى بەشەۋە، ۋەك (نازا، نازاتر، نازاترىن).

نوۋرى عەلى ئەمىن دەلئىت دەبىت ئاۋەلناۋ بىكرىت بەم بەشانەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى جۆرى (خەبەرى)، ۋەك: گەۋرە، رەش، سوور.

۲- ئاۋەلناۋى ئىشارى، ۋەك:

ئەم..ە (ئەم پياۋە)

ئەو..ە (ئەو پياۋە)

جودايى لە نىۋان راناۋى ئىشارى و ئاۋەلناۋى ئىشارى ئەۋەيە، كە ھەرچى
ئاۋەلناۋى ئىشارىيە دەبىت موشاروئىلەھىيەكەى ناو بېرىت ۋەك:

ئەم (دار) ە بەرزە.

ئەو (كوپ) ە ژىرە.

بەلام لە راناۋى ئىشارىدا پىتويست ناكات موشاروئىلەھىيەكەى دەرېرىت، ۋەك:

ئەمە پياۋىكى باشە.

ئەۋە ئەسپىكى جوانە.

۳- ئاۋەلناۋى نىسبى، ۋەك: ژنانە، ھەلەبجەيى، شىرانە.

۴- ئاۋەلناۋى ژمارەيى، ۋەك: ھەشت، چوار، دوو، ئەمىش دەكرىت بە چوار
بەشەۋە:

۱- ژمارەى بنجى، ۋەك: ھەوت، چوار.

ب- ژمارەى تەرتىبى، ۋەك:

يەك (يەكەم - يەكەمىن)

دوۋ (دوۋەم - دوۋەمىن)

ج- ژمارەى دابەشكراۋ، ۋەك:

چوار چوار، شەش شەش.

د- ژمارەى شىكىتراۋ (كەرتى)، ۋەك: چواريەك، پىنجىيەك.

۵- ئاۋەلناۋى نادىار (موبەھەم)، ۋەك: ھەندى، تۆزى، زۆر، كەم، ھەموو...

ھەندى مندال

تۆزى پاقلە

زۆر جار

كەم پياۋ

ھەموو رۆزى

۶- ئاۋەلناۋى پرسىيار، ۋەك: چ كىتېبى دىمخوئىنىتەۋە (چ)؟ كى ھات بۆ ئىرە؟ (كى).

۷- ئاۋەلناۋى كارى، دىمكىت بە دوو جۆرەۋە:

۱- ئاۋەلناۋى بىكەر، ۋەك: نووسەر، مردوو، دارتاش.

۲- ئاۋەلناۋى كراۋ، ۋەك: دىست شكاۋ، باۋك مردوو، سەر گىراۋ.

۸- ئاۋەلناۋى پلەيى، دىمكىت بە سى بەشەۋە:

<u>پلەي چەسپىو</u>	<u>پلەي بەراۋورد</u>	<u>پلەي بالا</u>
گەرە	گەرەتر	گەرەترىن
ئازا	ئازاتر	ئازاترىن

[روونكىردنەۋە:

لە كاتى لىكۆلىنەۋە لە باسى (ئاۋەلناۋ لە روۋى گوزارەۋە) من بىرۋاي خۆم خستە پاش بە ۋىمىدە كاتىك لەلايەن ئەنجۈمەنى كۆرەۋە تىكرى باسەكان سەرلەنۋى موناقتەشە دىمكىت، يەكجارەكى، راي خۆم دىمىرېم. لە گەلىك باسى تىرىشدا من ئەم خۆ گرتنەم كىردىۋو لە دىمىرېنى بىرۋاي، بۆ ئەۋە كاتى لىزۋە نەكۆزۇم بە دىمەتەقە، لە خالىكدا من رىم ھەيە دواتر لەكەل ئەنجۈمەنى كۆپ لىكدانەۋەى خۆم روۋن بىكەمەۋە. بەلام ئەم پىشەستىكىردنە لە بلاۋكىردنەۋەى لىكۆلىنەۋەكانى لىزۋە ناچارى كىردم ھەمۋو ئەۋ رايانەم بىنمە ناۋەۋە كە ھەلم كىرتىۋون بۆ موناقتەشەى ئەنجۈمەنى كۆپ.

بە نىسبەت ئەم باسەۋە ھەلۋەستى من لە تەعريفى ئاۋەلناۋەۋە مەلۇوم دىمكىت: ھەر وشەيىكى (وصفية) تىدا نەبى ناشى نە من بە ئاۋەلناۋى دانتىم نە ئەۋ كەسانەش بە ئاۋەلناۋى دانتىن كە بوۋنى (وصفية) لە وشەدا بە مەرج دىمكىت بۆ (ئاۋەلناۋ). واتاى (وصفية) يىش زۆر ئاشكرايە ۋ لەۋانە نىيە ژىر لىتو بخىرى بە ھۆى بىزىيەۋە. وشەى (ئەمە، ئەۋە) كە بۆ ئىششارەى روۋتن بە ھىچ

تهئولیک نابیته ئاوه‌لناوێک که (وصفیه)ی تیدا بێ. وشه‌ی (دوو، سێ، ملیۆن) له‌ رووی (وصفیه)وه‌ه‌ فرقیان نییه‌ له‌ گه‌ڵ داروبه‌رد، ته‌حیدیدی ژماره‌ش (وصف) نییه‌ شتیکی تره‌. (چهند پیاو هات) به‌هیچ بۆره‌ ته‌وجیه‌یک ناچیته‌وه‌ سه‌ر (وه‌صف). که‌ بێن و ئه‌مانه‌ به‌ (صفه‌) دانین ده‌بی ته‌عریفی (ئاوه‌لناو) له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بگۆڕین یاخود ته‌عریفیک بۆ (وصف) دانین ئه‌وه‌نده‌ په‌راویزی واتاکه‌ی فره‌وان کاته‌وه‌ تا باوه‌ش به‌ (کێ، چهند، بیست، ئه‌مه‌..)دا ده‌گه‌یت.

وشه‌ که‌ (وصف)ی تیدا بوو هه‌له‌ده‌گرێ پله‌ی خوارو ژووری بۆ دیار کریت وه‌ک: گه‌وره‌، گه‌وره‌تر، گه‌وره‌ترین یاخود هه‌ره‌ گه‌وره‌ - که‌ ئه‌مه‌ش هه‌ر صیفه‌ی (Superlative)ه‌. له‌ وشه‌ی وه‌ک (یه‌که‌م)دا پله‌ی خوارو ژوور به‌ (دووهم، سێیه‌م، چواره‌م) ده‌رده‌که‌ویت، ته‌نانه‌ت که‌ ده‌گوتری (یه‌که‌م، یه‌که‌مین) مه‌به‌س به‌ره‌وژوورتربردنی (وصف)مه‌که‌یه‌ له‌ مقارنه‌ی (یه‌که‌م) له‌ گه‌ڵ دووهم و سێیه‌مدا نه‌ک یه‌که‌م له‌ گه‌ڵ خۆیدا که‌ مقارنه‌ هه‌لناگرێ. دابه‌شکردنی ژماره‌ بۆ (بنجی و ته‌رتیبی و دابه‌شکراو) باسێکه‌ سه‌ر به‌ ژماره‌ خۆیه‌وه‌، نه‌ک به‌نده‌ به‌و که‌ ژماره‌ (صفه‌)بێ. ده‌بینی (شەش شەش و هه‌وت هه‌وت) له‌ حه‌قیقه‌تا ئاوه‌لکارن، چونکه‌ که‌ گوته‌ (ئیمه‌ دوینی شەش شەش هاتین) به‌م ژماره‌یه‌ی (شەش شەش) وه‌سف‌ی هاتنه‌که‌ت کرد. تۆ ناتوانی بڵێی (ئیمه‌ی شەش شەش، ئیوه‌ی نۆ نۆ) تا بڵێین ئه‌مانه‌ وه‌سف‌ی ئیمه‌ و ئیوه‌ ده‌که‌ن.

ناوی (حرفه‌، که‌سابه‌ت) هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌بیته‌ (صفه‌) که‌ (وصف)ی تیدا بێ ده‌نا له‌ دیارکردنی جووری که‌سابه‌ت چ (وصف)یک په‌یدا نابێ. تۆ که‌ گوته‌ (شوانیک هات) چ وه‌سف‌یکت ده‌رنه‌بێ، کاتیک (شوان) ده‌بیته‌ (صفه‌) که‌ مقارنه‌ هه‌لگری وه‌ک که‌ بڵێی (دارا شوانتره‌ له‌ زانا) یاخود (دارای شوان هاته‌ لام نه‌ک دارای جلدروو). بێ گومان جووری پیکهاتنی ناوی (حرفه‌) کار ده‌کاته‌

سەر(صفه) بوون و نه بوونی وشه که وه وهک بلّی (دارتاش،
جلدروو، جلشۆر..) که ئەمانه (وصف) یکی ئاشکرایان تێدایه،
به لّام وشه ی (چه تیم) با بۆ (حرفه) ش بّی (وصف) ی تێدا نییه.

له و وشانه ی ن. ع. ئەمین به ئاوه لّناوی کاری (فعلی) داناوین
فه رقیق نییه له ئیوانی (مردوو، باوک مردوو) هوه هه ر دوویان
جوّری (بکه ر) ن.

له م بابته تێبینی و تصو رانه وه شتی ترم هیه ده رباره ی
(ئاوه لّناو - صفه) هوه، بۆ ئه و کاته یان هه لّده گرم که ئەنجومه ن له
باسه که وه ده دویت.

ده مرپاست لیژنه

کار "فعل"

کار له رووی زاراوهوه: بۆ (فعل) زمانه‌وانه‌کانی کورد، ئەم زاراوانه‌یان به‌کار هێناوه:

- ١- مامۆستا توفیق وه‌ه‌بی: ف‌ی‌ع‌ل.
 - ٢- مامۆستا سه‌ع‌ید سه‌د‌ق‌ی: ف‌ی‌ع‌ل.
 - ٣- مامۆستا شیخ مح‌مه‌دی خ‌ال: ک‌رد‌ار.
 - ٤- نووری ع‌ه‌لی ئەم‌ین: فر‌مان.
 - ٥- مه‌رد‌وخ: ک‌رد‌ار.
 - ٦- مامۆستا ک‌ورد‌و‌ی‌ت‌ف: ف‌ی‌ل.
 - ٧- مامۆستا ره‌ش‌ید ک‌ورد: پ‌ش‌ک.
 - ٨- مامۆستا ج‌گ‌ه‌رخ‌و‌ت‌ن: ک‌رن.
 - ٩- مامۆستا ج‌ه‌ل‌اد‌ه‌ت به‌د‌رخ‌ان: ک‌رد‌ی‌تر.
- کار له رووی ته‌ع‌ریف‌ه‌وه: ه‌ه‌تا ئ‌ی‌ستا ئەم ته‌ع‌ریف‌انه له‌لایه‌ن نووسه‌رانی ک‌ورد‌ه‌وه بۆی دانراوه:

- ١- مامۆستا توفیق وه‌ه‌بی له ده‌ست‌و‌وری زمانی ک‌ورد‌یدا ده‌ل‌ی: ف‌ی‌ع‌ل ک‌لمه‌یه‌که کار و حا‌ل‌ی که‌س‌ێ یا ش‌ت‌یه‌که له ده‌م‌یه‌که‌دا باس ده‌کات، وه‌ک (ئه‌خوا، دان‌ی‌شت‌و‌وه).
- ٢- مامۆستا سه‌ع‌ید سه‌د‌ق‌ی له صرف و نح‌و‌که‌یدا ده‌ل‌ی: ف‌ی‌ع‌ل ک‌لمه‌یه‌که سه‌ره‌بخ‌و ده‌لاله‌ت ب‌کات له په‌یدا‌بوونی ئ‌ی‌ش‌یه‌ی له زه‌مان‌یه‌که (خ‌و‌ت‌ن‌دی، ک‌رد‌ی، ده‌خ‌و‌ت‌ن‌ی).
- ٣- نووری ع‌ه‌لی ئەم‌ین له ر‌ی‌ز‌مانه‌کان‌یدا ده‌ل‌ی:

فرمان ئەو واژمەییە کە خەبەری پێی لە کەسێی یا شتێی ئەدری لە تافیک، وەک (شتوا، دەچم، گرتی).

۴- لە دەستووری زمانی فارسی بۆ پۆلی یەکەمی قوتابخانە ناوەندیەکان دەلی: فیعل وشەیکە دەلالەت لەسەر کردنی کاریک یا روودانی رووداوێک یا بوونی حالەتێک دەکات کە لە زمانی رابردوو یا ئێستایا ئایندەدا بیت وەک: دەچم، دێم.

۵- لە ریزمانی ئینگلیزیدا، لە کتێبی:

«An English Grammar Book, by: Evan Penglis»

دەلیت:

A verb is that part of speech which arrests or predicates something.

۶- لە زمانی عەرەبیدا زۆر تەعریفی بۆ دانراوە پەنگە ئەمەیان ناوەڕۆکی تیکرایان بگرتەو «الفعل لفظ یفید حدثا مقترنا بأحد الازمنة الثلاثة».

لیژنە بریاری دا بەرانبەر زاراوەی «فعل، Verb» زاراوەی «کار» بەکار بێت لە ریزمانی کوردیدا، لەمەشدا پەیرهوی کۆری زانیاری کوردی کرد.

لە دواى لیبورببونهوه له سروشتی «کار» و هەلسەنگاندنی ئەو تەعریفانە کە لە کوردیدا وەیا لە زمانەکانی تردا بۆ «کار» دانراون لیژنە ئەم تەعریفی خوارووەی پەسند کرد:

«کار وشەیکە روودان و کاتی تێدا یە» وەک: خواری، دادبەزێ، راوەستە.

لیژنە لە زۆر رووهوه ئەم تەعریفی پەسند کرد، بۆ نموونه چەند روویهک لەو رووانە دەهێنینه بەرچاو:

۱- وشەى «روودان» هەروەک «روودان - حدوث» دەگرتەو «کردن، فعل» یش دەگرتەو بەلام وشەى «کردن، فعل» روودان ناگرتەو، واتە ئەوەی پێیان دەگوترێ «افعال المطاوعة» هەموویان بەر ئەم تەعریفە دەکەون.

۲- ناتەواویی هەندیک لە تەعریفەکان، وەک هی مامۆستا وەهبی و نووری عەلی ئەمەین کە کاری فەرمان و ئاوات «الامر والتمنى» و هەموو رستەى ئینشائی کە

فیعلیان تیدا بیت بهریان ناکه ویت، ئەو ناتەواوییه لەم تەعریفی لیژنەدا نییه. به نموونه که گویت «کاغەز بنووسە - نەکەن برۆن - خوا بتان پارێزی - خۆزی زەویە کهم کیلابایە» بەر تەعریفی لیژنە دەکەون بە لām بەر هی مامۆستا وەهیبی و نووری عەلی ئەمین ناکهون.

۲- که سروشتی کار لیک بدریتهوه، ئەم دوو بنگەهی «روودان و کات» جودای دەکەنەوه له هەموو بەشەکانی تری ئاهاوتن. به نموونه، رهچاوکردنی «کات» له تەعریفە کهدا ناهێلێ «چاوگ، مصدر» بەر تەعریفە که بکهوێت چونکه له چاوگیشدا وهک کار «روودان» ههیه به لām کات نییه. ههروهها رهچاوکردنی «روودان» ههموو ئەو وشانه له تەعریفە که دەر داوێ که له بەشی «ناو» دان و کاتیان تیدایه وهک «رۆژ، ساڵ، مانگ، ههفته، نیوه شهو، پار، دوینی، بههار، پایز..هتد» چونکه له مانهدا روودان نییه.

به پیتی باوهری لیژنه ئەم تەعریفە «جامع و مانع».

کار له رووی هێز، وهیا «تەئسیر» وهیا «کار تیکردن» هوه:

مه بهست له مه، تۆژینه وهیه له باره ی دابهشکردنی کار بۆ (لازم - متعدی، Tran-sitive - Intransitive، تێ نه په ی - تێ په ی) یا هه ر زاراوه یکی تر که له کوردی و غهیری کوردیدا به کار هاتبیت.

دوا ی مونا قه شه و لیکۆلینه وهیه کی دوور و قوول لیژنه جارێ زاراوه ی (هێز) ی په سه ند کرد و سه ره با سه که ی به م جوړه داړشت:

دابهشکردنی کار له رووی هێزه وه:

زمانه وانانی کوردی کاریان له رووی هێزه وه به م جوړه باس لێ کردووه. هه ر چه ند ناوی هێزیشیان نه هیناوه:

۱- مامۆستا سه عید سدقی له لاپه ره (٤٤) ی صرف و نحوی کوردیدا ده لیت:

فعل دوو به شه:

أ- لازم.

ب- متعدی.

لازم: فعلیکه ده بی لازمی فاعله که ی بی و لیتی جوێ نه بیته وه و محتاج به مفعول

نه بڼې وهکو:

حسین هات.

حسین روښت.

متعدی: فعلیکه له فاعله که یې جوړ بیتته وه و احتیاجی بڼې به مفعول وهکو:

حسین نانی خوارد.

حسین دهرسی خویند.

۲- ماموستا توفیق وهبی له لاپهړه (۴۱) ی د هستوګورۍ زمانی کور دیدا

ده لیت:

فعل دوو صنفی هیه:

۱- فعلی متعدی - کارې به یان نه کا که له باس لیکراوه وه ته جاوړی که سې

یا شتیکی تر بکات، وهکو (پیاو گوشت نه خوا).

۲- فعلی لازم - کارې یا حالې به یان نه کا که له باس لیکراوه وه راسته وخوړ

ته جاوړی که سې یا شتیکی تر نه کا، وهکو (قل نه فری).

۳- مەردوخ له لاپهړه (۹) ی فەرهنګه کیدا (به رګی یه که م) ده لیت:

کار دوو جوړه:

أ- یا بو دروسبوونی یه ک چت به سه، اوه پی ایژن (کار یک لائی)، وهک (بون،

روین، هاتن، خهفتن).

ب- یا بو دروسبوونی یه ک چت به س نییه، تا دو چت نه وی دروس ناوې. وهپې یژن

(کاری دولائی).

تیبینی:

له پهراوړتۍ فەرهنګه که ی ئیشاره ی داوه، که مه به ست له (یهک لائی) لازمه و

مه به ستیش له (دو لائی) متعدیه.

۴- له ریزمانی پوښی شه شه می سهره تایي لاپهړه (۵۶) به م جوړه باس کراوه:

أ- فرمانی تی نه پې: نه و کاره یه که به تنیا له رسته دا مانایه کی ته وای هیه و

نه انجام به دهسته وه ددات، وهک: فەرهاد هات.

ب- فرمانی تیپه: نه و کاره یه که به تنیا له رسته دا مانایه کی ته وای نادات به

دهسته‌وه و پټووستی به وشه‌یه‌کی تره ماناکه‌ی ته‌واو بکات، وهک:
فه‌ره‌اد گهنم ده‌چټنټ.

۵- کوردویټف له کتټبه‌که‌یدا (مافی کوردی) لاپه‌ره (۸۲) به‌م جو‌ره له لازم و متعدی ده‌دوټت:

آ- فیلټد ده‌رباز بووین: وان فیلادا دبټژن فیلټد ده‌رباز بووین، یه‌دکوو نیشان دکن مه‌ریکی یانټی ژی تشته‌کی یانټی ژی تشته‌کی سه‌ر شوغله‌کی، یانټی ژی خه‌باته‌کټی ده‌خه‌بته ئو کرنا وان ده‌ربازی سه‌ر شوغل دبه مه‌سه‌له:
ئه‌ز کتټبی دنفیسیم.

تو نامټی دشینی.

ب- فیلټد نه‌ده‌رباز بووین: وان فیلادا دبټژن فیلټد نه‌ده‌رباز بووین، یه‌دکوو نیشان دکن بووین و قه‌وماندا تشته‌کی یانټیژی مه‌ریکی. ئه‌و ئه‌یان دکن کو کرنا مه‌ریکی یان (تشته‌کی) سه‌ر مه‌ری تشت، خوه خوه تټی کرنټی ئو ده‌ربازی سه‌ر که‌سه‌کی (تشته‌کی) دنټی نابا مه‌سه‌له:

ئه‌ز دچم.

تو دترسی.

۶- نووری عه‌لی ئه‌مین له کتټبی قواعدی رټزما‌نی کوردی لاپه‌ره ۱۳۴۱ دهلټی:

أ- له (تټی نه‌په‌ر) دا، ئه‌سه‌ری کار له (منسدا‌لیه = فاعل) جوټی نابټته‌وه بۆ که‌سه‌ی یا شتټکی تر، وهک سواره‌که‌ گلا.

ب- له (تټپه‌ر) دا، ئه‌سه‌ری کاره‌که‌ له (منسدا‌لیه = فاعل) جوټی ده‌بټته‌وه بۆ که‌سه‌ی یا شتټکی تر، وهک: دارا نه‌مامه‌که‌ی ناشت.

۷- له رټزما‌نی فارسیدا، زاراوه‌ی (لازم و متعدی) به‌کار هاتووه (دستور پارسی لاپه‌ره - ۱۹۵ - هی‌نو النور) ده‌بټژټی:

أ- لازم فعلی است که به فاعل ئیسناد داده شود، احتیاج به مفعول ندارد.

ب- متعدی فعلی است که فاعل روی مفعول واقع شود.

تټبینی:

بۆ لازم و متعدی هه‌ندی کتټبی تری ده‌ستووری زما‌نی فارسی ته‌عریفی تریان

داناوه، که ئهوانیش له مهعناى سهرهوه دهرناچن.

وهک ئاشرايه له قهواعيدى عهرهبيدا - که سهرچاوهى ريزمانى گهلئى له زمانهکانى روزهلاته - لازم و متعدى بهکار هاتووه، ئهم باسهش له عهرهبيدا هيتند بلاوه، ليژنه به پتويستى نهزانى ليرهدا دووبارهى بکاتهوه.

۸- له ريزمانى ئینگليزیدا بۆ لازم Intransitive و بۆ متعدى Transitive بهکار هاتووه و له کتیبهکان و فهرهنگهکانى ئینگليزیدا تهعريفى جوړجوړيان بۆ هاتووتهوه، کهوا پتويست نهديترا کاتى ليژنهى پى بکوژي و ههرهيتنده دهگوترى که ئهوه تهعريفانهش له پهراويزى تهعريفهکانى تر دهرناچن.

وا دهردهکهويت له کورديدا ههتا ئيستا ئهم زاراوانه بهکار هاتوون بۆ جوړى کار له رووى هيتزهوه:

۱- لازم و متعدى (سعید سدقى، توفيق وهبى).

۲- هنگيڤ و نههنگيڤ (رشيد کرد).

۳- دهرباز و نههرباز (کورديويتف).

۴- يهک لائى و دوو لائى (مهردوخ).

۵- تپهپ و تى نهپهپ (نووسهراى ترى کورد).

ليژنه بۆ مهبهستى بهسهر نهبردى کات و پهک نهکهوتنى ليکولینهوهکانى جارى زاراوهى (تپهپ و تى نهپهپ) پيسند کرد، ههرچهند بهلاى ههندى له نهندامهکانيهوه ئهم زاراويه لهگهڵ دهورى فيعلهکان ريک ناکهويت، بهوپتیه ليژنه زاراوهى (تى نهپهپ) بۆ (لازم) و (تپهپ) بۆ (متعدى) قبول کرد.

[پروونکردنهوه:

بهلاى منهوه دوو زاراوهى «تپهپ، تى نهپهپ» لهگهڵ واتا و سروشتى کارهکان ريک ناکهون چونکه وشهى «تپهپ» وا رادهگيهنئى که تاوى کارهکه له فاعيلهوه بۆ مفعول تپهپى بيت، لهمهشدا ههر دهلتى فاعيلهکه بۆ خوى مفعوله. کارهکش لى تپهپيوه وهک له مفعولتکهوه بۆ مفعولتک تپهپى بيت، کهچى ئهوهى مهبهسته له فيعلى تپهپ چوونى تاوى فاعيلهکهيه بۆ سهر

مهفعولهكه. بهو پټيه دهبي زاراوهيك بدوژيتهوه كه وا رابگهيني
 «فيعلټكه تاوى فاعيل بؤ سهر مهفعول دهبات». تو سهيري،
 زوړبهى نووسهران كه تهعريفى تټپهړ دهكهن دهلټن: «فيعلټكه له
 فاعيلهوه تى دهپهړى بؤ مهفعول». ئهم تهعريفه هر دهلټى بؤ ئهو
 فيعلانه داندراوه كه دوو مهفعوليان پى دهويت. كه هر بلكيڼ به
 وشهى تټپهړ، وا باشتهر له «تټپهړاندن» هوه زاراوكه داتاشين،
 ئهوسا كه گوترا فيعلى «تټپهړين» بير بؤ لايه دهروات كه فيعلهكه
 تاوى فاعيلټك دهپهړينټهوه بؤ شتيكى تر. له «تى نهپهړين» يشدا
 ديسانوه ئهوهمان به بيردا ديت كه فيعلهكه تاوى فاعيل
 ناگوژيتهوه بؤ شتى تر. دهبي بزانيڼ فيعل خوځى له خوځيدا
 كاريگر نيه، نهخير وجوديشى نيه، ئهگر فاعيل نهبي هيچ
 فيعلټك پهيدا نابى. له «تټپهړ» و «تى نهپهړ» دا كه دوو وشهى
 زمانى كوردين مهبست له واتاكهيان ئهويه كه فاعيلهكه، ياخود
 تهئسيري فاعيلهكه، تټپهړه يا تټپهړ نيه نهك فيعلهكه، كه چى له
 بهكارهيتاندا تاو و تهئسيرهكه بؤ فيعلهكه دهچټهوه، ئهمهش
 پټچهوانهى راستى و مهبسته.

[مهسعوود محهمه]

كارى تى نهپهړ:

بى ئهوهى تهعريفټك دابنريت بؤ كارى تى نهپهړ، ئهم راستييه دهمنټهوه
 له زمانى كوردى و له هموو ئهو رژمانانهى زمانى تر دټنه بهر چاو يهك له
 تايهتايه بنجييهكانى كارى تى نهپهړ ئهويه كه وا مفعول (بهركار)ى ناويت، بهر
 واتايه كه راستهوخو^(۱) تاوى كارا (فاعل) ناچټ بؤ سهر هيچ وشهيهك له
 دهرهوهى وشه و واتاي كارهكه خوځى - مهبستيش له راستهوخو ئهويه كه
 گوژانهوهى تاو به هوځى نامرازهوه كار ناگوژيت له تى نهپهړهوه بؤ تټپهړ، وهك كه
 (هاتم) به دوا ئهودا دهستهواژهى (بؤ لاي تو)ى پټوه بلكيتټ، كارهكه هر به تى

(۱) ماموستا توفيق وههبيش بهر له ليژنه ئهم (راستهوخو)يهى بهكار هيتاوه بؤ ههمان
 مهبسته.

نەپەرى مایەو، ھەرچەند بە ھۆی ئامرازی (بۆ) جۆرێک لە تاوی کارەکه (یاخود کارایەکه) گۆزایەو بەرھو (لای تۆ).

بەپێی سەرنجدان و وردبوونەو کاری تۆ نەپەر لە زمانی کوردیدا وەک لە زمانەکانی تریشدا لە رووی ھێزەو دەبێت بە دوو جۆر: جۆی یەکەمیان دەشێت پێی بگوتریت (تۆ نەپەری ئاسایی، یاخود ئیرادی یاخود ھەر زاراوەییکی تر ھەروونکردنەو مەبەست دای بنێ) لەم کارانەدا دەوری کارا (فاعل) شتیکی ئاشکرا و ئیرادییە وەک ھە بگوتریت (پۆشت، فەری، ھات...).

جۆری دووھمیان ھەڵدەگریت زاراوەی (لا ئیرادە، روودان) یا ھەر زاراوەییکی تر ھە لگەڵ مەبەست رێک بکەوێت بۆی دابنریت. لەم جۆرە کارانەدا کار (فاعل) دەورێکی تاییبەتی خۆی نییە بەو واتایە ھە کارەکه بەبێ خواھیشتی کارا دیتە دی، وەک:

پووشەکه سووتا

داوھەکه پسا

پشیلەکه خنکا... ھتد

لە ھەرھبیدا ئەم دوو جۆرە کاری تۆ نەپەر لە یەکتەر جودا کراونەتەو بە ھۆی ئەوھە ھە کاری تۆ نەپەری روودانیان ناو ناو (أفعال المطاوعة).

ئێستێقرا دەری دەخات ھە لە زمانی کوردیدا زۆربەیی کاری وقوع (روودان) ھە چاوگی ئەلفیەو ھەردەگیرێن، وەک:

سووتان، برژان، خنکان، پسان، دران، خلیسکان، رمان، رووخان... ھتد.

ئەو مطاوعەیی ھە لە شتووی خواروودا بە (ئەلف) دەبێت لە شتووی ژووروودا بە (یا) دەبێت، وەک:

بزدیان، پرچیان، ھەریان، دریان، ھەریان، فەمریان... ئەم کارانەیی ھە ناومان نان «کاری روودان – مطاوعة» لە موزاریعدا ئەلفەکیان دەبێتە (ئ) و بۆ ھەموو ھەسەکنیش دیتەو.

دەسووتیم دەسووتین

دەسووتیت دەسووتین

دەسووتیت دەسووتین

[روونکردنه وه:

دهرکه وتنه وهی ئەم «ئ» له هه موو حالێکی موزاریعدا تایبەتیکی
کاری روودانه، له کاری تۆ نه پەری ئاساییدا ته نیا بۆ که سی
سێیه می تاک دیت وهک:

هه لستا هه لده ستیت

هه لستام هه لده ستم

هه لستان هه لده ستن

ئەم «ئ» که له کاری تۆ نه پەری عاده تیدا وه ها بۆ، دیاره له
کاری تێپه ردا چاوه روانی هاتنه وهی ناکرێ له گه ل غه یری که سی
سێیه می تاکدا وهک:

کێلای ده کێلێت

کێلام ده کێلم

کێلایان ده کێلن

[مه سه عوود مه مه د]

سه رنج ده ری ده خات له ئاخاوتنی کوردیدا هه مان بۆ هێزیی که له کاری رووداندا
هه یه له کاری بینامه جهوولیشدا خۆ ده نوێنی و بوومه هۆی ئەوه که صیغه ی بینا
مه جهوول له کوردیدا له چاوکی ئەلفیه وه وه رگیریت و ئەویش ئەلفه که ی له
موزاریعدا بێته وه (ئ) و بۆ هه موو که سه کانیش دیار بکه ویت، وهک:

نووسرام ده نووسریم

دیترایت ده دیتریت

گیراین ده گیرین

به لام له کاری بینا مه جهوولدا بیژوک (شاذ) نییه وهک له کاری رووداندا هه یه؛
نموونه ی بیژوک له کاری روودان:

(مرد) چاوکی ئەلفی نییه و کاری روودانیشه.

هه روه ها کاری (که را) ئەمیشیان چاوکی ئەلفیه و وهک کاری روودان که ردان

دهکريت و له موزاريعدا «ئ» که بق هه موو که سه کان دیته وه، به لام کاری روودان نییه و ئیرادییه. بئی گومان کاری تر له و باباته تانهی بیژووک له زمانه که دا هه یه ئیستیقرا دهریان دهخات.

[روونکردنه وه:

دهشی له بنه پمتدا کاری «گه پان» بق ئه و شتانه به کار هاتبی که له خووه دهگه پین وهک بگوتری «سه عاته که گه پ، مه کینه که گه پ» مه به سیش دهست به سووپانه وه کردن بی که ته وای کاریکی روودانه و چ ئیرادهی تیدا نییه، به لام له گه ل تپه پینی کات و فره وانبوونی زمان و مه به سته کانی ناخواتن قسه که ری کورد ناچار بووی کاره که ی کردبیته تی نه پیری ئیرادی.

کاری «سووپان» تا ئیستا به زوری هه ر له شکلی «روودان» به کار دیت، ناواناوه ییک نه بی که به واتای «سه ماگردن» بگوتریت. به لام که گوئت «سووپانه وه - سووپامه وه، سووپایه وه...» به ته وای ده بیته ئیرادی هه رچهند گهردانه که شی هه ر هی کاری روودانه. ئەم تیکه لَبوونهی بابتهی له یه ک نیزیک دیارده ییکی ئاشکرایه له هه موو زمانیکدا هه رچهند پتویستی به شیکردنه وه و لیکۆلینه وهی هه بی و هه یه تی.

[مه سهوود محمه د]

تییینی:

له زاری کرمانجی سه روودا صیغه ی بینا مجهول دارشتن یکی تایبه تی خۆی هه یه بهر ئەم قاعیده ی مطاوعیه ناکه ویت، دهگوتریت:

چاوگ	کاری رابردو	کاری ناینده (داهاتوو)
هاتنه کوشتن	هاته کوشتن (کوشتنی)	دههیته کوشتن
هاتنه خارن	هاته خارن (خارنی)	دههیته خارن

له بهر تیشکی ئەم شیکردنه وه و لیکۆلینه وه یه دا لیژنه ئەم ته عریفه ی

خوارموی دانا بۆ کاری (تۆ نهپه):

کاری تۆ نهپه ئهو کارهیه که پتویستی به بهرکاری راستهقینه (صریح،
حهقیقی) نییه، وهک:

حهسهن هات.

ئازاد نوست.

دوو کیتلۆمهتر رویشتم.

مانگیک به روژوو بووم.

کاری تپهپ:

ئهم کاره له کوردیشدا وهک زمانهکانی تر تایبهتیکی بنجی تپدایه، ئهو
تایبهتیهش بریتییه لهوهی که پتویستی به بهرکار (مفعول) ههیه بۆ تهواوکردنی
واتاکه، وهک:

خواردم نانم خوارد

گرتیان مهلیان گرت

کاری تپهپیش له روی هیزهوه له کوردیدا دهیت به دوو جۆر:

جۆری یهکهه: ئهو کارهیه که پتویستی بهیهک (بهکار) ههیه و تاوی ناروا بۆ
دووهه، وهک:

کاغهزی نووسی

دهرسمان خویند

جۆری دووهه: ئهو کارهیه که پتویستی به پتر له بهرکاریک ههیه، وهک:

پارهت دهدهم

ئهممه پاره دههاته مهحمود

بهردم گرته چۆلهکهکه

[روونکردنهوه:

ئهم ریژه «صیغه»ی وهک (پارهت دهدهم، بهردیکت دهگرم، پاش
کهمیکی تر دهتگهمی) له ناخاوتنی ئیستاکی سلیمانیدا بزر بووه.

خەلقى سەلیمانی دەلێن (پارەت پێ دەدەم، بەردیکت تێ دەگرم، پیت دەگەم). بەلام لە چەرخێ نۆز دەمدا شاعیریکی وەک نالی گوتوو یەتی:

فہرمووتہ کہ ماچت نہ دہمی روورہشی توو ہم

تہمسالہ بہجی دی تہسہری وہعدہی یاری

دیاره لیږه به پښه وه سلیمانیش وهک شوینانی تری کوردهواری
 ئەم ریڅهیه ی به کار هیناوه، یاخود هه رنه بێ له باری تایبه تیدا به
 چاولیکه ری وهیا شاره زایی له خهلقی تر له ویشدا ریڅه که ناوناوه
 که وتوووته سهر زمانه وه. به هه مه حال ئەم ریڅهیه کوردیی په تی و
 رهسه نه و هۆی دهوله مه نکر دنی زمانه که شه.

تیکراییی له ههجه کانی کوردی له کاتی رابردوودا ئەم رێژەیه به کار
 دێن: چۆمه ههولێر، بهردم گرتە نیشانه، پارهم خسته
 گیرفانمهوه، نوایمه باغهکه. به سرنج دهردهکهوئ ئەم رێژەیه که
 له گهڵ کاری تۆ نهپهردا به کار بێت وای لێ دهکا پتویستی به
 بهرکار ههبێ، که بۆ کاری تێپهڕیش بوو دوو بهرکاری بۆ پهیدا
 دهکات واته یهکیکی لێ زیاد دهکات. من له گوتاری (بهکارهێنانی
 «ی» له رێزمانی کوردیدا) نهختیک به درێژی له سههر ئەم باسه
 روێشتووم، خوێنەر دهتوانێ سهیری ئەو گوتاره بکات.

مهسعود محامد

له‌به‌ر تیشکی ئەم لیكدانه‌وه وشكرنه‌وه‌یه‌دا، لیژنه ئەم ته‌عریفه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ
کاری تێبه‌ر دانا:

کاری تیپەر ئێو کارمیه که پێویستی به به‌کاری راسته‌قینه (صریح، حقیقی) هه‌یه، وه‌ک:

بیشینه گوشت دهخوات.

قادر دهستی خوئی بری.

دارہ کہ مہ شکنہ.

تییینی:

لیژنه له به کارهیتنانی تیپهړ و تّی نه په ږدا دوو زاراوهی باوی به کار هیئا بی
ئوهی له وهدا مهبهستی تیپهړین و تّی نه په پینی تاوی فیعل له فاعیلوهه بّو
مفعول بیت.

له کاتی وتووژدا دمر بارهی دژینهوهی وشهی موناسب بّو زاراوهکانی (فاعل)
و (مفعول) لیژنه زاراوهی (کارا) بّو (فاعل) و (بهرکار) بّو (مفعول) که کؤړ
دایناوه په سندی کردن.

[روونکردنهوه:

بیشتر شتیکم روون کردهوه له بارهی واتا و سروشتی فیعلهکان و
گونجان و نه گونجانیان له گهّل و اتای تیپهړ و تّی نه په ږدا.
بّو ئوه خوینهر له تیکهّل پیکهّلی ئهم تیپهړین و تّی نه په پینی
تهئسیری کار رزگار بیت ته عریفه کهی لیژنه بّو کاری تیپهړ و تّی
نه پیری خوی له دوو وشهی (تیپهړین و تّی نه په پین) دزیوه ته وه که
له راستیدا پتویست نییه بیتنه ناو ته عریفه وه.

[مه سعوود محمده]

چؤنیه تی کاری تّی نه په پری بّو تیپهړ

لیژنه بّو چوونه بنج و بناوانی باسه که به دوا بیروپای زمانه وانانی کوردا
گهړا، وهک لای خواره وه لئی دواون:

۱- مامؤستا سه عید سدی له کتیبه کهی خؤیدا له م باسه نه دواوه.

۲- مامؤستا توفیق وهبی له ده ستوری زمانی کوردی لپهړه (۸) دا، ده لّی:

ئوتوانرّی فیعلتیکی لازم بکریته به متعدی لهو فیعله متعدیانهی و دروستبوون
باس لیکراو و کارو حالی فیعله لازمه که به ته و او که ریکی سهر به خؤ دینتته مهیدان
وهکو (من داره کم سووتاند) لپردها فیعلی (سووتان) داره که کردی به لام باس
لیکراوی (من) پیی کرد، له کؤمه لّی یه که م و دووهمدا (اندن) ده خرّیته دوا
ره که وه:

کۆمەڵ	فیعلی لازم	رەگ	فیعلی متعدی
۱	نووستن	نوو	نواندن
	بزوتن	بزوو	بزواندن
۲	چەقین	چەق	چەقاندن
	لەوەرپین	لەوەرپ	لەوەرپاندن

۳۹۹. متعدی ئەم فیعلی لازمانەى خوارەو وە وان:

کۆمەڵ	فیعلی لازم	رەگ	فیعلی متعدی
۱	کەوتن	کەو	خستن
	هاتن		هێنان
	مردن	مر	مراندن
	کەیین	کە	گەیانندن
	رۆیین	رۆ	ناردن

۴۰۰. لە کۆمەڵی سێیەما (Din = دن) ئەخریتە دواى مەسدمەرەو، وەکو:

فیعلی لازم	فیعلی متعدی
سووتان	سووتاندن
قلیشان	قلیشاندن
گەپان	گەپاندن

بۆ زیادەى مەلومات تەماشای دەستورەکەى بکریت.

۳- نووری عەلى لە قواعدى زمانى کوردی لاپەرە (۱۳۵) دا دەڵێ:

بۆ گۆڕینی فرمانیكى تێ نەپەر بۆ تێپەر، ئەشى بەر لە ھەموو شتى (رەگى فرمانەکە) لەو فرمانەى کە ئەویستری بکری بە متعدی، دەربھێنری، ئنجا:

أ- لە مازیدا، ئامرازى (اند) ئەلکینری بە دوايەکەيەو (یەعنى بە دواى رەگەکەو) و لەپاشا ئەخریتەو جیى، وەک:

فرمانی تى نه پهړ	رهگى فرمان	فرمانى تىپهړ
سواره که گلا	(گلا + اند)	سواره کهم گلاند
مندال که خوت	(خه و + اند)	مندال کهم خه واند
که لاکه وهرى	(وهر + اند)	که لاکه م وهراند

ب- له موزارיעدا، نامرازى (پښ) نه لکينړى به دوايه که يه وه (به دواى ره که که وه) و له پاشا نه خريته وه جتى خوى، وهک:

فرمانى تى نه پهړ	رهگى فرمان	فرمانى تىپهړ
سه که که نه وهرى	وهر + پښ	سه که که نه وهر پښم
شووشه که نه شکى	شک + پښ	شووشه که نه شک پښم

۴- کوردويټف له کتیبى ريزمانى کوردى چاپى مؤسکو ۱۹۶۱ له لاپهړه (۷۵، ۵۸) دا باسى (اند) دهکات به شيوهميکى زور کورت که ليژنه نه يتوانى سوودىکى لى وهربرگريت، چونکه که دهلى (نالين و نالاندن) وه (نالاندن) به تىپهړ داده نيت، له راستيدا خوى تى نه پهړه. ههروه ها که دهليت (نفيساندن) نه ميس له «نفيسين» وه وهرى گرتوه که تىپهړه.

(نه م شهره دکتور نه سرين کردى که خوى رووسى دهزانى و نووسينه کهى ماموستا کوردويټف ش به رووسيه).

۵- مه که نزي له کتیبى ليکولينه وهى زارهمکانى کوردى
Kurdish Dialect Studies-1 سالى ۱۹۶۱ لاپهړه ۱۴۹ دا دهلى:

تىپهړ له تى نه پهړه وه بهم جوړه دروست دهکريت:
برژانن، کولانن، سووتانن، شکانن، توقانن.

۶- مه روخ له فهره ننگه کهيدا هه باسى لازم و متعدى دهکات.

۷- ر. ذوالنور له دهستورى پارسى ۱۹۶۹ لاپهړه ۱۵۹ دا له لازم و متعدى دهديت دهلى لازم به نامرازى (اندن، انيدن) دهکريت به متعدى له فارسيدا، وهک:

سوزاند سوزانيد
خندانند خندانيد

۸- دیاره له زمانه‌کانی تریش وهک عهره‌بی و ئینگلیزی که ئیمه شاره‌زاییمان لئیان هه‌یه، داپشتنی جورجور هه‌یه بۆ گۆرینی لازم به متعدی. سه‌رنج و ئیستیقرا ده‌ری دمخات که له زمانی کوردیشدا وهک زمانه‌کانی تر گۆرینی کاری تۆ نه‌په‌ر بۆ تێپه‌ر یه‌کتکه له ده‌ستووره بنجیه‌کانی رێزمانه‌که‌ی، به‌لام رێبازی گۆرینه‌که‌ی یه‌ک جور نییه.

له کوردیدا گۆرینی ده‌ستووری و گۆرینی بیژۆک هه‌یه.

گۆرینی ده‌ستووری بۆ ده‌مه‌ته‌قه به‌کاره‌یتانی پاشگری (اندن) به دوا کاری تۆ نه‌په‌ردا وهک له‌م نموونه‌دا ده‌رده‌که‌وێت:

چاووگ	کاری تۆ نه‌په‌ر	کاری تێپه‌ر
چوون	چوو	چواندن
نمونه‌ییکی تر که له «ناو»وه سه‌ری هه‌لداوه:		
نه‌خش	نه‌خشان	نه‌خشاندن
خمل	خملان	خملاندن

چۆنه‌تی پێوه‌لکاندن (اندن) به‌ کۆتاییی کاره‌وه:

یه‌که‌م - ئه‌و کاره رابردووانه‌ی که کۆتایییان به (۱) دئی، وهک: (خلیسکا، چه‌سپا، شکا...) به پێی ئه‌وه‌ی که دوو پیتی بزوین به دوا یه‌کترا نایه‌ن، ده‌بی یه‌کێ له دوو ئه‌لفی کار و سه‌ره‌تای (اندن) به ناچاری تۆ بجێت و یه‌ک (۱) بمێنێته‌وه ئیتر به‌م جوهری خواره‌وه تۆ نه‌په‌ر ده‌کریت به تێپه‌ر:

چه‌سپا	چه‌سپاندی
خلیسکا	خلیسکاندی
شکا	شکاندی
ترسا	ترساندی
قلیشا	قلیشاندی

دووه‌م - ئه‌و کارانه‌ی که له رابردوودا کۆتایییان به پیتی «ت» دیت وهک (که‌وت، نیشت، گه‌یشت، نووست، خه‌وت، پویشت، پشکووت، بزووت، سه‌ره‌وت، هات) ئه‌م

دەستورانیان لێ هەڵدینجریئ:

أ- لهو کارانهی که دهنگی «و» ههیه وهک (کهوت، نووست، خهوت، بزووت، رویشیت، پشکووت) به زۆری پاشگری «اند - اندن» به دواى دهنگی «و» دا دیت و دهنگهکانی تر دهقرتین و کارهکان دهبنه (کهواندن، نواندن، خهواندن، بزواندن، بشکواندن).

له نیتوان ئەم کارانەدا کاری «کەوتن» رێژەییکی تریشی ھەیە بۆ تێپەڕاندن، ئەویش «خستن» ە. ھەروەھا کاری «بزوووت» ئەویش سیغەییکی تری ھەیە کە «بزاوتن، بزاقتن» ە.

۱- لیژنه له باره یې جوړی تیپه پانډنی کاری «سرهوت» هوه کهوته سهر لیكدانه وه، له ناکامی موناقه شه دا گه یشته نهو باوهره که کاری «سرهوت» بهر ده ستووری تیپه پانډن به هوی «انډن» هوه ناکه ویی و نه بیستراوه کوتراپی «سرهواندی وهیا سرهوتانډی».

آروونکر دته وه:

هه‌ر چوار ئه‌ندامی لیژنه به‌یه‌که‌وه‌و بۆ ماوه‌یه‌کی باش له‌م کاره‌ی «سره‌وت» دوان. هه‌ر چه‌ند له‌ نیوان ئه‌ندامه‌کاندا ده‌نگیک ناواناوه‌ ده‌یگوت ره‌نگه‌ بیستب‌یتم «سره‌واندی، بی سره‌وینه»، به‌لام کو‌تاییی ده‌مه‌ته‌قه‌ به‌وه‌ هات که‌ هیچ کام‌یک له‌ ئه‌ندامان نه‌یان‌بستوه‌و گو‌ترای «سره‌واندی، سره‌وتان‌دی».

من لېږمدا به زيارهوه دهلېم وشه «سرهوتن» خۆى له خۆيدا سروشتيکى «زاتى، ناوهکى» نهوتوى هيه که ريگه نه دات به وه له لايهن که سيکى غيږى نه و که سهى خۆى «دهسرهوتت» سرهوتنه که به سر يه کيکى تر دا بسه پى. سرهوتن حاله تيکه له دهر وونى مرؤف، له ناخى، له نه ستيه وه ه لده قولئ و ناشئ له لاوه بؤى پيدا بکړئ. تۆ ده توانى يه کيکى تر «بخه ويني وه يا بشي ويني» به هوئ نه و نه مرازانه وه که خه ووتن و شيوان پيدا ده که ن به لام ناتوانيت له دهر وونى هه مان که سدا «سرهوتن» پيدا که يت چونکه سرهوتنه که له لاوه نايه ت بؤى، له م حاله ته دا ده توانيت بلتيت

«هتورم کردهوه» چونکه له هتورکردنه وهدا تۆ هۆی ناپههتی
دهرهوتنیتته وه که له لاوه بۆ کهسه که هاتووه.

مهسعوود محهمهه

۲- مامۆستا مهسعوود دهلێت له ههندێ ناوچهدا کاری «قهلشت» به واتای
«قلیsha، قهلیشهوه» دیت که ههردوو یان تێ نهپه پ.ن. ئهم کارهی «قهلشت» دوو
جۆر تیپه پاندنی ههیه: یه که میان به «اندن» که چاوگه کهی دهبیته «قهلشاندن».
دیاره لیهردا دهنگه کهی «ت»ی که له کۆتاییی «قهلشت» - قهلشتن»دا ههیه
سواوه ههروهک له زۆر جیگهدا ئهم دهنگه تێ دهچێ وهک «دهست، مه بهست»
دهبنه «دهس، مه بهس». جۆری دووه می تیپه پاندنی «قهلشت» به هۆی
سیغه یێکی تایبه تییه وه دهبی که «قهلاشتن»ه. ههه لهم وشهیه وه وشه
«قهلاشکهری» وهرگیراوه بۆ ئه واری سووتاندنه ی که به هۆی بیوره وه پارچه
دهکری ئه وجا دهکریته باره دار.

۳- مامۆستا سادق بههائهدین دهلێ ئهم کارهی «قهلشت» که له زاری سهروودا
دهبیته «کهلشت» کاریکی تیپه ره بۆ کهسهکانی یه کهم و دووهم، به لام بۆ کهسی
سییه م دهبیته تیپه ی و تێ نهپه ی، بۆ وینه:

من کهلشت

مه کهلشت

ته کهلشت

وه کهلشت

دارای دار کهلشت

وان دار کهلشت

که ئه مانه هه مووی تیپه پ.

به لام که دهلێن: «دار کهلشت» - ئه و کهلشتن» له مانه دا کاره که بوو به تێ نهپه ی.
ههروه ها مامۆستا سادق بههائهدین روونی کرده وه له زاری کرمانجی سهروودا
له و تا قمه فیعه ی کۆتایییان به بیته ی (ت) دێ و واویان تیدایه، وهک (کهوت،
نووست، خهوت، پویشیت، پشکووت...) دوو کاری (خهوت و پویشیت) وجودی نییه.

بۆ تېپەپراندنى (كەوتن) یش تەنیا سیغەى (خستەن) ھەيە، واتە (كەواندن) نییە، بەلام (نووستەن، پشکووتەن)، ھەك زارى كرمانجى خواروو، بە پاشگرى (اندن) دەبنە تېپەپ (نقاندن، بزقاندن، پشكفاندن).

ب- لە فەيغە تائىيەكاندا:

۱- گەيشتەن: بە تىكرایى لە كرمانجى خواروودا تېپەپراندنى ئەم كارە (گەياندن) ھ، كە لە بنەرەتدا لە (گەيەن) ھە ھەرگىراوھ. بەلام لە ھەندى ناوچەدا سیغەى (گەيشتانەن) ھەيە تەنیا لە رابروودا كە بە واتاى (انضاج = پى گەياندن) دیت. بەلام (گەياندن) لە ناوچەنەدا بۆ دوو واتاى (ايصال و انضاج) بەكار دى. موزارەى و ئەمرى (گەيشتانەن) لە (گەياندن) ھە ھەردەگىرەيت و دەبیتە (دەگەيىنى) و (بگەيىنە).

لە زارى سلیمانیدا بەرانبەر بە (گەيشتانەن) پى گەياندن ھەيە، ھەك:

پىم گەياند و پى دەگەيەنم

مامۆستا سادق بە ھائەدين دەبىژى كارى (گەيشتەن) لە كرمانجى سەرودا (گەهشتەن) ھ و تېپەپراندنى (گەھاندەن) ھ. كارى (گەيەن) یش لە زارى سەرودا نییە.

۲- نىشتەن: لە زارى سلیمانیدا تېپەپراندنى ئەم كارە بە (اندەن) نەبىستراوھ.

لە دەورووبەرى ھەولێر و كۆيە و شوێنانى تر دەگوتريت (نىشتانەن) ھەك كە بلى:

دام نىشانەد و دام نىشتانەد.

لە ئایندەدا دەبیتە: (دای دەنىشتەنم).

لە ئەمردا دەبیتە: (دای بنىشتەنە).

لە زارى كرمانجى سەرودا و سلیمانیدا تېپەپراندنى (دانىشتەن) ھەر بە (دانان) دەبیت. ھەر ھەك لە زارى كرمانجى سەرودا (نىشتەن) لىسیانە، ھەك:

مريشك لىسيا.

[روونكردەنەوھ:

كارى «هات - هاتن» نەختىك درێژەى ھەيە.

تېپەپراندنى «هات» بەر دەستوورى «اند» ناكەوێت چونكە لە كەس

نه بیستراوه «هاتاندی» و تنیا صیغهی «هینای» هیه. ئەم وشهیه «هات» که له گەڵ پێشگریشدا به کار دیت دیسانهوه تێپه‌راندنه‌که‌ی به‌هۆی «هینان» هوه ده‌بێت وه‌ک:

به‌لام وشه‌ی «هه‌له‌ات» که به واتای به‌زین و فیرازکردن بێت صیغهی تێپه‌راندنی نابێته «هه‌لی هینا» به‌لکو «به‌زاندی» بۆ به‌کار دیت.

وشه‌ی «لی هاتن»یش سێ واتای هیه:

یه‌که‌میان: «لی وه‌شانه‌وه» که تێپه‌راندنی ده‌بێته «لیی وه‌شانه‌وه» نه‌ک «لیی هینا».

دووه‌میان: به واتای گه‌یشتنی نێرینه‌ی ئاژه‌ڵ به‌ مێینه‌ی. له‌م حاڵه‌دا وشه‌ی «لیهاتن» وه‌ک خۆی ده‌مێنێته‌وه و ده‌گوترێ «لیی هات».

سێیه‌میان: به واتای نه‌خۆشی و دوومه‌ڵ ده‌رکردن. له‌ مه‌دا وه‌ک خۆی ده‌مێنێته‌وه و ده‌گوترێ «سه‌ندانی لی هات، کوانی لی هات» به‌لام ناوناوه‌ و ده‌بێ له‌ رێی قیاسه‌وه‌ خه‌لک ده‌لی «سه‌ندانی لی هینا» که راستیه‌که‌ی «سه‌ندانی گه‌یاندی»یه. به‌ نێسه‌ت «کوان، دوومه‌ڵ» ده‌شی بگوترێ «ئاوه‌ پێسه‌که‌ کوانی له‌ ده‌ستی هینا». ده‌گوترێ «خوینی لی هینا» که ئەمه‌ تێپه‌راندنی «خوینی لی هات».

کاری «پۆیشتن» ئەویش نه‌ختیک روونکردنه‌وه‌ی ده‌وێ:

پۆیشتن ته‌نیا به‌ پێی له‌کاره‌ینانی ده‌ستووری ده‌بێته «رواندن» وه‌یا «پۆیشتناندن» ده‌نا هه‌رجاره‌ به‌ پێی داخوازی جێگه‌ له‌ قسه‌کردندا ده‌بێته «ناردن – هه‌ناردن» وه‌یاخود «ده‌رکردن». پۆیشتنی عاده‌تی به‌ تێپه‌راندن ده‌بێته «ناردن، هه‌ناردن» به‌ نمونه‌:

دارا پۆیشت بۆ بازاڕ.

دارام نارده‌ بازاڕ، هه‌ناردمه‌ بازاڕ.

به لّام له حاله تیکي تر دا ده بېته «دهرکردن» به نمونه:

دارا له خووه نه پوښت، کاکي دهری کرد.

وشه ی «رواندن» له «روان» هوه ده بېته تپه پر، نهو روانه ی به واتای شینبوونی درمخت و گیایه.

رواندن به واتای (هه ناردن) ته نیا بو شتی مه عنه وی ده ست دها وهک:

کاره کم رواند. که س نه یگوتوه: دارام رواند.

[مه سعود محمده]

سپیه م: نهو کارانه ی له رابردودا کو تایییان به (ی) دی:

نه مانه لیسته یه کن له نمونه ی نهو کارانه (وهری، گهی، وهری، باری، فری، خزی، رزی، گهنی، له رزی، ته زی، مه یی، به زی، ته پی، په ری، کوکی، پژمی، ته قی، پیکه نی «که نی»). نه م کارانه ده ستووریکی گشتی تی په راندن هیه که بریتییه له قر تاندنی (ی) هکه و لکاندنی (اندن) به کو تاییی کاره که وه، وهک:

وهری وهراندی

مه یی مه یاندی

به زی به زاندی

یان یه کسه ر به لادانی (ین) له چاوگی تی نه په روه و خسته نه سهری (اندن) له کو تاییی رهگی چاوگ، وهک:

وه رین وهر وهراندن

مه یین مه ی مه یاندن

به زین به ز به زاندن

تیبینی: له م کاره دا ...

ا- کاری (که نین) له زاری کرمانجی سه روودا بو تی په راندنی ده گوتریت (که ناندن) به لّام له زاری خواروودا ده گوتریت (هینانه پیکه نین و خسته پیکه نین).

ب- کاری (فرین) له زاری کرمانجی سه‌روودا تیپه‌پاندنی به (فراندن) ده‌بیت، به‌لام له زاری کرمانجی خواروودا ده‌بیته (هه‌لفراندن). که ئه‌مه له هه‌مان کاتدا تیپه‌پاندنی «هه‌لفرین»یشه.

[روونکردنه‌وه:

کاری «خشین» له تیپه‌پاندندا نابیته «خشاندن» بگره ده‌بێ بگوترێ «خشکه پیکردن». وه‌ک «خشین» کاری «خشان» ئه‌ویش نابیته، له‌ویشدا ده‌بێ بگوترێ «له‌یه‌کتر خشاندن».

هه‌وی ئه‌م ته‌رزه له‌ کار هه‌نانه و دروست نه‌بوونی ده‌ست‌و‌ور بنجیه‌که، ئه‌ویش له‌ باب‌ه‌تی ئه‌و ته‌علیله‌یه که له‌گه‌ڵ کاری «سه‌ره‌وین»دا باس کرا. ئه‌م کارانه به‌و بگره‌و به‌ پتی سروشتیان لێیان بکۆله‌وه.

ده‌م‌راستی لیژنه‌]

چواره‌م - له‌ کاری تێ نه‌په‌ری دالی: ئه‌وه‌ی هاتیبیته‌ به‌ر سرنج هه‌ر کاری (مرد) هه‌یه، تیپه‌پاندنی ئه‌ویش به‌ قرتاندنی داله‌که و لکاندنی (اندن) ده‌بیت و ده‌گوتریت (مراندن).

[روونکردنه‌وه:

وشه‌ی «رابردن» به‌ رواله‌ت وا پێ ده‌چێ وشه‌یه‌کی لێک‌دراو، وه‌یا دا‌پێژراو بێ، له‌ پیشگری «را» و کاری «برد - بردن» پێک هاتبێ. بردنه‌که‌ش هه‌ر ئه‌وه‌بێ که ده‌زاین کارێکی تیپه‌په‌ به‌ واتای «ذهب به‌یه».

ئهم رواله‌ته درۆزنه.

وشه‌ی «رابردن» له‌و وشانه‌یه بێ پیشگره‌که‌ی «را» به‌کار نایه‌ت وه‌ک «راچله‌کین، راپسکووتن» له‌ واتاشدا زۆر جودایه له‌ کاری «بردن» چونکه‌ بردنه‌که‌ی «رابردن» له‌ بنه‌رهدا تێ نه‌په‌په‌ هه‌ر بۆیه‌یشه له‌گه‌ڵ پیشگره‌که‌ش به‌ تێ نه‌په‌ری ده‌م‌ینیته‌وه. به‌لگه‌ی

بۆ ئەمە که «رابردن» له وشەى «بردن» موه وەر نه گیراوه زۆر به
 ئاشکرایى له تەصریفدا دەر ده که وێت:

بردن: بردی، بردم، دهبات، دهبهم، بردمان، دهبهین.

رابردن: رابرد، رابردم، راده‌بریت، راده‌برم، رابردین، راده‌برین.

چەند بەرچاوە تصیریفی «بردن» ھی متعدییه، تصیریفی «رابردن» یش ھی لازمه وه موزاریعدا به تهواوی لیک دهترازین، ئهگەر «بردن» له وشه‌ی «رابردن» دا متعدی با ده‌بوو تصیریفه‌که‌ی وه‌هایی:

ٲهو رای برد ٲهو رادهمات

من رام برد من راده بهم

تۆۋرەت بىرد تۆۋرەدەيت...

وا پئ دمچئ له كۆنه وه فيعه كهی «رابردن» دهنگیکی تری تیدا بوویت و به تپه رینی کات سوابی و له گه‌ل «بردن» به شیوه یه‌کیان گرتبیته وه و هیاخود «بردن» سوابی و له گه‌ل «رابردن» یه‌کیان گرتبیته وه، هک ئه وهی «بوردن» بوویت که ئیستاش له فاسیدا «بُردن - بوردن» ماوه ته وه.. ئه گهر ئه م گریمانه ی دوایی راست بی تاراده ییک تیمان ده گیه نه ی بوچی له موزاریعدا وای لی دئ:

«دبه‌م» هەر ده‌لێی بزۆینه‌که‌ی «و» له وشه‌ی «بوردن» دا خۆیه‌تی له موزاریعدا په‌یدا ده‌بێته‌وه و ده‌یکاته «دبه‌م».

به‌م لیكدانه‌وهیه روون ده‌بیته‌وه ئەو وشەى «رابردوو» كه نووسەران به كاری دیتن به واتای «ماضی» جێی خۆی نییه، راستییەكه‌ی «رابردوو»هه چونكه رابردن به واتای «به‌سه‌رچوون، تێپه‌رین» دیت. وشەى «بووردن» به واتای «عه‌فوكردن، به‌خشین» دیت، چ پێوه‌ندیی به «ماضی، تێپه‌ریو، رابردوو»هه‌هه‌ نییه.

هر بهمه‌شدا ساغ ده‌بیت‌ه‌وه، ئه‌وه‌ی که پیشتر له لایه‌ره

(۲۶۵)دا^(۱) گوتم له باره‌ی نه‌گورانی تټپه‌ړ و تټ نه‌په‌ړ به هو‌ی
پټشگره‌وه رایه‌کی راسته چونکه ده‌رکه‌وت «بردن» متعديیه
«رابردن» یش به ئەصل لازمه نه‌ک به هو‌ی پټشگری «را» بوو‌ته
لازم.

سه‌یری تصریفی «راکردن، هه‌راکردن» بکه ده‌بینی له‌ویدا
فیعله‌که‌ی «کردن» هه‌ر به تټپه‌ړی تصریف ده‌کړی:

رام کرد رات کرد راتان کرد

رام گرت رات گرت راتان گرت

رام وه‌شاند رات وه‌شاند راتان وه‌شاند

ئه‌گه‌ر «کردن»^(۲) له هه‌راکردندا بوویانه لازم ده‌بوو ئه‌ویش وه‌ک
«رابردن» ی لټ به‌سه‌ر بی:

رابردم

راوه‌ستم

راهاتم

«راکردن» که‌چی ده‌گوتړی رام کرد وه‌ک تټپه‌ړ.

شتی‌کی تریش به‌مه‌دا روون ده‌بیته‌وه: ئه‌م فیعله‌ی «رابردن» دووهم

(۱) ئه‌م به‌شه نووسینه که له گو‌فاره‌که‌ی کو‌ړ (به‌رگی سی‌یهم - به‌شی دووهم) دا بلاو
کرایه‌وه پیشه‌کیه‌کی له‌گه‌لدا بوو، له‌و پیشه‌کیه‌دا روونم کردبوو‌وه که پټشگر فعلی
تټپه‌ړ و تټ نه‌په‌ړ وه‌ک خو‌ی ده‌ه‌لټ‌ته‌وه. کاتیک نووسینه‌که (لیک‌و‌لینه‌وه‌کانی لیژنه‌ی
زمان و زانسته‌کانی) خزان‌وه سه‌ر یه‌ک له شکلی کتیدا پټشکه‌کیه‌ که هه‌ل‌بواردرا.
ئهم لاپه‌ر‌میه‌ی (۲۶۵) که‌وتوو‌ته ناو پټشکه‌کیه‌که‌وه بو‌یه‌یه لی‌ردها نایه‌ته به‌ر‌چاو.
مه‌سعوود محم‌د.

(۲) له‌م پیشه‌کیه‌دا روونم کردبوو‌وه که وشه‌ی (راکردن) کورت‌کرایه‌وه‌ی (هه‌راکردن) ه.
به‌و بی‌یه ئه‌و (را) یه‌ پټشگره‌ مه‌شوو‌رم‌که‌ی (راهاتن، راوه‌ستان، راپه‌رین...) نییه
بگره‌ وشه‌یی‌کی واتاداره وه‌ک (غار، به‌زین) بو‌یه‌ فعله‌که له واتادا بو‌ته تټ نه‌په‌ړ وه‌ک
(غارکردن). قیاسی ئه‌م وشه‌یه له (گریان کردن) بکه که ئه‌ویش له واتادا بوو‌ته‌وه تټ
نه‌په‌ړ چونکه گریان تټ نه‌په‌ړه. مه‌سعوود محم‌د

نمونه‌یه له پاش فیعلی «مردن» که فیعلیکی «دالی» به و لازمیشه، له‌م دوو فیعله بترازئ هه‌موو فیعله‌کانی تری دالی تئیه‌رن. چی له لاپه‌ره (۱۸۷) به‌شی یه‌که‌می به‌رگی سی‌یه‌می گۆڤاری کۆږدا له گوتاره‌که‌ی «بوژاندنه‌وه... نووسراوه له باره‌ی «زند» که فیعلیکی «دالی» به و تئ نه‌په‌ره هه‌له‌یه، وشه‌ی «زندوو»ش نابیته به‌لگه که «زند» فیعله و زیندوو له‌وه‌وه هاتوو چونکه ئەم «و» ده‌چیته دوا‌ی گه‌لیک وشه‌وه که فیعل نین وهک «سه‌روو، ژێروو»، له به‌کاره‌ینانی‌شدا که‌س نالئ «من زنده‌م، تۆ زندیت، ئەو زند». چ تۆژینه‌وه‌ی میژوویشمان نه‌بیستوو سا‌غی کردبیته‌وه پیش چه‌ند هه‌زار سال فیعلی «زند» به‌کار هاتوو. ئە‌گه‌ر ئە‌مه سا‌غ بووه‌وه ئە‌وسا ده‌یسه‌لنین.

[مه‌سه‌ود مه‌مه‌د]

پنجهم - له کاری تئ نه‌په‌ری واوی به لابردنی نوونی چاوگ و لکاندن‌ی پاشگری (اندن) به‌و وشه‌ی که ده‌مینیته‌وه کاری تئیه‌ر دروست ده‌بیت، وهک:

چوون	چوو	چواندن
بوون	بوو	بواندن

شه‌شهم - پاشگری (اندن) ی بئ تئیه‌راندن: هه‌رچه‌ند له بنه‌ره‌تدا (اندن) بۆ تئیه‌راندنه به‌لام له زاری کرمانجی خواروودا کۆمه‌لیک کار هه‌ن، که ئەم پاشگرمیان پتوهیه و چ واتای تئیه‌راندنیشیان تئدا نییه، بۆ نمونه: زیراندی، بۆراندی، نالاندی، جریواندی، حیلاندی.

ئه‌وه‌ی سرنج راده‌کیشئ له‌و فیعلانه‌دا ئه‌وه‌یه که زۆربه‌یان یا هه‌موویان ده‌نگی سروشتین له‌ پتئ به‌کاره‌ینانی (اندن) وه له کۆتاییدا ده‌بن به (کاری تئ نه‌په‌ر).

تئبینی:

۱- د. نه‌سرین فه‌خری ده‌لێت:

زۆربه‌ی ناوی ده‌نگه‌کان به تاییه‌تی ناوی ده‌نگه سروشتیه‌کان به یاریده‌ی (اندن) ده‌بن به چاوگ و کاری تئ نه‌په‌ر. هه‌ندیکیش له‌م ناوانه‌ی ده‌نگ نه‌ک به

یاریده‌ی (اندن) بگره به یه‌کۆ له نیشانه‌کانی تری چاوگ ده‌بن به چاوگ و کاری تی نه‌په‌ر، له‌م حاله‌ته‌دا (اندن) به‌شیک له‌وانه ده‌کات به تیپه‌ر، وه‌ک:

ته‌قین	ته‌قه‌ته‌ق	ته‌قاندن
گریان	گریه	گریاندن

۲- مامۆستا مه‌سه‌وود ده‌لی:

هه‌رچه‌ند (اندن) له‌و کارانه‌دا پتۆیستی به‌مه‌فعول نییه و له‌و رووه‌وه فیعه‌له‌کان به‌لازم حیساب ده‌کری‌ن، دیسان هی‌زی خۆی دیار خستوه به‌وه‌دا که هه‌ر خۆی به‌قه‌در (کردن) تاوی هه‌یه له‌ واتا و ناوه‌پۆکی کاره‌که‌ندا، که ده‌لیی (زیراندی) وه‌ک ئه‌وه‌یه بلیی (زیرپه‌ی کرد)، حیالاندی (حیه‌ی کرد). کورته‌ی قسه ئه‌مه‌یه له‌م کارانه‌دا هی‌زیکۆ (اندن) هه‌ر دیار ده‌کری چهنداوه‌کو کاره‌که‌کان له‌ هی‌زدا نه‌گه‌یشته‌به راده‌ی تیپه‌راندن. به‌لای باوه‌ری منه‌وه بۆ دیاردانی هی‌زی (اندن) له‌و کارانه‌دا ئه‌وه‌نده به‌سه که کۆمه‌لێک ناوی ده‌نگی کردوه به (کار).

له‌ باره‌ی «گریان و ته‌قین» وه‌هه‌ر رای من ئه‌وه‌یه ئه‌م دوو کاره له‌ ناوی سروشتیه‌وه وهرنه‌گیراون: «گریه» ناوی چاوگه وه‌ک «ترس، مه‌ترسی، له‌رز» نه‌ک ده‌نگی سروشتی، ته‌قینیش له‌گه‌ل «ته‌قه» خزمه نه‌ک ته‌قه‌ته‌ق. تۆ نالێی «ته‌قه‌ته‌قم بیست، که دیتم خه‌لقه‌که تفه‌نگ ده‌ته‌قین». ته‌قه‌ته‌ق بۆ چه‌چه‌قه‌ی منداڵ و شتی ئه‌وتۆیی به‌کار دێت که ته‌قینی تێدا نییه، به‌لام که گوتم «ته‌قه‌م بیست، ده‌رکه‌وت بارام ده‌مانچه‌ی ته‌قاندبوو» که‌س سه‌یری به‌ قسه‌که‌م نایێ چونکه ته‌قه و ته‌قین یه‌ک شتن ته‌نیا ئه‌و جوداوازییه هه‌یه له‌ نیوانیاندا که «ته‌قین» چاوگه و «ته‌قه‌ش» ناوی چاوگ که له‌وێدا روودان «حدوث» مه‌به‌س نییه بگره واتای «مجرد» مه‌به‌سه.

۳- مامۆستا سادق به‌هائه‌دین ده‌لی:

له‌ زاری کرمانجیی سه‌روودا ئه‌م جوژه کارانه نایه‌نه به‌ر چاو، به‌ هۆی به‌کاره‌یتانی (کردن) به‌ دوا ده‌نگه‌که‌ندا کاره‌که‌کان په‌یدا ده‌بن، وه‌ک:

کره‌ قیری، زیرزیر کر.

۴- له‌و کارانه‌دا که پاشگری (هه‌هه‌)یان به‌ دوا‌دا دێ، وه‌ به‌ هۆی (اندن) وه‌هه‌ کراون به‌ متعدی یا له‌ ده‌نگه‌وه بوونه‌ته کار، (اندن) له‌ پێشه‌وه دێ، ئه‌وجار پاشگری (هه‌هه‌)، وه‌ک:

۱- دران درین

۲- بران برین

۳- گیران گرتن

لیکۆلینه و هیکی تایبه تی دهویت:

بۆ ساغکردنه وهی لایه نی (مبنی للفاعل و مبنی للمفعول) بوونیان ئه و کات و دهرفه ته له چنگ لیژنه دا نییه بریار بدات ئاخۆ ئه و سۆ فیعله ش دهچنه ناو لیسته ی سه ره وه یا صیغه ی یه که میان (دران، بران، گیران) له حه قیقه تا بۆ (بناء للمفعول) ه به لām نه ختیک گۆرانی به سه ردا هاتوه، تا راده یه ک گومان له فیعلی (گۆران) و (گۆرین) یش دهکریت، که وا وهک ئه م سۆ کاره ی سه ره وه بن، به لām ئه میشیان کاتیکی زیاتری دهویت له وهی که له بهر چنگی لیژنه دایه بۆ ساغکردنه وهی.

[روونکردنه وه:

دهبۆ له پێشه وه ئه وه بلّیم، له لیسته ی کارهکانی سه ره وه دا کاریک هه بوو که لیژنه به تۆ نه په ری دانا بوو من له لای خۆمه وه سپیمه وه بۆ ئه وه پرس به ئه ندامانی لیژنه بکه م، هۆی پرس نه کردنیش دووری ئه ندامه کانه لیمه وه. کاره که «بووردن» بوو که له لیسته که دا وا دانا بوو تۆ نه په ره و تپه پهراندنی به «بواردن» دهبیّت.

ئه م بووردنه لیکۆلینه وهی دهویت:

بووردن له باریکی سه یردایه: له لایکه وه که دهلّی «بمبووره، دهتبوورم...» کردت به تپه پهر، که چی له تصریفدا وهک تۆ نه په ر تصریف دهکریت: «بووردین، بووردن، بوورد، بووردیت...» ئه گه ر تپه پهر با ده بوو بگوتری: «بووردمان، بووردیان، بووردی، بووردت...». به راستی «بووردن» و تپه پهر بوون و نه بوونی لیکۆلینه و هیکی تایبه تی دهویت، به لām دهبۆ ئه وهنده بلّیم ئه گه ر به لای سه لیه وه خۆی به تۆ نه په ر نواندا ده بوو لیژنه کاتی خۆی بووردنیشی خستبا دوا «مردن» وه به ناوی ئه وه که ئه میش

وہک مردن کاریکی تی نہ پھرہ لہ کارہکانی دالی. دوور نابینم بہ
تیپہرینی کات تصریفیشی وردہ وردہ بہروہی تیپہر پروات و
بگوترچ «بووردمان، بووردت، بووردیان».

ئەوجار بابىمە سەر تېيىنىپ تايەتپەكانى خۇم.

کات و دەرڤت له دوور رووهوه تهنگ ده‌بیت‌وه بۆ لیژنه: یه‌که‌میان
ئ‌وهیه که به‌جێهێنانی فرمان داوای خێرای ده‌کا له چالاکی‌دا،
که ئ‌مه راسته‌وخۆ دژی درێژمکێشانی له راده به‌دهره. دووه‌میان
ئ‌وهیه که ده‌مه‌ته‌قه‌ی نیوانی ٤ که‌سی ئ‌ه‌ندامی لیژنه ئ‌ه‌گر
سنووری بۆ دانه‌ندرت له‌وانه‌یه کۆتایی نه‌یه‌ت.

من لیترەدا کە قسەکانم بەر دەمەتەقی لیژنە ناکەوێت، چ زیانێک بەکار و میا بیرورای ئەندامانی ناگەیهنیت، بۆیە بە کورتی رای خۆم دەردەبرم:

۱- «درا» به راستی کاریکی تئی نه پیره و صیغهی روودان «مطاوعه» یه وهک «سوتا، برزا، پسا...». ئەگەر بَلَّيْن له وانه یه صیغهی «بناء للمجهول» بئی دهبئی کورتکرایه وهی «درا» بیت و له کاری «دپین» هوه وهرگیزابئی. ئەگەر ئەمه راست با صیغهی «مبنی للمجهول» به هۆی «اند» هوه بکریته تئپهر و ببیتته وه «مبنی للمعمول». تۆ که گویت «کوژرا» صیغهی «مبنی للمجهول» ه له «کوشتی» یه وه وهرگیراوه، ههرگیز به بیرتدا نایه ت بَلَّيْ «کوژراندی» سه ره نوئی بووه وه به صیغهی «مبنی للمعلوم» و به واتای «کوشتی» دبت.

۲- «برا» نهختیک جو دایه له «درا».

وشه‌ی «برا» ده‌شی دوو واتای جوداوازی لی وهرگیریت:

یہ کہم: بہ واتای «تہاوو بوون، کوٹایی هاتن» وهک که ده لّین «هەر خواردم تا هه موو نانکه برّا، به زیانه گه وره که ی پار پار هکه ی برّا». لهم جوّره به کارهینانه دا وشه ی «برّا» فیعلیکی «مبنی للفاعل» ی روودان «مطاوعة» یه، تنبه ره که شی به بئی دهستور به

هۆی «اند» ده‌بیتته «براندی» وه‌ک که بَلّی «نانه‌که‌ت براند، پارمه‌که‌ت براند، هه‌موو شه‌که‌که به جاری مه‌بێتته...».

دووم: به واتای «انقطاع»ی عه‌ره‌بی، وه‌یا ئه‌و واتایه‌ی که له‌وه‌وه نێزیکه به پتی جیگه. له‌م حاله‌ته‌دا وشه‌ی «بران» بێگومان صیغه‌ی «مبنی للمفعول» و له‌ کاری «برین» هه‌و هاتووه، به‌لام نه‌ختیک سوان و لیقرتانی به‌سه‌ردا هاتووه. ده‌زانین کاری «برین، بری» وه‌ک هه‌موو کاریکی تری تێپه‌ر صیغه‌ی بنا للمفعولی هه‌یه «کوشتی، کوژرا - خواری، خورا - دیتی، دیترا...». به پتی ده‌ستووری دارشتنی کاری مبنی للمفعول «بری» ده‌بیتته «بررا» به لادانی ده‌نگی «ی» له‌ کۆتاییی وشه‌که‌وه و هینانی «را»ی صیغه‌ی بنا للمفعول، وه‌ک «نووسی، نووسرا - دزی، دزرا». ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ «بررا»دا کراوه هه‌ر ئه‌وه‌یه که له‌په‌ر قورساییی هاتنی دوو ده‌نگی «ر» به‌ دوا‌ی یه‌کتهدا ده‌نگه «ر»ه‌که‌ی لاوا‌ز ساواوه. هه‌ندیک که‌س له‌ گه‌لێک ناوچه‌کانی کوردستان بۆ پزگار بوون له‌م قورساییه‌ ده‌لێن «بردرا». نموونه‌ی وه‌ک «برا، بررا، بردرا» له‌ کوردیدا زۆره:

کری	کپرا	کپردا	کپرا
سپریه‌وه	سپرایه‌وه	سپردایه‌وه	سپرایه‌وه
دپری	دپرا	-	دپرا

٣- گیرا: ئه‌م وشه‌یه مه‌یله و لێله. وا پتی ده‌جۆ به‌ درێژایی میژوو له‌ ئاکامی به‌کاره‌ینانی ده‌ستووری و بیژۆکدا گۆران و شێوانێکی به‌سه‌ردا هاتووه که ئیستا راستیه‌که‌ی له‌ ئێمه‌وه دیار نییه.

له‌ ناوچه‌ی پێدەر، زۆر جاران و له‌لایه‌ن گه‌لی که‌سه‌وه به‌ تاییه‌تی خه‌لقی لادێ، ده‌گوترێ «گیره‌را، ده‌گیره‌رێ» که ئه‌مه صیغه‌یه‌که راسته‌وخۆ به‌ شێوه‌ی مبنی للمجهول هاتووه به‌لام چ صیغه‌یه‌کی مبنی للمعلوم نییه له‌وه‌ بجۆ که «گیره‌را»ی لێ که‌وتبێته‌وه. هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی «گیره‌را» به‌کار دێن له‌ حالێ به‌کاره‌ینانی مبنی

للمعلوما دهگړینه وه بڼه «گرتی، دهگړی». به لاه صیغه ی «گرا، دهگړی» ش به کار دین به واتای «گیرا».

ناوچه کانی تری کوردستان که ده لاین «گیرا، دهگړی» نه وانیس هر «گرتی، دهگړی» به کار دین بڼه مبنی للمعلوم.

به لای منه وه «گیرا» له حال و شیوه ی نیستاکه یدا صیغه ی ټکی «مبنی للمجهول» به واتای «گرترا» که نه میس صیغه ی ټکی زیندووه و زور که س به کاری دینی. به لکه بڼه نه مه ی که «گیرا» مبنی للمجهوله، سهره پای واتاکه ی که هسستی پی دهگړی، له وه وهش دپته دست که نه گهر مبنی للمجهول نه بی ده بی فعلی «روودان، مطاوع» بی. نه وساش ده بو وه که ه موو فیعلی ټکی تری روودان به هوی «اند» هوه بکړی به «تپهر» و بگوتړی «گیراندی» که نه مه که س نه ییستووه.

وا د زمانم له مه دا گومان نییه، واته «گیرا» کاریکی مبنی للمجهوله به واتای «مُسک، اُزَم» هی عهره یییه. له حالی نیستادا مبنی للمعلومی «گیرا» هر «گرتی» هیه هر چه ند روا له تی پی ناچی که خوی سهرچاوه ی «گیرا» بی وه که «خواردی، دیتی، شووشتی» سهرچاوه ی «خورا، دیترا، شوورا» یه. له و شوینانه دا که «گیره را» به کار دین و له هه مان کاتیشدا «گرا» ده لاین نه ختیک جوداوازی واته ده خه نه نیوانیانه وه. له و شوینانه دا هر ده لینی «گرا» کورتکرایه وه ی «گرترا» یه و له گرتنه وه وهرگیراوه. به و پتیه ری تی ده چی «گیره را، گیرا» له فیعلی ټکی تره وه هاتی که نزیک «گرتن» به لاه به جوریک له و جورانه ی وشه تی ده چی و نامینی نویس نه ماوه و شوینه واری کویر بووه ته وه.

به دوا نه لیکو لینه و مه یدا تبیینیه که ده مینیته وه که پشتگوئ ناخری:

هه ندی شیوه ی به کاره ینانی «گیرا - گیران» هیه نایباته وه سهر «مبنی للمجهول» وه که وشه ی «دهزگیران - دهسگیران» و هیاخود

شوتنیکى سهخت ههيه پتیی دهلین «لغاوگیر». لهه بابته بهکارهینانه وشه ی تر زۆرن «شیخی دهستگیر، فلانه کهس به کجار گیره، گیروگرفت، لاگیره... هتاد». رهنکه بگوتری ههندی وشه له رتی تاوی زمانی فارسی بۆ سهه کوردی پهیدا بووین وهک «شیخی دهستگیر»، چونکه له فارسیدا صیغه ی ناینده «مضارع» ی کاری «گرفت، گرفتن» دهیته «می گیرد» اسم فاعيله لیکدراوهکانیش لهه صیغه ی «می گیرد» وهه لدههینجرتن، بهلام زۆربه ی وشهکانی تر پتوهندیان به فارسییه وه نییه. ئەم بهکارهینانه بیر بۆ هیندی دهبات که «گیرا» کاریکی مبنی للمعلوم بیت چونکه دارشتنی وهک «دهزگیران، لغاوگیر، لاگیره» له مبنی للمجهوله وه نایهت، واتای وشهکانیش فاعلیه تیان تیدایه نهک مهفعولییهت.

ئهم تیبینییهش تیشکیکه بۆ سهه باسهکه نهختیک له یارمهتیدانی خۆینه زیاد دهکات.

٤- گۆرا: له بهکارهینانی ئیستا کهیدا کاری «گۆرا» وهک کاریکی مبنی للمعلوم له شکلی کاری روودان بهکار دیت به واتای «تبدل». که ویسترا مبنی للمجهول ئەم کاره بگوتری زۆربه ی خهلق له دهروهی ناوچه ی سلیمانی دهلین «گۆردرا» به واتای «بُدَل» که له «گۆرین» وهه هاتوووه. ئەمه شتیکی ئاشکرایه بهلام سهیر له وهدايه که «گۆرا» وهک کارهکانی تر به هوی «اندن» ناكریته وه تیپه ی، تاكه صیغه ی تیپه ی هه «گۆری - گۆرین» ه و کهس نالی «گۆراندی». نه بوونی صیغه ی «گۆراندن» وا دهکا زیهن بۆ ئه وه بپوا «گۆرا» مبنی للمجهول بیت، که ئەمهش هۆیه کی گهورهیه بۆ گومانکردن.

[مهسعوود محهمهد]

فعل مبنی للمعلوم و مبنی للمجهول Active and Passive

کاری کارادیار و کاری کارابزر

زمانه‌وانه‌کانی کوردی کاریان له رووی کارادیار بوون و کارابزر بوونه‌وه بهم جوړه باس کردوه:

یه‌که‌م - مامۆستا سه‌عید سدقی له لاپه‌ره (٤٣)ی صرف و نحوی کوردیدا، ده‌لێت فعل دوو نه‌وعه (١) معلوم (٢) مجهول.

معلوم - فعلیکه فاعله‌که‌ی ده‌بی زکر بکړی، وه‌کو (ئه‌حمد به‌خشی، عه‌لی نووسی...).

مجهول - فعلیکه فاعله‌که‌ی نه‌ناسرێ و نه‌بیژرێ بگره‌ مفعوله‌که‌ی له جی‌گای فاعله‌که‌ی دادهنرێ. فعلی لازم له‌به‌ر ئه‌مه‌ که مفعولی نییه له جی‌گای فاعله‌که‌ی دابنرێ مجهولی لێ دروست ناکرێ.

دووه‌م - مامۆستا توفیق وه‌بی له لاپه‌ره (٢٣)ی ده‌ستووری زمانی کوردیدا ده‌بیژرێ:

بنای مجهول هه‌میشه له فعلی متعدی دروست ده‌کړیت. بۆ دروستکردنی (ران) ئه‌خریته دوا‌ی (ره‌گ)ی بینای مه‌علومه‌وه، وه‌کو:

بینای مه‌علوم	ره‌گ	بینای مه‌جهول
فرۆشتن	فرۆش	فرۆشان
پۆشین	پۆش	پۆشان
دروون	دروو	درووران
له‌وه‌راندن	له‌وه‌رین	له‌وه‌رێنران
هێنان	هێن	هێنران

هه‌ندی‌کیش بۆ قاعیده‌ن، وه‌ک:

گرتن	گر	گران
خستن	خه (خ)	خران
کردن	که (ک)	کران

سټیهم - نووری عهلی ئه‌مین له پټزمانه‌که‌ی خۆیدا لاپه‌ره (١٥٦): ده‌لّی فعل دوو جوړه:

١- فرمانی مه‌علوم - ئه‌و فرمانه‌یه که (بکه‌ر - مسندالیه) که‌ی له رسته‌دا ده‌رئه‌که‌وئ، وه‌ک (باخه‌وانه‌که گولّ ئه‌وه‌رئینّ).

٢- فرمانی مه‌جهول - ئه‌و فرمانه‌یه که (مسندالیه) که‌ی له رسته‌دا ده‌رناکه‌وئ، ته‌واوکه‌ر (مفعول) که‌ی جیتی مسندالیه‌که‌ی ده‌گرئ، وه‌ک (گولّ ئه‌وه‌رئینّ).

چوارهم - ماموستان کوردویف له کتیبی (گرامتیکا زمانی کوردی) لاپه‌ره (١٦٠) له جیاتی بناء للمجهول ئه‌مانه‌ی باس کردوه:

١- ته‌حه‌رئ هات کرنّ:

دبت به‌به‌کاره‌یتانی کاری یاریده (hatin - هاتن)، وه‌ک:

ئه‌ز هاتم دیتنّ ئه‌م هاتین دیتنّ

تو هاتی دیتنّ هون هاتن دیتنّ

٢- ته‌حه‌رئ دان کرنّ:

دبت به‌به‌کاره‌یتانی کاری یاریده‌ر (دان)، وه‌ک:

من دا نفیسینّ مه‌ دا نفیسینّ ته‌ دا نفیسینّ

وه‌ دابو نفیسینّ من دابو نفیسینّ مه‌ دابو نفیسینّ

پینجه‌م - مه‌ردوځ له لاپه‌ره (٢٣) ی فهره‌نگه‌که‌یدا ده‌لّی:

(برئ له کردارگه‌ل هه‌ن...) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که فیعلی بئ فاعل و به‌ فاعل هه‌ن و

فیعلی بئ فاعل بنا مجهوله و ناوی ناوه (کرداری بئ بکه‌ر)، وه‌ ده‌شلّی ئه‌مانه له

کرداری دوولایی (فعل متعدی=کاری تیپه‌ر) دروست ده‌بن، وه‌ک: قه‌له‌مه‌که‌ شکیا.

شه‌شه‌م - له ده‌ستووری زمانی فارسی پۆلی یه‌که‌می ناوه‌ندی تألیفی دکتور

(پرویز ناتل خانلوی) لاپه‌ره ٨٤ دا ده‌لّی:

فعل معلوم - فععلی است به‌ فاعل نسبت داده شود.

فعل مجهول - فععلی است که به‌ مفعول نسبت دارد.

حه‌وته‌م - له پټزمانی ئینگلیزیدا Active بۆ بناء معلوم و Passive بۆ بناء مجهول داناوه.

هه‌شتم - زمانی رووسیش به رتبارزکی وهک رتبارزی زمانی ئینگلیزیدا روویوه و
ئهمانه‌ی بۆ به‌کار هیناوه:

(Passive) - ستراداتیلنیی

(Active) - دیستفیتیلنیی

لیژنه وهک تیبینییه‌کی سه‌ره‌تایی به‌ر له‌وه بجیته بنج و بناوانی باسه‌که‌وه،
پتویست ده‌زانیت که بلیت له زمانی کوردیدا ئهم لاباسه ده‌جیته ژیر باسی کاری
تیپه‌ره‌وه چونکه له کاری تێ نه‌په‌ردا صیغه‌ی تایبه‌تی (بناء للمجهول) په‌یدا
نابیت، که ئهو واتایانه‌ی (مجهول، Passive، البناء للمجهول أو المفعول، فعلی
مجهول) بگریته‌وه. به‌نموونه له‌عه‌ره‌بیدا صیغه‌ی بناء للمجهول له‌فعلی لازمیش
وه‌رده‌گیریت و ئه‌داتی له‌گه‌ڵ به‌کار دیت، وهک:

حتي بلغت سماء لايطار لها

على جناح و لا يسعى على قدم

که ده‌گوتریت (Active) هه‌ردوو کاری تپه‌ر و تێ نه‌په‌ر ده‌گریته‌وه. دیاره له
کوردیدا نابیت له‌م لاباسه‌دا تپه‌ر تێ نه‌په‌ر یه‌ک بگره‌وه، واته له‌مه‌ب‌حه‌سی کاری
کارابزرادا، چونکه تێ نه‌په‌ر کاری کارابزر (مبنی للمجهول، Passive) ی نییه‌.

زاراوه‌ی کارادیار و کارابزر

له‌ته‌قه‌لای دۆزینه‌وه‌ی زاراوه‌یه‌ک بۆ ئهم ته‌رزه‌کارانه، له‌پیشه‌وه سه‌هرنجی
لیژنه بۆ ئه‌وه رووی که دوو کهس له‌ئهندامان له‌مه‌و‌پیش هه‌ریه‌که‌یان زاراوه‌یه‌کیان
به‌کار هیناوه‌.

یه‌که‌م - د. نه‌سرین فه‌خری وته‌ی (ناسراو) و (نه‌ناسراو)ی به‌کار هیناوه به
مه‌به‌ستی ناسران و نه‌ناسرانی کارا (فاعل)، خویشی ئهم زاراوه‌یه‌ی به
زاراوه‌ییکی نه‌ائی دانه‌ناوه‌.

دووه‌م - نووری عه‌لی ئهمین زاراوه‌ی (ناشکرا) و (ون) و ناو ناوه‌ش هه‌ر (معلوم) و
(مجهول) ه‌که‌ی عه‌ره‌بی به‌کار هیناوه و له‌و باوه‌ره‌دا یه‌ که پتویست به
دۆزینه‌وه‌ی زاراوه‌یه‌کی له‌بارتر هیه‌.

سییه‌م - ده‌رکه‌وت جگه‌ر خوینیش له‌کتیبی (ئاواو ده‌ستووری زمانی کوردی) دا

سالی ۱۹۶۱ زاراوهی (پهندي) و (نهندي) به واتای پنهان و نهنهان به کار هیناوه، که دیاره ئه ویش هر له عهره بییه وه وهری گرتووه.

له بهر ئه وه که لیژنه یه کیچ لهو زاراوانه ی نه دیت بگونجیت له گه ل واتا و سروشتی ئه م جوړه کاراندا هیچ کامیکانی نه کرد به زاراوه له نووسینی خویدا و جار ی به شیوه ییکی سهره تایی و به گویره ی تصویری خو ی له جیاتی معلوم مجهول و Passive و Active زاراوه ی کاری (کارابزر) و کاری (کارادیار) ی دانا به زاراوه، یه که میان بۆ (مجهول) و دووه میان بۆ (معلوم). له گه ل ئه مه شدا که هات و ئه نجومه نی کوړ بۆ واتای (معلوم) و (مجهول) له جیگه ی دوو وشه ی (بزر) و (دیار) وشه ی تری په سهند کرد ئه وسا به و پییه زاراوه کان ده بی بگوړین.

چۆنیته ی دارپشتنی کاری کارابزر:

یه که م - له زاری کرمانجی خواروودا: به استقرا و سهرنجدان ئه م راستییانه ی خواره وه دهرده که ون:

۱- چاوگی واوی:

آ- له رابردوودا نوونی چاوگ ده قرتی و نیشانه ی (را) ی مجهولیه تی پتوه ده لکیت، وهک:

چاوگ	رابردووی کاری کارابزر (الماضی المبني للمجهول)
دروون	دروورا
گروون	گروورا
فهرموون	فهرموورا
ههنوون	ههنوورا (تی هه لسون)
سوون	سوورا

ب- له ئاینده دا نیشانه ی مضارعه له پیشه وه دیت و نیشانه ی (را) ده کرت به (ری)، وهک:

ده دروو ریم (ده - دروو - ری - م)

ده گروو ریم (ده - گروو - ری - م)

ده ههنوو ریم (ده - ههنوو - ری - م)

تیبینی:

له پیشه وه گوترا که ئەم کارانەیی کارابزر وهک کاری مطاوعەیان بەسەر دیت، له مه وه وهک به لگه نه ویست (به دیهی) ده زانریت که وا کارهکان ده بنه لازم و راناوی لازمیان بۆ به کار دیت و تصریفیشیان له رابردوو مه بۆ رانه بردوو بهر قاعیده ی کاری مطاوعه ده که ویت.

۲- چاوگی ئەلفی:

آ- له رابردودا نونی چاوگ و ئەلفه که فری ده دریت و نیشانه ی (را)ی تجهیلی پتوه ده لکیت، وهک:

چاوگ	رابردووی کاری کارابزر
کێلن	کێلرا
شیلان	شیلرام
پتوان	پتورا
لێدان	لێدرایت

ب- له نایندهدا وهک گوتمان به پتی قاعده ی مطاوعه (را) ده کريت به (رئ) و ده گوتریت:

ده کێلریت	(ده - کێل - رئ - ت)
ده پتوریم	(ده - پتو - رئ - م)
ده شیلرین	(ده - شیل - رئ - ین)

۳- چاوگی یائی:

آ- له رابردودا دیسان (ین) له چاوگه که لا ده بریت و نیشانه ی تجهیل (را)ی ده خریته سهر، وهک:

چاوگ	رابردووی کاری کارابزر
نووسین	نووسرام
چنین	چنرام

دزین	دزرایت
کرین	کرایت

تیبینی:

له هندی شتوهدا (د) دهکویته میانی (ر) ی ئه سلی فعله که و (را) ی تهجهيله وه، وهک:

کرین	کردرا (کر - د - را)
برین	بردرا (بر - د - را)
گۆرین	گۆردرا (گۆر - د - را)

ب- له ئایندهدا وهک کاری ئهلفی دروست دهبیئت (بهه قاعدهی کاری مطاوعه دهکهویت)، وهک:

نووسرام	دهنووسریم (ده - نووس - ر - م)
چنرام	دهچنریم (ده - چن - ر - م)

٤- چاوگی تائی:

لیژنه به ئیستیقرا ئهه کاره تائیانهی تیپهپی له زمانی کوردیدا دۆزیه وه (ئهنگاوئن، ئاژوئن، بیستن، پالاوئن، پهستن، پاراستن، خستن، خواستن، رستن «رستن»، داشتن، چیتستن، قۆستنه وه، کرۆشتن، کوشتن، فروشتن، گرتن، گوتن، شوشتن، گلۆفتن، گهستن، گواستن وه، لیستن وه «لستن وه»، مشتت، ویستن، هاویشن، هیتستن، ناشتن، بیتستن... ههتا دوایی).

بهه له وهی بچینه سهه باسی دهستووری جۆربه جۆری داپشتنی صیغه ی کاری کارابزر لهه کارانه وه دهبیئت ئه وه بلّین وهک دهستووریک گشتی له زۆر ناوچهکانی کوردستان صیغه ی داپشتنی رابردووی ئهه کارانه به لابرندی نوونی چاوگ و لکاندن (را) ی تهجهیل بیتک دیت، وهک:

چاوگ	رابردووی کارابزر
خستن	خسترا
گرتن	گرترا

مشتن	مشترا
فروشتن	فروشترا
ویستن	ویسترا

مه‌به‌ست لیره‌دا ئه‌مه‌یه ئه‌م کارانه ئه‌گه‌ر صیغه‌ی تایبه‌تیشیان هه‌بیت بۆ رابردووی (کارابزر) ده‌توانریت به‌ پپی ئه‌و ده‌ستووره‌ی تازه‌ باسما‌ن کرد بکرین به‌ صیغه‌ی کارابزر، واته‌ ئه‌وسا کاره‌که دوو صیغه‌ی ده‌بیت له‌ رابردوودا، به‌ نمونه‌:

چاوگ	رابردووی کارابزر
خستن	خسترا، خرا
گرتن	گرترا، گیرا، گرا
هاویشتن	هاویشترا، هاویشترا

واش ده‌بیت «کار» هه‌ر ئه‌و تاکه‌ صیغه‌یه‌ی ده‌بیت که له‌ ده‌ستووره‌ گشتیه‌که‌وه‌ وهرده‌گیریت، وه‌ک:

چاوگ	رابردووی کارابزر
گوتن	گوترا
گلۆفتن	گلۆفترا
په‌ستن	په‌سترا

واش ده‌بیت بۆ مه‌به‌سی سووک گوتن هه‌ندی له‌و کارانه (ت) که‌یان ده‌سویت، وه‌ک:

په‌سترا	په‌سرا
گلۆفترا	گلۆفرا (هه‌ل‌گلۆفرا)
فروشترا	فروشرا
ویسترا	ویسرا

رئسترا رئسرا

بئسترا بئسرا

لئسترايه وه لئسرايه وه

له پاش دهرهاويشتنى ئەم كۆمەلە كارەى سەر وه له لیستەى كارەكانى (تائى) چى دەمئىنئیتە وه له وانهى دوو صیغەيان هەيه ئەمانەن: (ئەنگاوتن، پالاوتن، پاراستن، بئشتن، چئشتن، خستن، خواستن، شويشتن، قووستنە وه، كرۆشتن، كوشتن، گرتن، گواستە وه، مشتەن، ناشتەن، هاويشتەن، هئشتەن). ئەم كارانە بەر دەستوورێك دەكهون بۆ داڕشتنى صیغەى كارابزرى رابردوو لئيان كە بریتىیه لەمە:

صیغەى مضارعیان وەر دەگیریت و نیشانهى مضارعةت و راناویان لى فری دەدریت و چى دەمئىنئیتە وه ئامرازى (را)ى تەهیلەى دەخریتە سەر، وهك:

دەئەنگیوم ئەنگیورام

دەخوام خوارام

دەکوژین کوژراین

دەشۆن شۆران

دەهێلێت هێلرایت

ه- چاوکی دالى. لیژنه به ئیستیقرا ئەم کارە دالیانەى تێپەرى دۆزیه وه:

(بژاردن، بواردن، خواردن، خوێندن، ژماردن، سپاردن، شاردنە وه، كردن، ناردن، هاوردن، هەلپەساردن، وشاردن).

له شێوهى سلیمانیدا ئەم کارانەش وهك دوا بەشى کارى (تائى) صیغەى کارابزر به هەمان دەستوور له مضارعیانە وه وەر دەگیریت، وهك:

دەبژێرم بژێررام

دەژمێرم ژمێررام

دەسپێرم سپێررام

دەشارمه وه شارارامه وه

به لام یهك دوو تێبینی بچووک ههیه، وهك:

۱- کاره‌کانی «دهکهم، دهبهم، دمخۆم» له‌گه‌ڵ نه‌ختی گۆڕان له‌ صیغهی مضارع‌یاندا ده‌کرتن به‌ کارابزر له‌ صیغهی رابردوودا: له‌ دوو کاری (دهکهم، دهبهم) بزۆتی دواى کاف و بێیه که نامینى و ده‌بیتته (کرا، برا) کاری خواردنیش که مضارعه‌که‌ی ده‌بیتته (دمخۆم) واته‌ واوه‌که‌ی کراوه‌یه، له‌ صیغهی رابردووی کارابزردا واوه‌که‌ی ده‌بیتته واوی کورت و ده‌گوتریت (خورا). د. نه‌سرین فه‌خری ته‌علیلی تایبه‌تی خۆی هه‌یه بۆ ئهم گۆڕانه له‌م سێ فیعلهدا، هه‌روه‌ها به‌ نيسبته‌ فیعلی (خوێندن) هه‌و له‌و باوه‌ڕه‌دايه به‌ هۆی ئامرازی (اندن) هه‌و بووه به‌ متعدی، هه‌رچه‌ند صیغهی لازمیشی ئیستا به‌ به‌رچاوه‌وه نه‌بیت.

۲- زۆربه‌ی ناوچه‌کانی تر له‌و فیعلانه‌ی که وا له‌ صیغهی کارا بزردا دوو (ر) کۆ ده‌بیتته‌وه، پیتی (د) ده‌خه‌نه به‌ینانه‌وه، وه‌ک:

بوێردا بوێردا

بووردا بووردا

ژمێردا ژمێردا

رای مامۆستا مه‌سه‌وود به‌ نيسبته‌ کاری (شاردنه‌وه) ئه‌وه‌یه که ئهم کاره‌ لازمه‌که‌ی (شارنه‌وه)یه و ده‌گوتریت «شرایه‌وه، ده‌شریتته‌وه» به‌و پتییه‌ ده‌شی تپیه‌یه‌که‌ی «شاردنه‌وه» بووین و گۆرابی بۆ «شاردنه‌وه»، ره‌نگه «ژماردن»یش وه‌ک شاردنه‌وه تپیه‌ری «ژماران» بیت که له‌ زۆر جیگه‌دا به‌کار دیت. ئه‌گه‌ر وا نه‌بی ده‌بی بلێین: «ژمارا» کورته‌ی «ژمێردا»یه و «شرایه‌وه»ش کورته‌ی «شاردرايه‌وه»، کاری «کردن، بردن» ئیستاش صیغهی «کردا و بردا»ی هه‌ر ماوه، ته‌نانه‌ت له‌ زۆربه‌ی ناوچه‌کانی ده‌روه‌ی سلێمانی وشه‌ی «برا» نابیسری و هه‌ر «بردا» هه‌یه. گه‌لیک کاری وه‌ک «خواردن» که له‌ مضارعه‌دا ده‌نگه‌که‌ی «ر»ی ده‌په‌ری و ده‌بیتته «ده‌خۆم» تا ئیستاش له‌ هه‌ندێ ناوچه‌دا ئهم «ر»ی هه‌ر به‌کار دیت و ده‌گوتریت «ده‌خۆم» هه‌روه‌ک ده‌لێن «ده‌شۆرم له‌ جیاتی ده‌شۆم» که له‌ «شۆردن» هه‌و هاتوه. له‌ پژه‌ره‌ له‌ جیاتی «شووشتن، شۆردن، شۆرین» ده‌لێن «شردن - جلکم شرد». بێ گومان کاره‌کانی «دهکهم، دهبهم» ئه‌وانیش به‌ تپیه‌پینی کات «ر»ه‌که‌یان دۆرانده‌وه، ده‌بی له‌ کۆندا «دهکهرم، ده‌به‌رم» بوونی. هه‌ر بۆیه‌یه اسم فاعیلی لیکدراویان ئهم

«ر»ی تیدا ماوته وهه وهک «کارهکه»، بارهه.

له که لیک که سم بیستوهه، له زۆر شوینی کوردستان صیغه ی کارابزر له کارهکانی «بژاردن، ژماردن، شاردنه وه» به پتی دهستووری گشتی داده پێژن و ده لێن «بژاردرا، ژماردرا، شاردرايه وه»، ئەمەش رەفتاریکی سوودبه خشه چونکه رێ و شوینی دهستوورێکی بنجی دهپاریژیت.

له باره ی داپشتنی صیغه ی کارابزر له و فیهلانه ی که به هۆی «اندن» وهه له فیهلی روودان «مطاوعه» وهه گیراون رایێکی تایبه تی خۆم ههیه دواتریش به کورتی دیته وه: واده زانم صیغه ی فه رمان «أمر» له و ته رزه فیهلانه ده بێ له فیهله که ی روودان «مطاوعه» وه وهه بگیری ت. به نمونه:

سووتا سووتاندی سووتینرا دهسووتینری

که ویستمان صیغه ی ئەمری لێ وهه گرین ده بێ بڵین «بسووتی» نهک «بسووتیندری» چونکه ئەم ئەمره «بسووتیندری» ده بێته داواکردنی مستحیل له و رووه وهه که ئەو شته ی داوا ی لێ ده کری «بسووتیندری» ده بێ یه کێک پهیدا کات که بۆ جێبه جێکردنی ئەمره که بێ و بی سووتینی، واته ئەمره که له مه عنادا داوا له دووشتان، یاخود دووکه سان، دهکا که خواهشته که ی پێک بێن یه کیان ئەوهیه که رووی قسه و ئەمر له وه، یه کێکیشیان ئەو غائبهیه که ده بێ کاره که جێبه جێ بکات و له فعلی کارادیاردا خۆی فاعل بووه چونکه مه علومه سووتینرا له «سووتاندی» یه وه هاتوه. له فعلی وهک «کوشتی، خواردی» دا که ئەمره که ی کارابزر ده بێته «بکوژری و بخوژی» بۆیه ناگه پێینه وه سه ر فیهلی روودان «مطاوعه» چونکه ئەم فیهلانه له خۆیا نه وه تێپه رن، وهک «سووتاندن، وپساندن» نین که له «سووتان و پسان» وهه کرابن به تێپه ر، واته «کوشتن و خواردن و نووسین... هتاد» فعلی روودانیان نییه تاکو له ئەمری کارابزردا ئەو فیهلانه بێنه وه.

به مه تێبینی مامۆستا مه سعوود کۆتایی هات.

٦- ئەو چاوه کانه ی له ریتی تێپه راندنه وه کۆتایییان به (اندن) دیت:

هه رچه ند ئەم چاوه کانه ش دالیان تێدا یه و له رواله تدا ده بوو بخرینه سه ر چاوه کی دالی به لām به هۆی ئەوه وه که داله که یان ئەسلی نییه و لێیان زیاد کراوه کران به به شێکی سه ره به خۆ، سه ره پای ئەمه استئشاش له داپشتنیاندا نایه ته به رچاو، هه روا هه موو جوژه چاوه کێکیشیان تێدا یه، واته (تائی، یائی، ئەلفی، واوی، دالی)

هه‌موویان (اندن)یان چووته سهر.

دارپشتنی صیغهی کارابزر له‌م کارانه‌وه:

۱- له‌ ناوچه‌ی سلیمانی‌دا ده‌توانین ب‌ل‌تین له‌ دوو ریگه‌وه ده‌گه‌ین به‌ دارپشتنی صیغه‌که:

ریگه‌ی یه‌که‌م- له‌ چاوگه‌وه به‌ لابردنی نیشانه‌ی چاوگ (دن) و گۆپینی (۱)ی (اندن) بۆ (ئ) لکاندنی ئامرازی تجهیلی (را) به‌ کۆتاییه‌وه، وه‌ک:

سووتاندن سووتان - سووتین سووتینرا

فراندن فرمان - فرین فرینرا

مراندن مران - مرین مرینرا

ریگه‌ی دووهم- له‌ صیغهی مضارع‌وه وهرگیریت به‌ فریدانی نیشانه‌ی مضارعه‌ و راناو و لکاندنی ئه‌داتی تجهیل (را) پێوه‌ی وه‌ک:

ده‌سووتینم سووتین سووتینرا

ده‌فرینم فرین فرینرا

ده‌مرینم مرین مرینرا

۲- له‌ زۆر ناوچه‌ی تری کوردستاندا دارپشتنی ئه‌م صیغه‌یه‌ هه‌ر له‌ کاری ماضی خۆیه‌وه وهرده‌گیریت به‌ لادانی راناو و لکاندنی ئه‌داتی تجهیل وه‌ک:

سووتاندی سووتاندرا

برژاندی برژاندرا

دارپشتنی صیغهی مضارعی کارابزر:

ئه‌م دارپشتنه‌ ده‌ستووریکی گشتی ب‌ی بیژووک (شاذ)ی هه‌یه، وه‌ک صیغهی کاره‌کانی روودان (افعال المطاوعة) که چاوگیان ئه‌لفیه‌یه، ئه‌م صیغه‌یه‌ش له‌ مضارع‌دا ئه‌داتی تجهیلی ماضی (را) ده‌کرێته (رئ)، ئه‌داتی (ده‌)ی مضارعتی ده‌خړیته‌سهر، وه‌ک:

کرا ده‌کرئ

کێلرا ده‌کێلرئ

سووتینرا ده‌سووتینرئ

تیبینی:

له زارانه دا که کاری کارابزریان له رابردودا ئه لفه که ی ناگۆږی به «ئ» له داهاتوودا ئه وانیش وەک زاری سلیمانی ئه لفه که ده که نه وه به «ئ»، وەک:

سووتاندرا ده سووتیندری

برژاندرا ده برژیندری

واته: ناگوتیت (ده سووتاندری و ده برژاندری) له مه شدا هه مان ده ستووری تصیری کاری روودانی به سه ردا دیت که ئه لفی رابردو ده کاته «ئ» له ئاینده دا.

داپشتنی صیغه ی فرمان^(۱) کارابز:

فرمان کارابز له کاری مضارعی کارابزه وه وهر ده گیریت به گۆڤینه وه ی (ده) ی مضارعه به (ب) ی ئه مر، ئه مه ش بهر ده ستووری تصیری کاره کانی (مطاوعه) ده که ویت، وەک:

مضارعی کارابز ئه مری کارابز

ده دیتیرم بدیتیرم

ده خوریم بخوریم

ده نووسرین بنووسرین

ده شووریت بشووریت

ده خووسینریت بخووسینریت

۱- نووری عه لی ئه مین ده لیت: وهر گرتنی ئه مری کارابز له مضارعی کارابز یه ک ده گرتیه وه له گه ل ده ستووریکێ تر که بێن و ئه مری کارابز له مضارعی کارا معلومه وه وهر گیرین، وەک:

ده کیلم (ب + کیل + ری + م = بکیلم)

ده خۆم (ب + خو + ری + م = بخوریم)

(۱) کاری فرمان به دوو جۆری صریح و ناصریحیه وه له دواتردا باس ده کړیت، ئه مه ی ئیره جۆری ناصریحیه تی.

۲- مامؤستا مسعوود و د. نه سرین فه خری ده لّین، ئەم دەستووری وەرگرتنی کاری فه رمانی کارابزر (فعل امر مبنی للمجهول) له کاری مضارعی کارادیارهوه استثنای تّی ده که ویت، وهک: (ده لّیم) بهم قاعیدهیه ناکریته (بگوتریم)، جگه لهم فیعله فیعلی تریش هەن وهک ئەو به تهواوی نایه نه ژیر قاعیده که وه، به لام که ئەمری کارابزر له مضارعی کارابزرهوه وەرگیریت استثنای (ریزیه ی) به هیچ جوړی نایه ته پیش. له کاری (ده لّیم) دا مضارعی کارابزر وەرده گیرئ، که (ده گوتریم) ه، راسته وخؤ (د ی) ئەمری ده چیته جی نیشانه ی مضارعت و کاره که ده بیته فرمانی کارابزر، وهک:

ده گوتریم بگوتریم

۳- به لای مامؤستا مه سعوودهوه خیزانی کارابزر هر له چاوگه وه هتا هه موو صیغه کانی (وحدة البناء) یک پیک دین، وهک خیزانی کاره کانی کارادیار. صیغه ی کارابزر هه موو گهردانی (تصریف) کاره کانی تری هه یه وهک «أمری صریح و ناصریح - نهی صریح و ناصریح و صیغه ی ئینشائی و ئیخباری» به لام وا ده زانم ئەو کاره تّیه رانه ی به (اندن) بوونه ته تّیه ی، أمر و نهی صریحیان نییه. بۆ أمر و نهی صریح ده بی کاره تّی نه په ره که به کار بیت «سووتاندی - سووتاندرا - ده سووتیندرئ» بۆ أمری صریح ده گوترئ «بسووتئ، بسووتین» نهک «بسووتیندرئ، بسووتیندرئ» بۆ نهیش «مه سووتئ - مه سووتین».

۴- به رای د. نه سرین و نووری عه لی ئەمین ده توانریت کاری کارابزر یه کسه ره له بناغه و رهگی چاوگ به دانانی ئامرازی (رای) ته هیل بۆ کاری رابردوو، وه ئامرازی (رئ) بۆ کاری رانه بردوو دروست بکریت.

ئه گه ره هه شبوو بهم شێوه دروست نه کرا ئەوده مه به ئاسانی له رهگی کاری (مضارع) دروست ده کریت، وهک:

ا- چاوگ	بناغه ی چاوگ	
گوتن	گوت	گوترا - ده گوترئ
ب- چاوگ	رهگی چاوگ	
نووسین	نووس	نووسرا - دهنووسرئ

ج- چاوگ	رهگی کاری مضارع	کوژرا - دهکوژری
کوشتن	ده (کوژم)	

[روونکردنهوه:

پیشتر د. نه سرین و ماموستا نووری له روونکردنهوهی رای
خویان بوو بوونهوه، وا لیرهدا باسی بناغه و رهگی چاوگ و رهگی
مضارع هاته ناوهوه.

من قسهی دوور و نرژم هیه دهربارهی «بناغه و رهگ» هلیان
دهگرم بۆ دهرهفت و باسیکی سهر به خۆ به لām به رانبهر ئهم رایه
تازمیه ئه وهنده ده لیم لهم رایهدا دهستور پهدا نابیی به قهر
ئه وهی «تحصیل حاص» پهدا ده بی چونکه که خه لۆ زانی رهگ و
بناغه کان چین و کام فیعلیش بهر فلانه قاعیده ناکه وی ئیتر ئه و
له هه موو گیر و گرفته که ره ها بوون بهر له وهی پیر زمانه که بخوین،
واته ئهم «دهستور» تازمیه له پیشه وه داوا دهکات خه لقه که
شته که بزائن ئه و جار باده نه وه سهر دهستور ده که ی که له زمینی
زانینی شته که دا لئی بوونه ته وه. ئهم هه لکه وته قسه مه شو ره که ی
رحمه تیم به بیر دینیت ته وه که کوتی «ئیه کتیبم بۆ ته رجه مه بکه
تا کو منیش ته ئلیفی بکه م» به لām ئهم دهستور ده داوا دهکا خه لۆ
کتیبه که ته ئلیف بکه ن تا ئه ویش بیخوینیت ته وه.

[مه سعود محمهد]

کاری یاریدهر Oxiliary Verbs

کاری یاریدهر ئه و کارانه ن که له عهرمیدا پتیا ن دهگوتریت (الأفعال المساعدة)،
وه له زمانی ئینگلیزیدا پتیا ن دهگوتریت Oxiliary Verbs نووسه رانی کوردیش به م
جوړه باسیان کردوه:

۱- ماموستا سه عید سدقی له صرف و نحوی کوردیدا دوو فیعلی (کردن) و

۲- مامۆستا توفیق وهه‌بی له ده‌ستووری زمانی کوردیدا ده‌لی:

له پێش گهردانکردنی فیه‌له‌کاندا ئه‌بێ هه‌ندێ ده‌م و صیغه‌ی فیه‌لی (بوون) یاریده‌ر بناسین، چونکه رابردووی لیکدراو و رابردووی دووری هه‌موو فیه‌لیک به یاریده‌ی ئه‌م ده‌م و صیغه‌نه‌وه دروست ئه‌بن، به‌لام فیه‌لی (بوون) دوو چه‌شن گهردانی هه‌یه:

۱- گهردانی لازم.

۲- گهردانی متعدی.

له‌مانه گهردانی لازمیان بۆ یاریده‌ی فیه‌له‌کانی لازم و مجهول، وه گهردانی متعدییان بۆ یاریده‌ی فیه‌له‌کانی متعدی به‌کار ئه‌هێنرێن.

لیژنه له سه‌رمتاوه به‌راوردیکی زمانی کوردی له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی تر کرد له‌ رووی به‌کارهێنانی کاری یاریده‌ره‌وه، له‌وه‌ی کۆلییه‌وه ئایا زمانی کوردی له‌ چه‌ ریگه‌یه‌که‌وه به‌ چه‌ جوړیک کاری یاریده‌ر دینێته‌ ناو رسته‌؟ چه‌ تایبه‌تیه‌که «کار» ده‌کات به‌ یاریده‌ر. ئایا پێویسته کاری یاریده‌ر فۆرمی بگۆرێت؟ له‌گه‌ڵ گۆرانی فۆرم واتایه‌کی تازه دابه‌یێت؟

یاخود ته‌نیا گۆرانی فۆرم، وه‌یا داهێنانی واتای تازه به‌سه‌ بۆ ئه‌وه فیه‌ل بکات به‌ یاریده‌ر؟ به‌نمونه ده‌گوتریت:

ده‌لیم بیلیم و ناوێرم

هاتم بنووم و نه‌یانه‌یشت

وێرام له‌ رووباره‌که بیه‌پمه‌وه

ویستم هه‌لبستم

توانیم بپۆم

هێشتم بخوا

ئهو جوژه کارانه له‌ رووی ئه‌وه‌وه که هه‌ر یه‌کتیکیان زāl ده‌بێت به‌سه‌ر کاریکی تردا له‌ هه‌مان رسته، خو جودا ده‌که‌نه‌وه له‌ کاریکی ئاسایی وه‌ک «شوشتن، کوشتن، برین» به‌لام له‌ لایه‌کی تریشه‌وه رواله‌تی رسته‌کان له‌ رسته‌ی ئاسایی

ئىمكانى ئەۋەى داۋە زال بن بەسەر كارىكى تر دا و پىتى ناۋى بلىتىن كارى يارىدەرەن.

كارى «كرىن» كە لە كوردىدا لەگەل چەندىن وشە بەكار دىت و رستەى تازە بەتازە دادەھىتىت، ئايا كارى يارىدەرە ياخود كارىكى ئاسايىيە بەلام دەست دەدات بۇ بەكارھىتان لەگەل وشەى تر دا؟ لەم جۆرە لىكدانەۋە و لىكۆلىنەۋەيەۋە لىژنە بۇ پشكىنەۋەى گەلى بارى زمانەكە سەرنجى خۆى كىشا لە كۆتايىدا بۇ ئەۋەى بگا بە باۋەرپىكى يەكگرتوو، واى پەسەند كىرد ماۋەيەك دانىت بۇ دراسەيەكى زياتر لە زمانى كوردى خۆى و بەراۋىر كىردى لەگەل زمانەكانى تر لە تەنبا مەيدانى كارى يارىدەرەدا.

لىژنە بۇ دۆزىنەۋەى كارى يارىدەر لە زمانى كوردىدا، كەۋتە پشكىنىنى ھەردوو شىۋەى زمانى كوردى خواروو و سەروو، بەراۋىرپىكى زۆرىشى كىرد لە نىۋان زمانى كوردى و ئەو زمانانەى كە پىزمانىيان بە لاي لىژنەۋە مەلۇومە ۋەك ئىنگلىزى، عەرەبى، فارسى، تا رادەيەكىش توركى. بەھۆى ئەۋەۋە كە وا تا ئىستا لە زمانى كوردىدا تۆزىنەۋەى فرەۋان و قوۋل نەكراۋە، دەشىت پەراۋىزى كارى يارىدەر بە پىتى لىكدانەۋەى تۆزەرەۋە (محقق) فراۋان، ۋەيا تەسك بىكرىتەۋە. لەۋانەيە كارىكى ۋەك (ھاتن، ۋىتران) كە لىتيان دىت بچنە سەر كارى تر بەلاى ھەندى زمانزانەۋە بە يارىدەر حساب بىكرى بە ھۆى فراۋان كىردى پەراۋىزى واتا و تايبەتى زاراۋەى كارى يارىدەر. يەككىكى تر رىتى ھەيە ئەم جۆرە كارانە بە كارى ئاسايى دابىت و ھاتنىيان بۇ سەر فەيلى تر بگىرپىتەۋە بۇ سىروشتى كارەكان. ئەۋەى سەرنجى لىژنەى راكىشا بوۋنى ھەندى كارە لە كوردى سەروو و خواروۋا كە وا ھەر تەعريفىك بۇ كارى يارىدەر دابىرەت و بەرەو تەسكىي واتاى زاراۋەى كارى يارىدەر پروات، ئەو كارانە بار تەعريف دەكەون بۇ تەۋە:

لە كرمانجى سەروۋا كارى (ھات) كە ھۆى دروست كىردىنى صىغەى (كارى كارابىز)ە، بەلاى ھەموو كەسپىكەۋە بە كارى يارىدەر دانراۋە، ھەرۋەھا لە كرمانجى سەروو و خواروۋا كارى (بوۋن) كە صىغەى تايبەتى دروست دەكات لە رابردو و ئايندە، ئەۋىش بى دەمەتەقە «كارى يارىدەر» ۋەك: كىردبوۋم، كىردبىتم، دەبوۋم بىكرىدايە.. كەۋاتە دوو كارى يارىدەرى بى دەمەتەقە لە كوردىدا ئەمانەن:

۱- کاری (هات) له شتووی سهروودا بۆ دروستکردنی کاری کارابزر.

۲- کاری (بوون) له هه موو شتوهکانی کوردیدا.

زمانزانی شتووی سهروو (وهک مامۆستا کوردۆیۆف له کتێبهکهی خۆی گرامهتیکا زمانی کوردی، لاپه ۱۷۰) ههروهها (رشید کورد له کتێبهکهی رێزمانا کوردی، دکتۆر کامه رانیشت له کتێبهکهی زمانی کوردیدا که به فهرهنگسی دایناوه)، کاری «دان»یش له جوۆرکی تایبهتی بهکارهێنانیدا به کاری یاریدهر دادهنیت، وهک که بڵیت:

من دا نفیساندنێ

من دا کرنێ

بهکارهێنانی کاری «دان» بۆ ئه وه مه بهسته له شتووی خوارووشدا باوه وهک که بڵیت:

جله کهم دا به دروون.

دزه کهم دا به گرتن.

تییینی:

به لای (نووری عه لی ئه مین) هوه، کاری (دا) له م میسالانه دا کاری یاریدهر نییه، کارێکی ئاسایییه چونکه یاریدهی کارێکی تری نه داوه هه تا به ههروکیان صیغهیهکی نوێ پێک بێن. به لām هه تا ئیستا چ نووسه رێکی کوردی کوردستانی خوارووه به نووسین ئه م فیعه لی وهک کارێکی یاریدهر باس نه کردووه، جگه له د. نه سهرین فه خه ری که له اطروحه ی دکتۆرای خۆی به روسی به کاری یاریدهری داناوه و تا ئیستا اطروحه که بڵاو نه کراوه ته وه، له دهرسی زمان و پێزمانیش له به شی کوردیی زانکۆ به غادا به محاضره بۆ شاگردهکانی باس کردووه.

[روونکردنه وه:

رێژه ی (دامه نفیساندنێ) ی زاری کرمانجی سهروو جوداوازیی ههیه له گه ل رێژه ی (دام به نووسین.. کوشتن.. دروون) ی شتووی خوارووه چونکه رێژه که ی سهروو هه ر به کارادیار ده مینیتته وه و مومکین نییه بخریتته رێژه ی کارابزره وه. به لām (جله کهم دا به

دروون) دهبیتته (جلهکه‌م درا به دروون). له به‌رانبه‌ر کاری وهک
 (به‌کوشتنی دا) که تیپه‌ره (به‌کوشت چوو) هه‌یه که تی نه‌په‌ره
 که‌چی ناگوت‌ری (به‌دروون چوو به نووسین چوو). تیک‌رای
 فیعه‌کان و چۆنه‌تی به‌کاره‌یتنانیان لیکۆلینه‌وه‌ی پتری ده‌ویت.
 ده‌مپراستی لیژنه]

فیعی (کردن) له زمانی کوردیدا به جوړیکی فره‌وان به‌کار دیت بۆ دروست‌کردنی
 (کاری لیک‌دراو)، هه‌ندی له نووسه‌ران وهک (سه‌عید سدقی، دکتۆر کامه‌ران) به
 کاری یاریده‌ریان داناوه.

سه‌عید سدقی فیعی‌کی لیک‌دراوی وهک (نوێژ‌کردن) یشی داناوه به جوړیک
 له‌کاره‌یتنانی (کردن) وهک یاریده‌ر.

دکتۆر کوردویف، له‌گه‌ڵ نه‌میشدا د. نه‌سرین فه‌خری، له هه‌ندی حالی
 تایبه‌تیدا «کردن» به کاری یاریده‌ر داناوه، وهک به‌کاره‌یتنانی له‌گه‌ڵ ناوی ره‌نگ،
 هه‌روه‌ها له‌و شوێنه‌دا که کاری (بوون) تی نه‌په‌ر دروست ده‌کا، کاری (کردن) یش
 تیپه‌ر دروست ده‌کات له‌گه‌ڵ وشه‌ی تر‌دا وهک:

گه‌وره‌ بوو

گه‌وره‌ی کرد

بوو به‌ پیاو

کردی به‌ پیاو

له هه‌ندی استعمالی (کردن) دا صیغه‌یه‌کی تایبه‌تی په‌یدا ده‌بیت، وهک:

«نه‌کا بروا، نه‌که‌ی بخۆیت» که واتای ته‌حذیر ده‌به‌خشیت، بیر بۆ هه‌ندی
 ده‌روات که به یاریده‌ر دا‌بنریت.

تۆزینه‌وه‌یه‌کی کورت له زمانی کوردیدا بۆ بینه‌ری ده‌رده‌خات که وا دوو رواله‌ت
 له کاره‌کانی کوردیدا هه‌یه له روی رۆلی کاری یاریده‌ره‌وه:

۱- رواله‌تی تیکه‌ل‌بوونی هه‌ندی کار له دا‌رشتنی کاریکی تر‌دا، وهک:

خوار‌دبیتم، خوار‌دبووم، ده‌بوو بم‌خوار‌دايه. خوار‌بام، هاته‌ خارنێ، دیته
 خارنێ، هاتبا خارنێ.

۲- روالهتی بهیه که وه هاتنی کاریک له گه‌ل کاریکی تر یا وشه‌یه‌کی تر دا بۆ دروستکردنی واتایه‌کی نوێ، وه‌یا گۆڕینی واتای کۆن، بۆ ئه‌وه هه‌ردوو وشه‌کان تیکه‌ل به‌یه‌کتر ببن، له‌م حاله‌دا هه‌رچهند تیکه‌لبوون نییه به‌لام نه‌هاتنی ئه‌و کاره‌ی که ده‌شی پێی بگوتریت (یاریدەر = مساعد) ده‌بیته‌ هۆی په‌یدا نه‌بوونی ئه‌م واتا تازمیه، وه‌یا ئه‌م گۆڕانه‌ی که باسمان کرد، به‌نموونه:

ده‌لێم بیلێم و ناوێرم

هاتم بیخۆم و نه‌یانیه‌تشت

نه‌موێرا هیچ بلێم

ئه‌گەر بۆ کاری یاریدەر ئه‌و مه‌رجه‌ دا‌بنزیت که تیکه‌ل به‌ دا‌رشتنی (صیفه) بێت، ئه‌وسا له‌ کوردیدا له‌ چهند کاریکی که‌م به‌‌ولاه کاری یاریدەر ده‌ست ناکه‌ویت، چونکه هه‌ر ئه‌و چهند کاره‌ تیکه‌ل به‌ دا‌رشتنی کاری تر ده‌بن، به‌لام له‌ حالته‌دا مه‌رجی (تیکه‌ل بوون له‌ دا‌رشتن) هه‌لبه‌ستێ و په‌یدا‌کردنی واتای نوێ، وه‌یا گۆڕینی واتای کۆن بیه‌ته‌ دیارخه‌ری کاری یاریدەر، ئه‌وسا به‌ ئیستیعرا کۆمه‌لیک له‌و ته‌رزه‌ کارانه‌ له‌ کوردیدا دینه‌ به‌‌رچاو که‌ وا جووت دین له‌ گه‌ل کاریکی بنجی و ئه‌م فه‌رمانه‌ی واتا گۆڕی، وه‌یا واتا‌سازی جیه‌جیه‌ ده‌که‌ن. به‌‌جۆریکی سه‌ره‌پێیی و له‌و ماوه‌ کورته‌ی کۆبوونه‌وه‌دا لیژنه‌ له‌م جۆره‌ کارانه‌ ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی هاتنه‌ به‌‌ر چاو:

۱- هاتن: هاتم بیلێم و نه‌موێرا.

۲- گوتن: ده‌لێم بیلێم و ناوێرم.

۳- وێران: وێرام برۆم.

۴- ویستن: ویستم هه‌لبه‌ستم، نه‌یانیه‌تشت.

۵- توانیم: توانیم دوینێ پێی بگم.

۶- شیان: له‌ کوردیی سه‌روودا به‌ واتای (توانین) به‌‌کار دێ، وه‌ک:

ده‌شیم بچم

۷- کارین: ئه‌میشه‌یان له‌ شێوه‌ی بۆتанда به‌ واتای (توانین) (شیان) به‌‌کار دیت، وه‌ک:

دکارم بچم (ئەزەزکارم بچم - بۆ نەفی)

تەبیینی:

لە شێوەی خواروودا وشە (شیان) بە واتای (جواز) بەکار دێت و کاری یاریدەریشە، وەک:

دەشی بباریت (دەشی نەباریت)

۸- لوان: بە واتای (شیان) لە شێوەی خواروودا بەکار دێت، وەک:

دەلوێ باش بیت.

۹- هەستان: (تەنیا لە کاتی رابردوودا)، وەک:

هەستام بڕۆم نەیانەیتشت.

واش دەبی لەم بەکارهێنانەدا بە واتای «شروع یاخود ویستن» بیت.

[روونکردنەوێ:

کاری «هاتن» دەکەم بە نمونەیی روونکردنەوێ، لە ئایندهدا

دەگوتری:

بێم بنووم و لێم ناگەرێن.

صیغەی ئینشائیشی دێتە بەرچاو کە لێژنە زاراوەی «فەرمانی

ناصریح»ی بۆ داناوێ:

کە بێم بنووسم گوێ نادەمە رەخنە.

با بێم بکەومە سەر شەڕ، ئەوسا دەمبینیوێ.

بێم و بخۆم...

بێم و بکەومە سەر شەڕ...

بیت و ئەوێم لێ بسەلمێنی زۆری مەمنوون دەبم.

بێ و ئەوێم لێ بسەلمێنی...

بەلام ئەوێم جێگەی سەرێ لێگرتن و لێکۆڵینەوێ صیغەی

فەرمانی صریحە ئایا لەوێدا کاری «هاتن» یاریدەرە یا شتیکی

ترە:

ومره مهمره له خهفتان.

تۆ ومره ببه سهروك ئهوسا قسهی وا قهلهوم بۆ بکه.

بئی لیوردبوونه مهعلوم دهبی، کاری دواى (هات، دئ، بئ، ومره.. هاتم، دیم، بیم) که له شیوهی یاریدهردا بهکار بیت ههمیشه له صیغهییکی ئینشائیدا دهبیت لهو صیغانهی لیژنه پتی دهلی «فهرمانی ناصریح»، ههروهها که بهدوا کارهکانی تریشدا بیت وهک (ههستم، ویرام، لوام، شیام، توانیم، دهلیم...) وهک که له نمونهکاندا بۆمان دهرکهوت (ههستم برۆم، ویرام بکه، دهلوئ باش بیت...) ئهگهر صیغهی ئیخباری به دوا کارهکاندا بیت ئهوسا به هیچ جوړیک ناشی پتیا بگوتریت یاریدهر وهک:

هاتم نانم خوارد، ههستم چوومه بازار، دهلیم زستان سارده.

بهلام هندیك لهو کارانه ههرگیز ناکهونه پیش صیغهی ئیخباریه وهک (ویران، شیان، لوان، کارین، ویستن...) مهگهر خوێان ئینشائی بن وهک: بۆی بلوئ دهروات.

ئهم دیاردهیهی نههاتنی هندیك لهو کارانه له پیش رستهی ئیخباریدا لهوانهیه زیهن بۆ ئهوه ببات که سروشتی واتای کارهکان بهبهریهوه هیه تاویان بیا بۆ سهر کاری تر، ههر بۆیهیه ههمیشه صیغهی ئینشائی بهدواياندا دیت ئهگهر وا نهبا و کارهکان یاریدهربان دهبوو حالهتیکشیان ههبی بکهونه پیشی فیعلی ئیخباریه وهک که دیتمان (هاتن، گوتن، ههستان) کهوتنه پیش ئیخبارهوه. بهلام له ههمان کاتدا دهشی پیچهوانهی ئهمهش بگوترئ و دیاردهکه بکریته بهلگهی یاریدهربوونی ئهو کارانه. باسی پێژمانی کوردی جارئ زۆر ساوايه گهلیک قوناغی فراوانی تۆژینهوه و لیکۆلینهوه و به دوادا کهپان و ههلینجانی لهپیشه.

لهم تیبینیاندا من نهختیک له بیروپرای لیژنه دهترایم.

[مهسعوود محهمهد]

۱- خواستن: وا دهبیت کاری (خواستن) یش به واتای (ویستن) به کار دیت، وهک: خواستم برۆم رتیان نه دام.

ئهوهی سه رنج راده کیشی له به کارهینانی ئهم کارانه دا چهند شتی که:

۱- تییاندا ههیه تهیا له یهک کاتدا به کار دین، وهک (ههستان) که له رابردو دا به کار دیت.

۲- وا دهبیت رابردو و ئاینده میان دهبیت، وهک:

شیا - دهشی.

۳- به دهگمهن نهبیت له فهرماندا به کار نایهن.

۴- ئهم کارانه له رستدا دهشی بکهونه پال کاریکی بنجیهوه.

۵- ئهم کارانه ههروهک به کاری یاریدهر به کار دین، دهشی له رستدا سه ره بخۆ بن.

۶- دیاره له حالیکدا که یاریدهر بن پێویسته له رستدا کاریکی بنجی ههبیت.

۷- هینانهوهی نیمچه رسته به واتای یهکی لهو کاره یاریدهرانه نایکات به کاریکی یاریدهر، به نمونه که بمانهوی (ههستام برۆم) بگۆرین به (هاته خهیاڵم برۆم) یاخود (به دلمدا هات برۆم) ئهم دوو به دیله (ههستان) هکه ناکات به کاری یاریدهر واته (هاته خهیاڵم، به دلمدا هات) جی کاره یاریدهره که ناگرنهوه.

چوارهم- کار له رووی زهمانهوه (کاتهکانی کار)

نووسهرانی به جۆری خوارهوه له بارهی کار له رووی زهمانهوه دواوون:

۱- مامۆستا سهعید سدقی له صرف و نحوی کوردیدا (کار = فعل) له رووی زهمانهوه دهکات به سی به شهوه:

آ- رابردو (ماضی)، وهک: نووسیم.

ب- ئیسته (حال)، وهک: واده نووسم.

ج- له مه وپاش (استقبال)، وهک: دهنووسم.

۲- مامۆستا توفیق وههبی له لاپه ره (۶) ی دهستووری زمانی کوردیدا کار (فعل) به پتی دم (زهمان) دهکات به دوو به شهوه:

آ- دهمی موزاریع.

ب- دهمی رابردوو.

ههروهها دهلیت له فیعلی (بوون) و (ههبوون) لیکدراو، وه له سیغهی دوولایی (۳۷۳)، وه فیعلی متعدی (۱۴۵- ۴) دهمیکی کهش ههیه که پیتی دهلین «دهمی ئیستا».

۳- ماموستا سادق بههائه‌دین دهلی: (فعل) له کرمانجیی ژووړوودا دهکری بهم به‌شانه‌وه:

یه‌که‌م - بووری (رابردوو):

۱- کاتی بووری ساده وهک:

ئه‌ز هاتم، ئه‌م هاتن، وی خار، وان خار.

ب- کاتی بووری نزیک وهک:

ئه‌ز هاتمه، ئه‌م هاتین، وان خارییه، ته‌خارییه.

ج - کاتی بووری درێژ وهک:

ئه‌ز هاتبووم، ئه‌م هاتبوون، وان خاریوو، ته‌خاریوو.

د- کاتی بووری درێژتر وهک:

ئه‌ز هاتبووبوم، ئه‌م هاتبووبوون، وان خاریووبوو، ته‌خاریووبوو.

ه- کاتی بووری خوزی وهک:

هه‌که ئه‌ز هاتبام، هه‌که ئه‌م هاتباين، هه‌که ئه‌م بهاتان (بۆتانی).

و- کاتی بووری به‌رچاڤ (استمراری)، وهک:

ئه‌ز دهاتم

ئه‌م دهاتن (دهاتین).

من بخار.

مه بخار (بخارن).

دووه‌م - دهمی نهو (حازر = موزاریع):

ا- به‌رچاڤ (استمراری)، وهک:

تویی دخۆی.

هونی دچن.

ب- نهو (ئىستا)، وهك:

تو دخوى

هون دچن

سىيهم - دهمى پاشى (ئاينده = مستقبل):

ئهم دهمه له زارى كرمانجىي ژوورودا دوو چۆره:

أ- موسته قبهلى نزىك، وهك:

ئەزى دى چم.

ئەوى دى خوت.

ئەمى دى خوين (دى خوين).

هونى دى باركهن (دى باركن).

ب- موسته قبهلى دوورتر، وهك:

ئەز دى چم (دى بچم).

ئەو دى خوت (دى بخوت).

ئەم دى خوين (دى بخوين).

۴- له دهستوورى زمانى فارسيدا، دانانى ر. ذوالنور (كار) له رووى زهمانه وه

دهكات به دوو بهشه وه:

أ- كارى رابردوو (گوزهشته) - ئەميش دهكات به پينچ بهشه وه:

۱- ماضى مطلق، وهك: پۆيى.

۲- ماضى استمرارى، وهك دهپۆيى.

۳- ماضى نقلى، وهك: پۆيشتوو.

۴- ماضى بعيد، وهك: پۆيشتبوو.

۵- ماضى التزامى، وهك پۆيىييت.

ب- كارى حال و ئاينده: صيغهيكي تايبه تىي نيه كه حال له ئاينده جودا

بكاته وه، تهنيا به پتي واتاي رسته ديار دهكهوت، مهبس له كارهكه حاله، يا

ئاينده، وهك:

۱- چ دهخوینیتیه وه؟ مهولهوی دهخوینمه وه.

۲- کهی دهچیت بۆ ههولتر؟ سبهی دهپۆم بۆ ههولتر.

تیبینی:

ئهو دهستووهره له رووی کاته وه به تایبهتی باسی ئهمر ناکات، به تیکراییی زهمان دهکات به دوو بهشه وه:

آ- ماضی.

ب- مضارع (حال و ئاینده).

له دواي چاو پیداخشاندن بهو باسانهی که لهسهر زهمانی (کار) نووسراوون له کوردیدا، پاش ههندی لیکۆلینه وه و موناقه شه له لایهن ئه ندامانی لیژنه وه، و په سه ند کرا ههر ئه ندامه بیرووی خۆی له بارهی (کات) له کاری کوردیدا بنووسیت:

۱- مامۆستا ههزار دهلیت: (فعل) له مه ی کاته وه دوو به شه:

آ- رابردوو (رابراو) وهک: نووسیم.

ب- رانه بردوو (رانه براو) وهک: ده نووسم.

له زاری کرمانجیی سه روودا فه رق به صیغه بۆ ئیستا و ئاینده هیه، به لām له شیوه ی کرمانجیی خواروودا صیغه ی جوداواز بۆ حال و مستقبل نییه و ته نیا به وشه ی ده ورویه ری ده رده که ویت وهک:

ئیستا دهچم (حال).

به یانی دهچم (مستقبل).

۲- نووری عه لی ئه مین.. ته ئیدی مامۆستا ههزار دهکات له دابه شکردنی کاتی (کار) وه واته (کار) دوو ده می هیه (رابردوو، رانه بردوو).

۳- مامۆستا مه سه وود دهلیت: کار له سه روشتا ئه م سێ جۆره ی خواره وه ی تیدایه:

آ- رابردوو.

ب- له حزه ی ئیستا که.

ج- دواي ئیستا که.

ئەمانە بەزاراوەی پێژمانی باو تا ئێستا پێیان گوتراوە (ماضی، حال، مستقبل).

هەندێ زەمان بۆ هەریەکێک لەو زەمانانە صیغەی تایبەتییان تێدا یە. دەتوانین بۆلەین زەمانی کوردی بە صیغە ئێوە سێ زەمانە تێدا دیار کراوە چونکە لە زاری کرمانجیدا صیغە بۆ هەر سێ کات هەیە، کە لەو زارەشدا هەبوو وەک لە هەموو کوردیدا هەبێ وایە. بەلام لە زاری کرمانجیی خواروودا ئێوەندە بیستبێتم بۆ دوو کاتی (ئێستا و ئایندە) هەر یەک صیغە هەیە، جودا کردنەوهی (مستقبل) یا لە رستەدا دیار دەکەوێت یاخود بە ھۆی بەکارھێنانی وشەی تایبەتیەوه، وەک:

رۆژێشتم - دەپرۆم (ئێستا دەپرۆم، سبەی دەپرۆم) یا (کە بوو بە ھاوین گەرما دادی).

٤- د. نەسرین فەخری دەلێت - کار بە پێی زەمان دەکرێت بە سێ بەشەوه لە زەمانی کوردیدا:

أ- رابردوو، وەک: نووسیم.

ب- ئێستا، وەک: دەپرۆم.

ج- ئایندە، وەک: دێپرۆم.

تەنیا ئێوەندە هەیە لە شتێوهی خواروودا کاری ئایندە هەریەک بۆ ئێستا و داھاتوو (ئایندە) بەکار دەھێنرێت. هەروەھا کاری رابردوو دەکرێت بە پێنج بەشەوه:

أ- نزیک، وەک: نووسیم.

ب- ئێستیمراری، وەک: دەتوووسی.

ج- تام، وەک: نووسیومه (نقیسیه).

د- دوور، وەک: نووسیوووم.

ه- دوورتر، وەک: نووسیووویوم (بیووم)^(١).

(١) د. نەسرین دەلێت: بەکارھێنانی رابردووی دوورتر زۆر کەم بووئەوه، لەوانەشە ئەنجامی دووبارەکردنەوهی کاری یاریدەمدەری (بوونەکە) بێت، کە کرابێت بەیەک لەبەر قورسی.

پینجهم - کاری له رووی داپشتنهوه (صیغه)

نووسه رانی کورد بهم جوړه له کار له رووی داپشتنهوه ددهوین:

۱- ماموستانا توفیق وهه بی له لاپهړه (۹، ۱۰) ی بهرگی دووه می دهستووری زمانی کوردیی چاپی به غدادا ده لیت:

له کوردیدا پینج چشن صیغه هیه:

۱- صیغه ی ئیخباری.

۲- صیغه ی ئینشائی.

۳- صیغه ی ئه مری.

۴- صیغه ی دوولائی.

۵- صیغه ی مه سدر.

ههروه ها له لاپهړه (۲۷) ی هه مان دهستووردا ده لیت:

۱- موزاریعی ئیخباری (۴۴۲) - به دانانی ئه داتی سیغه له پیش په گهوه، وه نووساندنی پاناوه لکاوه کان به دوا ی په گهوه پیک دیت، وهک:

یه کهم	ئه کهوم	ئه کهوین
دووه م	ئه کهوی	ئه کهون
ستیه م	ئه کهوئ	ئه کهون

۲- موزاریعی ئینشائی (۴۴۳) - ئه داتی سیغه دهخریته پیش په گهوه، وه پاناوه لکاوه کان دهخرینه دوا ی په گهوه، وهک:

بکهوم	بکهوین
بکهوی	بکهون
بکهوئ	بکهون

ههروه ها له لاپهړه (۲۸، ۲۹) ی هه مان بهرگدا (بهرگی دووه م)، کاری رابردووی ئیخباری دهکات به چوار به شهوه:

۱- رابردووی رووتی ئیخباری (۴۴۵) - پاناوه لکاوه کان دهخریته دوا ی قه دهوه، وهک:

که و تم که و تن

که و تی که و تن

که و ت که و تن

۲- رابوردووی ناته‌واوی ئیخباری (۴۴۶) - ئه‌داتی سیغه ده‌خړیته پټش رابردووی
پووته‌وه، وهک:

ئه‌که و تم ئه‌که و تن

ئه‌که و تی ئه‌که و تن

ئه‌که و ت ئه‌که و تن

۳- رابوردووی لیک‌دراوی ئیخباری (۴۴۷) - دهمی ئیستای ئیخباری فیعلی -
بوون - ی یاریده‌ری لازم ده‌خړیته دواي دوولایی رابوردووه‌وه، وهک:

که و تووم که و تووین

که و تووی که و توون

که و تووه که و توون

۴- رابوردووی دووری ئیخباری (۴۴۸) - رابوردووی ناته‌واوی ئیخباری فیعلی
«بوون» ی یاریده‌ری لازم ده‌خړیته دواي قه‌دموه، وهک:

که و تبووم که و تبووین

که و تبووی که و تبوون

که و تبوو که و تبوون

هه‌روه‌ها له لاپه‌ره (۳۹، ۴۰) ی به‌رگی دووه‌مدا، رابوردووی ئینشائی ده‌کات به
سئ به‌شه‌وه:

۱- رابوردووی ناته‌واوی ئینشائی (۴۴۹) - رابوردووی رووتی ئیخباری ده‌خړیته
مه‌یانی ئه‌داتی سیغه‌وه، وهک:

بکه و تمایه بکه و تینایه

بکه و تیتایه بکه و تنایه

بکه و تایه بکه و تنایه

۲- رابوردووی لیکدراوی ئینشائی (۴۵۰) - ئیستای ئینشائی فیعلی «بوون»ی یاریده‌دهری لازم ده‌خړیته دواي قه‌ده‌وه، وهک:

که‌وتبم که‌وتبین

که‌وتبی که‌وتبین

که‌وتبئ که‌وتبین

۳- رابوردووی دووری ئینشائی (۴۵۱) - ئەداتی سیغه ده‌خړیته، دواي رابوردووی دووری ئیخباریه‌وه، وهک:

که‌وتبوومايه که‌وتبووینايه

که‌وتبوویتايه که‌وتبووینايه

که‌وتبووايه که‌وتبووینايه

رایه‌کانی مامۆستا وه‌بئی کۆتاییان هات.

۲- نووری عه‌لی ئەمین ده‌لێت کار له رووی صیغه‌وه دوو جوړه:

۱- صیغه‌ی ئیخباری: له ماضیدا، وهک (که‌وت، که‌وتووه، ده‌که‌وت، که‌وتبوو). له مضارعدا، وهک (ده‌خوینم).

۲- صیغه‌ی ئینشائی: له ماضیدا، وهک (بکه‌وتمايه، که‌وتبم، که‌وتبوومايه، که‌وتبیتم)، له مضارعدا (بنووسم، بنووسه).

۳- د. نه‌سرین ده‌لێت: هه‌روهک (کار) له رووی کاته‌وه ده‌کریت به‌چهند به‌شیکه‌وه دیسان له رووی مفهوم و پو‌ا‌ل‌ت و به‌شی تریشه‌وه دابه‌ش ده‌کریت به‌جوړیک سنووریکي ئاشکرا ده‌خاته نێوان ئەم به‌شانه بۆ نمونه‌وه به‌ش‌ه‌ی (نووری عه‌لی ئەمین) ده‌لێت که ئینشاییه به‌ر (مفهوم) ده‌که‌وێت نه‌ک کات.

۴- مامۆستا مه‌سه‌وود محهم‌د ده‌لێت: به‌لای منه‌وه دواي ئیستیقرای ته‌واو له زمانی کوردیدا بۆ ده‌رخستنی ئەو صیغانه‌ی له کاره‌کانیدا هه‌یه چ به‌رنامه‌ی کاک نووری و چ به‌رنامه‌ی د. نه‌سرین بیت هه‌ردووکیان ده‌ست ده‌ده‌ن بۆ دابه‌شکردنی کاری رابردوو له رووی صیغه‌وه، به‌لام به‌مه‌رجی ئیستیقرای ته‌واو، چونکه ئێمه که هه‌موو صیغه‌کانمان دۆزییه‌وه و جوړی به‌کاره‌یتانیانمان دیارخست چ فەر‌ق‌یک نام‌یت‌ئ‌ی له رووی سوود و زه‌ره‌ره‌وه له

نیتوان ئەو هەدا بۆلێن (بکە و تەمایدە) صیغە ی ئینشائی کاری رابردووی (کەوتن) هەمیا خود بۆلێن (بکە و تەمایدە) بەشیکی فێلی (کەوتن) هە بە پێی مەفھوومێک کە د. نەسرین ناوی بۆ دابنیت. لە گەڵ ئەمەشدا دەبێ بۆلێم هەرچەند بۆلێن ئەم فێلە (بکە و تەمایدە) بەر دابەشکردن لە رووی مەفھووم دەکەوێت ناشی لەبەر خۆمانی بێهینەو کە فێلە کە لە رووی کاتەو نە موزاریعە و نە ئەمر، دیسانەو ناشی هەبوونی کات لە فێلە کەدا پشتگوێ بخەین چونکە کات بەشیکی فێلە کە یە.

۵- لە «دەستووری زمانی فارسی» دانانی ر. ذوالنور (کار) لە رووی صیغەو دەکات بە شەش بەشەو:

۱- ئیخباری.

۲- النزامی.

۳- امری.

۴- شرطی.

۵- مصدری.

۶- وصفی.

لە رووی ئەو هەو خزمایەتێکی مێژوویی هەیه لە نیتوان زمانی کوردی و فارسیدا بیری مەوۆف بۆ هێندێ دەروا کەوا زمانی کوردیش وەک فارسی ئەم شەش جۆرە صیغە فێلانە ی تیدا هەبێت، لەمەش زیاتر وابوو نووسەری کورد لەم پێژا هەو باسی فێلی کوردیی کردوو. لێژنە دوا ی لێکۆلێنەو بە پێویستی زانی لێرەدا ئیشارە بۆ چەند راستییەک بکات:

یەکەم - نابێ لە پێژماندا واتایەکی تایبەتی لە فێلدا بکێتە سەر بەاس تا صیغە یەکی تایبەتی بۆ ئەو واتایە پەیدا نەبێت چونکە زۆرجار لە ئاخواوتندا یەک صیغە بۆ چەند مەبەستێک بەکار دێت ئەمە هەرگیز ناشی ئەم صیغە یە دابەش بکات بۆ چەند جۆرێ، وە هەر جارە بە پێی مەبەستی عینوانێکی تازە ی بۆ دابنێ، لە فارسیدا بۆ ئەم شەش (وجە) شەش جۆر دارشتنی سەر بەخۆی تێدایە بە نموونە:

لە (وجە ی مصدری) دا رستە ی (باید رفتن، شاید گفتن، نیازم شنیدن) لە کتێبە کەدا نووسراو، لە ئاخواوتنی کوردیدا چ صیغە ی تایبەتی بەران بەر ئەم

صیغیه پهیدا نابیت. بۆ دهربرینی واتای ئهوتۆیی له زمانی کوردیدا دارشتنی تر ههیه که فیعلهکه تێیدا بهر دابهشکردنێکی تر دهکهوێت، ههروهها بۆ (وهجهی وهسفی) که لهم نموونانهدا دینه بهرچاو (من و تو نشته ناهاار میخوریم، من نشته ناهاار میخورم) صیغهی تایبهتی له کوردیدا نییه.

له ئهنجامی لیکۆلینهوه لهو رایانهی که لهبارهی (کار)هوه له پێژمانه کوردیهکان و بێگانهدا هاتوونه ناوهوه و چوونه بنج و بناوانی سروشتی زمانی کوردی و ئهوه مهبهسانه که له صیغه جودا جوداکانی مازیدا بهدی دهکریت، لیژنه کهیشت بهم قهناعهتهی خوارهوه:

کاری رابردوو

کاری رابردوو له بنهڕهتا به دوو جۆر دابهش دهکریت:

۱- رابردووی ئیخباری.

۲- رابردووی ئینشائی.

زمانهکانی بێگانه ههریهکهیان له پێبازتکهوه ئهم دوو جۆرهیان له یهکدی جودا کردووهتهوه، وه صیغههی تایبهتیان بۆ بهشهکانی ههریهک لهو دوو جۆره داناوه. له زمانی کوردیدا وهک سههرنج دهری دهخات، رابردووی ئیخباری و رابردووی ئینشائی ههریهکهیان چوار جۆری ههیه:

جۆرهکانی رابردووی ئیخباری:

۱- رابردووی مطلق (رهههق)^(۱)، وهک: پۆیشت.

۲- رابردووی استمراری (بهردهوام)، وهک: دهپۆیشت.

۳- رابردووی نزیک، وهک: پۆیشتوو.

۴- رابردووی دور، وهک: پۆیشتبوو.

جۆرهکانی رابردووی ئینشائی:

۱- پۆیشتبا.

(۱) وشهی (رهههق) پێشینیازی مامۆستا مهسعووده.

۲- برۆیشتبايه (برۆیشتايه).

۴- برۆیشتبئی (برۆیشتبئی).

لیژنه جارئ نهیپه رزایه سهر دۆزینه وهی ناوی تایبهتی بۆ ههریهک له صیغهکانی ماضی ئینشائی، بهلام لهو باوهرمدايه که پێویستیان به ناوی تایبهتی ههیه، چونکه به سهرنجدانئیکي سهرپیتی بیر بۆ ئهوه دهروات ههریهک له ماضی صیغهکانی ئینشائی له رووی زهمان و دارشتنهوه دهووستیتته بهرانبهر یهکێک له صیغهکانی ماضی ئیخباری، ئینشائی بهم جۆرهی خوارهوه بکهونه بهرانبهر یهکتر، وهک:

ئینشائی	ئیخباری
برۆیشتبا	برۆیشت
برۆیشتبايه (برۆیشتايه)	دهرۆیشت
برۆیشتبئی	برۆیشتووه
برۆیشتبوایه (برۆیشتبوویایه)	برۆیشتبوو

نموونهی سهرنجدان:

بهر لهوه دهرفاته هبیت بۆ لیدوانئیکي تهفصیلی له چۆنیتتی پێوهندیی نێوان صیغهکانی ئیخباری و ئینشائی، وه به پێی داخوازی جێگه تاکه نموونهیهک لهو چوارانه دهدهینه بهر سهرنج.

دهرۆیشت برۆیشتايه

لهم دوو صیغهیه یهکه میان ئامرازی (دهی) موزارعههتی تێدایه، دووهمیان (ب)ی ئهر و ئینشای تێدایه، وهک که دهلێن:

دهروا بروا

ئهمه روونی دهکاتهوه که (ب)ی ئامرازی ئینشائی (بروا) ههر خۆیهتی چووته سهر صیغه (برۆیشتايه)ی ماضی ئینشائی که دیاره (ب)هکه وهستاوته بهرانبهر (دهی) موزارعههت له صیغه (دهرۆیشت)ی ماضی ئیخباری.

لهمهولا له چۆنیتتی دارشتنی کاری رابردوو له فیعلی تێپهر و تێ نهپهردا دهوێتین و ههموو جۆرهکانیان یهکه یهکه دمخینه پێش چاو.

یه‌که‌م - کاری رابردووی ره‌به‌ق (مطلق)

۱- جوړی دروستکردنی کاری رابردووی تّی نه‌په‌پ:

آ- له زاری کرمانجی سهرودا:

دروستکردنی کاری رابردووی تّی نه‌په‌پ به‌م جوړه‌یه:

۱- له چاوگه‌که نوونی چاوگی فِرّی دهریت.

۲- راناوی لکاوی که‌سی ده‌خریته سهر.

تّی‌بینی:

بۆ که‌سی سی‌یه‌می تاک راناوی لکاو له‌م کاره‌دا دهرناکه‌ویت.

<u>چاوگ</u>	<u>رابردووی تّی نه‌په‌پ</u>
-------------	-----------------------------

هاتن	که‌سی سی‌یه‌می تاک (ئه‌و هات)
------	-------------------------------

	که‌سی سی‌یه‌می کۆ (ئه‌و هاتن)
--	-------------------------------

که‌سی یه‌که‌می تاک (ئه‌ز هاتم)

که‌سی یه‌که‌می کۆ (ئه‌م هاتین - هاتن)^(۱)

که‌سی دووه‌می تاک (تو هاتی)

که‌سی دووه‌می کۆ (هوون هاتن)

ب- له زاری کرمانجی خواروودا:

ده‌ستووری دروستکردنی ئه‌م جوړه کاره له زاری کرمانجی خواروودا وه‌ک ئه‌و

ده‌ستووره‌یه که له زاری کرمانجی سهرودا به‌کار دیت، ته‌نیا ئه‌وه‌نده هه‌یه له

زاری سهرودا راناوی نه‌لکاو له‌گه‌ل کاری تّی نه‌په‌پدا جودایه تا راناوی نه‌لکاو

له‌گه‌ل کاری تّی‌په‌پدا به‌لام له زاری خواروودا ئه‌و جوداییه نییه، هه‌روه‌ک دواپی

دیار ده‌که‌ویت، له کاتیک نمونه‌مان هینایه‌وه بۆ دروستکردنی کاری رابردووی

تّی‌په‌پ.

۲- جوړی دروستکردنی کاری رابردووی تّی‌په‌پ:

(۱) زاری بۆتان.

آ- له زاری کرمانجیی سه روودا:

دروستکردنی ئەم کاره بهم جوړه دهییت:

۱- له چاوگه که نوونه چاوگییه که دهقرتیت.

۲- راناوی نه لکاوی دهقرتیه پیش، وهک:

چاوگ	رابردووی تێپه‌ر
گرتن	که‌سی سی‌یه‌می تاک (وی گرت، وی گرت)
	که‌سی سی‌یه‌می کۆ (وان گرت)
	که‌سی یه‌که‌می تاک (من گرت)
	که‌سی یه‌که‌می کۆ (مه گرت)
	که‌سی دوو‌ه‌می تاک (ته گرت)
	که‌سی دوو‌ه‌می کۆ (وه گرت)

تێبینی:

بۆ که‌سی سی‌یه‌می تاک له‌م سی‌یغه‌یه‌دا راناوی نه‌لکاو بۆ نێر و می له‌ یه‌کتر جودان، (وی) بۆ نێر و (وی) بۆ می.

ب- له‌ زاری کرمانجیی خواروودا:

دروستکردنی ئەم کاره بهم جوړه دهییت:

۱- نوونی چاوگی له‌ چاوگه که دهقرتیت.

۲- راناوی لکاوی ده‌چێته‌سه‌ر، وهک:

چاوگ	رابردووی تێپه‌ر
کردن	که‌سی یه‌که‌می تاک (کردم)
	که‌سی یه‌که‌می کۆ (کردمان)
	که‌سی دوو‌ه‌می تاک (کردت)
	که‌سی دوو‌ه‌می کۆ (کردتان)

کەسی سییەمی تاک (کردی) کەسی سییەمی کۆ (کردیان)

تێبینی:

لەو نمونانە دەردەکەوێت پانای لکاو لە زاری کرمانجیی خواروودا بۆ کاری تۆنەپەر و تێپەر، هەموویان یەک جۆرنین.

زۆرتر دیتمان کەسی سییەمی تاک لە کاری رابردووی تۆنەپەردا، رانای لکاو نییە، بەلام لە تێپەردا، وەک لەو نمونانەی دواوەی دەرکەوت، (ی) رانای لکاو.

کەسی یەکەمی تاک رانای لکاو لە تێپەر و تۆنەپەردا ناگۆڕێت هەر (م)ە. رانای لکاو بۆ کەسانی تر لە تێپەرەووە بۆ تۆنەپەر دەگۆڕێ بە پێی لیستە ی خوارەو:

پانای لکاو

لە کاری تۆنەپەردا	لە کاری تێپەردا
بۆ کەسی سییەمی کۆ	ن «نووستن»
بۆ کەسی یەکەمی کۆ	ین «نووستین»
بۆ کەسی دووەمی تاک	ی، یت «نووستی»
	«نووستیت»
بۆ کەسی دووەمی کۆ	ن «نووستن»
	تان «کردتان»

وەک روالەت دەری دەخات پانای لکاو بۆ کەسی دووەمی کۆ و کەسی سییەمی کۆ پیتی «ن»ە، کەوا بە ڕیکەوت لەگەڵ «ن»ی چاوگ یەکدی دەگرێوە.

٣- نەفی کاری رابردووی ڕەبەق:

١- تۆنەپەر: لە هەردوو زاردا «کرمانجیی سەر و خوارو» ئامرازی (نە)ی نەفی دەخێتە پێش کارەکه، وەک:

نه هات نه هاتن

نه هاتم نه هاتن

نه هاتي نه هاتن

تتیینی:

له کرمانجی ژووروودا زاری بۆتانی بۆ کهسی یه کهمی کۆ (نه هاتن) به کار دهیئت له بری (نه هاتن).

۲- تتهپه:

أ- له زاری کرمانجیی سهروودا: ئامرازی (نه) ی نه فی دهخریته پیش کاره که و راناوی نه لکاویش دهخریته پیش ئامرازی نه فییه که وه، وهک:

وی (وی) نه گرت وان نه گرت

من نه گرت مه نه گرت

ته نه گرت وه نه گرت

ب- له زاری کرمانجیی خواروودا: له پیشه وه، ئامرازی (نه) ی نه فی دیت و به دواي ئه ودا راناوی لکاو (هی تتهپه) ئه نجا کاره که دیت، وهک:

نه مگرت - نه مانگرت

نه تگرت - نه تانگرت

نه یگرت - نه یانگرت

تتیینی:

له غالبی زاری بلباسیدا (مامهش، مهنگۆ، پیران، سویتسنی، پشدهری، ئاکۆ...) تصریفی کاری رابردوو جۆری تایبه تی خۆی هیه، کهوا تا رادهیه ک جودا دهیته وه له و نمونانه ی له مه و بهر نووسیمانن. وینهش بۆ ئه مه:

۱- کاری رابردوو ی تتهپه: هه رچه ند قالبی کاره که له م زارهدا جوداوازی نییه له گه ل قالبی فیعلی تیکرای زاری کرمانجیی خواروو، به لام راناوی نه لکاو که ده که ویتته پیش کاره که له م زارهدا واده بیت دهگۆریت له چاو راناوه کانی زاری کرمانجیی خواروودا، وهک:

ئه و نووست - ئه و (ئه وان) نووستن

ئەمن نووستم - ئەمە نووستن

ئەتۆ نووستى - ئەو نووستن

بۆ نەفیش وەك زارى كرمانجىي خوارو ئامرازى (نە) دەچىتە پىش كارەكەو،
وەك:

ئەو نەنووست - ئەو (ئەوان) نەنووستن

۲- كاری رابردووی تێپەر:

لەم کارەدا دوو جۆرە تصريف هەيە يەكێکیان ئاسایی، ئەوی تریان بۆ واتایەکی
تایبەتی. نمونەکانی ژێرەو، هەردوو جۆرەكە دەردەخەن.

ئەو گرتی - ئەوی گرت (ئەو گرتیان - ئەوان گرت)

ئەمن گرتم - ئەمنم گرت (ئەمە گرتن - ئەمەن گرت)

ئەتۆ گرتت - ئەتۆت گرت (ئەو گرتو - ئەو نوو گرت)

لە نەفیدا ئەم صیغە بەم جۆرە دەگۆردین، وەك:

ئەو نەيگرت - ئەوی نەگرت (ئەو نەيانگرت - ئەوان نەگرت)

ئەمن نەمگرت - ئەمنم نەگرت (ئەمە نەنگرت - ئەمەن نەگرت)

ئەتۆ نەت گرت - ئەتۆت نەگرت (ئەو نەوگرت - ئەو نوو نەگرت)

بۆ دیارخستنی جودایی نێوان واتای صیغەکان ئەم رێستەنە ی خوارو بوون بە
نمونە:

ئەمن گرتم، ئەتۆت خوارد

ئەوی بەستەو، ئەمەن کوشت

ئەتۆ کریت، ئەوان دەبەر کرد

دووهم - كاری رابردووی ئیستیمراری (بەردەوام)

۱- جۆری دروستکردنی تێ نەپەر:

آ- لە زاری كرمانجیي سەرودا: ئیشارەتی مۆزارەعت (د) دەخړیتە پىش كاری
تێ نەپەری رەبەقەو (مطلق)، هەرگارش پاناوی نەلکاوی خۆی بە پێشدا
دیت، وەك:

ئەز دەھاتم ئەم دەھاتین (ئەم دەھاتن - لە زاری بۆتان)

تو دەھاتی ھوون دەھاتن

ئەو دەھات ئەو دەھاتن

ئامرازی (نە)ی نەفیش لە صیغەى نەفیدا دەخریتە پیش ھەرفى
موضارەعەتەکەو، وەک:

ئەز نەدھاتم - ئەم نەدھاتین

ب- لە زاری کرمانجی خواروودا: ئیشارەتى موضارەعەت (دە) دەخریتە پیش
کاری تى نەپەرى پەبەقەو، وەک:

دەھاتم دەھاتین

دەھاتی دەھاتن

دەھات دەھاتن

بۆ نەفى، ئامرازی (نە) دەخریتە پیش صیغەى سەرەو، وەک:

نەدھاتم نەدھاتین

۲- جوۆرى دروستکردنى تێپەر:

آ- لە زاری کرمانجی سەرودا: ئیشارەتى موضارەعەت (دە) دەخریتە پیش
رابردووی (رەبەق)ى تێپەر، راناوی نەلکاوی ھەركارەش لەپیش کارەکەو دیت،
وەک:

من دگرت مە دگرت

تە دگرت وە دگرت

وێ، وێ دگرت وان دگرت

لە حاالى نەفیشدا ئامرازی (نە)ى نەفى دەخریتە پیش ھەرفى موضارەعەتەو
وەک:

من نەدگرت مە نەدگرت

ب- لە زاری کرمانجی خواروودا: لە پیشەو ئیشارەتى موضارەعەت (دە) دیت، بە
دواى ئەودا راناوی لکاو، ئەنجا کارەکە دیت، وەک لەم نمونانەدا دەرەکەو دیت:

دهمگرت دهمانگرت

دهتگرت دهتانگرت

دهیگرت دهیانگرت

له حالى نه فیشدا راناوی لكاو دیته پاش ئامرازی نه فی (نه)، ئهوجا ئیشارهتی
موضارهعت و کارهکه دین، وهک:

نهمدهگرت نهماندهگرت

نهیدهگرت نهیاندهگرت

سپیهه - کاری رابردوی نزدیک

۱- جۆری دروستکردنی تی نه په:

آ- له زاری کرمانجیی سهروودا: له پیشهوه راناوی نه لكاو دیت بهدواي ئهودا
صیغهی ناوی کارا (فاعل) ئهجا راناوی لكاو، بهو جۆرهی لهو نموونانهی
خوارهوهدا دهردهکهویت:

ئهنه نفستیمه ئهم نفستینه

تو نفستیی ئهو نفستینه بۆتان

ئهو نفستییه ئهو نفستینه

له زاری بادیناندا ئهم صیغیه دارشتنی جودایه لههی بۆتان به پیتی ئهم
نموونانهی خوارهوه:

ئهنی نفستیم ئهمیت نفستین

تویی نفستی هونیت نفستین

ئهوئی نفستی ئهویت نفستین

بۆ نه فی، ئامرازی (نه)ی نه فی دیته پیش کارهکهوه، وهک:

ئهنه نفستیمه ئهم نه نفستینه

ب- له زاری کرمانجیی خواروودا: له پیشهوه صیغهی ناوی کارا (فاعل)ی کارهکه
و به دوا ئهودا راناوی لكاو دیت، وهک:

نووستووم نووستووین

نووستووی (ت) نووستوون

نووستووه نووستوون

[روونکردنهوه:

ئەم یەك بوونهی راناوی كهسی دووهمی كۆ و كهسی سێیهمی كۆ
بۆ كاری تۆ نهپەر دیاردیكه له ههموو صیغهكاندا دهیتريت و
دهستوورێکی گشتیه له زمانی كوردی نهك ههه لهم صیغهیهدا.

دهمراستی لیژنه]

تێبینی یهكهه:

چونكه صیغههی كۆی دووهم و سێیهم وهك یهكترن، به راناوی نهلكاو كه
لهپێشوه بێت لهیهكتر جودا دهكرێنهوه، یاخود به پێی راگهیانندی جیگه ئه
جوداوازییه دهكریت، دهیتت بڵێن:

ئێوه نووستوون ئەوان نووستوون

تێبینی دووهم:

ساغکردنهوهی حهقیقهتی ئەم زیادیهی كه به دوا صیغههی تاکی سێیهمدا دیت
(نووستووه)، پێویست به لێكۆڵینهوه دهكات. بهلای ههندی زمانزانهوه ئەم زیادیه
فیعلی مساعده كه له ئینگیزی پێی دهوتریت (قێرب تو بی «verb to be»).

له رێزمانی فارسیشدا دهتیت ئەمه كورتكراوهی (ئەست)ی خهبریه.

مامۆستا مهسعوود دهتیت سهرنج دهري دهخات له كوردیدا بۆ دروستکردنی
(ئیسناد و ئیخبار) له رستهی ئیسمیدا راناوی كاری تۆ نهپەر دیت، ئەم
لیستهیهی خوارهوه مهبهست روون دهكاتوه:

كارى تۆ نهپەر	راناوی لكاو	رستهی ئیسمی
نوستم	م	من كوردم
نوستين	ین	ئێمه كوردین
نوستییت	یت	تۆ كوردیت

نوستن	ن	ئۆوه كوردن
نوست	...	ئەو كوردە
نوستن	ن	ئەوان كوردن

لەمەو دەردەكەوئیت كەسى تاكى سێیهەم لە كاری رابردووی تۆ نەپەردا راناوی
لكاوی دیار كراوی نییه تاكو بۆ پێكهێنانی ئیخبار لە رستەئە ئیسمیدا بەكار بێت،
لەبەر ئەو سەلیقەئە كوردی بۆ پێكهێنانی واتای ئیخبار لە سەرچاوەئەكەو كە
ئێستا نازانم چیه ئەم زیادیهی هێناوێك راناوی لكاو بۆ كەسى سێیهەمی
تاك. بە لامەو ئەگەر ئەمەئە نەهێناوێك شتیکی تری دەهێنا كە (ئیخبار)
رابگەیهێت و رستەئە ئیسمی پۆ تەواو بكات. ئەنجا لێكدانەوێك ئەمەئە: زیاد
دواي رستەئە ئیسمی بۆ كەسى سێیهەمی تاك راناوی لكاوێك هە كەسانی تر.

بێئێنەو بۆ صیغەئە كەسى سێیهەمی تاك لە رابردووی نزیکدا، وێك دیارده ئەم
صیغەئە روالەتەئە وێك صیغەئە ناوی كارا (فاعل) وایە، واتە وێنەئە رستەكە لە
وێنەئە رستەئە ئیسمی دەكات. ئەنجا هەر وێك رستەئە ئیسمی بۆ كەسى سێیهەمی
تاك ئەم زیادیهی تیدا بەكار دێت، كاری رابردووی نزیکیش بۆ كەسى سێیهەمی
تاك كە لە روالەتدا وێك رستەئە ئیسمی وایە دەبێت هەمان زیادەئە بۆ بەكار بێت؛
كە گووت: (ئەو نوستوو) وێك ئەوێكە گووتبێت (ئەو شوان) هەردوو رستە (ئیخبار
و ئیسناد)یان تیدا پەیدا نابێت ئەگەر زیادیهەكەئە راناوی لكاوی كەسى سێیهەمی
(ه) نەچێتە دوايانەو و نەگوترێت:

ئەو نوستوو

ئەو شوانە

نووری عەلی ئەمەئە دەلێت: رستە لە زمانی كوردیدا بەبۆ (كار) دروست نابێت،
وێك:

من نوستوو

من كوردم

لە رستەئەئە كەمدا وشەئە (نوستوو) كارەكەئە و ئیسنادی پێك هێناو، بەلام لە
رستەئە دووێكە كارەكە سواو و دیار نییه، راناوی (م) ئەركی ئەو دەبێت، واتە
بۆتە كارا بۆ كاریكەئە سواو كە رەگەكەئە لە صیغەئە كەسى سێیهەمدا

به دهر ده که ویت، وهک:

ئو کورده

به لام له صیغه‌ی که‌سی سییه‌می رسته‌ی فیعلیدا ئه‌وه‌ی پی ناویت چونکه کاره‌که خۆی له توانایدا هیه ئیسنادیک پیک بهتینیت به‌بی یاریده ئه‌نجا له‌به‌ر ئه‌وه من (ه) به کاریکی یاریده‌دهر داهنیم له صیغه‌ی که‌سی سییه‌می تاکدا نه‌ک راناو وهک مامۆستا مسعوود ده‌لێت.

مامۆستا مه‌سعوود ده‌لێ: وا دیاره مامۆستا نووریش دان به‌وه‌دا دینیت له‌م رستانه‌دا (کوردم، کوردیت، کوردین) کاری ئاشکرا نییه. سوانی کاره‌که، ئه‌گه‌ر سوابیت، ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ ناگۆریت که له‌ رواله‌تی ئیستا که‌یاندا کار و جود ی نییه، که‌واته چۆن ده‌توانین بلێین رسته له‌ زمانی کوردیدا به‌بی (کار) په‌یدا نابیت له‌ حالیکدا ده‌لێین کاری رسته‌ی (من کوردم) سواوه ناشزانین ئه‌وه‌ی سواوه چیه.

بۆ نه‌فیش ئامرازی (نه‌ی) نه‌فی دیته پێش کاره‌که‌وه، وهک:

من نه‌نوستووم ئیمه نه‌نوستوین

تۆ نه‌نوستووی (ت) ئیوه نه‌نوستوون

ئو نه‌نوستوو ئوان نه‌نوستوون

۲- جۆری دروستکردنی تێپه‌ر:

۱- له‌ زاری کرمانجیی سه‌روودا: له‌پێشه‌وه راناوی نه‌لکاو دیت، به‌ دوا‌ی ئه‌ودا دا‌رشتن‌یکی کار بۆ ئه‌م صیغه‌یه دیت که له‌ نمونه‌دا به‌ دیار ده‌که‌ویت، ئه‌نجا هه‌ره‌که‌ی (ه) دیت که ده‌مه‌ته‌قیی له‌سه‌ره ئایا س‌روشته‌که‌ی چیه؟ ئاخۆ راناوی که‌سی سییه‌می تاکه‌ یا (فێرب تو بی verb to be) که‌سی سییه‌می تاکه‌ یاخود احتمالیک هیه که ئه‌مه هه‌ر ته‌کمیلێ ئه‌م صیغه‌یه‌یه.

نمونه‌ی تێپه‌ر:

من گرتیه مه‌ گرتیه

ته‌ گرتیه وه‌گرتیه

وی، وی گرتیه وان گرتیه

له‌ حالیکدا به‌رکار له‌م صیغه‌یه‌دا کۆ بیت به‌م جۆره راناوه‌که‌ی دهر ده‌که‌ویت.

من گرتینه مه گرتینه

بۆ نهفی، ئامرازی (نه) دیتە نێوان راناوی نه لکاو و کارمهکهوه و دهگوتریت:

من گرتیه من نه گرتینه

ب- له زاری کرمانجیی خواروودا: راناوی لکاو دهشیت به دیار که ویت یان نه که ویت به دوا ئه ودا دارشتنی تایبهتی ئهم صیغهیه دیت، ئهجا راناوی لکاو، پاش ئهو بزوینی (ه) دیت که جیی ده مه ته قییه و له مه وهر گوتمان روونمان کرده وه. نموونه:

من گرتوومه ئیمه گرتوومانه

تۆ گرتووته ئیوه گرتووتانه

ئهو گرتوویه ئهوان گرتوویانه

تیبینی یه کهم:

له لایه ن ئهو رایهی که حهرمه کی (ه) به راناو داده نیت... کاتیک که مفعول راناوی جمع بوو یا تاکی مخاطب ومیا قسه کهر بوو راناو که له جیی ئهم بزوینه دهرده که ویت، دهگوتریت:

گرتوومن - گرتوویانن - گرتوومت - هتد.. له مه دا دهرده که ویت ئهم بزوینه (ه) ئه ویش راناوه بۆ که سی سییه می تاک، چونکه له شیوه ی خواروودا ههر له و حاله دا دهرده که ویت، که مفعوله که تاکی سییه م بیت، وهک: گرتوومه، دیتوومه.

تیبینی دووه م:

وا ده بیت ئهم صیغه یه به م جوړه ی خواره وه به کار ده هینریت، وهک:

گرتوومت - گرتووه تمان

گرتووه ت - گرتووه تتان

گرتووه تی - گرتووه تیان

له زاری بلباسه تیدا، ئهم صیغه یه ش شیوه ی تایبه تی خۆی هیه، وهک:

گرتوومه گرتوونه

گرتووته گرتووه

گرتوویه گرتوویانه

دهشگوتریت:

ئەمنم گرتووه ئەمن گرتووه

ئەتۆت گرتووه ئەوهو گرتووه

ئەوی گرتووه ئەوان گرتووه

ئەم صیغەییە بلباسەتی وەک لە پیشەوه جارێکی تر روون کرایەوه لە حالی تایبەتی خۆیدا بەکار دێت.

لە حالەتی نهفیدا ئامرازی (نە) لە پیشەوه دێت، بەدوا ئەودا راناوی لکاوی فاعل دێت و بەدوا ئەودا دارشتنی تایبەتی صیغە کارەکه، وەک:

من نهمدیوه ئیمه نهماندیوه

تۆ نهتدیوه ئیوه نهتاندیوه

ئەو نهیدیوه ئەوان نهیاندیوه

چوارەم - کاری رابردویی دوور

۱- جۆری دروستکردنی تۆ نهپەر:

آ- لە زاری کرمانجیی سەرودا: لە پیشەوه راناوی نهلکاو، بە دوا ئەودا صیغە رابردویی رهبع (مطلق)ی تاکی سییەم، ئەنجا کاری (بوو) لە صیغە رابردویی رهبع (مطلق) لهگهڵ راناوی لکاوی خۆیدا، وەک:

ئەز نهفستبووم ئەم نهفستبوون (ئەم نهفستبوون - بادینانی)

تو نهفستبووی ههون نهفستبوون

ئەو نهفستبوو ئەو نهفستبوون

لە نهفیشدا ئامرازی (نە)ی نهفی دمخریته پیش کارەکهوه، وەک:

ئەز نهفستبووم ئەم نهفستبوون

ب- لە زاری کرمانجیی خوارودا: لە پیشەوه راناوی نهلکاو دێت (دهشتوانریت چاوی لێ ببۆشریت) بە دوا ئەودا صیغە رابردویی رهبع (مطلق)ی تاکی سییەم، ئەنجا کاری (بوو) لە صیغە رابردویی رهبع لهگهڵ راناوی لکاوی خۆیدا، وەک:

من نوستبووم	ئیمه نوستبووین
تۆ نوستبووی	ئیه نوستبوون
ئو نوستبوو	ئوان نوستبوون

بۆ نهفیش ئامرازی (نه)ی نهفی دهخړته پش کاری په کهم، که کاری بنجیه،
وهک:

من نه نوستبووم - ئیمه نه نوستبووین

۲- جۆری دروستکردنی تپه:

ا- له زاری کرمانجی سهروودا:

له پشهو و راناوی نه لکاو تپه، به دوا ئودا قه دی کار، ئهجا صیغه ی
ره بهقی رابردووی کاری (بوون) دیت، وهک:

من دیتبوو	مه دیتبوو
ته دیتبوو	وه دیتبوو
وی (وئ) دیتبوو	وان دیتبوو

ب- له زاری کرمانجی خواروودا:

دهشیت له پشهو و راناوی نه لکاو بیت یان نهیت، ئهجا قه دی کار، به دوا ئودا
صیغه ی ره بهقی رابردووی کاری (بوون)، له کهل راناوی لکاو تپه دیت، وهک:

دیتبووم	دیتبوومان
دیتبووت	دیتبووتان
دیتبووی	دیتبووتان

جۆرهکانی کاری رابردووی ئینشائی

لیژنه له مه و بهر له رابردووی ئیخباری و جۆرهکانی و چۆنیتی داریشتنی و
نه فییان له تپه و تئ نه په ردا دوا، ئهوا له مه و لاش له رابردووی ئینشائی و
جۆرهکانی دهوین (جاری بۆ دۆزینه وهی زاراوه ی مونسب بۆ هه رجۆریک له
جۆرهکانی رابردووی ئینشائی لیژنه ئه و دهر فته ی نه بوو تییدا خه ریک بیت، بۆیه
ئهم کاره ی بۆ کاتیکی تر ته رک کرد).

[روونکردنه‌وه:

ئهم تهرزه دوا خستنه‌ی هندی کارى ئه‌وتۆ که خه‌ریکبوونی به زیاده‌وه‌ی ده‌ویست، له‌وه‌وه‌بوو که لیژنه‌ وای چاوه‌پوان ده‌کرد دواى ته‌واوبوونی هه‌موو لی‌کۆلینه‌وه‌مکانی، به‌ره‌مه‌که‌ی بخ‌ریته به‌ر چاوانه‌وه؛ به‌ئومید بوو له‌و ماوه‌یه‌دا که‌م و کور‌تیه‌که‌ هه‌بی‌ت بیان‌بری‌ت. به‌لام خه‌یرا‌کردن له‌ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ ماوه‌ی پوخته‌کردن و چاو پێ‌دا‌گیرانه‌وه‌ی له‌ ده‌ست لیژنه‌ ده‌ره‌ینا، بۆ‌یه‌یه له‌ هه‌ندی جی‌گه‌دا لی‌کۆلینه‌وه‌مکان به‌ ناته‌واوی ماونه‌ته‌وه.

ده‌م‌راستی لیژنه‌]

یه‌که‌م - ئه‌و صیغه ئینشائییه‌ی که ده‌وه‌ستی‌ته به‌رانبه‌ر راب‌ردووی ئی‌خباری ره‌به‌ق (مطلق).

۱- جۆری دروست‌کردنی راب‌ردووی ئینشائی ره‌به‌قی تۆ نه‌په‌ر:

آ- له‌ زاری کرمانجی سه‌روودا: له‌ پێ‌شه‌وه راناوی نه‌ل‌کاوی کارى تۆ نه‌په‌ر دئ، به‌ دوا ئه‌ودا صیغه‌ی راب‌ردووی ره‌به‌ق (مطلق) دئ، ئه‌نجا صیغه‌یه‌کی تایبه‌تی داپ‌ژاو له‌ کارى (بوون) دئ، که‌ بۆ ده‌رب‌ری‌نى واتای ئه‌و تهرزه راب‌ردووه دروست کراوه، به‌ پێی خسته‌ی خواره‌وه له‌گه‌ڵ راناوی ل‌کاوی پێ‌ویستی صیغه‌که، وه‌ک:

ئەز نفستبام	ئەم نفستبان - نفستباين (بادينانى)
تو نفستباي	هه‌وون نفستبان
ئەو نفستبا	ئەم نفستبان

له‌ حالى نه‌فیشدا ئامرازى (نه‌ی) نه‌فى ده‌خ‌ریته پێش کاره‌که‌وه و ده‌بی‌ته:

ئەز نه‌نفستبام	ئەم نه‌نفستبان
----------------	----------------

ب- له‌ زاری کرمانجی خواروودا: لی‌ژنه‌ سه‌ره‌له‌نوێ که‌وته‌وه مونا‌قه‌شه‌ی بنج و بناوانی داپ‌شتنى ئه‌و صیغانه سه‌رنج‌یک‌یشى گ‌رت هه‌ندی جودا‌وازی که‌ هه‌یه له‌ نێوانی زاری سلێمانی و زاره‌مکانی تری کرمانجی خواروو، ئه‌م ده‌مه‌ته‌قی‌یه هه‌موو کاتى کۆ‌بوونه‌وه‌ی خایاند.

مامۇستا مەسعود بە پىتى لىكدانەوۋە و بەرواردى خۆى لەولايەنى بەرانبەر
يەكتربوونى صىغەكانى ئىخبارى لەگەل صىغەكانى ئىنشائى ئەم مىسالانەى
خوارەوۋى ھىنايەوۋە، كە ھەرچارە صىغەيەكى ئىنشائى وەرامى صىغەيەكى
ئىخبارى بەرانبەر خۆى دەداتەوۋە.

يەكىك دەلئىت: تۆ گۆشتەكەت خواردوۋە.

ئەوى تر دەلئىت: ئەگەر خواردبىتم خوا بىگىت.

يەكىك دەلئىت: لىت گەرپابان گۆشتەكەت دەخوارد.

ئەوى تر دەلئىت: ئەگەر بىمخواردبايە دەمتوانى.

يەكىك دەلئىت: تۆ بەر لە ھاتنىمام گۆشتەكەت خواردبوو.

ئەوى تر دەلئىت: ئەگەر خواردبووبام لىتوم چەور دەبوو.

وەك من تى بگەم لە بىنەرەتدا ئەم صىغانە بەم جۆرە يەكتەر عەكس دەكەونەوۋە.
كە ئەمە دەلىلى ھەندەيە ھەر صىغەيەك لە ئىخبارىدا صىغەيەكى تايبەتى
بەرانبەر ھەيە لە ئىنشائىدا، ياخود زەمانى صىغەيەكى ئىخبارى لە يەكى لە
صىغەكانى ئىنشائى ديار دەكەوۋىت، بەلام ئىمكان ھەيە بگوتىت بە ھۆى ئەوۋە
كە رىزمانى كوردى لە زوۋيەكەوۋە تۆمار نەكراوۋە و سەبارەت بە وردەكارىيەك كە
لەو صىغانە و زەمانەكانىاندا بەكار ھىتراوۋە بە مرورى كات لە وتوۋىژدا وادەبىت
تىكەل پىكەلى لە نىوانىاندا پەيدا دەبىت. ئەركى زەمانەوانىش ئەوۋە لە ھالى
وہاڧا تىكەل پىكەلى نەھىلى و ھەلە راست بىكاتەوۋە. [قەسەكانى مەسعود
مەھمەد لىرەدا كۆتايىيان ھات].

دروستکردنى رابردوۋى ئىنشائى لە كرمانجىيى خواروودا بەم جۆرە دەبىت:

لە پىشەوۋە رابردوۋى رەبەق (مطلق) دى، ئەنجا صىغەى تايبەتى راگەياندى
(انشاء وتمنى) كارى (بوون) لەگەل راناۋى لكاۋى كەسەكە دى، وەك:

رۆىشتىبام رۆىشتباين

رۆىشتبايت رۆىشتبان

رۆىشتبا رۆىشتبان

بۆ نەفیش نامرازى (نە)ى دىتە پىشى و دەگوتىت:

نەرۆىشتبام نەرۆىشتباين

تییینی:

ناوچهی سلیمانی ئەم صیغە بەکار ناهێن.

۲- جوۆری دروستکردنی رابردووی ئینشائی رەبەقی تیپەر:

آ- لە زاری کرمانجیی سەرودا: لە پیشەوێ راناوی نەلکاوی کاری تیپەر، بە دوا
ئەودا قەدی کار (کە بریتییه لەو هێندەیی دوا قرتاندنی نونی چاوی
دەمێنێتەو) دێ، بە دوا قەدا صیغە راگەیانندی (انشاء و تمنی) لە کاری
(بوون) دێ، وەک:

من گرتبا مه گرتبا

تەگرتبا وه گرتبا

وی، وێ، گرتبا وان گرتبا

بۆ نەفیش ئامرازی (نە)ی نەفی دەخێتە پیش کارەکە و دەگوتریت:

من نەگرتبا مه نەگرتبا

ب- لە زاری کرمانجیی خوارودا: لە پیشەوێ قەدی کارەکە، ئەجا صیغە
تایبەتی (انشاء و تمنی) کاری (بوون) لەگەڵ راناوی لکاوی تیپەر دێ، وەک:

من گرتبام ئێمە گرتبامان

تۆ گرتبات ئێو گرتباتان

ئەو گرتبای ئەوان گرتبايان

بۆ نەفیش ئامرازی (نە)ی نەفی لە پیشەوێ دێ، بە دوا ئەودا راناوی لکاو،
ئەجا قەدی کارەکە و صیغە (انشاء و تمنی) کاری (بوون) دێ، وەک:

نەمگرتبا نەمانگرتبا

نەتگرتبا نەتانگرتبا

تییینی:

ناوچهی سلیمانی ئەم صیغە بەکار ناهێن.

دووەم - ئەو صیغە ئینشائییهی کە دەوێستێتە بەرانبەری رابردووی بەردەوامی

ئىخبارى:

۱- چۆرى دروستکردنى رابردووى ئىنشائى بهرانبهر رابردووى بهردهوامى تى نهپەر:

آ- له زارى کرمانجی سهرودا: له پیشهوه راناوی نهلکاوای کارى تى نهپەر دى، به دواى ئامرازی (ب) دى، نهجا قهدى کارهکه، دوا ئه و صیغه ی تایبه تى کارى (بوون) دى، وهک:

ئەم بنقستبام	ئەز بنقستبام
هون بنقستان	تۆ بنقستبای
ئەو بنقستان	ئەو بنقستبا

بۆ نهفیش ئامرازی (نه) ی نهفی دهریته جی ئامرازی (ب)، وهک:

ئەز نهنقستبام ئەم نهنقستان

ب- له زارى کرمانجی خوارودا: له زارهدا بۆ ئەم صیغه یه له وینه یهک زیاتر ههیه، وهک:

بنوستبام
بنوستبامایه
بنوستمایه

مامۆستا مه سعوود ده لیت: به لای منه وه شیوه ی یه کهم (بنوستبام) ره سه نه، چونکه هه موو ما که کانی صیغه که ی تیدا مه و جووده، وهک پیتی (ب) ی ئىنشائى، قهدى کارى (نووستن)، صیغه ی تایبه تى «تمنى و انشاء» ی کارى (بوون) له گه ل راناوی لکاو. شیوه ی دوهم (بنوستبامایه) زیادتیکی هاتووته سهر بۆ مه به ستیک که ده بیت له ئەسله که ی بکۆلرته وه، ئایا بۆ ئارایشته یا ئاواته یا شتیکی تره.

شیوه ی سێهه (بنوستمایه) که تایبه تى سلیمانیه، صیغه ی ئىنشائى کارى (بوون) که گوتمان (با) یه سهر له بهرى قرتاوه.

۲- چۆرى دروستکردنى رابردووى ئىنشائى بهرانبهر رابردووى بهردهوامى تپه ر:

آ- له زارى کرمانجی سهرودا: له پیشهوه راناوی جودای کارى تپه ر دى، نهجا

ئامرازی (ب) ی ئینشائی (ئیزن، ئەمر، روخسەت) ئەوجا قەدی صیغە ی کاری
رابردوو، بە دوا ی ئەودا صیغە تایبەتییەکی کاری (بوون) دئی، وەک:

من بکریا مە بکریا

تە بکریا وە بکریا

وی، وئ بکریا وان بکریا

بۆ نەفیش ئامرازی (نە) ی نەفی دیتە جێی ئامرازی (ب) ی ئینشائی و دەبیته:

من نەکریا مە نەکریا

ب- لە زاری کرمانجیی خواروودا: لەم زارەدا ئەم صیغە ی سێ جوړی هەیە:

۱- ئامرازی (ب) ی ئینشائی لە پێشەوه، ئەنجا راناوی لکاوی کاری تێپەر، ئەنجا

قەدی کارەکه، بە دوا ئەودا صیغە ی تایبەتی کاری (بوون)، وەک:

بمکردبا بمانکردبا

بتکردبا بتانکردبا

بیکردبا بیانکردبا

۲- صیغە ی پێشو وەک خۆی دیتەوه و (ایە) ی دەخړتەسەر، بەلام چونکە صیغەکی

کۆتایی بە پیتی (۱) هاتوو، پیتی (۱) ی دووهم لە (ایە) قرتاوه، بووئته:

بمکردبا یە بمانکردبا یە

۳- لە زاری ناوچە ی سلێمانی صیغە ی تایبەتی کاری بوونی (با) دەقرتیت و

دەبیته:

بمکردایە بمانکردایە

بۆ نەفیش ئامرازی (نە) دیتە جێی ئامرازی (ب) ی ئینشائی، وەک:

نەمکردبا نەمانکردبا

تێبینی:

وا دەرەکه ویت سەلیقە ی کوردی تێ گەشتوووە سروشتی (ب) که داخوازی

بوون و کردن دەکات کۆ نابێتەوه لەگەڵ ئامرازی (نە) ی نەفی، که نەبوون و نەکردن

را دەگەیهنیت، بۆیە لە هیچ صیغە یەکیدا ئەم دوو ئامرازە کۆ نابنەوه، واتە که نەفی

هات (ب) دەقرتیت.

سییه- ئه و صیغه ئینشائییهی که دهووستیته بهرانبه رابردوی نزیکی

ئیخباری:

۱- جوړی دروستکردنی رابردوی ئینشائی بهرانبه ریزیکی ئیخباری تی نهپه:

آ- له زاری کرمانجی سهرودا: له پیشهوه راناوی جودای کاری تی نهپه، نهجا قه دی کارهکه، لهپاشاندا صیغه ی تاییه تی کاری (بوون) به راناوی لکاوهوه، وهک:

ئه ز نهفیش	ئه م نهفیش
ئه م نهفیش	ئه م نهفیش
ئه م نهفیش	ئه م نهفیش
ئه م نهفیش	ئه م نهفیش

بو نهفیش ئامرازی (نه) ی نه فی به دوا راناوی جودادا دیته پیش کارهکه و

دهبیته:

ئه ز نهفیش

ب- له زاری کرمانجی خوارودا: له پیشهوه قه دی کارهکه، نهجا کاری تاییه تی

(بوون) به راناوی لکاوی کاری تی نهپه رهوه، وهک:

نوستیم	نوستیم
نوستیم	نوستیم
نوستیم	نوستیم
نوستیم	نوستیم

بو نهفیش ئامرازی (نه) ی نه فی دهخړیته پیش صیغه که، وهک:

نه نوستیم

۲- جوړی دروستکردنی رابردوی ئینشائی بهرانبه ریزیکی ئیخباری تیپه:

آ- له زاری کرمانجی سهرودا: له پیشهوه راناوی جودای کاری تیپه، به دوا

ئودا قه دی کار، نهجا صیغه ی تاییه تی (بوون) دی، وهک:

من گرتبت

ته گرتبت

وی، وی گرتبت

دهشیت کۆتایی صیغه که (بیت) یاخودت (بیتن) بیت له بری (بت)، کاره کهش بهم جوړه بیت:

من گرتبیت من گرتبیتن
مه گرتبیت مه گرتبیتن

بۆ نه فیش ئامرازی (نه) ی نه فی به دوا راناودا دیته پيش صیغه که و ده بیت:

من نه گرتب من نه گرتبیت من نه گرتبیتن

ب- له زاری کرمانجی خواروودا: له پیشه وه قه دی کار ئه و جا صیغه ی تایبه تی کار ی (بوون) به راناوی لکاوی کار ی تیپه ره وه دیت، به لام له وینه یه ک زیاتر بۆ ئه م صیغه یه به کار دیت:

شیوه ی یه که م: قه دی کار + صیغه ی تایبه تی کار ی (بوون) له گه ل راناوی کار ی تیپه ر، وه ک:

گرتبم گرتبمان
گرتبت گرتبتان
گرتبی گرتبیان

شیوه ی دوهم - قه دی کار + صیغه یه کی دریزتری کار ی (بوون) له صیغه ی شیوه ی یه که م + راناوی لکاوی کار ی تیپه ر، وه ک:

گرتبیتم گرتبیتمان
گرتبیتن گرتبیتتان
گرتبیتنی گرتبیتیان

بۆ نه فی له هه ردوو صیغه دا ئامرازی (نه) ی نه فی له پیشه وه دیت، به دوا ئه ودا راناوی لکاو، ئه و جا قه دی کار، به دوا ئه ویشدا صیغه ی تایبه تی کار ی (بوون) دیت، وه ک:

نه مگرتبی نه مانگرتبی

[روونکردنه وه:

ئه م صغه یه بۆ هه موو که سه کان سی جوړی هیه: نه مگرتبی، نه مگرتبیت، نه مگرتبیتن - نه یانگرتبی، نه یانگرتبیت،

دهمراستی ليژنه

چوارهم- دروستکردنی صیغه ی ښځانۍ رابردوو که دهکوتته بهرانبهر
رابردووی دووری خه بهری:

۱- جوړی دروستکردنی رابردووی ښځانۍ بهرانبهر دوور خه بهری تې نه پېر:

آ- له زاری کرمانجی سهرودا: له پېشه وه راناوی جودای کاری تې نه پېر دی، به
دوا نه ودا صیغه ی رابردووی ښځانۍ کاری (بوون) بۆ که سی سټیه می تاک،
دوا جار صیغه ی تایبه تی ښځانۍ کاری (بوون) له گه ل راناوی لکاو، وهک:

نه ز نه ښځتوبوایا نه م نه ښځتوبوایا (نه م نه ښځتوبوایا: بادینانی)

توو نه ښځتوبوایا هوون نه ښځتوبوایا

نه و نه ښځتوبوایا نه و نه ښځتوبوایا

بۆ نه فیش ئامرازی (نه) ده چټه پټش قه دی کارمه که وه، به دوا راناوه جودا که دا،
وهک:

نه ز نه ښځتوبوایا نه م نه ښځتوبوایا

ب- له زاری کرمانجی خوارودا: نه م صیغه یه دوو جوړی هیه:

أ- جوړیکی گشتی: له پېشه وه قه دی کاری رابردوو «به لادانی نونی چاوگ» ښځا
قه دی کاری رابردووی (بوون) به دوا نه ودا صیغه ی ښځانۍ تایبه تی (بوون)
له گه ل راناوی لکاوی تې نه پېر، وهک:

نو ښځتوبوام نو ښځتوبواین

نو ښځتوبوایت نو ښځتوبوان

نو ښځتوبوا نو ښځتوبوان

ب- جوړی ناوچه ی سلیمانی: له م جوړه دا تایبه تی ښځانۍ کاری (بوون)
ده قرتیت، له شوینی نه ودا زیادیکی تایبه تی به راناوی لکاوه وه دی، به شوین
قه دی کاری نه سلیدا له شکلی رابردووی دوور، یا خود ده توانین بلین له
پېشه وه قه دی کاری نه سللی له صیغه ی رابردووی دوور به راناوه وه دیت ښځا

ئەو زىادىيە تايبەتايە كە جىگەي صىغەي ئىنشائىيە تايبەتايە كەي كارى
(بوون) دەگىرتەو، وەك:

نوستبوومايە نوستبووينايە

نوستبوويتايە نوستبوونايە

نوستبووايە نوستبوونايە

بۆ نەفەش ئامرازى نەفى (نە) لە پىشەو دەي بەي گۆرینی هېچ كەرتىك لە
صىغەي كارەكەدا، وەك:

نەنوستبوويام نەنوستبووبان

ياخود لە شتووى سلىمانى:

نەنوستبوومايە نەنوستبووينايە

۲- جۆرى دروستکردنى رابردووى ئىنشائى بەرانبەر دوورى ئىخبارىي تىپەر:

آ- لە زارى كرمانجىي سەرودا: لە پىشەو راناوى جودا ئىنجا قەدى كارى
رابردو، بە دواي ئەودا صىغەي ئىنشائىي تايبەتايە كارى (بوون) دەي وەك:

من گرتبووا مە گرتبووا

تە گرتبووا وە گرتبووا

وى، وئى گرتبووا وان گرتبووا

بۆ نەفەش ئامرازى (نە) نەفى دىتە پىش كارەكەو، وەك:

من نەگرتبووا مە نەگرتبووا

ب- لە زارى كرمانجىي خواردوودا: لىرەشدا دوو جۆر هەيە:

أ- جۆرى گشتى: لە پىشەو قەدى كار، ئەوجا صىغەي ئىنشائىي تايبەتايە كارى
(بوون) لەگەل راناوى لكاوى كارى تىپەر دەي، وەك:

گرتبوويام گرتبووبامان

گرتبووبات گرتبووباتان

گرتبووباي گرتبووبايان

ب- جۆرى ناوچەي سلىمانى: لە پىشەو قەدى كارى رابردووى دوور لەگەل راناوى

لکاوۍ کارۍ تټپه ږ دۍ، ئینجا ټه زیادیه تایبه تییهۍ که جټی صیغه
تایبه تییه کهۍ کارۍ (بوون) ده گړته وه، وهک:

گرتبو و مایه گرتبو و مانایه

گرتبو و تايه گرتبو و تانايه

گرتبو و یایه گرتبو و یانايه

له حالۍ نه فیدا:

نه فۍ جوړۍ گشتۍ:

نه مگرتبو و یا نه مانگرتبو و یا

نه تگرتبو و یا نه تانگرتبو و یا

نه یگرتبو و یا نه یانگرتبو و یا

نه فۍ شټو هۍ سلیماني:

نه مگرتبو و یه نه مانگرتبو و یه

نه تگرتبو و یه نه تانگرتبو و یه

نه یگرتبو و یه نه یانگرتبو و یه

تټیبنۍ:

ته عریفۍ کارۍ رابردو و کاتۍ خوۍ دوا خرابو و تا له لیکو لینه وهۍ کارۍ ناینده
(مضارع) له کوښونه وهۍ په نجا و دووۍ پوڅۍ ۱۶ - ۶ - ۱۹۷۳ د ته عریفۍ بڼ
دانرا.

ته عریفۍ خواره وهۍ کارۍ رابردو و له کوښونه وهۍ پوڅۍ باسکرا وه وه، بهر و دوا،
گوښرا یه وه بڼ ټیره، ټه مش ته عریفه که یه:

«کارۍ رابردو ټه کاره یه که کاته کهۍ به سه رچو و بیت»

به لای لیژنه وه ټه ته عریفه جامع و مانعه، واته (پر به پیستی مه به سته)، چونکه
لیژنه هم مو ټه ته عریفانهۍ که بڼ کارۍ رابردو و دانراون له زمانۍ کوردۍ و
فارسی و عهره بی و ټینگلیزی سه یر کرد، ئینجا گه یشته ټه ته عریفه.

له دوا تهواوبوونی لیکۆلینهوه له کاری رابردوو، لیژنه هاته سهر توژینهوهی له کاری ئاینده (مضارع). بۆ ئهم مهبهسته لیژنه گهراپهوه بۆ ئهو تهعریفانهی که له کتێبه جودا جودا کانی ریزماندا باس کراون. دیسان لیژنه به پتویستی زانی تهعریفیک بپنێتهوه، که هم لهگهڵ تهعریفی کاری رابردوودا هاوئاهاهنگ بیت، هم دهرفتهی رهخنه لێگرتهی نهدا:

«کاری ئاینده، ئهو کارهیه کاتهکهی ئیستا یا له مهودوا دیت».

به لای لیژنهوه ئهم تهعریفهش وهک هینهکهی پیشوو پر به پتستی مهبهسته.

[روونکردنهوه:

دهتوانرێ، له رێی بهراوردکردن لهگهڵ تهعریفی کاری رابردوودا بگوترێ «کاری ئاینده ئهو کارهیه کاتهکهی بهسهر نهچوویت».

ئهم گوتهیهی «بهسهر نهچوویت» ئیستا و دواتریش دهگرێتهوه.

دهمراستی لیژنه]

دروستکردنی کاری ئاینده:

لیژنه هاته سهر جوۆری وهرگرتهی کاری ئاینده؛ جارێ لهوه کۆلییهوه که ئایا کاری ئاینده له چاوگ یا له کاری رابردوو یا رهگی کار وهردهگیریت. له دوا موناقهشهیهکی زۆر و ئیستیقراي گهلیک له کارهکانی زمانی کوردی لیژنه گهیشه ئهو باوهیه که وا دروستکردنی کاری ئاینده له کوردیدا تابع به یهک دهستووور نییه، وه لیکۆلینهوهی ئهو باسه رێگه بۆ تاکهیاک رای دهرناکات. بۆ روونکردنهوه دهلێن لێره به پیشهوه نووسهران گوتووایه کاری ئاینده دهشی له سی رێگهوه وهرگیری:

۱- رێی چاوگ.

۲- رێی کاری رابردوو.

۳- رێی رهگی کار.

بهلام لیژنه که هات ئهم قاعیدانهی تهطبیق کرد بهسهر نمونهی کارهکانی

کوردي بۆي دهرکهوت ئەو کارانه هه موویان یهک جوړ نین له لایه نی چۆنیتیی مانه وهی رهگیان، وهیا نیسبهتی کاری رابردوو له گهڵ نایندهدا، هه ر تاقمیک له کاری کوردي مومکینه بۆ خویمان بکهونه ژیر قاعیدهیهک که زۆر جودا بیت له قاعیدهی تاقمیکي تر، دهست نیشانکردنی ئەو جوړه تاقمانه و تابع بوونیان به دهستووریکي تایبهتی خویمان، بهنده به ئیستیقرای زۆریه ی کارهکان له زمانی کوردیدا، که ئەمهش تا ئیستا کهس نهیکردوه (بایی ئەوه که لیژنه ناگادار بیت) وه کردنیشی کاتیکي دیرژتری دهویت له و کاتهی که لیژنه به دهستییه وه هیه، له بهر ئەوه لیژنه هاته سه ر ئەو قه ناعه ته که و ئیشیک ئیستا له ئیمکاندا بیت بکریت له باره ی دانانی دهستوور بۆ کاری ناینده له کوردیدا ئەوهیه که قاعیده ی بیگومان (مطرد) باس بکریت و دهستووری بۆ دابنریت. ئەو دهستوورانه ی که شازیان (ریزه پ) تی دهکهویت، وهیا دهشی پتیا ن بگوتریت (سهماعی) بخریته دواتر.

له و قاعیدانه ی که گومانیا ن تیدا نییه له دروستکردنی کاری نایندهدا ئەمانه ن:
 ۱- کاری ناینده له کوردیدا عه لامهتی تایبهتی خو ی هیه که ئه ویش (ده)یه، که دهکهویته سه رهتای کارهکه وه. له شیوه ی ناوچه ی سلیمانیدا ئەم (ده)یه به (ئه) تلفظ دهکریت، ههروه ها له ناوچه ی ئه رده لانیس. لیژنه وا به باش ده زانیت دۆزینه وهی هۆی ئەم گۆرانه له (ده) وه بۆ (ئه) به جی بهی لریت بۆ دراسه یهکی قوولتر^(۱).

له شیوه ی کرمانجی سه روودا ئەم (ده)یه به (د - di) تلفظ دهکریت، ئەمانه ش نمونه ی هه رسی جوړی عه لامه ته که:

دهچم ئه رۆم دکریم

پتویسته لیژهدا دووباره ی بکهینه وه له شیوه ی کرمانجی سه روودا له صیغه ی داهاتوو (مستقبل) له جیاتی (د) ئامرازی (دی) به کار دیت، وهک:

دی چم

دی کریم

(۱) مامۆستا توفیق وهبی ئەم لیكۆلینه وهیه ی کردوه له و گوتاره ی که له بهرگی یه که می گۆفاری کۆردا بلأویوووه له ژیر ناو نیشانی (ئه سلی پیته قالبی «ئه» شیوه ی سلیمانی).

۲- ئەو کارانەى كە لە عەرەبىدا پتەيان دەلتەن مطاوعە (جارى لىژنە زاراوەى - كارى روودان - ى) پتەشنىاز كرد بۆ ئەو جۆرە كارانە(وہ زۆربەيان كۆتايىيان بە پىتى (ا) دى دەستوورىكى روونيان ھەيە ھەمويان دەگرىتەوہ لەم نمونانەى خوارەوہ دەرەكەوئەت:

چاوك	رابردوو	ئائىندە
رژان	رژا	دەرژى (دەرژىم - دەرژىن)
پسان	پسا	دەپسى (دەپسىم - دەپسىن)
سووتان	سووتا	دەسووتى (دەسووتىم - دەسووتىن)

ئاشكرايە كە دروستكردى كارى ئائىندە لەو جۆرە كارانە، بەھتەنى ھەرفى موزارەعت لە پتەشەوہ و گۆرپىنە ئەلفەكە بە (ئ) و فرىدانى نوونى چاوكەكە و ھاتنى راناوى لكاو پىك دىت.

تەبىنى:

لە كەسى سىيەمى تاكدا (ئ)ى كۆتايىيى كارەكە (راناو) نىيە و ئەلفەكەيە و بووھە (ئ). بوون و نەبوونى راناوى لكاو بۆ كەسى سىيەمى تاك لە ئائىندەدا، باسپكە لەمەوبەر لىژنە لىي دواوہ و ئەندامانى لە يەك باوہردا نەبوون دەربارەى.

۳- ئەو كارانەى كە كۆتايىيان بە پاشگرى (اندن) دىت، لەوانىشدا دەستوورىكى ئاشكرا ھەيە بۆ ھەرگرتنى ئائىندە ھەك لەم نمونانەدا دەرەكەوئەت:

چاوك	كارى رابردوو	كارى ئائىندە
رژاندن	رژاندم	دەرژىنم
زىراندن	زىراندم	دەزىرىنم
پساندن	پساندم	دەپسىنم
ھەراندن	ھەراندم	دەھەرىنم

لە مانەشدا ئەلفەكە دەبىت بە (ئ) و، (دن) لە چاوكە كە فرى دەدرىت و راناوى لكاوى بە دوادا دىت، ھەلبەتە (دە) يا (ئە) يا (د)ى موزارەعتى بە پتەشدا دىت.

تییینی:

بۆ کەسی سییەمی تاک کە دەگوتریت (دەرژینتی، دەپسینتی..)

بە نەیسبەت ئەو (ئی)یە و بە کۆتاییی کارەکەو، هەندێ کەس باوەڕی ئەوەیە کەرتی راناوی لکاو بیت و تەواوی کارەکە (دەرژینتی، دەرپینتی) بیت. واتە (ئی) بە تەنیا بیت یا (یت) بە راناوی دادەنیت و لەمانە کاک (نووری عەلی ئەمین) باوەڕی وایە. بەلام بەلای مامۆستا مەسعوودەو (دەرژینتی و دەرپینتی دەرژینتی) هەروەها هەموو کاری ئایندەیی کەسی سییەمی تاک راناویان نییە و ئەو زیادییە لە کۆتاییی کارەکەو دیت زیادیکی (تصریفی)یە و هەر جار بە جۆریک خۆ دەگۆریت بە گۆرەیی موسیقایی و شەیی کارەکە، وەک (دەکات، دەچیت، دەژیت). ئەگەر ئەمانە راناو بوونایە نەدەبوو هەر جار بە وینەیک خۆیان دیار بخەن، جگە لەمە دەبوا بە بۆ «ئیسناد»یش لە رستەدا پەیدا ببەو، هەروەک دەگوتریت: «ئیمە جوانین - ئیو جوانن» دەبوا بە گوترایە: «ئەو جوانیت» یاخوت «جوانات» وەیاخوت «جوانیت» چونکە لە کوردیدا راناوی لکاوی کاری ئایندە دەبیتەو ئەداتی ئیسناد هەروەک راناوی لکاوی کاری تیپەر «ت، م، ی، تان، مان، یان» دەبنە مضاف الیه (برام، برات، برای، برامان، براتان، برایان).

٤- ئەو کارانەیی کە کۆتایییان بە (ی) دیت، وەک لەم چاوەکانەیی خوارەو دەردەکەوێت (فرین، نالین، لەقین، تەپین، تەزین، زانین، نووسین، کۆشین، کۆشین، کرین) ئەویش دەستوورێکی دەرژینتی ئاشکرای تێدا بەدی دەکرت:

چاوگ	رابردو	ئایندە
تەزین	تەزیم	دە (تەز)م
تاشین	تاشیم	دە (تاش)م
فرین	فریم	دە (فر)م

دروستکردنی موزاریعە کە بە فەردانی (ی) کۆتاییی نوونی چاوگ و هاتنی ئیشارەتی موزارەعەت لە پێشەو و ئەنجا راناوی لکاو لە دوایدا دەبیت. لەو نمونانەیی تا ئێستا هاتوونە بەرچاوی لیژنە ئیستێئنایهک پەیدا نەبوو، مەگەر لە

تاکه کاری (ژین) به‌ولاره که له زاری سلیمانیدا (ی) که‌ی ده‌مپن‌ته‌وه به خیلافی قاعیده. به‌لای لیژنه‌وه ئه‌صلی کاره‌که له ده‌ستور لانا‌دا به‌لام له زاری سلیمانیدا گۆرانی به سه‌ردا هاتوو و کردوو‌یه‌تی به‌شار (ریزه‌پ). ئه‌صلی کاره‌که له چاوکی (ژیان) هوه، وهرده‌گیری، ئه‌وسا دروستکردنی کاری موزاریع له‌م چاوکه به‌ر قاعیده‌ی «أفعال المطاوعة» ده‌که‌و‌یت، به‌و پتیه ده‌گوتر‌یت:

چاوک	رابردوو	ناینده
سووتان	سووتام	ده (سووت‌د)م
ژیان	ژیام	ده (ژی‌د)م

[روونکردنه‌وه:

لی‌ره به پێشه‌وه گوتوو‌مه که‌سی سێ‌یه‌می تاک له رابردووی تی نه‌په‌ر و له هه‌موو ناینده‌دا راناوی لکاوی نییه، له‌به‌ر ئه‌مه به‌لای منه‌وه له‌و فیه‌لانه‌دا وه‌ک: (ده‌ته‌زیت، ده‌تاشیت، ده‌فریت... هتاد) دوو پیتی کۆتایی که (یت)ه راناو نین بگره به‌شیکی تصریفن وه‌ک (ده‌ته‌زیت، ده‌فریت).

ده‌مپراستی لیژنه

ه- ئه‌و کارانه‌ی که کۆتاییان به (ت)د‌ی، سه‌رنجی لیژنه‌یان ڤاکتیشا له‌لانی ئه‌وه‌وه که زۆربه‌یان به‌ر ده‌ستووریکی تایبه‌تی ده‌که‌ون بۆ دروستکردنی ناینده ل‌ت‌یان، له پێشه‌وه لیژنه ئیستیقرایه‌کی کرد له‌و ماوه‌یه‌ی که به‌ده‌ستی‌یه‌وه بوو، بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره کارانه تاکه‌یشت به‌رێک‌خستنی لیسته‌ی خواره‌وه:

«فرۆشتن، کرۆشتن، خستن، که‌وتن، گرتن، که‌یشتن، بیستن، پاراستن، هاو‌یشتن، به‌ستن، خه‌وتن، بزووتن، ر‌یستن، گه‌ستن (که‌زتن)، ب‌یشتن (بیژتن)، چ‌یشتن (چه‌شتن)، ر‌یشتن (رشتن)، ئه‌نگوتن، په‌ستن، گ‌لوفتن، ژنه‌وتن، سه‌ره‌وتن، ل‌یستن (لستن)، خواستن، ئه‌نگاوتن، پالاوتن، په‌ستاوتن، قه‌لاشتن، گواستن (گواستنه‌وه)، شوشتن، نووستن، رو‌یشتن، خستن، گوتن، ه‌یشتن، ماشتن، داشتن، ناشتن، هاتن، مشتن، ناخاوتن».

لهم کارانه‌دا به پیتی دهست بژاریک که لیژنه لیتی کردن - ئەمانه‌ی خواره‌وه بهر دهستووریکی بی ته‌گه‌ره ده‌که‌وون:

«کرۆشتن، فرۆشتن، کوشن، کهوتن، بزووتن، بیستن، بهستن، قۆستنه‌وه، خه‌وتن، ریستن، گه‌ستن (که‌زتن)، بێشتن (بێژتن)، چێشتن (چێژتن)، مشتن (مژتن)، رێشتن (رشتن)، ئەنگووتن، په‌ستن، گلۆفتن، ژنه‌وتن، سره‌وتن، لیستن (لستن)».

دروستکردنی کاری ناینده له‌و چا‌و‌گانه به‌ جو‌ریکی گشتی به‌م پتیه‌ ده‌بی:

له‌ پێشه‌وه‌ حه‌رفی موزاره‌عت ئەنجا قه‌دی کار دیت و پیتی (ت)ی کو‌تاییی کار و (ن) چا‌و‌گی ده‌ق‌رتین و ده‌بنه‌:

چا‌و‌گ	رابردو	ناینده
فرۆشتن	فرۆشتم	ده (فرۆش)م
که‌وتن	که‌وتم	ده (که‌و)م
بزووتن	بزووتم	ده (بزوو)م
بیستن	بیستم	ده (بیس)م

هه‌ندێ تێبینی هه‌یه‌ وه‌ک ئەوه‌ی ئەو کارانه‌ی پیتی (ش)یان تێدا‌یه‌، له‌ پێش پیتی (ت)ه‌وه‌، به‌زۆری له‌ موزاریعه‌دا ده‌بن به‌ (ژ)، وه‌ک:

کوشتن	ده‌کوژم
کرۆشتن	ده‌کرۆژم
ناشتن	ده‌نێژم
بێشتن	ده‌بێژم

پیتی (ش) و پیتی (ژ) له‌ یه‌کتیری نزیکن، ده‌شی به‌ یه‌کتیری بگۆڕینه‌وه‌. ئەو ئیحتماله‌ش هه‌یه‌ له‌ بنه‌ڕه‌تا وشه‌کان «کوژتن» و «کرۆژتن» بووبن و پیتی «ژ» تێیاندا گۆرابی به‌ «ش» چونکه‌ پیتی «ژ» له‌گه‌ڵ پیتی «د» زیاتر ده‌گونجیت و پیتی «ش» له‌گه‌ڵ پیتی «ت».

تێبینی دووهم ئەوه‌یه‌ وشه‌ی «به‌ستن» و «بیستن» واده‌بیت موزاریعه‌که‌یان پیتی

«ت» هکەیان دەمیتیت و دەگوتریت «دەبەستم و دەبیستم» و اش دەبیت «ت» هکە دەقرتیت و بە پیتی دەستوور دەبنە «دەبەسم و دەبیسم».

وشە «گەستن» یش لە موزاریعدا «س» هکە دەبیتە «ز» کە ئەویش لە تلفظدا زۆر لە دەنگی (س) نزیکە. ئیمکانیش هەیە وشەکە لە بنەرەدا «گەزتن» بووبیت بەلام «ز» هکە گۆرابیت بە «س» چونکە دەنگی (س) حەز لە دەنگی (ت) دەکات دەنگی (ز) یش حەز لە (د) دەکات.

ئەو چاوانەکانەی کە لە برگەی یەکەم وەیا دوومیاندا پیتی «ا» یان تێدا یە، وەک: «ناشتن، پاراستن، ئەنگاوتن، پالاوتن، بەستاوتن، قەلاشتن، گواستنهوه» دەستوورێکی تایبەتیان هەیە هەموو تێیدا بەشدارن: لە موزاریعدا پیتی (ا) هکە دەقرتیت بە (ئ) و لەسەر قاعیدەی ئەسلی، «تن» هکە دەقرتیت و دەبنە «دەپاریزم، دەئەنگیوم، دەپالێوم، دەپەستیوم، دەقەلێشم، دەگوێزمهوه، دەنێژم».

لە «خواستن، گواستنهوهی» دا دیسان «س» هکە دەبیتە «ز» ئەویش وەک ئەو (س) هە لەمەوپێش لێی دواین. چاوانی «خواستنهوه» بەر ئەم دەستوورە ناکەویت و «ا» هکە ناگۆرێت بە (ئ).

[روونکردنهوه:

لە زۆر لە هەجەدا (گواستنهوه) ش هەر دەبیتە (دەگوێزمهوه) وەک (دەخوێزمهوه). دەتوانم بڵێم ئەم دوو وشەیە دەنگەکانی (ا) تێیاندا دەکەویتە ناو برگەی یەکەمەوه. وشە (دەگوێزمهوه) لە کاری (گوێزانەوه) وه وەرگیراوه و چووێته له ههجه ئاخاوتنه کانهوه.

دەمراستی لیژنە

لە چوار چاوانی «هاتن، ناشتن، ماشت، داشتن» دوو هکە سەرەتا، واتە «هاتن، ناشتن» قاعیدەیان هەیە کە دەبنە «دیم، دەنێژم»: پیتی «ا» لە هەردووکیاندا دەبیتە «ئ» و دوو پیتی «تن» یش دەقرتێن، ئەوەندە هەیە ئایندە «هاتن» کورت کراوەتەوه لە «دەهێم» هوه بووه بە (دیم). ماشت و داشتن دەبن بە «دەمالم و دەدیرم» کە هەردووکیان سازن. بەلام لە زاری کرمانجیی سەرودا وشە ماشت پیتی «ل» ی تێدا یە و «مالشتن». بەو پێیە موزاریعی ئەم وشەیە لە زاری سەرودا

که متر له ئەسلی خۆی دوور که وتووێتەوه. ئایندهی «داشتن» که دەبێتەوه «دەدێرم»
دەگەریتەوه بۆ «دێران»، ئەویش هەر به واتای ئاودانه.

له سێ چاوگی «ڕۆیشتن، شۆشتن، نووستن» ظاهرهیهک دەردهکهوێت وهک
دەستوور که بریتییە لهوه هه‌موو پیتەکانی دواى پیتی «و» ده‌ق‌رتین و
مضارع‌ه‌که‌یان ده‌بێتە «ده‌ڕۆم، ده‌شۆم، ده‌نووم». ئەم قاعیدهیه هەر بۆ ئەو جۆره
چاوگانه ده‌بێت که پیتی «و» له دواى يه‌که‌م پیتی چاوگه‌که‌وه بێت، که که‌وته دواتر
به‌رقاعیده ناکه‌وێت، وهک «گلۆفتن، کرۆشتن، فرۆشتن».

[روونکردنه‌وه:

ئەو چاوگه تائییانه‌ی وهک: په‌ستاوتن، ئەنگاوتن، گواستنه‌وه... که
له برگه‌ی دووه‌میاندا ده‌نگی ئەلف «ا» هه‌یه به‌ر هه‌مان قاعیده‌ی
کاره‌کانی وهک: ژماردن، هه‌ناردن، سپاردن، بواردن،
هه‌ڵپه‌ساردن... هه‌تاد ده‌که‌ون که له‌وانیشدا ده‌نگه‌که‌ی ئەلف «ا»
له ئاینده‌دا ده‌بێتە «ئ» وهک: ده‌ژمێرم، ده‌هه‌نێرم، ده‌سپێرم،
ده‌بوێرم، هه‌ڵده‌په‌سێرم. دیاره له‌م کارانه‌دا که برگه‌ی دووه‌میان
ده‌نگی ئەلفیان تێدايه‌ه‌رق به‌وه ناکرێ ئایا کاره‌کان دالین یاخود
تائی.

ده‌مراستی لیژنه

چی ده‌مێنیتەوه له چاوگه‌کانی که خرا‌نه لیسته‌ی سه‌ره‌وه هه‌موویان شازن و
قاعیده‌ی گشتی نایان گرێته، پێویسته‌ چۆنه‌تی دروستکردنی مضارع‌یان تاک
تاک له‌به‌ر بکری‌ن.

٦- ئەو چاوگانه‌ی که پیتی پێش (ن) چاوگیان پیتی (ا)یه، له هه‌مان کاتیشدا له
جۆری روودان (مطاوعه، وقوع) نین له موزاریعدا ئەلفه‌که‌یان ده‌په‌رێت، وهک:

چاوگ	رابردوو	ئاینده
کتلّان	کتیلام	ده‌کتیلم
وێران	وێرام	ده‌وێرم

لهو جوړه کارانه سهرمراي دوو کاري پيشه وه ئه مانه ي خواره وه شي دوزيوه ته وه
که له م بابه ته بن:

پټوان، کيشان، هه لستان، هيتان، هه لهينجان، کوتان، پټچانه وه، شيلان،
کوښان.

له م کارانه تيبينييه که دهکريت که زوربه يان له جوړي تيپه پڼ، واپي دهچيت
نزيکي کاري تي نه پهر له رووي واتاوه له گهل کاري روودان (مطاوعه)، وای کردوه
سه ليقه ي کوردي خو بپاريژي له وه کاري تي نه پهر بخاته ژير نه وقاعيديه نه کا
شوبه ي کوردي خو بپاريژي له وه کاري تي نه پهر بخاته ژير نه وقاعيديه نه کا
شوبه ي مطاوعه ي لي بکريت. بويه تنيا نه و کاره تي نه پهرانه ي که به ناشکرايي
خو له مطاوعه جودا دهکه نه وه که وتوونه ته بهر نه م قاعيديه.

[روونکردنه وه:]

له ليسته ي سهرمه ته نيا دوو کاري (کوښان و هه لستان) تي
نه پڼ. کاري هه لستان له (هه لوستان) وه وهرگيراه،
ئه سله که شي (وهستان) ه. کاري (وهستان) نه گهر به واتاي (پهک
که وتن له روښتن) بيت، دهکه ويته بهر به شي (مطاوع) و دهبي له
نايندهدا بگوترئ (دهومستيم).

جگه له مانه نه م کارانه ش هه ن که دهنگي نه لف تياندا دهکه ويته
پيش نووني چاوگ و نهک هر (مطاوع) نين، تيپه پيشن:

پټکان، بيژان، نان، هيلان، دان، ديران، [به واتاي ناودان، له
نايندهدا دهبيته دهيرم]، جټوان، کټران، گويزانه وه. [بيگومان هي
تريش چنگ دهکه ون].

جگه له دوو کاري (نان، دان) نه واني تر هه موويان دهستوورين، له
نايندهدا به پټي دهستووري گشتي دهبنه (دهپيکم، دهبيژم،
دههيلم، دهديرم، دهجيوم، دهگيرم، دهگويزمه وه).

کاري نان که دهبيته (دهنيم) له بنه رمتدا (نيان) ه، نه ویش به پټي
دهستوور گوړاوه بو نايده. به لگهي (نيان) له م ډيره شيعره ي

حاجی مهلا عهبدوللا که بۆ شیخ عومهری بیاره‌ی هه‌ناردوه
ده‌رده‌که‌وێت:

«له‌ پاش بۆسیده‌ن و بۆییده‌نی تام»

«نیامه‌ سه‌ر سه‌ر و چاو‌م به‌ ئیکرام»

کاری (دان) که ده‌بیته‌ (ده‌ده‌م) ده‌بوو بیته‌ (ده‌ده‌م). دیاره‌ له‌ کۆندا
رواله‌تیکی تری هه‌بووه‌، که ئێره‌ جێی لیکۆلینه‌وه‌ی نابێته‌وه‌.

له‌ هه‌موو کاران ریزه‌پرتر کاری (مان)ه‌ که له‌ واتادا (مطالع)ه‌
به‌لام له‌ تصریفدا وه‌ک ئه‌و کارانه‌ تصریف ده‌کری که (اندن)یان
پێوه‌یه‌ چونکه‌ ده‌بیته‌ (ده‌میتم) وه‌ک (ده‌چێتم). له‌ فارسیدا
(ماندن)ه‌، ئه‌گه‌ر له‌ کوردیشدا وه‌ها مابایه‌وه‌ تصریفه‌که‌ی
(ده‌میتم)ی هه‌لده‌گرت.

ده‌مراستی لیژنه‌

۷- لیژنه‌ (۶) چاوکی دۆزیه‌وه‌ که پیتی پێش نوونی چاوگیه‌که‌یان (وو) بیته‌، وه‌ک
(دروون، گروون، چوون، بوون، سوون، جوون).

دروون و گروون ده‌که‌ونه‌ به‌ر یه‌ک قاعیده‌ و له‌ موزاریعدا نوونی چاوگیان
ده‌په‌رێت. به‌لام دوو تێبینیان تیدا به‌دی ده‌کریته‌ له‌ چاو چواره‌که‌ی تریان:

تێبینی یه‌که‌م:

ئه‌وه‌یه‌ هه‌ردووکیان تێپه‌رن.

تێبینی دووهم:

ئه‌وه‌یه‌ وه‌ک چواره‌که‌ی تر، واوه‌که‌یان نه‌که‌وتووته‌ دوا‌ی یه‌که‌م پیتی وشه‌که‌،
که‌واته‌ ئه‌م دوو کاره‌ تاقانه‌یه‌ی وا‌وی ده‌ستوورێکی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه‌ و
مضارعه‌که‌یان ده‌بیته‌ (ده‌درووم، ده‌گرووم). له‌ چوار کاره‌که‌ی ترا (چوون و بوون)
واوه‌که‌یان له‌ مضارعدا ده‌قرتێن و ده‌بنه‌ (ده‌چم، ده‌بم). ده‌میته‌وه‌ دوو کاره‌که‌ی
(سوون و جوون) که له‌ مضارعه‌که‌یاندا واوه‌که‌یان ناقرتیت و له‌ رواله‌تدا به‌ر
قاعیده‌ی (چوون) و (بوون) ناکه‌ون و ده‌بنه‌ شاز (ریزه‌ر). به‌لام سه‌رنج ده‌ری

دهخا، ئەسڵەكەيان (ساوين) و (جاوين) بووه، وه ئیستا له هەندێ ناوچەى كوردستان هەر بەم جۆره لهكار دێن. له هەندێ جێگای تریش ئەلفەكەيان قرتاوه و بوون به (سوین) و (جوین). كه حال واییت هەردووکیان بەر قاعیدەى چاوگی یایی دهكەون و بوونهته (دهساوم، دهسووم، دهجاوم، دهجووم) و هیچ کامیکیان له حەقیقەتدا شار نین.

۸- ئەو چاوگانەى كه حەرفى پێش نوونی چاوگیان (د)هیه و زنجیرهى چاوگی كوردی بهو كۆتاییی پێ دیت [چونكه له پێش نوونی چاوگی یا (ا) یا (و) یا (ی) یا (ت) یا (د) دیت] وه بریتین لهمانهى خوارهوه (كردن، بردن، مردن، شۆردن، شەردن، خواردن، بژاردن، ژماردن، بواردن، هاوردن، سپاردن، شاردن، ناردن، هەڵكەندن، هەڵپەساردن، راندن) به سەرئێش دەردهكهوێت كه تاخمیکیان بهر دهستووری دهكەون، ئەو تاخمەش ئەو چاوگانەن كه به (اردن) كۆتاییان دێ به ئیستسناى چاوگی (خواردن) چاوگەكان ئەمانەن:

(بژاردن، ژماردن، بواردن، سپاردن، شاردن، هەناردن، هەڵپەساردن). تێكڕای ئەمانە بهر دهستووری (اندن) دهكەون، كه له مضارعدا ئەلفەكەى دهییت به (ئ) و دال و نوونهكەى دهقرتین، ئیتر دهبنه: دهژیترم، دهژمیترم، دهبوژم، دهسپیترم، دهشیرمهوه، هەڵدەپەسێرم، دههەنێرم [ئەمەى دوايیان، سواوه و بووه به «ناردن - دهنێرم»].

وهك گوتمان چاوگی (خواردن) كه موزاریعهكەى دهییتە (دهخۆم) بیژۆكه دهبوو به پێى قاعیده بێتە (دهخوێرم). له هەندێ شتیه بهشیكى ئەم بنجەى ماوه و دهلێن (دهخۆرم) هەربایی ئەوه له دهستووری لاداوه كه ئەلفەكەى نهكردووه به (ئ) و په‌پاندووێتى.

تێبینیهك لیژمه‌دا دهكریت، ئەویش ئەوهیه لیژنه چاوگی (اندن)ى نهخسته ژێر قاعیدهى چاوگی دالى له‌و رووهوه كه (اندن) تاكه صیغەى تێپه‌پاندنه لێى ده‌وه‌شێته‌وه بخړیتە بهر دهستوورێكى تاییه‌تى، دیاریشه (د)ى (اندن) ئەسلى نییه صیغەى (تێپه‌ر) هێناویه‌تى. به‌ نيسبت چاوگی (راندن) كه له‌ رواله‌تدا به (اندن) كۆتایی دیت و ده‌بوايه مضارعه‌كەى ببوايه (ده‌رێنم) كه‌چى (ده‌پانم)ه، به‌لیكۆڵینه‌وه ده‌رده‌كه‌وێ، له‌ به‌كاره‌ینانی‌شدا هیه چاوگه‌كەى (رانین)ه، كه

مه‌صده‌رتکی یایییه به پتی قاعیده‌ی چاوگی یایی له مضارعدا پئویسته (ین) بپه‌ریت، به‌و پتییه (ده‌رانم) له ده‌ستووری لانداده وهک ده‌ناسم، ده‌زانم.

شردن، بردن، مردن روا‌له‌تیا یه‌کێکه به‌لام وشه‌ی (مردن) له رووی ئه‌وه‌وه که «لازم - تی نه‌په‌» ده‌بیت به‌جودا قسه‌ی لی بکریت (شردن و شو‌ردن) هه‌ردووکیان به‌یه‌ک واتان.

ئه‌و له‌هجه‌یه‌ی «شردن» به‌کار دیتیت له‌ مضارعدا ده‌یکاته‌وه «ده‌شۆم» بۆیه به‌ر قاعیده‌ی (شوشتن) ده‌که‌ویت و لی‌تره به‌ پێشه‌وه قسه‌ی لی کراوه، که‌واته ئه‌م له‌هجه‌یه به‌ریکه‌وت وشه‌ی (شردن) له وشه‌ی (شو‌ردن) هه‌وتی که‌وتوه به‌لام وادیاره به‌ ته‌واوی تیتدا جی‌گه‌ نه‌بووه که ئه‌سلی «شوشتن»ی له‌بیر بباته‌وه بۆیه له‌ مضارعدا ده‌که‌ریته‌وه.

(شو‌ردن) هه‌رچه‌ند چ هه‌و‌ریتی وه‌ک خۆی نییه بۆ خۆی به‌ر قاعیده‌ی وه‌رگرته‌ی مضارع ده‌که‌ویت له‌و رووه‌وه که ده‌بیته «ده‌شۆرم» و دوو پیتی «د، ن»ی لی ده‌قرتیت.

[روونکردنه‌وه:

به‌ پتی لی‌کدانه‌وه‌ی خۆم کاری (ده‌شۆرم) له‌ کاری (شو‌رین) هه‌وه وه‌رگیراوه که ئه‌ویش وه‌ک هه‌موو کارێکی یائی تصریف کراوه. به‌ نمونه (شو‌رین، گو‌رین، کو‌لین، نو‌رین، دۆزینه‌وه - هه‌روه‌هاش نووسین، تاشین، کرین...) سه‌رله‌به‌ریان به‌ قرتانی (ین)ی چاوکه‌که‌یانه ده‌بنه (ده‌شۆرم، ده‌گو‌رم، ده‌کو‌لم، ده‌نو‌رم، ده‌دۆزمه‌وه - ده‌نووسم، ده‌تاشم، ده‌کریم...) ئیتر مضارعی شو‌رینه بۆ شردن و شو‌ردن دیته‌وه.

[ده‌م‌راستی لی‌ژنه]

دوو چاوگی «کردن، بردن» هه‌ردووکیان له‌ مضارعدا یه‌ک صیغه‌یان هه‌یه که ئه‌ویش مانه‌وه‌ی ته‌نیا پیتی یه‌که‌مه و قرتانی هه‌موو پیته‌کانی تر و هاتنی بزۆنیکی لاوه‌کی «ه»یه به‌ دوا ئه‌ودا «ده‌که‌م، ده‌به‌م».

مردن که لازمه‌ خۆی جودا کردووه‌ته‌وه له «کردن و بردن» له‌ مضارعدا به‌ر

قاعیده‌ی قرتانی «د، ن» ده‌ک‌وئیت و ده‌بیتته «ده‌مرم». له غه‌یری ئەم کارانه که خراڤه ژێر قاعیده و باسیان لێ کرا چەند فیعلێکی تر هەن وەک (ویستن) که مضارع‌ه‌که‌ی له به‌کاره‌ێنانی ئیستادا ده‌بیتته (ده‌مه‌وێ) و بیژۆکه، یاخۆت هەندی کار کو‌تایییان به ئەلف دیت و به‌ر قاعیده‌ی چاوگی ئەلفی ناکه‌ون یاخود هەندی کاری تر به ئیستیقرا معلوم ده‌کریت که دارشتنێکی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، تیکرای ئەم کارانه به‌جێ هه‌شتران بۆ لیکۆلینه‌وه له دوا‌ڕۆژدا.

لیژنه له دارشتنی (کاری ئاینده) بووه‌وه و به پێ‌ویستی نه‌زانی له‌وه زیاتر درێژه‌ی پێ بدات، ئەوه‌نده هه‌یه لیژنه له‌و باوه‌ڕه‌دایه که چۆنیتیی دارشتنی کاری ئاینده و ریزه‌په‌رکانی و چوونه ناو ورده‌کاریی ئەو باسه‌وه فه‌رمانی‌کی یه‌کجار درێژه و خۆته‌رخانکردن‌کی ته‌واوی ده‌وئیت، له‌به‌ر ئەوه چی تر له‌سه‌ر دارشتنی کاری ئاینده نه‌پۆشیت به‌لام ده‌بی ئەم تێبینیه گرنگی خواره‌وه بخاته به‌رچاو:

له‌و ده‌ست‌و‌وانه‌ی که باس کران بۆ دارشتنی کاری ئاینده به‌ نیه‌سه‌ت که‌سی سییه‌می تاکه‌وه چەند ده‌ست‌و‌و‌ری‌کی تایبه‌تی هه‌یه له‌ هی که‌سه‌کانی تر جودا ده‌بنه‌وه.

ده‌دیتریت له هه‌موو کاره‌کانی ئاینده‌دا بۆ که‌سانی یه‌که‌می تاک و کۆ و دووه‌می تاک و کۆ و سییه‌می کۆ پیتی پێش (راناو) له کاره‌که‌دا بۆ هه‌موو که‌سه‌کان یه‌ک پیتته، وه‌ک:

ده‌خۆم - ده‌خۆین

ده‌خۆیت - ده‌خۆین

ده‌خۆن

ده‌که‌م - ده‌که‌ین

ده‌که‌یت - ده‌که‌ن

ده‌که‌ن

ده‌فرم - ده‌فرین

ده‌فریت - ده‌فرین

ده‌فرن

به لَام پیتی پیش ئم راناوانه له کاری کهسی سییه می تاکدا به ئه غلب
دهگورتیت و له هی کهسهکانی تر جودا دهیتته وه و دهگورتی:

دهخوات

دهکات

دهفیت

لیژنه به ئیستیقرا گهیشته دۆزینه وهی دهستوور بۆ جووری گۆرانی ئه و پیتانهی
که گوتمان دهکهونه پیش راناوی کهسهکانه وه:

دهستووری یه کهم:

هموو ئه و چاوانه ی که پیتان دهگورتیت چاوی (ئهلفی) تپه پ بن یا تپ نه پ
بن، تپ نه په پری عاده تی یا مطاوعه بن، له کاری ئاینده دا بۆ کهسی سییه می تاک
ئهلفه که ی دهیت به (ئ)، وهک:

خووسان سووتان رمان (ئه مانه مطاوعه ن)

هه لستان (ئه مه تپ نه په پری عاده تییه)

کتلان پیتان شیلان (ئه مانه تپه پرن)

له و چاوانه دا صیغه ی کهسی سییه می تاک له ئاینده دا ئهلفه که یان دهیت به (ئ)
و دهگورتیت:

دهخووسی

دهرمی

هه لدهستی

دهکتلی

دهپتوی

دهستووری دووه م:

بۆ دارپشتنی صیغه ی مضارعی کهسی سییه می تاک له چاوی غهیر ئهلفی
دهبئ سهیری صیغه ی مضارعی کهسهکانی تر بکرتیت، له وانه وه صیغه ی کهسی
سییه می تاک بدۆزیتته وه. لیژنه دهستوور که دهیت به دوو به شه وه:

۱- ئىستىقرا دەرى دەخات كەوا لەو كارە موزاريعانەى كە پىتى پىش راناوہ
كەسىيەكان (ۆ) ياخوت (ە) بوو، بۆ كەسى سىيەمى تاك ئەلفىك بە دوا
واوہكەدا دىت و (ە)كەش بۆ خۆى دەبىتە (ا). بۆ نمونە:

دەخۆم دەخوا^(۱)

دەرۆم دەرۋا

دەكەم دەكا

دەخەوم دەخا

۲- ديسانەوہ ئىستىقرا دەرى دەخات كە ھەموو كارەكانى تر بۆ كەسى سىيەمى
تاك كۆتايىيان وەك چاۋگە ئەلفىيەكان بە (ئ) دىت، وەك:

دەچم دەچى

دەمرم دەمرى

دەفرم دەفرى

(۱) نوورى عەلى ئەمىن دەلىت وەك لەمەوبەر روونم كردووەتەوہ، ئەگەر كارى نايندە
رەگەكەى كۆتايىيى بە پىتە بزۆينى (ۆ، ە) ھات وەك ئەو مىسالانەى سەرەوہ لە صىغە
كەسىيەكانى تردا جگە لە صىغەى كەسى سىيەم، ئەوا لە صىغەى كەسى سىيەمدا
لەبەر گرانىي تلفظ پىتە بزۆينى (ۆ) دەبىت بە (و)، وە پىتە بزۆينى (ە) دەبىت بە (ا) وە
راناۋى (ا) يا (ات) دەلكىترىت بەو كارە مضارعانەوہ كە كۆتايىيان بە پىتە بزۆينى
(ۆ) دى، وە ھىچ يا (ت) دەلكىترىت بەوانەى كۆتايىيان بە (ە) دىت، چونكە دوو ڤاۋل
زەحمەتە بگەنە يەك.

[روونكرىنەوہ:

كارى (خستن) لە زۆر لەھجەدا (يەخستن، يىخستن)ە. لە بەستەدا ھەيە:

ھات كاروانى كەرداران

يىخستيان لە بن داران

لى دهن دەردى ھەلۆكى

صىغەى نايندەشى دەبىتە (دەيەخى - دەيىخى). لەمەدا ئەم تەعەللىلەى

بە دوايەكتردا ھاتنى دوو بزۆين جىيى نايتەوہ.

دەمراستى لىژنە]

دهبهستم دهبهستی

دهکهوم دهکهوی

ئهمانهی که لئی دواين تایبهتی زاری کرمانجیی خواروون، بهلام تایبهتییهکانی زاری کرمانجیی سهروو له دارشتنی صیغهیی کهسی سییهمی تاک له لایهن ماموستا سادق بههائهینهوه ئاماده کراوه وهک لای خوارهوه:

۱- له بههیدنان: (ت) وهکو (پاشگر) ئیزافه دهکری بهسهه بناغهیی کار (فعل): مان - دمینت، کۆلان - دکۆلت، کیتلان - دکیتلت، رویشیان - دروشییت، هلدان - هلدت.

۲- له بۆتان: (ه) وهکو پاشگر ئیزافه دهکری بهسهه بناغهیی کار (فعل): مان - دمین، کۆلان - دکۆله، کیتلان - دکیتله، رویشیان - درویشه، هلدان - هلدده. [روونکردنهوه:

وا دهزانم باسهکه له زاری کرمانجیی سهروودا پتری بهبههوه ههیه.

دهمپراستی لیژنه]

کاری فهрман

۱- کاری فهрман له رووی دارشتنهوه: ههتا ئیستا ئهو کتیبانهیی که بۆ رێزمانی کوردی دانراون باسی کاری ئهمریان لهگهڵ کاتهکانی کاردا باس کردوه لهسهه شیوهی عههههیی، جا ئیمهش پیش ئهوهی بیینه سهه باسکردنی پیویسته بریاریک بدهین دهههههیی ئهوهی ئایا ههه لهسهه شیوهی کۆن پرۆین و له تهک کاتهکانی تردا باسی بکهین یا لهو کاتهکانی جودا بکهینهوه و بهتیا باسی بکهین، یان بیخهینه پال باسیکی تر؟

ماموستا سههید سدقی له لاپهههه (۳۶)ی مختصری صرف و نحوی کوردیدا، له تهک فیعلدا و له باسی کاتهکانی کاردا لئی دهههههه و دههههههه فعل چوار بهههه:

۱- فعل ماضی.

۲- فعلی حال.

۳- فعلی ئیستیقال.

وه به‌م جوړه‌ش ته‌عریفی کاری ئه‌مر ده‌کات:

«فعلی ئه‌مر - فعلیکه طلب کرده‌ویی وهیا طلب منع بوون له کرده‌ووییکی پی بکړیت».

نووری عه‌لی ئه‌مین له لاپه‌ره (١٣٣) ی قواعدی زمانی کوردی سالی ١٩٥٨ دا،
 ئه‌ویش له‌ته‌که زهمانه‌کانی کاردا باسی ده‌کات و ده‌لټ کاری ئه‌مر:
 «ئو فرمانه‌یه که داوای روودانی کرده‌ووییکی پی ئه‌کړی له دواي ئاخاوتن
 یه‌کسه‌ر، وه‌ک:

بنووسه بنووسن

بکړه بکړن

دکتور عبدالنعیم محمد حسنین ماموستای زمانی فارسی له جامع‌ی عین
 شمس له کتبی (قواعد اللغة الفارسیة) ی ١٩٧٠، ئم کاره له‌گه‌ل زهمانه‌کانی
 کاردا باس ناکات (به‌تایبه‌تی رابوردو) و به‌جیا لټی ده‌دویت و ده‌لټ کاری ئه‌مر
 و مضارع - ئیخباری و ئیلزامی - دعا له ره‌گی کار (المادة الأصلية) وهرده‌گړیت:
 کردن کن بکن می‌کنم

له زمانی ئینگلیزیدا کاری ئه‌مر imperaive mood به‌ته‌نیا و دوا به‌ دواي کار
 باسی ده‌کات.

کوردوئیفیش له کتبی [گرامه‌تیکا زمانی کوردی بو‌نا درس‌خانیدا (٥ - ٨)] له
 لاپه‌ره ١٣٥ دا له‌سه‌ر کاری ئه‌مر، ده‌لټ:
 «ته‌حرئ فرمانی (فعل امر). ته‌حرئ فرمانی نیشان دکه فرمانکړنی ئو
 کفش دکه کویه‌ک ئه‌مر دکه سه‌ر ئی دنی».

ماموستا توفیق وه‌بی له لاپه‌ره (٣٨) ده‌ستووری زمانی کوردی به‌رگی دوهم
 دوا به‌ دواي مضارعی ئینشائی و پټش رابردووی رووتی ئیخباری دهرباره‌ی ئه‌مر
 ده‌لټ:

«ئه‌داتی صیغه ئه‌خریته پټش ره‌گه‌وه، وه بو‌ناوه پټوونوساوه‌کان ئه‌خریته دواي
 ره‌گه‌وه»، وه‌ک:

بکهوم بکهوین

بکهوه بکهون

بکهوئ بکهون

دوا ئەم نمایشته لیژنه هاته سەر دەربرینی قەناعەتی خۆی لە بارەى ئەو بەشەى ئاخواوتن که تا ئیستا پتی گوتراوه (فعل امر - فرمانی داخوازی - ئیمپەرەتیف imperative - تەحریری فەرمانی، یا هەر زاراوهیێکی تری بۆ بەکار هاتبێت).

۱- لە رووی زاراوهوه لیژنه لەو باوه‌ڕه‌دايه که سروشتی ئەم ئاخواوتنه له بنه‌په‌دا سروشتیێکی ئەمریه‌ بۆیه‌ وای په‌سه‌ند کرد که زاراوه‌ی (فەرمان)ی بۆ به‌کار بێت. دیاره‌ کوردیش له‌ کۆنه‌وه‌ وشه‌ی (فهرموون، فرمان)ی بۆ مه‌به‌ستی (ئەمر) داھێناوه‌. وه‌ک له‌ مونا‌قه‌شه‌ی لی‌ره‌ به‌ پێشه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت (فەرمان) خۆی یه‌کێکه‌ له‌ به‌شه‌کانی (کار) به‌و پتیه‌ زاراوه‌ی ته‌واوی ئەم به‌شه‌ ده‌بێته‌ (کاری فەرمان).

۲- له‌ رووی ئیسه‌پاتی (فع‌لیه‌)تی ئەم به‌شه‌ی ئاخواوتن، لیژنه‌ ئەم راستییانه‌ی تێدا ده‌ست نیشان کرد:

أ- ته‌سریفی وه‌ک هه‌موو کاریک به‌ هه‌موو که‌سه‌کانیه‌وه‌ له‌ هه‌موو وشه‌کاندا دیاره‌.

ب- کات به‌شێکی واتای (کاری فەرمان)ه‌، هه‌رچه‌ند کاته‌که‌ خۆی له‌ خۆیدا مه‌به‌ستی قسه‌که‌ریش نه‌بێت. سه‌ره‌رای ئەمه‌ شتیکی ئاشکرایه‌، که‌ وا کاته‌که‌ بۆ ئیستا و له‌مه‌ولايه‌ نه‌ک را‌بردوو.

ج- نیشانه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ که‌ له‌ پێش وشه‌که‌وه‌ دێت، هه‌روه‌ک کاری مضارع نیشانی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌.

ه- ئاشکرا بوونی (فع‌لیه‌)تی له‌وه‌ زیاتر دیار ده‌که‌وێت که‌ واتا‌که‌ی به‌ر مفهومی نیشانی ده‌که‌وێت نه‌ک ئیخباری.

تێبینی:

له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا که‌ لیژنه‌ زاراوه‌ی (کاری فەرمان)ی هه‌لبێژارد بۆ ئەم به‌شه‌ی

ئاخاوتن، ئاگادارى ئوھىيە كە لە غەيرى واتاي (فەرمان) واتاي تىرىش رادەگەيەنیت، بەپىي جىگە و دەلالەتى ھەلۈست، يا بە ھۆى ھىنانە ناوى ئامراى تايبەتییەو، ۋەك:

پارانهو، داخوای، تكا، تووك لیكردن، دۆعا بۆ كردن، ھەتاد... ئەم راستییانەش ۋەھا رادەگەيەنن كەوا (كارى فەرمان) دوو جۆرى لە يەكتر جودای ھەيە:

جۆرى يەكەم - فەرمانى صریح:

كە ئەمە تەنیا لەگەل كەسى دووھدا بەكار دیت و صیغەى تايبەتیی خۆیشى ھەيە، ۋەك:

بکە بکەن

برۆ برۆن

بژی بژی

بنوو بنوون

لەم صیغەيە راناوى كەسى دووھى تاك دەرناكەویت [بەلام بەلاى- نوورى عەلى ئەمین- ۋە لە كەسى دووھى تاكدا ئەو فەرمانانەى كە كۆتايیيان بە (ە) دیت - ۋەك- بنووسە، بكړه، بگره، بتاشه- بزۆتنەكەيان راناوه].

جۆرى دووھم - فەرمانى ناصریح:

ئەم صیغەيە بۆ ھەموو كەسەكان بەكار دیت، تەنانەت بۆ كەسى دووھى تاك راناوھكەشى دیتەو، واتە لەم صیغەيەدا راناوى كەسى دووھى تاك ھەزف ناكریت، ۋەك لە صیغەى فەرمانى صریحدا ھەزف كرا، بۆ نمونە:

برۆیت برۆن

برۆم برۆین

بروات برۆن

بیستیت بیستن

ببيستم ببيستين

ببيستيت ببيستن

[روونکردنه وه:

ئەگەر بسەلمێنین بزوتینی کۆتاییی (بکە، بدە...) راناو دەبێ بڵێین
لە وشەکانی (بکەیت، بدەیت...) دوو راناو ھەیە...

دەمراستی لیژنە]

لیژنە لە دانانی زاراوەی فەرمانی ناصریح بۆ ئەم جوۆرە صیغەیە تێبینیی ئەم
راستییهی کرد، کە وا بێ گومان فەرمانی صریح لە بنەرەتدا بۆ مخاطب (کەسی
دووەم) داناو، ھەر ھەمان راستیی ھۆی ئەمە بوو کە دیتمان بۆ کەسی دووەمی
تاک لە صیغەی فەرمانی صریحدا پێویست نەبوو بە راناوی لکاو (مامۆستا
مەسعوود ناوی ناو راناوی چالاک و دکتۆرە نەسرینیش پتی گوتوو راناوی بزێو)
کەچی لە ناصریحدا راناو کە کەرایەو بۆ ناو کارەکە.

ئێستیقرا دەری دمخات کە دارشتنی صیغەی فەرمانی ناصریح بۆ ھەموو
کەسەکان (بێ بیژۆک) بریتییه لەو صیغەی مضارع ئیشارەتە کە دەگۆرێت بە
ئیشارەتی ئەمرو بەس، وەک:

دەخۆیت بخۆیت

دەخۆن بخۆن

دەخۆم بخۆم

دەخۆین بخۆین

دەخوات بخوات

دەخۆن بخۆن

بە نێسبەت صیغەی فەرمانی صریحەو دەستوورە کە بۆ کەسی دووەمی کۆ
ناگۆرێت بە لām بۆ کەسی دووەمی تاک وادەبێت دەستوورە کە بەردەوام دەبێت و
واش دەبێت دەگۆرێت و دەبێتە ریزەر.

دهستووری یه که م:

ئو کاره مضارعانه ی پیش راناوهکانیان کۆتایییان به بزۆینی (ۆ، وو، ی، ه) دیت راناوهکهیان دهقرتیت و دهبنه صیغه ی فرمانی صریح، وهک:

دهخۆیت	بخۆ
دهنوویت	بنوو
دهسووتییت	بسووتی
دهکهیت	بکه

[روونکردنه وه:

ئو کارانه ی که له مضارعدا پیتی پیش راناویان پیتی (ی) ه وهک: (دهژیم، دهژین)، له فرمانی صریحدا دهبیته وه (بژی). به لام کاری وهک (دهنووسیت، دهجیت) هه رفه که ی (ی) تییاندا راناوی که سی دووه می تاکه، له که سه کانی تردا بزر دهبیته وهک (دهنووسم، دهچم، دهنووسن، دهچن...) له بۆیه کاری فرمانی صریحیان دهبیته (بنووسه، بچوو).

دهمراستی لیژنه]

دهستووری دووه م:

له غهیری ئه م کارانه دا راناوهکه دهقرتیت و بزۆینی (ه) دهخریته کۆتاییی کاره که وه، وهک

دهکریت	بکړه
دهگریت	بگره
دهکیلیت	بکیله
دهفریت	بفره
دهمریت	بمره
دهخریت	بخزه
دهخهویت	بخهوه

ههتا ئیستا لیژنه تاقه کاریکی دۆزیوهتهوه که «بیژۆک» بیت و بهر ئەم دهستوره نهکهویت، ئەویش کاری (چوون)، که به پتی دهستور دهبوايه مضارعی (دهچیت) له فهرمانی صریحدا بیته (بچه)، کهچی له زۆربهی زارهکانی کوردیدا واوی پیش نوونی چاوگ دیتهوه ناو صیغهکهوه و دهگوتریت (بچوو، بچۆ). له ههندی لههجهی کوردیشدا دهگوتریت به (بچه) به پتی قاعیدهی دووهم:

لهم صیغههی فهرمانی صریحدا لیژنه سهرهنجی بۆ ئەوه پۆیی کهوا رهنگه له بنهپهتا ههموو یا زۆربهی کارهکان بۆ کهسی دووهمی تاک کۆتایییان به بزوتنی (ه) هاتبیت، ئەم بزوتنه ههتا ئیستاش له ههندی لههجهدا ناوناو خۆی به دیار دهخات لهگهڵی لهو کارانهی که له لههجهی تردا دهرناکهوئ، وهک ئەوهی که دهگوتریت (بنوه) له جیاتی (بنوو). له زاری بۆتاندا وهک مامۆستا سادق بههائەدین دهلێت (بخوه) دهگوتریت له جیاتی (بخۆ).

هاتنی حهرفی ئەمر له سهرهتای فهرمانی کاری سادهدا شتیکی پتویسته، بهلام که کارهکه له سادهیی شۆرا، دهشیت حهرفی ئەمر بمینیتهوه و دهشیت بشقرتیت، وهک:

ههلبگره	ههلبگره
تیی بکۆشه	تیی کۆشه
ههلبخهلهتیم	ههلبخهلهتیم
دابچلهکتین	دابچلهکتین
سهریکهوه	سهریکهوه

تیبینی:

لهو زارانهی کرمانجیی ژێروودا که پاشگری «وه» به پیشگر دیته ناو کارهوه حهرفی «فهرمان» دهقرتیت، وهک:

وهخۆ

وهده

لێرهدا ئەم زارانه لهگهڵ زاری کرمانجیی سهروو یهکدی دهگرنهوه. له زاری

له دوا تهواوبوونی لیکۆلینهوه له کاری رابردوو، لیژنه هاته سهر توژینهوهی له کاری ئاینده (مضارع). بۆ ئهم مهبهسته لیژنه گهراپهوه بۆ ئهو تهعریفانهی که له کتێبه جودا جودا کانی ریزماندا باس کراون. دیسان لیژنه به پتویستی زانی تهعریفیک بپنێتهوه، که هم لهگهڵ تهعریفی کاری رابردوودا هاوئاهاهنگ بیت، هم دهرفتهی رهخنه لێگرتهی نه دا:

«کاری ئاینده، ئهو کارهیه کاتهکهی ئیستا یا له مهودوا دیت».

به لای لیژنهوه ئهم تهعریفهش وهک هینهکهی پیشوو پر به پتستی مهبهسته.

[روونکردنهوه:

دهتوانرێ، له رێی بهراوردکردن لهگهڵ تهعریفی کاری رابردوودا

بگوترێ «کاری ئاینده ئهو کارهیه کاتهکهی بهسهه نهچوویت».

ئهم گوتهیهی «بهسهه نهچوویت» ئیستا و دواتریش دهگرێتهوه.

دهمراستی لیژنه]

دروستکردنی کاری ئاینده:

لیژنه هاته سهه جۆری وهرگرتهی کاری ئاینده؛ جارێ لهوه کۆلییهوه که ئایا کاری ئاینده له چاوگ یا له کاری رابردوو یا رهگی کار وهردهگیریت. له دوا موناقهشهیهکی زۆر و ئیستیقراي گهلیک له کارهکانی زمانی کوردی لیژنه گهیشه ئهو باوهه که وا دروستکردنی کاری ئاینده له کوردیدا تابع به یهک دهستوو نییه، وه لیکۆلینهوهی ئهو باسه رێگه بۆ تاکهیاک رای دهرناکات. بۆ روونکردنهوه دهلێن لێره به پیشهوه نووسهران گوتووایه کاری ئاینده دهشی له سی رێگهوه وهرگیری:

۱- رێی چاوگ.

۲- رێی کاری رابردوو.

۳- رێی رهگی کار.

بهلام لیژنه که هات ئهم قاعیدانهی تهطبیق کرد بهسهه نمونهی کارهکانی

کوردي بۆي دهرکهوت ئەو کارانه هه موویان یهک جوړ نین له لایه نی چۆنیتیی مانه وهی رهگیان، وهیا نیسبهتی کاری رابردوو له گهڵ ئایندهدا، هه ر تاقمیک له کاری کوردي مومکینه بۆ خویمان بکهونه ژیر قاعیدهیهک که زۆر جودا بیت له قاعیدهی تاقمیکێ تر، دهست نیشانکردنی ئەو جوړه تاقمانه و تابع بوونیان به دهستووریکێ تایبهتی خویمان، بهنده به ئیستیقراي زۆریهی کارهکان له زمانی کوردیدا، که ئەمهش تا ئیستا کهس نهیکردوه (بایی ئەوه که لیژنه ئاگادار بیت) وه کردنیشی کاتیکێ درێژتری دهوێت له و کاتهی که لیژنه به دهستییه وه هیه، له بهر ئەوه لیژنه هاته سه ر ئەو قه ناعه ته که و ئیشیک ئیستا له ئیمکاندا بیت بکریت له باره ی دانانی دهستوور بۆ کاری ئاینده له کوردیدا ئەوهیه که قاعیده ی بیگومان (مطرد) باس بکریت و دهستووری بۆ دابنریت. ئەو دهستوورانه ی که شازیان (ریزه پ) تی دهکهوێت، وهیا دهشی پێیان بگوتریت (سهماعی) بخریته دواتر.

له و قاعیدانه ی که گومانیان تیدا نییه له دروستکردنی کاری ئایندهدا ئەمانه ن:

۱- کاری ئاینده له کوردیدا عه لامهتی تایبهتی خو ی هیه که ئه ویش (ده)یه، که دهکهوێته سه رهتای کارهکه وه. له شێوه ی ناوچه ی سلیمانیدا ئەم (ده)یه به (ئه) تلفظ دهکریت، ههروه ها له ناوچه ی ئه رده لانی ش. لیژنه وا به باش ده زانی ت دۆزینه وهی هۆی ئەم گۆرانه له (ده) وه بۆ (ئه) به جی بهی لریت بۆ دراسه یهکی قوولتر^(۱).

له شێوه ی کرمانجی سه روودا ئەم (ده)یه به (د - di) تلفظ دهکریت، ئەمانه ش نمونه ی هه رسی جوړی عه لامه ته که:

دهچم ئه رۆم دکړم

پێویسته لیژهدا دووباره ی بکهینه وه له شێوه ی کرمانجی سه روودا له صیغه ی داهاتوو (مستقبل) له جیاتی (د) ئامرازی (دی) به کار دیت، وه که:

دی چم

دی کړم

(۱) مامۆستا توفیق وهبی ئەم لیكۆلینه وهیه ی کردوه له و گوتاره ی که له بهرگی یه که می گۆفاری کۆردا بلاویوووه له ژیر ناو نیشانی (ئه سلی پیته قالبی «ئه» ی شێوه ی سلیمانی).

کرمانجیی سه‌روودا دروستکردنی فه‌رمان - صریح و ناصریح - وه‌کو زاری
کرمانجیی خوارووه، به‌لام که:

(قه) وه‌کو پیش‌گر به کاروه نووسا یاخود پیش‌گریک وه‌ک (را، دا، هل، هه‌ل،
پۆ... هتد) نه‌وسا پیش‌گره‌که، شوینی (ب) ده‌گریت، وه‌ک:

قه‌خارن قه‌خۆ

قه‌روتن قه‌روژه

هه‌روه‌ها:

پادان پاده

دادان داده

هه‌لپه‌پین هه‌لپه‌په

پۆکردن پۆکه

هه‌روه‌ها کاری (چوون) له کرمانجیدا بیژۆکه و فه‌رمانه‌که‌ی نه‌مه‌یه:

هه‌په هه‌پن

هه‌پۆ هه‌پۆن

سرنج ده‌ری ده‌خات که‌وا له‌گه‌ل صیغه‌ی فه‌رمانی ناصریحدا، ئامرازیک به‌کار
دیت که له‌گه‌ل هی صریحدا به‌کار نایه‌ت ئه‌ویش ئامرازی (با)یه، وه‌ک ده‌گوتريت:

بابرۆم بابرۆین

بابرۆا بابرۆن

بابرۆیت بابرۆن

واش ده‌بیت ئه‌م ئامرازه شکلیکی لیک‌دراوی ده‌بیت بۆ صیغه‌ی ناصریح به‌کار
دیت، وه‌ک:

ده‌بابرۆین - ده‌بابرۆن... هه‌تاد.

به‌لام که‌رتی یه‌که‌می ئه‌م ئامرازه لیک‌دراوه (ده) هه‌ر له‌گه‌ل ناصریحدا به‌کار
نایه‌ت بگره نه‌وسا بۆ صیغه‌ی صریحیش به‌کار دیت، وه‌کو:

ده‌برۆ - ده‌برۆن

له زاری کرمانجیی سه‌روودا له جیاتی (با) ئامرازی (بلا، دا) به‌کار دیت، وه‌ک:

بلاچین - بلاچن

دابچین - دابچم

ههروهه له جياتى (دهبا) وشهى (دیدا) بهكار دیت، وهك:

دیدا برۆین دیدا برۆم

تیبینی:

دهكریت له وهرامى فهرماندا كارى مضارغ و كارى رابردوو بهكار بهیتریت،
وهك كه يهكێك بلێ (برۆ، دهبرۆ) ئهوكهسهى فهرمانهكهى بهسهردا كراوه دهلی:
وادهبرۆم یاخود وا رۆیشتم، ئیتر بێ گومان دهبرینی مهبهست به صیغهى ماضى،
وهیا مضارع ههرجاره به پێى جیگا واتای تایبهتى خۆى دهبیست؛ وا دهبیست له
وهرامدا له جياتى «وارۆیشتم» له ههندێ لههجه و شوێندا دهگوتریت:

(ئهوا رۆیشتم، ئهوه رۆیشتم) كه ههموویان به يهك واتان. له كرمانجی
سهروودا له جياتى (وا، ئهوا، ئهوه) وشهى (ئهفه) بهكار دیت، وهك:

ئهفه ئهزى دى خۆم

ئهفه ئهزى دى چم

له كرمانجی سهرووشدا وا دهبیست وهرامى فهرمان به صیغهى ماضى دهبیست،
وهك: (ئهفه ئهزى گهريام) له وهرامى كهسێكدا كه پێى بلاییت (وازی لى بینه).

بهكارهێنانى كارى فهرمان بهپێى مهبهست

ههرحهند له بنهڕهتا ئهم صیغهیه بۆ فهرمانه بهلام بۆ گهلى مهبهسیت تریش
بهكار دیت، وا دیاره له (زمان)دا صیغهیهك كه بۆ مهبهستیكى تایبهتى دادهنریت
به پێى بهرهوژوور چوون و فرهوانبوونی فیکر و هۆش له ئهنجامى گۆرانی
كۆمهلايهتیدا ئهم صیغهیه مساحهى فرهوانتری پێ دهگیریتهوه بۆ دهبرینی واتای
تازه داهاتوو. لهگهڵ ئهمشدا خزمایهتییهك ههردهمینیت له نیوانى واتای ئهصلی
و واتاکانى تازهداهاتوودا.

لهم واتایانهى كه له ئهنجامى گۆرانی كۆمهلايهتیدا هاتوونهته ناو صیغهى
فهرمانهوه ههست بهوه دهكریت كه له ناو ههموویاندا جۆرێك (داخوازی) ههیه كه
ههركه خۆى مهبهسته له فرمان پێكردن.

به دوا واتای ئه مردا ئهم واتايه نهش له صيغه‌ی فرمان دینه بهر چاو:

۱- پارانه‌وه‌ی، وهک (خوايه ليم خوش بيت)

۲- دؤعا، وهک (سه‌رکه‌وتووبيت)

۳- تووک ليکردن (الدعاء بالشر)، وهک:

مالت بشيوت

خانه‌ت ويران بيت

۴- ئيزندان. وهک (برۆ بۆ سينهما، ئهمه پاره و نانی پێ بخۆ)

۵- ئيزن خواستن، وهک (پيم ده‌ده‌ی برۆم. ئه‌رێ فلان كه‌س بنوی)

نه‌هی کاری فرمان:

کاری فرمان كه‌ رواڵه‌تێکی ئیجابیه رواڵه‌تێکی سه‌لیشی هه‌یه، كه‌ پێی ده‌لێن (نه‌هی). صیغه‌ی نه‌هی سه‌رله‌به‌ری وه‌ک صیغه‌ی «فرمان» وایه له‌وه رووه‌وه كه‌ ئه‌ویش نه‌هی صریح و هی نا‌صریحی هه‌یه.

نه‌هی صریح:

ئهم صیغه‌یه ئه‌ویش وه‌ک فرمانی صریح ته‌نیا بۆ كه‌سی دووه‌مه:

۱- ئه‌داته‌كه‌ی تایبه‌تی كه‌ ئه‌داتی (مه‌)یه.

۲- پاناوی كه‌سی دووه‌می تیدا به‌ دیار ناكه‌وت، بۆ نمونه:

برۆ مه‌رۆ

ببینه مه‌بینه

بچن مه‌چن

نه‌هی نا‌صریح:

له‌م صیغه‌یه‌دا هه‌موو كه‌سه‌كان تیدا وه‌ک یه‌ك به‌شدارن، ئامرازه‌كه‌شی (نه‌)یه، بۆ نمونه:

برۆم نه‌رۆم

برۆین نه‌رۆین

بروات نه پروات

بروڻ نه پروڻ

بروڻيت نه پروڻيت

بروڻ نه پروڻ

ئهم صيغهي نه هييش وهڪ فرمان به هردوو شيوهي صريح و ناصريحيه وه به پتي جيگه بڻ مه بهستي جوداجودا بهڪار ديت به لام كه واتاي صيغهي ئهمر بڻ دؤعا بو له نه هيدا دهبيت به (تووک ليڪردن) به پيچوانهش، كه ئهمر كه بڻ (تووک ليڪردن) بو، نه هييهڪهي دهبيت دؤعا بڻ كردن، وهڪ:

سهرڪه وڻيت سهرنهڪه وڻيت

بمرڻيت نه مرڻيت

تتيبيني (۱):

کاتيک ئامرازي نهفي ديتي پيش کاري ئاينده ئيشارهي مضارعت تي دهچيت، كه ئامرازي نه هيش ديتي سهر «فرمان» ئيشارهي ئهمر تي دهچيت، وهڪ:

دهروا ناروا

بروا نه روا

تتيبيني (۲):

به لام له کورديدا جوڙيک نهفي و نه هي هيه كهوا زور له واتاي و neither نزیکه، ئيشارتهڪهي له گهل هي مضارع و ئهمردا کو دهبيت وه و تبيان نابا، بڻ نمونه دهگوتريت:

نه دي نه دهروا (بڻ نهفي)

نه بيت نه بروات (بڻ نه هي)

له شيوهي کرمانجيي سهروودا، نه هي صريح ناصريح ئه شيت به ئامرازي (مه) و (نه) بيت، وهڪ:

نه خو مه خو (بڻ صريح)

نه خوي مه خوي (بڻ ناصريح)

به لام له ناوچهي بادينادا تهنيا ئيشارهي (نه) بهڪار ديت، وهڪ:

نهخۆ (بۆ صریح)

نهخۆی (بۆ ناصریح)

له دوا ئهمه و له دوا لیکۆلینهوه و وردبوونهوه و لیدوانتیکی زۆر دوور و درێژ و هه‌ڵسه‌نگاندنی ته‌عریفی «کار»، له‌لایهن ئەندامانی لیژنه‌وه ئهم ته‌عریفه‌ی خواره‌وه بۆ «کاری فه‌رمان» په‌سه‌ند کرا:

«کاری فه‌رمان ئه‌و کاره‌یه داوا‌ی روودانێک ده‌کات داوا‌ی ئا‌خاوتن».

لیژنه‌ له‌به‌ر ئهم هۆ‌یا‌نه‌ی خواره‌وه ئه‌و ته‌عریفه‌ی په‌سه‌ند کرد:

۱- که‌ گو‌ترا (ئ‌ه‌و کاره‌یه) هه‌موو تاییه‌تییه‌کانی کار وه‌ک کات و صیغه ده‌گرێته‌وه.

۲- وشه‌ی (داوا) بۆ فه‌رمان و دوعا و تووک لیک‌کردن و ئا‌وات و خواستن و هه‌موو واتا‌کانی تری فه‌رمان که‌ له‌ پێشه‌وه لێ‌ی دوا‌ین ده‌ست ده‌دات.

۳- وشه‌ی (روودان) کاری تێ نه‌په‌ر و تێپه‌ر و مطا‌وعه ده‌گرێته‌وه.

۴- ده‌سته‌واژه‌ی (داوا‌ی ئا‌خاوتن) جو‌رێک له‌ جو‌ره‌کانی رابردووی ئینشائی که‌ ئه‌ویش ئا‌واتی تێدا‌یه له‌م ته‌عریفه‌ ده‌رده‌ها‌و‌زێت، صیغه‌که‌شی ئه‌مه‌یه (ب‌چو‌وما‌یه، ب‌م‌کردایه).

شه‌شه‌م - کار له‌ رووی فۆ‌رمه‌وه:

کار له‌ رووی فۆ‌رمه‌وه ده‌کرێت به‌ دوو به‌شه‌وه:

۱- کاری ساده.

۲- کاری ناساده.

۱- کاری ساده: ئه‌و کاره‌یه که‌ له‌ تاکه‌ یه‌ک وشه‌ پێک هاتووه و ناشیت که‌رت ب‌کرێت، وه‌ک: خواردی، نوشت، پسا...

تێبینی:

أ- کاری ساده له‌ گه‌ردانی جودا جودادا که‌ روا‌له‌تی له‌ ساده‌وه بۆ ناساده ده‌پ‌روات له‌ راستیدا هه‌ر ساده ده‌مێنێته‌وه، دیاره هه‌موو کاریک ساده بێت یا ناساده شی‌او‌ی ئه‌وه‌ی هه‌یه بێت به‌ رابردوو و پانه‌بردوو و ئه‌مر، له‌ پ‌ا‌ب‌وردوودا هه‌ر جاره‌یان بۆ زه‌مانێک به‌کار بێت و له‌ هه‌موو حا‌لا‌نیشدا رانا‌ویان ب‌گۆ‌رێت:

تیکرای ئەم گۆرانه رواله تییه چ کاریکی نییه به سهر سادهمی و ناسادهیییه وه. کار که بۆ خووی له بنه پهندا یهک وشه بوو با له گهردانیشدا زیادهی بێته سهر ههر به سادهمی دهمیننیه وه، بۆ نموونه:

کاری (هات) له تاکه وشهی (هاتن) هوه وهرگیراوه، کاریکی سادهمیه، له وه وه «هاتم، نه هاتم، هاتبام، هاتبیتتم، ده هاتین» هه موویان سادهن.

ب- له کوردیدا صیغه یهک هیه دووباره کردنه وهی «کار» رادهگهیه نیت بۆ ئە وهی واتای بگۆریت وهک «هات - هاته وه». ئەم زیادیهی به دوا کاره که دا دیت و واتای ناگۆریت، نابیتته هۆی ئە وه کاره که له سادهمی بشوړیت. له کرمانجی سهرودا ئەم نامرازهی کۆتاییی کار له پێشه وهی کاره وه دیت؛ به لām هه میسه واتای تازه پێک دینیت نهک دووباره کردنه وه ده به خشیت، ئە گهر هات و دووباره کردنه وه به به خشیت ده بیت له ویشدا بکه ویتته دوا وه، وهک:

زفری - زفریقه

۲- کاری ناساده: ئەو کاره یه که له کاریک و زیادیه که پهیدا بوویت، وهک:

هه لکه وتن

دهستگرتن

سهر برین

چا وپۆشین

ئێستقرا دهی دمخات له کوردیدا کاری ناساده سی جۆری هیه:

یه کهم - ئەو جۆره یه که زیادیه که ی وشه یهکی واتادار بیت، وهک:

(سهر برین، دهستگرتن) له کارانه دا کۆبوونه وهی کاره که و وشه واتاداره که واتایه کی تازه پێک دینیت که هیچ کامیان به تنیا نایه به خشن. لیژنه زاراوهی «لیکدراو» ی په سهند کرد بۆ ئەم کارانه.

دووم: ئەم جۆره یه که زیادیه که ی پێشگر، وهیا پاشگریت. له مه دا زیادیه که واتای سهر به خووی نییه، به لām واتای کاره که دهگۆریت، وهک: هه لگرتن، دابه زین، کردنه وه.

لیژنه زاراوهی «داپژاو = دروستکراو» ی بۆ ئەم کارانه په سهند کرد.

سټیهم - نهو جوړه په که زیادیه که ی وشه ی واتادار و پیشگر وهیا پاشگر بیت،
وهک: دهست لی هه لگرتن، پی لی هه لبرین، دهستگردنه وه، سهر هه لدانه وه.

لیژنه زاراوه ی «ناوټه» ی بۆ ئه م کارانه په سهند کرد. له مه ویش زاراوی «تیکه ل»
به کار هاتوه به لام «ناوټه» وشه یکی ساده و له بارتره.

لیژنه له سهرمتای لیکو لینه وهیدا بۆ ئه مه چوو بوو که کاری ناساده بکړیت به
دوو به شه وه:

۱- لیکدراو

۲- دارژاو

بۆ هریک له به شان هس ته عریف و نمونه ی پیوستی هینا بووه وه به لام دوا ی
چاو پیدا خشان دنه وه و تووژی نیوان نه دمان دابه شکردنه که ی دواتری (۱)-
لیکدراو ۲- دارژاو ۳- ناوټه ی په سهند کرد.

تټیبینی (۱)

کاری دارژاو (دروستکراو) واده بیت له ته نیا پیشگریک و کار، وهیا پاشگریک و
کار، وهیا کار و پیشگریک زیاتر، وهیا له کار و پیشگر و پاشگر پیک دیت،
نمونه:

هه لگرتن، دابه زین (کار و پیشگریک)

گرته وه، خواردنه وه (کار و پاشگریک)

تی هه لکیشان، پی راگه یشتن (کار و دوو پیشگر)

هه لدانه وه، دادانه وه، (کار و پیشگر و پاشگر)

تټیبینی (۲)

هرچند پیوسته مه بهست له پیشگر و پاشگر روون بکړته وه، بۆ نه وه له م
باسه ی کاری ناساده دا خوټنه ری ئه م رټزمانه سهری لی نه شیویت به لام پیوستی
نه چرانه وه ی زنجیره ی باسی کار ئه م روونکردنه وه یی ومخراند بۆ کاتیکی تر.

تټیبینی (۳)

له گهردانی کاری ناساده دا ئیشاره ی مضارعت (ده) به سهر کاره که وه

دهمیتتهوه و جی گۆرکى ناکات، نموونه:

هه‌لدهستم، تى هه‌لدهچم، دهست به‌سهردا دهگرم

به‌لام له شىوهى کرمانجی سهرودا له صیغهى ئاینده (مستقبل) ئیشارهى
مضارع‌ت دهچته به‌رایى پیشگره‌که‌وه، وهک:

دئ رابم

دئ هه‌لگرم

تیبینی (٤)

گهردانى کارى ناساده که بکریته کارى نادیار (مبنى للمجهول) ته‌نیا ده‌خلى
به‌سهر کاره‌که‌وه هه‌یه، زیادى و پیشگر و پاشگر له کاره‌که‌دا، وهک خوێان
دهمیتتهوه، نموونه:

کردن، کرا، هه‌لکرا، هه‌ل ده‌کریته، هه‌لده‌کریتهوه

گرتن، گیرا، داگیرا، داده‌گیریت، داده‌گیریتتهوه

تیبینی (٥)

بو‌نه‌فى و نه‌هى، نه‌داتى نه‌فى بیت یا نه‌هى بیت ده‌که‌وێته پیش کاره‌که‌وه،
وهک:

هه‌لمه‌گره هه‌لنه‌گریته هه‌لناکرن

تى هه‌لمه‌چوو تى هه‌لنه‌چیت تى هه‌لناچین

له کرمانجی سهرودا هه‌رچهند غالب ئه‌وه‌یه که نه‌داته‌کان راسته‌وخۆ بکه‌ونه
پیش کاره‌که‌وه، به‌لام ده‌شیت جی بگۆرن و بچنه پیش پیشگره‌که‌وه، وهک:

رانه‌به نه‌رابه

رانابت ناراپات

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که به‌شى له کارى ناساده به‌ یاریده‌ی پیشگر و پاشگر پێک دێن،
لیژنه‌ وای به‌ باش زانى له‌و پیشگر و پاشگرانه‌ بدوێت که پێوه‌ندیان به‌ کاره‌وه
هه‌یه.

پیشگر:

۱- هَل (هل): هه لچوون، هه لبرین، هه لدان: ئەم پیشگره به گشتی بۆ بزووتنه وهی سهره و ژوور به کار دیت، به لām ناوناوه بۆ مه بهستی تریش به کار دیت، وهک: هه لښتن، هه لگلوفتن.

۲- (دا): دابوون، داگرتن، دابه زین، دادپین. ئەم پیشگره به گشتی بۆ بزووتنه وهی به ره و خوار به کار دیت به پیچه وانهی (هه ل)، به لām واش ده بیت بۆ مه بهستی تر به کار دیت، وهک: داچله کین، دارپین، دابپین.

۳- (پا): پاگرتن، پاپه پین، پاخستن، پامالین. ئەم پیشگره به گشتی بۆ بزووتنه وهی ئاسویی (افقی) به کار دیت، واش ده بیت بۆ مه بهستی تر دیته پیش کاره وه، وهک:

پاچله کین، پاهاتن، پازاندنه وه.

۴- (تێ): تیکه و تن، تیهاویشن، تیکردن. ئەم پیشگره به گشتی بزووتنه وهی به ره و ناوه وه پیشان دمدات، واش ده بیت بۆ مه بهستی تر به کار دیت، وهک: تێ هه لسوون، تیه پین، تیدان.

۵- (پێ): پیکه نین، پیکردن، پیبوون، پپچوون (خایاندن). ئەم پیشگره بۆ گه لێ مه بهست به کار دیت، وهک دیارخستنی هۆی روودان، وهیا گۆرانی حال (پیکه یشتن).

۶- (لێ - ژێ): لیدان (عود لیدان)، لیهاتن (تا لیهاتن)، لیبوونه وه، لیکردن. ئەم پیشگره بۆ گه لێ مه بهست به کار دیت، وهک له وینه کاندایه.

۷- (وهه): وهه که و تن، وهه چه رخان، تیوه ردان... ئەم پیشگره بزووتنه وهیه کی قهوسی دائیری تیدایه واش ده بیت بۆ واتای تر به کار دیت، وهک: وهه گرتن.

۸- (قه - وه): ئەم پیشگره له شیوهی کرمانجیی سه روودا به گشتی، وه له هه ندی شیوهی کرمانجیی خوارووشدا بۆ مه بهستی داهێنانی واتای تازه به کار دیت، وهک:

کوشتن قه کوشتن

۱۱- له کوردیدا کۆمه‌لێک وشه هه‌ن دینه پێش کاره‌وه واتای تازه پێک دێن، وه‌یا واتای کۆن ده‌گۆڕن، وه‌یا لێی زیاد ده‌که‌ن، وه‌ک:
(سه‌رکه‌وتن، سه‌ردان، به‌رکه‌وتن، ژێرکه‌وتن، ده‌رکه‌وتن، ده‌رخستن، لادان...) .

هه‌ندێ زما‌نه‌وانی کورد ئه‌مانه به پێشگر داده‌نێن، واته له مه‌عنای ئه‌صلیه‌یان ده‌رده‌به‌ن و وه‌ک پێشگری (هه‌ل، دا) یان حیساب ده‌که‌ن که واتای خۆیان دۆڕاندبێت. به‌لای هه‌ندێ زما‌نه‌وانانی تری کوردیه‌وه ئه‌م وشانه پێشگر نه‌ن و وشه‌ی واتادارن (ناو بن یا ئاوه‌لکار بن) به‌و پێیه هاتنیان له پێش کاره‌وه کاری (لێک‌دراو) پێک دێن، نه‌ک کاری (دا‌ڕ‌ژاو).

پاشگر:

لێژنه له ته‌واوکردنی باسی (پێشگر) هاته سه‌ر دوان له (پاشگری) کار. به ئیستیقرا ده‌رده‌که‌وێت له هه‌ندێ شیوه‌کانی زما‌نی کوردیدا پاشگریکی بێ ده‌مه‌ته‌قه هیه که ئه‌ویش پاشگری (هوه) یاخود (وه)یه.

تێبینی:

به‌لای د. نه‌سرین فه‌خریه‌وه ئه‌م پاشگره ته‌نیا شیوه‌ی (وه، قه)یه نه‌ک (هوه)یه، به‌هه‌نگه‌ی ئه‌مه له شیوه‌ی ژووروودا کاتێک ده‌بێته پێشگر (وه) به‌کار دێت، وه‌ک:

فه‌خارن فه‌خارنه‌فه

ئه‌م بزوینه‌ی (ه) پێوه‌ندییه بۆ لکاندنی پاشگری (وه) به پێته کۆنسۆنانتی پێش خۆیه‌وه.

به‌لام رای مامۆستا مه‌سه‌عوود ئه‌وه‌یه، چ مانعێک نییه له‌وه‌دا بگوترێت پێشگره‌که تێکرای (هوه)یه چونکه له هه‌موو ئه‌و میسالا‌نه‌دا که بۆ کار دینه‌وه ئه‌م بزوینه‌ی پێشه‌وه (ه) ده‌دیتریت، ته‌نانه‌ت وا ده‌بێت که پێته بزوین ده‌بێته کۆتایی کار پێتیکێ کۆنسۆنانت دیت و ئه‌م بزوینه ده‌پاریزیت، وه‌ک:

هاتومه‌ته‌وه (که لێرهدا - ت - هات و بزوینه‌که‌ی پاراست)

له گه‌لێک شیوه ئاخاوتندا ده‌گوترێ (که‌رایه‌وه، کوژایه‌وه...) که له‌و شوێنا‌نه‌دا

پیتیکى (ى) پېومندىي وهك (نون الوقاية) دیت و بزوتنهكهی سهرهتای (هوه)
دهپاریزیت. نالی دهلی:

لاله كه مهجمهريكه به با خوش و گهش دهبي
ناوی كه پر خهلووزه به شهنم كوزايهوه
شاعيريكي تر دهلی:

«شوقشي مهجنوون له نالهی كوّهكهن فامايهوه»

بی گومان لهو شيوانه‌دا، كه دهبيتته پيشگر ئيمكان نييه بزوتنهكهی پيشهوه (ه)
خو به دربخات، كه ئمه بهديهيهكه و کوتانهوهی لزوم نييه.

قسهی ماموستا مهسعوود محمهد ته‌واو بوو.

ئهم پاشگره له كوردیدا بۆ كهلی مه‌بهست به‌كار دیت وهك له‌م نمونانه‌دا
دهردهكه‌ويت:

۱- كردن - كردنهوه (فتح).

ليتره‌دا پاشگرهكه واتايه‌کی تازه‌ی پتک هينا.

۲- خواردن - خواردنهوه.

ليتره‌دا جوداوازيی خسته نيوان مفهومی کۆن و تازه.

۳- پازانهوه

حه‌سانه‌وه

کپروزانه‌وه

پارانه‌وه

له‌م نمونانه‌دا پاشگرهكه دهوريکی بنجیي ههيه له پیکه‌ينانی سهرله‌به‌ری
واتادا له‌و رووه‌وه كه ئه‌گەر لاببردیت واتا نامیتیت.

۴- هاتن - هاتنهوه.

ليتره‌دا دووباره‌کردنه‌وه راده‌گه‌يه‌نیت، هه‌رچه‌نده له پيشه‌وه گوترا كه له‌م حاله‌دا
کاره‌كه له ساده‌یی ناکه‌ويت به‌لام دیسانه‌وه ئاشکرایه كه پاشگریک به‌ کوتايیي
کاره‌كه‌وه ههيه.

تېببىيى (۱)

وا دەبىت ئەم پاشگرە دوو واتاى سەربەخۆ رادەگەيەنەت، وەك (چوونەو):
لەوانەيە بە واتاى دووبارەكردنەو دەبىت ياخود رەوانەوەي رەنگ بىت؛ ھەرودەھا:
بردنەو، كەرنەو...

ئەم پاشگرە شىپوۋەي بەكارھىنانى تىرىشى ھەيە كەوا بۆ سەرنجگرتن و
لەككەنەو دەردەكەوئەت. لەم رووۋە خوئەندەوۋەي وتارەكەي (د. نەسرین فەخرى) لە
بەرگى يەكەمى گۆڭارى كۆڭرى زانىارى كورد يارمەتتى خوئەنەر دەدات.

تېببىيى (۲)

لە كرمانجىي سەرووشدا ھاتنى پىشگرى (و) ئەم دەورە دەبىنەت كە وەك
پاشگر لە كرمانجىي خواروودا دەبىنەت تەنبا دووبارەكردنەو نەبىت، كە لەوئەشدا
ھەر بە پاشگرى دەمىنەتەو.

۵- لەو زىادىيانەي كە بە دوا كاردادىن، زىادىي (اندن) ھ. ئەم زىادىيە چ پىي
بگوتەت (پاشگر) چ پىي بگوتەت (أداة = ئامراز)، وەيا زىادىيە تصريفى
چەند دەورەك لە كارى كوردیدا دەبىنەت. سەروشتكى تايبەتیشى ھەيە كە
جوداى دەكاتەو لە پاشگرى تر ئەویش ئەمەيە كەوا تىكەل بە تەكۈنى كار
دەبىت، وە لە تصريفدا (لە ماضىيەو بۆ مضارع) شكلى دەگۆرەت. لەم
نەمۇنەنە جۆرى كاركردنى (اندن) لە كارى كوردیدا بە دەردەكەوئەت:

۱- فەرىن فەرىندن (ھەلفەرىندن)

كەوتن كەواندن

خەوتن خەواندن

لەردە كارى تى نەپەرى گۆڭرەو بە تەپەر.

۲- پەرمە پەرىماندن

زەپە زەپەرىماندن

حەلە حەلەندەن

لەردە «اندن» كارى تى نەپەرى دروست كەردوۋە لە دەنگى سەروشتى، لە
كرمانجىي سەروودا ئەم تەرزەكارە لە دەنگدا بە ھۆى «اندن» ھەو دروست نەبىت.

۲- برژا برژاندی

سووتا سووتاندی

پسا پساندی

پژا پژاندی

ئەم کارانە کە کاری (روودان - مطاوعە) ن کۆتاییبشیان بە بزوتنی (ا) هاتووە لە
حالتیکدا کە (اندن)یان دەمچیتە سەر و دەیان کات بە تێپەڕ، بە ناچاری یەکیک لە
دوو (ا)یەکە دەمقوتیت.

هەوتەم - ئەو واژانەیی کە لە «کار» وەرەگیرێن:

بە پێی ئیستیقراوەکە کە لیژنە لە زمانی کوردیدا کردوویەتی ئەو واژانەیی کە لە
«کار» وەرەگیرێن بۆ دەربڕینی مەبەستی جوړجوړی ئاخاوتن، ئەمانە:

۱- ناوی کارا (اسم الفاعل)

۲- ناوی بەرکار (اسم المفعول)

۳- ناوی چاوگ (اسم المصدر)

۴- ناوی جێگا (اسم المكان)

۵- ناوی ئامێر (اسم الآلة)

۶- ناوی ناسادە (الاسم المركب)

ئەوا لیژنە یەکە یەکە لێیان دەدوێت:

۱- ناوی کارا (اسم الفاعل)

آ- داپشتنی لە کاری تێ نەپەر:

لەم نمونانە خوارەووە جوړی داپشتنی ناوی کارا لە کاری تێ نەپەر بە
دەردەکەوێت:

نووست نووستوو

مرد مردوو

رزی رزیو

خووسا خووساو

چوو چوو

وهك دهردهكه ویت داپشتنی «ناوی کارا» له کاری تی نه په ږ به هوی هاتنی
 (و) هوه دهیت بۆ کۆتایی کارهکه، به لām به پتی جیگا وادهیت واوهکه به شیوهی
 بزوتن دیت، وهک (مردوو)، واش دهیت به شیوهی کۆنسانن دیت، وهک
 (خووساو)، دیاره که واوهکه به دوا پیتی کۆنسانندا هات و بۆ خوی دهیت
 بزوتن، به پیچه وانه که به دوا بزوتندا هات دهیت کۆنسانن. ههروهها که به دوا
 (و) دا هات ئیمکان نامیتن بۆ خوی ته له فوز بکرت له بهر ئه مه دهنگه که ی
 دهرناکه ویت وهک «چوو، بوو...». ئه م وشانه له به کارهیناندا دهشی ببنه ئاوه لئاوی
 کارا (الصفة الفاعلية)، وهک:

پیاوی نووستوو

ترتی رزیو

ههروهها ئه م صیغیه له پتکهیتانی «راوردوی نزیك = ماضی قریب» یش
 به کار دیت، وهک:

من نوستوم

ئیمه دهیتکه وهستاوین

به لām له شیوهی کرمانجی سهروودا داپشتنی «ناوی کارا» به م جوړه دهیت:
 ۱- ئه گه کۆتایی کارهکه پیتی کۆنسانن بوو، وهک: «هات، م...» به هوی
 هاتنی «ی» ناوی «کارا» پهیدا دهیت «هاتی، مری».

۲- ئه گه کۆتایی کارهکه بزوتنی «ا، و» بوو، وهک «خووسا، چوو» به هوی هاتنی
 (یی) وه ناوی کارا پهیدا دهیت «خووسای، چووی» به لām دهشیت به دوا «ا» دا
 هه ر یهک «ی» بیت، وهک «خووسای».

۳- که هات و کۆتایی (ی) بوو، وهک (پزی) بۆ دروستکردنی ناوی کارا نیشانه ی
 (ای) دیت، وهک (پزیای). به لām دهشیت وشه که وهک خوی بمیتته وه و
 بووتریت (پزی). له م حاله دا دیاره زیادی (ی) مه که، تی چوو له بهر (ی) ئه صلی
 وشه که.

تیبینی:

له جفریکی ته سکا جوړیکی تری داپشتنی ناوی کارا له کاری تی نه په ږدا دیته
 بهرچاو، له کتبه که ی سه عید سدی لاهه (۲۰) دا دوو نمونه هاتوو (بووه،

چووہ) کہ ناوی کارابن له (چوون و بوون). ئەم دارپشتنە بزوینی (ه) دینیتە کۆتایی کارەکەوه له جیاتی (و). وەک ئەم چەند وشەیە، وشەی «لیکەوتە، تیکەوتە، ھەڵاتە، مردە» ئەویش ھەر جۆرێکە له ناوی (کارا) کەوا بە ھۆی ھاتنی بزوینی (ه) وە بۆ کۆتایی کار پەیدا بوو.

دارپشتنی ناوی کارا له کاری تۆ نەپەر دەستوورەکی ناگۆریت ئەگەر ھات و کارەکە (سادە) نەبوو، وەک:

دامردوو

ھەڵستاو

دەرپەریو

تۆ ھەڵکشوو

دیاری کاری تۆ نەپەر ھەر بە شتووی دارژاو (دروستکراو) دەبیتە (ناسادە)، ئیمکان نییە وشەی واتادار له پیشەوہ بیت و بیکا بە لیکدراو؛ لەگەڵ ئەمەشدا تەركیبێکی وەسفی ھەیە له وشەی واتادار و کاری تۆ نەپەر پێک دێت کە پێی ناگوتریت (ناوی کارا) و واتای ناوی کارای تیدا نییە وەک «کۆستکەوتوو، کۆرمردوو، سکسووتاو» ئەم وشە لیکدراوانە، ئاوەلناوی کارای لیکدراون.

[روونکردنەوہ:

دەشتی بگوتری له کاری وەک (سەرکەوتن، لاکەوتن) دا وشەکانی (سەر، لا) له واتای بنجیی خۆیانەوہ بەرھو (ظریفە) رویشتون، کە مەعلوومە (ظرف) واتای مادھەتی خۆی دەدۆرینیت، بۆیە ھاتوونە پیش کاری (کەوتن) کە کاریکی تۆ نەپەر.

دەمراستی لیژنە]

لە کوردیدا چەند صیغەیک ھەیە وەک (ناوی کارا) له کاری تۆ نەپەر وەردەگیریت، بەلام لایەنی وەسفیان زیاتر تیدایە، لەبەر ئەوہ دەشیت پێیان بوتریت «ئاوەلناوی کارا» وەک لەم نمونانە وەردەکەوێت:

پووەک، کە له روانەوہ ھاتووە

نووسەک، کە له نووسانەوہ ھاتووە.

ترسنۆك، گرینۆك له ترسان و گریانهوه هاتوون.

ئهم تهرزه ئاوهلناوی کارایه له کوردیدا وادهبیت به دووبارهکردنهوهی وشه پێک دیت، ههر جاره به جوړی، وهک:

پس پسۆک، که له پسانهوه هاتووه.

خول خولۆک (خول خوله)، که له خولانهوه هاتووه.

وشهی «خش خشۆک» ههر چهند بووه به ناوی جیگا (اسم مکان) بهلام وا پێ دهچیت که له بنهپهتدا ههر لهه بابته بووبیت، بهلام له بهکارهیناندا گۆرابیت.

صیغهیهکی تریش ههیه مبالغهیی تێدایه، وهک «کهپۆک، فرۆک، لهرزۆک» که ئهمه صیغهیی رهسهنی مبالغهیه له کوردیدا لهو رووهوه که بریتیه له کار و زیادی (الفاعل والزيادة). [کهپ + ۆک +، فر + ۆک، لهرز + ۆک]. له ههندی میسالی پێشووتردا، وهک (پس پسۆک، گرینۆک) ئهم زیادییهی (ۆک) ههیه، بهلام یا کارهکه بۆ خۆی دووباره بووتهوه یاخود زیادییهکه خۆی پتره له «ۆک» بۆیه نه مانگوت ئهمانه صیغهیی رهسهنی مبالغهن.

جگه لهه صیغانه له کوردیدا صیغهیی تریش ههیه که «ناوی کارا» وه یا «ئاوهلناوی کارا» دروست دهکهن به ئیستیقرا دهوژرینهوه. نموونهیهکی ئهم صیغایه وشهی «مردوخ» که ئهویش له وشهی (مردن)وه هاتووه. واش ههیه له (فریز) صیغهیهکی کارایی وهیا «ئاوهلناوی کارایی» ساز دهییت، وهک (چهنگ سۆتهکه) که له وشهی (چهنگ + سۆت + مکه) پێک هاتووه.

ب- داپشتنی له کاری تێپهر:

۱- له نووسینی نوێی کوردیدا صیغهیهکی داهاتووی «ناوی کارا» له کاری تێپهردا پهیدا بووه، تا ئیستا بۆ کۆمهلیک وشه بهکار هاتووه، له پهرسهندنیشدایه، وهک:

خویندن	خوین	خوینهر
نووسین	نووس	نووسهر
بینین	بین	بینهر

کوشتن کوژ کوژهر

۲- له پهړاویتیکي ته سګدا صیغه یه که بۆ ناوی «کارا = فاعل» به کار دیت، وهک:

دیتن دیت دینه

خواردن خوارد خوارده

به جوړتیکي گشتی ئەم صیغه یه له کاری تپه پدا بۆ ناوی «به کار = مفعول» به کار دیت به لām له چەند کاریګدا به شیوه یه کی ریزه پ بوو ته ناوی «کارا = فاعل».

۳- چەند کاریکی تپه پ صیغه ییکی ناوی کارایان هیه که له بنجدا ئەم صیغه یه بۆ کاری تی نه پره:

گرتن (گیران) گیر گیرهک

کهستن کهز کهزهک (له شیوه ی بادی نی بهو شته ده لّین که شتی تر ده گزیت).

۴- له کوردیدا صیغه یه کی مبالغه ی تر هیه له کاری تپه پ و مرده گیریت، وهک:

کوشتن کوژ بکوژ

برین بر ببر

گوتن (ده) لی بلی

۵- وا ده بیت له دووباره کړنه وه ی وشه ی کار «ناوی کارا» ویا «ئاوه لّناوی کارا» پهیدا ده بیت، وهک «خواز خوازوک» به که سی ده گوت ریت که زور شت ده خوازیت. هروها وشه ی «کهز کهزه» به گیاه که ده گوت ریت ژه هراوییه له شی گیانه بهر ده گزیت، واتا وشه که له «کهستن» هوه هاتووه.

۶- ناوی «کارای ناساده» هیه له کوردیدا که له کاری تپه پ و مرده گیریت، چ له پیشگر و که ریتیکي کار چ له وشه یه کی واتادار و که ریتیکي کاره که بیت، بۆ نمونه:

پیشگر و که رتی کار	هه لگرتن	هه لگر
	تیکردن	تیکه ر
	لینان	لینه ر

نانخواردن	نانخوړ	وشه‌ی واتادار و کهرتی کار
سهرتاشین	سهرتاش	
جلشوشتن	جلشوړ	

تټبښی (۱)

وشه واتادار هکې جوړی دووهم جټگه‌ی بهرکار (مفعول) ی گرتووه ته وه.

تټبښی (۲)

نهم صیغه‌ه‌ی ناساده‌ی ناوی کارا له کوردیدا به دوا نهداتی نه‌فیشدا دیت و له تټپه‌ر و تټ نه‌په‌ر دا ناوه‌لناوی کارا دروست دهکات، وهک:
نه‌خوړ، نه‌مر، نه‌شوړ، نه‌به‌ز، کوړل نه‌دەر، جل نه‌شوړ، نه‌هات.

۲- ناوی بهرکار (اسم المفعول):

ناوی بهرکار له کوردیدا چند جوړیک داپشتنی هه‌یه:

ا- له کاری کارا نادیار (المبني للمجهول):

داپشتنی نهم جوړه بهرکاره به زیادکردنی (و) ده‌بیت له کوټایي کاری کارا نادیاردا، وهک:

کوژران	کوژرا	کوژراو
گیران	گیرا	گیراو
خوران	خورا	خوراو

نوه‌ی سهرنج راده‌کیتشیت له داپشتنی نهم جوړه‌ی ناوی «بهرکار» نوه‌یه که وا ههمان ریگه‌ی داپشتنی ناوی کارای (افعال المطاوعة) ی بو به‌کار دیت، وهک:

پسان	پسا	پساو
سووتان	سووتا	سووتاو

مه‌به‌ست له‌م تټبښییه نوه‌یه که وا سهره‌رای (و) هکه نهل‌فیکیش له کوټایي هردوولایاندا هه‌یه که‌چی تنیا «و» له‌و ناوه کارایاندا هه‌یه که له کاری تټ نه‌په‌ری عاده‌تی (غیر مطاوعة) ومرده‌گیریت، وهک:

نووستن نووست نووستوو

کهوتن کهوت کهوتوو

ئەم صیغەیی ناوی بەرکاریش وەک صیغەیی ناوی کارا بۆ رابوردوی نزیك
بەکار دیت، وەک:

کوژران کوژرا کوژرا کوژراوه

خوران خورا خورا خوراوه

گیران گیرا گیرا گیراوه

بۆ بەراوردی ئەم نموونە لە رابوردوی نزیکی کاری مطاوعە دینینەوه، وەک:

سووتان سووتا سووتا سووتاوه

پیشان پیشا پیشا پیشاوه

خلیسکان خلیسکا خلیسکا خلیسکاوه

تیبینی یەكەم:

لە شێوەی کرمانجیی سەرودا چونکە صیغەیی (المبني للمجهول) بە هۆی کاری
یاریدەدەری (هاتن) هە پەیدا دەبێت، ئەم صیغەیی ناوی بەرکار، لەوێدا بەم جۆرە
نایەت بەرچا، بۆ رابوردوی نزیکی صیغەیی تایبەتی سەر بەو شێوەیە بەکار
دیت، وەک:

هاتنە خارن هاتنە خارن هاتنە خارن

هاتنە دیتن هاتنە دیتن هاتنە دیتن

تیبینی دووهم:

لە هەندێ شێوەی کرمانجیی خوارودا، وەک (هەولێر، کۆیە، خۆشناوەتی...) لە
جیاتى «و»، «ی» بەکار دیت بۆ پێکھێنانی صیغەیی ناوی بەرکار و دەگوترێت:

خورای

دیترای

کوژرای

زۆر جارانیشت لە بەکارهێناندا «ی» کە دەقترێت. صیغەیی رابوردوی نزیکیشت
لەم شێوەیەدا هەر بە هۆی (ی) کەوه پێک دیت، وەک:

کوژرایه دیترایه خورایه

شایانی باس کردنه، کهوا له داپشتنی ناوی کاراش هه مان صیغه به کار دیت و دهگوتریت: نووستی، پویشتی (له جیاتی نووستوو، پویشتوو).

ب- له کاری کارا دیار (المبنی للمجهول):

۱- ئەم جوژده بهرکاره له صیغه ی رابوردوی ره به ق (مطلق) هوه وهردهگیریت به زیادکردنی بزوینیی (ه) له کوژتایی وشیی کاره کهوه، وهک:

کوشتی	کوشت	کوشته
گرتی	گرت	گرته
بردی	برد	برده
کردی	کرد	کرده

ئەم صیغه به زوژیی له کاری تای و دالی وهردهگیریت، ناوناوهیه که نه بیت له کاری یایی و ئەلفی و واوی ئەم صیغه نایه ته بهرچاو، به نمونه:

له کرمانجیی سهروودا دهلین: ئهرزی شتله. بهو ئهرزه دهلین که وا شتله رابیت بۆ مهرزه، واته له «شتلان» هوه وهرگیراوه که کاریکی ئەلفیه.

۲- له شتوهی کرمانجیی خواروودا دهگوتریت «قهول و بریه» لیره دا «بریه» له برینه هوه وهرگیراوه که ئه ویش کاریکی یائییه. به ئیستیقرا ی ته واوی زمانه که له وانه به نمونه ی تریش له م بابه ته چنگ بکه ویت.

۳- له پهراویژیکی ته سکدا صیغه یه کی ناوی بهرکار هیه به زیادیی (وو) له کوژتایی کاری رابردوو پیک دیت، وه له شتوهی کرمانجیی سهروشدا ئەم واوه ده بیته (ی)، وهک:

کوشت	کوشتوو	کوشتی
گرت	گرتوو	گرتی

له شتوهی کرمانجیی سهروودا بۆ کاری ئەلفی «ی» ناویه ند دیته نیتوان ئەلفه که و «ی» ئەداته که، وهک:

کیتلان کیتلای (به واتای - کیتلراو -)

۴- دروستکردنی ناوی بهرکاری لیکدراو. ئەم باسه گیروگرفتییکی زوژی تیدایه و

پټويستی به روونکردنه و هیه کی دريژ هېدراو هیه:

آ- چەند نمونە هیه ک دینینه و ه بۆ سەر نچ لیگرتن له جوړیک له جوړه کانی د اړشتنی

ناوی بهرکاری لیکدراو:

گورگ خواردوو

دز بردوو

ئاو خنکاندوو

گولله کوشتوو

له نمونانەدا وشە یه کهم جیگه ی کارا (فاعل) ی گرتو و ته وه، هەر بۆیه مانای وشه لیکدراوه که ده بێته بهرکار، چونکه دیاره «کارا» داوای «بهرکار» دهکات. به پێچه وانه، ئه گەر وشه ی پێشه وه جیگه ی «بهرکار» ی گرتبو و ته واتای وشه لیکدراوه که ده بێته واتای «کارا» چونکه «بهرکار» داوای «کارا» دهکات، بهو پێیه وشه کانی:

گۆشتخواردوو

مالبردوو

نێچیرکوشتوو

مه پرخنکاندوو

په پۆسووتاندوو

هه موویان ناوی کاران.

پوخته ی ئه م دهستووره ئه مه یه: که وشه ی پێشه وه کارا بوو، تیکرای وشه که ده بێته بهرکار. به پێچه وانه وه که وشه ی پێشه وه به کار بوو، تیکرای وشه که ده بێته کارا.

لێره دا روونکردنه و هیه ک دێته پیش پێوه ندیی هیه له گه ل باسی (ناوی کارای لیکدراو)، وه ک:

گۆشتخوړ

پیاوگوژ

مه پرخنکین

به ردشکین

ئەم نمونانە كە سرنجى لى بگرين دەبينين واتاى سيفەتتىكى ھەمىشەيى
رادەگەيەنن بەلام كە بلىين:

گۆشتخواردوو

پياوگۆشتوو

مەرخىكاندوو

لەم مىسالاندا ئىشارە بۆ رووداوتكى تايبەتتە، واتا ھەرچەند ھەردوو صيفە
بۆ ناوى كارا بەكار دىن بەلام جياوازيەكى بنجى ھەيە لە نىوانياندا كە صيفەتى
كاتى و ھەمىشەيىيە.

[روونكردنەوھ:

ئەم نەختە باسە دەبوو لە كاتى لىكۆلىنەوھ لە (ناوى كارا) دا باس
بكرىت بەلام لەبەر ئەوھى كە صيفەكە جارىكيان بۆ كارا و
جارىكيان بۆ بەركار پىك دەھىنرىت، وا بەباش زانرا دوا بخرىت
تاكو ھەردوو رووى بەسەريەكەوھ روون بكرىتەوھ.

دەمپراستى لىژنە]

ب- لە كوردیدا وشەى «بەر» چەند واتايەكى ھەيە، وەك:

بەر ثمر

بەر واجهە

بەر رووھو نزمایى

وشەى (بەر) لە وشەى لىكدراودا كە بە واتاى (نزمایى) بوو، وشە لىكدراوھەكە
دەكاتە ناوى بەركار، بە پىچەوانەي دەستوورى گشتى، وەك لەم نمونانەدا
دەردەكەوئیت، وەك:

بەرپرس

بەرخۆر

بەركوت

بەركار

لهمه و بهر له باسی کارای لیکدراودا گوتوبوومان که نه گهر که رتیکي کاری تته پر
له گه ل ناویدکا هات وشه لیکدراومه که ده بیته ناوی کارا، وهک:

زۆرخۆر

برنجکوت

که مپرس

به لām که به دوا وشه ی (به ر) دا هاتن، وشه لیکدراومه که ده بیته ناوی بهرکار
ههروهک له نمونه کانی سهرووترا دهرکه ویت.

ئه م دهستوره ی ناوی بهرکار که به هۆی وشه ی (به ر) هوه پیک دیت به زۆری
ناوی بهرکار دروست دهکات، به لām وشه ی (به رگر) که دهبا به پتی دهستوره که
بیته ناوی بهرکار، که چی ناوی کارایه. لیره دا شتیک سهرنج راده کیشیت نه ویش
ئه مه یه له نمونه کانی ناوی بهرکار وشه ی (به ر) له گه ل کاره که یه ک ئیتیجا هیان
هه یه به لām له وشه ی بهرگرا، وشه ی (به ر) دزی ئیتیجا هی ئه و کاره یه که بهری
لیگیراوه. (به ره لست) یش ههروه هایه.

ج- ئه م ته رکيبه ی ناوی کارای وهک:

گۆشتخۆر

پیاوکۆژ

خوینمز

که هات و بزوتنی (ه) ی چوه سه ر به عاده ت دهیکات به ناویکی قاموسی له
جۆری ناوی گشتی، وهک بلتین:

مهشکه دره (ناوی میروویه که)

که رخنکینه (ناوی گیایه که)

کلکته قینه (ناوی مه لیکه)

گۆر هه لکه نه (ناوی گیانه بهر یکه)

دۆشاومزه (ناوی نهنگوستیکه)

به لām له چند وشه یه کدا ئه م ته رکيبه له جياتی ناوی کارا پیک بینیت، ناوی
بهرکار پیک دیتیت، وهک:

مه لاخۆره

گورگنه خۆره

دز نه به ره

ئهم فهقه ره به سهر به ناوی کارایه، به لām به هۆی ئهم چهند وشه ی بهرکاره وه
باسه که ی هاته ئیرانه. ههروه ها وشه ییکی تریش به نیسبهت ئهم دهستووری
دروستکردنی ناوی کارا ئه ویش وشه ی (جوانوو مژ)ه، که ده بوو به پیتی دهستوور
تهرکیبیکی ناوی کارا بوايه، که چی ناوی بهرکاره و بهو ماینه ده لاین که (جوانوو)
ده میژیت.

۳- ناوی چاوگ (اسم المصدر):

له کوردیدا ئهم جووره دارپشتنه هه چهند واتای چاوگی تیدایه به لām له چاوگی
ئاسایی جودا ده بیته وه له چهند روویه که وه:

۱- چاوگی ئاسایی به تیکراییی کۆتاییان به نوونی چاوگ دیت و پێوه ندیه کی
ئاشکراش هه یه له نیوان ئهو و کار و ناوی بهرکار و کارا، واته چاوگی
ئاسایی ده شیت خۆی پیتی بگوتریت (سه رچاوه) بۆ وه رگرتن و دارپشتنی کار و
ناوی کارا و بهرکار.

۲- چاوگی ئاسایی واتای کردن و روودانی به ئاشکراییی تیدایه، هه ر خۆی ئهو
ترکیبه ئیزافییه دروست ده کات (نانخواردن، کاغه زنوو سین، قسه کردن) که وا
مضافه که له راستیدا بهرکاره (مفعول) و پێش چاوگه که که وتوو هته وه، که
ئه ویش ده وری کار ده بینیت. ئهم کردن و روودانه له ناوی چاوگ به دی ناکریت،
واته ناوی چاوگ به رهو (ته جرید) رۆییوه و هیزی (کردن) ی تیدای نییه. به
نموونه ده لاین (دار برین) که ته رکیبیکی ئیزافییه و وشه ی (برین) تیدایه
چاوگیکی ئاسایییه و واتای روودان و کردنی تیدایه، ناشیت بکریت به
«دار بریار» که وشه ی (بریار) ناویکی چاوگه و واتای (مطلق) یا (مجرد) ی
برینی تیدایه نه ک کرداری برین.

۳- ناوی چاوگ له صیغه یه ک زیاتری هه یه، واته تیکراییان ناکه و نه بهر
دهستووریک له دارپشتنیان وه ک دهستووری چاوگی ئاسایی؛ صیغه کانی ئهم

ناوی چاوگه به ئیستیقرا له زماندا ده‌دۆزیتته‌وه، هه‌ندی صیغه‌ی له به‌کاره‌یناندا پهره سه‌ندوو‌تره له هه‌ندیکی تری. لیژنه ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی به لاوه دیارترین صیغه‌ی ناوی چاوگن:

کوشتن	کوشت	کوشتار
گوتن	گوت	گوتار
کردن	کرد	کردار

له هه‌ندی ناوی چاوگ که به (ار) په‌یدا ده‌بن رواله‌تیکي «ناوی کارا» دیته پیش له‌ورووه کاره‌که خۆی پیتی «ی» تیدایه، ئیتر له‌گه‌ڵ «ار» دا «یار» ده‌کن به کۆتایی وشه‌که له‌وه‌وه وشه‌که وه‌ک ناوی کارا دیته به‌رچاو، له راستیدا ناوی چاوگن، ریکه‌وت ئه‌و «ی» خستوو‌ته پیش «ار» ه‌که‌وه، بۆ نمونه:

برین	بری	بریار
دزین	دزی	دزیار
پرسین	پرسی	پرسیار
زانین	زانی	زانیار

تێبینی:

له‌و کارانه‌ی که کۆتاییان به پیتی «ی» دیت ته‌نیا کاری (کرین) وشه‌ی (کریار) ی لێ ده‌بیته ناوی کارا نه‌ک ناوی چاوگ. مامۆستا مه‌سه‌وود ده‌لێت: وا تێ ده‌گه‌م ئه‌م صیغه‌یه‌ی «کریار» له‌وه‌وه هاتوو‌ه که به دوا وشه‌ی (فرۆشیار) دا وه‌ک ده‌نگ و سه‌دا، وه‌یاخود وینه و دووباره‌بوونه‌وه‌ی له ئاوینه‌دا خۆی به خزمی ده‌زانیت. له وشه‌ی (فرۆشیار) دا که ناوی کارایه سه‌ره‌به‌ری (یار) به زیاده‌وه هاتوو‌ه که خۆی ئه‌داتی دروستکردنی صیغه‌یه‌کی وه‌سفی کارایه، وه‌ک جووتیار، به‌ختیار. ده‌ستوانین ب‌ل‌تین له دوو (ی) ی (کرین) و (یار) یه‌کیکیان تێ چوو و له جێی (کریار) ماوه‌ته‌وه (کریار).

٢- هه‌ندی ناوی چاوگ به زیادکردنی «ش» یان «شت» له کۆتایی کاره‌که‌وه په‌یدا ده‌بیت، وه‌ک:

کۆشین	کۆش	کۆششت (کۆشش)
برین	بری	برشت

وهرزین وهرز وهرزش (وهرزشت)

زانین زان زانشت [توفیق وههیی]

واش ده‌بیت پیکهاتنی ئەم صیغەیه له رتیه‌کی بیژۆکه‌وه ده‌بیت، وهک:

رۆیین ره‌وشت

خواردن خورشت

خوران خارشت

۳- هه‌ندی ناوی چاوک به هۆی زیادکردنی بزوتنی (ه) په‌یدا ده‌بیت، وهک:

کۆکین کۆک کۆکه

دزین دز دزه

پرسین پرس پرسه

گوتن گوت گوته

وا هه‌یه ئەم صیغەیه له هه‌مان کاتدا بۆ ناوی «چاوک» و ناوی «به‌رکار» به‌کار ده‌یت، وهک:

رست، رشته.

۴- هه‌ندی ناوی چاوک صیغەیه‌کی تاییه‌تی خۆیان هه‌یه که ده‌شیت ئه‌وان بنجی دروستکردنی چاوک بن، وهک له‌م لیسته‌یه‌ی خواره‌وه:

خه‌وتن خه‌و

ترسان ترس

له‌رزین له‌رز

پرسین پرس

گه‌وزین گه‌وز

سووپ سووپان (سووپانه‌وه)

۵- صیغەیه‌کی ناوی چاوگی لیکدراو دایژاوو هه‌یه که واتای تازه پیک دینیت و که‌رتیکی له کار پیک هاتوو، وهک:

په‌له‌فیه (په‌ل + ه + فیه + ه)

بوومه‌له‌رزه (بووم + ه + له‌رزه + ه)

جیڳڙڪه	(جی + گڙ + كه)
سهر سوڙڪه	(سهر + سوڙ + كه)
چاوشارڪي	(چاو + شار «شاردنهوه» + ڪي)
هه لپه ڀرڪي	(هه ل + په + ڪي)

تپپيني:

به پتي روونڪردنهوي ماموستانا سادق بههائدين له شتوهي کرمانجی سهرودا، صیغهي دروستکردنی ناوی چاوگ به هوی (ش، شت) نییه، بهلام نهواني تر کهم و زور پهیدا دهبن.

صیغهي که هیه به زوری بۆ «ناوی یاری» بهکار دیت، کۆتاییشی به (انی) دیت، وا دهبيت له شتوهي کرمانجی سهرودا ئهم صیغهي له کار وهردهگیریت، وهک (یاری برانی) که له کاری (برین) هوه وهرگیراوه، یارییهکهش به واتای پیشبرکی دیت.

له راستیدا ئهم صیغهي له شتوهي کرمانجی خوارووشدا پهیدا دهبيت، بهلام نهک به هوی بهکارهینانی کارهوه، وهک:

جگانی (میچین)
که لایانی (هه لماتین)
تۆپانی (تۆپ تۆپین)
په لیکانی (هه لوکین)
رگانی (سنجوقین)

[روونکردنهوه:

وشهي «چاوشارکی» کهرتی کاری تیدایه و ناوی یاریشه. وشهي «هه لپه ڀرکی» ش هه ر لهم جوړمیه.

دهمراستی لیژنه]

٤- ناوی جیگا (اسم المكان):

صیغهي دهستووری بۆ (ناوی جیگا) له کوردیدا به زیادکردنی پاشگری (گه) له کۆتایی «کار» دروست دهبيت، وهک:

روانین	روان	روانگه
فرین	فری	فرکه
له‌وه‌پان	له‌وه‌پ	له‌وه‌پ‌که
برین	بری	برکه

لیره‌دا مه‌به‌ست ئەو ناوی جیگایانه‌یه که له کار دروست ده‌کرتین، دهن‌ا پاشگری «گه» له‌گه‌ل وشه‌ی تریش ناوی جیگا زۆر دروست ده‌کات به‌لام لیره‌دا مه‌به‌ست ده‌وری «کار» له دروستکردنی ناوی جیگا.

جگه له‌م صیغه ده‌ستوریه‌یه صیغه‌ی تریش هه‌ن له هه‌ندی کار وه‌رده‌گیرین وه‌ک:

رژان	ده‌(پژ)ئ	رژ	رژهن
سووتان	ده (سووت)ئ	سووت	سووته‌ن
رووتانه‌وه	ده‌(رووت)ته‌وه	رووت	رووته‌ن

له شتوه‌ی کرمانجی سه‌روودا ده‌گوتريت:

گه‌فسک به واتای جیگه‌ی (گه‌وزین) دیت.

زفرک به واتای (شوینی گیزه‌نی ئاو) دیت.

وا ده‌بیت ناوی جیگه بۆ خۆی ده‌بیتته سه‌رچاوه بۆ چاوگ، وه‌ک:

خلیسک خلیسکان

[روونکردنه‌وه:

به دوور نابینم ئەم وشه‌یه‌ش وه‌کو وشه‌کانی (گه‌فسک، زفرک) له

کاره‌وه بوو‌بیتته ناوی جیگه، نه‌ک به پێچه‌وانه.

ده‌مراستی لیژنه]

ه- ناوی ئامیر (آلة):

لیره‌دا مه‌به‌ست هه‌ر ئەو ناوانه‌ن که له «کار» وه‌رگیراون. به ئیستیقرا ده‌رده‌که‌ویت زۆربه‌ی ئەو ناوانه له کوردیدا وشه‌ی سه‌ربه‌خۆن، پێوه‌ندیان به‌کاره‌وه نییه، وه‌ک:

«ده‌رزی، ته‌شی، خه‌پ‌ه‌ک، سوژن، چه‌کوش، چنگال، داس، سه‌ره‌ند، که‌وچک،

مشته». به لّام ناواناوهیهک وا دهبیت «ناوی ئامیر» له کار و مرده گیریت. ئەم دارپشتنەش له صیغەیهکی زیاتر ههیه، وهک:

۱- کوتک، کوتەک (له کوتانهوه هاتووه)

۲- بێژنگ (له بێژانهوه هاتووه)

۳- پارزۆنگ (له پارزینیهوه هاتووه)

۴- گیره مهقاشیکی بچوکه زهرهنگه رهکان به کاری دین بۆ گرتنی زێر، له کاری گیران «هوه هاتووه».

ههندیک ناوی ئامیر صیغە «ناوی کارا» ی لیکدراویان بۆ کار دیت، وهک:

دهستار (دهست هار): له «هاپین» هوه هاتووه.

به فرمال: له کاری (مالین) هوه هاتووه.

دهسته به ره: له کاری «بردن» هوه هاتووه. له گهڵ تیبینی ئەمە ئەگەر بزۆینه کهی کۆتایی وشه لاجیت، دهبیتە «دهسته بهر» وه به مهعناي (ضامن) دیت له عهره بیدا.

پانیکیش (پاژنه هه لکیش): له کاری «کیشان» هوه هاتووه.

شه کرشکتن: له کاری (شکاندن) هوه هاتووه.

که وگیر (که فگیر): له کاری «گرتن» هوه هاتووه.

چاپالۆ: له کاری «پالۆتن» هوه هاتووه.

دهسته سپ: له کاری «سپین» هوه هاتووه.

له نووسینی تازه دا نووسه رانی کورد وا دهبیت له خۆوه ناوی تازه داهاتوو داده پێژن بۆ گهڵی مه بهست که یه کێک له وانه ناوی «ئامیر» ه، وهک:

بنووس به واتای قه لّهم (ئامیری پێ نووسین)

بکیش به واتای ته رازوو (ئامیری کیشان)

لیژنه لیره به پێشه وه ئەم صیغەیهی باس کردووه له ژێر ناوێشانی ناوی کارا (صیغە مبالغه)، له و باوه رەشدا به کارهێنانی راسته قینه هه به و واتایه دهبیت و دهست نادات بکریت به ناوی ئامیر. به نمونه: وشە (بنووس) به واتای «زۆر نووس» دیت. به لّام (بێنووس) دهبیتە ناوی ئامیر که بمانه ویت له «نووسین» هوه وهری بگرین و وشە «قه لّهم و خامه» به کار نه هێنین.

٦- ناوی ناساده:

له کوردیدا ناوی کۆمه‌لێک شت هه‌یه که له کار و زیادیه‌ک پێک دێت، وه‌ک:

ده‌ستمال

لاگیره

به‌رچنه

ده‌سته‌سڕ

ده‌زگره (ده‌ستگره)

ده‌ستکێش

پێخه‌ف

رایه‌خ

رووپۆش

سه‌رپۆش

هه‌مان صیغه‌ وا ده‌بێت بۆ گیانله‌به‌ریش به‌کار دێت، وه‌ک:

شیرمه‌خۆره

ده‌ستگیران

پێپه‌وکه

سه‌پسێنکه (ئه‌و که‌روپشکه‌یه که ده‌گاته ته‌مه‌نێک سه‌گ نایگانی).

له‌م نمونانه‌وه ده‌رده‌که‌وێت که وا ئه‌م ته‌رزه‌ ناوانه‌ی شت و گیانله‌به‌ر له‌گه‌لێک صیغه‌وه وه‌رده‌گیریت، وه‌ک صیغه‌ی ناوی کارای لێکدراو، ئاوه‌لکاری کارا و صیغه‌ی تریش.

٧- له هه‌ندێ رسته‌ی کوردیدا چاوگ نوونی چاوگییه‌که‌ی ده‌ق‌رتیت و چیی ده‌مێنێته‌وه کاری چاوگه‌که ده‌کات له رسته‌دا، وه‌ک:

کوشتن کوشت (پیاو خراپه‌که‌م به‌ کوشت دا)

گرتن گرت (دزمکه‌م به‌ گرت دا)

کردن کرد (جله‌که‌م به‌ کرد دا)

ئەم بەکارھێنانە مەنەى بەکارھێنانى چاوگە ئەصلىيەكە ناكات، واتە دەگوتریت:

بە كوشتنم دا

بە گرتنم دا

بە كردنم دا

لە زمانى فارسیدا ئەم تەرزە چاوگە كورتكراوھىە پێى دەگوتریت (مصدر مرخم = چاوگى كرتینراو). واش پێ دەچیت لە كوردیدا تەنیا ئەو چاوگانەى زۆر بەسەر زارەوھن بەم جوۆرە بەكار دێن و زیاتریش لە كارى «دان» دا دێنە ناو پستەو، بەلام چاوگى «كوشتن» لەگەڵ «چوون» یش دەگونجیت و دەگوتریت:

بە كوشت چوو

بە كوشت چیت (بۆ دوعا لێكردن).

۸- ھەندێ صیغەى تر ھەيە لە بنجىكى كار و پاشگر پێك دیت و ھەرچارە مەبەستىك بە دەستەو دەدات بە گوێرەى واتای كارەكە، وەك:

بەستەلەك: لە «بەستن» ھەوھە ھاتوو و ناویكى دارژاو (دروستكراو).

خواردەمەنى: لە «خواردن» ھەو ھاتوو و ناویكى گشتىى دروست كردوو، بەلام لە ناوى گشتىى ئاسايىى خوێ بووھتەو بەوھدا كە صیغەيەكى تايبەتىى لە كارێك پێك ھێناو. ئەم صیغەيە ئیستاكە لەگەڵ غەيرى كارێش بە كاردێ، وەك:

شیرەمەنى، ساردەمەنى، چاپەمەنى، مزرەمەنى.

لە راستیدا ئەم دارشتنە تازەيە و صیغەكە لە بنەرەتدا ھەر لەگەڵ كārda بەكار ھاتوو.

دروومان: ئەم صیغەيەش كە لە «دروون» و پاشگرى «مان» ھەو ھاتوو جوۆرێك لە ناوى «مەعنا»ى دروست كردوو. ئەم پاشگرە لەگەڵ غەيرى كارێش بەكار دیت و وشەى تازە دروست دەكات، وەك:

ئاسمان، پەشیمان، قارەمان، دارەمان

بە ئىستىقرا لەم جوۆرە صیغانە ھى تریش دەدوژریتەو بە ھۆى پاشگر و كارەو، وەك:

خۆراک پۆشاك

ئەم پاشگرە لەگەڵ غەیری کاریش دیت، وەك:

پیت پیتاك

روون رووناك

چاوگ

ساغکردنه‌وهی ئه‌و لایه‌نه ئاخۆ «چاوگ» سه‌رچاوه‌ی ئیشتیقاقه، وه‌یاخود چاوگ خۆی له‌ کاره‌وه وه‌رگیراوه؛ باسیکی فراوانه و ده‌مه‌ته‌قییه‌کی ورد و قوول هه‌لده‌گریت. له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا به‌ره‌یتیکی که‌وره‌ی زاناکانی زمان له‌ کۆنه‌وه بریاریکی گشتییان داوه که «چاوگ - مصدر» سه‌رچاوه‌ی کار و ئیشتیقاقه.

له‌ زمانیکی وه‌ک ئینگلیزیدا Infinitive رواله‌تی له‌گه‌ڵ رواله‌تی Present Case یه‌ک شته. رواله‌تی رابردویی ژۆر جارێ پتومندی نامینی له‌گه‌ڵ چاوگ و حازردا، که‌چی له‌ کوردیدا رواله‌تی چاوگ له‌گه‌ڵ کاری رابوردو له‌ یه‌کتر ده‌که‌ن. هه‌رچه‌ند ئێره‌ جێی درێژه پێدان نییه به‌لام ده‌بێت ئه‌وه‌نده بگوتریت زمانزان مه‌یدانیکی به‌رفراوانی له‌به‌ره بۆ بریاردان له‌سه‌ر ئه‌و رایه‌ی خۆی په‌سه‌ندی ده‌کات. زمانه‌که‌مان هه‌لده‌گریت «چاوگ»ی تیدا بکریته به‌سه‌رچاوه، وه‌یا کاری رابوردو، ئه‌و سه‌رچاوه بێت. له‌ هه‌مان کاتدا ریگه‌یه‌کی سی‌یه‌میش هه‌یه بۆ ده‌ستنیشانکردنی سه‌رچاوه‌ی ئیشتیقاق که ئه‌ویش «په‌گی کار»ه.

لیژنه موناقه‌شه‌ی ئه‌م لایانانه‌ی خسته‌لاوه و به‌ گوێزه‌ی په‌راوێزی درسه‌که‌ی خۆی خه‌ریک بوو له‌گه‌ڵ رواله‌تی چاوگ و ئه‌و ده‌ستوورانه‌ی که پتومندیان پتوه‌ی هه‌یه بێ ئه‌وه هه‌ول بدات ره‌سه‌نبوونی یه‌ک له‌و سه‌رچاوانه بۆ ئیشتیقاق ساغ بکاته‌وه. چاوگ له‌ رووی واتاوه له‌ خه‌زانی کاره ده‌توانین بڵین: چاوگ ئه‌و وشه‌یه‌یه که واتای کاری تیدا بێت به‌بێ کات. له‌ رسته‌دا ده‌شێت به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌ربهریت که جێگه‌ی کار بگریته‌وه، له‌و رووه‌وه که ئه‌ویش وه‌ک کار «کارا» و «به‌رکار»ی هه‌بێت. ئه‌م یه‌ک خه‌زانیه‌ی و پتومندیی چاوگ و کار وای کردووه چی ده‌رباره‌ی «کار» گوتراوه له‌ رووی فۆرم و واتاوه، سه‌رله‌به‌ری بۆ چاوگ بگوتریت، ئه‌ویش وه‌ک «کار» ساده و ناساده و به‌ هێز و بێ هێزی هه‌یه به‌لام دیاره که کاتی تیدا نه‌بێت، رابردو و ئیستا که و ئاینده‌ی نییه.

جۆرهكانى چاوگ:

له كوردیدا هه‌موو چاوگىك كۆتايى به دهنگى (ن) دیت، كه زاراوه‌ى نوونى چاوگى بۆ به‌كارهاتوو له نیتوان زمانزانانى كوردا؛ به‌لام له پيش نوونى چاوگه‌وه چه‌ند دهنگىك دین كه ئه‌وان جۆرى چاوگه كه ده‌ستنيشان ده‌كهن، ئه‌مانه‌ش پینج ده‌نگن كه هه‌ر جاره يه‌كێكیان ده‌كه‌وتته پيش نوونى چاوگيه‌كه:

يه‌كه‌م - چاوگى پیتى Consonat: ئه‌م چاوگه دوو جۆرى هه‌يه:

أ- چاوگى دالى: ئه‌و چاوگانه‌ن كه پیتى دال تێياندا دیتته پيش نوونى چاوگه‌وه، وه‌ك:

كردن

بردن

مردن

خویندن (خوندن)

خواردن

ناردن

ژماردن

سووتاندن

برژاندن

خنکاندن

له‌وه‌پاندن

له‌م نمونانه‌دا چه‌ند خاڵىك سه‌رنج را ده‌كێشیت:

١- جگه له وشه‌ى (مردن) كه چاوگىكى تى نه‌په‌ره، ئه‌وانى تر هه‌موویان تێپه‌رن، له‌وه‌وه ده‌رده‌كه‌وتت له بنه‌په‌رتدا ئه‌م ده‌نگه‌ى دال بۆ په‌يدا كێردنى واتاى تێپه‌راندن هاتوو ته‌ كۆتايى كار هه‌.

٢- ئه‌و چاوگه تێپه‌رانه‌ى كه له خووه‌ بى «اندن» تێپه‌رن، هه‌موویان له‌وه‌دا يه‌ك

دهگر نه وه که دهنګی پيش داله کهيان «ر»^(۱) ته نيا «خويندن» نه بيت که له
 رواله تي ئيستايډا «اندن» ي نيه و دهنګی پيش داله کهشي «ر» و «ن» ه. به لام
 وردبونه وه له هندی باري ئه م چاوګه وا دهکات مروث بچيته سهر ئه و
 قه ناعته که وا ئه ویش له بنه رته دا به هوې «اندن» هوه بوو ته تپه ر.

جاري له پيشه وه بدين و سهيري صيغې ناينده ي بکين دهبينين صيغيه کی
 «اندن» ي بي دمه ته قه يه:

ده سوو تينې

ده برژينې

ده خو تينې

له شپوه ي کرمانجی سهرودا به زوری صيغې رابوردووشی «خاندن» ه،
 هرچند «خويندن» و «خوندن» يشی تيدا به کار دیت، که بګر تينه وه بۆ زمانی
 فارسی دهبينين له ویشدا «خواندن» به کار دیت. وا پي دهچیت ئه و شيه سوان و
 ګورانتي که به سهردا هاتووه له هندیګ لهجه کانی کوردیدا که وا صيغې
 رابوردووی له «اندن» دور که توو ته وه.

۲- له شپوه ي کرمانجی سهرودا دهنګی «ر» ي پيش داله که دهقرتیت و دهګورتیت:

کر

مرن

برد

ب- چاوګی تائی:

ئه م چاوګانه دهنګی پيش نوونه کهيان دهنګی (ت) ه، وهک:

که وتن

ګرتن

(۱) له م بهيته ي حاجی قادردا دهنګی پيش (د) ي چاوګ (ر) ي قه له وه نهک (ر) ي لاواز:

بي بسته فلهک ناشه کی وای ناو ته وه

بۆ هاردنی ئيمه چ عه جاييب دهګه ر

هاتن

بهستن

خهوتن

رشتن

ئەم چاۋگانه تىپەر و تى نه پەريان هەيه.

تیبینی: لە باسی چاۋگی دالیدا کوتمان دەنگی پیش دالەکه «ر»، لیڕەشدا سەرنج بۆ ئەمە دەروا کهوا چاۋگی تائی لە وشەى «گرتن»دا، دەنگی «ر» پیش «ت» هاتوو، لیژنە خەریک بوو بۆ دۆزینەوهی چاۋگی تر لەم بابەتە هیچی تری نه دۆزیوه تەنیا نه بیت لە هەندى شتیهى کرمانجی سەرودا وشەى «هەناردن» وادەبیت «هەنارتن» دەگوتریت.

[روونکردنەوه:

لە بەشیکی ئەو ناوچه سى سووچییەى دەکهوێتە نیتوان کۆیه و رانیه و مەرگهوه هەموو دەنگهکانى (د) که لە پیش نوونی چاۋگهوه دین دەکرین به (ت) وهک (کرتن، خوارتن، هەنارتن، بوارتن) بهلام وا دەزانم دالى (مردن) ناگۆریت.

دەمپراستی لیژنە]

دووهم- چاۋگی دەنگی بزوتن:

ئەم چاۋگه سى جۆرى هەيه:

آ- چاۋگی ئەلفى

ئەم چاۋگه دەنگی پیش نوونهکەى دەنگی (ا)یه، تىپەر و تى نه پەريشى هەيه، وهک:

وینە بۆ تىپەر

کتیلان

شیتان

پیتوان

دان

نان

وینه بۆ تۆ نهپه سووتان

پژان

خشان

رووشان

خنکان

لهم نموونانهوه دياره بهشى تۆ نهپهري ئهم چاوکه له رووى هيزهوه له جوړى روودان.

لهو نمونه کارانه ليژنه که له وتوويزى خویدا باسى لى کردوون و هيناونيه بهر سرنج، تهنيا يهک کارى ئهلفى تۆ نهپهري دۆزيوهتهوه، که له شکلى بهکارهينانى ئىستاکهيدا هى روودان نهبيت ئهويش کارى «وهستان». له بهکارهينانيدا وادهبيت وهک لازميکى عادهتى نهک روودان رهفتار دهکات و دهگوتريت: (دهوهستم) نهک (دهوهستيم) که مهبهست وهستانىکى ئيرادى بيت. دياره که مهبهست له کارى «وهستان» روودانى روت بيت نهک کارىکى ئيرادى ئهوسا به پتي دهستوورى خوى دهبيتتهوه کارى روودان و دهگوتريت (دهوهستيم - دهوهستين).

[روونکردنهوه:]

کارى (نان): له بهکارهينانى ئىستاکهيدا وهک کارى (روودان) گهردان دهکريت و دهگوتري (دهنيم، دهنين، دهنين...) ئهم کاره برادهرىکى تريشى هيه وهک خوى تپهپه وهک ئهويش گهردانى (روودان) دهکريت...

کارى (نان) دهقيکى ترى هيه له ههندى شيوه ئاخاوتندا ئهويش (نيان)، ئهگه رقبوولى بکهين به شيوه رهسهنهکى ئهوسا گهردانى له گهردانى کارى (روودانى ئهلفى) دهترازيت چونکه ئه (ئى) ده که له ريزهئى ئايندهيدا ديتتهوه (دهنيم) هى ئهصلى فعلهکه دهبيت. کارى (ههستان) ئهويش ئهلفيه و کارى روودانىش نييه. دياره له

بڼه پرمټدا له (وهستان) هوه هاتووه.

له هه نډې شپوهې به کاره ټانانيدا (خشان) يش دهبته وه (دهخشم)
وهك، نه وهې له (خشين) هوه وهرگيرابيت.

كاري (دهلټم) نه ویش وهك هې روودان كهردان كراوه هه رچه ند چ
پټوهندیې به (گوتم - گوتم) هوه نه ماوه. كه قیاسی له (نام، دهنټم)
بكرې دهبې (لام، دهلټم) بوو بیت كه له مه شدا گرفتیکې تر هه یه
نه ویش نه وهیه ناشې لامي قه له و له پټشه وهې وشه وه بیت.

دهم پراستی لیژنه

ب- چاوکی وای:

نهم چاوکه دهنګې پټش نوونی چاوګیه که ی دهنګې واوه، واوه کesh واوټکی
قووچاوی دریژه، ټټپه پ و ټټ نه پړیشی هه یه، وهك:

وینه بو ټټپه پ گروون

دروون

سوون

وینه بو ټټ نه پړ چوون

بوون

ج- چاوکی یائی:

نهم چاوکه دهنګې پټش نوونی چاوګیه که ی دهنګې «ی» هه. یایه که یایټکی
قووچاوی دریژه، ټټپه پ و ټټ نه پړیشی هه یه، وهك:

وینه بو ټټپه پ نووسین

کرین

برین

درین

وینه بو ټټ نه پړه فرین

وهرین

وهپين

چاوگيش وهك «كار» تتيپه و تتي نهپه پي ههيه:

يهكه م - چاوگي تتي نهپه پي:

ئهم چاوگه له دوو سه رچاوه وه ديت:

۱- له وشه يتيكي حازر به دهسته وه، كه نه غلب ناوي چاوگه، وهك (ترس، لهرن، خه و...) كه ئه مانه دهبنه (ترسان، لهرزين، خه وتن...) واش دهبيت له ناوي ئاسايي، وهيا ئاوه ئناو و مرده گيريت، وهك:

شهل شهلين

ترش ترشان

نهخش نهخشان

۲- له چاوگي رهسهن: كه پيشهكي نيه و له خووه چاوگه، وهك:

نووستن

رؤيشتن

چوون

فرين

جوړتيك چاوگي تتي نهپه پي ههيه كه به هوئي پاشگري «اندن» وه پيدا دهبيت، هه رچهند له بنه رهندا «اندن» بو تتيپه راندن (تعديه) به كار ديت. به گشتيش ئهم چاوگه له ناوي دهنگه كانه وه پيدا دهبيت، وهك:

زيپه زيپاندن

گرمه گرماندن

لووره لووراندن

قيژه قيژاندن

زريكه زريكاندن

دوهم - چاوگي تتيپه پي:

ئهم چاوگه له سسي سه رچاوه وه ديت:

۱- له وشه يتيكي سهر به خو دروست دهكرتت، وهك:

پرس	پرسين
دز	دزين
گهز	گهستن
پهست	پهستان
كهنه	هه لكه نندن

له م جوړه چاوگانه دا چاوگي واوي پهيدا نابيت.

[روونكردنه وه:

رهنگه (فرمان، دروینه، دروومان) بشي پتيان بگوتري ناوي
چاوگ و (فرمون، دروونه وه، دروون) يان لي كه وتووه ته وه كه
چاوگي واوين.

دهمراستي ليژنه]

۲- به هوي پاشگري (اندن) هوه، وهك:

لهرزين	لهرزاندين
سووتان	سووتاندين
فرين	فراندين
وهرين	وهراندين

۳- چاوگي رهسهن كه هر له خو به وه چاوگي تيپه ره، وهك:

خواردين
بهستن
رشتن
كوشتن
هارين
كتلان

تیبینی:

به نیسبته وشه‌ی (به‌ستن)هوه، زاراه‌ی (به‌ندوبه‌ستن) هه‌یه له‌وهوه امکان هه‌یه
بئی بگوتریت چاوگنکی ره‌سه‌ن نییه و له وشه‌ی «به‌ستن»هوه وهرگیراوه، به‌لام
ده‌بیت بگوتریت که وا به‌ته‌نیا «به‌ستن» واتای «به‌ستن» ناگه‌یه‌نیت.

سییه‌م: جوړیک چاوگ له کوردیدا هه‌یه که له بنه‌رته‌دا سه‌رچاوه‌که‌ی تیپه‌ره به‌لام
ده‌بیته تی نه‌په‌ر به‌هوی نه‌وهوه که وا کاراکه‌ی نادیار ده‌بیت: ئەم چاوگانه
ده‌شیت پتیا بگوتریت «چاوگی کارا نادیار» له‌و رووهوه که کاری لی
وهرگیرا کاراکه‌ی نادیار ده‌بیت، وهک:

کوژران کوژرا

خوران خورا

گیران گیرا

چواره‌م: جوړیک چاوگ هه‌یه بی زیادیی پاشگر یا پیشگر واتا نابه‌خشیت، وهک:

کولانه‌وه

چووزانه‌وه

حه‌سانه‌وه

هه‌لواسین

دامه‌زران

دامرکان

له‌م نمونه‌نانه‌وه ده‌رده‌که‌ویت ئەم جوړه چاوگه، تیپه‌ر و تی نه‌په‌ری هه‌یه.

چاوگ له‌رووی فۆرمه‌وه:

له‌م رووه‌وه ده‌کرئ به‌دوو به‌شه‌وه:

۱- چاوگی ساده.

۲- چاوگی ناساده.

د- چاوگی ساده:

ئه‌و چاوگه‌یه که له وشه‌ییک پیک هاتووه و چ زیادییه‌کی وهک پیشگر و پاشگری

تیدا نییه، وهک:

خواردن

نووستن

وهرین

برژان

چوون

چاوگی ساده تیپه و تی نهپه ری هیه، تیپه ره که خۆشی دهیته وه به چاوگی کارا نادیار، ههروه ها تی نهپه ریش تی نهپه ری ئاسایی و تی نهپه ری روودانی هیه، پوخته ی قسه ئه وه چیه له باره ی کاره وه گوتره وه لیتره دا دهشیت بگوتریته وه.

۲- چاوگی ناساده:

به هۆی ئه وه وه چاوگ و کار خزمی یه کترن و له یه ک سه رچاوه وه هه لده قولن، لیژنه چاوگی به باسی کاری ناساده دا گتراه وه بۆ ئه وه ی بزانیته کاری ناساده له م دراسه یه دا به چهند به ش دابه ش کراوه. له وه وه ده رکه وت کاری ناساده سی جۆره:

۱- کاری دارژاو (دروستکراو):

که بریتییه له کار و پیشگر، وهیا کار و پاشگر به مهرجی واتایه کی تازه پیک بهیئیت.

۲- کاری لیکراو:

که بریتییه له پیشگریکی واتادار و کاریک، وهک: «سه ربین» له مه شدا مهرج داهینانی واتای تازهیه.

۳- کاری ئاویته:

ئه و کاره یه که وا سه ره یای کار، پیشگر و وشه ی واتادار وهیا پاشگر و وشه ی واتاداری تیدا بیت.

به و پتیه چاوگی ش ده بیت به لای که مه وه سی جۆری هه بیت، چونکه هه موو کاریک چاوگی خۆی هیه، که واته چاوگی ناساده ش له سه ره تاوه وهک کار ئه م

سى جۆرهى خوارهوى ههيه:

۱- چاوكى داپژاو (دروست كراو):

كه برىتييه له چاوگ و پيشگر، وهيا چاوگ و پاشگر، وهيا چاوگ و پيشگر و پاشگر، بهمهرجىك واتايىكى تازه دابىنىت، وهك:

كردن	هه لكردن	تتكردن	داكردن
چوون	هه لچوون	تتچاچوون	تت هه لچوونهوه
كهوتن	هه لكهوتن	تتكهوتن	پتتكهوتن
خواردن	خواردنهوه	(قهخارن)	
بردن	بردنهوه	تتبردن	
بوون	بوونهوه	لتيبوونهوه	دابوون
كردن	كردنهوه	(قهكرن)	

تتبينى:

ههروهك له كاتى باسى كاردا روون كرايهوه ليرهشدا دهبيت روون بكرىتهوه كهوا له زارى كرمانجى سهرودا پاشگرى (هوه)، كه دهبيت پيشگرى (قه) له زۆربهى شيوهكاندا واتاى كارمهكه دهگۆرپت، بهلام له شيوهى بوئانيدا وادهبيت دووبارهكردنهوهش دهگهيهنىت، وهك:

(قهگهپان) به واتاى گهپانهوه، ههروهها (قهمان) به واتاى مانهوه ديت.

۲- چاوكى ليكدراو:

برىتييه له چاوگ و وشهپىكى واتادار كه له پيشهوه ديت، وهك:
سهرپين، دهستكهوتن.

۳- چاوكى ئاوپته:

ئهو چاوگهيه كه وا سهرهپاى كار وشهپى واتادار و پيشگرى يا پاشگرى تيدا بيت، وهك:

دهست پتكردن

دووركهوتنهوه

روونکردنه‌وه

پي لى هه ليرين

به ربوونه‌وه

تتبه ربوون

له‌م چاوگانه‌دا وشه‌ی واتادار و پيشگر و پاشگره‌که به‌یه‌که‌وه له‌گه‌ل نه‌صلی
چاوگ واتایه‌کی تازه ده‌به‌خشن، که‌وا لادانی هه‌ر که‌رتیک له‌ که‌رته‌کانی چاوگه‌که
ئه‌و واتایه‌ ناهي‌لی. له‌ حالیکدا ئه‌م چاوگانه‌ خراڼه‌ تصریفه‌وه بۆ هه‌موو که‌سه‌کانی
له‌ هه‌موو کاته‌کاندا تیکرای که‌رته‌کانیان ده‌پاریزرین و هیچیان لى نافریت، بۆ
نموونه:

ده‌ست پیکردن:

(ده‌ستم پى کرد ده‌ستی پى ده‌که‌م ده‌ستم پى کردبا ده‌ستان پى کردبوو.)

هه‌روه‌ها ده‌توانریت (هه‌ه‌ی دووباره‌کردنه‌وه‌شی بخریته‌ سه‌ر و بگوتریت:

(ده‌ستم پى کرده‌وه ده‌ستیان پى کردباوه ده‌ست پى مه‌که‌نه‌وه).

زمانی کوردی ئه‌و قابلیه‌ته‌ی هه‌یه‌ که «ساڤسته» یا «سته‌ی ته‌واو» یا چه‌ند
وشه‌یه‌ک له‌ شکلی چاوگدا تیک به‌سه‌ستیت، وه‌ک:

ده‌ستیرین

پیاوکوشتن

ئاوخواردنه‌وه

به‌سه‌رشاخا هه‌لگه‌ران

سه‌رنخون بوون

به‌یه‌کدا مالن

تیک هه‌لقزان

ئه‌م جوړه‌ چاوگانه‌ کاتیک واتای تازه‌ی پیک هینا ده‌شیت به‌ به‌شیکى تازه‌ له
به‌شه‌کانی چاوگ حیساب بکرین، به‌لام که‌ واتای تازه‌یان نه‌بوو، ئه‌وسا ده‌بنه
جوړیک له‌ ته‌عبیر که‌ وا له‌ تایبه‌تییه‌کانی زمانی کوردیه‌. بۆ روونکردنه‌وه:

که ده‌لَین (پیاو کوشتن) مه‌به‌ستمان ئه‌و واتایه‌یه که له (کوشتنی پیاو) دَیته زیهنه‌وه، ترکیبێکی ئیزافی ئیعتیادییه. (پیاو کوشتن) ترکیبێکی تایبه‌تی زمانی کوردیه (له هه‌ندێ زمانی تریش ئهم تایبه‌تییه هه‌یه وه‌ک زمانی ئینگلیزی). ئه‌و ترکیبه بریتیه له پێشخستنی مفعول و دواخستنی چاوگ که فه‌رمانی کار به‌جێ ده‌هێنیت، به‌لام (سه‌ربرین) که به واتای کوشتنه‌وه ئهم پێشخستن و پاشخسته هه‌لناگریت... که گوترا (برینی سه‌ر) واتای کوشتنه‌وه ناگه‌یه‌نیت چونکه ده‌بێته ته‌رکیبێکی ئیزافی عاده‌تی. له‌به‌ر ئه‌مه ته‌رکیبی (پیاو کوشتن) نابێته جو‌ریکی تازه له چاوگ چونکه واتایه‌کی تازه‌ی دانه‌هێناوه، به‌لام (سه‌ربرین) پێی ده‌گوتریت: «چاوگی لێکدراو» چونکه واتای تازه ده‌به‌خشیت، قیاسی چاوگه‌کانی تریش لهم دوو نمونه‌یه ده‌ک‌ریت.

له نمونه‌کانی چاوگی لێکدراوی وه‌ک «نانخواردن، مه‌لگرتن» دیتمان چاوگ له کوردیدا ئه‌و توانایه‌ی هه‌یه فه‌رمانی کار ببینی، له رێی هه‌مان تواناوه چاوگی کوردیی ساده و دارژاو و لێکدراو و ئاوێته‌ی هه‌موویان به به‌ریان‌ه‌وه هه‌یه ئامرازی نه‌ه‌ییان به‌خ‌ریته پێشه‌وه وه‌ک ده‌خ‌ریته پێش کاره‌وه، بۆ نمونه:

نووستن	نه‌نووستن	نه‌نووست
گرتن	نه‌گرتن	نه‌یگرت
هه‌لنه‌نگووتن	هه‌لنه‌نگووتن	هه‌لنه‌نگووت
سه‌ربرین	سه‌رنه‌برین	سه‌ری نه‌بری
پێی لێ هه‌لبرین	پێی لێ هه‌ل نه‌برین	پێی لێ هه‌لنه‌بری

له‌و نمونه‌نه‌وه ده‌رده‌که‌وێت، که وا ئامرازی نه‌فی هه‌روه‌ک راسته‌وخۆ ده‌چێته پێش کاره‌وه له چاوگی مه‌نفیشه‌دا ده‌چێته پێش چاوگه‌که‌وه. به‌لام له شێوه‌ی کرمانجیی سه‌روودا ئه‌داتی نه‌فی واده‌بیت ده‌چێته هه‌ره‌پێشه‌وه، چ وشه‌که کار بێت چ چاوگ بێت به‌ خۆی و پێشگریه‌وه، وه‌ک:

هه‌لگرتن	نه‌ه‌لگرتن
هه‌لافتین	نه‌ه‌لافتین
هه‌لافتین	نه‌ه‌لافتین

واش ده‌بیت وهک شیوهی کرمانجیی خواروو ئەداتی نه‌فییه‌که ده‌جیته پیش کار
و دواى پیش‌گره‌وه، وهک:

رابوون رانه‌بوون
هه‌لگرتن هه‌لنه‌گرتن
گرێدان گرێ نه‌دان

هه‌ندێ له‌و چا‌و‌گانه‌ ته‌نیا یه‌ک شیوه به‌کارهێنانی هه‌یه له‌ نه‌فیدا به‌ نموونه:
چا‌و‌گی «هه‌لاقیتن» هه‌ر «نه‌ه‌لاقیتن»ی هه‌یه، هه‌روه‌هاش چا‌و‌گی «هه‌لخستن»
هه‌ر «نه‌ه‌لخستن»ی هه‌یه. له‌و چا‌و‌گانه‌ی پیش‌گری (قه‌)یان له‌ پیشه‌وه‌یه، ئەداتی
نه‌فی هه‌میشه ده‌که‌وتته هه‌ره‌پیشه‌وه، وهک:

قه‌دان نه‌قه‌دان
قه‌مان نه‌قه‌مان
قه‌بوون نه‌قه‌بوون

ئه‌م صیغه‌یه‌ی نه‌فی که‌ لی‌ره‌دا له‌ باسی چا‌و‌گدا هاته‌ ناوه‌وه درێژه‌ی زیاتری
هه‌یه و له‌گه‌ڵ غه‌یری چا‌و‌گیشدا به‌کار دێت و ده‌ورێکی تایبه‌تی ده‌بینیت له‌
پێکهێنانی واتای (سلبی) له‌ زمانی کوردیدا له‌ جێی م‌وناس‌بی خو‌ی به‌ درێژی
باس ده‌ک‌رێت.

ئاوهلکار

یهکههه - ئاوهلکار له رووی زاراوهوه

ئو نووسهره کوردانهی که خهریکی باسی زمان بوون، له تیکرای باسهکانی زمان هه موویان له سهر یهک ریباز نه پوشتوون، که یهکێک له وان باسی ئاوهلکاره.

ئو نووسهرانه، سهره پای جودایی تصویریان له باره ی پیزمانهوه، له رووی زاراوهیشهوه، جودایییان ههیه. له باره ی ئاوهلکارهوه، ئهه زاراوانه ی خوارهوه دینه بهرچاو له نووسینهکانی ئو نووسهرانه دا:

١- ماموستا سهعید سدقی - له کتیبهکه ی خویدا (صرف و نحوی کوردی) سهره باسیکی تایبهتی بۆ ئاوهلکار دانهناوه. بهلام له کاتی باسکردنی ناوا له لاپه ره (٢٤) زاراوه ی (اسمی زمان و اسمی مکان) ی بهکار هیناوه و دهلیت:

اسم دوو قسمه:

١- اسمی زمان.

٢- اسمی مکان.

اسم زمان - اسمیکه معنای زمانی تیدا بی، یعنی دلالت له زمان بکا، وهکو: شهو، پوژ، پیری مانگ، پار...

اسم مکان - اسمیکه دلالت له مکان بکا، وهکو: سهر، ژیر، پیتش، پشت، دوور ئیره، ئهوی، لا، ناو.

٢- ماموستا توفیق وهبی - له دهستووری زمانی کوردی لاپه ره (١٧) دا، دهلی: زهره کلمهیه که بۆ تهواوکردنی معنای کاری یا سیفهتی یان زهره فیککی تر به کهلک ئههینریت. سیفهتی چۆن معنای ناوی تهواو ئهکا، ئههیش معنای سیفهت و فیعل و زهره تهواو ئهکا، وهک:

ئو زۆر ئهدوی. (زۆر زهره کاری «ئهدوی» تهواو دهکات).

به‌فریځکی زۆر ئه‌ستوور باری (زۆر زهره‌فه ئاوه‌لناوی «ئه‌ستوور» ته‌واو ده‌کات).

ئه‌و زۆر خه‌یرا روویی (زۆر زهره‌فه زهره‌فی «خه‌یرا» ته‌واو ده‌کات).

۳- مامۆستا کوردوویف له‌ کتێبی زمانی کوردی ساڵی ۱۹۷۰ لاپه‌ره (۱۱۳) له‌ ژێر ناوی «فیلنیش» ته‌لێ: به‌و وشانه‌ ده‌لێن (فیلنیش - ظرف - ئاوه‌لکار) که‌ حال و‌ حه‌وال و‌ قه‌ید و‌ ته‌حریرکردن و‌ بوون نیشان ده‌دهن.

(فیلنیش) یش به‌ سێ به‌ش دابه‌ش ده‌کات:

۱- هی وه‌ختی کردن و‌ بوون.

۲- هی جێگه‌ی کردن و‌ بوون.

۳- هی ته‌حر (جۆری) کردن و‌ بوون.

۴- مه‌ردۆخ له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا له‌ دوو جێگه‌ له‌و وشانه‌ دواوه‌ که‌ ده‌بنه‌ (ظرف)، جاریکیان له‌ لاپه‌ره (۱۸) فه‌ره‌ه‌نگی مه‌ردوخدا «اسم زمان و‌ اسم مکان» ناو دیتیت و‌ جاریکی تر له‌ لاپه‌ره (۲۱) «ظرفی زمان و‌ ظرفی مکان» ناو ده‌بات: له‌ ئاست اسم زماندا ده‌لێ:

(ناو بۆ ناسینی وه‌خت و‌ پۆزگار دانریاگه‌، اوه‌ پی ایژن - ناوسا - وه‌ک: امرۆژ، سۆزی، مانگ، ساڵ، شه‌و...)

له‌ ئاست اسم مکاندا ده‌لێ:

(یا بۆ ناسینی جێگه‌ دانریاگه‌. اوه‌ پی ایژن - ناوجێگه‌ - وه‌ک: المان، تاران، کوردستان...)

له‌ ئاست (ظرف مکان) ده‌لێ به‌ میسال (له‌ مدرسه‌دا اخوینم).

له‌ ئاست (ظرف زمان) ده‌لێ به‌ میسال (له‌ پیره‌که‌وه‌ هاتگم).

۵- رشید کورد له‌ کتێبی (پێژمانا زمانی کرمانجی) لاپه‌ره (۱۰۶) دا ده‌لێت: «نیر»م له‌ بری «ظرف» به‌کاره‌یناوه‌، چونکه‌ کرمانج دیبژن (ئیرۆ نیره‌کی ته‌نگه‌) واته‌ زهره‌فی ته‌نگه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ (نیر) به‌ ته‌واویی مه‌عنا (ظرف) ده‌کات.

(نیر) یش ده‌کا به‌ شه‌ش به‌شه‌وه‌:

آ- نیری راسته‌دەر: وه‌کو (باش) له‌ رسته‌ی (ئه‌ز باشم).

ب- نیری تباب: وهکو (پړ) له رستهی (په زئ مه مۆ پره).

ج- نیری چاخ: وهکو (ئیرۆ) له رستهی (ئەز ئیرۆ هاتم).

د- نیری لووس: وهکو (هوندور) له رستهی (ئەز له هوندور بووم).

ه- نیری هه بوون، نه بوون، گومان:

نیری هه بوون: وهک وشه ی (ئەری) له رستهی (ئەری مه مۆ ئیرۆ دچه؟).

نیری نه بوونی: وهک وشه ی (ما) له رستهی (ما مه مۆ ئیرۆ دچه؟).

نیری گومان: وهک وشه ی (به لکی) له رستهی (به لکی ئیرۆ بجم).

و- نیری پرسیار: وهک دوو وشه ی (ما، کینگا) له رستهی (ما تو کینگا دچی؟).

۶- جگه رخوین له کتیبه کهیدا (دهستور و ئاواي زمانی کوردی) چاپی به غدا، ۱۹۶۰ بۆ (ظرف زمان - ظرف مکان) دوو زاراوه ی (دهمناف - جیناڤ) ی به کار هیناوه، وهک:

آ- بۆ دهمناف. ئیرو، پتر، نها، نووکه.

ب- بۆ جیناڤ. وار، ئەشکهفت، مزگهفت.

ههروهها جیناڤیشی کردووه به دوو بهشهوه:

۱- جیناڤی خوه سهر: خان، سهر.

۲- جیناڤی پتکهاتی: کوردستان، خوندهگه، بارخانه، چایدان.

۷- نووری عهلی ئەمین له کتیبه کهیدا ریزمانی کوردی، لاپه ره ۱۸۶، ده لیت: ئاوه لکار ئەو واژمیه یا ئەو دهسته واژمیه یا ئەو پارچه شوین که وتوووه (کلۆز) که وهسفی بهشی له بهشهکانی ئاخوتن دهکات، جگه له ناو و له پاناو، وهک: بهرخه که باش ئەله وهری: باش (وشه).

چۆله که که له سهر داره که فری: له سهر داره که (فریز).

که مالۆسه که کم کوشت، یه کانه که له ناو زه لکاوه که دا بوو (کلۆز).

ئاوه لکاریش دهکات بهشهش بهشهوه:

۱- ئاوه لکاری تافی، وهک (هینی، ئیستا، بهیانی، پترار).

- ۲- ئاوه‌لکاری شوینی، وهک (سه‌ر، خوار، لا، کن...).
- ۳- ئاوه‌لکاری چه‌ندی، وهک: (که‌لی، هه‌ندی، توژی).
- ۴- ئاوه‌لکاری ئاوه‌لناوی، وهک (باش، به‌که‌رمی، به‌کۆل، به‌دلشکاری)
- ۵- ئاوه‌لکاری نه‌فی، وهک (نه، نا، مه، نی...).
- ۶- ئاوه‌لکاری وه‌رامی، وهک (به‌لی، ئا، ئه‌ری، نه‌خیر...).

تیبینی:

نووسه‌رانی تری کورد هه‌ن له ئاوه‌لکار دواون به‌لام به‌ره‌مه‌کانیان له‌به‌ر ده‌ستی لیژنه‌دا نین بۆیه‌ لیتیان نه‌دوا.

له‌ کتییی «دستور پارسی» دانانی (ر. ذوالنور) بۆ ئاوه‌لکار زاراوه‌ی (قیدی) به‌کار هێناوه. له‌ شرحدا به‌ درێژی باسی جوهره‌کانی (قید) و ئه‌و فه‌رمانه‌ی قید به‌جیی ده‌هینیت و هه‌موو سه‌رویه‌ریکی باسی ئاوه‌لکاری کردووه، ئه‌وه‌ی سه‌رنج راده‌کشیت له‌ باسی (قید)دا سه‌ره‌پای دابه‌شکردنی به‌ چه‌ند به‌شیکه‌وه‌ دوو تیبینی گرنگن:

۱- که‌ ده‌لی (قید) هه‌رچه‌ند وه‌سفی کار ده‌کات به‌لام چونکه‌ کار له‌ (کارا)وه‌ ده‌رده‌مچیت له‌ هه‌مان کاتدا وه‌سفیکی کارا و به‌رکاریش ده‌کات (که‌ کاره‌که‌ تیه‌پیت).

۲- نیمچه‌ رسته (فریژی) به‌ (قید) دانه‌ناوه‌ هه‌ر هینده‌ی کردووه، قیدی له‌ رووی فۆرمه‌وه‌ به‌ ساده‌ و لیکدراو داناوه، وه‌ک:

آهسته، دیر، زور، تند - بۆ ساده.

ئمشب، شامگاه، عاقلانه، پارسال - بۆ لیکدراو.

تیکرای قه‌دیشی داناوه‌ به‌ (۱۸) به‌ش.

هه‌رچه‌ند له‌ پێشه‌وه‌ که‌ قید دابه‌ش ده‌کات له‌ رووی فۆرمه‌وه‌ بۆ ساده‌ و بۆ لیکدراو باسی (نیمچه‌ رسته = فریژی) ناکات وه‌ک قید، به‌لام له‌ میسال هینانه‌وه‌ی دابه‌شکردنی قید بۆ (۱۸) به‌ش ناوناوه‌ نموونه‌ی نیمچه‌ رسته‌ی هینانه‌وه‌، وه‌ک (- برای خدا، به‌ هیچوجه، حاشا...). له‌ زمانی ئینگلیزیدا زاراوه‌ی (Adverb) بۆ (ئاوه‌لکار) به‌کار دیت ئه‌مه‌ش ته‌عریفه‌که‌یه‌تی به‌ ئینگلیزی:

An adverb is a word which modifies meaning of a verb, an adjective or another adverb.

له نمایشتی وشه‌ی (ئاوه‌لکار) له رووی زاراوه‌وه که له‌مه‌وبهر باس کرا دهرده‌که‌وێت به‌شیکێ زۆری ئه‌و وشانه‌ی له‌و ته‌عریفانه‌دا به‌ (ئاوه‌لکار) داندراون، پێوه‌ندیان له‌گه‌ڵ کاردا نییه‌ و ناشیت به‌ ئاوه‌لکاری حیساب بکرتن، که هات و به‌ ئاوه‌لکاری حیساب کران یا ده‌بیت زاراوه‌یه‌کی تر بدۆزیته‌وه‌ ئه‌وانیش بگرتیه‌وه‌ یاخود که ئه‌وه نه‌کرا زاراوه‌ی (ئاوه‌لکار) له‌ ئاست مه‌به‌ستدا کورت دینیت چونکه‌ دیاره‌ واته‌که‌ی ناتوانیت باوه‌ش به‌و وشانه‌شدا بگرت که پێوه‌ندیان به‌کاره‌وه‌ نییه‌. له‌ ئیستیقرا‌ی زمانی کوردی و به‌راوردکردنی له‌گه‌ڵ پێزمانی زمانانی تر که یه‌ک دوویه‌کمان له‌ نمایشته‌که‌دا به‌ نمونه‌ هێناوه‌ وه‌ک ئینگلیزی و فارسی دهرده‌که‌وێت زاراوه‌ی «ئاوه‌لکار» به‌به‌ریه‌وه‌ هیه‌ په‌راویزی فراوان وه‌یا ته‌سک بکرتیه‌وه‌، ئه‌و پێزمانه‌ی که وشه‌ی (نه‌) داده‌نیت به‌ (ئاوه‌لکار) وه‌ک وشه‌یه‌کی که به‌ صراحت وه‌سفی (کار) ده‌کات، په‌راویزی ئاوه‌لکاری بۆ که‌لتیک بابته‌ وشه‌ په‌ل کردووه‌ته‌وه‌ که ئه‌گه‌ر واتای ئاوه‌لکاری به‌سه‌ردا تطبیق بکرت له‌ زۆر جێگه‌ ئه‌و واتایه‌ ناتوانیت بپێته‌ سه‌رپۆشی ئه‌و وشانه‌. .

لیژنه‌ له‌م سه‌رنج گرتنه‌وه‌ بۆ ئه‌م باوه‌ره‌ پو‌شیت که‌وا پێویسته‌ له‌ پێشه‌وه‌ باسی ئه‌و وشانه‌ بکات که هیچ گومان نییه‌ له‌وه‌دا به‌ر واتای پاته‌وپاتی زاراوه‌ی ئاوه‌لکار ده‌که‌ون. له‌وه‌ به‌ولاوه‌ خه‌ریکی پشکینه‌وه‌ی ئه‌و وشانه‌ بیت که له‌وانه‌ن له‌ روویه‌که‌وه‌ ئاوه‌لکار و له‌ روویکی تهره‌وه‌ ئه‌و نه‌بن.

لیژنه‌ له‌ دوا ئه‌مه‌ هاته‌ سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ له‌و به‌شانه‌ی ئاخاوتن که پێوه‌ندیان به‌کاره‌وه‌ هیه‌. له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا لیژنه‌ هه‌م له‌ ئیستیقرا‌ی زمانی کوردی و هه‌م له‌ دراساتی زمانه‌کانی بێگانه‌ سوودی وه‌رگرت و سه‌رنجی گرتی ئه‌و کۆمه‌له‌ وشانه‌ که له‌ پێزمانی جۆرجۆر به‌ ئاوه‌لکار حیساب کراوه‌، له‌ نه‌جامی لیکۆلینه‌وه‌ و سه‌رنج گرتن بۆ لیژنه‌ ساغ بووه‌وه‌، که ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ ئاوه‌لکاری بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ن:

۱- بارام ژیرانه‌ هاته‌ ژووره‌وه‌. له‌م رسته‌یه‌دا لیژنه‌ وشه‌ی (ژیرانه‌) به‌ ئاوه‌لکاری چۆنیه‌تی (حال) داده‌نیت.

۲- بارام به‌ ژیری هاته‌ ژووره‌وه‌. ئه‌م ته‌رکیبه‌ی (به‌ژیری) نه‌ویش وه‌ک وشه‌ی

(ژیرانه) ئاوه‌لکاریکی چۆنیه‌تییه.

۳- بارام بانه‌ویان هات - شاخه‌وشاخ رویشته.

ئهم (بانه‌ویان و شاخه‌وشاخ) هه‌ش روویکیکی چۆنیه‌تی هاتن و رویشته‌که نیشان ده‌دات.

۴- بارام له‌سه‌ر لا - ده‌مه‌وړو - كه‌وت.

ئهم (له‌سه‌ر لا و ده‌مه‌وړو) هه‌ش روویکیکی تری چۆنیه‌تییه كه‌وتنه‌که نیشان ده‌دات كه به (هاتن) هكه‌ی رسته‌كه‌ی تری بگريت.

له‌م نموونانه‌وه ده‌رده‌كه‌وێت له‌ كوردیدا كۆمه‌لێك وشه و فریز هه‌ن چۆنیه‌تییه كار راده‌گه‌یێن. به‌پێی ئه‌و ده‌وره‌ی كه‌ ده‌ییبێن له‌ ئاخاوتندا ده‌بیته‌ زاراوه‌ی بۆ دابنریت، لیژنه (زاراوه‌ی ئاوه‌لکاری چۆنیه‌تی) ی بۆ دانا.

دوینی هاتم.

سبه‌ی ده‌رۆم.

تازه باران بارى.

«ده‌مێكه‌ وا له‌سه‌ر پێیه‌ك ده‌سووتیم».

پارناپێرار به‌فریكى ئه‌ستوور بارى.

چه‌ند رۆژێكى تر ده‌رۆم.

له‌م میسالا نه‌دا ده‌رده‌كه‌وێت ئه‌و وشه‌ ساده و لێكدراو و فریزانه (دوینی، سبه‌ی، تازه، ده‌مێكه‌، پارناپێرار، چه‌ند رۆژێكى تر) كه‌ واتای (كات) راده‌گه‌یه‌نن و كاتى روودانى كار كه‌ دیار ده‌خه‌ن، به‌مه‌دا ده‌بنه (ئاوه‌لکار) و به‌ پێی ئه‌و ده‌وره‌ی ده‌ییبێن پێیان ده‌گوتریت «ئاوه‌لکاری كات».

تێبینی:

وشه‌ی وه‌ك (دوینی، سبه‌ی، تازه، رۆژ، شه‌و، سال...) كاتیك ده‌بن به‌ ئاوه‌لکاری كات كه‌ كاتى روودانى كار كه‌ نیشان ده‌ن، مه‌نا له‌ بنه‌رته‌دا ناوی كاتن.

۱

چۆلەكەكەم لەسەر دارەكە دى
 چۆلەكەكەم لە ژىر دارەكە دى
 چۆلەكەكەم لەكن دارەكە دى
 چۆلەكەكەم لەلاى دارەكە دى
 چۆلەكەكەم لە تەنىشت دارەكە دى
 چۆلەكەكەم لەبن دارەكە دى

۲

ومرە سەرى
 ومرە دەرى
 ومرە خوارى
 ومرە ژورى
 ومرە مالى
 ومرە ناوى

۳

مندالەكە لەسەرەو دانىشتبوو.
 مندالەكە لە خوارەو دانىشتبوو.
 مندالەكە لە سەرەو دانىشتبوو.
 مندالەكە لە تەنىشت دانىشتبوو.

ئەم نمونانە و ھەر نمونەيەكى تری وەك ئەوان بێت كە جیگەى روودانى كار
 دیار بخات، ھەموویان دەبنە (ئاوەلکاری شوین).

تەبینى ۱:

وشەى وەك (سەر، خوار، تەنىشت، كن، پىش، پاش، ژىر، ناو، لا، دەر، مال،
 ژور...) كاتىك دەبن بە (ئاوەلکاری شوین) كە جیگەى روودانى كارەكە نیشان
 بدەن، دەنا وشەكان بۆ خۆیان لە بنەڕەتدا ناوى شوین.

تیبینی ۲:

له شیوهی کرمانجیی سهروودا هه مان جوژی به کارهینانی ئاوه لکاری کات و شوین باوه به لام له جیاتی (له، به) وشهکانی (ژ، د، ب، ل) به کار دین و له جیاتی (هوه) «قه» به کار دیت، وهک لهو نموونانهدا به دهر دهکه ویت:

۱- منداڵ دناڤ مه‌را چوو مال.

۲- منداڵ ژخاری چوو سلال.

۳- منداڵ ل خاری روونیشتییه.

بارام خیرا رویشیت.

بارام زۆر ده‌لی (که‌م، فره، گه‌لیک، نه‌ختی...).

بارام زوو هات (دهرنگ...).

بارام جوان ده‌روات.

ئهم وشانه‌ی (خیرا، زۆر، زوو، جوان) که‌وا له بنه‌ره‌دا ئاوه‌لناون و هه‌ندیکیان (چۆن) و هه‌ندیکیان (چه‌ند) راده‌گه‌یه‌نن، لهم رستانه‌دا باری کاره‌که و چۆنیه‌تی نیشان ده‌دات به‌و پێیه، هه‌رچه‌ند به‌ ئه‌صلیش ئاوه‌لناوین، توانای ئه‌وه‌یان هه‌یه ببن به‌ ئاوه‌لکاری وه‌صفی.

سه‌رنج ده‌ری ده‌خات رسته‌کان هه‌لده‌گرن به‌ جوژیکی ئه‌وتۆ به‌کار بێن، که‌ سروشتی ئه‌و وشانه‌ دیار بخات که‌ سروشتیکی وه‌صفیه وه‌ک بگوتریت:

بارام گوتنێکی زۆر ده‌لی.

بارام رویشتنێکی خیرا رویشیت.

بارام له‌ کاتێکی زوودا هات.. هه‌تا.. واته: ده‌شیت بگوتریت له‌و رستانه‌دا موصوفیکی قرتاو هه‌یه و به‌مه‌دا سروشتی بنجیی وشه‌کان بپاریزین به‌لام فراژووبوونی زمان و به‌ره‌وپیشچوونی ئه‌و توانایه‌ی داوه به‌ ئاخوتنی کوردی که‌ وشه‌کان به‌ ئاوه‌لکار به‌کار بێن.

[روونکردنه‌وه:

ره‌نگه‌ وا باش بێ به‌و جوژه ئاوه‌لکاره بگوتری (ئاوه‌لکاری ئاوه‌لناوی

وهيا تهئوپلکراو وهيا خوازکه - به واتای خوازایه وه- وهيا هر
تهعبیریکي بۆ روونکردنه وهی بنه مای ئاوه لکاره که دهست بدات.
دهمراستی لیژنه]

مندالەکان دوو دوو هاتن.
کهوهکان پۆل پۆل فرین.
جار جار (جاروبار، ناوه ناوه) سهرتان لی ددهم.
دهم به دم زیاتر دهشتوا.
باران تاوتاو دهبارئ.
سال ناسال (ساله نه سالیک) زهویییه کهم دهکتلم.
ئاوه که قوم قوم بخۆوه.
کهم کهمه بهفره که ئهستور دهبت.

لهم نمونانه دا وشهکانی (دوو، دوو، پۆل پۆل، جار جار، دم بهدم، تاوتاو، سال
ناسال، قوم قوم، کهم کهمه...) له رسته دا به دوايه کتردا هاتن (تتابع) ی کاره که
نیشان ددهن له بهر ئه مه پتیا ن دهگوتریت (ئاوه لکاری تهرتیبی).

کهوه که دیسان به داوه وه بوو.
کهوه که دووباره به داوه وه بوو.
هه رجاره بيم دیارییه کتان بۆ دههینم. (هه رجارئ، هه رجاره کی)
ئه وهنده ی پیم گوتی نه تیست.
چه ندی پیم گوتی نه تیست.
لهم نمونانه دا وشهکانی (دیسان، دووباره، هه رجاره، ئه وهنده ی، چه ندی) له
رسته دا دووباره بوونه وهی کاره که پاده گه یه نن، له بهر ئه وه پتی دهگوتریت
(ئاوه لکاری دووباره کردنه وه = ته کراری).

تیر تیر له ئاوه کهم خوارده وه.

پر بەدل خوښم دهوښت.

جوان جوان زهوييپهكهي بۆ خوی داگیر کرد.

ههلبهت بێ تو سهفهراکهن.

بێ گومان چاوم پتی دهکوتیت.

ئاگریش بباریت ههردهچم.

کاکه، بێ چهند و چوون پارهکته لێ دهستینم.

لهم نمووناندا وشهکانی (تیر تیر، پر بهدل، جوان جوان، ههلبهت، بێ گومان، بێ چهند و چوون...) له رستهدا بۆ تهئکیدى کارهکه بهکار دههینرین، لهبهر ئهوه پێیان دهگوتریت (ئاوهلکاری تهئکیدى).

ههركیز دهست له ولاتم ههلناگرم.

ههركیزاو ههركیز فهراموشت ناکهم.

به هیچ کلۆجی لیم نابیتهوه.

به هیچ رهنگی چارهه نهکرد.

لهم نمووناندا وشهکانی (ههركیز، ههركیزاو ههركیز، به هیچ کلۆجی، به هیچ رهنگی...) له رستهدا بۆ نهفی کارهکه بهکار دههینرین، لهبهر ئهوه پێیان دهگوتریت (ئاوهلکاری نهفی).

کهی هاتیت؟ دوینی هاتم.

چۆن هاتیت؟ به سواری هاتم.

له کوێ دابهزیت؟ له ئوتیل دابهزیم.

باران چهند بارى؟ باران زۆر بارى.

لهم نمووناندا وشهکانی (کهی، چۆن، کوێ، چهند...) له رستهدا بۆ پرسیارکردن له بارهی کارهوه هاتوون. لهبهر ئهوه پێیان دهگوتریت (ئاوهلکاری پرسیارى).

تێبینی:

د. نهسرین دهلیت ئهوشانه (کهی، چۆن، کوێ، چهند...) ههموویان ئهواتن بۆ

جۆزدها مەبەستى جىاجيا، بە كورتى ئەمانە بە ئاۋەلكارى پرسیارى دانانیم.

هەتا ئیستا لەم نمایشتەدا ئەم جۆرانە لە ئاۋەلکار هاتنە بەرچاۋ:

۱- ئاۋەلكارى چۆنیەتى.

۲- ئاۋەلكارى زەمانى.

۳- ئاۋەلكارى شوئنى.

۴- ئاۋەلكارى ۋەسفى.

۵- ئاۋەلكارى تەرتیبى.

۶- ئاۋەلكارى تەئکیدى.

۷- ئاۋەلكارى تەكرارى.

۸- ئاۋەلكارى نەفى.

۹- ئاۋەلكارى پرسیارى.

[روونکردنەۋە:

ئەم جۆرانەى (ئاۋەلكار) تاقىکردنەۋەمىتکیان ھەیه بۆ ئەۋەى راستىی
ئاۋەلكار بوونیان و نەبوونیان بەرەو ئاشکرایى ببات، تاقى
کردنەۋەكەش لەۋەۋە دیت كە لە رستەى بى كاردە سەیریان بکرىت بە
تایبەتى ئەوانەى (فرىز، كلۆز)نن و وشەى رەسەن:

(۱) وشەكانى (ژیرانە، عاقلانە، بەژیری، بەعاقلى) دەست نادەن لە
رستەى بى كاردە بێن. (من ژیرانەم - من بەژیریم) نەدەگوترى و
نەراستیشە.

(۲) بانەویان، شاخەوشاخ دەست نادەن لە رستەى بى كاردە بێن
(من بانەویانم) ناگوترى.

(۳) (من دەمەۋرووم) ناگوترى، بەلام (من لەسەر لام) دەگوترى نەك بە
واتای ئاۋەلكارى بگرە ۋەك ئەۋەى بلىی (من لەسەر بانم) كە وشەى
(لا، سەر) بە جۆرىكى عادەتى لەكار هاتبن.

(۴) وشەكانى (دوینى، پىرى، ئەمسال، دەمىكە، زوو، درەنگ..)

ھىچیان لە رستەى بى كاردە نایەن، كە دەشلىی (من درەنگم) وشەى

دړهنگت به مهجاز به واتای (من دواکه و تووم) به کار هیناوه نهک
حه قیقی.

(۵) دهسته واژه‌کانی (له‌سهر داره‌که و ژیر داره‌که و کن داره‌که...) (هه‌لده‌گرن له رسته‌ی بی کاردا بیتن به‌لام نهک به‌ئاوه‌لکاری بگره وهک
ئه‌وه‌ی بلئی (من له به‌غدام، له ژورم، له دهره‌ووم، له سهربانم، له ناو
نوینم) که له‌مانه‌دا (وصف‌ی راناوه‌که په‌یدا نییه تا بلئین‌نایا
ئاوه‌لکارن یا ئاوه‌لناون.

وشه‌کانی (سهری، دهری، خوارئ...) هه‌موویان ئاوه‌لکاری حه‌قیقین
به‌لام که گوته (له سهری، له دهری...) هه‌لده‌گرن ببه‌وه (ناوی
جیگه) وهک (به‌غدا و هه‌ولیر): (له سهریم - له به‌غدام - له دهریم -
له هه‌ولیرم). هه‌روه‌هاش (له سهره‌وه، له ته‌نیشته منه‌وه، له
خواره‌وه...) نه‌کمر (له که‌یان لی فری درا هه‌ر بق جیگه ده‌شی له
رسته‌ی بی کاردا بیتن.

(۶) وشه‌کانی (خیرا، ژور، جوان...) ئاوه‌لناوی بی ده‌مه‌ته‌قهن، به‌لام
(زوو) هه‌ر بق وصفی کار و کات ده‌ست ده‌دا: ده‌لئی (ئیس‌تا زووه -
زوو رویشته) به‌لام نالئی (من زووم، نه‌حمه‌د زووه...).

(۷) وشه‌کانی (دوو دوو، پۆل پۆل) ده‌شی وصفی (ناو) بکه‌ن و له
رسته‌ی بی کاردا بیتن وهک ئیمه پۆل پۆلین - ئیوه جووت جووتن)
به‌لام وشه‌کانی (جار جار، دم به دم، تاو تاو، سال ناسال، قوم قوم،
که‌م که‌م...) که ده‌لاله‌تی کاتیان تیدایه ناشی له رسته‌ی بی کاردا
بیتن. که‌س نالئی (من‌داله‌کان جار جارن - ئاوه‌که قوم قوم - ده‌غله‌که
که‌م که‌مه‌یه - ترۆزی سال ساله...).

(۸) وشه‌کانی (دیسانه‌وه، دووباره، هه‌رجاره، ئه‌وه‌نده‌ی...) هیجیان
له رسته‌ی بی کاردا نایه‌ن و نابنه وصفی ناو و راناو...

(۹) وشه‌کانی (تیرتیر، پر به‌دل...) و هه‌موو ئه‌وانه‌ی ته‌نکیدیان تیدایه
ئه‌وانیش نه له رسته‌ی بی کاردا دین و نه‌ده‌شین به وصفی ناو و
راناو... دیاره ته‌نکید بق روودان ده‌بیت نهک بق شتی (جامد).

(۱۰) ھەرگیز، ھېچ رەنگى و ھېچ كلۆچىك بۆ نەفەيى روودانن لە رابردوو و ئايندەدا، لەبەر ئەمە لە حازردا كە (كار) پەيدا نەبى ئەم وشانە جىيان نابىتەو ھەگەر لە رووى نەشارەزايىيەو ھەكار ھاتبىتن. تۆ دەتوانى بلىي (ھەرگیز لىرە نەبووم، ھەرگیز لىرە نابم) بەلام ناتوانى بلىي (ھەرگیز لىرە نىم) ھەروەھاش ناتوانى بلىي (ھەرگیز من دز نىم). دەشى دەستەواژەى وەك (بە ھېچ رەنگى، بە ھېچ كلۆجى) بکرىتەو بە تەركىبى عادەتى و لە ئاوەلکاری دەر بەھاوئىرئىت ئەوسا لە رستەى بى کاردا بىت وەك ئەو ھى بلىي (من بە ھېچ تەئۇلىك - بە ھېچ كلۆچىك - بە ھېچ رەنگىك - لەبەر تىشكى ھېچ راستىكدا - كەمتەرخەم نىم...).

(۱۱) وشەكانى (كەى، كوئى) كە بۆ كات و جىگەن لەگەل وشەى غەيرى مناسبى خۆياندا بەكار نايەن وەك كە بلىي (كوئى خۆشە، كوئى خۆش بوو) و ھياخود (كەى خۆشە، كەى خۆش دەبى) لەم حالەتەدا (كوئى) دەبىتە (چ جىگايەك)، (كەى) دەبىتە (چ كاتىك) و ھەردوويان لە ئاوەلناوى دەكەون و دەبنە ناوى جىگە و كات و فەرقىيان نامىنى لەگەل (بە ھار خۆشە، شەو خۆشە، بەغدا خۆشە.. ناگوترى) (بەغدا كەيە؟ من كوئىم؟ ئەوان كوئى دەبن). كە پرىپۆزىشنى (لە، بۆ، تا...) چوونە سەريان و مەزەيان دەگۆرئىت: (لە ئىنگلىزى و ەرهەبىدا بارى ئەو وشانە تا بلىي جودايە. وشەى (Where) ھەم بە واتاى (كوئى) دىت ھەم بە واتاى (لە كوئى). لە ەرهەبىدا (الى اين، من اين) بەكار دىت بەلام (في اين) ناگوترى.. بە پىي تەفصىلاتىك كە لىرەدا جىي بۆ ناکرىتەو.

(چۆن، چەند) دەشى ببە پرسىيار لە بارەى چۆنايەتى و چەندايەتى ناو و راناو بى ئەو ھى ئاوەلکار بن ھەروەك (جوان، زۆر) چۆنايەتى و چەندايەتى رادەگەيەنن، تەنيا فەرقى (پرس) لە نىوانياندا ھەيە: (تۆ چۆنىت؟ مەرھەکان چەندن؟ تۆ جوانىت. ئىو زۆرن).

كەسىك بىەوئى، دەتوانئى ئەم تاقىکردنەو ھىە بکا بە پىوانەى ئاوەلکار بوون و ئاوەلکار نەبوونى وشەكان و دەستەواژەكان، ھەروەھاش

باشتر بۆی روون دهیتهوه نه هاتنی وشه ی ئاوه لکاری حه قیقی له
رسته ی ئه وتۆ کاری ئاشکرای تیدا نه یته ئه وه به ئیسه پات ده گه یه نی
که رسته ی بی کار له کوردیدا هه یه و زۆریشه .

[دهمراستی لیژنه]

جگه له مانهش کۆمه لێک وشه هه ن هه لده گرن مونا قه شه بکرین له رووی ئاوه لکار
بوون و نه بوونیانه وه به تایبه تی که له ده ستووری زمانی فارسیدا، له ژیر عینوانی
(قید) به ئاوه لکار ژمیرراون، له مانه:

۱- قیدی تصدیق، وهک به راستی، هراینه، به تحقیق، هتاد...

۲- قیدی شک و تردید، وهک: گویا، شاید، پنداری...

۳- قیدی تمنی (ئاوات)، وهک: کاشکی، بود...

۴- قیدی سویند، وهک: به خدا، تو خدا...

۵- قیدی تشبیه، وهک: چنن، چنان، همانا، اینگونه...

۶- قیدی شرط، وهک: اگر، چنانچه، و، هرگا...

۷- قیدی استثناء، وهک: مگر، جز، الا، غیر، سوی...

۸- قیدی تدرج، وهک کم کم، اندک اندک.

لیژنه به پتی تصویری خۆی له سروشتی زمانی کوردی و ئه وه دهره ی ئاوه لکار
دهیبنی له رسته دا ئه م کۆمه له وشانه ی به لاوه ئاوه لکار نین، ده شیته له ژیر
عینوانێکدا دابهش بکرین.

[روونکردنه وه:

به لای منه وه به شیک له وشانه ی که له زمانی فارسی به (قید)
حیساب کرابوون هه لده گری بیته (ئاوه لکار). ئه وه ی پتی گوته (قید
تدرج) و نمونه که شه ی (کم کم - اندک اندک) بوو خزمی ئه وه
ئاوه لکاره یه که لیژنه ناوی نا (ئاوه لکاری ته ربیبی) نمونه کانیش (قوم
قوم - که م که مه) بوون.

به رانه ر نمونه ی (به راستی) که له لیسته ی ریزمانی فارسیدا به
(قید تصدیق) حیساب کرابوو، له لیکۆلینه وه ی لیژنه نمونه ی

(به‌ژیری) هاتوو و خراومته ژیر ناویشانی ئاوەلکاری چۆنیەتیەوه. هەرچەند چۆنیەتی و (تحقیق) یەک ناگرەوه، بەلام داریشتنی نمونەکان (بەراستی، به‌ژیری) یەک داریشتن. دەلێی (بەراستی نازایت) بەلام (بەجوانی، به‌ژیری..) کاریان دەوێت هۆیه‌کەش ئه‌وه‌یه که (بەراستی) بۆ (تحقیق و تائکید) و دمخلی به‌سەر کاره‌وه نییه و بۆ هه‌موو حال و باریک دەست دەدات.

له‌گه‌ڵ ئەمەشدا له‌ یه‌کترچوون وه‌یا یه‌کبوونی داریشتنه‌کان ده‌بێ حیسابیان بۆ بکری. ه‌ی تریش هه‌یه له‌و لیسته‌یه‌دا لی‌کۆڵینه‌وه هه‌ڵده‌گری.

ده‌مراستی لی‌ژنه

لی‌ژنه له‌ دوا‌ی لی‌کۆڵینه‌وه و چاو پێداگێڕانه‌وه‌ی ده‌ستووری زمانه‌کانی تر، ئەم ته‌عریفه‌ی بۆ ئاوەلکار په‌سەند کرد:

ئاو‌ەلکار ئەو به‌شه‌یه له‌ ئاخاوتن که پێوه‌ندی راسته‌وخۆی به‌ کاره‌وه هه‌بێت له‌ رووی چۆنیەتی وه‌یا کات، وه‌یا شوێن و جو‌ری روودان و روونه‌دانی، وه‌یا هه‌ر باریکی تریه‌وه بێت.

دووهم: ئاو‌ەلکار له‌ رووی فۆرمه‌وه.

لی‌ژنه به‌ ئیستیقرا بۆی دهرکه‌وت که ئاو‌ەلکار له‌ رووی فۆرمه‌وه دابه‌ش ده‌کری‌ت به‌ چەند به‌شیکه‌وه به‌ تاییه‌تی له‌ دوا ئەوه‌ی که به‌ دوور و درێژی له‌ جو‌ره‌ها نمونە‌ی ئاو‌ەلکاری کۆلییه‌وه له‌ رووی واتاوه:

١- ئاو‌ەلکاری ساده.

٢- ئاو‌ەلکاری ناساده.

٣- ئاو‌ەلکاری ساپسته.

ئاو‌ەلکاری ساده: ئەو ئاو‌ەلکاره‌یه که له‌ ته‌نیا وشه‌پێک پێک هاتی‌ت، وه‌ک «که‌ی، که‌م، پاش» - ئەگەر له‌ رسته‌دا وه‌سفی کار بکات-.

ئاو‌ەلکاری ناساده: دوو چه‌شنه.

۱- داپژاو (دروست کړاو): ئه و ئاوه لکارانه ن که به یاریده ی پاشگر یان پیشگر ساز دهبن. بۆ نمونه:

وشه	ئاوه لکاری داپژاو	
سهر	سهری	وهره سهری.
خوار	خواری	چومه خواری
هاوین	هاوینی	هاوینی دروینه دهکرت.
شه و	شه وهکی	شه وهکی که وتمه ری.

۲- لیکدراو: ئه و ئاوه لکاره یه که له دوو ریشه یا پتر پیک هاتوه، بۆ نمونه:

شاخه وشاخ، چیشته نگاو، که و توپه وت، که م که م، تاوتاو، تیروپ.

ئاوه لکاری سارسته: ئه و ئاوه لکاره یه که له کومه له وشه ییک پیک دیت، به بی ئه وه ی کاریکیان له گه لدا بیت و به تنیاش نه نجام ناهن به دهسته وه تا له رسته دا نه بیت، وهک:

ههفته ی ناینده.

مانگی داهاتوو

له مه ولا

به بهرگه وه

به دلشکاوی

لیژنه به پویستی نه زانی به دوورو دریزی له ئاوه لکار بکو لیته وه له روی فورمه وه، یان له مه زیاتر نمونه به ینیته وه، چونکه له به شی ئاوه لکار له روی واته وه نمونه ی ژور هینرا و ته وه.

تییینی:

دوای به سه رچوونی پشووی هاوینه لیژنه گه رایه وه بۆ سه ر ته و اوکردنی لیکو لینه وه کانی له ریزمانی کوردیدا، ئه م لیکو لینه وه ی له مه ولا سه رتهای دهست پیکردنه وه ی چالاکیی لیژنه یه له کژیکي نویدا و به م جوړه ی خواره وه به سه ریدا رۆیوه.

لیژنه له سهرمتای چالاکیی نوټیدا چاوټکی به کارهکانی کزی پټش هاوینه‌یدا
گټړاپه‌وه له‌وه‌وه مه‌علمی کرد که تا ئټستا له باسه‌کانی خواره‌وه دواوه:

۱- ناو

۲- پاناو

۳- ئاوه‌لناو

۴- کار

۵- چاوگ

۶- ئاولکار

لیژنه له‌م باسه‌نه به پټی ئو دهرفته‌ی که هه‌یوو و به گوټره‌ی ئو فرمانه‌ی
به‌سر شانیه‌وه وو، تا راده‌ی پټویست درټزه‌ی دواوه به لټکولینه‌وه‌کانی.

له سهرمتای ده‌ست پټکردن له‌م لټکولینه‌وانه لیژنه ره‌چاوی دوو احتمالی کرد بو
به‌رنامه‌ی ئیشی خوټی. یه‌که‌میان ئه‌وه‌بوو که به‌نیسه‌بت به‌شه‌کانی ئاخاوتنه‌وه
په‌یره‌وی رټزمانه‌کانی ولاته‌کانی پوژاوا بکات و ئه‌و «۸» که‌رته بکاته بنکه که له
رټزمانی ئینگلیزیدا ناویان هه‌یه. دووه‌میان ئه‌وه‌بوو که ئه‌گه‌ر ئیستیقرا ده‌ری
خست سروشتی ئاخاوتنی کوردی داخوازیی پتر یا که‌متر له‌و هه‌شت به‌شه بکات،
ئه‌وسا به‌پټی ئو داخوازیه، ئاخاوتنی کوردی دابه‌ش بکریټ. له‌ ماوه‌ی پشووی
پټش هاوینه‌دا لیژنه له‌و (۶) باسه‌ی لای سهره‌وه دواوو، که له راستیدا پټنج
به‌شی سهربه‌خون له‌و روه‌وه که «کار و چاوگ» له‌ بنه‌رته‌دا یه‌ک به‌شن.

به پټی سهرنجدان دوا‌ی ئو (۵) یا (۶) به‌شه چی ده‌میټټه‌وه، سی به‌شه‌که‌ی
(Preposition, Conjunction, Interjection) ی زمانی ئینگلیزی و کوم‌ه‌له
نامرازه‌کانی تره، که به‌به‌ریان‌ه‌وه هه‌یه به پټی سروشتی زمانی کوردی دابه‌ش
بکریټن به‌چهند به‌شیکه‌وه، وه‌ک:

برای من (ی)

پیاویتی (هتی)

پاره‌دار (دار)

بی‌وه‌فا (بی)

هه لگرتن (هه ل)

هه لگرتنه وه (هه ل... وه) .. هه تاد.

لیژنه وتووێژیکى قوول و ئیستیعراضیکى به رفرهوانى کرد له باره ی ئه وه به شانه که له سه ره وه تو مار کران و هه تا ئیستا لیان نه دا وه.

بۆ ماوه یه ک ده مه ته قتی له سه ره ئه وه بوو وشه کانی زمانى کوردی که غه یری پینج به شه باس لیکرا وه کان بن، ئاخۆ چه ندن جوړن، چه ندیک له وه وشانه بهر عینوانیک ده که ون؟ له ئه نجامدا بریار درا چوونه قوولایی ناو ئه م باسه بخریته بهر لیکۆلینه وه و سرنج راگرتنى ئه ندامانى لیژنه به درێزایی ئه وه ماوه یی که توژینه وه ی زمانزانانه ی تیدا ده کات. وه ک هه نگاوێکی سه ره متایی له م مه یدانه به رفراوانه ی لیکۆلینه وه و سرنج راگرتنه دا، لیژنه له پێشه وه که وته سه ره لیکۆلینه وه له وه به شه ئاخاوتنه ی که له ئینگلیزیدا پێی ده گو تریت:

A Preposition is a word placed before a noun or its equivalent to show its relation to another word.

بہم و شانہی خوارہ و ہش دہلی بہ شیکن لہ یریوژیشن:

to, in, at, on, of, by, into, with, over, for, from, under, etc.

دواتر دهلیت پریپوزیشنی تریش هەن که وا دەشی وەکو Adverb یش بەکار بێن
وێک:

about, across, along, among, back, before, between, behind,
down, in front of, off, round, away.

به دوا ئهم نمونانهدا تېبينيټكي گړنگ ئهمهيه كه دهلي وا دهبي پريپوزيشن لهگهل Adverb, Conjunction ټيكل دهبي واته بهوان حيساب دهكرت، بهلام ئهم ټيكلهيه هميشه بهوه دهرهويتهوه كه Adverb, Conjunction ههركيز پيوهنديان به ناو وئاوهلهكانيهوه نايټ كه ئهمه بچاهوانهه كاري بريپوزيشنه.

نوسه رانی کوردیش که لهم باسه دواون ئه مانه ن:

١- مامۆستا سه عید سەدی له رێزمانه کهیدا (صرف و نحوی کوردی) کاتی که باسی (أدوات) دهکات (بۆ، تا، له، به) دیتته ناو میسالانه وه و هیچ عینوانیکی تایبتهتی بۆ دانناون.

۲- ماموستا توفیق وهه‌بی له ده‌ستووری زمانی کوردی، فقره (۶۹) دا ده‌لێت: ئه‌داتی ته‌واوی که‌لیمه‌یه‌ک که له جو‌مله‌یه‌کا بۆ پێشاندانی لاقه‌ی مانای ناوی، سیفه‌تێک و که‌لیمه‌یه‌ک، تر به که‌لێک ئه‌هه‌نرت، و‌کو:

ئیمه له مهرگهوه هاتین (له...وه)

پیاوهکهی تۆش رۆی (ی)

جامانه سه‌رپۆشیکێ ناقولایه (ی)

مامۆستا توفیق وهه‌بێ «ئهداتی ته‌واوی» له‌بری «حرف جری عه‌ره‌بی و پریپۆزیشنێ ئینگلیزی» به‌کار ده‌هێنیت، له‌و ده‌ستوورده‌دا هه‌ر ئه‌و دوو نموونه‌ی (له‌.....وه) و (ی)یه‌ی ناو هێناوه.

۳- کوردویف له‌ کتێبه‌که‌یدا (زمانی کوردی سالی ۱۹۷۰) له‌ ژێر عینوانی (به‌رناف)دا ده‌لێت: به‌رناف سی به‌شه‌، به‌رنافی کۆن، به‌رنافی تازه‌، به‌رنافه‌کانی به‌جوت.

ا- به‌رنافه‌ کۆنه‌کان، وه‌کو (ژ، ل، ب، د، بۆنا، با، بۆ، دوو، هه‌تا، په‌ی، سه‌با، جه‌م، گه‌ل).

ب- به‌رنافه‌ تازه‌کان، وه‌کو (سه‌ر، به‌ر، ناف، پاش، پێش، ره‌خ، بن).

ج- به‌رنافه‌ به‌ جوته‌کان، وه‌کو (دگه‌ل، له‌گه‌ل، به‌رب) هه‌روه‌ها به‌رنافه‌ کۆنه‌کان له‌گه‌ل تازه‌کان پیکه‌وه به‌کار دێن، وه‌کو (ل سه‌ر، ب سه‌ر، ل به‌ر، ژ به‌ر، دناف، ژناف...).

دیاریشه‌ مامۆستا کوردویف وشه‌ی (به‌رناف)ی بۆ حه‌رفی (جر) به‌کار هێناوه.

۴- رشید کورد له‌ کتێبه‌که‌ی «پێزمانا کرمانجی» له‌ ژێر عینوانی (حروف الجر، پێربه‌ست)دا ده‌لێت: پێربه‌ست وشه‌یکه‌ که‌ ناوه‌کان و به‌رنافه‌کان^(۱) ده‌کات به‌ مفعولی صریح، وه‌ک:

«من قه‌له‌مه‌ک ژ کورپێ خوه‌راکری» له‌م رسته‌یه‌دا «دژ» و «را» پێربه‌ستن. پێربه‌ست له‌ زمانی کوردیدا ئه‌مانه‌ن:

(بۆ، ب، د ژ، ل، را، ئانگۆ، پاشی، ژبۆ، ل پێش، قاندی...).

۵- نووری عه‌لی ئه‌مین له‌ پێزمانه‌که‌یدا «پێزمانی کوردی» چاپی ۱۹۶۰ ده‌لێت:

(۱) لێرده‌ا به‌رناف له‌ بری (راناو - ضمیر) به‌کار هاتوه‌. له‌ نووسینی کوردویفدا له‌ بری (حرف الجر) به‌کارهاتوه‌.

ئامرازی پتوهندی ئەو واژەییە، کە لە پێش «ناو، راناو، ئاوەلناو» هە بەکار دەهێنرێت بۆ دەرخستنی علاقەیی ناوەکە، یا راناوەکە، یا ئاوەلناوەکە لەتەک وشەکانی تری رستەکەدا، ئامرازی پتوهندیش دەکات بە دوو بەشەوه:

۱- سادە (بە، لە، ...) (۱-)

۲- لێکدراو (لەسەر، بەی، هەتا...) (۲-)

ئەمانەش بە ئامرازی پتوهندی (حروف الجر) ی عەرەبی دادەنێت:

۱- بۆ (لۆ) ۲- لە ۳- بە (پەیی) ۴- تا (هەتا، هەتاكو، هەتاوهكو...) ۵- ی ۶- پیتی (ه) ۷- وه ۸- وهك (وهكو) ۹- پێ ۱۰- لێ ۱۱- تێ. تێبینی:

ئامرازی (پێ، تێ، لێ) لەتەک فرماندا بەکار دێن.

۶- مەردوخ لە فەرەهنگەکیددا لەلایە (۲۵) لە نێوان تێکرای باسی حروف و ادوات تەنیا ناوی (تا، لە) دەبات کە بەر واتای پریپۆزیشن دەکەون، بێ ئەوه هیچ عینوانیکی تایبەتیان بۆ دابنێت، وهیا تەعریفیکیان بکات.

۷- کتێبی زمان و ئەدەبی کوردی پۆلی یەکەمی ناوەندی چاپی دووهم سالی ۱۹۷۲ کە لایە (۲۵، ۲۶، ۲۷) دا لە پارچەکانی ئاخواوتن دەدوێت لە بەشی شەشەمدا دەلێت:

ئەگەر وشەکە بۆ دەرخستنی پتوهندی ناوی، یا راناوی، یا ئاوەلناوی بەکار هێنرا لەتەک وشەکانی تری رستەکەدا پیتی دەگوترێت «ئامرازی پتوهندی». تەنیا (لە، بۆ، ی) لە رستەدا بە میسال هێناوەتەوه.

پار ئێوه و ئەوان چوون بۆ هەولێر (بۆ)

ئێمه دواکەوتوو کە دەگەینه ریزی گەلان (ی)

دۆشاو لە تری دروست دەکریت (لە)

۸- لە کتێبی دەستووری پارسی دانانی ر. نوالنور لایە (۲۵۴) و بەره‌و‌خوار لە ژێر عینوانی (حرف) باسی ئەو وشانە دەکات کەوا بەر مفهومی پریپۆزیشن دەکەون و دەیانخاتە بەر بەشی حەرفی نحوی، بەشیکی تریش لە ژێر عینوانی حەرفی صرفی دادەنێت کە پتوهندیی بە پریپۆزیشنەوه نییه.

لهو حرفانهی که پتیاڼ دهلّیت (حرف نحوی) و واتای پریپۆزیشنیاڼ تیدایه، تیبینی ئهوه دهکات که ئهو حرفانه وجودی سهربهخۆیاڼ ههیه بهلام واتای تهواوی سهربهخۆیاڼ نییه، له حالیکدا حرفهکانی صرفی نه وجودی سهربهخۆ، نه واتای سهربهخۆیاڼ ههیه. ئهم وشانهی خوارهومشی داناوه به حرفی نهحوی: به، با، بر، تا، از، در، را، برای.

لهم نمایشتهوه دهردهکهوێت سهرپاکی رایهکان لهوهدا یهک دهگرتهوه که ئهو وشانهی بهر واتای پریپۆزیشن دهکهون، سهربهخۆ بهکار نایه و واتای تهواو به دهستهوه نادهن تا دینه ناو رسته و دهبنه دهستیاری وشهیهکی تر. کتێبهکهی پێژمانی فارسی سهرهپای ئهم لایهنه شتیکی تری ئیزافه کردوه که پریپۆزیشن له ئهداتهکانی (صرفی) جودا دهکاتهوه بهوهدا که دهلّیت (حرفی نحوی) وجودی سهربهخۆیاڼ ههیه ههرچهند واتای سهربهخۆشیان نهبێت، ئهم تیبینییهی کتێبهکهی فارسی رای ئهو جودا دهکاتهوه له رای کهلێک لهو نووسهرانهی که باسمان کردن. به نمونه به پیتی تهعریفی کتێبه فارسییهکه (ی) ئیزافه و وهسف له کوردیدا نابن به پریپۆزیشن کهچی له کتێبهکهی مامۆستا نووری عهلی ئهمین و هی قوتابخانه به پریپۆزیشن داناوه.

به دوا ئهو شیکردنهوهیدا لیژنه هاته سهر لیکۆلینهوه له دۆزینهوهی زاراوهیهک بۆ پریپۆزیشن که دهست بدات و بگونجیت لهگهڵ ئهو دورهی دهیبینی له رستهدا. بۆ ئهم مهبهسته تهماشاییکی ئهو زاراوانه کرا که ههتا ئیستا لهلایه نووسهرانی زمانی کوردیهوه بهکار هینراون:

- ۱- مامۆستا سهعید سدقی، لهم باسه بێ دهنکه.
 - ۲- مامۆستا توفیق وههبی، ناوی ناوه (ئهداتی تهواوی).
 - ۳- مامۆستا کوردویف، ناوی ناوه (بهرناف).
 - ۴- مامۆستا رمشید کورد، ناوی ناوه (پێربهست).
 - ۵- نووری عهلی ئهمین، ناوی ناوه (ئامرازی پێوهندی).
 - ۶- له کتێبی قوتابخانهکاندا دیسان (ئامرازی پێوهندی) بۆ بهکار هاتوه له ههندی شوێنیشدا ئامرازی (بهندیاری) بۆ بهکار هاتوه.
- لیژنه موناقلشهی ئهم زاراوانهی کرد لهگهڵ ههندی زاراوهی تر، وهک (نیوکار،

رستههۆن، وشههۆن). ههروهها لیژنه سههرلهنوی موناقهشهیهکی دوور و درێژی دهووری پریپۆزیشن کرد له ئاهاوتندا، لهو بهینهدا ههموو ئهو تهعریفانهی خسته بهرچاو که له کتێبهکانی رێزمان بۆ پریپۆزیشن دانراوه، له کۆتایی ههموو لیکۆلینهوهییدا گهیسته ئهم ئهجامانهی خوارهوه:

۱- پریپۆزیشن روالهتی سههربهخۆی هیه بهلام واتای لهتهک وشهیی تردا دهردهکهوێت. لهمهدا له ههموو ئهو نامرازانه جودا دهیستهوه که روالهتی سههربهخۆیان نییه، وهک (ی) ناوی واتا له وشهیی (جوانی)دا، یاخود نامرازی دووبارهکردنهوهی کۆتایی کاری وهک (هاتهوه).. ههتاد...

۲- دهووری پریپۆزیشن له دارشتنی رستهدا دهردهکهوێت، واته بهشهکانی رسته بهیهکهوه دههستیهوه و پێوهندی ناوهکیان بهیهکهوه دروست دهکات.

لهم دوو تێبینیه گرنگهوه و دواي چهند پێشنیازی که له کۆتایی نرخاندندا رهت کراوتهوه، لیژنه ئهم تهعریفهیی بۆ پریپۆزیشن پهسهند کرد:

(پریپۆزیشن ئهو بهشهیی ئاهاوتنه که وجودی سههربهخۆی هیه و واتاکی لهپال وشهیی تردا دهردهکهوێت و پێوهندی نیوانی «ناو» و «ئاوهلهکانی» لهگهڵ بهشهکانی تری ئاهاوتن پێک دێت له دارشتنی رستهدا).

بۆ دۆزینهوهی زاراوهیهک که لهگهڵ سروشتی واتای پریپۆزیشن بگونجێت، لیژنه دیسانهوه به دوور و درێژی لیکۆلییهوه و ههموو ئهو زاراوانهیی خستهوه بهرچاو کهوا تا ئیستا بۆی بهکار هاتوه. له ئهجامی موناقهشهیهکی درێخاییندا لیژنه وای پهسهند کرد جائی هه زاراوهی (پریپۆزیشن)ی بۆ بهکار بهت تا ئهو کاتهی له لایه لیژنه خۆی یاخود کۆپهوه زاراوهیهکی کوردی مناسبی بۆ دهوێژێتهوه.

تێبینی:

بهلای لیژنهوه زاراوهی «پێوهندی» له ههموو زاراوهکانی تری کوردی گونجاوتر بوو لهگهڵ واتای پریپۆزیشن، بهلام دهركهوت که وا ئهجمونهی کۆپ ئهم زاراوهی بۆ «حروف العطف» ههلبژاردوه، لهبهر ئهمه لیژنه ئهم زاراوهی بهلاوه ناو بهشیوهیهکی کاتی گهراپهوه بۆ زاراوهی Preposition بهجگه لهمه لیژنه هات و نمایشیهکی ئهو وشانهشی کرد که نووسهرازی زمانی کوردی لێره به پێشهوه به پریپۆزیشنیان له قهلام داوه و ئهم لیستهیهی ژێرهویان لێ پێک هێناوه:

۱- مامۆستا سهید سدقی له میسالدا «بۆ، تا، له، به»ی بهکار هێناوه.

۲- مامۆستا توفیق وههیبی «له، ی ئیزافه و وهصف»ی له بهرگی یهکهمی «دهستووری زمانی کوردی»دا بهکار هێناوه، (به، بێ، پێ، تا، تێ، بۆ، وهک...)ش له فهرههنگهکهیدا.

۳- کوردویف «ژ، ل، ب، د، بۆ، بۆنا، با، بێ، دو، ههتا، سهبا، جهم، گهل، سه، بهر، ناف، پاش، پێش، رهخ، بن، دگهل، لهگهل، بهرب...».

۴- رشید کورد «ژ، را، بۆ، ب، د، ر، ل، ئانگۆ، پاشی، ژبۆ، ل پێش، ل پاش».

۵- نووری عهلی ئەمین «بۆ، به، له، تا، ههتا، ههتاوهکو، ههتاگو، تاگو، ی وهصفی و ئیزافه، بزۆینی (ه) دواى کارى وهک - چوومه بازار - ههروهها ئامرازى «وه» به واتای «به»، وهک، وهکو، ههروهکو، پێ، لێ، تێ، لهسه، بهبێ، لهبه... هێ تریش لهم شێوهیه».

تهماشاکردنیکی سهپیدی که قوولبونهوهشی تیدا نهبیت دهری دهخات، ئەم کۆمهله وشانهی سهروه بهشیکیان بێ دهمهتهقه له ههموو روویهکهوه بهر ئەو تهعریفه دهکهون که لیژنه پهسەندی کردووه بۆ پرێپۆزیشن، ئەم تاقمه بریتییه لهم وشانهی خوارهوه:

۱- بۆ (لۆ، پهی، ئەرا)

۲- له (ل، ژ، د، ده)

۳- تا (تاگو، ههتاگو.....)

۴- وهک (وهکو، ههروهکو....)

۵- بێ

۶- به

ئهمانه پرېپۆزیشنێ سادەى بێ گومانن:

۱- (له) شێوهیهکی تری بهکارهێنانی ههیه که لهگهڵ تهواوکهری «وه، را، دا» دیت، وهک:

له منهوه بۆ تۆ.

له کهرکووکرا هاتم.

له خانووکه دا دهژیم.

۲- (به) ئه ویش وهک (له) ته واوکه ری (هوه، دا) ی ههیه، وهک:

به مه دا در ده که ویت.

به دار که وه نیشته وه.

به لای لیژنه وه ئه م زیادیه ته واوکه ری که، که سروشتی واتای ئه م دوو پریپۆزیشن داوای دهکات و له ساده ییان ناخات.

له نیتوان ئه و شەش پریپۆزیشن ساده یی سهره وه دوو پریپۆزیشن (بۆ، بێ) هه لده گرن پریپۆزیشن تریان له پێشه وه بێت بێ ئه وهی واتایان بگۆریت، له هیزیان زیاد دهکات وهک:

من له بۆ تۆمه تۆ له بۆ کێته.

به بێ من کتیه که مه خۆینه وه.

تیبینی:

له هه ندی ناوچه ی کوردستانی خواروودا وشه ی (چون) به واتای (وهک) به کار دیت، رواله تی وشه که واده گه یه نیت که له ئیرانه وه هاتبیت چونکه فارسیش هه ر وشه ی (چون) به کار ده هیتیت.

وشه ی (وهسه) به واتای (وهک) له کوردستانی سه روو و له هه ندی ناوچه ی کوردستانی خواروودا به کار دیت، به لام ساگر دانه وهی ساده بوون و نه بوونی ئه م وشه یه لیکۆلینه وهی قوولتری پی ده ویت.

لیژنه وای په سه ند کرد که چه ند نمونه ییک به ییتته وه بۆ پریپۆزیشن ساده کان، واته ئه وانه ی که گومانیان لی نا کریت، وهک:

۱- (بۆ): ده چم بۆ بازار.

۲- (له): له هاویندا سه رتان لی دهم.

۳- (تا): تا که رکوک ده چم.

۴- (وهک): مامۆستا وهک باوکه بۆ قوتابی.

۵- (بێ): بێ ئیوه هیچ ناکهم.

۶- (به): نووسراوئکم به پۆسته دا بۆ ناردن.

۳- هەندى لەم پرىپۆزىشنانە وا دەبىت لەگەڵ وشەى تردا پرىپۆزىشنى لىکدراو دروست دەکات. ئەوەى سرنجىش رادەکشىت لەم دياردمەدا ئەوەى زۆرىنەى وشەکان زەرفن، وەک لەم نمونانەى خوارەو دەرکەوتوو:

بە سەر کێوەکە کەوتم.

لە ژێر دارەکەدا دانىستم.

بە کەن تۆدا رابوردم.

بۆ کەن ئاوەکە کشا.

بەناو ژوورەکەدا گەرام.

بەلای ئێوەدا تى پەريم.

لەتەک ئەودا خۆى نانۆنىت.

بە تەنىشت ئەووە دانىشت.

لەگەڵ تۆدا دەپۆمەو بۆ مالى.

لێرەدا د. نەسرین هەندى تىببىنى هەبوو، لەو روووە کە بۆ خۆى لێرە بە پىشەو بە پى شىوازىکى تايبەتى ئەم موضوعەى بە دەرز گوتوووە و لەسەرى نووسىووە. لەم میانەدا بۆ لێژنەى روون کردووە کە ئەو باسى پرىپۆزىشنى لە نىوانى تىکراى باسى ئامرازدا (أداة) کردووە. بەلام لەگەڵ ئەمەشدا دەرکەوت ئەویش وەک ئەندامانى ترى لێژنە لەو باوەڕدايە پرىپۆزىش هەر ناوێکى هەيىت ئەو سى تايبەتییەى تىدايە کە لێژنە زووتر لى دواو و لەووە تەعريفى دروست کردووە بۆ پرىپۆزىش، تايبەتییەکانى ئەمانەن:

۱- پرىپۆزىش روالەتى سەربەخۆى هەيە.

۲- لەتەک وشەى تردا واتاى تەواو بە دەستەووە دەدات.

۳- لە رستەدا کار دەکات.

تىببىنى:

لێژنە روونکردنەوێ هۆى بەکارهێنانى (تەواوکەرى) لەگەڵ هەندى پرىپۆزىش وەک: «لە من هەو» «لە من دا» «لە کەرکوک را» خستە کاتىکى تر.

له دواى ئەمه لیژنه هاته سهر لیکۆلینهوه لهو تاقمه وشهیه که به لای هەندێ زمانزانهوه پریپۆزیشن و له گه‌ڵ کاردا به کار دێن، وهک (تێ، لێ، پێ، ه):

۱- نووری عه‌لی ئەمین له باره‌ی (تێ، لێ، پێ، ه) که له گه‌ڵ کاردا دێن ده‌لێت، ئەمانه‌ن هه‌موویان له رواله‌دا پریپۆزیشن و گومان له‌مه‌دا نییه، به‌لام له‌رووی مه‌عناوه به‌ پێی به‌کاره‌ێنان ده‌گۆڕین.

۲- سادق به‌هائه‌دین ده‌لێت: ئەگه‌رچی «پێ، تێ، لێ، ژێ» له‌ بنه‌ره‌دا پریپۆزیشن بوون به‌لام نیسته ده‌وری پریپۆزیشن نابین چونکه له‌ بنه‌ره‌دا: «پێ» له «بوی - یان - بوی» دروست بووه.

«تێ» له «دوی - دوی» دروست بووه.

«ژێ» له «ژوی - ژوی» دروست بووه.

«لێ» له «لوی لوی» دروست بووه.

به‌لام «ه»ی دوا کارێ (ئه‌چمه بازار) پریپۆزیشن نییه له‌گه‌ڵ ئەفعالی انتقال به‌کار دێت، وه له‌ هه‌ندێ شێوه‌ی کرمانجی سه‌روودا نییه.

۳- مه‌سه‌عوود محهمه‌د ده‌لێت: ئەم وشانه که بوون به‌ پیشگر له‌وه ده‌شۆڕین پێیان بگوتریت «پریپۆزیشن» چونکه ده‌وریان حصر ده‌بێت له‌ناو وشه نه‌ک له‌ ناو رسته، به‌ نمونه:

چێشته‌که‌م لێ نا چێشته‌که‌م تێ کرد

باره‌که‌ت لێ نا چراکه‌مان پێ کرد

ئهم رستانه بریتین له (مفعول «چێشته‌که» - فاعل «م» - فعل «لێنا») (مفعول «باره‌که» - فاعل «ت» - فعل «لێنا») (مفعول «چراکه» - فاعل «مان» - فعل «پێکرد»). به‌لام که هاتین و گوتمان (چێشته‌که‌م له‌ قاپه‌کان کرد، باره‌که‌م له‌ ولاغه‌که‌ نا، چراکه‌م به‌ ئاگر کرد) ئەوسا ئاشکرایه سی وشه‌ی (له، له، به) پریپۆزیشن ده‌وریشیان له‌ رسته‌دا یه. رسته‌ی (چێشته‌که‌م لێنا) و رسته‌ی (چێشته‌که‌م خوارد) بایه‌ی نوخته‌یه‌ک جوداوازی له‌ نێوانیاندا په‌یدا نییه له‌رووی ده‌وری کاری (لێ نا، خوارد) هوه: هه‌روه‌ک له‌ کاری (خوارد) پریپۆزیشن نییه له‌ کاری (لێ نا) شدا هه‌ست به‌ ده‌وری (لێ) نا‌کریت.

ئەم باسەش درىژەى يەكجار زۆرە لىرەدا ناتوانم بىخەمە سەر كاغەز. بەنەسبەت
 بزوينى (ە)هە: لە لايتكەوہ روالەت تايبەتى نىيە تا پىتى بلىتىن پرىپۆزىشن، لە
 فەرزى دەورى لە رستەشدا دەورى پرىپۆزىشن بىت چونكە ئىمە لە زوہوہ
 گوتوومانە يەك لە سى تايبەتییەكەى سروشتى پرىپۆزىشن ئەوہيە روالەتى
 سەرەخۆى ھەبىت. من لە گوتارى (بەكارھىنانى «ى» لە رىزمانى كوردیدا) كە لە
 يەكەم ژمارەى گۆڤارى كۆرى زانىارى كوردا بلۆ كرايەوہ نەختىك بە درىژى
 باسى ئەم (ە)م كوردوہ دام ناوہ بە كەرتىكى ئەو فعلا نە (انتقال) دەبەخشن،
 لىرەشدا ھەر لەو باوہردام و بە پرىپۆزىشنى دانانىم بگرە بەشىكى فعلا تەنانەت
 لە تصريفدا دەشگۆرەت:

نۆرىمە خانووەكە - نۆرىمى

كەوتمە باغەكەوہ - كەوتمى

خستەمە گىرفانمەوہ - خستمى

لە فۆلكلۆر ھەيە دەلىت:

ھەى زىرىنى و زىرىنى كۆيى خوشە بابچىنى

حاجى قادر دەلىت:

خانەقاكەى كەنەفى ئەمنە ئەدەبخانەى عام

جىي قەزای حاجەتە عالەم بە زەرورى دەچنى

٤- دكتورە نەسرین دەلىت:

«پى، لى، تى، ژى» ئەمانە ئىستا پىشگرن ھەرچەندە لە بنەردا لە پرىپۆزىشن
 پىك ھاتوون چونكە ئىستا لە روالەت و لە ناوہرۆكدا لىي دوور كەوتوونەتەوہ و
 دەورى پىشگر دەبين.

من ئەمانە بەو پىشگرە تازانە دادەنم كە لە ئەنجامى بەرھەپىشەوہچوونى زمان
 پىك ھاتوون و دەشتوانىن زۆرجار لە رستەدا بيانگەرپىننەوہ سەر ئەو بنجانە.
 بەلام «ە» گەلىك شتە لە زماندا، ھەندىك جار پاشگرە، وەك راست - راستە،
 ھەندىك جار پىش لە فعلى انتقالیدا جىگەى بۆ دەرکرتەوہ، ھەندىك جار پىش فعلى
 مساعدا.

وهك له بهرايی قسه كانم گوتوومه ئهم باسه دريژهي هيه، ليره شدا هه مان تيبيني دووباره دهكه مه وه: نه ئه وسا توانيم نه ئيستاش مه ودام هيه له هه موو روويك كه وه به دريژي له باسه كه بكؤلمه وه، به لام به كورتی ده ليم هه رچهند بوونی ئه و پريپوزيشنانه به پيشگر ده وريان له چارچيويه کاره كاندا حه صر دهكات ديسان ه وه به شيكي سروشتی كؤنيان بؤ ناو کاره كان دهه ين. راستی ئهم تاييه تيه له و کارانه دا به ديار دهكه ویت كه تی نه پهرن و جاريكيان له گه ل پيشگري عاده تيدا دين و جاريكي تريس له گه ل ئه و پيشگرانه ی كه ئه سلایان پريپوزيشن بی. به نمونه کاره كانی (كه وتن، بوون، چوون، گه ران، هاتن) دهخهينه تافيكردنه وه وه له گه ل پيشگري عاده تی و ئه وانی تر دا:

هه لكه وت: دارا باش هه لكه وت

«پي» كه وت: دارا له نه خو شيه كانی به هار پي كه وت - كاشه كه ی پي كه وت

«تي» كه وت: دارا حه وزي ديت و تی كه وت

وشه ی (هه لكه وت) هه لئاگري پيشگره كه ی لی بچپريته وه به هو ی هينانی راناوی لكاوه وه و بليی (هه لم كه وت، هه لیان كه وت، هه لی كه وت). به لام ده توانی بليی (سه رمايه كه بوو دارا پتي كه وت، ئيمه پتي كه وتين - به رديك هات و پيمان كه وت) هه روه هاش ده توانی بليی (ئاوم ديت و تتي كه وتم - مندا له كان بزر بوون و ليتيان گه رام - لي مان گه ران) ته نانه ت نه گه ر وشه ی وهك (تتبه ربوون) يش بی ئهم پيشگره ی (تي) قابليه ته كه ی نادورپنتی به هو ی پيشگري (به ر) وه چونكه ده ليی (تتيان به ر بووين - ئاگره كه هات و تتيان به ربوو).

ئهم خاسيه ته هه ر هي ئه و پيشگرانه يه كه به ئه سل پريپوزيشن بوون ئه وانيش (تي، لي، پي)ن، هيچ يه كيك له پيشگره كانی (هه ل، دا، را، وه ر) هه روه ها ئه و وشانه ی كه ناوی جتيگه (ظرف مكان)ن و ده وري پيشگر ده بين وهك (ده ر، سه ر، لا، به ر، ژير - به مه رجتيك وهك پيشگر

به کار هاتبن) ناتوانن راناوی لکاو بۆ خۆیان بجزنهوه: له کاری وهک (هه لکه وتن، دهرکه وتن، داکه وتن، وهرکه وتن، لاکه وتن) ناکرێ بگوترێ: (هه لێ کهوت، دهری کهوت، دای کهوت، وهرتان کهوت، لام کهوت) به لام دهگوترێ (تێی کهوت، پێمان کهوت، لێمان کهوت...). پێشگری تر ههیه به ئهسل له پرېپۆزیشن پهیدا نهبووه به لام ئهو واتایهێ تێدایه که دهیکات به خزمی (تێ، لێ، پێ) ئهویش وهک ئهوان راناوی لکاو بهخۆیهوه دهگرێ. پێشگرهکه وشهێ (رێ)یه که له نێوان بهشیکی زۆری عهشرهتهکانی کوردستانی عێراق و له دیوی کوردستانی ئێرانیشدا به کار دێت. ههروهک دهتوانی بڵیت (تێتان کهوت، پێمان کهوت...) دهستوانی بڵیت (رێمان کهوت - واته، بهدوایدانان).

ئهم قابلیهتهی پێشگرهکانی له بنهڕهتا پرېپۆزیشن بوون لهوهوه دیت که فعلهکان بهرو واتای تێپه دهبات له رێی (تێپه کردنی به واسطه) که له عهره بیدا پێی دهلێن (التعدیه بالواسطه) و سیغهێ (بناء للمجهول) یه لێ وهردهگرن وهک (یُنام فی الغرفه - یُمشی فی الحدیقه - یُطار الی السماء...). له کوردیدا سیغهێ (بناء للمجهول) بهم پێشگرانه دروست نابن به لام وادهبێ بههۆی چهسپانی واتای (تێپه) له فعله تێ نهپه کهدا هه ندێ کهسی نهشارهزا سیغهێ (مبني للمجهول) ی لێ هه لدهستینیت، به نموونه:

کاری (گهیشتن) وهک دهزانین تێ نهپه ره، بههۆی پێشگری (تێ)وه دهکرێته (تێگهیشتن). که دهلێی (دهرسه که تێ گهیشتم) به دلی خۆت واتایێکی تێپه یت به کار هێناوه وهک له عهره بیدا دهلێی (فهتهد الدرس) وهیا له ئینگلیزیدا کاری understand به کار دههینیت ههردووکیشیان تێپه ین. ئهم راستیه و دهکا ناوانوه خهلق بڵێن (دهرسه که تێ ناگهیشترێ) دهزانین بهپێی دهستووری ئاخاوتن ناشی کاری تێ نهپه یت بدریت به سیغهێ کارابزر (مبني للمجهول). له کوردیدا یه کهم شهقلی کاری تێپه ئهوهیه بتوانرێ کاره که وهک تێپه کردان بکرێ له هه موو رێژه و کاتیکدا، به نموونه:

کاری (گرتن) تێپه ره، که پێشگری (هه ل) ی له گه لدا بیت له رابردودا

دهلتي (ههلمان گرت) كه دهمزانين راناوي (مان) كارايه. جا نهگه
 (تيگهيشتن) تپهري بوويايه دهبوو بلتين (نيمه تيمان گهيشتن)
 (مان) هكesh كارا بيت، كهچي (مان) كهوتووته بهر حوكمي
 (پريپوزيشن) هوه واتاكهشي نهوهيه كه گوتبيت (نهو له نيمه گهيشتن)،
 سهيري چون پريپوزيشني (له) هاتهوه جيگهي خوئي. كهواته كاري
 گهيشتن به هوئي (پريپوزيشن) هوه بهرهو تپهري دهروات، ناشبيت
 تپهري چونكه كهرداني ناگوريت واتاكهشي له بنجدا ههري تي نهپري
 دهمنيتتهوه.

نهم باسه پتري بهبهروه ههيه، زقریش نوټيه، بهلام دهرهفتم نيهه چي
 تري لهسهر برؤم چونكه پټويسته به درټري لهسهر ههري تاكيكي نهو
 پيشگرانه ليكولينهوه بكرئي و بهيهكتر و به پيشگرهكاني تر بگيرين
 دهوريان له ههري تاكيكي كارهكان سهرنجي لي بگيريت وهك نهوهي كه
 پيشگري (تي) لهگهلي (كهوتن) دا كاريكي بهرهو تپهري دروست دهكات و
 دهشي بگوتري (تبيان كهوتن) بهلام لهگهلي (چوون) كه دهبيت
 (تيچوون - به واتاي فوټان و لهناوچوون) ناتواني راناوي نهلكاو
 بهخويهوه بكرئي و بگوتري (تيمان چوو، تبيان چووين) چونكه ليرهه
 تهنيا وهك (ههلوچووين، ههلوچووم) بهكار ديت. كاتيك دهگوتري (تبيان
 چووين) كه به واتاي (چوونه ناو) بيت نهك (لهناوچوون) كه تهفسيري
 درټري ههيه.... به پهروشهوه باسهكه جي دههيلم.

[دهمراستي ليژنه]

نهجا ليژنه هاتهوه سهر تهواوكردي پريپوزيشن.

نهوهي له پريپوزيشن ماوتهوه و جي موناقهشهيه (ي) و هسف و ئيزافيه،
 وهك:

پياوي نازا (ي - ليرهه و هسفييه)

پهري مهل (ي - ليرهه ئيزافييه)

له نهنجامي موناقهشهه: نووري عهلي نهمين راي وايه نهميش ههري پريپوزيشنه
 بهلام بو نهو دوو ئامانجه بهكار دهينريت.

مامۆستا سادق بههائەدين دەلێت: ئەم (ی)یە پرېپۆزیشن نىيە له هەردوو بارەكەيدا، تەنانهت له زارى كرمانجى سەروودا تەزكىر و تەئىسىش دەكرێت، وەك: كچا جوان - كورێ ئازا.

د. نەسرین فخرى دەلێت: ئەم (ی)یەم بە ئامراز داناو، بەلام ناكهوتێته گەڵ ئەو تاقمەى كه پێى دهگوتریت پرېپۆزیشن.

مامۆستا مەسعوودیش دەلێن: ئەم (ی)یەى وەسف و ئیزافە دەداتن بۆ دەرپرینی واتای وەسف و ئیزافە و بەس. دەوریشى له رستهدا نىيە بەنموونه كه گوترا: بۆ بارام هات، دهتوانرێت «بارام» و ئەداتى ئیزافە حەزف بكرێن و رستهكەش واتای تەواوى هەبێت (برا هات). جگە لەمە ديارە ئەم (ی)ە كورت كراوى (هێ) ئەداتى ئیزافەيه.

دەورى پرېپۆزیشن له ئاڤاوتندا:

لەمەوبەر لیژنە لەو دوا كە پرېپۆزیشن چ دەورێ دەبینێت له رستهدا له بەستنهوى كەرتەكانى بهیهكهوه. سەرەرای ئەمە پرېپۆزیشن له دارشتنى وشە و فرێزیشدا دەور دەبینیت، وەك لەم نمونانەدا دەرەكهوتیت:

گۆل بە دەم

نا بە دڵ

چنگ لەسەر شان (چنگ لەسەر چنگ)

دەست لەسەر سنگ

سەر بە سەر

بە كۆل، بە ناز، بە جەرگ

بێباک (ناوى علم)، بى سوود، بى كەس

دیزە بە دەرڤۆنە

دەر بە دەر

دوور له رووت

ئەم شێۆه دارشتنه له كوردیدا به هۆى پرېپۆزیشنەوه زۆر باوه و بۆ گەلى مەبەست بەكار دێت، تێكرای ئەو مەبەستانە بەلێگەرانی له زماندا دەرەكهوتیت، كه

ئەمەش كارتىكە لە پەراوێزى فەرمانى لىژنە دەردەچىت، بۆيە بەم چەند نموونەيەى خرايە بەرچاواو اكتفاى كرد.

مەبەست لە بەكارهێنانى تاك تاكى ئەو وشانە:

۱- پرىپۆزىشنى (بۆ):

ئەم پرىپۆزىشنە اتجاھ و ئامانج رادەگەيەنیت، وەك:

دەچم بۆ كەركووك.

بۆ خوێندن هاتووم.

من لە بۆ تۆمە، تۆ لە بۆ كىتە؟

۲- پرىپۆزىشنى (لە):

ئەم پرىپۆزىشنە بە تەنيا و لەگەڵ تەواوكەرى «دا» ظرفيەت رادەگەيەنیت، وەك:

لە هەولێر بووم.

دارەكە لە خانوووەكەدايە.

بەلام لەگەڵ تەواوكەرى (هە، را) سەرمتا رادەگەيەنیت، وەك:

لە مאלەو دەچم بۆ قوتابخانە.

لە بەسرەرا تا بەغدا بە شەمەندەفەر هاتم.

پرىپۆزىشنى «لە» وادەبێ لەگەڵ تەواوكەرى «هە» كە بە هەندى وشەى ظرفەو

دەلكىت، ظرفيەت رادەگەيەنن نەك سەرمتا، وەك:

لە مאלەو بووم.

لەلاى تۆو دانىشتم.

لە سەرەو بوويت يا لە خوارەو؟

ئەمانە و هى تريش وەك هەمويان ظرفيەت دەگەيەنن.

۳- پرىپۆزىشنى (بە):

ئەم پرىپۆزىشنە بە تەنيا و لەگەڵ تەواوكەرى «دا، هە، را» بەكار دىت و بەپێى

جیگای لە رستەدا ئەم واتایانە رادەگەيەنیت:

آ- دیارخستنی واسیته، وهک:

گۆشتهکهه به چقق ورد کرد.

پارهکهی به فیل له دهستم دهرهینا.

یاریم به گوئز کرد.

ب- بهستنهوهی مفهومی ناو رسته به وشهی دواى خۆیهوه، وهک:

به ئهحمه‌دیان گوت برۆ.

به خوام سپاردن.

به دهست خۆم نییه، خوشم دهوئیت.

به من بیت وانهکهه.

ج- بۆ سوئند، وهک:

به‌خوا به‌هار خۆشه.

به‌سه‌ری تۆ نایهه بۆ ئه‌وئ.

به شیخه‌کهی کانی کهوه ئهه زه‌وییه بۆ گههه باشه.

د- بۆ حاله‌ت به‌کار دیت، وهک:

چیشه‌کهه به گه‌رمی مه‌خۆ.

فه‌قیره‌کهه به دلشکاوی رۆی.

هه‌تا ئیره له پریپۆزیشن (به) به‌رووتی دواين، ئه‌نجا له‌گه‌ل ته‌واوکه‌ره‌که‌یدا لیتی

ده‌دوئین:

آ- له‌گه‌ل ته‌واوکه‌ره‌که‌ی «د» بۆ ئهه مه‌به‌ستانه به‌کار دیت:

١- بۆ ظرفیه‌ت، وهک:

باخه‌وانه‌کهه به بیستانه‌که‌دا گه‌را.

چاوی به کتیه‌که‌دا خشانده.

٢- بۆ واسیته، وهک:

پاره‌کهه به قادردا بۆ ناردی.

ئهه گوئه به بۆنه‌که‌یدا له میخه‌ک ده‌چیت.

۳- بۆ حالەت، وەك:

بە رۆیشتەكەیدا لە دارا دەكات.

بە كۆلوانەكەیدا دیارە بلباسە.

ب- لەگەڵ تەواو كەری (هوه) دا بۆ ئەم مەبەستانە بەكار دێت:

۱- بۆ مصاحبەت، وەك:

نانەكەم بە دۆوه خوارد.

قەلەمەكەم گرت بە دەستەوه.

رێوییەكە بە تەلەوه رای كرد.

۲- بۆ حالەت، وەك:

چایەكەم بە پێتوێ خواردەوه.

دارەكەم بەر مەگەیهوه هەلکەند.

[روونکردنەوه]

نموونهی یەكەم حالەتی كارا، هی دووه میس حالەتی بەركار نیشان دەدات.

دەمراستی لیژنە]

۳- بۆ ظرفیەت، وەك:

بالندەكە بەسەر دارەكەوه نیشتەوه.

كۆلارەكە بە تەلەكەوه گیرسایەوه.

۴- پرێپۆزیشنێ (تا):

لیژنەدا مەبەست ئەو (تا) یەكە لە شكلی پرێپۆزیشنیدا بەكار دێت، نەك ئەو (تا) یەكە وەك عطف وەیا شرط وەیا زەمان بەكار دێت، بە نموونه:

تا ئێوه هاتن من نامەكەم نووسی (عطف).

تا ئێوه نەیهن نامە نانووسم (شرط).

هەتا تۆم ئاشنا بووی ئاشنا بوون (ظرف).

ئەم وشەيەي (تا) لە شتووی پریپۆزیشندا چ بە سادەیی و چ بە لیکدراوی (تاکو، تاوہکو، ھەتا، ھەرتا، ھەرتاوہکو...) واتای کۆتاییی ئەو شتە رادەگەيەنن کە بۆی بەکار ھاتووە، وەک:

تا رەواندز دەچم و دەگەریمەوہ.

ھەتا ئێرە بەیەکەوہ بووین.

دوینن شەو ھەتاکو بەیانی نووستم

۵- پریپۆزیشن (وہک):

ئەم پریپۆزیشنە لە شتووی سادە و لیکدراوی چەند جوړیکی ھەیە. شتووی سادەي ئەمانەن (وہک، وەکی، وەکو)، شتووی لیکدراویشی ئەمانەن (ھەروہک، ھەروہکی، ھەروہکو)، بەلام سادە بێ یا لیکدراو بۆ «تشبیہ» بەکار دیت:

وہک قومری سەر بآلم شینە

کار و پیشەم ھەر گرینە

ھەر وەکوو قەوس قەزەح با دەست لە گەردەن دانیشین

تۆ بە سوخمەي ئال و سەوز و من بە رەنگی زەر دەوہ

وہکو من بوو بە ظاہیری جاھیل

باطینەن شاعیرتکی زۆر کامیل

[پروونکردنەوہ:

لە ھەندێ شتوہ ئاھاوتندا وشەي «وہک» جیگەي «ظرف»یش دەگرێ:

(وہک ھاتم نیوہرۆ بوو - بە واتای «کاتیک ھاتم»).

دەمراستی لیژنە]

۶- پریپۆزیشن (بێ):

ئەم پریپۆزیشنەش وێنەي سادەي ھەیە کە (بێ)یە، وێنەي لیکدراویشی ھەیە کە (بەبێ)یە، لە ھەردوو وێنەیدا دژی پریپۆزیشنەکانی تر نەقیی پتوہندی دەکات لەناو رستەدا، بەم پتییە پتوہندیی ناو رستە ھەرچییک بیت وەک (وجود، بەشداری،

هاورپيی...) يا هر شتيکی تر بیت، پرپوږزیشنی (بی) له رسته دا له و ناوه و
 ناوه له کانی دوور دمخاته وه ویا دای دمبری که له گه لیاندا به کار هاتووه وک له م
 نمونانه ی خواره ودا دمرده که ویت:

۱- بی پاره گوزهران ناکه یت (لیرده نه فی وجود دهکات).

۲- به بی تو ناچمه سه فر (لیرده نه فی هاورپيی دهکات).

۳- شاهنگی بی موسیقا ناخو شه (لیرده نه فی به شدار بوونه).

۴- قوماشه که م بی مه قست بری (لیرده نه فی واسطه یه که و پرپوږزیشنی «به»
 داخوایی دهکات).

نم پرپوږزیشنه له هندی ناوچه دا که خرایه پیش ناوی تایبه تی (اسم علم) و
 راناوی جوداوه دهنگی (ی) تیک به ستنی به دوا دیت:

بیی دارا سه فر ناکم.

دوینی بیی تو باغم ناودا.

ئامرازی "عطف - Conjunction"

یه کهم - له رووی زاراووه:

۱- مامۆستا سهعید سەدقی له لاپه‌ره (۶۵) ی صرفی و نحوی کوردیدا وشه‌ی (عطف) ی بۆ داناوه له نمونه‌دا ده‌لێت: (ئه‌حمەد و مه‌حمود و مه‌مه‌دیش چوون بۆ مه‌کته‌ب). له‌م رسته‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وێت، که ته‌نیا (و، ش) ی به‌ ئامرازی عطف داناوه.

۲- مامۆستا توفیق وه‌هبی له‌ ده‌ستووری زمانی کوردیدا له‌ لاپه‌ره (۱۵) له‌ باسی به‌شه‌کانی ئاخاوتندا وشه‌ی (ئیکدمر) ی به‌کار هێناوه، هه‌روه‌ها له‌ لاپه‌ره (۱۹) به‌ندی (۷۰) ئه‌داتی (یه‌کخه‌ر) یشی به‌کار هێناوه و ئه‌م رسته‌یه‌ی به‌ وێنه هێناوه‌ته‌وه: به‌فر و باران پێکه‌وه‌ بارین.

۳- مامۆستا کوردیف له‌ کتێبی رێزمانی کوردی که‌ سالی ۱۹۷۰ له‌ چاپ دراوه له‌ لاپه‌ره (۱۲۱) دا، وشه‌ی (په‌ف گرێک) ی بۆ داناوه، وه‌کو:

گور و روۆفی رێدا دچوون.

۴- نووری عه‌لی ئه‌مین له‌ لاپه‌ره (۱۶۶) ی قواعدی زمانی کوردی سالی ۱۹۵۸ ئامرازی (پێبه‌ست) ی بۆ به‌کار هێناوه، وه‌کو:

ژیان و ئه‌رکی ناخۆشی، په‌پوله‌ی ئاره‌زووی کوشتم
شه‌رابی جامی دل‌داری، له‌ تافی لاییا رستم

۵- مامۆستا رشید کورد له‌ کتێبه‌که‌یدا «رێزما‌نا زمانی کرمانجی» لاپه‌ره (۱۱۲) ئامرازی (پێوه‌ند) ی به‌کار هێناوه.

۶- مامۆستا جگه‌رخوین له‌ کتێبه‌که‌یدا «آواو ده‌ستوورا زمانی کوردی» لاپه‌ره (۱۹۸) «تیپی پێوه‌ند» ی به‌کار هێناوه.

۷- له‌ کتێبی قوتابخانه ئاماده‌یییه‌کاندا «زمان و ئه‌ده‌بی کوردی»، ئامرازی

«به‌ستنه‌وه» به‌کار هێنراوه.

۸- له پێژمانی عهره‌بیدا له کۆنه‌وه (حروف العطف) یان بۆ به‌کار هێناوه.

۹- له پێژمانی فارسیدا، ر. ذوالنور له کتێبی (دستور پارسی) وشه‌ی (ربط و عطف) ی بۆ به‌کار هێناوه.

۱۰- له پێژمانی ئینگلیزیشدا Conjunction ی بۆ به‌کار هێنراوه.

به‌ دوا ئهم نمایشته‌دا لیژنه ئهمه‌ی تێبینی کرد که پێشنیازی کۆری زانیاری کورد بۆ زاراوه‌ی (العطف = Conjunction) له نامێلکه‌ی (زاراوه‌ی هه‌مه‌ چه‌شنه - لاپه‌ره ۲۴) دوو وشه‌ی (په‌یوه‌ستی و پێوه‌ندی)یه. به‌لام تا ئیستا بریاری دوایه‌کی له‌سه‌ر نه‌دراوه له‌لایه‌ن ئه‌نجومه‌نی کۆره‌وه.

دووه‌م- له‌ رووی پێناسینه‌وه:

۱- مامۆستا سه‌عه‌ید سه‌دقی له‌ صرف و نحوی کوردیدا، ته‌عریفی ئهم زاراوه‌یه ناکات، به‌لام ئهمانه به‌ ئامرازی «عطف» داده‌نێت:

آ- ئامرازی (ش)، وه‌کو (من ده‌چم تۆش بجۆ) ئه‌گه‌ر حرف معطوف به‌ (ش) حرف عله‌ نه‌بوو له‌پێش «ش» هه‌که‌وه‌ حرف (ی) زیاد ده‌کری، وه‌کو (عه‌لی هات له‌پاشا ئه‌حمه‌دیش هات). وه‌ ئه‌گه‌ر حرفی عله‌ بوو زیادکردنی حرف (ی) غلطه‌ وه‌کو (ئاگرم کرده‌وه و ده‌رگا که‌شم داخست، په‌رده‌شم پێوه‌ گرت)، «ده‌رگایشم، په‌رده‌یشم» نابێت، چونکه‌ شێوه‌ ده‌گۆڕی.

ب- ئامرازی (و)، وه‌کو (ئه‌حمه‌د و محمood و محمهد چون بۆ مکتب). وه‌ هم بۆ عطفه‌ له‌گه‌ڵ معنای ملازمتا، یعنی بۆ جوو ئه‌بوونه‌وه‌ی معطوف عه‌لیه‌ له‌ معطوف، وه‌کو (ملا و مزگه‌وت، صوفی و خانقا)، وه‌هم بۆ عطفه‌ له‌گه‌ڵ معنای تبعیدا؛ یعنی بۆ دوورخسته‌وه‌ی معطوف عه‌لیه‌ له‌ معطوف، وه‌کو (من و قوما کردن، تۆ و درۆ کردن) یعنی هه‌ردوو کمان دوورین.

۲- مامۆستا توفیق وه‌هبی له‌ ده‌ستوره‌که‌یدا به‌م شێوه‌یه ته‌عریفی ده‌کات (لاپه‌ره ۱۹ - به‌ندی ۷۰):

ئهداتی «یه‌که‌هر» ئه‌داتیکه‌ که‌ دوو کلیمه‌ یا دوو کۆمه‌له‌ کلیمه‌ به‌یه‌که‌وه‌ ده‌به‌ستیت، وه‌کو:

به فر و باران پیکه وه بارین.

سه ربانی مالی ئیوه و چناره که می مه کتبه له دووره وه دیارن.

من لیره به لام گولچین له ماله وهیه.

له جومله ی یه که مده ئه داتی یه که خه ری (و) دوو ناوی، له دووه مده ئه داتی یه که خه ری (و) دوو کۆمه له کلیمه ی، له سێیه مده ئه داتی یه که خه ری (به لام) دیسانه وه دوو کۆمه له کلیمه ی پیکه وه نوساندوه.

۲- مامۆستا کوردیی له کتێبه کهیدا «زمانی کوردی» وه سفی عطفی کردوه و چی له کتێبه کهیدا نووسراوه، له لایه ن مامۆستا «سادق به هائهدین» وه کورته ییکی خرایه سه ر رینووسی کوردی به م جوړه ی خواره وه:
په فگریک:

فان خه برار! دبێژن په فگریک (په فگریدان) یی کو ناها، فیتا و جوملا ب هه فرا گری ددن.

زمانی مه ده دوو کۆم په فگریک هه نه:

ا- په فگریکد یه کتا.

ب- په فگریکد دوتا.

ا- په فگریکد یه کتا، وهک (شاگرت دچن و تین - با هات باگه ری پیرا هات - من گوت بکه، لی ته نه کر - ئەز هاتم کو خه باتا خوه بقه دینم.

ب- په فگریکد دوتا وهک (میر ئی، ژن ئی جفات ی به ره ف بوونه - ئەو شغول نه ئوسا نه چاوا دبێژی - وه لات ی مه ده نه بی خه باتکاری هه نه نه ئی به له نگازی هه نه - جه م مه گهرمه یانی ساره - له جه م مه هه نه گهرمه هه نه ساره... وه تاد.

۴- نووری هه لی ئەمین له کتێبه کهیدا «قواعدی زمانی کوردی» لاپه ره ۱۴۶ به م جوړه ته عریفی ئه دات عطف ده کات:

ئامرازی پێبه ست واژه یه که بۆ به ستنه وه ی دوو واژه، یا دوو دهسته واژه، یا دوو رسته به کار ده یتریت. ئەمانه ی خواره وهش به ئامرازی عطف داده نیت:

«و، وه، (به لام - به لآن)، وه لی، (تا - هه تا - تاکو - هه تاکو - هه تاوه کو)، (نهک - نه وهک - نه کو - نه وه کو)، که ی، (ئه گه ر - گه ر - مه ر - مه گه ر - نه ر)، (ئه رنا -

ئەگەنا - ئەگینا - دەنا، نە، (یا - یان - یاخو - یاخود - یاخوت)، (ئەنجا - ئینجا - ئنجا)، ھەم، (ش، یش)، کە، کەچی، چونکە، (بەشکو - بەشکم، بەشکە، بەشکەم، بەلکو - بەلکم، بەلکە)، (جگە، بیجگە).

- مامۆستا رشید کورد لە کتێبەکییدا «پێژمانا زمانى کرمانجى» بەم جوۆرە تەعریفى دەکات:

پێوەند پرسەک نەگو هیژە کو پرسین وهک ههف یان گوشتین وهک ههف دپه‌هه‌که‌کیدا (رسته) ب ههف دده گریدان، ئەف ژى دو برن پێوه‌ندین دوروست، ئین نە دوروست.

پێوه‌ندا دوروست وهک: مەمو ئو بوزو هه‌فالین هه‌فن.
ئەف پرسین وهک: ئو، یان، پێوه‌ندن چکو پارچه ئو چه‌نگین ئان هه‌ردوو په‌هه‌کان گه‌اندنه هه‌ف.

پێوه‌ندین دوروست ئەفن: یان، لە، ئو، نە.. نە، ژى، وهک: ره‌مو نه دچه نه دمی‌نه.
پێوه‌ندا نه دروست: پرسەک نەگو هیژە، دوو گوشتان یان دوو په‌هه‌گان دگه‌ینه هه‌ف. وهک: قه‌نجو هه‌سپى خوه فرووت، کو مه‌ینه‌که بکړه.

پێوه‌ندین نه دوروست ئین پێشده‌تر ئەفن: کو، ژبه‌رکو، چکو، ژبوو‌کو، مینا، ھەم.

٦- له کتیبى «زمان و ئەدهبى کوردی» بۆ پۆلى شەشەمى ئاماده‌یى لاپه‌ره (١٢) بەم جوۆرە تەعریف کراوه:

«ئامرازى به‌ستنه‌وه ئو وشانه‌ن که دوو وشه یا دوو رسته به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستن و هه‌ریه‌که‌یان بۆ مه‌به‌ست و واتایه‌ک به‌کار ده‌هێنرێت».
ئەم وشانه‌شى به‌ ئامرازى عطف داناوه (و، تا، به‌لام، به‌لان، نه‌ک، ئەگەر، یا، ھەم، ش، بەشکە، کە، کەچی، چونکە).

٧- مامۆستا جگه‌رخوین له کتیبى «آواڤو ده‌ستورا زمانى کوردی» لاپه‌ره ١٩٨ بەم جوۆرە تەعریفى دەکات:

«تیبى پێوه‌ند ئەون کۆ بوان چەند گۆتەنا یا چەند په‌یفا ب هه‌ف په‌ی ددەن گریدان و په‌رچى پاشى دکن هه‌مکارى ئى پێشى...» وهک:

(و): زۆرۈستەم ل من ديارن.

(ههم): شیرین ههم ژیر و ههم جوانه.

(ژی - ش): فہرہاد چوو، شیرکوژی چوو.

فہ سرین ہات، شیرینش ہات.

۸- ر. ذوالنور له کتیبې (دستور پارسى) لاپهړه (۲۵۹) دا بهم جوړه ته عریفی ئامرازى عطف دهکات:

حرفی ربط یا عطف حرفی، که وا دوو که لیمه، یا دوو عیبارت، یا دوو جمله به یکه وه ربط دندات. مشهورترین حرفی ربطش عیبارتن له:

۱- حرفی ربطی بسیط:

۲- (و، اما، یا، تا، که، پس، نه، چون، چه، هم، نیز، اگر، ولی، کجا).

حرفی ربطی مرکب: (چونکه، چندانکه، زیرا که، همیکه، تا اینکه، چنانکه، چنانچه، بلکه، همانکه، آنجا که، اگرچه، اکنون که، از آنکه، هرگاه، هروقت که، بیش از آنکه، بس که، به شرط آنکه، تا بویکه، جایی که، بی آنکه، درحالیکه).

۹- له کتیبی

AN ENGLISH GRAMMAR BOOK

by

Evan C. Penglis

بہم جوڑہ تہ عریفی Conjunction دہکات:

“A Conjunction Joins One Word to Another Word, or One Sentence to Another Sentence”

به دوا ئەم ته عریفەدا «کۆنجه نكشن» دەکا به دوو به شهوه:

Co - ordinating.

(1)

(2) Subordinating.

دواى ته عريفى دوو به شه كان، له گڼ هره به شيكياندا نه و وشانهى نوو سيووه كه

بہری دہکھون۔

دواى ئەم نىمايشته لىژنه كهوتە سەر ھەلبژاردنى زاراۋىيەك بۆ ئەم بەشەى
ئاخاوتن. بە پىتى ئەمە كە لىژنه سەر بە كۆپرە و لە ئەنجامدا لىكۆلىنەۋەكانى
دەچىتەۋە بەردەستى كۆپرە، لەبەر ئەمە واى پەسەند كرد ئەو زاراۋىيەى بۆ دابىنى كە
لەلايەن كۆپرەۋە پىشنىار كراۋە، ئەۋىش وشەى (پىئوھندى) و (پىئوھستى) يە.

لىژنه لەمانە وشەى (پىئوھندى) ھەلبژارد، بە تايبەتى چونكە لەلايەن زۆر بەى
نووسەرانەۋە بەكار دىت و خويىندەۋارانى كوردىش پىتى راھاتوون.

بەلام نوورى عەلى ئەمىن وا پىشنىياز دەكات كە وشەى (پىئوھندى) بۆ ئامرازى
(تعلق) و وشەى (لىكدەر) بۆ ئامرازى عطف بەكار بەيئىت.

مامۇستا مەسعوودىش ئەمەى خوارەۋەى روون كردهۋە و گوتى:

«ھىچ رەخنەيەكم نىيە لە بارەى رايەكەى (نوورى عەلى ئەمىن) ھە، لەلايەن
جوداكرىدەۋەى دەۋرى ئامرازى عطف و ئامرازى تعلق بۆ دەرخستنى جوداۋازى
ئەو دەۋرە لە رىي زاراۋەى رىكۆپىتكەۋە. ئەۋەى من بۆى دەچم، دەۋرى ئامرازى
(تعلق) لە دروستكرىدى پىئوھندى ناو جوملەدايە، لە ھالىكدا ئامرازى (عطف)
وشەكان، ھەيا كەرتەكانى رستە دەخاتەۋە سەريەك بۆ ئەۋە تىكەل بە داپشتنى
مەعناى رستە بىيىت، ھەرچەند لە رستەشدا دەۋر بىيىت.

لىژنه تا ئىستا زاراۋىيەكى كوردىي بۆ ئامرازى (تعلق) دانەناۋە، جارى
(پرىپۆزىشن) بەكار ھىناۋە، كە ئەمە بەلاى مەۋە لەگەل دەۋرى ئامرازەكانى
تعلق رىك ناكەۋىت، چونكە (پرىپۆزىشن) ۋەك زاراۋەى (پىش پرتك) تەنيا لە
پىشەۋە ھاتنى ئامرازەكان رادەگەيەنئىت. پوختەى قسەم لەم روۋەۋە ئەمەيە، دەبىت
بۆ پرىپۆزىشن زاراۋىيەك بدۆزىتەۋە، كە دەۋرى وشەكە لەناو رستەدا ديار بخت.
بە نىسبەت زاراۋەى (پىئوھندى) شەۋە، بۆ عطف لەۋە بەۋلاۋە كە لەلايەن كۆپرەۋە
پەسەند كراۋە، چ بەلگەيەك نادۆزمەۋە جگە لەۋ بەلگە بۆ ھىزە، كە ئامرازەكان
جۆرىك پىئوھندى پىك دىن.

بۆ گومان كاتىك ئەم باسە خرايە بەرچاۋى ئەنجومەنى كۆر موناھەشەى
دوورودرىزى لى ھەلدەستىت.

دواى ئەم روونكرىدەۋانە لىژنه بىريارى دا، جارى زاراۋەى (پىئوھندى) بەكار
بەيئىت.

به ئىستىقراش لهو نووسىنانەى لەبەر دەستى لىژنەدايە دەردەكەوئى، ئەم
 وشانەى خوارەو بە ئامرازى عطف (پۆمەندى) دانراون:
 يەكەم - لە كوردیدا:

۱- و (ئو).

۲- وە.

۳- ش (يش)، ژی، ژی ژی.

۴- ھەم.

۵- بەلام (بەلان).

۶- وەلى (لى).

۷- يا (يان، يانئى، ياخو، ياخود، ياخوت، وميا).

۸- نەء.

۹- نەك (نەوەك، نەكو، نەوەكو).

۱۰- تا (هەتا، تاكو، هەتاكو، هەتاوەكو).

۱۱- كەى (كەنگى، كەنگى، كەنگىن).

۱۲- كە.

۱۳- چوون (چونكە).

۱۴- گەر (ئەگەر، ئەر - ئەرنا، ئەگەنا، ئەگینا).

۱۵- دەنا.

۱۶- ئەنجا (ئینجا، ئەمجا).

۱۷- بەشكو (بەشکم، بەشكە، بەشكەم....).

۱۸- بەلكو (بەلکم، بەلكى، بەلكە....).

۱۹- جگە (بێجگە، بەجگە، جگە...).

۲۰- ھن .. ھن.

۲۱- ئۆسا (ئۆساژى).

۲۲- جارا (جارا ژى...).

ليژنه دواى ئەم نەمايشته ھاتە سەر ليکۆلینەو ە بۆ دۆزینەو ە تەعريفیک، کە ھەر نەبیت ئەو وشانە بگریتەو ە لە لیستەى وشەکانى کوردیدا نووسراون، لەگەڵ ئەمەشدا لیژنە ئەو لایەنانەى لە بیر بوو، کە زمانەکانى تریش وەک کوردی وان بۆ ئەو تەعریفەى کە لەو زمانانەدا وشەکانى عطفی گرتووەتەو ە؛ ھەرچەند دەشیت ناوناو ە بە پێى تاییبەتى ھەر زمانە جوداوازیی پەیدا بیت لەلایەن گرتنەو ەى وشەیک، وەیا چەند وشەیک لە تەعریفەکەدا، کە لە تەعریفى زمانىکى تردا بۆ عطف ئەم وشەى (وەیا ئەم چەند وشەى) بەرى نەکەوتوو ە.

ئەم ليکۆلینەو ەى لیژنەى گێراپەو ە بۆ بەسەرکردنەو ەى بەشى پریپۆزیشن، کە لە سالى رابووردودا لایى کۆلرابوو ەو ە، چونکە عطف و پریپۆزیشن لەو ەدا دەگەنەو ە یەک، کە دەورى (بەیەکتر بەستەنەو ە) دەبینن، تەنانەت وا ھەيە یەک وشە لە زمانىکدا جارێکیان بە پریپۆزیشن و جارێکیان بە عطف دانراو ە. لە ئاکامى ليکۆلینەو ە و بەراوردکردندا لیژنە ھاتە سەر ئەو باو ەپر، کەوا بۆ دۆزینەو ەى تەعریف پتویستە لەپیشەو ە چۆنیەتى و مەبەستى وشەکانى عطف لە رستەدا بە نموونە روون بکاتەو ە، دواى ئەو ە بە پێى دەرخستى ھەموو مەبەستە جۆرجۆرەکانى وشەى عطف، تەعريفیک دانى کە ھەموو وشەکان و مەبەستەکانیان بگریتەو ە:

۱- و:

ئەم وشەى لە رستەدا بەم جۆرانە بەکار دیت:

أ- بەیەکەو ە بەستنىکى سادەى نىوان دوو وشە پیک دینیت، وەکو

من و تو ھاتین.

نازاد و ئاسۆ بران.

من و قادر قوتابین.

ب- بەیەکەو ە بەستنىکى سادەى نىوان دوو دەستەواژە (فریز) پیک دینیت، وەک:

مانگا دۆشین و قەزوان کرۆشتن نەگوتراو ە.

دەفتەریکى سەد پەرەيى و قەلەمىکى خۆنووسم کړی.

ج- بەیەکەو ە بەستنىکى سادەى نىوان دوو رستە پیک دینیت، وەک:

جووتیارمکه زهوییهکهی کیلا و تۆوهکهی پتوه کرد.

پیاوهکه نوژمهکهی کرد و ههآستا.

د- بههار و جوانی.

تۆ و درۆ.

لهم نموونانهدا واوهکه سههرهپای (عطف) واتاییکی تریشی به دهستهوه داوه.. له نموونهی یهکهمدا ئاشنایی و گونجانیکی ههیه له نێوان وشهی «بههار» و وشهی «جوانی»دا، له نموونهی دووهمدا دوورکهوتنهوهیهک ههیه له نێوان وشهی (تۆ) و وشهی (درۆ)دا.

ه- ههندێ جار دهبیته یاریدهدمر بۆ دروستکردنی وشهیهک له لیکدانی دوو وشه، وهک:

کشتوکال (کشتوکێل)، تیروتهسهل، شتومهک، مشتومر، قنجوقیت، زرنگوزیت، چهوتوچوێر (چهوتوچوێل)، گهرموگور، کتومت، وشکوبرنگ، تیکهلوپیکهآ (تیکهآ پیکهآ)، شروشالات (شروشاتال)، کهلوپهل، جرتوفرت، خاووخلیسک، قهپوقیر (قهپوقر)، ریکوپیک، هاتوچۆ، گفتوگۆ، کتوپر، ههآسوکهوت، گرموهۆر (هور)، ساردوسر، شرتوشۆ، کولۆکو، دهمودهست، سهروبه، کهشوفش. ئهم وشانه له لایهن واتای کهرتهکانیانهوه دابهش دهکرتن به سێ بهشهوه:

۱- ئه و وشانهی ههردوو کهرتهکانیان واتادارن، وهک:

زرنگوزیت

شۆخوشهنگ

سهروبه

چهوتوچوێر

تیبینی (۱):

وا ههیه وشهکان سووانیکیان به سهردا هاتوه و جوهره گۆرانیکی کهوتوهته روالهتیانهوه، وهک:

هاتوچۆ (له بنه پهمدا - هاتن و چوون - بووه).

ههآسوکهوت (له بنه پهمدا - ههآسان و کهوتن - بووه).

۲- ئەو وشانەى يەك كەرتيان واتاداره، وهك:

شتومهك (وشەى - شت - واتاداره).

تەپوتۆز (وشەى - تۆز - واتاداره).

شېروشاتال (وشەى - شې - واتاداره).

۲- ئەو وشانەى ھەردوو كەرتهكهيان بى واتان، وهك:

جرپوچۆيان

خرتوپرت

تېبىنى (۲):

مامۆستا سادق بهائەدين گوتى لەو وشە لىكدراوانەى كە بە ئامرازى (وى) عەتف پىك ھاتوون و لەمەوبەر لىيان دواين ئەم وشانە لە شىۋەى بادىناندا نىن:

كشتوكال، شتومهك، زىنگوزىت، قىنجوقىت، گورجوگۆل، وشكوپىرىنگ، شېروشاتال، كەلوپەل، جىرتوفىرت، قەپوقىر، خاوخلىسىك، رىكوپىك، كوتوپىر، ھەلسوكەوت، كولوكۆ، كەشوفش.. لەبرى (تېروتهسەل) ىش وشەى (تېروپىر) بەكار دەھىنرىت.

و- وشەى (وى) عەتف لەگەل وشەى (ش) عەتفدا بەكار دىت بۆ مەبەستى كۆكردنەوھ و تەئكىد، وهك:

منىش و تۆيش دوىنى بەسەر كراينەوھ.

مىوھكە دەشكېرم و دەشىخۆم.

دەشچم و پىشى دەلۆم.

تېبىنى:

ھەست بەوھ دەكرىت تەئكىدەكە لە (ش) ەكەوھ دىت، ھەرچەند واھەيە وشەى (ش) بە تەنبا تەئكىد نابەخشىت، وهك بلىت (منىش چووم).

ز- لە ھەندى بەكارھىناندا وشەى (و) بە سەريەكەوھ بوون و ئىستمرار دەگەيەنىت، وهك:

دەشت و دەشت رۆيى.

ئاو و ئاو چوو.

- ح- وشه‌ی (و)ی عه‌تف له هه‌ندی به‌کاره‌یتاندا جی‌گۆرک‌یی به‌رده‌وام له دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌دا راده‌گه‌یه‌نیت، وه‌ک:
- ۱- وهرزیره‌که ده‌شتاوده‌شت هات.
 - ۲- ئەم کاغه‌زه ده‌ستاوده‌ست ده‌گاته خاوه‌نی.
 - ۳- شاخه‌وشاخ ده‌پۆم بۆ کوێستان.
 - ۴- دارا بانه‌ویان هاته مآلمان.

تێبینی:

لەم نموونەدا وشە‌ی (و) لە‌گەڵ بزوی‌نیک‌ی تردا هاتوو، که به وشە‌ی پێ‌شه‌وه‌ی ده‌به‌س‌یت‌ه‌وه. ئە‌گەر له وشه‌که‌دا بزوی‌نی (ا) هه‌بووه بزوی‌نه‌که ده‌بیت‌ه (ه)، وه ئە‌گەر له وشه‌که‌دا بزوی‌نی (ا) نه‌بوو بزوی‌نی (ا) دیت. ئە‌گەر کو‌تایی‌ی وشه‌ش بزوی‌نی (ا) بوو ته‌نیا (و) به‌دوایدا دیت.

ط- وشه‌ی (و)ی عه‌تف واده‌بیت له رواله‌تدا وه‌ک حاله‌تی پێ‌شوو که له به‌ندی (ج)دا روون کرایه‌وه به‌کار دیت، به‌لام جی‌گۆرک‌ه ناگه‌یه‌نیت بگه‌ له دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌وه ئیستیمار و ئیتجا‌ه (به‌ریان) ده‌گه‌یه‌نیت، وه‌ک:

ده‌ماو‌ده‌م که‌وت.

پشتا‌و‌پشت که‌رایه‌وه.

ته‌نیش‌تا‌وته‌نیش‌ت به‌لادا هات.

ی- وشه‌ی (و)ی عه‌تف واده‌بیت له دروست‌کردنی فریزی ئاوه‌لکاری به‌شدار ده‌بیت، وه‌ک:

بارام و ئارام ده‌سته‌ویه‌خه‌ی یه‌کتربی‌وون.

ده‌سته‌وئه‌ژنۆ دامه‌نیشه.

قوتایی‌یه‌کان چه‌نگا‌وبازی یه‌کتربی‌وون.

ک- وشه‌ی (و)ی عه‌تف واده‌بیت له رسته‌دا (اتجا‌ه) نیشان ده‌دات وه‌ک:

ماله‌که‌مان پشت‌ه‌و پۆژه.

کابرا به‌رمو قیبله دانیش‌ت.

دارا رووه‌و چیا پۆیش‌ت.

ئەم رىيە سەرەۋىزىر دەبىتتە ۋە بۇ ناۋ دۆلەكە.

[پروىنكر دىنەۋە:

ۋا دەزانم ئەم بەكارهينانە گۆرانى بەسەردا ھاتوۋە، لە بنەرتدا
(بىشت بەرۆژ - بىشت ۋەرۆژ، بەرقىيلە - بەر ۋەقىيلە...) بۈۋە.

دەمراستى لىژنە]

ل- وشەى (ۋ)ى عەتف ۋادەبىت ھەندى جار كات پىشان دەدات، ۋەك:

دەمەۋبەھار دەچىن بۇ سەيران.

دانىشتبۈۋىن، ۋەختەۋناۋ دارا گەيشتەجى.

م- وشەى (ۋ)ى عطف ۋادەبىت لەگەل (نە)ى عطف كۆ دەبنەۋە ۋ سەرەراى دەۋرى
عەتف، دەۋرىكى تىرىش دەبىن، ئەۋىش ئەۋەيە كە بەيەكەۋە نەفى دەخەنە سەر
دوۋ شت؛ ۋەيا پىتۈمەندىي نىۋان دوۋ لايەن نەفى دەكەن، ۋەك:

نەقادر ۋ نەبارام ھاتن.

نەقادر خواردى نەبارام.

قادر نەدەخوات ۋ نەدەرۋات.

نەمن ھاتم ۋ نەتۆ ھاتىت.

نەدەمنۈۋسى ۋ نەدەمخوئىند.

نەبنۈۋسىم ۋ نەبخوئىنمەۋە.

نەبچۆ ۋ نەبخۆ.

لەم نمۈۋانەدا دەرەكەۋىت، كە ئەم (نە)يەى نەفىيە كار ناكاتە سەر
روالەتى وشە، بەنمۈنە ئەگەر (نە)ى نەفىي عادەتى لە پىستەدا بەكار بەيىن دەۋو
لە جىگەى ئەۋ رىستانەى سەرەۋەدا ئەمانەى خوارەۋە بىن:

نەدەمنۈۋسى ۋ نەدەمخوئىندەۋە.

نەمنۈۋسىۋو نەمخوئىندەۋوۋە.

نەنۈۋسىم ۋ نەخوئىندەۋە.

من ۋ تۆ نەھاتىن.

قادر و بارام نه هاتن.

قادر ناخوات و نا پروات.

هر چه ند له بنه پرتدا ئەم جوړه عهتفه بۆ نه فیه دوو شته، به لām (تطور) ی زمان
وا ی کردووه بۆ زیاتر له دوانیش به کار بیت، وهک:

نه دهخۆم و نه ده پۆم و نه داده نیشم....

ن- جاری وا هیه له گه ل (و) عهتفدا، (نه) ی عهتف و (ش) ی عهتفیش به کار دیت له
رسته دا، وهک:

نه منیش و نه تویش چووینه حه ج.

نه ده شخوین و نه ده شپوین.

به کورتی چی له باره ی (نه) و (و) هوه گوتراوه لیردا دووباره ده بیته وه.

س- هه ندی جار واده بیت (و) ی عهتف له نیتوان دوو رسته دا دیت، جگه له ئه رکی
خۆی که (عطف) ه، ئەو لایه نه ش که «فاصله» نییه له نیتوان روودانی دوو کاری
رسته دا راده گه یه نیت، وهک:

هه رهات و هه رای نایه وه.

نوست و هه لنه ستایه وه.

باری خۆت بگره باجی خۆت بسینه.

تییینی:

ئەم (و) ی عهتفه له کوردیدا دوو حاله تی هیه:

حاله تی یه که م: که به دوا بزوتندا بیت خۆی ده بیته کۆنسنانتیکی وه ستاو، وهک:
(سه رما و گه رما، ئازا و مه رد، دزی و فزی، دێ و شار، چه قۆ و هه سان) به لām که
به دوا واوی بزوتنی تیزدا هات، واوه که ی عهتف ده بیت کورته بزوتنیکی پی بدیت
بۆ ئه وهی دیار بکه ویت، وهک که بمانه ویت به دوا وشه ی «به پرو» دا واوی عهتف
بیت، واوه عهتفه که بزوتنیکی وهک (ضمه) ی عه ره بی بدیت، که ئه گه ر
به پینووسی عاده تی بینووسین به م شکه له دهنووسریت (به پرو و و مازوو) به لām
نووسه ران له حاله تی وه هادا له جیاتی زیادکردنی کورته بزوتنی واو به دوا ی واوی
عهتفدا ته نیا واویک دهنووسن له وشه ی پیش خۆی دوور دمخه نه وه، وهک:

(دوو و سى، دهرزوو و دهرزى).

حاله‌تى دووم: كه به دوا كوئسنانتدا ديت بۆ خوى ده‌بىته بزوين، وهك:

بهرد و دار

هه‌نار و سىو

گورگ و مهر

۲- (وه):

ئهم ئامرازى عه‌تفه، كه له‌لایهن به‌شىكى زۆر له نووسه‌رانى كورده‌وه به‌كار ديت به‌تایبه‌تى له سه‌ره‌تای رسته‌وه، واش ده‌بىت له نىوان دوو رسته، یان دوو وشه‌دا، وا پى ده‌چى كوردى نه‌بىت و (واو العطف) هه‌كه‌ى عه‌ره‌بى بىت، كه له ئه‌نجامى سه‌قافه‌تى عه‌ره‌بىیه‌وه كه‌وتووته نىو نووسىنى هه‌ندى له نووسه‌رانى كورده‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه لیژنه پىویستى نه‌دیت لى بكوئىته‌وه، سه‌ره‌پای لى نه‌كوئینه‌وه داواش ده‌كات له نووسه‌ران واز له به‌كاره‌ینانى ئهم ئامرازه به‌ین.

۳- (هه‌م):

ئهم ئامراز وهك له به‌كاره‌ینانى جوړ جوړدا دیار ده‌كه‌ویت، واتایىكى نزیك به واتای دوو ئامرازى عه‌تفى (و) و (ش) ی هه‌یه وهك له‌م مىساله‌دا ده‌رده‌كه‌ویت:

دارا هه‌م ئامۆزامه، هه‌م پوورزانه.

ئهم رسته‌یه وهك ئه‌وه‌یه كه بگوتريت (دارا ئامۆزاشمه و پوورزاشمه) له هه‌ردوو رسته‌دا سه‌ره‌پای عه‌تفى ساده، تىك به‌سترانىكى نىوان هه‌ردوو رسته‌ش به‌ده‌سته‌وه دراوه. به‌لام به‌هۆى ئه‌وه‌وه كه وشه‌ى (هه‌م) له به‌كاره‌یناندا به جوړىكى سه‌ره‌به‌خۆ ده‌چىته رسته‌وه له حالىكدا ئامرازى عه‌تفى (ش) رواله‌تى سه‌ره‌به‌خۆى نیه، وشه‌ى (هه‌م) پتر ته‌ئكید ده‌به‌خشیت، له‌لایه‌كى تریشه‌وه هاتنى (هه‌م) له سه‌ره‌تای رسته‌وه جوړىك گرنگى پى ده‌دات، كه‌وا نه له (وه) دا هه‌یه و نه له (ش) دا.

ئهم رستانه‌ى خواره‌وش هه‌ندى جوړى تری به‌كاره‌ینانى (هه‌م) ده‌رده‌خن، كه جارىكى تریش خزمایه‌تیی ئه‌و له‌گه‌ل دوو ئامرازه عه‌تفى (و) و (ش) دیار ده‌خات:

۱- دارا هم ئاموزامه و هم پوورزاهه.

۲- دارا هم ئاموزاشمه هم پوورزاشمه.

۳- دارا هم ئاموزاشمه و هم پوورزاشمه.

لهم رستانه‌دا ده‌رده‌که‌وێت چۆن ده‌شیت (هم) به ته‌نیا بێته ناو رسته‌وه، وه‌یا له‌گه‌ڵ ته‌نیا وشه‌ی (ش)، یاخود ته‌نیا وشه‌ی (و) کۆ بێته‌وه، هه‌روه‌ک ده‌شیت هه‌رسی ئامرازه‌که له رسته‌دا به‌یه‌که‌وه بێن. دیاریشه تاكو ژماره‌ی ئامرازه‌کان له‌یه‌ک رسته‌دا پتر بێت، پتر ته‌ئکید ده‌به‌خشن.

هه‌ندی جار ئامرازی (هم) ی عطف له‌گه‌ڵ ئامرازی (دیسان) ی عطف یه‌ک ده‌گرن، پێکه‌وه وشه‌بێکی عطفی لێک‌دراو پێک ده‌هێنن و ده‌بنه (هه‌مدیسان)؛ له‌ شێوه‌ی ئاخاوتنی سلیمانی ده‌بیته (هه‌میسان)، وه‌ک:

هه‌میسان هاته‌وه سه‌ر بای به‌ره‌کوون (به‌ندی پیشینان).

هه‌راکه دوا‌ی کوژانه‌وه‌ی، هه‌میسان هه‌لگیرسایه‌وه.

جاری واش ده‌بیته ئامرازی (هه‌میسان) ی لێک‌دراو، پاشگری (هوه) ده‌کرێته‌وه پاشکۆی، وه‌ک:

هه‌میسانه‌وه ده‌ستی پێ کرده‌وه.

۴- (ش، یش - ژ، ژ، ژ، ژ):

ئهم ئامرازه له‌لایه‌ن نووسه‌رانی کورده‌وه به‌م شێوه‌یه باس کراوه:

۱- مامۆستا سعید سدقی له‌لایه‌ره (۶۴) ی صرف و نه‌حوی کوردیدا ده‌لێت:

«ش» بۆ عطفه، وه‌کو (من، ده‌جم، تۆش بچۆ). ئه‌گه‌ر ئاخری (معطوف) به (ش)، حرفی ئیملا نه‌بوو له‌پیش «ش» هه‌که‌وه حرفی (ی) زیاد ده‌کرێ وه‌کو (عه‌لی هات له‌پاشا ئه‌حمه‌دیش). وه‌ ئه‌گه‌ر حرفی ئیملا نه‌بوو زیاد‌کردنی حرفی (ی) غلطه، وه‌کو (اگرم کرده‌وه و ده‌رگاشم داخست، په‌رده‌شم پێوه گرت)، ده‌رگایشم په‌رده‌یشم، نابێ چونکه شێوه ده‌گوێی.

۲- نووری عه‌لی ئه‌مین له‌لایه‌ره (۱۵۰) ی به‌رگی دووه‌می رێزمانه‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌لێت: (ش، یش) ئامرازی عطفن، وه‌ک:

ئەي «ئەسىرى» ھېندە عەشقى مىللەتى كوردت ھەيە

بشمىرى لام وایە، قەبرى گەردى سەيوانت ئەوئ

۲- لە كەتتیبى «زمان و ئەدەبى» پۆلى شەشەمى ئامادەبى چاپى دووھم لاپەرە

(۱۵)دا لە وشەى (ش) بەم جۆرە دەدوئ:

دەفتەرەكانم ریز کرد، لە پاشا كەتتیبەكانیشم رێك خست.

من دەچم تۆش بچۆ.

ئامرازى (ش) كە لەو رەستانەدا بەكار ھاتووە، ھەرەكو «و» بۆ بەستەن بەكار

ھاتووە، ئەگەر وشەكەى پێشنى بە دەنگى بزوتن دواى ھاتبوو بە شتوھى «ش» یا

«یش» دیت.

۴- مامۆستا توفیق وەھبى لە دەستوورى زمانى كوردیدا بەركى یەكەم لە بارەى

وشەى (ش)ى عطفەووە نەدواوە.

۵- كوردیئەف لە كەتتیبەكەیدا لە بارەى وشەى (ش)ى عەتفەووە، كە «ژى» دادەنیت،

تەنیا بەمیسال لێى دواوە.

۶- رەشىد كوردیش لە كەتتیبەكەیدا وەك كوردیئەف تەنیا لە ميسالدا لە وشەى «ژى»

دواوە.

۷- جەگرخوئینیش دیسان ھەر بە ميسال لە وشەى (ژى)ى عەتف دواوە.

لێژنە لەپێشەووە لە روالەتى ئەم ئامرازە^(۱) كۆلیوتمەووە، لە ئەنجامدا ئەم خالانەى

خوارەوھى بۆ دەرکەوت:

۲- بە زۆرى بە دواى بزوتندا لە شتوھى «ش»دا بەكار دیت، بەلام ھەندى كەس،

یاخود ھەندى لەھجە، وەیاخود ناوھناو شتوھى «یش» دەپاریزیت، وەك:

أ- شتوھ بەكارھێنانى «ش»:

چووشم و نووسیشم.

دەشرۆم و دەشنووسم.

كێلاشم و برووشمەووە.

(۱) سوود لە وتارەكەى مامۆستا (شوكور مستەفا) وەرگیراوە كە لە كۆفارى (بەیان)دا

بلاو كراوتمەووە.

ب- شیوه به کارهینانی «یش»:

ئەمەیش ھەر کاری ئەو.

قاوەیش بەقەد چایی دەخوریتەو.

کابرایش لە خۆمانە.

لەمەو و دەردەکەوێت ئەم ئامرازە لە بنەڕەتدا «یش» بوو، بەلام بەپیتی بەرەوپێشچوون و ئاسانبوونی ئاخاوتن لە حالیکدا ئامرازەکە کەوتە دواى بزوتن، بە زۆری روالەتی «ش» بەکار دێت. لەگەڵ ئەمەشدا وەک لەو نمونانەى هینرانەو ديار کەوت، تا ئێستاش روالەتی (یش) دەشیت بە دوا بزوتندا بیت.

۳- بەکارهینانی ئەم ئامرازە بەم شێوەیەى خوارووە دەبێت:

ا-

وادەبیت بە تەنیا بەکار دێت، لێرەشدا دوو جۆرە بەکارهینان دێتە بەرچاو:

یەكەم - لە تاکە رستەدا بەکار دێت و رستەى (مەطوف عەلیە) بە بیردا دینیت، بى ئەوێ بپیژریت، وەک:

منیش یەکتەم لە ئێو.

تۆیش یەکتەیت لە ھونەرماندان.

قالۆنچەش بەلدارە.

لەم رستانەدا ئامرازى (ش - یش) وا دەکات، بە پیری بیسەردا بیت، کە وا پیشتەر باسى شتیک کرابیت و ئەم گوتانەیان بە دوادا ھاتبیت.

دووەم - دوو رستەى بیژراو بەیەکەو دەبەستیتەو، وەک:

تۆ دابەزە، منیش دادەبەزم.

ئەو نەھات، منیش پۆشیستم.

ئەحمەد بەرەوماڵ بوو، ئازادیش تووتنەکەى ئاو دەدات.

سییەم - وا دەبیت ئامرازى (یش) لە ھەموو رستە بیژراوەکاندا بە تەنیاى بەکار دێت، وەک:

بەھاریش ھات، ھاوینیش روێ، پایزیش دێت.

سەریشى تیاچوو، مألشی....

ريڪهوت وابوو، ئهحمه ديش رنى هيٺا، فهرمجي ش چوو بڻ حه ج، منيش هيچم به هيچ نه ڪرد.

بـ

وادهيت ئهه نامرازه (ش، يش) له گهل نامرازي تري عهتفدا به ڪار ديت:

يهڪ - له گهل نامرازي (و)ى عهتفدا، وهڪ:

۱

دار و بهرديش له به هاردا دهگه شيتته وه.

ئيمهش دهمرين و دهبينه خاكي سه ره پڻ.

لهم رستانه دا دمردهكه وڃت، كهوا دهشيت نامرازي (يش) پيش بكه وڃت، ههروهڪ دهشيت نامرازي (و) پيش بكه وڃت له رسته دا.

۲

حاجي قادريش و بابيه تاهيريش شاعيرن.

دارا دهشخوات و دهشخواته وه.

منيش و داراش دهشخوين و دهشخوينه وه.

لهم رستانه و ئهوانى پيشووتردا جوڙى به ڪارهاتنى نامرازي (ش) له گهل (و) كه هه رجاره يه ڪيڪيان پيش دهكه وڃت، وهيان له هه ريه كه يان جووٽيڪ، وهيا زياتر ديت، ديار دهكه وڃت.

بئى گومان لهم جوڙه به ڪارهيتانه هي تريش هه ن كه ئهوانيش له پهراوڙى ئهه نمونانه دهرناچن له رووى جوڙى به ڪارهيتانينانه وه

دوو - له گهل نامرازي (هه)ى عهتفدا:

ههروهڪ دهشيت نامرازي (هه)ى عهتف له رسته دا بكه وڃته پيش نامرازي (يش) وه، ههروهه دهشيت به پٽى داخوازي ئاخاوتن نامرازي (يش) له پيشه وه بيت. ليتره دا بڻ مه به ستي روونكر دنه وه ئهه رستانه دهيتننه وه، كه له مه ويهر له باسى نامرازي (هه)دا به نمونه هيترا وه ته وه:

۱- دارا ههه ناموزاشمه، ههه پوورزاشمه.

۲- دارا هم ئاموزاشمه و هم پوورزاشمه.

به دواي ئهم رستانه دا ئيستاكه رسته نمونهي پيشكهوتني ئامرازي (يش) ديينه وه له ئاخاوتندا:

۱- داراش هم ئاموزامه و هم پوورزامه.

۲- داراش هم ئاموزاشمه، هم پوورزاشمه.

له دوو رستهي پيشووتردا هاتني ئامرازي (يش) به دوا وشهي «ئاموزا» دا تهعه دودي پيروهني خزمایه تي ده به خشيت، به لام هاتني به دوا ناوي «دارا» دا تهعه دودي خاوون پيروهني ده، واته شه خسه كه و خزمه كه ده به خشيت.

له هه موو رسته كاندا چي له مه و پيش و چي ئهم جاره به نمونه هاتوون، ده توانريت كورت كردنه وه به كار بيت و بگوتريت:

۱- دارا هم ئاموزامه و هم پوورزا.

۲- دارا هم ئاموزاشمه، هم پوورزا (هم پوورزاش).

۳- دارا هم ئاموزاشمه و هم پوورزا (هم پوورزاش).

۴- داراش هم ئاموزامه و هم پوورزا.

۵- داراش هم ئاموزاشمه، هم پوورزا (هم پوورزاش).

به ئيستي قرا ده شيت نمونهي تريش وهك ئه مانه بدوزرته وه بو جوري به كار هيناني ئامرازي (يش)، چ به ته نيا چ له گه ئ ئامرازي عه تفي (هم)، (و) دا.

سي - له گه ئ ئامرازي (كه) ي عه تفدا:

۱-

۱- كه منيش ده رچووم ده به كار به ده ست.

۲- كه هه و ئ بده يت، ده گه يته ئامانج.

۳- منيش كه هاتم، تو جاري نه هات بو يت.

له م رستانه دا ئامرازي (يش) له گه ئ ئامرازي (كه) دا هاتووه، به لام له يه كه م و سييه مدا سه ره را ي (عطف) بووني، ئاوه ئكار يشه كه چي له رسته ي دووه مدا ئامرازي مه رجه، سه ره را ي ئه وه ي كه ده وري عه تف ده بينيت.

۱- که تۆش سەرۆکیت، خزمەت بکه.

۲- ئای که دارتاشیش سەر به گۆبه نه.

۳- «که تۆی قبیله دهمت سا بینه قوربان».

لەم رێستانەدا ئامرازی (که) ئامرازیکی عەتفی تەحقیقییه؛ لە رێستەیی یەکه مەدا بە هاوڕێتی (ش) هاتوو و دوو رێستەیی پێکهوه بەستوو. لە رێستەیی دوو مەدا لە تاکە جوملەدا لە گەڵ ئامرازی (ش) هاتوو، بەلام لە مەنادا رێستەکهی بە رێستەییکی خەیاڵییه بەستوووە. لە رێستەیی سێیه مەدا بە تەنیا هاتوو بۆ تەحقیقی سادە.

چوار - لە گەڵ ئامرازی (بەلام) ی عەتف:

ئازاد نووسەر بەلام گۆران بێژیشە.

ئازاد نووسەر بەلام داراش نووسەر.

داراش نەخوێندەوارە، بەلام هەم بۆژیشە و هەم وێنەگریشە.

فەرهاد باش دەست دەداتە کار، بەلام ناشیباتە سەر.

لەم رێستانەدا جوۆری بەکارهێنانی ئامرازی (یش) لە گەڵ ئامرازی (بەلام) چ بە تەنیا و چ بە پال ئامرازی عەتفی تر دا بیت، دێنە بەرچاو، بۆ گومان بە خەریکبوون و بە دوا دا گەپان و ژۆر جوۆری تری بەکارهێنانی ئەم جووته ئەمرازە دەدۆزێتەوه چونکە هەردووکیان ئەمرازێ بەهێز و بێزن و دەتوانن لە ژۆر مەیداندا دەور بپێن.

پێنج - لە گەڵ ئامرازی (یا) ی عەتف و وێنەکانی:

۱- یا تۆش وەرە، یا منیش نایەم.

۲- یا دانیشە، یا نیش برۆ.

۳- یا ن دەستی مەدرێ، یا نیش بێبەرە سەر.

لەم رێستانەدا شێوهی بەکارهێنانی ئەم دوو ئامرازە بەیەکهوه دەردەکهوێت، هەر لەوانیشدا دەزانرێت:

۱- ئامرازی (یا) لە بنهێندا «یان» و نوونهکهی سوواوه.

۲- له رسته دا دووباره ده‌بښته‌وه.

ش‌ش - نامرازی (نه‌ء):

۱- نه‌همه‌دیش هات، نه‌ء بارامیش هات.

۲- هه‌نجیره‌که شم کړی، نه‌ء ترټیه‌که ش.

له به‌کاره‌ښانې جووټه نامرازی عه‌تفی (نه‌ء) و (یش) پڼکه‌وه، دوو ټی‌بینی ده‌کړیت:

۱- نامرازی (نه‌ء) بۆ راست‌کردنه‌وه‌ی هه‌له‌یه.

۲- رسته‌ی یه‌که‌م که هه‌له‌یه ده‌بښت نامرازی (یش‌ی) ټی‌دا بوو‌بښت، بۆ نه‌وه بتوان‌ریت له رسته‌ی دووهم‌دا، که راسته و جی‌گری رسته هه‌له‌که‌یه، نامرازی (نه‌ء) به‌کار بښت.

حه‌وټ‌م - له‌گه‌ل نامرازی (نه‌ک‌ی) نه‌فیدا:

برزووش هات نه‌ک وریاش.

نهم رسته‌یه ده‌لاله‌تی هه‌یه که وا له‌پیشه‌وه هاتنی که‌سیک، وه‌یا چه‌ند که‌سیک باس کراوه، دواتر به‌ بیردا هاتووه، که وریاش هات‌بښت به‌لام درده‌که‌وټت «وریا» نه‌هاتووه بگره‌ نه‌وه‌ی هاتووه «برزوو» بووه. له‌مه‌وه درده‌که‌وټت هاتنی نامرازی (یش) له‌گه‌ل نامرازی (نه‌ک) له‌ حال‌ی نه‌فیدا دوو مه‌رجی پی‌ویسته:

۱- هه‌له‌یه‌ک راست کرابښته‌وه.

۲- له رسته‌ی هه‌له‌دا نامرازی «یش» هه‌بوو‌بښت.

که بښن و به‌راوردی به‌کاره‌ښانې نهم نامرازه بکه‌ین له‌گه‌ل به‌کاره‌ښانې (نه‌ء) دا درده‌که‌وټت، که وا لی‌ره‌دا رسته‌ی راست له‌پیشه‌وه ډیت و رسته‌ی هه‌له‌ ده‌که‌وټته دوا‌ی نامرازی (نه‌ک‌ه‌وه، به‌ پی‌چه‌وانه‌ی ده‌وری نامرازی (نه‌ء) که دی‌تمان رسته‌ی هه‌له‌ی خسته‌ پی‌ش خو‌یه‌وه.

ه‌شت - له‌گه‌ل نامرازی (نه‌ک - نه‌وه‌ک‌ی) نه‌فی و ته‌عه‌لیدا:

ناوی دارا مه‌ه‌ینه نه‌وه‌ک نه‌ویش پی‌وه بښت.

ئەوندەش مەكەرە سەرى نەوەكو بېزار بېت.

سېۋەكانىش بخۆ نەوەكو ئەوانىش بېرزن.

منىش ئەمەم گوت نەوەك گلەيم لى بىكرىت.

لەم رىستانەدا ئامرازى (نەك) و (نەوەك)، يەك واتا دەبەخشن، ھەردوو كىشىيان لە ھىنانەوې مەبەستى نەفى، تەعەلىلىش بە دەستەو دەدن و بەزۆرى رىستەى تەعەلىلى دەكەوئىتە دواى ئامرازەكانەوہ. ئەمە دەستوورى بنجىيە بەلام دەشى رىستە تەعەلىلىيەكان پىش بخرىن و بگوترىت:

نەك من لەبىرم بچىت، تۆش خەبەرىكى لى بگىرپەوہ.

وەك دەبىنن لەم حالەتشدا رىستەى تەعەلىلى بە دواى ئامرازى «نەك»دا، دىت.

تېببىنى:

ئەم دوو ئامرازە «نەك» و «نەوەك» لە شىۋە ئاخاوتنەكانى كوردىدا، روالەتى تىرشىيان ھەيە، وەك «نەوەكو، نەوەكى، نەوەكە، نەكو، نەوەكونى، نەوەكىنى»....

نۆ - لەگەل ئامرازى (تا) ى عەتفدا:

۱- تا بەھارىش بەسەرچوو، كانىيەكە وشك نەبوو.

۲- دەرەسەكە بخوئىنەرەوہ، تا دەشتوانىت لىتى ورد بەرەوہ.

۳- تا سەرى شاخەكەش چووم، كەوم نەدى.

۴- تا كۆتايى سالىش كۆشا، دەریش نەچوو.

ئەم رىستانە جوۆرى بەكارھىنانى جووتە ئامرازى «تا» و «ش» بەيەكەوہ دەرەدەخەن، ديارە ئىستىقرا جوۆرى بەكارھىنانى تىرشىيان، كە ھەبىت لە ئاخاوتندا دەرەدەخات. پىۋىستە بزانرىت ئەم ئامرازەى «تا» چەند روالەتتىكى تىرشى ھەيە ھەموويان يەك واتان، دەتوانرىت يەككىيان لە جىگەى ئەوانى تر بەكار بېت، روالەتەكان ئەمانەن: «تاكو، تاوەكو، ھەتا، ھەتاكو، ھەتاوەكو، ھەتاوەكى، ھەتاوەكىنى».

ده - له گه لّ ئامرازی (که ی) عه تفدا:

۱- که ی من هاتم، تۆش وهره.

۲- که ی منیش هاتم، تۆش وهره.

له م رستانه دا دهرده که ویت ئامرازی (که ی) سه ره رای واتای (عطف)، واتای مه رجیش ده که یه نیت، هر له مه شه وه دهرده که ویت، کاتیک وشه ی (که ی) بۆ پرسیار به کار هات ده وری عه تف نابینیت، وهک:

که ی گوله کانت رواند؟

که ی هاتیه وه؟

یازده - له گه لّ ئامرازی (چونکه ی) عه تفدا:

۱- چونکه ئازادیش قوتابییه، بۆیه ژماره یان ده گاته چل.

۲- لیت ده بوورم، چونکه تۆش برادهریت.

۳- لیتیش ببوورم، سوودی نییه، چونکه قانون ریتی لی بووردن نادات.

۴- بشتانبینم، ناتان دوینم چونکه لیتان تۆراوم.

۵- چونکه برسییه، ده ریشی بکه یت، هر دیته وه.

۶- چونکه منیش رویشتم، دراوسیکهم رویشتم.

۷- تۆش وهره چونکه منیش دیم.

۸- به بایزیش و به ئه حمه دیش چار ناکریت چونکه کار له کار ترازاه.

له م رستانه دا دهرده که ویت، که ئامرازی (یش) له گه لّ (چونکه) دا چۆن به یه که وه دین، جاری ئه و تۆ هیه له رسته که دا ئامرازی (چونکه) پیش ده که ویت و ئامرازی (یش) به دوا دیت، وه یا به پیچه وانه وه. به لام ئه م پیش و پاشییه به پی داخوازی رسته ده بیت، که مه به ستی بیژهر دهرده خات.

له زاره کانی کوردیدا ئامرازی «چونکه» به م شیوانه ش به کار دین (چونکو، چونکی، چونکینی، چکو، چوکنی...)، ههروه ها له کرمانجی سه روودا ئامرازی (نی) و (پانی) به واتای «چونکه» به کار ده هیت ریت، وهک:

سه ردار نه هات، نی کاری هه بوو.

ته نه گوته من، پانی ژبیرا من چوو.

دواژده - له گهل ئامرازی (نه گهر) ی عهتفدا:

۱- نه گهر ناتهوایشی تیدا بیت، ههر به سووده.

۲- نه گهر نهو بیت، منیش دیم.

۳- نه گهر بشیکوژیت، له قسه ی خوی نایه ته خواره وه.

۴- نه گهر گول نیت، درکیش مه به.

ئهم رستانه نمونه ی به کارهیتانی جووته ئامرازی (نه گهر) و (یش) به یه که وه
پیشان ددهن و ههر جار ههش به پتی مه به ست پیش و پاش ده که ون.

ههروه ها ئهم شتوانه شی له زاره کانی کوردیدا به کار دین (گهر، نه گهر کو،
نه گهره کونی، نه گهره کینی، ئهر...)، له کرمانجی سه روودا (هه کو، هه که، هه کی...) به
به واتای (نه گهر) له رسته دا به کار ده هیریت.

سێزده - له گهل ئامرازی (ئه نجا) ی عهتفدا:

من خه وتم، ئه نجا ئه ویش خه وت.

تۆ باسه که ت کرده وه، ئه نجا ئه ویش که وته گفتوگو.

بارانیش باری، ئه نجا نهو به پتی که وت.

سویندیشت بۆ بخوات، ئه نجا نابیت باوه ری پی بکه یت.

ئه مانهش نمونه ی به کارهیتانی جووته ئامرازی (ئه نجا) و (یش) پیکه وه
دهرده خن، ههر جار ههش به پتی مه به ست یه کیکیان پیش ئه وی تریان ده که ویت.

واده بیت ئهم ئامرازه به ته نیا، یا له گهل «یش» له تاکه رسته دا دیت، واته به
رواله ت دوو رسته ی به یه که وه نه به ستووته وه، به لام له راستیدا رسته یه کی تی
بردارو و سوواو هه یه، که لهم شتوه به کارهیتانه رهوانبێژییه دا پتویست نییه
دهرکه ویت، وه که:

ئه نجا ئه مهش حاله؟

ئه نجا ئه مه حاله؟

ئهم ئامرازه له زاره کانی کوردیدا شتوه ی تریشی هه یه، وه که (ئه مجا، ئیمجا،
نینجا، ئه مجار، ئه وجا، ئه وجار، ئه وجا وه کو، ئه وجا وه کی، ئه وجا وه کونی،

ئەوجاۋەكېنى. ئاشكرايە لە بنەرەتدا وشەكە لە (ئەمجار) ەو ەاتووہ.

لە زاری كرمانجی سەرودا لە بری (ئەنجا) ئامرازی (قێجا، قێجار)، ەروەها (وێجا، وێجار) یش بەكار دەھێنرێت.

چوار دە - لەگەڵ ئامرازی (بەشكو) ی عەتفدا:

ئەم دەرمانانەش دەخۆم، بەشكو پتی چاك بېمەوہ.

دەستم بگرە، بەشكو منیش بتوانم سەربكەوم.

ئەم گوللەيەش دەتەقینم، بەشكو بەرازیکی تریش دەكوژم.

ئەم رستانە بوون بۆ جوۆری بەكارھێنانی جووتە ئامرازی (بەشكو) و (یش) پێكەوہ لە رستەدا، ئەمانەش وێنەكانی تری (بەشكو) لە زارەكانی كوردیدا (بەشكە، بەشکی، بەشكم، بەشكمی...).

ئامرازی (بەلكو)، ھاوواتای (بەشكو)ە، دەتوانرێت لە رستەدا جێگر و بریتی ئەو بێت، ئەویش وەك (بەشكو) چەند وێنەيەکی تری ەيە لە ئاھاوتندا، كە ئەمانەن خواوەرەن:

(بەلكە، بەلكی، بەلكم، بەلكمی....).

پاز دە - لەگەڵ ئامرازی (جگە) ی عەتفدا:

۱- جگە لە تۆ داراش ەات.

۲- داراش ەات جگە لە تۆ

۳- كرتی خانووھەكەشت وەرگرت جگە لە ھی دووكانەكەش.

لەم رستانەدا جوۆری بەيەكەوہ ەاتنی جووتە ئامرازی (جگە) و (یش) لە ئاھاوتندا دەردەكەوێت. ئەوێ سەرنج رادەكێشیت لەو نمونانەدا ئەوێ بە ئامرازی (جگە) ی عەتف رستە و دەستەواژەي بەيەكەوہ بە ستووہتەوہ. لێرە بەولاوہ لە چەند رستەيەكدا نمونەي بەستەوہي شارپستە و پارپستە بەيەكەوہ لە رستەدا بە ھۆی ئامرازی (جگە) وە نیشان دەدەین:

جگە لەوہی دوێنی كردت، ئەمەي ئەمڕۆشت كاریکی باش بوو.

جگە لەوہی كە دەزانم نایەیتە لام، دەزانم كاغەزیشم بۆ نانوسیت.

لهم نمونانهدا ئه‌و به‌شه‌ی ئامرازی (جگه‌ی) تیدایه‌ پارسته‌یه^(۱).

چونکه‌ واتاکه‌ی به‌ستراوته‌وه‌ به‌ رسته‌ی دوومه‌وه‌، که‌ شارپسته‌یه^(۲).

ئامرازی (جگه‌) چهند شی‌وه‌ییکی تری هه‌یه‌، وه‌ک (بی‌جگه‌، به‌جگه‌، جگه‌ر، بی‌جگه‌ر...)

له‌ شی‌وه‌ی کرمانجیی سه‌روودا وشه‌ی (ژبل) یان (بل‌ژی) یان (بل‌ژی) به‌کار دیت.

شازده - له‌گه‌ل ئامرازی (هن - هن‌ژی) عه‌تفدا:

۱- ل‌جه‌م هن‌گه‌رمه‌ هن‌سار. (هن - هن).

۲- شاگردیت مه‌کته‌بی‌ هن‌کوردی د‌خین هن‌ژی عه‌ره‌بی. (هن - هن‌ژی).

۳- ئه‌و چاوا هات، ئووسازی چوو. (چاوا - ئووسازی).

۴- د‌ولاتی مه‌دا نه‌ ده‌ریا هه‌یه‌، نه‌ژی به‌نده‌ر. (نه - نه‌ژی).

۵- ئه‌م چ‌قاس خه‌بتین ئه‌و قاس‌ژی مه‌فیده‌ کرد. (چ‌قاس - ئه‌و قاس‌ژی).

ئه‌م ئامرازانه‌ی سه‌روه‌وه‌ که‌ له‌گه‌ل ئامرازی (ژی) عه‌تفدا به‌کار هاتوون له‌ شی‌وه‌ی ئاخاوتنی کرمانجیی سه‌روودا و له‌ کتییی «زمانی کوردی»ی قه‌ناتی کورد وه‌رگیراون.

حه‌فده - له‌گه‌ل ئامرازی (هه‌رکه‌) عه‌تفدا:

۱- هه‌رکه‌ هاتیت، منیش دیم.

۲- هه‌رکه‌ منیش گه‌یشتمه‌ ئه‌وی، ئه‌و په‌یدا بوو.

۳- هه‌رکه‌ دیتیشم، بیرى دم‌خه‌مه‌وه‌.

ئه‌مانه‌ شی‌وه‌ی به‌کاره‌ینانی جووته‌ ئامرازی (هه‌رکه‌) و (یش)ن به‌یه‌که‌وه‌: له‌و نمونانه‌دا ده‌رمه‌که‌ویت، که‌ ئامرازی (هه‌رکه‌) که‌وتووته‌ ناو پارسته‌وه‌، به‌لام ئامرازی (یش) واده‌یت له‌ پارسته‌دا، واش ده‌یت له‌ شارپسته‌دا دیت. (هه‌رکه‌)

(۱) پارسته‌: رسته‌ی تابع.

(۲) شارپسته‌: رسته‌ی ره‌ئیسى.

ئەم شىۋانەشى بەرچاۋ دەكەۋىت (ھەكە، ھەكو...) لە ھەندى شىۋە ئاخاوتندا
(ۋەكو) و (ۋەكى) بەواتاى (ھەركە) و ئاۋەلەكانى بەكار دىت.

ھەژدە - لەگەل ئامرازى (كەچى) عەتفدا:

بەلئىنى دامى، كەچى نەشەات.

بەلئىنىشى دامى، كەچى نەھات.

بەلئىنىشى دامى، كەچى نەشەات.

بەلئىنىشى دامى، كەچىش نەھات.

نەشمەندارد بە شوئىندا، كەچى ھاتىش.

نەشمەدواند، كەچى ھەرخۆشى ھىنايە پىشەۋە.

لەم رىستانەدا نمونەى بەكارھىنانى جووتە ئامرازى (كەچى) و (ىش) بەيەكەۋە
دەردەكەۋىت. بەوردېۋونەۋە دوو تايبەتى لەم رىستانەدا سەرنج رادەكئىشەت:

۱- ئامرازى (كەچى) ھەمىشە لە بەشى كۆتايىي نمونەكانەۋە دىت.

۲- دوو رىستەى تەۋاۋ بەيەكەۋە بەستراۋنەۋە.

بە دوا ئەم لىكۆلئىنەۋەيەدا پىۋىستە خالىك روون بىكرىتەۋە:

لىژنە لە نمايشتى ھاتنى ئامرازى (ىش) لەگەل ئامرازەكانى ترى عەتفدا، دوو
مەبەستى رەچاۋ كرد.

۱- ئىمكانى ھاتنى زياتر لە ئامرازىكى (عطف) لە رىستەدا.

۲- زىادە چالاكىي ئامرازى (ىش) لەچاۋ ئەۋانى تردا.

لىژنە ئەۋ كات و دەرفەتەى نىيە درژە بدات بە لىكۆلئىنەۋەكانى خۆى لە بارەى
تاك تاكى سەرلەبەرى ئەۋ ئامرازانە لە رووى بەيەكەۋە ھاتنىانەۋە، خويئەرى كورد
دەتوانىت لىكۆلئىنەۋەى لىرە بەپىشەۋەى لىژنە بىكات بە رۆشنایى و چەند و چۆنى
پىكەۋە ھاتنى ئامرازەكانى ترى پى ساغ بىكاتەۋە.

لىرە بەدواۋە لە تاك تاكى ئامرازەكانى تر دەكۆلرئىتەۋە بى ئەۋە ھاتنىان
بەيەكەۋە لىتى بىكۆلرئىتەۋە.

۵- (به لām - به لān):

زمانه وانه کانی کورد له م ئامرازه به م شتیه می خواروه دواون:

۱- مامۆستا توفیق وهه بی له لاپه ره (۱۹) ی کتێبه کهیدا (دهستووری زمانی کوردی) ده لیت: «من لێرم به لām گوڵچین له ماله وهیه».

ئه داتی به که خه ری (به لām) دیسانه وه دوو کۆمه ل که لیمه ی پیکه وه نووساندوه، له فره هه نگه که شیدا ده لیت واتای (Moreover, But) ده به خشیت.

۲- نووری عه لی ئه مین له پێزمانی کوردی به رگی دووهم لاپه ره (۱۴۸) دا ده لیت، وشه ی (به لām) ئامرازی عه تفه، وهک:

راسته من رێبوارم، سه رپێیی ئه پروانم

به لām واجوانی تۆ کاری کرد له گیانم

۳- له کتێبی (زمان و ئه ده بی کوردی) لاپه ره (۱۴) بۆ پۆلی شه شه می ئاماده یی گوته راوه:

ئامرازی (به لām) و (به لān) دوو رسته، که واتایان دژی به ک، یا جیاوازه، به یه که وه ده به ستن، وهک:

فه رهاد ده وله مه نده به لām ره زیله.

تۆ خۆت به ته نیا سه رکه وه به لān مندا له که بده به من.

۴- کوردوییف له کتێبه که ی خۆیدا ده بیژیت:

دی و ئۆ بافی من مان ئه له که زێ، لێ ئه ز هاتم و ئه رێفانی من گوت بکه، لێ ته نه کر

۵- له فارسیدا وشه ی (ولی) به واتای (به لām) به کار دیت، له کتێبی (دستور

فارسی ر. ذالنور) ئامرازی (ولی) وه ها باس کراوه (آز حروف ربط تفریقی

است) واته وشه ی به لām (ولی) به حرفی پێوهندی لیک ترازاندن دانراوه.

لێژنه له جیاتانی ئه وه ی رای خۆی ده ربهریت ده باره ی ئه م ئامرازی عه تفه، چه ند رسته ییکی به نمونه ی روونکردنه وه ی مه به ست هێنایه وه، وهک:

۱- فلانه که س ده وله مه نده به لām ره زیله.

۲- هاوینی به غدا که رمه به لām شه وانی فێکه.

۳- تيم گهياند به لام هر له سر قسه ی خو ی روشت.

۴- تيم گهياند به لام وازی نه هينا.

۵- تيم گهياند به لام نهو زورتر تيوه گلابوو.

۶- نهوان مانهوه به لام من گه رامهوه.

۷- جام ده لیت بشکیم به لام نه زرينگيم.

۶- نامرازی "که تی عطف:

نهم نامرازه لهم شتوانه دا به رچاو ده که ویت:

۱- بۆ پتوهندی (عطف) ی ساده: لهم حاله دا دوو رسته به یه که وه ده به ستیتته وه، وهک:

من نه مبیستوهه، که تو شاعیر بیت.

بۆچی نازانیت، که شه نه له مه نه که متر نییه؟

سهیری نهم دارستانه بکه، که چند چره.

که تو نه شاره زایت بۆچی خوت لهشت هه لده قوتیتیت؟

۲- بۆ پتوهندی (عطف) له شتوهی ناوه لکاری کاتدا (ظرف زمان) که له ویتشدا دوو رسته به یه که وه ده به ستیتته وه:

که من گه یستمه جی، نهو پوشتبوو.

به هاران که باران دهباریت، گژوکیا ده بووژیتته وه.

که س نییه که فیللی لی دهکریت دلی نه یه شیت.

۳- بۆ پتوهندی (عطف) له شتوهی نامرازی مه رجدا، وهک:

کلکی شیر مه گره، که کرتت بهری مه ده.

که به لیتن بدهیت بیگه نه جی.

که گه وره ناوی رشت، گچکه پتی لی دهخشیتیت.

۴- وهک راناوی لیکده ریش به کار دیت، که دهوری پتوهندی نیوانی دوو رسته ده بینیت، وهک:

ئەو خورمايەى كە تۆ خوار دوتە، دهنكهكهى لای منه.

ئەو كەسه كەسه، كە ئەلفىكى بەسه.

دۆست ئەوهيه كە دهنگرهينى، دوشمنيش ئەوه كە بهپىكهيننت دىنى.

تېيىنى مەسعوود مەمه:

هەندى بىروپاي تايهتەى خۆى هەيه به نيسبەت تىكرای باسهكهوه له
كاتى پىويستدا باسيان دهنكات. لىره بهپىشهوه له نووسيندا دەرى
برپوه كهوا راناو هەر ئەوانەن پىيان دهنگوترى (راناوى كهسى)، بهو
پىيه وشەى (كه) بهلاى ئەوهوه راناو نيه.

سەرەپاي ئەم چوار شىوه بهكارهينانه كه له هەمووياندا وشەى (كه)
دەورى پىوهنديى دهبينت له شىوهى تريسدا بهكار دىت، بهلام بى ئەوه
واتاي پىوهنديى بهخشيت، وهك كه دهبىته ئامرازى تعريف:
پشيلهكه گۆشتهكهى خوارد.

كتىبهكه م بۆ بىنه.

جگه له مانە وادهبىت ئەم روالهتەى (كه) له پىكهينانى كهلىك وشە
بهشار دهبىت و هەر جارەش بۆ مەبهستىكى سەر بهخۆ، وهك:

لەت لەتكه

فې فېكه

بن بنكه

لووت لووتكه

خې خېكه

دې دېكه

سوور سووركه

شل شلكه

شەل شەلكه

دان دانكه

پەل پەلكه

۷- ئامرازی (یا) ی عەتف:

۱- لیژنه نەکەوتە بەرچاوی کەوا مامۆستایان توفیق وەهەبی و سەعید سدقی، کوردوویف و رەشید کورد لە کتێبەکانیاندا لەم ئامرازە دواوە.

۲- نووری عەلی ئەمینیش لە کتێبەکەی خۆیدا لاپەرە (۱۴۹) وشەکانی (یا، یاخوو، یان، یاخوت) بە ئامرازی (عطف) دادەنێت و ئەم میسالە ی هێناوەتەو:

ئیتەر رابورد من پیربم یان دڵم بمرئ

یا بلوی شادمانیم، هەرگیز گەرد بگری

۳- لە کتێبی «زمان و ئەدەبی کوردی» پۆلی شەشەمی ئامادەیی چاپی دووهم سالی ۱۹۷۲، لاپەرە (۱۵) بەم جۆرە لەم ئامرازە (یا، یان، یاخوو، یاکوو، یاوێکو، یانەکوو) دواوە:

نازانم بەتەمای خۆتندنی یا کاسبی.

بە گۆران بۆ ی خۆی، یا وەکو دایر، سبەینی بەرچنەیهک هەنجیر، یاخوو هەرمیم بۆ بهێنئ.

ئەم ئامرازانە دوو رسته، یا دوو وشە - کە دەشیت واتای یەکیکیان بێتەجی - بەیهکەو دەبەستیت.

بە زۆری ئامرازی (یا) دووبارە دەرکێتەو، ئەگەرچی هەندێ جار، یەکیکان لادەبریت، وەک:

یا بڕۆ بۆ دانشگا، یا وەرە دانیشه.

بڕۆ بۆ دانشگا، یا وەرە دانیشه.

لیژنه لەم رێستانە ی خوارەمدا جۆری بەکارهێنانی ئەم ئامرازە نیشان دەدات:

۱- ئێمە یا مامۆستاین یا قوتابین.

۲- ئێمە یا مامۆستاین یا قوتابی.

۳- ئێمە یا دەرۆین یا دەرۆین.

۴- ئێمە یا دەرۆین یا ناخۆین.

۵- ئێمە یا دەرۆین یا نە... .

۶- یا ئیمە دەبین یا ئۆه دەبن.

۷- یا ئیمە دەبین یا ئۆه.

لەم رستە خەبەریانەدا ھەر جارە دوو «یا»ی عەتف بەکار ھاتوووە. بەلام ئێو وشەییە لە ھەردوو رستەیی دەوری «یا»ی عەتفدا دووبارە بوووەتەو، دەشت لە رستەیی دووھەدا بقرتیت، وەک لە نمونەیی (۵) و (۷)دا ھەردەکەویت، تەنانت لە رستەیی ھوتەمدا ئێو رستەییە کە قرتاوە بریتیە لە کاری «دەبن» ئیسنادەکەشی جودایە لە ئیسنادی کاری رستەیی بەرایی چونکە ئویان بۆ یەکەمی کۆیە، قرتاوەکەش بۆ کەسی دووھەمی کۆیە.

۱- ئەم رستانەیی خواروھوش جوړیککی تری بەکارھێنانی ئەم ئامرازە نیشان دەدەن:

أ- سیۆهەکە بخۆ یا ھەنارەکە.

سیۆهەکە یا ھەنارەکە بخۆ.

ب- من دەخوینم یا ناخوینم تۆ حەقت چییە بە سەر مەو.

تۆ گەر ھیت یا بچووکیت بە من چی؟

لەم نمونانەدا یەکەم «یا»ی عەتف لە رستەکاندا قرتاوە، چونکە دەبوو بەم جوړیە بیت:

۱- یا سیۆهەکە بخۆ یا ھەنارەکە.

۲- یا دەخوینم یا ناخوینم.

۳- یا گەر ھیت یا بچووکیت.

لە رستەیی (سیۆهەکە یا ھەنارەکە بخۆ) ھەم (یا) لە سەرھتاوە قرتاوە و ھەم کاری (بخۆ) لە کۆتایی رستەدا (یا سیۆهەکە بخۆ)، کەواتە ھاتن و نەهاتنیان لەو شوێنانەدا جەوازیە. ھەردووکیشیان رستەیی ئینشائین.

۲- ئەم نمونانەیی خواروھوش جوړیککی تری بەکارھێنانی ئامراز «یا»ی عەتف دەخاتە بەرچاو، وەک:

أ- تۆ کوردیت یا عەرەب؟ (یا عەرەبیت)

ب- تۆ دەرۆیت یا نە؟ (یا نارۆیت)

لەم نمونانەدا قەرتانی «یا» لە بەشی پێشەوهی رستەکاندا وجووێه؛ دیاریشه رستەکان بۆ پرسیارن.

۳- ئەم نمونانەى خوارەوه جوۆرى چوارەمى بەکارهێنانى ئامرازى (يا)ى عەتف نیشان دەدەن، وەک:

أ- دەڕۆیت نارۆیت کەیفى خۆتە.

ب- بێت نەبێت وەک یەکە.

ج- با بێت باران بێت بەو چى.

لەم نمونانەدا قەرتانی «یا»ى ئامرازى عەتف لە هەردوو کەرتى هەریەک لەو رستانە جەوازییە.

جوۆرىكى ترى بەکارهێنانى «یا»ى عەتف، جوۆرى (بلاغى)، وەیا ئیدیەمی، کەوا لەوێدا پەڕەوى روالەتى دەستوور ناکریت و سووان و قەرتان بەسەر ئەو رستانەدا دیت کە «یان»یان تێدا بەکار هاتوو.

(يا دارستان، يا شارستان)، کە ئەمە کورتکراوەى (يا لە دارستان بژى، يا لە شارستان بژى).

(يا من، يا تۆ)، ئەمەش کورتکراوەى (يا من دەبم، يا تۆ دەبیت)ە ئاشکراشە بۆ هەڕەشەیه.

ئەم ئامرازە، ئەم شیوانەشى لە ئاخاوتندا بەرچاوەکەوێت (یان، یانێ، یاخو، یاخوت، یاخود، وەیا، وەیاخو، وەیاخود...).

ئەمانە هەموویان دەشیت لە جێى «یا» بەکار بێن، بەلام مەرج نییه هەموویان لە هەموو جێگەیهکدا شوێنى «یا» بگرنەوه، بە نمونە (یاخود - وەیاخود) هیچیان ناچنە جێى «یا» لە پەندى (يا من، يا تۆ)، بەلام لە رستەییکی وەک (ئەم دەفتەرانە، یا ئەو کتێبانە هەموویان بۆ خۆت بەره) دەشیت بگوتریت (ئەم دەفتەرانە، وەیاخود ئەو کتێبانە هەموویان بۆ خۆت بەره).

۸- ئامرازى "نە"ى عەتف:

ئەم ئامرازە (نە) بە پێى ئەو سەرچاوانەى کە لە بەردەستى لیژنەدایە،

دردهکه ویت ته نیا له لایهن (نووری عهلی ئه مین) وه له کتیبی قواعدی زمانی کوردی
لاپه ره (۱۴۹) دا باس کراوه و ئه م میساله ی بۆ هیناومه وه:

سپوه کهم خوارد نه هه ناره کهم خوارد.

لیژنه ئه م چهند نمونانه ی هینایه وه بۆ دهرخستنی دهوری ئامرازی (نه ی)
عه تف، وه ک:

با قادر بپوات نه با ئه حمده بپوات.

با قادر بیت نه با قادر نه یه ت.

تۆ وه ره نه با قادر بیت.

له م نمونانه دا دردهکه ویت، که ئامرازی (نه ی) عه تف دوو رسته به یه که وه
ده به ستیت، ئیتر یا هه له راست ده کاته وه، یا جیگرێک ده خاته شوینی یه کیکێ تر.
مامۆستا مه سعود مه مه د لیت: واده بیت ئه م ئامرازه ده که ویت به راییی
رسته وه بۆ هه مان مه به ست به لام له م حاله دا شتیکی قرتاو له پیش ئامرازه که وه
هه بووه، وه ک:

نه تۆ مه یه با قادر بیت.

لیژمه دا دیاره پیشتر یه کیک وسته یه تی بیت له وه لامدا پتی گوتراوه (نه تۆ
مه یه).

نووری عهلی ئه مین ته ئیندی رایه که ی مامۆستا مه سعود ده کات.

ئه م ئامرازه واده بیت له ئاخاوتندا به (نه خیر) دهرده بریت، وه ک:

به رازیکم کوشت نه خیر گورگیکم کوشت.

۹- ئامرازی (نه ک) عه تف: ئه م ئامرازه به پتی ئه و سه رچاوانه ی که له به رده ستی
لیژنه دان، دردهکه ویت، که ئه مانه لیتی دواون:

۱- نووری عهلی ئه مین له کتیبه که ی خۆیدا لاپه ره (۱۴۸) لیتی دواوه و ئه م
میسالانه ی به نمونه بۆ هیناومه وه:

له زه ی زنجیر دلت نه له رزی

پتوه ند بۆ له شه نه وه ک بۆ گیان

گورجو گۆلم نه ک گیزم بۆیه نه مام ئه نیژم

نهكو ئتوه نهچن، من جارئ چۆن نهچم.

دواى گوتهى ئهوان ناكهوم نهكوو دهستم بېرن.

۲- له كتيبي «زمان و ئهدهبي كوردى» پۆلى شهشهمى ئامادهيى لاپهه (۱۴) ئهم
ميسالانى بهنمونه بۆ هيناوهتهوه:

آ- ههلسه خۆت بگۆره نهكو بێن به شوينمندا.

ب- نامهيهكى ترى بۆ بنووسه نهوهكو ئهوهى يهكهى پى نهگهيشتبیت.

ج- ئهو ليره ههلهات نهوا بيجرن.

د- لهگهڵ پياوى خراپ ههلمهسته نهك خووت خراپ بكات.

ليژنه ئهم نمونانهى خوارهوى هينايهوه بۆ دهرخستنى جوړى بهكارهينانى
ئامرازى (نهك)ى عهتف له رستهدا:

۱- ئهم كتيوانه بهرزن نهك ئهو كتيوانه.

۲- پهله مهكه نهك تى بكهويت.

۳- تۆش پى بلى نهكو له بيري بجيت.

۴- ئيستا بروين نهك تۆزىكى تر.

۵- سههما خوشه نهك گههما.

۶- فههما دهولهمنده نهك دهستبالو.

۷- نهك دهولهمنده، ههزاريش دهچيته هه.

۸- نهك به من و نهك به تۆ به كهس چار ناكريت.

۹- نهك ههنا، ريواسيشم خوارد.

۱۰- خۆت لاده نهك بتشيلن.

له رستهكانى (۱، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹) دا ئامرازى نهك هه جار به شيويهكه
جيگرىكى له شوينى يهكىتى تر دا داناوه.

له رستهكانى (۲، ۳، ۱۰) دا سههراى واتاى نهفى، تههليل و تهسبييكيش ديتته
بههچاو، له ههموو حالاتيشدا دهورى (عطف)ى ديوه.

ههروهها ئهم روالهتانهشى له زارهكانى كوردیدا بههچاو دهكهويت (نهكو، نهوهك،
نهوهكا، نهوهكو، نهوهكى، نهوهكىنى، نهوهكانى، نهوا، نهباكو....).

۱۰- ئامرازی "تا"ی عهتف:

له ناو ئهوانه دا، که له زمانی کوردی دواون:

۱- مامۆستا توفیق وههبی له «دهستووری زمانی کوردی» دا لهم ئامرازه نه دواوه به لام له فهرهنگه کهیدا به ئامرازی عهتفی داناوه.

۲- مامۆستا سهعید سدقی له کتێبه کهی «صرف و نحوی کوردی» لاپه ره (۵۴) به ئاداتی ئینتیهای ده داته قه له م و ده لیت:

ده خوینم هه تا ده میتنم.

ههروه ها له لاپه ره (۶۹) شدا ئه م نمونانه ی هینا وه ته وه بۆ هه مان مه به ست:

تا ماوم ده خوینم.

هه تا مردن کردنه.

۳- کوردیی و رهشیدی کورد و جگه رخوین له دهستووره کانیاندا، به رچاو نه که ت که له م ئامرازه دواين.

۴- نووری عه لی ئه مین له قواعدی زمانی کوردیدا لاپه ره (۱۴۸) لیتی دواوه و ئه م نمونانه ی بۆ هینا وه ته وه:

پنچ بده به خو ت له چه م، له کتیوان

هه تا نه چیه سه ر ئاوی سیروان

تا کورانه مه رکه نه گاته ناو دئی، من نا پۆم.

نایه م بۆ سه ردانتان هه تا وه کو گه رمای هاوین نه بزویی.

۵- له کتییی زمان و ئه ده بی کوردی پۆلی شه شه می ئاماده یی، لاپه ره (۱۴)، به م

جوژه له ئامرازی (تا) ده دوی ت و ده لیت: (تا) کاتێ که ئامرازی به ستنه وه بیت،

ئه م واتایانه ی هه یه: [له وه به دواوه له ریی نمونه هینانه وه وه ده یه ویی بلت

وشه ی «تا» به پتی به کارهینانی واتای: ۱- مه رج ۲- کاتیکێ تر ۳- نه نجام

۴- دوا یی و پایان ۵- چه ند ۶- هه می شه یی و «استمراریه» ده به خشی ت].

لیژنه له دوا ئه م نمایش ته ها ته سه ر لیکۆلینه وه ی تایبه تی خو ی ده رباره ی ئه م

ئامرازه، له م رستانه ی خواره ودا جوړ و مه به سستی به کارهینانی «تا» ی عه تف

به دیار ده که ویت:

نموونه‌ی یه‌که‌م:

۱- تا ده‌مینه‌م، ده‌خوینم.

۲- تا لیتمان ون بوو، به‌غار روئی.

۳- تا ده‌توانیت، تی بکۆشه.

نموونه‌ی دووهم:

۱- تا نه‌ینایه ته‌به‌ق، نه‌یگوت ئه‌للاهو سه‌ده‌ق.

۲- تا هاتینه‌وه ئه‌وان پۆیشتیوون.

نموونه‌ی سێیه‌م:

۱- تا پتر بخۆیت، دره‌نگتر برسیت ده‌بی‌ت.

۲- تا سوار نه‌گلی، نابیته سوار.

نموونه‌ی چوارهم:

۱- هاتم تا بزاتم، چیت کردووه.

۲- پارهم بۆ ناردیت تا خه‌رجی بکه‌یت.

له نموونه‌ی یه‌که‌مدا هه‌ردوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه به‌ستراو، به هۆی ئامرازی (تا) ی عه‌تفه‌وه هاوتای یه‌کترن.

له نموونه‌ی دووهمدا ئامرازی (تا) ی عه‌تف به‌گشتی به دوا یه‌کتردا هاتنی هه‌ردوو رسته ده‌که‌یه‌نیت، به‌لام وه‌ک دیاره له رسته‌ی یه‌که‌مدا سه‌ره‌پای به دوا یه‌کتردا هاتن (تعاقب) جوړیک تیک به‌سترانیش له نیوانی روودانی رسته‌ی یه‌که‌م و دووهمدا به‌دی ده‌کریت، واتای روودانی رسته‌ی دووهم به‌نده به روودانی رسته‌ی یه‌که‌مه‌وه.

له نموونه‌ی سێیه‌مدا ئامرازی (تا) ی عه‌تف له به‌یه‌که‌وه به‌ستنه‌وه‌ی رسته‌کاندا واتای مه‌رج پیک دینیت.

له نموونه‌ی چوارهمدا ئامرازی (تا) ی عه‌تف رسته‌ی یه‌که‌م ده‌کاته هۆی روودانی رسته‌ی دووهم.

له زاره‌کانی کوردیدا ئامرازی (تای عه‌تف ئهم رواله‌تانه‌شی هه‌یه (هه‌تا، تاکو، هه‌تاکو، هه‌تاوه‌کو، تاوه‌کو، هه‌تاوه‌کونی، هه‌تاوه‌کینی، هه‌تانه‌کونی، هه‌رتا....).

۱۱- ئامرازی "که‌ی" عه‌تف:

که‌ی پیت کرا، سه‌رتکمان لی بده.

که‌ی به‌هار هات، گولیش دیت.

که‌ی مامۆستا بیته ژووری، له‌به‌ری هه‌لده‌ستین.

له‌م نموونانه‌دا ئامرازی (که‌ی) دوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیه‌وه، به‌لام له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌و واتایه به‌ده‌سته‌وه نادات که له‌حالی پرسیاردا به‌ده‌ستیه‌وه ده‌دات چونکه‌ لێره‌دا پرسیار نییه. به‌نموونه له‌رسته‌ی (که‌ی هاتیه‌وه؟) دا، مه‌به‌ست زانینی کاتی هاتنه‌وه‌یه و به‌س، به‌لام که‌ گوترا (که‌ی من هاتم، تۆش وهره) سه‌ره‌پای به‌ده‌سته‌وه‌دانی کات، دوو مه‌به‌ستی تریشی پێک هێناوه:

۱- دوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه به‌ستوه‌ته‌وه.

۲- وشه‌ی (که‌ی) خۆی له‌واتای پرسیار دا‌بریه‌وه.

ئهم رواله‌تانه‌ی ئامرازی (که‌ی) عه‌تف له‌زاره‌کانی کوردیدا به‌رچاو ده‌که‌ون (که‌نگی، که‌نگین، که‌نگینی، که‌ینی...).

۱۲- ئامرازی "چۆن" عه‌تف:

چۆن هاتیت، وه‌ها برۆ.

چۆن له‌که‌له‌مدا بجوولیتیه‌وه، وه‌ها له‌که‌له‌مدا ده‌جوولیمه‌وه.

چۆن چۆنی بنووسیت، خه‌تی خۆشه‌.

هه‌رچۆنیک بیت، له‌وان باشتره‌.

له‌مه‌ولا چۆن رابووێرن، ئێمه‌ش وه‌ها راده‌بووێرن.

له‌م نموونانه‌دا ئامرازی (چۆن) عه‌تف و هاوه‌له‌کانی (چۆن چۆن، هه‌رچۆنیک) دوو رسته‌یان به‌یه‌که‌وه به‌ستوه‌ته‌وه به‌بێ ئه‌وه هیچ پرسێ تێدا بیت. به‌نیسه‌به‌ ئامرازی (هه‌رچۆنیک) یه‌شه‌وه هه‌رگیز بۆ پرس به‌کار نایه‌ت، به‌لام (چۆن چۆن)،

وهك (چۆن) دەشتت له عەتفەت بشۆردریت و بۆ پرس بەكار بهێنریت، وهك:

چۆن چۆنی باسەكەى لهگەڵدا بكەمەوه.

وشەى (چۆن) و ئەو هاوڵەتەى كە وهك ئەو بۆ پرس بەكار دێن، دەشتت له رستەى پرسدا واتای تەعەجوب، وهیا شتى وهك تەعەجوب، كە يەكێكیان پەشیمانیه، رابگەیهنیت، وهك:

چۆن چۆنى ئەمەم بە خۆم كرد!

چۆن نەترانى فلانەكەس ناحەزتە!

چۆن با ورەهێڵكە!

ئەم ئامرازە (چۆن) ئەم روالەتەنى تریشى هەیه (چۆنێك، هەرچۆن، هەرچۆنى، هەرچی چۆنى، هەرچی چۆنێك، هەرچی چۆن...) له هەندى شتیه ئاهاوتنى تردا له جیاتى «چۆن» وشەى (كوو، چلۆن، كلۆن) بەكار دێت. له شتیهى كرمانجی سەرودا له جیاتى «چۆن» وشەى (چەوه، چەوانى، چاوا، چاوانى، هەرچەوا، هەرچەوانى، كوو...) بەكار دەهێنریت.

۱۲- ئامرازى "ئەگەر"ى عەتف

۱- مامۆستا سەعید سەدى له لاپەرە (۵۲)ى صرف و نحوەكەیدا دەلى: (ئەگەر) اداتى شرطە، ئەم نموونەىشى بۆ هێناوەتەوه: ئەگەر تى نەكۆشین بە مەرام ناگەين.

۲- مامۆستا توفیق وهبى له فەرھەنگەكەیدا، لاپەرە (۴۴)، ئامرازى (ئەگەر، ئەرچى، ئەگەرەكو، ئەگەرنا)ى بە ئامرازى عەتف و مەرج داناوه.

۳- نوورى عەلى ئەمین له لاپەرە (۱۴۹)ى قەواعیدەكەى دەلى: (ئەگەر، گەر، مەر، مەگەر، ئەر، ئەرنا، ئەگەنا، ئەگینا) ئامرازى عطف، ئەم نموونەىشى بۆ هێناوەتەوه:

بێرە كوردستان عەزیزم گەر تۆ سەیرانت ئەوێ

ببەمە قەندیل ئەگەر گۆلزاری كۆیستانت ئەوێ

ئەر مەندوب هەیه بۆچى مام كۆیخا

لەسەر خۆرایى ئابرووم ئەبا

گورج له باخه کهم برۆنه دهرهوه ئه گینا بۆتان دیم.

مه مێوانه کانم برۆن، ئهوسا پیم بکری بۆ لاتان.

۴- له کتییی زمان و ئهدهبی کوردی پۆلی شه شه می ئامادهیی، لاپه ره (۱۵) دا، ئامرازی (ئه گهر، گهر، ئهر) به عطف دانراوه، ئهم میسالانهشیان بۆ هاتوونهوه: ئه گهر مامۆستا هات، پیم بلی.

به مه رجی له گه لتان دیم، ئه گهر زۆر دانه نیشن.

۵- له کتییی (دستور پارسی)، دانانی ر. نوالنور، لاپه ره (۲۰۹)، له ژیر ناوینیشانی (حرف ربط) دا (ئه گهر) دانراوه به یه کیک له (حرف ربط)، واته (عطف).

۶- له کتییی (AN ENGLISH GRAMMAR BOOK)، له دانانی (Evan C. Penglis) وشه ی (if) به ئامرازی عه تف دانراوه. (ل ۲۸۴).

دوای ئهم نمایشته لیژنه ئهم نمونانه ی خواره وه ی هینایه وه بۆ جوړی به کارهینانی ئامرازی (ئه گهر) له کوردیدا:

ئه گهر گۆل نیت، درپکش مه به.

ئه گهر زمان بوه ستیت، سه ره سه لامه ته.

ئه گهر من چووم، تۆش وه ره.

ئه گهر نه چووبام، پێیان نه ده گه یستم.

ئه گهر چو بیتم، لیم زویر به.

ئهم نمونانه ده ری ده خه ن که ئامرازی (ئه گهر) له گه ل هه موو جوړه رسته یه ک، چ خه به ری ئینشائی، چ ئه وه ی کاری تیدا بیت چ ئه وه ی تیدا نه بیت، به کار ده یتریت، له هه موو حاله تیکشیدا واتایتیکی مه رجی به هیز ده به خشیت.

(ئه گهر)، ئهم شیوانه شی له ئاخاوتنی کوردیدا به رچاو ده که ویت:

(ئه گهر، ئهر، ئه گهر کوو، ئه گهر که کوئی، ئه گهر که نیی). جگه له مانه، له کرمانجیی سه روو و ناوچه ی تریش، له جیاتی (ئه گهر) و هه قاله کانی ئهم وشانه به کار دین: (هه کو، هه که، هه کی، هه رکی، هه رکو، هه رکه ..).

۱۴- ئامرازی "ئەگەرنا - ئەگینا"ی عەتف

ئەم ئامرازە لە روالەتییەوه دیارە وێنەیی سەلبی ئامرازی (ئەگەر)ە.

لەو سەرچاوانەیی لەبەردەستی لیژنەدان دەرەکهوئ هەر ئەم دوو نووسەرە لەسەر ئامرازی (ئەگەرنا)یان نووسیوه:

۱- مامۆستا توفیق وەهبی لە لاپەرە (۴۴)ی فەرھەنگەکیدا (ئەگەرنا، ئەگین، ئەگینا)ی بە ئامرازی عەتف و ئاوەلکار داناوه.

۲- نووری عەلی ئەمین لە لاپەرە (۱۴۹)ی پێژمانەکیدا (ئەگینا)ی بە ئامرازی عەتف داوھتە قەلەم و ئەم نمونەیشی بۆ ھێناوھتەو: (گورج لە باخەکەم بڕۆنە دەرەو ئەگینا بۆتان دێم).

بە بیروپرای لیژنە ئامرازی (ئەگینا) وێنەیی گۆراوی (ئەگەرنا)یە، ھەرەھا وشەیی (ئەگین) کورتکراوەی (ئەگینا) و وشەیی (ئەگەرنا)ش کورتکراوەی (ئەگەرنا)یە.

بەکارھێنانی ئەم ئامرازانە لەم رێستەکانی خوارەویدا دەرەکهوئ:

۱- چاک بوو زوو پڕۆیستم، ئەگینا بە دەواما نەدەگەیشتم.

۲- کابرام نەدیت، ئەگەرنا پارەکەم پیتی دەدا.

۳- گورج لێرە بڕۆ، ئەگەرنا دەرت دەکەم.

۴- نەچووومە دەرەو، ئەگینا پێم تەواو نەدەکرا.

۵- دەرەسەکە باش بخوێنە ئەگین دەرنەچیت.

لەم نمونانەو دەرەکهوئ کە ئەم ئامرازە لە جۆرەھا رێستەدا بەکار دێت، وەک ئەوێ ھەردوو رێستەیی بەیەکەو بەستراو نەریتی وەیا نەریتی بن، وەیا یەکیکیان نەریتی و ئەوێ تریان نەریتی بێت.

لە زاری کرمانجیی سەرودا لە جیاتی (ئەگەرنا) وشەیی (ھەگەرنا) بەکار دێت.

وشەییکی ھاواتای (ئەگینا، ئەگین، ئەگەرنا) ئامرازی (دەنا)یە، لە بەشیکی ناوچەکانی کوردستاندا بەکار دەھێنرێت.

۱۵- ئامرازی "مەر" مەر"ی عەتف:

ئاشکرایە ئامرازی (مەر) کورتکراوەی (مەرگەر)ە.

لهو سه رچاوانه‌ی که له‌بردهستی لیژنه‌دا هه‌یه به‌م جوړه باسی مه‌گه‌ر کراوه:
۱- ماموستا توفیق وه‌ببی له‌ فەر‌هه‌نگه‌که‌یدا، لاپه‌ره (۸۹)، ئامرازی (مه‌گه‌ر) به
ئامرازی عه‌تف و ئاو‌ه‌لکار داد‌ه‌نیت وه‌ک له‌م نموونه‌دا ده‌ری ده‌خات:

مه‌گه‌ر خوا بزانی (only).

مه‌گه‌ر باران بباری (unless).

مه‌گه‌ر فلان نه‌بی (except).

مه‌گه‌ر ئیوه ده‌ستان نه‌کردوه به‌کار (do you mean to say).

مه‌گه‌ر وه‌ها (then in that case).

۲- نووری عه‌لی ئەمین له‌ لاپه‌ره (۱۴۹) ی پێ‌زمانه‌که‌یدا له‌ (مه‌گه‌ر، مه‌ر) ده‌وێت و
ئەم نموونه‌یه‌ی هه‌تاوه‌ته‌وه:

مه‌ر میوانه‌کانم پێ‌وێ نه‌وسا پێ‌م بکړی سه‌رتان لی‌ بده‌م.

۳- جگه‌رخوین له‌ لاپه‌ره (۱۰۰) ی (ئاوانو ده‌ستورا زمانێ کوردی) ده‌لێت: مه‌گه‌ر
ئالافی شه‌رته، ئەم نموونه‌یه‌شی بۆ هه‌تاوه‌ته‌وه:

ئەز ژریا خوه‌ فه‌ناگه‌رم مه‌گه‌ر دنیا دوژمنی من بی.

به‌ دوا ئەم نه‌مایشته‌دا بۆ ده‌رخستنی جوړی به‌کاره‌یتان و ده‌وری ئەم ئامرازه‌ له‌
ئاخاوتندا چه‌ند رسته‌ی خواره‌وه‌ دینینه‌ به‌ر چاو:

له‌ پێ‌شه‌وه‌ ئەو رسته‌انه‌ی له‌ فەر‌هه‌نگه‌که‌ی ماموستا توفیق وه‌بیدا تو‌مار کراون
دینینه‌وه‌ بۆ ناو لیک‌دانه‌وه‌:

مه‌گه‌ر خوا بزانی.

مه‌گه‌ر باران بباری.

مه‌گه‌ر فلان نه‌بی.

مه‌گه‌ر ئیوه ده‌ستان نه‌کردوه به‌کار.

مه‌گه‌ر وه‌ها.

ئەم رسته‌انه، وه‌ک له‌به‌ر چاون، چ ده‌وریکی (عطف) ی ئامرازی مه‌گه‌ریان تیدا
نیه‌ چونکه‌ له‌ هه‌چ کامێکیاندا دوو رسته‌ی به‌یه‌که‌وه‌ نه‌به‌ستوونه‌وه‌، به‌لام ده‌شی
بگوتری هه‌رجاره‌ رسته‌یه‌ک له‌ ئاخاوتندا قرتینراییت، وه‌ک ئەمه‌ی که‌ رسته‌کان له‌

بنه‌رەتدا بەم جوۆرەى خوارمەو بووبن:

۱- (كەس نازانى) مەگەر خوا بزانی.

۲- (هەر دێم) مەگەر باران بباری.

۳- (ئەو كارە بەو دەكریت) مەگەر فلان نەبێ.

۴- (ئێوە راوەستان) مەگەر دەستان نەكردووە بەكار.

۵- (ناچیتە عەقلەو) مەگەر وەها.

بە دوا ئەم رستانەدا ئەمجار نموونەكانی لیژنە:

برا لە پشت برا بێ مەگەر قەزا لە لای خوا بێ.

من بە دارا باوەڕ ناكەم مەگەر تۆ دەستەبەری بیت.

من بە دارا باوەڕ دەكەم، مەگەر تۆ بمخەیتە گومانەو.

لەم رستانە و ئەوانەى ناو فەرەه‌نگەكەى مامۆستا وەهیشدا، دەردەكەوێ لە بنه‌رەتدا ئامرازى (مەگەر) رێژەى مەنفى (ئەگەر) و لە ئاخاوتندا دەورى پێچەوانەى ئەو دەبینیت، وەك ئەویش دوو رسته بەیەكەو دەبەستیتەو.

لە نموونەكانى سەرەویدا، كە بێن وشەى (مەگەر) بگۆڕینەو بە (ئەگەر) رسته‌كان بەم شێوەیەى خوارمەو دەگۆڕین:

۱- من بە دارا باوەڕ ناكەم ئەگەر تۆ دەستەبەرى نەبیت.

من بە دارا باوەڕ دەكەم ئەگەر تۆ دەستەبەرى بیت.

۲- من بە دارا باوەڕ ناكەم ئەگەر تۆ بمخەیتە گومانەو.

من بە دارا باوەڕ دەكەم ئەگەر تۆ نەمخەیتە گومانەو.

لەمەو دەبینین بەهێنانى «ئەگەر» لە جێى «مەگەر» جوۆرى رستهى دواى «مەگەر» دەگۆڕیت، واتە لە موسبەتەو دەبیتە مەنفى، لە مەنفیشەو دەبیتە موسبەت، هەرەك دەشیت جوۆرى رستهى پێشەو بگۆڕیت.

بە نېسبەت رستهى (برا لە پشت برا بێ مەگەر قەزا لە لای خوا بێ) ئاشكرايە رسته‌یێك حەزف كراوە، گوته‌كه‌ لە بنه‌رەتدا بەم شێوەیە، یا شێوە‌یێكى وەك ئەو بوو.

(برا لە پشت برا بێ، نەسكۆیان نایەتەبەر، مەگەر قەزا لە لای خوا بێ).

لهم رسته يه شدا، كه بدين (مهگەر) بگۆڤين به (ئهگەر) هه مان رسته گۆڤي باس
ليکراو پهيدا دهبيت، وهک له خوارهوه ديار دهکهوئيت:

(برا له پشت برا بي، نسکۆيان نايهته بهر، ئهگەر قهزا له لای خواوه
نهيهت).

به ئيستيقرا دهردهکهوئيت ئامرازی (مهگەر) هيجگار بهکار هاتووه له ئاخاوئتي
کورديدا بۆ دارشئتي رسته ي پهنه و شيوه ئاخاوئتي به لاغي كه به عادهت گوته ي
تيدا كورت دهكرېتهوه، وهک لهم نمووناندا دهردهکهوئيت:

مهگەر وهها.

مهگەر تۆم نهبيت.

مالی دزيتی مهگەر شهو بكریت بهخۆدا.

١٦- ئامرازی (ئه نجا) ي عهتف:

ئهم ئامرازه ئهم رواله تانهشی ههيه له ئاخاوئتي كورديدا (ئه نجا، ئنجا، ئنجاكو،
ئنجاكونی، ئهوجا، ئه مجا، ئه مجار، ئيمجا، ئيمجاكونی، ئهوجاكونی،
ئهوجارهكيتی، ئهوجاكو، قئجا، وئجا، هيجا، هيجانی..).

بۆ چۆنيه تي پيکهاتنی ئهم وشهيه:

١- دکتۆره نه سرين ده لئيت: ئامرازی (ئهوجاره) ئهسله، وهک له بهکارهيناندا روون
دهبيت هوه و دهردهکهوئيت، بۆ نمونه ئهگەر بلئين: (باش تتي بگه و ئينجا
بينووسه رهوه). واته: جاري تتي بگه، ئهوجا بينووسه رهوه، واته ئهم بکه پاشان
ئهو.

٢- به لام رای مامۆستا مهسوود وايه ئهم ئامرازانه له بنه پهدا له وشه ي
(ئه مجار) هوه هاتوون، لهو رووهوه كه گۆڤيني دهنگی (م) به دهنگی (ن) شتيکی
عادهتیه له زمانی كورديدا: كهواته (ئه مجار) بيته (ئينجا) نزيكتره له وه ي
(ئهوجار) بيته (ئينجا). له هه مان كاتدا وشه ي (ئيمجا) له جيگه ي (ئينجا) دا
زۆر باوه، زۆریش ئاشکرايه وشه ي (ئيمجا) له (ئه مجار) هوه هاتووه نهک له
(ئهوجار) هوه. سه ره رای ئه مانه، له ولاتي وهک دهووبهري ههولير و کۆيه و
خۆشناوه تي و گه لیک شويني تر له بنه پهدا (ئهم) دهکن به (ئهو).

۳- به بیروپای نووری عهلی ئەمین، ئەم ئامرازه و هه‌موو ئامرازه‌کانی تری
هاوچه‌شنی به‌م چه‌شنه پێک هاتوون:

ئاوه‌لناوی نیشانه‌ی (ئەم) و (ئەو) چوووته سەر ئاوه‌لکاری (جار)، وه‌ک:

ئەم جار

ئەو جار

له پاشا ئەو گۆڕانه‌ی به‌سه‌ردا هاتوووه و ئەو شیوانه‌ی لێ ساز دراوه، که
هه‌نووکە له ئا‌خاو‌تنی کوردیدا به‌کار ده‌هێنرێن.

۴- به بیروپای مامۆستا سادق به‌هائه‌دین ئامرازی (فێجا) له ئامرازی (فێجار)
وه‌رگیراوه، هه‌روه‌ها ئامرازی (وێجا) له ئامرازی (وێجار) وه‌رگیراوه؛ چونکه
حه‌زفکردنی (ر) له شیوه‌ی سه‌روودا باوه، وه‌ک:

(جار‌جار) ده‌بیته (جار‌جا).

(هه‌نده‌جار) ده‌بیته (هه‌نده‌جا).

له دوا‌ی ئەمه مامۆستا مه‌سه‌وود ئەمه‌شی ئیزافه‌ی سەر رای خۆی کرد، که به
پێی ده‌ستوورێکی بنجی فۆنه‌تیکی کوردی ده‌نگه‌کانی (م، ن، ف، ب) که جگه
له (ن) هه‌موویان ده‌نگی لی‌تون، ده‌سو‌ین و ده‌بنه (و)، ناشیت ده‌نگی (و) قورس
بک‌ریت بب‌یته (ب) یا (م) یا ئەوانی تر. به‌و پێیه (ئه‌وجار) ناب‌یته (ئه‌نجا - ئنجا)
که ده‌زانین ده‌نگی (ن) هی لی‌ویش نییه.

به‌کاره‌ینانی ئامرازی (ئه‌نجا) و هاوچه‌شنه‌کانی:

جۆری به‌کاره‌ینانی ئەم ئامرازه له‌م ر‌ستانه‌ی خواره‌وه‌دا به‌ ده‌رده‌که‌و‌یت:

قوتاب‌یه‌کان ر‌یز بوون ئەنجا مامۆستا که‌یان هات.

ده‌رسه‌که‌ت بخو‌ینه ئەنجا بنوو.

یا زه‌ویه‌که بک‌ێلم ئەنجا تۆوه‌که‌ی پێوه ده‌که‌م.

له‌م ر‌ستانه‌دا ده‌رده‌که‌و‌یت، که ئامرازی (ئه‌نجا) جگه له‌وه‌ی ئاوه‌لکاره دوو
ر‌سته‌ش پێکه‌وه ده‌به‌ست‌یت.

به بیروپای مامۆستا مه‌سه‌وود ئەم ئامرازه شک‌لی به‌لاغ‌یشی هه‌یه، که به‌ک

رسته‌ی تیدا به‌کار دیت و له مه‌عنادا رسته‌ی‌کی قرتا و هه‌یه، وه‌ک: ئه‌وجا سه‌یری ئه‌و به‌زمه.

ئه‌وجا هه‌یج..

[تا ئیره که ریکه‌وتی ۳۱ - ۱ - ۱۹۷۶ بوو، د. نه‌سرين فه‌خری به‌شدار بووه له لیکۆلینه‌وه‌کانی لیژنه، لیژره به دواوه له‌به‌ر هه‌ندیک هۆی تاییه‌تی نه‌یتوانی چی تر به‌شداریی بکات له کۆبوونه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌کانی لیژنه].

۱۷- ئامرازی (به‌لکو)ی عه‌تف:

نووسه‌رانی کورد به‌م شیوه‌یه لێی دواون.

۱- مامۆستا سه‌عید سه‌دقی له لاپه‌ره (۵۳) مختصری صرف و نحوی کوردیدا ده‌لێت: ئامرازی (به‌لکو، خۆزگا، خۆزگایه‌کو، کاشکی، به‌شکم، بریا) ئه‌ده‌واتی ته‌ره‌جین، رجا و ته‌مه‌نایان پێ ده‌کریت، وه‌ک:

خۆزگه‌ خوێنده‌وار بوومايه.

خۆزگایه‌کو له صنفایه‌که‌م بوومايه.

کاشکی وه‌قتی خۆم به‌ خۆرای رانه‌باردايه.

با برۆم به‌لکو شتی‌کم ده‌ستگیر بێ.

به‌یانی زوو هه‌ڵسه به‌شکم موته‌لای ده‌رسه‌کانت بکه‌ی.

بریا دوو ساڵ له‌مه‌وپێش له مه‌کته‌با بوومايه.

۲- مامۆستا توفیق وه‌ه‌بی له فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا لاپه‌ره (۱۰) ده‌لێت:

(به‌لکه، به‌لکم، به‌لکی، به‌لکو) ئه‌مانه ئاوه‌لکارن به واتای but rather, peraps

۳- نووری عه‌لی ئه‌مین له رێزمانه‌که‌یدا لاپه‌ره (۱۵۰) ده‌لێت:

(به‌لکو، به‌لکوم، به‌لکه‌م، به‌لکم) ئامرازی پێبه‌ستن، واته عه‌تفن وه‌ک:

ئهم ده‌رمانانه‌ت بۆ ده‌نووسم به‌لکو سوودی لێ وهری‌گریت.

۴- مامۆستا جگه‌رخوێن له کتێبه‌که‌یدا (ئاواو ده‌ستوورا زمانی کوردی) لاپه‌ره

(۹۸) له ژێر ئالافی گومان (التشکیک)، ئامرازی (به‌لکی) به ئالافی گومان

دا‌ده‌نیت و ئهم نموونه‌یه‌ی بۆ ده‌هێنێته‌وه:

به لکی دیواری ب گوه بن ب خوه دئی کی ب خوه دئی

به تورهنگی تومه که نه شکره نه سراری حدوث

لهم نمایشتهی سهره وه، وا دهرده که ویت، که تهنیا نووری عهلی نه مین نه
ئامرازی (به لکو) ی به (عطف) داناوه.

لیژنه نه نمونانهی خواره وه دهینیتیه وه بۆ دیارخستنی جوړ و دهوری
ئامرازی (به لکو) له ئاخاوتندا، وهک:

خۆت بگره به لکو دهگه نه جی.

دهغل دهچینم به لکو بهم بارانه شین بیت.

به لکو هزار که سیش ده بوون، له جاده راوه ستابوون.

به لکو واش بیت.

به لکو خوا رهمی پی بکات.

له نموننه کانی یه کهم و دووهم ئامرازی (به لکو) دوو رستهی ئاشکرای به یه که وه
به ستووه ته وه له هه مان کاتیشدا، واتای (احتمال) دهگه یه نیت.

له سی نموننه کانی ترده به روالته ههر یه که رسته ههیه، به لام به پی
داخوازیی واتا رسته ییکی قرتاوه ههیه، که دهشیت بیتیه وه ناو ئاخاوتن و دهوری
(به یه که وه به ستن) ی ئامرازی (به لکو) نیشان بدات.

له نموننه ی ههره دوا ییدا وشه ی (به لکو) له پهنای واتای (احتمال) دا واتای
ئاواتیش به ده ستوه ددات.

ئاشکرایه نه شیه به کارهینانه ی (به لکو)، که رسته ی قرتاوی تیدایه، شیوه ی
(به لاغی و ئیدییه می) یه. له تیکرای نموننه کان دهرده که ویت، که وا (به لکو) سی
مه به ست به ده ستوه ددات:

۱- عطف (ربط).

۲- احتمال (که ده کیشیتیه وه سهر گومان).

۳- ئاوات.

له هه موو نهو حاله تانه شدا ئامرازی (به لکو) وهک ئاوه لکار به کار هاتوه.
نه رواله تانه شی له شیوه ئاخاوتنی جوړ جوړی کوردیدا دینه بهرچاو:

(به لکه، به لکی به لکه، به لکم، به لکوم، به لکونی، به لکینی، به رکی، به رکونی، به رکینی...) .

۱۸- ئامرازی (به شکو) ی عه تف:

نووسه رانی کورد بهم جوړه لیتی دواون:

۱- ماموستا سه عید سدی له لاپهړه (۵۲) صرف و نحوه کهیدا ده لئ:

ئامرازی (به شکم) ئامرازی (ترجی) یه، ئەم نمونو نه یه شی بۆ هیناوه ته وه:
به یانی زوو هه لسه به شکم مطالای دهرسه کانت بکه ی.

۲- ماموستا توفیق وه بی له لاپهړه (۱۳) ی فرههنگه کهیدا ده لئ:

(بهشکه، بهشکیکو، بهشکم، بهشکو) ئاوه لکار و ئامرازی عه تفه ..

لیره دا تیبینی ده کرئ که ماموستا وه بی له باره ی (به لکه) وه له فرههنگه کهیدا
گوئی ئاوه لکاره، نه که ئاوه لکار و عه تف وهک (بهشکه)، له واتاشدا فرهقی پی
کردوون [بگهړیوه بۆ فرههنگه که].

۳- نووری عه لی ئەمین له ریزمانه کهیدا، لاپهړه (۱۵۰)، ده لئ: (به شکو، به شکوم،
به شکم، بهشکه، بهشکم) ئامرازی عه تفن و ئەم نمونو نه یه شی هیناوه ته وه:
ئەچم بۆ ئەوئ به شکو چاوێکم پتی بکه وئ.

لیژنه له دوا ئەم نمایشته کهوته سهر لیکوئینه وه ی تایبه تی خو ی.

ئەم نمونوانه ی خواره وه جوړی به کارهینان و دهوړی (به شکو) له ئاخاوتندا
دهرده خات:

وا من دهچم به شکو تۆش له دوا ی من بتوانی بیت.

«خوایه هه لکه نی ئەو کی یوه له بن»

«به شکو دهرکه وئ نووری دیده ی من»

پتی بلێن به شکو به قسه تان بکات.

دهبوو ده غله کهم بچاندایه به شکو بهو بارانه شین بوو بوايه.

له م نمونوانه وه دهرده که وئ کهوا (به شکو) ش وهک (به لکو) ئەم سی واتایه ی
تیدایه: ۱- تیک بهستن (عطف) ۲- شیمانه (احتمال) ۳- ئاوات. به لام وا دیته
به رههست و هۆشی گوێگره وه که واتای (ئاوات - ترجی) له ئامرازی (به شکو) دا

بههیزتر بی تا نامرازی (بهلکو).

جگه لهم شیوه بهکارهینانهی ناو نمونهکانی سهرهوه، جووته نامرازی (بهلکو، بهشکو) بهکارهینانی (بلاغی - رهوانیژی) و ئیدیهمیشیان ههیه.

لهم شیوه بهکارهینانهیدا یهکیک له دوو رسته تیک بهستراوهکان تی دهچی بهلام و اتا و جوودیان له زیهندا ههستی پی دهکری، وهک لهم نمونهکاندا دردهکهویت:

بهشکو خوا بیدات.

بهلکو منیش بێم.

بهلکو به هیچ رازی نهییت.

بهشکو تا ئه کاته چاک دههمهوه.

بهشکم هیچیش..

(بهشکو) ئهم شیوانه‌ی تریشی ههیه له ئاخاوتنی ناوچهکانی کوردستاندا: (بهشکه، بهشکیکو، بهشکم، بهشکوم، بهشکه‌م، بهشکی، بهشکینی، بهشکونی).

١٩- نامرازی (جگه) ی عهتف:

نووسهرانی کورد بهم شیوهیه لێ دواون:

١- مامۆستا توفیق وهه‌بی له فهرهنگه‌که‌یدا، لاپه‌ره (١٠)، وشه‌ی (بهجگه‌ی) نووسیوه و هه‌واله‌ی وشه‌ی (بیجگه‌ی) ده‌کات. له لاپه‌ره (١٥) دا وشه‌ی (بیجگه‌) به ئاوه‌لناو داده‌نیت و اتاکه‌شی different, separate داده‌نیت. ئینجا وشه‌ی (بیجگه‌له‌) به واتای inaddition, besides داده‌نیت. له کۆتاییدا ده‌لێ (به‌راوردی بکه‌ له‌گه‌ڵ «جگه‌»). له لاپه‌ره (٢٢) وشه‌ی (جگه‌) به ئاوه‌لناو و ئاوه‌لکار داده‌نیت به واتای separately, separate. وشه‌ی (جگه‌له‌) به واتای ex-cept, apart from, besides له‌قه‌له‌م ده‌دات. دواتر (جگه‌کردن) به واتای except داده‌نیت ده‌لێ (به‌راوردی بکه‌ له‌گه‌ڵ «به‌جگه‌، بیجگه‌»).

٢- نووری عه‌لی ئه‌مین له پێژمانه‌که‌یدا، لاپه‌ره (١٥١) ده‌لێت: نامرازی (جگه‌، بیجگه‌) نامرازی عه‌تفن. ئهم نمونه‌نایه‌شی هه‌تاوه‌ته‌وه:

قوتابییه‌کان ژیرن جگه‌ له شاسوار.

۲- له کتیبی (زمان و ندهبی کوردی) پۆلی شه شه، لاپه ۲۲، له ژیر ناوی (ئامرازی لی دهرهینان - استثناء -) ده لیت: له زمانی کوردیدا وشه (بیجگه، جگه، ته نیا، هر) بۆ لی دهرهینان له کاتی گفتوگۆکردنا، که یه کتیک له تاقمیک دهرهیاویژری که کاره که ی نه کردیت یان به پچه وانه وهکو:

هه موویان فرمانه کانیان به جی هیناوه ته نیا ئازاد نه بیت.

گشت مندا له کان خهویان لی که وتوووه جگه له ناسۆ و ئارام.

هه موویان چووین بۆ سینه ما هر کامه ران نه بیت.

له دوا ئهم نمایشته، لیژنه ئهم نمونانه ی خواره وه ی هینانه وه بۆ دهرخستنی جۆری به کارهینان و دهوری ئامرازی (جگه) له ئاخاوتندا:

۱- جگه له تۆ، کهس نه هات.

۲- جگه له تۆ، هه موو هاتن.

۳- جگه له مامۆستا کان، کهس نه هات.

۴- جگه له مامۆستا کان، قوتاییه کان نه هاتن.

۵- جگه له دار، نانیشم کړی.

به سرنج گرتن له نموننه کان ئهم راستیانه ی خواره وه دهرده که ون:

آ- له نموننه ی (۱، ۲، ۳) دا ئامرازی (جگه) دهوری (استثناء) ی پچه وانه ی دیتوووه، واته موستاسناکه (تۆ، مامۆستا کان) پچه وانه ی ئهو مه به سته یه که له رسته ی (معطوف) دایه (رسته ی معطوف: کهس نه هات، هه موو هاتن).

ب- له نموننه دا موستاسناکه (تۆ، مامۆستا کان) له جینسی (استثناء) لیکراوه کان) ه چونکه (تۆ، مامۆستا کان) هه مووتان که سن، به لām هه موو کهس (تۆ، مامۆستا) نین.

ج- له نموننه ی چواره مدا موسته سناکه (مامۆستا کان) و (استثناء لی کراوه کان) هیچ یه کتیکان له جینسی ئهوی تر نییه.

د- له نموننه ی پینجه مدا ئامرازی (جگه) هر ئه وهنده دهوره ی دیتوووه که ته ئکیدیکي موسته سناکه (دار) ی کردوووه، به لām له معطوفه که (نان) ی دانه بریوه.

لیژنه به پتی بۆچوونی خۆی وا به چاک دهرزانتیت زاراوهی سه‌ربه‌خۆ بۆ ئهم زۆر چه‌شنیه‌ی ده‌وری (جگه) دابنریت. وه‌ک بۆ لیژنه دهرده‌که‌وێت، ده‌شی بگوتری (جگه) ئهم ده‌ورانه‌ی خواره‌وه ده‌بینیت:

۱- استثنای پێچه‌وانه (نموونه‌کانی ۱، ۲، ۳).

۲- استثنای دا‌براو (نموونه‌ی ۴- له عهره‌بی پتی ده‌لی استثناء منقطع).

۳- استثنای خستنه‌ سه‌ر (اضافه) وه‌ک له نموونه (۴) دهرده‌که‌وێت.

بێ گومان جۆری تریش هه‌یه که ناوی سه‌ربه‌خۆ هه‌لبگرێ به‌ لیۆردبوونه‌وه و به‌ دوا‌دا‌گه‌ران ده‌دۆزێته‌وه.

لیژنه ئهم تێبینیانه‌شی خسته پال شیکردنه‌وه و دا‌به‌شکردنه‌که‌ی سه‌ره‌وه:

تێبینی (۱):

هه‌میشه به‌ دوا ئامرازی (جگه) دا‌پری‌پۆزیشنی (له) دیت.

تێبینی (۲):

ده‌شی له جیاتنی (جگه) له ئامرازی (بێ له) به‌کار دێت وه‌ک:

بێ له تۆ که‌سه نه‌هات.

بێ له تۆ هه‌موو هاتن.

هه‌موو رسته‌یه‌کی تریش که (جگه) له‌ی تیدا بیت هه‌لده‌گرێ (بێ له) بخرێته جێگایه‌وه.

له‌م به‌کاره‌ینانه‌ی (بێ له) دا ئامرازی (بێ) جودا ده‌کرێته‌وه له‌و حا‌له‌ته‌ی که وه‌ک پری‌پۆزیشن به‌کار دیت و ئامرازی (له) ی پتوه نابیت، وه‌ک:

بێ تۆ ناچمه سه‌فه‌ر (نه‌گوترا بێ له تۆ).

بێ پاره دنیا خۆش نییه (نه‌گوترا بێ له پاره).

تێبینی (۳):

وا ده‌بێ ئامرازی (جگه) له‌گه‌ڵ وشه‌ی (هه‌ر) ده‌که‌ونه یه‌ک رسته‌وه، وه‌ک:

جگه له‌ من هه‌رتۆ هاتیت.

جگه له من هه‌رتۆ نه‌هاتیت.

له‌م حالانه‌دا معطوفه‌که (تۆ) به‌ ته‌واویی حوکمی موسته‌سناکه (من) وه‌رده‌گریت
چ ئه‌ریتی (اثبات) بئی و چ نه‌ریتی (نفی) بئی.

تیبینی (٤):

دیسانه‌وه‌ و ده‌بئی ئامرازی (جگه) له‌گه‌ڵ ئامرازی (ش)ی عه‌تف کۆ ده‌بیته‌وه،
وه‌ک:

جگه له من تۆش هاتیت.

جگه له من تۆش نه‌هاتیت.

لیژنه، پێشوو‌تر، باسی به‌یه‌که‌وه‌ هاتنی (جگه) و (ش)ی عه‌تفی کردبوو، به‌لام
لێره‌دا که‌ سه‌رله‌نوێ بۆ باسه‌که‌ گه‌ڕایه‌وه‌ مه‌به‌ستی دهرپیرینی تیبینییه‌کی گ‌رنگ
بوو: هاتنی (ش) له‌گه‌ڵ (جگه)دا هه‌مان ده‌ور ده‌بینیت که‌ ئامرازی (هه‌ر)
ده‌بینیت له‌و رووه‌وه‌ که‌ (ش)یش (معطوف و معطوف علیه) ده‌خاته ژێر یه‌ک
حوکمه‌وه‌ چ ئه‌ریتی بئی چ نه‌ریتی به‌لام فه‌رقی‌کی به‌رچاو هه‌بئی له‌ به‌کاره‌ینانی
(هه‌ر)دا ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ست به‌ جو‌ریک ته‌ئکید ده‌کریت له‌چاو به‌کاره‌ینانی (ش)دا،
هه‌روه‌ها ژماره‌ی معطوفیش که‌متر ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ (ش) ده‌یکات: به‌ نمونه‌،
ده‌توانی بلاییت (جگه) له‌ تۆ منیش و داراش و ئه‌حمه‌دیش و زاناش، هاتین، وه‌یا من
و دارا و ئه‌حمه‌د و زاناش هاتین، ده‌توانی له‌وه‌نده‌ش رانه‌وه‌ستیت و ژماره‌یتکی
زۆری تر ب‌خه‌یته‌ سه‌ر که‌سه‌کان. به‌لام که‌ (هه‌ر)ت به‌کار هینا:

١- ناتوانی وشه‌ی (هه‌ر) دووباره‌ و سێباره‌... و ده‌باره‌ بکه‌یته‌وه‌ وه‌ک که‌ وشه‌ی
(ش)ت ده‌باره‌ کرده‌وه.

٢- ناشی شریته‌ی معطوفه‌کان درێژ بکه‌یته‌وه‌ بۆ زیاتر له‌ ٣ - ٤ ژماره‌.

ئامرازی (جگه) ئه‌م رواله‌تانه‌ی تریشی هه‌یه‌ له‌ شیوه‌کانی ئاخاوتنی کوردیدا:
(بێجگه، بێجگه‌م، بێجگئی، به‌جگه، به‌جگه‌م، به‌جگئی...).

مامۆستا مه‌سه‌عوود ده‌لێت: له‌ هه‌ندێ شێوه‌ ئاخاوتندا (جگه‌ر، بێجگه‌ر)یش
به‌کار ده‌هێندریت، به‌لام نادرسته‌.

۲۰- ئامرازی (هەر)ی عەتف:

لە نووسەرانی کورد کە لە ئامرازی (هەر) دواون:

یەکەم- لە کتێبی (زمان و ئەدەبی کوردی) پۆلی شەشەمی ئامادەیی لاپەرە (۲۲) گوتراوە:

لە زمانی کوردیدا وشە (هەر) بۆ لی دەرھێنان بەکار دەھێنریت، وەک:

هەموومان چووین بۆ سینەما هەر کامەران نەھات.

دووەم- مامۆستا جگەر خوین لە کتێبەکی (ئاوانو دەستورا زمانی کوردی) لاپەرە

(۱۰۱)دا، لە ژێر ناوی (آلاقی گشتی)دا، دەلیت:

ئامرازی (هەر) بۆ حەسر بەکار دیت، ئەم نمونەییەشی بۆ ھێناوەتەو:

هەر کەس دزانی رتیا باش کێژایە.

سێیەم- مامۆستا توفیق وەھبی لە فەرھەنگەکیدا، لاپەرە (۶۲) بە درێژی لەسەر

وشە (هەر) رویشتوو و بەم جۆرە لیتی دواوە:

۱- هەر (ئاوەلکارە) بە واتای Only, Just هەتاد... وک:

هەردوینی.

هەروەھا.

هەربژی.

هەرمیووە ئەخۆم.

میووە هەر ئەخۆم.

۲- هەر (ئاوەلناوە) بە واتای any, every, each بەکار دەھێنریت، وەک:

هەردووک

هەرسیک

هەرچوار

هەروەھا لە گەڵ پاشگری (ی، ێک، یش) بەکار دەھێنریت، وەک:

هەر منداڵی - هەر منداڵێک.

هەر رۆژی - هەر رۆژێک.

له‌گه‌ل پاشگری (ه)شدا به‌کار دیت، وهک:

هر عه‌قله له کاریک.

۳- هر (به لیک‌دراوی)، وهک:

أ- هرچی (ئاوه‌لناو)

ب- هرچهند، هرچهنده، هرچهن‌دیک، هرچهن‌دئ (ئاوه‌لکار، راناو، ئاوه‌لناو - که

له‌گه‌ل «به‌لام، دیسانه‌وه» ده‌بیته نامرازی عه‌تف).

به‌واتای

how, however many, however much, although, ever often.

ج- هرچی (راناو - ئاوه‌لناو...) به‌واتای: whoever, whatever, any هرچی یه‌ته

ئیره به‌خیر بی. چی تو ئه‌لئی منیش هر ئه‌وه ئه‌لیم - هرچی وه‌کو -

هرچی بی وه‌کو (هرچی بی کو) هرچی و په‌رچی (ئاوه‌لناو).

د- هرچۆن (ئاوه‌لکار، ئاوه‌لناو) به‌واتای:

howsoever, whatever kind of, however.

وهک (هرچۆنی رزگار بووبی، هرچۆن خانووی بی، خانووه‌که هرچۆنی بی).

ه- هرکام (راناو) به‌واتای whichever one هرکه‌سی (راناو) به‌واتای whoever-

er. هر کویێ (راناو) wherever, whatever place. هر پوژی

(ئاوه‌لکار) به‌واتای every day, any day. هر شتی (راناو) به‌واتای what-

ever.

چوارهم- له‌کتیبی «ده‌ستور پارسی» دانانی ر. ذوالنور لاپه‌ره (۲۰۹، ۲۱۰) دا،

ده‌لێت: «هر گاه، هروقت که» حروفی ربطن.

له‌دوا ئهم نمایشته لیژنه‌ماوه‌ی دا به‌ئهم‌مه‌کانی تا‌کو هه‌ریه‌که بیروباوه‌ری

خۆی ده‌رباره‌ی ئهم ئامرازه‌ ده‌ربیریت.

نووری عه‌لی ئه‌مین له‌ باره‌ی وشه‌ی (هر)هوه، بیروپای خۆی به‌م جوړه‌ ده‌ربیری:

وشه‌ی (هر) له‌ رسته‌دا بۆ ئهم مه‌به‌ستانه به‌کار ده‌هێنریت:

۱- وه‌سفی (کار) ده‌کات و ده‌بیته (ئاوه‌لکار)، وه‌ک:

کوژی‌هه‌ریگری تا ئاخ‌ر زهمان

ئىتر كى بتلاوينى به ئىشعارى جوان
مندالەكە ھەر گرىا، ھەتا خەوى لى كەوت.
تۆپرۆ، من ھەر دىم.

۲- ۋەسفى ناو دەكات و دەبىتە ئاۋەلناو، ۋەك:
من ھەر سىۋە دەخۆم.

ھەرچراى دىۋەخانەكە دابگىرسىتە.
ھەر - سوار - ئى بىرەدا تى پەرى پىم بلى.

۳- ۋەسفى ھەموو جۆرەكانى «راناو» دەكات و دەبىتە ئاۋەلناو، ۋەك:
ھەر - كەس - لە ئاشى دەكات.

ھەر - كام - تان ھاتن ۋەرن.

ھەر - چى - دەخۆيت، بخۆ.

ھەر - من - لە تۆ باشتىرم.

ھەر - ھىن - ھات بۆ ئىرە.

ھەر - ئەمە -م لەلا جوانە.

من ھەر - خۆم - كەۋتمە ناۋيان.

۴- ۋەسفى ئاۋەلكار دەكات و دەبىتە ئاۋەلكار، ۋەك:

ھەر - پۆژ - ئى ھاتم، دىم.

ھەر - جار - ھە خۆى بە جۆرى دەگۆرپىت.

ھەر - كەى - ھاتىت، من لىرە دەبىنى.

ھەر - ۋەھا - دابنىشە، ھەتا ۋىتەكەت دەگرم.

ھەر - وا - دەروا ۋىتەنى پۆرپى

پۆژى ھەوت جار خۆى دەگۆرپى

باران ھەر - ھەند - ئى بارى.

ھەر - چۆن - ئى بىفرۆشپىت، قازانچ دەكات.

لە ھەر - كۆى - دەخۆيت، بخۆ.

ئاۋەكە ھەر - تۆز - ئى گەرم بوو.

۵- وەسفی ھەموو جوۆرەکانی «ئاوہلناو» دەکات و دەبیته ئاوہلکار، وەک:

ھەر - ئەم باخە - میوہی خوۆشی تێدایە.

ھەر - ھەندئ سێو - م بۆ بکرە.

ھەر - چەند ئەسپێک - م لە پاوہنەکەدا دی.

۶- وەسفی ئامرازی پێوہندی (تعلق) دەکات و دەبیته تەواوکرە، وەک:

مامۆستا بۆ ئیمە ھەر وەک باوکە.

من لە بەیانییەوہ ھەتا ئیوارئ کار دەکەم.

ھەر لەسەر شەقامەکە چاوہ پروانم بن.

بە بیروپرای من بڕگە (ھە)ی ئامرازی (ھەتا) لە بنەرەدا (ھەر) بووہ و سوواوہ

و بووہ بە (ھە) بۆ سووکی، ھەروہا ھاوہلەکانی تری (ھەتا)، وەک (ھەتاکو،

ھەتاوہکو، ھەتاوہکونی...).

۷- وەسفی ئامرازی عەتف دەکات و دەبیته تەواوکرە، وەک:

ھەرکە ھاوین ھات، دەچین بۆ کویتستان.

ھەتاوہکو گولەکان ئاو نەدەم، نانەکەم ناخۆم.

وشە (ھەر):

۱- جاری ئەوتۆ ھەبە بە سادەیی ئەرکی خوۆی لە رستەدا دەبیئت، وەک:

ھەر کەس لە ئاشیک دەکات.

من ھەر براکە (ھەر) جارانتەم.

منداڵەکان ھاتن، ھەر قادر نەھاتوہ.

۲- جاری ئەوتۆ ھەبە ئەرکەکە (بە) یاریدە (پاشگری) (ئ - ێک)، وە (ھ) بەجێ

دەبیئت، وەک:

ھەر - کەس - ئی ھات، ئاگادارم بکە.

ھەر - شەو - ئی ھاتم، دێم.

ھەر - جار - ھە بیانووہکم پێ دەگریت.

ھەر - جووتیار - ھە با زەویی خوۆی بکێلت.

بەلام لە رووی واتاوہ بۆ ئەم مەبەستانە بەکار دەھێنرێت:

۱- حەسر، وەك:

هەر تر ئ دەخۆم.

هەر بە شەو دەچمە دەری.

هەر کراسی سپی لەبەر دەکەم.

۲- بۆ (استثناء)، وەك:

مندالەکان هاتن، هەر تۆ نەهاتیت.

سەوزەكەم هەموو خوارد، هەر كەومرەكە نەبیت.

وشەى (هەر) ئەگەر بەتەنیا، واتە بەبێ پاشگری (ئ، ىك، ە) وەسفی وشەییكى
کرد، ئەو شێوەى سادەیهتى، وەك:

هەر گۆل دەروێنم.

هەربژی...

خۆ ئەگەر بە یاری دەى ئەو پاشگرانە وەسفی وشەییكى کرد، وەیا چوو پال
وشەییكى تر بەبێ یاری دە، بە هەردووکیان شێوەى لێکدراوى (هەر) دەخەنە
بەرچاو، وەك:

هەر (شار) ئ چوو بیتم، هاوڕێیهكەم دۆزیووەتەو.

هەر (جار) ە دیارییهكەم بۆ ناردوو.

هەر (چۆن) ى بوو، خۆم گەیاندى.

هەر كە دەركا كەم كردهو، با وروژمى هینا.

هەتاو هەكو من دیمە، ئیو نەنەكەتان بخۆن.

هەروەها ئەگەر وشەى (هەر) لەگەڵ ئامرازى یا وشەییكى تر دوو رستهیان
پێكەو گرتى دا، ئەوا (ئامرازى عەتف) ە، جگە لەوێ كە كارى خۆى لەو وشەیه
دەكات، كە وەسفی كردوو.

ب- سادق بەهائەدین لە بار (هەر) موە ئەمەى خوارووە دەلى:

ئەف بیژیه درستهیدا وەكى ئالافى پێوهند و وەك بیژیهكا جودا ب گەلەك
كریارا رادبیت هەروەكى ژفان نمونیت ژیری دیار دبیت:

۱- ژ مالى هەر تو زانایى.

۲- ژفان ههميان ههر ئهو پسرپوري مالىيه.

۳- ژمه ههر سهروهه ميري ههوارانه.

۴- ههر من بنتي مال باركر، ييت مايي ههمي روښشتي بوون.

۵- ههر پهز و پتيكي خو (خويه).

۶- ئهم ههرچوين، ههر چوين هه تاكو گه هشتين.

۷- ههر مالي (ماله كي) ئيك ژي هاته شه هياني.

۸- ههر و همم ئهم ميتهقان حوينين.

۹- ههر ژمن (ههژ من) و ههر ژته (ههژ ته) كا دي كي ژ مه ژكي (ژ يي دي) بهت.

۱۰- ههر سفوره و منا خو.

۱۱- ههر بن دارهك وارهكه.

۱۲- ههر ئهو واره بهلي نه ئهو بهاره.

ژفان رسته ييت ژوري ديار و ئهشكرا دبیت کو بیژمیا (ههر) هنده جارا ئالافي (نامراز) پيوهندييه. ههر وهكي درسته يي هژماره (۶)، (۹)، (۱۱) و (۱۲) ديار دبیت، بهلي ئهف ئالافه ژبو (حهصر) و استمراريهت دگهل جهنافي، نافي و کرنی (كار) ل كاره، كو ههفاننافي، جهنافي يان نيري (ئاوهلكاري) وهسف دكهت يان ژي بهلاغييه ههر وهكي د هژماره (۵)، (۱۰)، (۱۱)، (۱۲) ديار دبیت كو سهرهاتي نه (پهندي پيشينان).

[روونكردنهوه:]

بهلاي باوهري منهوه چي ماموستا وهبي و نووري عهلي ئهمين له باره ي (ههر) يان نووسيوه نزيكه سههرله بهري دهوري (ههر) له ئاخاوتندا باس بكات، چونكه ئهو نمونانه ي نيشانيان داوه شتيكي ئهوتويان ههله بژاردوه له جوړي بهكاره يئاني (ههر) و دهوري له رسته ي كورديدا، بهتاييه تي نووري عهلي ئهمين، گه ليك لايهني مهيله و شرايه وه ي له بهكاره يئاني (ههر) روون كردووه تهوه. ليته دا دهشي بليتم ئهم دوو جوړه ي خواره وه له بهكاره يئاني (ههر) باسيان نه كراوه له نووسينه كاني ماموستا وهبي و نووري عهلي ئهميندا:

۱- هەر دەرڤۆم و نایگه‌مى. هەر دهمخۆم و تیر نابم.

لهم به‌کاره‌یتانهدا سهره‌رای (به‌رده‌وامى) و به‌ولای عه‌تفى عاده‌تیه‌وه
جۆریک (تلازم) هه‌یه که له نمونه‌کانى نوورى عه‌لى ئەمین په‌یدا نیه.
دوو نمونه‌ی: (أ- گۆیژه هەر بگری تا ناخر زهمان. ب- منداڵه‌که هەر
گریا تا خه‌وى لى کهوت) به‌رده‌وامى و عه‌تفىان تیدا، به‌لام ئەو
(تلازم) ه‌مه‌عه‌وییه‌یان تیدا نیه که له دوو رسته‌ی ژماره (۱) ی
سهره‌مه‌دا هه‌یه. پتوه‌ندی نیتوان (هەر گریا) و (تا خه‌وى لى کهوت)
پتوه‌ندی (سهره‌تا و کۆتایى - پێشه‌کى و ئەنجام) ه‌که (تلازم). ئەم
واتایه تایبه‌تیه‌ی ناو رسته‌کانى نمونه‌ی ژماره (۱) وای کردوه
رسته‌کان (و) عه‌تف به‌خۆیانوه بگرن، که ده‌زانین له رسته
نمونه‌کانى نوورى عه‌لى ئەمین هاتنى (و) مومکین نیه. ده‌شى بلتین
ئهم‌ش یه‌کێکه له‌و به‌کاره‌یتانهدا (و) له‌گه‌ل (هەر) دا که تا ئیستا
به‌وردی باسى لى نه‌کراوه. به‌لى، مومکینه ئەم (و) ه‌که له رسته‌کان
ده‌ربه‌او‌یتریت و بگوترى (هەر دەرڤۆم نایگه‌مى - هەر دهمخۆم تیر نابم)
به‌لام ئاشکرایه واتای (تلازم) ه‌که باس لیکراوه‌که زۆر کز ده‌یته‌وه.
به‌هه‌مه‌حال ده‌رهاو‌یشتنى (و) ه‌که له رسته‌کاندا ئەو راستیه ره‌ش
ناکاته‌وه که هاتنى (و) هەر لهم جۆره به‌کاره‌یتانهدا جایه‌زه،
جۆره‌کانى پێشتر باسیان کرا، (و) یان تیدا نابى تاكو بلتین ده‌شى یا
ناشى لیتان ده‌ربه‌او‌یترى.

۲- هەر خه‌لقه و به‌ره‌و شایى ده‌روات. هەر پارمیه و هه‌لده‌پژى.

لهم نمونه‌نهدا (تلازم) په‌یدا نیه به‌لام به‌دوايه‌کترده‌هاتن (تتابع) یک
په‌یدایه که رى نادا (و) ه‌که ده‌ربه‌او‌یتریت له رسته‌کان. ئەم دوو
نمونه‌یه‌ی ژماره (۲) به‌لای که‌مه‌وه له دوو رووه‌وه جودا ده‌بنه‌وه له
رسته‌کانى ژماره (۱):

أ- له‌لایه‌ن ئەوه‌وه که واتای (تتابع) مه‌به‌سته نه‌ک (تلازم)، هەر
ئهم‌ش هوى تى نه‌چوونى (و) ه‌که‌یه.

ب- ئامرازى (هەر) لهم نمونه‌نهدا ژماره (۲) دا که وتونه‌ته پێش ناوه‌وه

(هەر خەلقە - هەر پارمیه) له حالێکدا (هەری رستهکانی ژماره (١) کهوتبوونه پێش کارهوه (هەر دهروم - هەر دهخۆم). سهرنج دهري دهخات، زۆر جێی خۆیهتی ئەم (و) ه له نێوان (ناو) اندا واتای (تتابع) پهیدا بکات چونکه ئەو شتانه و ئەو کهسانه بهر واتای (ناو) دهکهون قابیلی ژماردن، (تتابع) یش خۆی له خۆیدا جوێکە له ژمران، وهک که دهکه تهزبیح بهدوا یهکتردا بهپێی دهکرێن له واقیعدا دهژمێرن ههرچهند ژمارهشیان بۆ بهکار نایهت. دهبی بشلیم (تتابع) له نێوان تاکهکانی (خهلق، پاره) دا پهیدایه نهک له نێوان ئەوان و فیهلهکاندا.

ئەم (تتابع) هەیه که به هۆی واوی عهتفهوه پهیدا بووه وای کردووه وشە (هەر) له بهراییی رستهدا تهرخان بێت بۆ ئەو ناوهی بهدوایدا دیت (هەر پیاوه - هەر پارمیه). له بهر ئەمه به هیچ تهئویلیک مومکین نییه بگوترێ لێره (هەر) ئاوهلناوه و پێوهندیی به فیهلهکانی کۆتایی رستهکانهوه هیه. پچرانهوهی (هەر) له فیهلهکانی کۆتایی رستهکان له دوو راستی زۆر ئاشکراوه به ئیسیات دهکات:

یهکهه: لهوهوه که ئەگەر واوی عهتفهه لگیرا و گوترا هەر خەلقە بهروو شایي دهروا... واتای (تتابع) بهجاری ههلهدهستی و رستهی (بهروو شایي دهروا)ش دهبیته رستهییکي خهبهری و وهسفی عادهتی.

دووهم: ئەگەر له گوتهی (هەر خەلقە و - هەر پارمیه و) دا ئەم راناوهی (ه - یه) ههلهستیت [که خۆی پیکهینهری ئیسناده] و بگوترێ (هەر خەلق - هەر پیاو) ئەوسا ئیمکان نامینی بۆ مانهوهی (و) ی عهتفه له رستهدا چونکه جیگای واتای (تتابع) نامینی و وشە (هەر) تهنیا واتای (حصر) دهکهیهنیت، دیاریشه (حصر) داخوازی واوی عهتفه ناکات. تۆ که گویت (هەر خەلق و بهروو شایي دهروا...) شتیکت کوتوووه بۆ وانا. [لێرهدا مناقشهیه ئەو لایهنه ناکهه ئایا ئەگەر له جیگهیهی دوو وشهیه «خهلق، پاره» که کهسی سییهمن، راناوی کهسی یهکهه و دووهم لهکار بهیتریت - بهتایبهتی تاکهکانیان که «من، تۆ» یه - ئایا ئەم لهکارهینانه راسته یا ههلهیه؟ که گویت (هەر ئیمهین و

بۆی دهردهچين - هەر ئیوهن و هه‌لدین - هەر منم و ئاو دهمۆمه‌وه -
 هەر تۆیت و کاله‌ک ده‌شکینیت) ئایا ده‌شی واتای (تتابع) له (ئیمه و
 ئیوه) دا هه‌بیت به‌و مه‌به‌سته‌ی که هه‌رجاره یه‌کیکمان وه‌یا یه‌کیکتان
 کاره‌که‌ی کردبیت و (تتابع) له‌و به‌دوایه‌کترداهاتنه‌ بیته‌ دی؟ به
 نیه‌بته (من، تۆ) وه، ئایا ده‌شی له‌ دووباره‌کردنه‌وه و سی‌باره‌کردنه‌وه
 و ده‌باره‌کردنه‌وه‌ی هه‌مان کار واتای (تتابع‌ی (من، تۆ) له (تتابع‌ی
 کاره‌کاندا په‌یدا بیت؟ دهمه‌ته‌قه‌ له‌سه‌ر ئەم لایانانه‌ درێژه‌ی زۆری هه‌یه
 و خۆمی لێ لاده‌دم، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ ده‌لێم، ئەم دیارده‌ پێ‌زمانیه‌ش
 یه‌کیکه‌ له‌و فهرقانه‌ی که که‌سانی یه‌که‌م و دووهم له‌ که‌سی سی‌یه‌م
 جودا ده‌که‌نه‌وه‌ له‌و رووه‌وه‌ که که‌سی یه‌که‌م و دووهم مه‌حدووده‌ به
 قسه‌که‌ر و قسه‌ بۆ‌کراو ئیتر جی‌گریان په‌یدا نابیت به‌لام که‌سی
 سی‌یه‌م بریتیه‌ له‌ هه‌موو دنیا و خه‌لق و چشتی غه‌یری که‌سی یه‌که‌م و
 دووهم، هه‌ریه‌کی‌کیش له‌وان که غائین هه‌زاران هه‌زاران جی‌گریان
 هه‌یه‌....] که هاتیت راناوی ئیسنادت له‌ رسته‌که‌ ده‌رهاویشته و له
 جیاتى (هەر خه‌لقه - هەر پاره‌یه) گوته (هەر خه‌لق - هەر پاره) به
 ناچاری واوه‌که‌ی عه‌تف لاده‌چیت چونکه (تتابع) نه‌ما (حصر) هاته
 جی‌گه‌یه‌وه (هەر خه‌لق دم‌چیته‌ شایى - هەر پاره هه‌لده‌رژى...).

ئەم لی‌کدانه‌وانه‌ پتریان به‌به‌رموه‌یه من لی‌یان ده‌برمه‌وه.

چه‌ند تیبینییه‌کی گشتی هه‌ی له‌باره‌ی بیرورای مامۆستا وه‌ه‌بی و
 نووری و له‌باره‌ی تیکرای ده‌ور و سروشتی (هەر) ده‌وه‌ له‌م خالانه‌ی
 خواره‌مدا ده‌ریان ده‌برم:

١- هەر رسته‌یه‌کی بۆ کار وشه‌ی (هەر)ی تیدا بوو دیاره‌ له‌وتیدا
 (هەر) ئاوه‌لکار نییه‌ چونکه‌ که‌ کار نه‌بوو ئاوه‌لکاریش نابۆ. به‌و پێیه:

آ- که‌ گوته (هەر دارا مه‌رده) و مه‌ردایه‌تیت حه‌صر کرد له‌ دارا
 ته‌ئسیری (هەر)ت به‌خشی به‌ (دارا) له‌وه‌ به‌ولاوه‌ بشلێی (هەر دارا
 مه‌رد بوو - هەر دارا مه‌رد ده‌بۆ) وشه‌ی (هەر) نابیته‌ ئاوه‌لکار چونکه
 به‌به‌ر (دارا) براوه‌ و دم‌خلی به‌سه‌ر فعه‌که‌وه‌ نییه‌.

ب- ههروهك كه گوشت (ههه دارا زۆر ئازايه) و به هۆى نهيوونى فعل له رستهكهدا (ههه) گومانى ئاوئكاربوونى لى ناكريت، ههروهههش (زۆر) له رستهكهدا ناشى به (ئاوهلكار) حيساب بكرىت هههچهند وهصفى ئاوئهناوئكى تريس دهكات چونكه، به لاى باوهپرى منهوه، وهسفكردى كار وشه دهكاته ئاوئهلكار.

ج- وەك روون بوووه له خاڵی (أ - ب)دا، كاتێك وشەى (هەر) واتای
 ھەصرى بۆ ناو و ئاووڵەكانى راگەياندا لە ئاووڵكارى دەشۆریت.
 لەمەو ھە دەردەكەوێت لە ھەر رستەییك و بێژەییكدا وشەى (هەر) ئەم
 ھەصرەى راگەياندا بۆ ناو و ئاووڵەكانى ناشى بە ئاووڵكار بژمێردریت
 چەنداوەكو لە رستەكەدا كار ھەبێت. كە گووت (ھەر دارا دەروات)
 وەك ئەو ھە گووتیت (ھەر دارا مەردە) وشەى (ھەر) ھەصرى شتەكە
 دەكات [رۆیشتن یاخود مەردایەتى] لە دارادا.

۲- که هات و دهوری (هەر) بۆ فعل بوو له رستهدا ئهوسا دهبیته
ئاوهلکار، له مهشدا ههرق نییه ئایا بۆ ههصر بهکار هاتوو ه یا بۆ
(تلازم)، یا بۆ واتای تر، وهک:

آ- به رده و امی، به نمونه: هر دهر و هتا دهگاته ئاو دهک.

ب۔ (اصرار) و سووربوون له سهر مه بهست: من ئهم کاره ههر ده بهمه
سهر.

ج- ته‌ئکید: من هەر دیم بۆ لات. جوداوازی ههیه له نیتوان ته‌ئکید و «اصرار».

د- هاندان: هر وره لام، پاره‌کټ ددهمۍ. هر بڼه لام بڼی دهنوسم. ئهم به‌کاره‌تانه وا ده‌بی بڼ خیراییکردن ده‌بیت: وه‌ک: هر گه‌یسته چی و کاغه‌زکه‌ی دامی. به‌لام دیاره له‌مه‌یاند اوویکی زیاده‌تووه که واکه به‌لای خیراییکردن دمه‌کینیت‌وه. ئهم خیراییکردنه له صیغه‌ی ناینده‌شده ده‌بیت: هر بگات و پاره‌که‌ی ددهمۍ، به‌لام که (و)که لادرا و گوترا (هر بگات پاره‌که‌ی ددهمۍ) ده‌بیته مهرحتکی روت.

دهشی ئەم داپشتنه بۆ هه‌ڕه‌شه به‌کار بێت وه‌ک: هه‌ر بیهگمى لێى
 دهم - هه‌ر بیهینم خۆم ده‌زانم چى لێ ده‌کهم. له‌وانه‌یه له‌ بارى
 پێچه‌وانه‌دا بۆ ترسان به‌کار بێت وه‌ک: هه‌ر رێى هه‌بێ پلارم تێ
 ده‌گرێ.. زه‌هرم لێ ده‌دا.. دهم ده‌کا... هتد.

سهرنج دهری دمخات نمونہ کانی ئہم تاقمہی (د) جگہ لہوہی واوی زیادتی تدابوو، ھموویان بہ رستہی ئینشائی دہست پی دہکن، لہو رستانہی بہ (انشاء) دہست پی دہکن، سہرہ پای ھاندان و ترس و ھرہشہ و واتای تریش کہ ھہ پی، واتای (مہرج) ھہیہ.

۳- جوڊا ڪرڻ نه وڃي (هر) ڪه ٻڙ (حصر) ٻي لهو (هر) هي ڪه ٻڙ
 به رڌو وامييه به سهليقه و به پتي جوڙي دهر ٻريني ناخاوتن دهيت
 چونڪه هر دوو مههست يهڪ شيوه به ڪار هيتاني (هر) يان هيهه. ڪه
 گوشت (دارا هر خواردي) لهوانهيه مههستت نه وهبي ڪه زور
 به رڌو وام بووه لسهر خوارڊن، لهوانهيشه مههستت نه وه بي ڪه تهنيا
 خوار دوويه تي و نه يخور دوو هته وه.

٤- له لايهني (ئاوهلکار و ئاولناو...)بووني (هر)هوه دهبي ئهوه بزاني
که (وصف)تک له وشه (هر)هوه بۆ ناوهکه وميا کارهکه پهيدا نابي
چونکه له (هر)دا واتاي (وصفية) پهيدا نيبه. هاتني (هر) لهگهڵ
کاردا دهیکات به ئاوهلکار، ههروههاش هاتني لهگهڵ ناودا دهیکات به
ئاوهلناو بي ئهوه هاتنهکه دهخلي بهسهر (وصف)هوه ههبي. له
نيوهبهيتي حاجي قادردا که دهلي (هر منم ئسته وارسى عيسا)
وشه (هر) تهنيا ئهوهندهي کردوه که وارسبووني عيساي حهصر
کردوه له حاجي، لهمهشدا ستهبري وهسفیش پهيدا نابي. که
دهشلي (هر دمخۆم تا تير دهيم) چ وهسفیکي کاري (خواردن)ت
نهکردوه لهوه بهولاه که بهردهوامبووني خۆت لهسهر خواردن بهو
(هر)ه دهربرپوه. رستهي (هر دمخۆم) موقارنه بکه لهگهڵ (تير
دمخۆم) دهيني له تيرخواردندا وهسف هيه وهک ئهوهي گوتبیت
(خواردنکي تير دمخۆم)، کهجي (هر دمخۆم) بیداگرتن و سووربوون

وشه‌ی (دوینتی) ئاو‌لکاره چونکه کاری (هه‌ستان) ی تیدا په‌یدا بووه، به‌لام که گوتت (له‌م هه‌فته‌یه‌دا هه‌ر دوینتی پوژتیکی خو‌ش بوو) وشه‌ی دوینتی (ناوی کات) ه نه‌ک ئاو‌لکار چونکه وه‌ک ئه‌وه‌یه بگوتری (له‌م گرووپه‌دا هه‌ر دانا راس‌تگۆ دهرچوو). (دانا و دوینتی) له‌ به‌ک حوکمدان. ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌وتویدا ناشی بلیتی (هه‌ر دوینتی خو‌شه وه‌یا هه‌ر دوینتی خو‌ش ده‌بی) چونکه کاتی به‌سه‌ر چوو هه‌روه‌ک ناتوانی بلیتی (هه‌ر دووسبه‌ی خو‌ش بوو) چونکه جاری دووسبه‌ی په‌یدا نه‌بووه، چ جایی ئه‌وه‌ی بیده‌یه‌ته رابردوو.

ب- من له وه‌دا هاوباه‌وه‌ری مامۆستا وه‌ه‌بیم که وشه‌کانی (هه‌رچی - هه‌رچه‌ند - هه‌رچۆن) جو‌ری لیکدراوی ئه‌داتی (هه‌ر) بن وه‌یاخود لیکدراوی (چی - چه‌ند - چۆن) بن، به‌لام ناشی بلیتین له‌م وشانه‌دا (هه‌ر) ئاو‌لکاره وه‌یا ئاو‌لناوه وه‌یا راناوه چونکه له‌ حاله‌تی لیکدراویدا تیکرای وشه‌ لیکدراوه‌کان یه‌ک وشه‌ی (لیکدراو) پێک ده‌هێن و وا ده‌بی واتای تازمه‌ش به‌ ده‌سته‌وه ده‌من. سه‌رنج بگریه‌ت ده‌بینیت له‌ وشه‌کانی (هه‌رچی - هه‌رچه‌ند - هه‌رچۆن) دا واتای پێکی (مه‌رج) هه‌یه که له‌ بنه‌ره‌دا (چی - چه‌ند - چۆن) مه‌رجیان تیدا نییه، وشه‌ی (هه‌ر) یش نه‌ له‌ ته‌نیا خو‌یدا مه‌رج هه‌یه، نه‌ هه‌موو جارانی‌ش له‌ رسته‌دا مه‌رج راده‌گه‌ینیت. [وشه‌ی «کام» یش له‌ حوکمی ئه‌واندایه‌].

ج- واده‌زانم وشه‌ی (هه‌رچی و په‌رچی) پێوه‌ندی به‌ وشه‌ی (هه‌ر) وه‌ نه‌بیت. دوور نابینم له‌ (هه‌رج و مه‌رج) ی عه‌ره‌بییه‌وه وه‌رگیرابیت. به‌مه‌نده له‌و تێبینیانه واز ده‌هێنم، هی تریش ماوه‌..

۷- تێبینی له‌ نمونه‌کانی عه‌لی ئه‌مین

أ- وشه‌ی (هه‌ر) له‌ ته‌رکیبی (هه‌رکام - هه‌رچی) دا به‌ ئاو‌لناو داندراوه وه‌ک که له‌ وشه‌کانی (هه‌ر من - هه‌ر هین - هه‌ر ئه‌مه - هه‌ر خو‌م) یشدا به‌ ئاو‌لناو داندراوه، قیاسیان له‌ یه‌کتر ناکریت چونکه (هه‌رکام - هه‌رچی) جو‌ری لیکدراوی (هه‌ر) ه له‌گه‌ڵ ئه‌م وشانه‌دا و

مهرج پټک دهینتیت، به لām له گهل (من - هین - ئه مه - خوځم) دا وشه ی
 لیکدراوی پټک نه هیناوه چونکه وهک ئه داتی (حصر) دهوړی دیتووه...
 ئه م راستیه له تیبینی خالی (۶-۷) دا روون کراووتهوه.

لیرهدا دهی شتیکی گرنګ بخریته بهر سهرنجه وه: من که ده لیم
 (هرچی - هرچون - هرکام - هرچند - هرکی - هرکوئ)
 وشه ی لیکدراون و مهرج راده گه یهن، له مه دا دیارده یکی ریزمانی
 وردم رهچاو کردووه: (هر) که له گهل ئه م وشه پرسیاریا نه دا دیت و
 مهرج دروست دهکات، پټویستی به هینانی زیاده پاشگر نییه بؤ
 دروستکردنی وشه لیکدراوه که و پهیدا کردنی واتای مهرج، واته
 پټویست نییه بگوتړئ (هرچی پټک، هرچون پټک)، که چی نه گهر له
 وشه ی عاده تیدا بیت و مهرج دروست بکات پټویسته پاشگریک به
 ته رکیبه که وه بنووسیت دنا واتای مهرج پهیدا نابیت. به نمونه که
 ده لئی (هر شیک - هر که سیک - هر میوه پیک - هر مه لیک...
 هتاد) ته رکیبیتک دروست کردووه ده توانی (مهرج) داوا بکات وهک:
 هر مه لیک بفړی ده پټک - هر که سی بیته لām ریزی لی دهنیم -

«هر که سی هات و گوتی من عاشقم باوه پر مه کن»

به لām که ئه م ئه داته ی (پک، ټ) ت له وشه کان ستانده وه مهرجیان لی
 نافامریته وه وهک که بلئی (هر مه ل...) مومکین نییه رسته یکی
 مهرجداری به دوا دا بینیت به لکو ریت دهی (حصر) پهیدا که یت وهک:
 (هر مه ل گوشتی خو شه) ... ئه وه ی راستی بی ئه م تیبینییه تا بلئی
 ورده و گهلکیشی کی شه به دوا دا دیت که ئیره جیگه ی وه ها
 به رفره وانی تیدا پهیدا نابیت له بهر ئه مه چی تر له سهر تیبینییه که
 ناروځم و بؤ سهرنجی خوینه ران و لیکو لینه وه ی دوور و قوولتری به جی
 ده یلم.

ب- من له نووسینی دیکه مدا گوتوومه و له م لیکو لینه وه شدا دووباره م
 کردووه ته وه، ئاوه لکار دهی له رسته ی خاوه ن کارا بیت و پټو هندی
 به کاره که وه ه بیت. به م پټیه وشه ی (هر) که له گهل ئاوه لئاودا هات

نابیتته (ئاوہلکار). کہواته به لای منه وه وشه ی (هەر) له تهرکیبه کانی (هەر ئەم باخه - هەر هه ندی سیو - هەر چه ند ته سپیک..) دا ئاوہلکار نییه ههروهک وشه ی (زۆر) له (زۆر جوان) دا ئاوہلکار نییه. ئەم بۆچوونه ی که من لیژهدا پتی رازی نیم له پێژمانی ئینگلیزییه وه هاتوو چونکه له ویدا که ئاوہلناویک ئاوہلناویکی تری وهسف کرد ده بپته ئاوہلکار..

ج- وشه ی (هەر) که له گه ل ئامرازی پریپۆزیشن [نووری عه لی له میساله کاندای پتی ده لی ئامرازی تعلق] هات چ ده لاله تیکی پێژمانی تابه تی نییه که پتویست بکات هوکمیکی سه ره بخۆی لی هه لستیت، نه وهنده نه بی که بگوتری وشه ی (هەر) هه لده گری بکه وپته پیش جوړه ها وشه وه چونکه له و به یه که وه هاتنه دا نه وهسف هه یه نه شیوه ی لیکدراویش پهیدا بووه [ته رکیبی «هەر وهک - هه رتا، که بووه ته هه تا» لیکۆلینه وه هه لده گری]. که ده لی (هەر) له سه ر شه قامه که راوه ستابوو - هەر بۆ تۆ زه حمه ته - هەر به تۆ ده وێرم... ده وری (هەر) له تیکرای رسته که دایه نه ک له گه ل (له، بۆ، به) دا.

د- له لاپه ره (٢٦٩) ی ئەم کتێبه، نووری عه لی ئەمین دوو نمونه ی هیناوه ته وه که به لای رای نه وه وه له و نمونه نه دا (هەر) ده وری (استثناء) ی دیتوو، نمونه کانیش ئەمانه ن:

مندا له کان هاتن، هەر تۆ نه هاتیت.

سه وزه که م هه موو خوارد، هەر که وه ره که نه بیت.

نه ختییک وردبوونه وه ده ری ده خات وشه ی (هەر) له م رسته نه دا پتوه ندیی به (استثناء) وه نییه چونکه ده ره که ی بریتیه له (حصر) به لام رسته کان مه نفین، ئیمه که ده لپین (هەر تۆ هاتیت) واتای (هاتن) مان حه صر کرد له (تۆ) دا، که ده شلپین (هەر تۆ نه هاتیت) واتای (نه هاتن) مان حه صر کرد له (تۆ) دا. ئەم لایه نه پتر روون ده بپته وه به وه دا که وشه که ی (هەر) له رسته کان ده راوێژین:

مندا له کان هاتن، تۆ نه هاتیت.

سه‌وزمه‌کم هه‌موو خوارد، که‌وه‌رکه نه‌بیت.

ده‌بین که‌م و که‌سری به‌سەر واتای رسته‌کاندا نایه‌ت، به‌لام که‌ بێن
وشه‌ی (جگه‌) له‌ رسته‌ دهر‌هاوێژین واتا له‌ رسته‌دا نامێنیت نه‌ک هه‌ر
(استثناء):

منداله‌کان هاتن جگه‌ له‌ تۆ.

منداله‌کان هاتن له‌ تۆ.

لی‌ره‌شدا ده‌ست له‌ تێبینیه‌کان هه‌لده‌گرم له‌به‌ر درێژه‌کێشانیان.

[ده‌مراس‌تی لی‌ژنه‌]

۲۱- نام‌رازی (هه‌رکه‌ی عه‌تف):

له‌ و سه‌رچاوانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستی لی‌ژنه‌دايه‌، که‌سه‌ی که‌ی نه‌دیت له‌ نووسه‌رانی کورد
که‌ له‌ وشه‌ی (هه‌رکه‌) به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ دوا‌بیت. به‌ بی‌رو‌رای لی‌ژنه‌ ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ دوو
وشه‌ی ساده‌ی (هه‌ر) و (که‌) پێک هاتوه‌ که‌ هه‌ر دوو‌کیان ته‌وا‌و‌که‌ری یه‌ک‌ترن بۆ
پێکه‌ینانی مه‌به‌سته‌یک، نه‌ له‌ (هه‌ر)ی ته‌نیا و نه‌ له‌ (که‌)ی ته‌نیا به‌دی ده‌ک‌ریت.
له‌ نموونه‌ی خواره‌وه‌ جو‌ری به‌کاره‌ینان و ده‌وری له‌ رسته‌دا ده‌رده‌که‌و‌یت:

۱- هه‌رکه‌ تۆم دی، وه‌ک گۆل گه‌شامه‌وه‌.

۲- هه‌رکه‌ په‌نجه‌ره‌که‌ کرایه‌وه‌، بایه‌که‌ وزو‌ژمی هینا.

۳- هه‌رکه‌ پ‌ۆ‌یشتم، ده‌رگا‌که‌ دا‌بخه‌.

۴- هه‌رکه‌ به‌هار بێت، گۆل ده‌که‌شێته‌وه‌.

له‌ نموونه‌ی یه‌که‌م و دووه‌مدا وشه‌ی (هه‌رکه‌) ته‌نیا ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر (کات)
ده‌کات، به‌لام کاتیکی کتوپ‌ری بێ مه‌ودا (فجائی).

له‌ نموونه‌ی سێیه‌م و چاره‌مدا وشه‌ی (هه‌رکه‌) سه‌ره‌رای ده‌لاله‌تی بۆ (کات)،
جو‌ره‌ مه‌رج‌یک‌یشی تیدا به‌دی ده‌ک‌ریت، له‌به‌ر مه‌رجه‌که‌ش، ئه‌و کتوپ‌ری و بێ
مه‌وداییه‌ی له‌ دوو نموونه‌که‌ی پێشووتردا هه‌بوو، له‌مانه‌دا ده‌رناکه‌و‌یت.

تێبینی:

وا ده‌بیت له‌ رسته‌یه‌که‌دا دوو وشه‌ی (هه‌ر) و (که‌) به‌جوداوازی به‌کار دێن، وه‌ک:

به خوا هەر تۆی که کاری وهها بکهیت.

لیتره‌دا ئەم دوو وشەیه ئامرازی لیکدراوی (هەرکه) نین و له یه‌کتر ترازابن له رسته‌دا، بگره هەریه‌که‌یان به‌سه‌ربه‌خۆی هاتوون و ده‌وری خۆیان به‌جودا له‌رسته‌که‌دا دیتوو.

٢٢- ئامرازی (که‌چی) ی عه‌تف:

له‌و سه‌رچاوانه‌ی که له ئامرازی (که‌چی) لیکدراو ده‌دوین:

١- نووری عه‌لی ئەمین، له پێژمانه‌که‌یدا لاپه‌ره (١٥٠) وشه‌ی (که‌چی) به ئامرازی (عطف) داده‌نیت و ئەم نمونه‌یه‌ی بۆ هێناوته‌وه:

من ده‌رسه‌که‌م ده‌خوینم، که‌چی ئەو پێم پێ ده‌که‌نێ.

٢- له کتێبی زمان و ئەده‌بی کوردی پۆلی شه‌شه‌می ئاماده‌یی لاپه‌ره (١٦) وشه‌ی (که‌چی) به ئامرازی به‌سته‌نه‌وه (عطف) داده‌نیت و ئەم می‌سالانه‌ی بۆ هێناوته‌وه:

خۆی رۆیشت، که‌چی منداڵه‌که‌ی به‌سه‌ر مندا به‌جی هێشت.

لیژنه سه‌رنجی دایه ته‌رکیبی وشه‌ی (که‌چی): دیاره به رواله‌ت ئەم وشه‌یه‌ش وه‌کو (ئه‌گه‌رچی) و (هه‌رچی) له دوو که‌رت پێک هاتبێت؛ که‌رتی (که) و که‌رتی (چی) به‌لام لیتره‌دا تێبینیه‌کی گ‌رنگ ده‌بێته به‌ره‌هه‌ستی ئەوه‌ی که بڵێن وشه‌که لیکدراوه، تێبینیه‌که‌ش ئەمه‌یه:

له دوو وشه‌ی (هه‌رچی) و (ئه‌گه‌رچی) دا، ده‌وری (هه‌ر) و (ئه‌گه‌ر) ئاشکرایه که ده‌وره بنجیه‌که‌ی خۆیانه، به‌لام وشه‌ی (که) له (که‌چی) دا، ئەو ده‌وره‌ی نه‌ماوه که به عاده‌ت له رسته‌دا ده‌ییبینیت، به نمونه و بۆ روونکردنه‌وه ئەم چه‌ند رسته‌یه خرا‌نه به‌رچاو:

١- به‌کاره‌ینانی (هه‌رچی) و (ئه‌گه‌رچی):

آ- هه‌رچی ده‌که‌م، بێ سووده.

ب- ئه‌گه‌رچی لێت دوورم، هه‌رگیز فه‌رامۆشت ناکه‌م.

٢- به‌کاره‌ینانی (که‌چی):

آ- من پارهم بۆ هینای، کهچی لیت وهرنه کرتم.

ب- مندا له که زۆر گریا، کهچی کهس نه چوو به لایه وه.

لهم نموونانه دهرده که ویت (کهچی) ده که ویتنه نیوان دوو رسته وه، نه که وه که (ههرچی) و (ئه که رچی) که له پێشه وهی رسته وه دین، ههروه ها (کهچی) پهیدا بوونی شتیک به دهسته وه دهدات، که ده بوو روو نه دات.

له بهر ئه مه بریاردان له سه ر چۆنیتیی پیکهاتنی (کهچی) پێویستی به لیکۆلینه وهیتیکی پتر ههیه له وهی که بۆ لیژنه ده لویت.

۲۳- ئامرازى (چونكه) ى عه تف:

له زمانه وانه كانى كورد:

۱- نووری عه لی ئه مین له پێزمانه کهیدا لاپه ره (۱۵۰) ئه م ئامرازه به عه تف داده نیت و ئه م نموونه یه شی بۆ هینا وه ته وه:

بریار بێ نه تاندوینم چونکه درۆ ده که ن.

۲- کتیبی (زمان و ئه ده بی کوردی) قوتابخانه ئاماده ییه کان بۆ پۆلی شه شه م لاپه ره (۱۶)، ئه میش ئه م ئامرازه به عه تف داده نیت و ده لیت ئه م ئامرازه دوو رسته ی جیاواز له رووی واتا وه یه که خسته وه، وه که:

باخه که م فرۆشت چونکه پارهم پێویست بوو.

۳- مامۆستا توفیق وهه بی له لاپه ره (۲۹) ی فه ره نه نگه کهیدا (چونکه، چونکو) ی به ئامرازى عه تف دانا وه، واتا که شی به ئینگلیزی since because لیک دا وه ته وه، به لām هیه نموونه ی بۆ نه هینا وه ته وه.

۴- جگه ر خوین له (آوا وه ده ستورا زمانى کوردی) لاپه ره (۱۰۴) له ژێر ناوی (آلافى سه بۆنى) ده لیت:

(چکۆ): یه که دبێژی: کاک بارام! بۆچی نایی مالا مه؟

ئه وه دبێژی: چکۆ تول مالی، ئه ز ناییم.

به لای لیژنه وه ئام ئامرازه (چونکه) هه ر عه تفه، به لām پێویسته له وه بکۆلرێته وه، که ئایا ئه م وشه یه سادهمیه یا ناساده.

لیژنه بۆ ئەوە دەچیت که وشەکه ناساده بیت له دوو وشە (چون) و (که) پێک هاتبیت؛ لایەنی تەرجیحی ئەم رایەش لەوەوە دیت که:

۱- ھەردوو وشە (چون) و (که) له ئاخواوتنی کوردیدا وشە سەر بەخۆن، وادەردەکەوێت، ھەر خۆیان بن و (چونکه)یان لێ پێک هاتبیت.

۲- ئامرازی (که) لەگەڵ گەلی وشە تریشدا وشە ناسادە پێک ھێناوە، لەوەوە فیکر بۆ ھێندێ دەرواوەت که وا لێرەشدا وشە (که) ئەم دەورە پێکھێنانی وشە ناسادە بێنیبیت، بەلام پێوستە یەک تێبینی گرنگ بکریت ئەویش ئەمەیه: له زمانی تورکیدا وشە (چونکی) بە واتای (چونکه) بەکار دێت، له ئاخواوتنی کوردیشدا (چونکی، چونکو، چکۆ) ھەن، که ئەمە له روالەتدا ھەڵدەگریت وشە (چونکه) بۆ سەرچاوەیەکی تر بگێڕیتەو. له بارە (چونکه)و، که لێکدراوی (چون) و (که) بیت، ئەمانە دێت بەرچاوە:

۱- وشە (چونکه، چونکی، چوکۆ) ھەرسێکیان بەکار دێن.

۲- روالەتی شێوازی ئەم سێ وشەیی سەرەو له ئاخواوتندا، وەھای لێ ھاتوو: (چوکنی... چوکمانی...).

ئەم تێبینییانە زیھن بۆ ئەوە دەبات، که وا رەنگە (چونکه، چونکی، چوکنی، چونکو) ئەو ناسادەمە نەبن، که له وشە (چون) و (که) پێک ھاتبن، لەگەڵ ئەمەشدا چاوە ناڕێکەری ئەو (چونکه) دوو کەرتی ئاشکرای بە روالەتی تێدا (چون - که) ھەروەھا دەشی (چونکه) له (چۆن - که) وە ھاتبیت، که دەزانن له زۆر وشەدا واوی قووچاوە کەرت بە واوی کراوە یاخود بە پێچەوانە:

ئەتۆ ئەتوو

چەقوو چەقوو

سوور سوور

رۆن رۆن

له تێکرای ئەم تێبینییانە دەردەکەوێت، بڕیار دانی پێکھاتنی (چونکه) له دوو وشە (چون - که) ی عەتف لێکۆڵینەوێ پتری پێ دەوێت لەوێ که لیژنه دەتوانیت کات و چالاکیی خۆی بۆ تەرخان بکات.

سێتیم - له رووی روخسار (فۆرم)و:

لیژنه ههتا ئیستا له ئامرازی عهتف له رووی زاراوه و پیناسین و واتاوه دواوه،
ئه نجا دیته سهر لیکوئینه وه له رووی روالهتی وشه کاته وه. ئهم ئامرازانه له لایهن
روخساره وه دهکرتن به دوو به شه وه:

۱- ساده.

۲- ناساده.

ساده کانیان ئه مانهن:

و

وه (له مه و بهر گوتمان عه ره بیه و هاتووته ناو کوردیه وه).

ش، یش، ژێ

هم

به لام، به لان (به لا و مکوونی، به لانه کینی)

یا

نه

تا

که ی

که

ئه گهر، گهر، ئهر

دهنا

جگه (روالهتی شیواوی: جگهر)

ناساده کانیان ئه مانهن:

ژێ ژێ

یان، یانی، یاخۆ، یاخوو، یاخود، یاخوت، ومیا، ومیاخود، وه یاخوت.

نهک، نه و مک، نه کوو، نه وه کوو.

تا کوو، ههتا، ههتا کوو، ههتا وه کوو.

چونکه، چونکی، چونکینی (روالهتی شیواوی: چونکی، چوکمانی).

ئه گهنا، ئه گینا، ئه گین، ئه گهرنا، ئه گه نه.

ئەنجا، ئىنجا، ئەمجا، ئىمجا (روالەتى رەشۆكى: ئەوجاوەكىنى،
ئەنجانەكىنى...).

بەشکو، بەشكە، بەشکم، بەشكەم.

بەلکو، بەلکە، بەلکم، بەلکەم.

بەجگە، بىجگە، (روالەتى رەشۆكى: بىجگەر).

ئۆسا، ئۆساڭى

جارا، جاراڭى

هەركە، هەكە

كەچى

نە... نە

تېيىنى:

وشەى (وہلى، لى) كورتكراوہى وشەى (ولیکین، ه)، وەك لەم نمونانەدا
دەردەكەوئیت:

۱- حاجى قادر دەلى:

كوپرى غيلمانە كچيان عەينى حورى

نەزەربازن وەلىكىن دووربەدوورى

۲- شاعىرى فارس دەلى:

بگفتا من گلى ناچيزه بودم

وليكن مدتى باكل نشستم

روونکردنه وه پټی کی پټیو است

لیژنه به دوا لټیوونه وه له باسی (نامرازی عهتف) هاته سهر لټدوان له جوړی لټکوژلینه وهی ئه وه به شانه ی تری ئاخاوتن که ده مینټه وه له پاش به سهر چوونی باسی ههشت به شی باس لټکراودا که ئه مانه بوون:

۱- ناو

۲- راناو

۳- ناوه لئاو

۴- کار

۵- چاوگ

۶- ناوه لکار

۷- نامرازی پرپوژیشن Preposition

۸- نامرازی عهتف (پټوهندی). Conjunction

چی ده مینټه وه له به شهکانی تری ئاخاوتن، له وانه یه ئه ویش دابهش بکریته وه بۆ چهند به شیک، له هندی رټزمانی ئینگلیزیدا ته نیا نامرازی ته عه جوب Interjection به به شیک سهر به خو دانراوه، دیاره ئه مهش به هوی تاییه تیکی Interjection وه یه، که نابیته که رتیک و شه و هه میشه به جودا له ئاخاوتندا دهرده که ویت. له هندی کتیبی تر دا به و نامه یه که ده وری له رسته دا نییه به به شیک ئاخاوتن دانه نراوه، وه ک کتیبی:

AN ENGLISH GRAMMAR BOOK له دانانی Evan C. Penglis له ئاخاوتنی کوردیدا ئه م دیارده یه ی به کاره یتانی وشه ی سهر به خو بۆ دهر برینی (تعجب) و واتای وه ک ئه و شتیک به رچاوه و ده شی وشهکانی (تعجب) یش وه ک هی-Preposition یا پټوهندی (عهتف) له ژیر ناو نیشانی به شیک تاییه تی ئاخاوتندا لټکوژلینه وه ی لټ بکریته چونکه به ئیستیقرا دهرده که ویت که نامرازهکانی (تعجب) له کوردیشدا وه ک له ئینگلیزیدا هه بوونی سهر به خو یان هه یه و تیکه ل به ته کوینی وشه ی تر نابن. له بهر ئه مه لیژنه وای به پټیو است زانی نامرازهکانی (Interjection - تعجب) به به شیک سهر به خو ئاخاوتن دابنیت و بیخاته ریزی به شهکانی پټشووتره وه وه ک سهر به باس تکی سهر به خو.

[روونکردنه وه:

نهختیک سهرنج دهري دهخات که وشهکانی تا قمی (تعجب) له زمانی کوردیدا هی وههیا ن تیدایه، نهک هر وجودی سهر بهخو یان ههیه و نابنه کهرتی وشه ی تر، به لکو ده توانم بلیم له رسته شدا وهک نامرازی پیوهندی دهو ر ده بینیت. له م جو ره وشانه وشه ی (بریا، خو زی، کاشکی) واتای (لیت، لعل) ی عهره بی راده گه یهن که دهو ریان له رسته دا وهک هر به شیکی تری گرنگی ناخاو تن ئاشکرا و حیساب بو کراوه. وشه ی (خو زی) دیاره له (خواستن) هوه هاتووه، به م پییه ده بیتته وشه ییکی داتاشراو (مشتق) که واتاکه ی له بنجیکی ناسراوی واتاداره وه سهر هه لده دات به مه شدا ده زاندری که دهو ری له رسته دا جیگه ی گومان نییه. کورد ده لی (خو زیم به خو زیداران..)، که له ویدا پاشگر به دوا (خو زی) دا هاتووه. پوخته ی گوته ئه وهیه، ئه م ئه مرانه له کوردیدا نابی به بیرو پای پتزمانهکانی ئه وروپا بگیری ن به تایبه تی دوا ی ئه وه ی په راویزی Interjection له کوردیدا وهه پان ببیتته وه که (تعجب، نارهمزایی، ئاوات..) و واتای تریش بگریته وه.

دهمراستی لیژنه]

ئامرازی "تعجب"

یەكەم - لە روی زاراوه

لیژنه بۆ دۆزینه‌وه‌ی زاراوه‌ییکی په‌سند، كه به‌رانبه‌ر (تعجب - Interjection) بووه‌ستێ نمایشتیکی نووسینی لیژه به‌ پێشه‌وه‌ی كرد:

أ- سه‌عید سەدی له ژێر ناوێشانى (ادوات ترجى) دا گوتویه‌تى:

(ل: ۵۲) ادوات ترجى - چەند لفظیكن رجا و تمنايان پى ده‌كرى بعضى له‌وان ئەمانه‌ن.

خوزگا - خوزگایه‌كو

كاشكى

به‌لكو - به‌شكم

بریا

نمونه‌شى بۆ هه‌موو وشه‌كان هێناوه‌ته‌وه‌.

دواتر له‌ لاپه‌ره ۵۹ - ۶۲ له ژێر ناوێشانى (اصوات) چەندین وشه‌ دینى به‌

نمونه‌ی (بانگکردن، تعجب و تنبیه و تحذیر و تحسین) بۆ (انسان و

حیوان...) كه ئەمانه‌ن خواره‌وه‌ن

(ئهرى، ئه‌ی، هو - هوهو، ئافهرین، اف، به‌به، وه‌وه، هه‌ی هه‌ی، په‌ح، په‌كو، اخ

داخ، واى، اوف، حیف، داد، اى، اوى، ها، وریابه، خبردار، امان، كوره‌كوره،

زینهار - پش پش، گدی گدی-).

ب- نووری عه‌لى ئەمین له‌ کتیبی (قواعدی زمانی کوردی - به‌رگی دووهم) زاراوه‌ی

(ئامرازی ده‌نگدان) ی به‌کار هێناوه، ئەمانه‌شى به‌ ئامراز داناوه (ئەى، هو،

ئهرى، ه (كوره‌ه)، هكه (ژنه‌كه)، یا (یاخوا)، ی (پوورئ)، ئای، ئای ئای، ئاده‌ی،

چش، ده‌چش، هه‌ست، وه‌ی، وه‌ی وه‌ی، هیزه، ئۆی، ئۆف، ئاخ، خۆزگه، بریا،

کاشکی، هاها، ئەها، دەک، ئەک، هەک، هەئ، وای، داد، داخ، پەح، پەکو، دەئ،
دەدەئ، ئۆخەئ، ئاخۆ، هەو).

ج- لە کتێبی (زمان و ئەدەبی کوردی) بۆ پۆلی شەشەمی ئامادەیی لە لاپەرەکانی
١٨ - ٢٢ بایسی [١- ئامرازی «خۆزگە، خۆزگەم، کاشکا، بریا»

٢- ئامرازی بانگکردن «ئەئ، هۆ، ئۆف، ئۆخەئ»

٣- ئامرازی سەرسووڕمان «ئای، وای، ئایا، پەکو، هاها، هەک، پەح» [دەکات و
نموونەئ بەکارهێنانیان دیتیتەو.

د- جگەرخوازێن لە کتێبی (ئاوا و دەستورا زمانی کوردی، لاپەرە - ٩٥ - دا)
بایسی (ئالافئ هیئی) ی کردوو و دەئ (خومزئ، خومزکا، کیشکا، بەریا)
ئەداتئ (هیئئ و خومزئ - تمنئ و ترجئ).

لە لاپەرە (٩٧) دا ناوێشانئ (ئالافئ تەعجب) دا دەئ: (ئالافئ تەعجب ئەون کۆ
چە دەما مەوۆف عەجیب مای دمیئ یەکی ژوان دیتژی گلک جاران پرسیار ب
تەعجبەرە تئ خویاکرن) ئەمانەشی بە (ئالافئ تەعجب) داناو:

(هەیهها، ئایا، پەک، هەک، ئیو «عیو»، ایش - دەئ ئەم وشەیه یەزیدییه-،
ئەزپک، هۆ، ها، پەکو، پەح، وەئ، وەئ، وەئ، وەئ، وەئ، وەئ).

ج- مامۆستا توفیق وەهبی لە کتێبەکەیدا (دەستووری زمانی کوردی، لاپەرە -
١٩ -) بەم جۆرە لە نیدا «نداء» دواو:

ئەداتئ نیدا دەنگێکە کە بۆ پێشاندانی حسیکی وەکو خۆشی، عەجباتئ، پەژارە،
ترس.. هتد بە کەلک ئەهێنرئ، ئەمانە لەگەڵ کەلیمەکانی تری جوملەدا لاقەیهکیان
نابئ، وەکو:

ئای! لەبیرم چوو.

ئۆخەئ! رزگارم بوو.

ئۆف! لە دەست تۆ وەختە شیت بم.

لەم جوملانەدا «ئای!» بۆ عەجباتئ «ئۆخەئ!» بۆ خۆشی، «ئۆف!» بۆ پەژارە بە
کەلک هێنراون.

هەر وەها لە لاپەرە «٤٨» لە وظیفەئ نیدا دەدوێت و دەئیت:

ناوی کەسێ یا شتێ کە هەر بۆ بانگکردن و روو تیکردن بە کەلک بهێنرێ و
لەگەڵ هیچ فعلیکە لاقەیتکی نەبێ پێی ئەلێن نیداکراو، وەکۆ:

کۆرە، تۆ بۆچی ناچیتە مەکتەب؟

ئەمجارە نۆرە ی تۆیە، پشکۆ.

لەم جوملانەدا «کۆرە»، «پشکۆ» نیدا کراون.

هەر وەها لە دروستکردنی ناوی نیدا کراویشدا دەلیت:

۱- لە ناوی تاکا:

ء. حەرفێکی «ه»(*) ئەخریتە دوا ی ئو ناوانەوێ کە دوا حەرفیان دەنگییە، ئو
ناوانە ی کە دوا حەرفیان حەرەکە یە، هیچ ناخریتە دوا یانەوێ، وەکۆ:

کۆرە، جووتیارە، ئاغا، میرزا.

ب. هەندێ جار ئەداتی تەعریفی «هکە» ئەخریتە دوا ی ناوێ، ئەمە بۆ نەزاکەت و
دۆستی و پارێزێ بە کەلک ئەهێنرێ، وەکۆ، مەرفەکە، کۆرەکە، بڕاکە.

ج. هەندێ جار ئەداتی «ئە» ئەخریتە پیش ناوێ، وەکۆ، ئە ی حوکمدار، چی بێ
و لەتۆ نەهینی بێ؟

د. ئەتوانرێ ناو بەبێ ئەدات و حەرفی زیادە پیش نیدا بکەوێ، وەکۆ:

شوان، ئەم رێیە بۆ کوێ ئەچی؟

خەسوو، تۆ بۆچ لەگەڵم ناڕێکی؟

خورشید، دایکەم بانگت ئەکا.

نەریمان، لە کوێ بووی؟

۲- لە ناوی گەلا - ئەبێ لە پیشا ناوێکە بەبێ ئەداتی تەعریف گەل بکڕیتەوێ،
لەپاشا «ا» ئەداتی گەل بگۆڕێ بە «ی» و حەرفێکی «ه» لە دوا ی «ن» ی گەلەوێ
دابنرێ، وەکۆ:

(*) بۆ جنسی مێ لە باتی «ه» زۆر جار «ئ» بە کەلک ئەهێنرێ، وەکۆ، پووڕی، خوشکی،
مالم شوڕی.

ناوی تاک	ناوی گهل	ناوی نیداکراو
----------	----------	---------------

شاگرد	شاگردان	شاگردینه
-------	---------	----------

پیاو	پیاوان	پیاوینه
------	--------	---------

له گهل ئەمهشا ئەتوانرئ ئەداتیکى «ئهى»یان بخزیتته پتش؛ وهکو، ئەهى شاگردینه، دهى تیکۆشینە.

و- له کتیبى «دستور پارسی» دانەرکهى: ر- ذوالنور، لاپهړه (٢١٧) بهم جوړه له حەرفى نیدا دواوه:

حرفى ندا لفظهایى هستند که برای منادا کردن اسم به کار میروند، مانند:

ای آنکه غمگنى و سزاوارى

و ندر نهان سرشک همى بارى

ای دل آندم که خراب از مى گلگون باشى

بى زر و گنج به صهد حشمت قارون باشى

علامتهای ندا عبارتند از: ا، ای، ایا، هى، الا.

تیبينى:

له ههمان کتیب (١٨٩) له ژیر عینوانى قیدى تهمنادا وشهکانى «کاشكى - اى کاش - کاش -» نووسراون.

ههروهها له لاپهړه «١٩٣، ١٩٤»دا له ژیر عینوانى شېبه جملهى فارسى، وشهکانى «خوشا، فرى، زه، به، آرى، هان، آخ، کاش، تفو، خه...» و ههنديكى تريش نووسراون.

دهشیت ئەم دوو تاقمه وشانهش بهر ئەو بهشهى ئاخاوتن بکهون، که نیدا و تعجیبیان بهردهکهون.

ز- له کتیبى AN ENGLISH GRAMMAR BOOK له دانانى Evan C. Penglis له لاپهړه ٢٨٨ هه رهئوهنده له بارهى Interjection لهوه دهلئ، که ئەم وشهیهى پتئ دهگوتریت Interjection بؤ دهرپینى emotion بهکار دیت؛ چونکه بهشیکى پیکهتتهرى رسته نییه پتئ ناگوتریت بهشیکى ئاخاوتن.

ح- له کتیبی (جامع الدروس العربیة) هی (مصطفی الغلايينی) له ژیر ناویشانی
(انواع الحروف - له لاپهړه ۲۵۵ و به‌دواوه) دا نهمانه ده‌دیتړین:

احرف التحضیض: هلا، الآ، لوما، لولا، ألا.

احرف العرض: ألا، أما، لو.

احرف التنبيه: ألا، أما، ها، یا.

احرف التمني: ليت، لو، هل.

احرف الترجي: لعل.

احرف النداء: أ، أي، یا، آیا، هيا، وا.

که ده‌سی به جوړیک له Interjection دابنرین، هر تاقمه‌ش له‌وان بۆ په‌کیک له
نیا‌زه‌کانی (ندا و تعجب و رازی‌وون و نه‌وون... هتاد) به‌کار بیت.
له‌م نمایشته‌دا دمرده‌که‌ویت:

۱- کتیبه نو‌تیه‌کانی پ‌یزمانی ئینگلیزی ئهم ئامرازانه‌یان Interjection به به‌شیکي
ئاخاوتن دانه‌ناوه، له‌و رووه‌وه که ټیکه‌ل به داپشتنی رسته نابن، هرچه‌ند
بوونی سهر به‌خو‌شیان هیه؛ چونکه به‌شه‌کانی تری ئاخاوتن سهر به‌خو‌شن و
ټیکه‌ل به داپشتنی رسته‌ش دهن.

۲- ئو نووسره کوردانه‌ی که نووسینیان به‌رچاوی لیژنه که‌وت به‌جگه له
مام‌وستا توفیق وه‌بی باسی ئهم لایه‌نه‌ی حساب‌کردن و نه‌کردنی ئامرازی
ته‌عه‌جوب به به‌شیکي ئاخاوتن نه‌کردوه. هندی‌ک له‌و نووسه‌رانه ته‌عه‌جوب و
نیدایان وه‌ک یان داناوه.

مام‌وستا وه‌بی له کتیبه‌که‌یدا (ده‌ستووری زمانی کوردی) کاتیک ته‌عریفی
ئه‌داتی نیدا ده‌کات ئوه‌ی گوتوه که ئو ئه‌داتانه پ‌توهندیان نییه له‌گه‌ل وشه‌کانی
تری رسته‌دا، به‌لام به پ‌تی ئوه که له کو‌تاییی ریزی به‌شه‌کانی ئاخاوتن‌دا وه‌ک
ئه‌وانی تر ره‌قه‌می تایبه‌تی داوه‌تی، له ژیر ناویشانی (پارچه‌کانی ئاخاوتن‌دا)
باسی ده‌کات، دیاره به به‌شیکي ئاخاوتنی داناوه.

لیژنه که‌وته سهر لی‌کدانه‌وه و به یه‌کترگرتنی ئهم ئامرازانه له کوردی و له
زمانانی تر‌دا بۆ ئوه بگاته بریاریک له‌م لایه‌نه گرنگی حساب‌کردن و حساب

نهکردنی Interjection به بهشیکی ئاخاوتنی کوردی.

ئەو وشانەیی که له نووسینی نووسەرانی کورددا به ئامرازی تهعهجوب و نیدا و تههمجی و پهژاره و خوۆشی و واتای ئەو تۆیی دانراون ئەمانەن:

۱- خوۆزگه، خوۆزی، خوۆزیا

۲- کاشکی، کیشکا

۳- بریا

۴- به‌لکو، به‌شکو

۵- ئەه (ه، ئ، هئ)

۶- هۆ (هۆو، هۆی،...)

۷- هکه

۸- ئەرئ

۹- ئەدی (ئەیی - له سلیمانی)

۱۰- ئای

۱۱- ئۆی

۱۲- یا

۱۳- ئۆف، ئووف

۱۴- ها (هاها)

۱۵- دەی (دەیی دەی)

۱۶- ئا دەی

۱۷- وهی (وهی وهی)

۱۸- ئۆخەیی

۱۹- ههو (حهو)

۲۰- ههست

۲۱- داخ

۲۲- ئاخ (ئاخ و داخ)

۲۳- دهک (ئەک، هەک)

۲۴- چش (دهچش)

۲۵- ئافهرين

۲۶- بهه بهه

۲۷- ههه (ههه ههه)

۲۸- په ح

۲۹- پهكوو، پهك

۳۰- وای (وای وای)

۳۱- حهيف

۳۲- دار

جگه له مانه هه ندى له نووسه رانى كورد ئه مانه شيان به ئامرازى تهعه جوپ و
نيدا داناوه:

۱- زينهار

۲- گدى گدى، پش پش

۳- ئايا، ئاخو

ليژنه بهر له وه بچيته ناو ليكولينه وه له وهى كه ئايا نهو وشانه تيكه ل بهرسته و
واتاي رسته ده بن يان نابن، جاري له جوړى به كار هيتان يان به نمونه ده دوييت:

۱- خوژگه:

خوژگه دهمزاني تو چيت ده دوييت.

خوژى نهو شه وه بهاتنايه.

نهم وشه يه له گه ل ريژه ي كاري رابردووى ئينشائي و ئيستيمراري به كار
ده پيترت و له تهك ريژه كاني تري كاردا به كار نايهت، ههروه ها ده شيت ريژه كه ي
نه فيش بيت، وهك:

خوژگه نه چوبامايه سه فەر.

خوژگه نه مه مه نه ده كړى.

۲- کاشکی:

کاشکی له گه ل ئیوه دا بهاتایه.
کاشکی به جلویه رگی جوانه وه دهمدیت.
ئهم وشه یه ش وهک (خۆزگه) له گه ل دوو ریژه ی رابردووی ئیشانی و ئیستیمراری
به ئهریتی و نه ریتییه وه به کار دیت، وهک:
کاشکی له خه وم نه کردایه.
کاشکی کاله که که زوو پی نه ده گه یشت.

۳- بریا:

بریا گوله که م برواندایه.
بریا هر نه مدیبا ی دیتم نه مناسیبا ی
وا دیاره ئهم وشه یه یان پتر حه ز به ریژه ی رابردووی ئیشانی ده کات.

۴- به لکو:

ده چمه ئه و ئ به لکو بیبینم.
ده چمه ئه و ئ به لکو ده بیبینم.
ده بوو بچمه ئه و ئ به لکو بمدیایه (بمدیتبا یه).
ئهم وشه یه له گه ل ریژه ی کاری رابردوو و رانه بو ردووی ئیشانی و ئیخباریدا
به کار دیت.
ده شیت ئهم وشانه له لایهن قسه که ره وه به ته نیا به کار بیت، به مه رجیک یه کتیک
تر قسه ییک ی کرد بیت که له گه ل ئهم وشانه دا بگونجیت؛ وهک ئه وه ی (دانا) بلتیت:
ئه گه ر ئهم شه و به اتما یه بۆ مائی ئیوه کتیبه که م بۆ ده هتیا یه. (بارام) یش له
وه رامدا بلتیت «خۆزی».

۵- ئهری:

أ- ئهری درمخته کانت ئاودان؟

ب- ئهری بۆچی ناخوینیت؟

ج- ئەرئى له كوئى بوون؟

د- ئەرئى كوئىت پى خوشه؟

ه- ئەرئى ئهئى كوردستان، كوردستانى جوان.

و- ئەرئى كهئى هاتىتهوه؟

ز- ئەرئى دهبا بهس بىت.

ح- ئەرئى دهوهره لام.

ط- ئەرئى خو تۆ گهورهئى من نىت.

لهم نموونانهدا دهردهكهوئىت كه وشهئى (ئەرئى):

۱- لهگهئ ههموو جوهره كارىكدا به ئەرئىتى و نهرىتیهوه بهكار دىت.

۲- بۆ پرسى بهكار دىت (رستهكانى أ، ب، ج، د، و).

۳- بۆ غهبرى پرسىش بهكار دىت (رستهكانى ه، ز، ح، ط).

۴- لهگهئ رستهئى بى كارى ئاشكرادا بهكار دىت (رستهكانى د، ط).

۵- لهگهئ وشهئى پرسى تردا بهكار دىت (رستهكانى ب، ج، د، و).

۶- لهگهئ ئامرازى نىداى تردا بهكار دىت (رستهئى ه).

جگه لهم بهكارهئنانه، وا دهئى له وهرامى تصدیقدا بهكار دىت وهك ئهوهئى

یهكئىك بپرسئىت (فلانهكهس چووته مهكتهب؟) له وهرامدا بگوئىت (ئەرئى....).

ئهم بهكارهئنانه شىوهئىكى (بلاغى)ئى ترىشى ههئیه لهو حالهدا كه مهبهست

بروانهكردن و به دوور زانین بىت: به نموونه، یهكئىك دهئى (ئهمسال روزهكانم بازار

پر دهكهن له ميوه)، ئهوى ترىش به نیازى بروانهكردنهوه دهئى (ئەرئى....). نموونهئى

پیشووترىش ههئلهكړئى بکړئىت به وهرامى تصدیق نهكردن. بهلام جوئى دهربرىنى

لهگهئ هئى تصدیق جودا دهئىت ههرچهند وشهكه بۆخوئى ههر ههمان وشهئیه له

ههردوو حالدا.

۶- ئامرازى (ئهى):

ئهى مانگ من و تۆ ههردوو هاودهبرىن

ههردوو گرفتار يهك ئاهى سهردین

ئهى مهلى وردیلهئى دهنگخوش

بۆم بۆلۆ ئاوازىك بهجۆش

ئەي ئەوانەي خەريكي خويىندەوارين...

هەستەن ئەي دانىشتوانى سەر رىگا.

لەم نمونانەو دەردەكەو، ئامرازى (ئەي) هەميشە بۆ نيدا دەبىت و پىش
نيداكر اوەكە دەكەوئەت. واش دەبى (ندا) بەبى ئامرازى (ئەي) وەيا هېچ ئامرازىكى
تر پىك دىت وەك:

هەولير، چەند خۆشيت!

فەرهاد، كەنگى هاتيتەو؟

پيرەمەگروون، چەند بەرزيت!

لەم نمونەو دەردەكەوئەت نيداكر اوەكان هەموويان ناوى تايبەتەين.

[روونكر دىنەو:

لە نمونەكانى پيشووتر كە ئامرازى نيداكان لەگەلدا بوو،
بانگكر اوەكان (ئەي مانگ، ئەي مەلى وردىلە، ئەي ئەوانەي خەريكي...،
ئەي دانىشتوانى سەر رىگە) تەنيا وشەي (مانگ) تىياندا ناوى
تايبەتەيە، ئەوانى تر هەموويان ناوى نەناسراون. بەلای مەنو و رىكەوت
واي كر دوو ناوى تايبەتى لە نمونەكانى تاقمى دوو مەدا بى ئامرازى
نيدا هاتوونە ناو رستەو دەنا دەشى هەموو جۆرە بانگكر اوئەك، چ
ئادەمىزاد چ غەيرى ئادەمىزاد، چ ناوى مادى چ ناوى مەعنەوى بە
تەنيا و لەگەل ئامرازى نيدا دا بىت:

مردن، چەند تالى! (ناوى نامادى بى ئامرازى نيدا).

ئەي بەختى بەد، چىت پى كرەم! (ناوى نامادى لەگەل ئامرازى نيدا).

ئەي خودا، هاوار! (ناوى تايبەتى لەگەل نيدا).

[خوایە، رەحمىكم پى بكەي - جۆرىكى تايبەتى پارانەوئەي لە خودا].

ئەي مانگ... ئەي رۆژ... ئەي شەيتان (هەموويان ناوى تايبەتەين...).

هەتا بەدوا نمونان بكەوين لىيان نابىنەو.

[دەمراسى لىژنە]

۷- ئامرازی (ه):

أ- کوپه، وهره بۆ ئیره.

ب- شوانه، ئەو بەرخانه بۆ کوئی دهبەیت؟

ج- کاکه، چیت فەرموو؟

د- کابرا، پێگاکەم نیشان دە.

ه- حاجی، چەند حەجەت کردووه؟

و- جەرگه.. گیانه.. ههناوه، لەچی تۆراوی؟

ز- مامه پیره، تەمەنت چەند سالا؟

ح- کورم، ئەمە ئیشی تۆ نییه.

ط- خۆشەویستم، سلاوت لێ بیت.

لەم نمونانە ئەم خالانە ی خوارووه دێنە بەرچاو:

۱- ئامرازی (ه) دمهکەوێتە دواى وشەى نیداکراووه (نمونەکانى أ، ب، ج، و).

۲- ئامرازی (ه) لە دواى قاولدا دەرناکەوێت (نمونەکانى د، ه).

۳- وا دەبێت بە دواى دوو وشەدا دێت کە یەک ناویان دروست کړووه لە هه‌مان رسته‌دا (مامه پیره).

۴- کاتێک نیداکراو بوو بە (مضاف) ئامرازی (ه) ی نیدا دەسوێت (نمونەکانى ح، ط).

۵- سرنج دەری دەخات کە ئەم ئامرازە بە دوا نیداکراوی نێرینه‌دا دێت.

تێبینی:

ئامرازی (ه) هه‌روهک بە تەنیا لە رسته‌دا بەکار دێت دەشێ لەگەڵ (ئەری) ی تەنیا، یاخود (ئەى) تەنیا، یاخود (ئەری ئەى) بەیەکەوه بەکار بێت، وهک لەم نمونانە ی خوارووه‌دا دەبینرێت:

ئەری کوپه بۆ وا دمهکەیت؟

ئەری مامه بۆ کوئی دمهچیت؟

ئەری ئەى شوانه چەند گورگت کوشتووه؟

[روونکردنهوه:

به لای باوه‌ری منهوه، وشه‌ی (مامه‌پیره) بئی ئه‌وه‌ی بخړیته بهر حوکمی بانگ‌کردنه‌وه بزوینه‌کانی (ه) دوا‌ی دوو که‌رته‌که‌ی تیدا ده‌بن. ئهم شیوه لی‌کدانه‌ی ناوان له کوردیدا نمونه‌ی زۆره، وه‌ک: می‌رده‌زمه - به‌رده‌عازهبانه - مامه‌کوړه - مامه‌خاله - سه‌ره‌تاکه - ته‌ره‌تووره - بنه‌رده‌قیله - که‌فه‌لووتکه - هۆله‌په‌زه - بالا‌بسته‌ی ردین گه‌زه... (هتاد). ئهم تېبینیه‌ی واده‌گه‌یه‌نیت که ئه‌گه‌ر نیدا خرایه سه‌ر ئهم جوړه وشانه‌وه چ ته‌ئسیرتکی تایبه‌تییان تی ناکات، واته بزوینتکی تر به زیاده‌وه بۆیان نایه‌ت و هه‌ر ده‌گوتری (ئهی مامه‌پیره، ئهی می‌رده‌زمه...) که‌چی ئه‌گه‌ر خرا‌نه بهر حوکمی ئی‌شاره‌ته‌وه ئه‌و بزوینه‌ی که ده‌بیته ته‌واوکهری ئی‌شاره‌ت ده‌رده‌که‌وێته‌وه وه‌ک که ده‌گوتری: ئهم مامه‌پیره‌یه، ئهم می‌رده‌زمه‌یه، ئه‌و هۆله‌په‌زه‌یه... ئهم نمونه‌ی ده‌ری ده‌خن که‌وا بۆ پاراستنی ته‌واوکهری ئامرازی (اشاره) ده‌نگتکی (ی) ناوه‌ندی دیت و ته‌واوکهره‌که به‌خۆیه‌وه ده‌گریت. له نیدا‌کردندا ده‌گوتری: ئهی مامه‌پیره، ئهی هۆله‌په‌زه، ئه‌ری ئهی مامه‌خاله.. بئی ئه‌وه‌ی (ی) ناوه‌ندی بیت و ته‌واوکهری نیدا بیاریزیت، ئه‌گه‌ر بۆ پاراستنی هات‌بایه ناو رسته ده‌بوو بگوتری: ئهی مامه‌پیره‌یه، ئهی هۆله‌په‌زه‌یه... به‌هه‌مه‌حال ساغ‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو سه‌روبه‌ریکی پێ‌زمانی کوردی جارێ گه‌لیک زۆری پێ ده‌وێت.

[ده‌مراستی لیژنه]

۸- ئامرازی (ئ):

خوشکی، ئاگاداری مندا‌له‌کان به.

پووری نانیکم بده‌ری.

«هی ره‌وشه‌نی، هی چه‌له‌نگی پیش قۆشه‌نی»

فۆلکلۆر

له‌م نمونه‌ی ده‌رده‌که‌وێ، کاتیک نیدا‌کراو مێیینه‌ بوو له‌بری (ه) ی نێرینه ئامرازی (ئ) به‌کار دیت.

۹- ئامرازی (هۆ):

هۆ كچى، ئاگادارى خۆت به.

هۆ نەرمى (ناوى ئافرەتە)، بەخىر بىت.

لە نموونەكاندا ديارە، ئامرازی (هۆ) بۆ مېيىنە بەكار دىت و دەخىرتە پىش وشەى نىداكراو، پىويستە نىداكراو، كەش (كە مېيىنەىە) ئامرازی (ئى) مېيىنەى بخىرتە دواو.

۱۰- ئامرازی (هۆ):

لە بارەى ئەم ئامرازو:

أ- مامۇستا سەعید سەدى لە لاپەرە (۵۹)ى موختەسەرەكەيدا دەلى بۆ نىداى دوور بەكار دەهینىت، وەك: هۆ عوسمان بىرەو. هەرەها دەلى ئامرازی (هۆ) بۆ نىداى دوورتە، وەك: هۆ ۋىونس راووستە هەتا دىم.

ب- نوورى عەلى ئەمىن لە پىزمانەكەيدا، بەرگى دووم لاپەرە (۱۵۲)، دەلى: ئەم ئامرازە بۆ نىدا بەكار دەهینىت و ئەم نموونەىەشى بۆ هیناوتەو:

هۆ كاكەى شوان گویم لىيە لەو بن دارە

ئەوى ئەلىتە نایلىتەو، دووبارە

ج- مامۇستا توفىق وەهەبى لە دەستوورەكەيدا لىي نەدواو، بەلام لە فەرەنگەكەيدا، لاپەرە (۶۷)، دەلى: وشەى (هۆ) دىزىكراو، وشەى (هۆ) بۆ بانگکردنى دوور^(۱) وەيا جەوابدانەو، بانگکردنە، هەرەها بۆ هەرەشە و مەنەکردنە.

د- لە كىتەبى پۆلى شەشەمى قوتابخانە ئامادەىيەكان، لاپەرە (۲۰)، چاپى دووم، دەلى: (هۆ) ئامرازی نىداىە و ئەم نموونەىەشى بۆ هیناوتەو (هۆ كاكەى شوان).

ه- مامۇستا جگەرەخوین لە ژىر عىنوانى (ئالاقى تعجب، لاپەرە ۹۸، لە كىتەبى ئاواو دەستورا زمانى كوردى) ئەم نموونەىەشى هیناوتەو:

(۱) بە زۆرى نموونەكان و نووسىنەكانى ناو ئەو كىتەبانە بە رىنووسى خۆيان لەم كىتەبەدا دووبارە دەكرىنەو.

هۆ ئۇقۇپ يارا مە ھاتىيە؟

ھۆى لەۋى...!

هۆ ئۇ رەشۋىيە ژ زىندانى ھاتىيە؟

ھەرۋەھا دەلى: (ھۆھۆ، ھەيھۆ) ژ بۆ غەيدىن [غەيدىن: عاجزبون].

لەم نىمايشتە دەرکەوت، وشەى (ھۆ) ئەم شىكلانەى ھەيە: ھۆ، ھۆھۆ، ھۆ، ھۆى، ھەيھۆ، ئەرئ ھۆ، ئەرئ، ھۆى.

لە رىستەكانى خوارەۋەدا، لىژنە جۆرى بەكارھىتانى ھەمە چەشنەى ئەم ئامرازە دىمخاتە بەرچاۋ:

۱- ھۆ مام جووتيارە چ دەچىنىت؟

۲- كۆرپە ئەم دارە نەشكىنىت ھۆ!

۳- ھۆۋ قاندر ئاۋەكەم بۆ بەردەۋە.

۴- ھۆ كابرا ھۆۋ، ولاغەكە لە دەغلەكە دەرکە.

۵- «ھۆى خالۋى رىبوار رىم لى گۆراۋە».

ھۆى لەۋەى...!

۶- ھۆھۆ بارام، قىسەكەى خۆت لەبىر نەكەى.

۷- ئەرئ ھۆ دلىر ئەم بيانىيە بۆ نەچۋىتە مەكتەب؟

لەم نمونانەدا دەرەكەۋىت كە ئەم تاقىمە وشەيە لە بىنەرەتدا لە وشەى (ھۆ) كەۋتوۋەنەتەۋە (جگە لە وشەى ئەرئ) بۆ ئەم مەبەستانەش بەكار دىن:

۱- نىداى سادە (نمونەكانى ۱، ۲، ۵).

۲- ھەرەشە (نمونەى ۲).

۳- نىداى دوور (نمونەى ۴).

۴- تەئكىد (نمونەكانى ۶، ۷).

۵- نىداى نامەعلوم (ھۆى لەۋى).

تېيىنى:

بە پىتى مەبەستى نىداكەر ھەرچارە نەبرەى ئۇ وشانە (ھۆ ... ھتاد) دەگۆرپىت: نەبرەى نىدا جودايە لە ھى ھەرەشە، ھى نىداى دووريش جودايە لە ھى تەئكىد و

هی تیکرایان له یه کتر جودان به لام جوداوازیی نه بره شتیک نییه به نووسین
دهرکه ویت.

[روونکردنه وه:

ئهم جوداوازییه هەر بۆ ئامرازه که نییه بگره ئه و شتهی رووی
ئامرازه که ی لێیه ئه ویش نه بره ی ده گۆڕی، واش ده بی نه بره ی ئه و
وشانه ده گۆڕیت که هه ره شه یان تیدایه وه یا ته نکید ده به خشن وه یا ..
وه یا .. ئه وه ی راستیش بی گۆڕانی (نبره) باسیکی سه ره بخۆیه و
زۆریش به رفه روانه، به لای باوه ری منه وه سه رده کی شیته وه بۆ سه ر
فۆنه تیک و رسته سازی و وشه سازیش، که لێره دا جێگه ی باسکردنیان
نابیته وه.

[دهمراستی لیژنه

۱۱- ئامرازی (هکه):

له ناو نووسه رانی کوردا ته نیا مامۆستا توفیق وه هبی له ده ستوره که یدا لێی
دواوه و ده لێ وشه ی (هکه) ئامرازی ته عریفه و ده خریته دوا ی ناوه وه بۆ (منادی)،
ئهمه بۆ نه زاکهت و دۆستی و پارانه وه به که لک ئه هینری، وه ک:
مارفه که، کوپه که، براکه.

به لای لیژنه وه ئهم صیفه یه ی (مارفه که، کوپه که، براکه) هه لده گری پێی بگوتری
صیفه ی نیدا ی (معین) که له ویدا ئامرازه که ی (هکه) ته عریف بۆ نیدا به کار
هاتوه به نمونه:

۱- کوپه که ی من چوو بۆ قوتا بخانه.

۲- کوپه که! ئهمه چیه به ده ستته وه؟

له رسته ی یه که مدا (کوپه که) ناویکی ته عریف کراوه به (هکه)، به لام له رسته ی
دووهمدا (کوپه که) نیدا کراویکی معینه به ئامرازی (هکه).

۱۲- ئامرازی (یا):

ئهم نووسه رانه لهم ئامرازه دواو:

أ- مامۆستا توفیق وهه‌بی له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا، لاپه‌ره‌ (١٦٢، ١٦٣) له‌سه‌ر وشه‌ی (یا) ده‌رواته‌ و ده‌لێت: ئامرازی (یا) عه‌ره‌بیه‌ و ئامرازی نیده‌یه‌ به‌ره‌و خوا، پیغه‌مه‌ران، یاخود پیاوانی دینی وه‌ک: یاخوا، یاشیخ..

ب- نووری عه‌لی ئەمین له‌ لاپه‌ره‌ (١٥٢) ی پێژمانه‌که‌یدا ئامرازی (یا) به‌ نیده‌ داده‌نیت و ئەم نموونه‌یه‌شی بۆ هێناوته‌وه‌: یاخوا نانی که‌م نه‌خۆیت له‌ ژياندا.

ج- جگه‌رخوین له‌ پێژمانه‌که‌یدا (آوانۆ ده‌ستورا زمانێ کوردی، لاپه‌ره‌ ٨٦) ده‌لێ: نافێ بانکراو ئەو نافه‌ کۆ مرۆف دکاری بڤان آلاقی باس دێ لێ بکن، وه‌ک یا هه‌فال، یا چافێ من، یا خوشکا من.

به‌لای لیژنه‌وه‌، پێ ده‌چیت ئامرازی (یا)، وه‌ک مامۆستا وهه‌بی گوته‌ی، له‌ عه‌ره‌بیه‌وه‌ وه‌رگیراییت به‌ تایبه‌ته‌ی که‌ به‌زۆری له‌گه‌ڵ وشه‌ی سه‌ر به‌ئاینه‌وه‌ به‌کار ده‌هێنریت، وه‌ک:

یا خوا، یا پیغه‌مه‌بر، یا شاه‌ی نه‌قشبه‌ند، یا شیخی مال له‌ به‌غدايي.. له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا ده‌بی ئەم تیبینییه‌ بکری که‌ ئامرازی (ئه‌ی) نیده‌ی کوردی نزیکه‌ له‌م (یا)یه‌. له‌مه‌وه‌ ده‌شی بگوتری هه‌ندێ شتوه‌ به‌کارهێنانی (یا) له‌ (ئه‌ی)وه‌ هاتبیت وه‌ک که‌ له‌ گفتوگۆدا ده‌گوتری (یا شیخ) مه‌به‌ستیش (ئه‌ی شیخ) بیت.

١٣- ئامرازی (ئافه‌رین) و هه‌فاله‌کانی:

ئهم ئامرازانە‌ی (ئافه‌رین، ئوف، به‌ه به‌ه، په‌ح..) له‌ کاتی رالێبوون له‌ کاریک، وه‌یا هاندانی یه‌کیک بۆ ئازاتربوون و ئەم جوړه‌ مه‌به‌ستانه‌ به‌کار ده‌هێنرین، وه‌ک:

ئافه‌رین بۆ خۆت و ده‌ستی ره‌نگینت!

ئوف له‌و جله‌ جوانانه‌ت [بۆ منداڵ به‌کار دیت].

به‌ه به‌ه چ به‌زمێکی خۆشه‌!

په‌ح له‌و هه‌له‌په‌رکیه‌!

[لێرده‌ا هه‌لێک هه‌لکه‌وتوه‌و بۆ ده‌ربیرینی تیبینییه‌کی گرنگ له‌ باره‌ی ده‌وری ئەم جوړه‌ ئه‌مرازه‌ له‌ رسته‌دا: ئەگه‌ر راست بوايه‌ که‌ ئەم ئه‌مرازانه‌ له‌ رسته‌ ده‌وریان نییه‌ و به‌شیکی ئاخاوتن نین، ئەدی بۆچی وشه‌ی (په‌ح) ئامرازیکی پریپۆزیشنی به‌ دوا خۆیدا هێناوه‌؟ بۆچی نه‌گوترا (په‌ح هه‌له‌په‌رکی!)? ئێمه‌ گوتومانه‌ و ده‌لێین

پریپۆزیشن له رسته دا دهوور دهبینیت و به شهکانی ناو رسته بهیه که وه ده به سستیته وه، لیتره شدا پریپۆزیشن (له) وشه ی (په ح) ی به دهسته واژه ی (ئهم هه لپه رکێیه) ی به ستوو ته وه که ئهمه به لگه ی بێ ده مه ته قه ی به شدار یوونی وشه ی (په ح) و ها فه له کانیه تی له پیکه یتانی رسته دا مه سهوود محمه د].

۱۴- ئامرازی (شکاندنه وه - تعنیف، تو بیخ):

ئامرازهکانی (هه ی، هه ی، هه ی، وه ی وه ی...) بۆ شکاندنه وه ی که سێک وه یا په سه ند نه کردنی کاریک و مه به سستی ئه وتۆ به کار دێن، وه ک:

هه ی بێ وه فا، بۆ سه ریکمان لی ناده ی ت؟

هه ی هه ی، چ هه راومه زادی که؟

وه ی وه ی، له م گالته بازاره!

تێبینی:

ئامرازهکانی رالیبوون و شکاندنه وه (تحسین و تعنیف) شیوه ی به لاغیشیان هه یه که وا له هه ندی حالد ا بۆ مه به سستی پیچه وانه دینه ناو ئاخاوتنه وه، واته ئامرازی رالیبوون بۆ شکاندنه وه و ئامرازی شکاندنه وه ش بۆ رالیبوون به کار دێن.

[روونکردنه وه:

وا ده زانم وشه ی (وه ی وه ی) بۆ هه ردوو مه به ست به کار دیت بێ ئه وه ی به شیوه ی تکی به لاغی درایته مه به سستی پیچه وانه. سالم ده لی:

«وه ی وه ی چ مه جلیسی بوو دوینی له دیده و دل»

به زۆریش ئامرازهکانی رالیبوون نه ک هی شکاندنه وه بۆ مه به سستی پیچه وانه به کار دێن. مامۆستا وه هبیش له فه ره نگه کهیدا باسی (هه ی، وه ی) کردوه.

ده مرستی لیژنه]

۱۵- ئامرازی (وریاکردنه وه):

ئهم ئامرازانه (ئا، ئه ها، ئاده ی - داده ی - ها، هاها، وه ی تریش...) بۆ

وریاکردنه وه به کار دههینزین، وهک:

ئا مه رو، ئیشیکم پیتته!

ئه ها، که رویشکه که در په پری!

ئاده ی (داده ی) ئه و ئاگرم بق بکوژینه وه.

ها ئه وه دهفته ره کهت، ئیتر و نی مه که.

ها ها، ئیوه بوون له سێبه ری داره که دانیشتبوون!

هه ی خه لکینه، که ی ئه مه ره وای حه قه!

«هه ی داد هه ی بێداد، هه ی ئاوه دانی»

۱۶- ئامرازی ئه سه ف و که سه ر (په ژاره):

ئهم ئامرازانە (ئاخ، داخ، ئاخوداخ، وای، حه یف، ئوف، ئوی، مخابن، داد، ئای، ئای ئای...) له لای ئووسه رانه وه وه ها باس کراون:

۱- مامۆستا سه عید سدی له صرف و نحوه کهیدا، لاپه ره (۶۰، ۶۱) ئهم ئامرازانە ی (ئاخ، داخ، وای، ئوف، حه یف، داد، ئای) به تعجب داوه ته قه لهم و نمونەشی بۆ هێناوه ته وه:

ئاخ، داخ له ده ست جه وری زه مانه .

وای بۆ ئه وانه ی که فکری دوا پوژیان نییه .

ئۆی چیم دی، چیم به سه ر هات.

ئۆف له م ده رده چەند گرانه هتاد.

۲- مامۆستا توفیق وهه بی له فره هه نگه کهیدا وشه کانی (ئاخ، ئاخ و داخ، حه یف، داد) به ناو و به interjection داناهه . ههروه ها (وای، ئای، ئوف) به ئامرازی (تعجب interjection) داناهه .

۳- نووری عه لی ئه مین له پێژمانه کهیدا وشه کانی (ئای، ئای ئای، ئۆی، ئوف، ئاخ) به ئامرازی (تعجب) داناهه .

۵- جگه رخوین له کتێبه کهیدا (ئاواو ده ستورا زمانی کوردی، لاپه ره ۱۳۲) وشه کانی (ئاخ، ئاخین، واخ، غه بینه ت، مخابن، نه ستیله، تیا) به ئالاغی

حهسرهت دادهنیت.

له دواى ئەم نمایشته:

لیژنه لهو باوهڕدایه، ئەم وشانه که بۆ دهربرینی ئەسەف و کەسەر بهکار دێن
دهبن به ئامرازی (تعجب) هەرچەند وشەى وههاسیان تێدایه (داد، حەیف، داخ...) که
له رستهدا وهک (ناو) بهکار دێن، وهیا هەر ناوی بۆ دهمهتهقهشن، به نمونه:

داد له دهستت! (لێرهدا وشەى «داد» که ناوه بۆ کەسەرە).

دارا دادپەرسته (لێرهدا وشەى «داد» وهک ناو بهکار هاتوه).

ئەم رستانەى خوارهوهش نمونه بهکارهێنانى هەندى لهو ئامرازانه:

۱- «ناخ لهگهڵ ئێمه حەبیبە سەرى پێوهندى نیه»

۲- وای لهم زۆلم و زۆره!

۳- ئۆف له دهست جهورى زهمانه!

۴- ئای که پەندى پێ نواندم!

۱۷- ئامرازی (ئەدى):

ئەم ئامرازه له لایەن نووسەرانی کوردەوه باس نهکراوه [وا دهزانم مامۆستا
وههیبى له لاپههه ٤٦] «ئەى فهرهنگهکهیدا وشەى «ئەى ey» به واتای «ئەدى» بهکار
هێناوه لهو رسته نمونهیدا که دهڵێ «EY MIN» دیاره واتای رستهکه له شیوه
ئاخاوتنى تردا «ئەدى من» دهگريتهوه - مهسعوود محمەد، به لām له زارى
کرمانجی سهرودا له جياتى (ئەدى) دوو ئامرازی (ئەرى پا، پاما) بهکار دیت.

ئەم ئامرازه چەند جوهره بهکارهێنانى ههیه وهک لهم نمونهکاندا بهدى
دهگريت:

۱- ئەدى نهتبیسست زارا مێردى کرد! (لهم رستهیدا «ئەدى» جووته مهبهستى
تهههجووب و تیگهيانندن له شیوهى پرسياردا دهردهبریت).

۲- که بهم خانووه رازى نهبوویت، ئەدى بۆ دهتکړی! (لێرهدا بۆ دهربرینی
نارهزامهندى بهکار هاتوه).

۳- يهکیک دهپرسی: بهراست، دهبی دانا به مهسهلهکهی زانیبیت؟ له وهرامدا
یهکیک دهڵێ: ئەدى! یاخود: ئەدى ئەدى!

لیترەدا «ئەدى، ئەدى ئەدى» تەعەجەب لەو رادەگەیهنێ کە چۆن پرسیارکەر نەیزانیووە دارا ئاگاداری مەسەلەکەیە.

۱- لە سلیمانی وشە (ئەیی) لە بری (ئەدی) بەکار دیت بە پیتی دەستووری کلۆکردنی دەنگەکی دال.

۲- وشە (بەدی) لە حاکمدا بەکار دیت کە پرسیارکەر لە شکلی نەفیدا بیت، وەک:

باوکت نەها توووتەو؟ بەدی!

ناچیت بۆ سەفەر؟ بەدی!

۱۸- ئامرازی (پەکوو - پەک):

نووسەرانی کورد بەم جوهری خوارووە لیتی دواون:

۱- مامۆستا سەعید سەدقی لە صرف و نحوەکەیدا، لاپەرە (۶۰) ئەم ئامرازە بە (اداتی تعجب) دادەنیت و ئەم نموونەیهشی بۆ هیناوتەو: پەکو لەم باغە چەند دلگیرە!

۲- مامۆستا توفیق وەهبی لە فەرھەنگەکەیدا، لاپەرە (۱۰۳)، دەلی: (پەک، پەکو) ئامرازی تەعەجەبین.

۳- نووری عەلی ئەمین لە ریزمانەکەیدا، لاپەرە (۱۵۲) وشە (پەکو) بە ئامرازی تەعەجەب دادەنیت و ئەم نموونەیهشی بۆ هیناوتەو: پەکو لە ئێوہ چەند لەسەر قسە دەپۆن.

۴- لە کتێبی (زمان و ئەدەبی کوردی) پۆلی شەشەمی ئامادەیی، لاپەرە (۲۲)، وشە (پەکو) بە ئامرازی سەرسۆرمان (تعجب) دادەنیت و ئەم نموونەیهشی بۆ هیناوتەو: پەکو لەو مالێ! - پەکو لەو حەلاماتە!

۵- جەرخوین لە (ئاوانو دەستورا زمانی کوردی)، لاپەرە (۱۹۷)، وشە (پەک) بە ئامرازی تەعەجەب دادەنیت و ئەم نموونەیهی بۆ هیناوتەو: پەک لقی عەجیبی ئەز چە دبێژم ئەو چە دبێژی! - پەک ئەف چە ئەژدەهایە!

لە دواي ئەم نمایشتە لیژنە هاتە سەر دەرپرینی رای خۆی لە بارەي ئامرازەکەو.

ئەم نمونانەى خوارەو جۆرى بەکارهێنانى پەکوو دەردەخەن:

پەکوو لەم دەردە گرانە!

پەکوو چ کابرایىكى چارپە!

يەكێك دەلێت: تەرزه دەغلى و لاى كوتا! ئەوى تریش بە پەرۆشەو دەلێت:

پەکوو!

لە مانەو دەردەكەوێت كە ئامرازى (پەكوو) لە بنەرەتدا بۆ دەرپرینی هەستى ناپەهەتى پەیدا بوو، بەلام دەشى بە مەجاز بۆ تەعەجوبى عادەتى بەكار بێت، وەك پەكوو لەم باغە كە دڵگیرە! لەم نمونایەدا جوانى باغەكە لە پادە بەدەرە.

ئامرازى (پەك)یش بە واتای (پەكوو) بەكار دێت، دیارە كورتكراوەى ئەو. مامۆستا توفیق وەهبیش لە لاپەرە (١٠٣) ی فەرەهنگەكەیدا بە هاوواتای يەكترى داناون.

١٩- ئامرازى (دەك، ئەك، هەك):

نووسەرانی كورد بەم جۆرە لێى دوان:

١- مامۆستا توفیق وەهبى لە لاپەرە (٣٣) ی فەرەهنگەكەیدا وشەى (ئەك، دەك) بە ئامرازى تەعەجوب دادەنێت و دەلێت بۆ دەرپرینی ئاواتى چاك یا خراپە، وەك:

دەك پێ نەگەیت.

دەك بەخێربێن.

٢- نوورى عەلى ئەمین لە لاپەرە (١٥٢) ی رێزمانەكەیدا وشەى (دەك، ئەك، هەك) بە ئامرازى تەعەجوب دادەنێت و ئەم نمونەىەشى هێناوەتەو:

«دەك پیرۆزت بێت یانە بە تەنیا»

دیارە رووسوورى لە هەردوو دنیا»

٣- جگەرخواين لە لاپەرە (٩٧) ی كتێبەكەى (ئاوانو دەستورا زمانى كوردى) وشەى (هەك) بە ئامرازى تەعەجوب دادەنێت و ئەم نمونانەشى بۆ هێناوەتەو:

هەك كورۆ، تۆل قەرچەكى؟

هەك مالى خرابۆ، ئەف چيیه؟

٤- له کتیبی (زمان و ئەدەبی کوردی) بۆ پۆلی شەشەمی ئامادەیی لاپەرە (٢٢)دا دەلیت: ئامرازی (هەک) له شوینی (پەک) یان (پەکو) دیتە گوتن، وەک: هەک کورۆ تول قەرە چ دکهی؟

لیژنەش هەر لەو باوەڕەدا یە که ئەم ئامرازه بۆ تەعەجوبە، بەلام دەشی بۆ دەرپرینی هەستی خۆشی و ناخۆشی بەکار بێت زیاتریش بۆ ناخۆشی وەک لەم بەستەیی شاییدا دەگوتری:

«دەک نەمینیم وەک نەمام»

«سینگت باغچەیی بە تەعام»

«گچکە بووم پیتی بووم تەمام»

«دەک ئاخ و ئۆخی دایکی جەرگ سووتاو»

«بۆخەتاباران بێتە ژانی چاو»

٢٠- ئامرازی (پەح، پەحا):

نووسەرانی کورد بەم جوړه لەم ئامرازه دواون:

١- مامۆستا سەعید لە لاپەرە (٦٠) ی صرف و نحو هەکیدە وشەیی (پەح) بە ئامرازی تەعەجوب دادەنیت و ئەم نموونەییەشی بۆ هیناوتەوه: پەح ئەم گولە چەند ناسکە!

٢- مامۆستا توفیق وەهەبی لە لاپەرە (١٠٢) ی فەرەنگەکیدە وشەیی (پەح، پەحا، پێح، پیاخ) بە ئامرازی تەعەجوب دادەنیت..

٣- نووری عەلی ئەمین لە قەواعیدەکیدە، لاپەرە (٥٤)، وشەیی (پەح) بە ئامرازی تەعەجوب دادەنیت و ئەم نموونەییەشی بۆ هیناوتەوه: پەح لەو پیاوه که قسان دەکات.

٤- جەرخوین لە کتیبی (ئاوانو دەستورا زمانی کوردی)، لاپەرە (٩٨) دا دەلی ئامرازی (پەکو، پەح) لە سۆرانیدا هەیه.

٥- له کتیبی (زمان و ئەدەبی کوردی) پۆلی شەشەمی ئامادەیی، لاپەرە (٢٢) دا، دەلی: ئامرازی (پەح) ئامرازی سەرسۆرمانە، وەک: پەح لەو منداڵە تەمەڵە.

به‌لای لیژنه‌وه‌ش ئەم ئامرازە (پەح) بۆ تەعەجوبە واتە ئەمرازێکی Interjection
 ە بە ھەموو ئەو واتا و مەبەستانەوێکە بەری دەکەون وەک رالێبوون و رالی
 نەبوون و ناپەرەزایی...

٢١- ئامرازێ (پیاچ، پێج):

ھەرچەند مامۆستا و ھەبێ لە فەرھەنگەکیدا وشەکانی (پەح، پەحا، پێج،
 پیاچ) ی بە ئامرازێ تەعەجوب داناون، بەلام بەپێی جوۆری بەکارھێنانی (پێج،
 پیاچ) دەرەکەوێت، ئەم دوو ئامرازە سەرەرای تەعەجوب، نەسەلماندنیش
 ڕادەگەیەنن، وەک ئەوێ یەکیک بەیەکیکی تر بڵێت (تۆ دەتوێت لە فلان کەس
 نزیک ببیتەوێ) ئەویش لە وەرامدا بڵێت (پێج) یا (پیاچ) بە واتای ئەمە راست نییە،
 یاخوت لە من بە دوورە.

٢٢- ئامرازێ (حەست):

لەو نووسەرانی تەنیا نوووری عەلی ئەمین لەم ئامرازە دواو و بە ئامرازێ
 تەعەجوبی داناو و ئەم نمونەییە لە پێژمانەکیدا، لاپەرە (١٥٣)، بۆ ھێناوێتەو،
 وەک یەکیک بەیەکیکی تر بڵێت (خانووێکەمان سووتا) ئەویش لە وەرامدا بڵێت:
 (حەست!).

لیژنە ھەر ئەوەندە تێبینییەکی ھەیە لە رایەکی نوووری عەلی ئەمین، کە ئەم
 ئامرازە بۆ تەعەجوب لە حالەتی خوۆشی و ناخوۆشیدا بەکار دێت، وەک ئەوێ
 یەکیک بڵێت (بارام چووێتە ڕاوشەش کێوی کوشتووێ) ئەوێ تریش بە
 تەعەجوبەو بڵێت (حەست!).

٢٣- ئامرازێ (چش):

لەناو نووسەرانی کورددا:

١- مامۆستا توفیق و ھەبێ لە فەرھەنگەکیدا لاپەرە (٢٩) لە ئامرازێ (چش)
 دواو و بە ئامرازێ تەعەجوبی داناو.

٢- نوووری عەلی ئەمین لە پێژمانەکیدا لاپەرە (١٥٢) لەم ئامرازە دواو بە
 ئامرازێ تەعەجوبی داناو و ئەم نمونەییە بۆ ھێناوێتەو، وەک یەکیک بڵێت

(هەر باخهکه مابوو، ئەویشم فرۆشت) ئەوی تر له وهرامدا بلیت: (چش!).

۲- جگهرخوین له کتێبهکهیدا «آوائو دهستورا زمانی کوردی» لاپهه (۱۲۳) ئامرازی «چش» و «تش» به ئالافی لاقردی (استهزاء) دادهنیت و ئەم نموونهیهی بۆ هێناوتهوه:

تش وی فەرهاد ژمهه دوزمنا بشکینی.

به لای لیژنهشوه ئامرازی (چش) بۆ تهعهجوبه، به واتایه که له لایهن نووسه رانهوه نموونهی بۆ ها تووهتهوه.

۲۴- ئامرازی (ههو):

له ناو نووسه رانی کورددا:

۱- ماموستا توفیق وههبی له فهرهنگهکهیدا لاپهه (۶۵) ئەم ئامرازه، به ئامرازی تهعهجوب دادهنیت؛ بۆ تهعهجوبی که توو بهوونی تیدا بیت.

۲- نووری عهلی ئەمین له ریزمانهکهیدا، لاپهه (۱۵۴)، له ئامرازه دواوه و به ئامرازی تهعهجوبی داناوه و ئەم نموونهیهی بۆ هێناوتهوه، وهک به کێک بلیت (پرشنگ تۆراوه) ئەوی تر له وهرامدا بلیت (ههو! خۆ دوینی برا به بووکی).

به لای لیژنهشوه وشه (ههو) ئامرازی تهعهجوبه بۆ دهربرینی ئەو مه بهستانه که له نموونهکانی سه رهوه دا دهرده که ون به کار دیت؛ به لام هه ندی جار له جیاتی (ههو) دهگوتریت (حهو).

۲۵- ئامرازی (عیو):

جگهرخوین له لاپهه (۹۷) ی کتێبهکهیدا (آوائو دهستورا زمانی کوردی) ده لیت وشه (ایو) یا (عیو) بۆ تهعهجوبه، وهک:

ایو مال خرابۆ! تۆ چهقا کوری

ایو مال خرابۆ! تۆ چه ترسو نهکی

به لای لیژنهشوه وشه (عیو) له زاری کرمانجیی خواروودا بۆ تهعهجوبه، به لام له حاله تی په سه ندکردندا.

۲۶- ئامرازی (تەح، تەحا):

لە ناو نووسەرانى کورددا:

۱- مامۆستا توفیق وەھبى لە لاپەرە (۱۴۳)ى فەرھەنگەکیدا وشەى (تەح) و (تەحا) بە ئامرازی تەعەجوب دادەنیت لە حالەتى سەیر پێھاتنى ناپەرەزامەندانە.

۲- مامۆستا سادق بەھائەدین دەلێت ئەم ئامرازە لە شێوەى سەرودا بۆ ئەسەف و تەعەجوب بەکار دەھێنریت، وەک ئەوەى بگوتریت (فلانەکەس زۆر نەخۆشە) وەیا (فلانەکەس مردووە) یەکیکیش بە پەرۆشەووە بلێت (تەحا!). ئەمەش نموونەیکە لە بەکارھێنانى وشەى (تەحا):

روژێکى لە بى چارەبى و بى شەرمى

پێم گوت سەنەما، تەحا! ئەتۆ بى ڕەحمى

بەلای لیژنەشەووە ئەم وشەى ئامرازی تەعەجوبە و بۆ ئەو مەبەستانە بەکار دێن
کە لە نموونەکاندا دیارن.

لەپاش لیڤوونەووە لە باسى ھەشت بەشى سەرەخۆى ئاخاوتن کەوا جگە لە
چاوگ، بریتى بوون لەمانە:

۱- ناو.

۲- راناو.

۳- ئاوەلناو.

۴- (کار - چاوگ).

۵- ئاوەلکار.

۶- ئامرازی پریپۆزیشن (تعلق).

۷- ئامرازی عەتف.

۸- ئامرازی نیدا و تەعەجوب.

لیژنە ھاتە سەر لیڤکۆلینەووە لەو زیادییانەى کە لەلاو دێن و بە وشەووە دەلکێن و
واتاگۆرییان تیدا پەیدا دەکەن.

له پیشه‌وه لیژنه وای په‌سند کرد نمایشتیکی بیروپای نووسه‌رانی کورد له باره‌ی ئەم باسه‌وه بکات، به‌دوای ئەو‌دا لیکۆلینه‌وه‌ی تایبه‌تی بکات.

یه‌که‌م - مامۆستا سه‌عید سدقی له کتێبه‌که‌یدا (صرف و نحوی کوردی) له لاپه‌ره (٥١)ه‌وه، له ژێر سه‌ره‌باسی (أدوات) باسی هه‌ندیک له‌و زیادیانه ده‌کات، که له زاراوه‌ی نوێ‌دا به‌ گیره‌ک واته پیشگر و پاشگر داده‌نرێن و ئەو ناویان ده‌نیت:

١- أدواتی مکان:

جار: مه‌ره‌زه‌جار، نێرگزه‌جار.
ستان: کوردستان، دارستان.
دان: ناگردان، چرادان.
لانی: به‌رده‌لانی، زیخه‌لانی.
گا: سه‌یرانگا، ریگا.

٢- أدواتی نيسبته:

ی: هه‌ورامی، هه‌ولێری.
مه‌ند: ده‌وله‌مه‌ند، ده‌ر ده‌مه‌ند.
ین: ئاسنین.

٣- ادواتی تشبيه و لياقهت:

آنه: پیاوانه شیرانه.
آسای: من آسای، خالد آسای.

٤- أدواتی تفضیل:

تر: زیره‌کتر، بچوکتر.
ترین: فاضلترین.

۵- اَدواتى محافظه:

دار: كليلدار، دهفتهردار.

وان: ئاشهوان، باخهوان.

۶- اَدواتى فاعل:

يار: كړيار، فروشييار.

كار: كړيكار، بهدكار.

گار: ئاموژگار، پاريزگار.

گەر: چهقوگر.

وار: خویندهوار.

وا: نانہوا.

چى: قۇندەرەچى، پینهچى.

۷- اَدواتى ظرفيهت:

دا: له دنيا دا ئههلى عيلم موخته رهمه.

۸- اَداتى (ده):

۱- بۆ استقباله، وهك (دهخوينم، دهنووسم).

۲- بۆ ماضى استمراريه، وهك (دهمخويند، دهنووسى).

۳- بۆ تهكيدى فيعلى ئهره، وهك:

ده بنووسه، دهبا بنووسيت.

۹- اَداتى (كه) بۆ توقيته، وهك:

«كه من نهخلى مرادم بى ثمر بى»

۱۰- اَداتى (وه) بۆ تهكراره، وهك:

هاتهوه

چومهوه بۆ مالهوه.

دوهم- ماموستا توفیق وهبی له کتیبه کهیدا (دهستووری زمانی کوردی) له پیشگر و پاشگر وهک باسیکی سهر به خۆ نادویت، به لام که دیته سهر باسی پارچهکانی ئاخاوتن، به پتی پتویست، ناو، یا ئاوه لئاو، یا ئامرازی پریپۆزیشن، وهیا هه پارچهیهکی تری ئاخاوتنه که چ پاشگر چ پیشگری بجیته سهر بۆ مه بهستی بیت به ناوی ئەداتهوه لیتی دهدهویت.

۱- له بهشی (ناو) له لاپه ره (۲۱) هوه ههتا لاپه ره (۶۰):

آ- پاشگری «که» و «هکه» به ئەداتی تهعریفی موعهیهن و پاشگری (ی، ێک) به ئاداتی تهعریفی ناموعهین دادهنیت.

ب- پاشگری (ان) به ئەداتی کهلکردنهوه (جمع) دادهنیت.

ج- پاشگری (ی، یتی، ایی، انه، ه، وکه، ا، ین، ینه...) به ئەداتی دادهنیت که خرایه دواي سيفتهوه یا فیهلهوه (رهگی فیهل) دهیکهن به (ناو).

د- بۆ بچوو ککردنهوهی ناو ئەم پاشگرانهی به ئەدات داناوه (ۆله، له، یله، ووله، وک، وکه، هک، هکه، که، یلکه، وکه).

۲- له بهشی «سيفتهدا» له لاپه ره (۶۱) هوه ههتا (۸۱) ئەم پاشگرانهی به ئەدات داناوه (ی، انه، انی، ین، ئاسایی، هوار، هکی، اوی، کهر، گهر، هوان، وک، دار...) به هویانهوه سيفهتی چۆنی پتی له (ناو) دروست کردووه. ههروهها بۆ دروستکردنی سيفهتی چۆنی بچوو ککراوه چهند پاشگریکی بهکار هیناوه به ناوی (ئەدات) هوه، که ئەمانهن (یله، هله، وله، وک، کهله)، پاشگری (هم، ههین) یش بۆ دروستکردنی ژماره ی تهرتیبی له ژماره ی ئەسلی.

۳- ههروهها ماموستا توفیق وهبی له فهرهنگه کهیدا لاپه ره (۱۰۳) زاراوه ی (پاشبهند) ی له بری Suffix یا پاشگر داناوه، وهک زاراوه یێکی پێزمانی. دیسانهوه له لاپه ره «۱۰۸» وشه ی (پیشبهند) ی له بری Prefix وهک زاراوه یێکی پێزمانی داناوه.

سێیهم - ماموستا کوردی یف له کتیبه کهیدا (گرامهتیکا زمانی کوردی) له لاپه ره (۲۲) له ژیر ناویشانی (مۆرفۆلۆگیا) دا باسی ئەمانهن خوارهوه ی کردووه، که هه موویان بهر مفهومی ئامراز دهکهون:

۱- پاشپرتک (پاشگر)، وهک (ک، ۆک، هک، چى، کار، دار، انى، انه، ئى، تى - ههفالتى - کى، کینگ، نگ، ین، دان، دانگ، دین، ستان، گه، لان، خان، باز، وار، یار، ار، گار، بهند، مهند، ساز، وى، اى، وم، تانکى...).

۲- پيشپرتک (پيشگر):

آ- لهگه‌ل ناو، وهک (بى، نه، سهر، بهر، بن، ناف...).

ب- لهگه‌ل کار، وهک:

- هل، فه، قى، دا، روو، وهر، دهر، بهر، بن، پهى، پيش، دوو.

- ژى، تى، لى، ژهف، لهف، پهف، تهف.

- سهردا، سهرپا، بهرپا، رهخرا، نافرا، بنرا، شووندا، پيشدا، پاشدا.

[ليڤره بهدواوه ئه‌ندامى تازهى ليژنه، د. ئيبراھيم حاجى، به‌شدارى كۆبوونه‌وه‌كانى ليژنه‌ى كردوو].

چوارهم - نوورى عه‌لى ئه‌مين - كتيبيكى له ژيژ ناوى (گرتنى كه‌ليتيكى تر له پيزمانى كوردى) له‌سهر (پاشگر و پيشگر) داناوه، بريتييه له (۵۰) لاپه‌ره، له‌م كتيبه‌دا نوورى عه‌لى له‌م گيره‌كانه دواوه:

۱- له دوو پيشگرى (ئه و ب). پيشگره‌كانى تريشى له كتيبه‌كه‌ى (رابه‌رى بۆ ئيملاى كوردى) دا نووسيوه.

۲- له كۆمه‌ليک پاشگر دواوه كه ئه‌مانه‌ن (ئى - يک، كه، هكه، يه‌كه، ه، ۆ، ك، اک، وک، هم - هه‌مين، ۆک، ۆكه، وو، هَل، هَله، ۆله، ۆل، يل، يله - له، ۆله، كه، ووله، كه‌له، وولكه، ۆلكه، يلکه، چه، چکه، ۆچکه، گه، هن، گا، دان، دین، یه‌ن، زار، هَلان، ستان، جاپ، ی - یى، ور، هوا، هوهر، هوار، كه‌ر، دار، باز، کار، گهر، یار، نده، مه‌نده، ن، (in)، ین، او‌ی، هکى، انى، ناک، ینى، هتى، هه‌منى، يه‌تى، ايه‌تى، یتى، اسایی، هوه، وه، ره‌وه، ته‌وه، يه‌وه، ايه، دا، را، رى، و، مر، راو، دن، اندن، ند، اند، ین، يه).

پينجه‌م - مامۆستا کمال بادلى له كتيبه‌كه‌يدا (كورتچه گرامه‌رى کرمانجه له‌هه‌جسه‌ى) كه له سالى ۱۹۶۵ دا له چاپ دراوه، له لاپه‌ره (۱۲۸) دا له ژيژ

بابه تی (ئەدات)، دەلێت: ئەدات ئەو وشانەن کە واتای سەر بەخۆیان نییه، بەلام دواتر دەلێت هی وایان تێدا یە بە تەنیا واتای تایبەتی دەدات، لەگەڵ ئەمەشدا پێویستی بە وشە و بەرستە هەیە لەگەڵیاندا بەکار بێت. ئەداتیش لە کرمانجیی سەرودا دەکات بە چوار بەشەوه:

ا- پیشگر (السابقة).

ب- پاشگر (اللاحقة).

ج- دەست پێکردن (الابتداء).

د- پێوهندی (ربط).

یەكەم: پیشگر:

ا- پیشگری راستەقینە، وەك (بێ).

ب- پیشگری وەك ئاوەلکار و ناو:

- پیشگری ئاوەلکار وەك (بن، دەر، دوو، دۆر، داوی، هندوور، بەر، ژێر، ژۆر، پاش، پێ، پیش، سەر...).

- پیشگری ناو، وەك (بۆ، بۆن، جەم، جێ، دۆر، هەمبەر، بەرگەند، هێل، سەب، پاش، پار...)

دووەم - پاشگر:

پاشگر هەندێکیان بوونی سەر بەخۆیان هەیە، هەندێکیشیان کەرتی دواوەی پیشگران، وەك:

دا: د... دا

فە: د... فە

فا: د... فە

را: ب... را

سێیەم - ئەدەواتی دەست پێکردن:

ئەم ئەداتانەش بە پێنج بەش دابەش دەکات:

۱- بانگکردن.

۲- وریاکردنەوه.

۳- رالییوون.

۴- تهئسوف.

۵- توورهبوون.

چوارهم - پتوهندی (ربط):

ربطیش دهکات به ههوت به شهوه:

۱- ربط نیشاندهر.

۲- دوودلی نیشادهر.

۳- استدراک نیشاندهر.

۴- مهرج نیشاندهر.

۵- بهرابهری نیشاندهر.

۶- سه بهب نیشاندهر.

خۆزی نیشاندهر.

تییینی:

لیژنه پتویستی نه دیت درێژه بدات به باسی ئه و ئه داتانه ی کهوتنه دوا ی پیشگر و پاشگر له کتێبه که ی مامۆستا (کمال بادلی) دا. ئه گهر ئه و کتێبه له زوێکه وه به دهستی لیژنه کهوتبایه هر یه کتیک له و ئه داتانه له جێی خۆیدا باس دهکرا.

شه شه م - مامۆستا جگهرخوین له کتێبه کهیدا (آوائو دهستورا زمانێ کوردی) له لاپه ره (۸۷) وه دهست پێ دهکات به باسی (آلاف = ئه مران) و دابه شی دهکات به سه ر (۲۷) به شدا:

۱- آلاقی بانگی.

۲- آلاقی خوۆشی و نه خوۆشی.

۳- آلاقی هه یقی و خوهری.

۴- آلاقی ته عجب.

۵- آلاقی گومان.

۶- آلاقی مه ربه ند.

۷- آلاقی گشتی.

- ۸- آلائی سہیونی (خاتران، سہیوری).
- ۹- آلائی آوای.
- ۱۰- آلائی وہکی.
- ۱۱- آلائی ناقتیدان (التحريض).
- ۱۲- آلائی ناگاھدارى (التنبیه).
- ۱۳- آلائی تہقہزہ (اداة التحقیق).
- ۱۴- آلائی یان یانہ (أداة غير معينة).
- ۱۵- آلائی نہیونی (أداة النفي).
- ۱۶- آلائی داوی (أداة النهاية).
- ۱۷- آلائی خوہشکی و خوہشکرن (أداة التحسين).
- ۱۸- آلائی دہمدار.
- ۱۹- آلائی گہل (بمعنى مع).
- ۲۰- آلائی دانزانین (أداة المعرفة) وکو (ئی، کہ).
- ۲۱- آلائی فورت (مبالغة).
- ۲۲- آلائی بچوکی (أداة التصغير)، وکو (کۆ، کئی، ک، کا، لہ، ٹول، ٹو، ئی).
- ۲۳- آلائی راستی (أداة التحقیق).
- ۲۴- آلائی ناخین و کہسہر (حسره).
- ۲۵- آلائی طناز و لاقردی (استهزاء).
- ۲۶- آلائی جی کہ (أداة المكان)، وک (ستان، گہ، لان، دان، خانہ).
- ۲۷- خوردہ ئالاف، وک (دی، ژى، ش، دیسا، سا، وکی دی، بہسہ، ایدی، ہو - لہبری بہس ہاتوہ-).
- ہر وہا جگہ رخیون لہ ہمان کتیب لہ باسی کاری ناسادہدا، لاپہرہ (۱۲۷)،
لہ دوو جوڑی ئالاف دہدویت:
- ۱- آلائی (را، دا، ف، هل، تیک، فیک، دہر، شاش، پەق، سار، رۆ، پیش، بہر، سہر، بن، وەر، لا، پی، تی، لی، ژى، خوار، ئاف، پیک، ل ہہف، ژ ہہف، ب - بہ).
- ۲- نیشانہ (العلامة) [لہ لاپہرہ «۱۳۵» بہ دواوہ]، وک:

ان بۆكۆتاییی چاوك.

ن بۆكۆتاییی چاوك.

ه كاری رابردویی تپه دروست دهكات.

ب دهخړته پيش كاری رابردویی ئينشائی.

د دهخړته پيش كاری رابردوو و رانه بوردوو.

ليړه شدا ليژنه هر نهو به شه نه داتانهی نووسينه وه كه پيوهنديان به باسه كه وه ههيه.

حهو ته - رشیدی كورد له كتيبه كهيدا (ريژمانا زمانى كرمانجی) له لاپهړه (ه۱)

له باسی ئاوه ئاودا، به تايبه تی له ئاوه ئناوی داړژاو، ئه م پاشگرانه به كار

دينيت، وهكو (باز، كار، كه، فان، گين، يار، گين، يار، دار، آنی، انه، یی).

ههروه ها ئامرازی (ههف، نیف) به پاشگر داده نیت، دیسان (خواز - خواس،

رووت، گوت) به پاشگر داده نیت. ههروه ها (تر، ترین) به پاشگر داده نیت.

له كاریشدا (ا، ار، ه، وک، وهر) به پاشگر داده نیت.

له كاری ناساده شدا ئه م پيشگرانهی به كار هيتاوه (دا، هل، پا، فه، فئ، ...).

هه شته م - جه لادته به درخان و رۆژتیرلیسكو له كتيبی (ريژمانی كوردی) كه له

سالی ۱۹۷۰ به زمانی فهرنسی بلاو كراوته وه، له لاپهړه (۲۸۰) دا به م

جوړه باسی پيشگر دهكهن:

Les Prefixes sont pour la plupart des past positions employés comme tels (bi, ber, nav ve, etc.) des contractions de prépositions avec divers pronoms (tev, têk, jê, lê, etc.) des adjectifs au pronoms indefinis au autres (hem, hev, xwe, etc.) au encore des adverbes (me, mi).

Certains, comme: bo, her, hil, ra, wer, ne, sont réductibles a aucun de ces éléments. On trouvera ci - après la list des préfixes par ordre alphabétique avec dans la mesure du passible, l'indication de leur origine.

ههروه ها له لاپهړه (۲۵۸) دا باسی پاشگر به م جوړه دهكات:

De même que les préfixes, les suffixes sont pour part ((hére - ditaires)) (a, ak, asa, awer, ar, bar, dar, ek, ^l, mend, van, pour ne citre que les principaux).

Pour l' autre ils ont tirés de racines verbales (kir, kuj, nivîs, zan, etc.) au nominales (geh, yar, xane, etc.). L'origine de ceux qui appar - tiennent á la seconde catégorie sera indiqué dan chaque cas.

نۆیه‌م - له کتییبی (زمان و ئه‌دهبی کوردی) پۆلی دووهم و سییه‌می ناوه‌ندیی قوتابخانه‌کاندا به‌م جوړه له پيشگر و پاشگری (کار) ده‌دوین:

آ- پاشگری فرمان:

۱- پاشگری (ان، تن، دن، ون، ین) ره‌گی فرمانیان پێ ده‌بیت به‌ چاوگی ریشه‌یی، وه‌ک:

ره‌گی فرمان	چاوگی ریشه‌یی
پێو	پێوان
که‌و	که‌وتن
کر	کردن
چ	چوون
زان	زانین

۲- پاشگری (ه)، وه‌ک: (برین - بر + ه بره)

۳- پاشگری (ه‌ک)، وه‌ک: (په‌ستن - په‌ست + ه‌ک = په‌سته‌ک)

۴- پاشگری (ۆ‌ک)، وه‌ک: (که‌پان - که‌پ + ۆ‌ک = که‌پۆ‌ک)

۵- پاشگری (که)، وه‌ک: (فرپن - فرپ + که = فرپ‌که) [له‌ کتیبه‌که‌ نمونه‌ بو‌ ئه‌م پاشگره‌ نه‌هاتوو‌ه‌ته‌وه‌، لیژنه‌ نمونه‌که‌ی هینایه‌وه‌]

۶- پاشگری (یار)، وه‌ک: (فرۆش + یار = فرۆشیار)

۷- پاشگری (نده)، وه‌ک: (برپن - برپ + نده = برپنده)

۸- پاشگری (ن)، وه‌ک: (نووزان - نووز + ن = نووزن)

۹- پاشگری (ار)، وه‌ک: (وتن - وت + ار = وتار)

۱۰- پاشگری (ا)، وه‌ک: (زانین - زان + ا = زانا)

۱۱- پاشگری (انه)، وه‌ک: (له‌رزین - له‌رز + انه = له‌رزانه)

۱۲- پاشگری (همه‌نی)، وهک: (سووتان - سووت + همه‌نی = سووته‌مه‌نی)

۱۳- پاشگری (را)، وهک: (کیتلان - کیتل + را = کیتلرا)

۱۴- پاشگری (راو)، وهک: (کیتل + راو = کیتلراو)

۱۵- پاشگری (رئ)، وهک: (خوین + رئ = ده‌خویندرئ)

۱۶- پاشگری (هر)، وهک: (نووسین - نووس + هر = نووسهر)

۱۷- پاشگری (اندن)، وهک: (فران - فر + اندن = فراندن)

۱۸، ۱۹- پاشگری (هوه، هفه)، وهک: (هات + هوه + هفه = هاته‌وه - هاته‌هه) [نهم دوو پاشگره له کتیبی «زمان و ئه‌ده‌بی کوردی» بۆ پۆلی دووه‌می ناوه‌ندی وهرگیراوه.]

به‌م جوړه‌ش ته‌عریفی پاشگری کردووه.

(پاشگری فرمان ئه‌و بیژمه‌یه که به دوا‌ی فرمان‌ه‌وه ده‌نووسیت بۆ بیکه‌یتانی واتا و مه‌به‌ستی نوئ و ده‌بیته‌ هۆی ده‌وله‌مه‌ندبوونی زمانه‌که‌مان).

ب- پیشگری فرمان:

۱- پیشگری (ب):

- ره‌گی فرمانی پی ده‌بیت به رانه‌بور‌دووی ئیلزای، وهک:

خوین ب (خوین‌م)

- ره‌گی فرمانی پی ده‌بیته‌ فرمانی داخوازی، وهک:

نووس ب (نووس‌ه)

- ره‌گی فرمانی تی نه‌په‌ری پی ده‌بیته‌ ئاوه‌لناوی بکه‌ر، وهک:

کپ ب + کپ = بکپ

- ره‌گی فرمانی پی ده‌بیته‌ رابردووی ئینشائی، وهک:

خویند ب + خویند + ایه = بخویندایه

۲- پیشگری (هه‌ل، دا، را، هه، سه‌ر، پیش، قیدا، پتوه، روو، لی)، به‌م جوړه‌ش ته‌عریفی ده‌کات:

(پیشگری فرمان ئه‌و بیژمه‌یه، که ده‌که‌ویتته‌ پیش فرمان‌ه‌وه بۆ دروستکردنی

واتا و مهبهستی نوئی و دهبیته هوئی دهوآله مهنیدی زمانه که مان).

دهیم - له کتیبی (دستوری پارسی) دانانی ر. ذوالنور، لاپه ره (۲۲۱) هوه مهتا (۲۹۶) له (پیشوند، میانوند، پسوند) دهوئیت، که پیشگر و پاشگر و ناوگر رادهگه یه نیت:

۱- له بارهی پیشگر و دهئیت لفظیکه له پیشه وه بۆ گۆرینی واتای وشه نه مانهی خواره وهش پیشگری ناسراوی فارسین:

(آ) پیشگری نه فییه، وهک (آوردن) که له (ا) و (وردن) به واتای بردن پیک هاتووه و دهبیته پیچه وانهی (بردن) که دهبیته (نه بردن - هیئان).

(ا - نه) نه میشیان بۆ نه فییه، وهک (آمرداد) که (بی مردن) رادهگه یه نیت.

(آپ) به واتای دوورخسته وه، وهک (آپگندن و افگندن - پ بۆته ف -).

(ام) به واتای (این) وهک (امشب، امروز).

(آن) بۆ نه فییه وهک (آنوشه - بی مهرگ).

(آندر) که له پیش کاره وه دیت، وهک (اندر امد، اندر افتادند).

(ب) که حرفی توکیده بۆ کار، وهک (برو، بزن، برفت، بزد...).

(ب) که دیته سهر ناو و دهیکا به ئاوه ئناو وهک (بخرد، بهوش) که ته خفیف کراوی (با) یه به واتای (باخرد، باهوش)؛

(با) پیشگری وهسفه، وهک (باخرد، باوجدان، با ادب).

(باز) دیته سهر کار وهک (بازگشت، بازدید، بازداشت).

(بر) که بیته سهر کار دهبیته پیشگر وهک (بر گرفت، برافشانند، برنشست).

(بل) پیشگری موباله وهک (بلهوس، بلکانه، بلفضول، بلعجب).

(بی) پیشگری نه فییه وهک (بی کار، بی نام، بی عقل).

(بیرون، برون) که بیته سهر کار دهبیته پیشگر وهک (بیرون رفت، بیرون آورد، برون کرد).

(پ) له بنه رهدتا upa یی ئاو یستایه، له فارسیدا (پ) ماوه ته وهک (پدید، پگاه، پدرود).

(پاد) به واتای (دژ = ضد) وهک (پاد زهر، ضد زهر، پتیاره، پاداش، پاسخ،

پادا فراه).

(پر) وهك (پرستیدن، پرداختن، پراگندن).

(پی) وهك (پیمودن، پیکار).

(خ) به واتای چاك وهك (خجسته).

(در) پیشگری کاره وهك (دریافت، در گذشت، در کشید).

(دژ - دش) به واتای بهد وهك (دشمن، دشخواز، دشوار، دشنام، دژخیم).

(فرا) پیشگری کاره وهك (فراگرفت، فرارسید، فرا آمد).

ههروهك ئەمانهش (فر، فراز، فرو، م - بۆ نهی -، می، ن - بۆ نهفی کار -، نا - بۆ نهفی ناو، وهك نادان، ناشناس -، وا، و، هم، هما).

۲- له باره‌ی ناوگر (میانوند) هوه ده‌لێت (به‌و حه‌رفانه ده‌لێم که ده‌که‌ونه نێوان ناوی ئاوێته):

(ā) ئەم ناوگره به (۹) جۆر باس ده‌کات.

۱- (ā) بۆ دوعا وهك (خدا اورا بینا کناد - مریزاد، مباد).

له لیژنه‌وه تێبینی: لیژهدا بوو به‌ناوگری کار نه‌ک ناوی ئاوێته.

۲- (ā) بۆ اشتمال، بۆ تکرار، بۆ حال، بۆ تلۆن، بۆ عطف، بۆ زیاده دیت [وهك سبکار که له سبکره‌وه هاتووه]، بۆ به‌رای.

۳- (به) سێ جۆری هه‌یه:

أ- (به) بۆ اشتمال.

ب- (به) بۆ تدوام.

ج- (به) بۆ تلۆن.

به دوا ئەمانه‌دا ناو گرهمکانی (تا - سرتاسر -، و - گیرودار -، ی - دانایی -، ی - دانایان).

۳- له باره‌ی پاشگره‌وه: له لاپه‌ره (۲۳۳) هوه تا لاپه‌ره (۲۹۶) له‌سه‌ری ده‌روات، لیژهدا زۆر به‌کورتی ناوه‌پۆکی ئەو لاپه‌رانه باس ده‌که‌ین.

له ته‌عریفی پاشگردا ده‌لێت: له‌فزیکه له دوا وشه‌وه دیت تا‌کو مه‌عنایێکی تازه

پٽڪ بهيٽيت.

ئمانهش به پاشگري جوڙاوجور دادهنٽ:

(i) ههڙده جوڙي بڙ داناه:

(آب، آسا، آڪ، آگين، آل، أم [دوازدهم، بيستم]، ان، امين [شانزدهمين، بيستمين]، آن (چوار جوڙي باس دهكات)، اندر، انده، آنه، او [بڙ مبالغه و هي قسهی بازارپيه]، آور، اومند، اويه، ايزه، دين، اينه، بار).

به دوا ئمانهدا باسي ۷۰ پاشگري تريس دهكات كه ليڙنه به پٽويستي نهدي، ههمويان بيٽيته ناو باسهكهيهوه، هر كاتيكيش له ليڪڙلينهوهي خويدا كاري پٽيان بوو، دهگريٽهوه سهريان.

يازدههم - له كٽيبي

AN ENGLISH GRAMMAR BOOK

BY

Evan C. Penglis

له لاپره (۳۶۵) له بارهی پاشگر و پيشگرهوه ئمه دهلت:

پيشگر ئامرازى، وها وشهيهكه لهپيش قدهوه STEM ديت، وهك: unhappy, af-
terthought

پاشگر ئامرازىكه دمخريته دواي قدهوه بڙ گورپني دهوري وشه، وهك ئوهي
ئاوهلناوي foolish دهبتته ناوي مهعنهوي، دهكريته foolishness

به دوا ئمهدها دهلت بهشي زوري پيشگر و پاشگري زماني ئينگليزي يا له
لاتيني يا له يونانيهوه هاتون، له باسي پاشگريشدا هرجاره به پٽي ئهسلي
پاشگرهكه، كه له ئينگليزي، وها يوناني، وها لاتيني وهرگيرابيت، بهكارهيناني
لهگهڻ (ناو، ناوي مهعنهوي، ئاوهلناو، ئاوهلكار، كار) نمونهيان بڙ هاتووتهوه.

ليڙنه دواي ئم نمايشته هاته سهر ليڪڙلينهوهي خوي. له ئاكامي ليكدانهوه و
سهرنجگرتن و بهراوردكرندا، ليڙنه هاته سهر ئو باوهريه، كهوا دهبيت سهرلهبهري
باسهكه به پٽي ئم خستهيهي خوارهوه لتي بگولريتهوه:

۱- ئامراز جيهه؟

۲- گيرهك Affix جيهه؟

آ- پیشگر Prefix چیه؟

ب- پاشگر Suffix چیه؟

ج- ناوگر Infix چیه ئایا له کوردیدا هیه یان نییه؟

۳- نیشانه چیه؟

ئەم بۆچوونە ی لێژنە، وا داخواری دەکات، کەوا له پیشەوه له (وشە) بکۆلێتەوه له پروی (واتا) و (سەر بە خۆیی) یەوه. چونکە له بەراوردکرنی ئەو بەشە ناخاوتنانە ی لێژە بە پیشەوه لێژنە له باسەکانیان بووئەوه، هەر وه ها ئەو وشانە ی له نمایشتی ئامرازەکان هاتنە بەرچاو دیاردەیهکی زۆر ئاشکرای بوونی سەر بە خۆ و نەبوونی سەر بە خۆ له گەڵ واتای تەواو و واتای ناتەواو له تێکرای ئەو بەشە و ئەو وشانە دا بەدی دەکریت.

لهم پیشەکییهوه دەر دهکهوێت که دهشی له سهرهتاوه وشه بکریت به دوو جوړهوه:

۱- وشە ی سەر بە خۆ

۲- وشە ی بە ستر او.

وشەى سەربەخۆ و وشەى بەستراو

ليژنه زۆر بە وردى و دريژى لەو بيروپاينەى كۆلييهوه، كه تا ئىستا نووسەرانى كورد و زانايانى پيژماني غەيرى كوردى لە بارەى دابەشبوونی وشە بۆ سەربەخۆ و بەستراو، وەيا تەواو و ناتەواو دەريان بپيوە بۆ ئەو بە روونی بگاتە قەناعەتى تەواو لەو هەدا ئاخۆ وشەى كوردى چ جۆرە دابەشكردنێك و بەپێى كام بۆچوون ئەم دابەشكردنە هەڵدەگرێت؛ ئەندامانى ليژنه هەريەكە پيشنيازی ئەو بيروپاينەيان دەکرد، كه بەلايانەو لەگەڵ سروشتى پيژماني كوردیدا دەگونجێن. بەدەم موناقلەشەو دەستبژارێكى كه مومكين بێت لەم بيروپاينە كرا، لە ئەنجامى بەراوردكردن و نمايشتى سەرلەبەرى بيروپاينە نووسەران و بيروپاينە ئەندامانى ليژنه بپيار درا كه وا لە هەر شتێكدا قەناعەت پەيدا بوو، بيروپاينە بارەى ئەو شتەو تەبىت بكريت، لەبەر تيشكى ئەم بپيارەدا ليژنه ئەم دەستوورانەى خوارەوێ هەلپێنجا:

يەكەم - وشەى سەربەخۆ (تەواو) چييه؟

وشەى سەربەخۆ ئەو بەشە ئاخوازنەى كه وا بە تەنيا بى ئەو هيج زياديتكى لەلاو پتووە لكابيت، وجودى سەربەخۆ و واتاى تەواوى هەبێت.

بە پێى ئەم تەعريفە كه لە واقيعى راستەقينەى بەشەكانى زمانەو وەرگيراو، ليژنه گەرايەو سەر ئەو بەشانەى ئاخوان كه لە ليكۆلينەوكانى ليترە بەپيشەو هەدا ليتيان دواوو و وا لە خوارەو خزانەو بەرچاو:

۱- ناو.

۲- راناو.

۳- ئاوەلناو.

۴- كار (چاوگ).

۵- ئاوەلكار.

۶- ئامرازی پریپۆزیشن.

۷- ئامرازی عەتف.

۸- ئامرازی نیدا.

پێنج بەشەکی سەرەتا، (۱ - ناو ۲- راناو ۳- ئاوەلناو ۴- کار ۵- ئاوەلکار)
بەر تەعریفی (وشەى سەر بەخۆ) دەکەون.

لیژنە ئەو بیروپایانەى که لەلایەن زمانزانانەوه دەر بارەى وشەى (بەستراو)
وتراون، بەسەر کەردەوه، ئەندامانىش هەریەکیان بۆچوونی خۆى لە بارەى
سەرلەبەرى باسەکەوه دەر بپرى، لە ئەنجامدا لیژنە ئەم بیروپایانەى خوارەوهى
پەسەند کرد که بکریت بە دەستوورى پێزمانى کوردی لەم باسەدا.

دووهم - وشەى بەستراو (ناتەواو) چییە؟

وشەىیکە که واتای سەر بەخۆى نییە، یا بوونی سەر بەخۆى نییە، یا واتا و بوونی
سەر بەخۆى نییە.

ئەم تەعریفە وەر امی تێبینى لێره بەپێشەوه دەداتەوه، که باسى (استثناء)ى ناو
وشەکانى بەشى (وشەى سەر بەخۆ)ى کرد، بەوهدا که وشەى وەک راناوی لکاو (م
- مان، ی - یان، ت - تان)، وەیا ئاوەلناوی موبهەم (پیاوی تر، پیاوی دیکە، هەر
پیاوی...) لە بەشى یەکەم (وشەى سەر بەخۆ) دەر دهاوێژریت و بەر بەشى دووهم
(وشەى بەستراو) دەکەویت.

بە سرنجگرتن لە سروشتى ئەو وشانەى که وشەى بەستراون دەر دکهوێت، لە
بنه‌رەتا جوداوازیکی بەرچاو دەیانکات بە دوو بەشەوه:

۱- ئەو وشە بەستراوانەى که لە رستەدا دەور دەبین:

لێره بەپێشەوه لە کاتى لیکۆلینەوه لە بەشەکانى ئاخوتن دەرکەوت، که ئامرازی
پریپۆزیشن و ئامرازی عەتف و ئامرازی (نیدا و تەعەجوب) لەوانەن که لە رستەدا
دەور دەبین نەک لەگەڵ تاکە وشەدا، وەک:

لە ئێرمه‌وه تا که‌رکووک ۲۵۰ کیلۆمەتره‌یه‌.

منیش لەگەڵ تۆدا دێم.

وای له دهست جهوری زهمانه.

لهمهوه دهردهکهویت زاراوهی «ئامراز» بۆ ئهو سۆ بهشه ئاخاوتنه دهست دهوات، که له رستهدا دهوور دهبینن و تیکهڵ به تهکوینی وشه نابن.

۲- ئهو وشه بهستراوانهیی که لهگهڵ وشهییکی تردا دهوور دهبینن:
لیتره‌دا دوو تییینی دیته پیشه‌وه:

تییینی یه‌که‌م:

که ده‌لټین (له‌گه‌ڵ وشه‌ییکی تر) مومکینه ئهم وشه‌یه، یا وشه‌ییکی (سه‌ربه‌خۆ) بیت، وه‌یاخوت وشه‌ییکی (به‌ستراو) بیت.
۱- نموونه‌ی وشه‌ی سه‌ربه‌خۆ له‌گه‌ڵ به‌ستراو:

باخه‌وان، به‌هره‌وهر، ده‌سته‌ک، هه‌لفرین، ترساندن، بۆ پاره، وه‌رگرتن.
له‌م نموونه‌دا وشه‌کانی (باخ، به‌هره، ده‌ست، فرین، ترس، پاره، گرتن) وشه‌ی سه‌ربه‌خۆن.

۲- نموونه‌ی وشه‌ی به‌ستراو له‌گه‌ڵ به‌ستراو:

لینهر، نه‌خۆر، تیبهر، بکوژ، هه‌لته‌ک، تیکه‌ڵ، پیکه‌ڵ، تیکرا، تیکدا، پیکرا، فیکرا.

له‌م نموونه‌دا وشه‌ییکی وه‌ک (نه‌خۆر) هه‌ردوو که‌رتی (نه) و (خۆر) وشه‌ی به‌ستراون، هه‌روه‌هاش:

لئ - نه‌ر.

تئ - په‌ر.

ب - کوژ.

هه‌ڵ - ته‌ک.

تئ - که‌ڵ (تئ - ک - هه‌ڵ).

پئ - که‌ڵ (پئ - ک - هه‌ڵ).

تیک - را (تئ - ک - را).

تیک - دا (تئ - ک - دا).

پٽڪ - را (پي - ك - را).

ڦٽڪ - را (ڦي - ك - را).

تٽيڻيڻي ڏووهه:

هاتني وشه ي بهستراو (له گهل وشه پٽڪي ترڊا) ٺه وڻش ڏوو جوڙي ههيه:

۱- وشه بهستراوهڪه له گهل ٺهوهڪه ي ترڊا وشه پٽڪي نوڙي پٽڪ ڏيٺيٺ، واته دهبيٽه بهشيڪي پٽڪ هيٺنري وشه نوڙيهڪه. ٻو نمونه:

پاره دار (پاره - دار).

ملوانڪه (مل - وانڪه).

راوهستان (را - وهستان).

تٽوهرهاتن (تٽي - وهر - هاتن).

داهيٺانهوه (دا - هيٺان - وهه).

پٽيهسته (پٽي - بهست - هه).

بهريزي (بهريز - ابي).

ڪيڙوله (ڪيڙ - وله).

۲- لهه جوڙه بهيهڪه وهه هاتنه دا وشه بهستراوهڪه تيگهل به تهكويني وشهڪه ي تر نايٽ. به نمونه:

پياوهڪه (پياو - هڪه).

مندالان (مندال - ان).

كهويڪ (كهو - يڪ).

ٺهه داره (دار - هه).

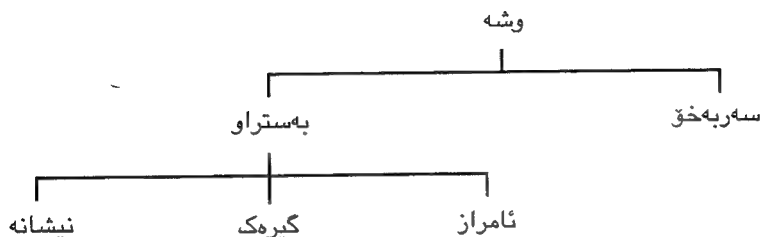
ٺهه ڏيهه (ڏي - ي - هه).

ڪيڙهڪان (ڪيڙ - هڪ - ان).

ليڙنه ٻو ٺهه بهشه بهستراوهي كه دهبيٽه بهشيڪي وشه نوڙيهڪه زاراهي (گيرهڪ) ي پهسهند ڪرد وهڪ وشهڪاني: بهرخهوان، تي هه لڪيشان، پاره دار..

ٻو ٺهه بهشه بهستراوهش كه تيگهل به تهكويني وشه نايٽ ليڙنه زاراهي (نيشانه) ي پهسهند ڪرد وهڪ وشهڪاني پياوهڪه (هڪه)، ڪچان (ان)، پياويڪ (يڪ)..

لەم دابەشکردنەدا نەخشەی خوارەووە بۆ وشەی کوردی پێک دێت:

لیژنە ئەم تەعریفەی خوارەووەی بۆ (ئامراز) پەسەند کرد:

ئامراز ئەو وشە بەستراوەیە کە لە رستەدا دەور دەبینیت.

لە لێکۆڵینەوەکانی لەمەوبەر لیژنە لە ئامرازەکان دواوە و لێیان بوووتەو، لەبەر ئەمە پێویست نەماوە جاریکی تر پێیاندا بێتەو.

لێرە بەدواوە لیژنە خەریکی لێکۆڵینەوە لە (گیرەک) و (نیشانە) دەبێت.

یەكەم - گیرەک

بەپێی ئەو شیکردنەوێیە کە زاراوەی (گیرەک) ی لێ وەرگیرا دەتوانین ئەم تەعریفەی بۆ دابنێن:

گیرەک ئەو وشە بەستراوەیە کە لەگەڵ وشەییکی تر، سەربەخۆ بێ یابەستراو، وشەییکی نوێ پێک دەهێنن، هەر یەکیکیشیان دەبێتە پێک هێنەری وشە تازەکە.

بە ئێستێقرا دەرەکەوێت لە زمانی کوردیدا دوو جۆرە گیرەک هەیە:

۱- ئەو گیرەکە ی لە پێشی وشەو دەیت.

۲- ئەو گیرەکە ی لە دوا ی وشەو دەیت.

[روونکردنەو:

ئەم بیروپارێی لیژنە لە ڕۆژی ۵ - ۵ - ۱۹۷۶دا نووسراوە. تا ئەو

دەمە من بە تەواوی نەگەیشتبووومە قەناعەت بە هەبوون و نەبوونی

(ناوگر) لە وشەی کوردیدا. نووسەران دەیانگوت لە کوردیدا (ناوگر)

پهیدا نییه، به لām من به درێژایی کات له گوماندا بووم ناوئاوه ییکیش
ئیشارهم دهکرد بۆ ئیحتیمالی هه‌بوونی ناوگر له کوردیدا بۆ ئه‌وه‌ی
ئهو ئیحتیماله بکه‌م به بریارێکی یه‌کجاری.

له‌و چهند مانگه‌ی دوایدا، به‌ده‌م وردبوونه‌وه‌ی به‌زیاده‌وه له باسی
ناوگر، کۆمه‌لێک وشه‌م دۆزیه‌وه له فهره‌هنگی کوردی که هه‌ندیکیان
ده‌مه‌ته‌قه هه‌لده‌گرێ له‌باره‌ی بوون و نه‌بوونی ناوگر تێیاندا،
هه‌ندیکیشیان به‌ جوێرێک ئاشکرایه ناوگریان تێدايه که رێی هیچ
ده‌مه‌ته‌قه و نه‌سه‌لماندن نه‌ده‌ن. هه‌لبه‌ت به‌ دۆزینه‌وه‌ی ئهو وشانه لێم
روون بوو دیاره‌ی (ناوگر) له زمانی کوردیدا راستییکی له گومان
به‌ده‌ره وه‌ک هه‌ر راستییکی تری پێزمانی کوردی.

له کتێبۆلکه‌ی (چهند هه‌شارگه‌ییکی پێزمانی کوردی) دا ئه‌م راستیه‌م
خسته ریزی باسه‌کانی ناو ئهو کتێبۆلکه‌وه و به‌شێوه‌ییکی دوايه‌کی
رای خۆم ده‌ربهری له‌باره‌ی هه‌بوونی (ناوگر) له وشه‌ی کوردیدا، لێره‌دا
چهند وشه‌ییکی ئه‌وتۆ به‌ نمونه ده‌هێنمه‌وه که هیچ گومانێک نه‌بێت
له‌ بوونی ناوگر تێیاندا:

١- بوردن کارێکی تێ نه‌په‌ره و به‌هۆی پرپۆزیشه‌وه
ده‌بێته تێپه‌ر وه‌ک که ده‌لێی (له دارا بوردم).
بواردن کارێکی تێپه‌ری راستینه‌یه به‌هۆی هاتنی (ا)
بۆ ناو وشه‌ی (بوردن) په‌یدا بووه. دیاره (ا)
لێره‌دا ناوگره.

٢- بزوتن ئه‌میش تێ نه‌په‌ره به‌ واتای (جولانه‌وه).
بزاوتن تێپه‌ره به‌هۆی ناوگری (ا)، به‌واتای
(جولاندنه‌وه - بزواندن).

٣- پشکووتن به‌هۆی ناوگری (ا) بووه به‌ تێپه‌ر. رێژه‌ی
پشکاوتن ئاینده‌ی (ده‌پشکیوێ) یه، هه‌ر له‌مه‌وه وشه‌ی
(باپشکیوه) په‌یدا بووه.

۴- بریشکه ئەم (ئ)ەى ناو وشەكە لە لاوه هاتووە وەك ناوگر: لە وشەى (برژان، برژاندن) دا هیچ دەنگىك لە نىوان دوو دەنگى (ر، ژ) دا نىيە تاكو بلىين ئەويان بووئە (ئ) لە وشەى (بريشكه) دا.

۵- لامىژى

گويزەمىژ دوو وشەن لە دەفتەرىكى بابەتى فۆلكورى، لە ريكخستن و كوكردنهوهى (رەئووف ئالانى و محەمەد عەبدولكەرىم بەرزنجى) بۆ كۆر هاتووە..

شەرحى وشەكان لە كتيبۆلكەى (حەشارگە..) دا نووسراوە: لىرەدا ئەوەندە دەلىم كە ئەم (ئ)ەى ناو وشەى (مىژ) لە لاوه هاتووە وەك ناوگر چونكە دەزانين لە وشەى (مشتن - مژين) هیچ دەنگىكى (ئ) لە نىوان (م، ژ - م، ش) دا پەيدا نىيە.

۶- قرژ لە وشەى (قرژ) هە هاتووە بەهۆى ناوگرى (ر).

۷- گرنج لە وشەى (گنج) هە هاتووە، ئەويش بەهۆى ناوگرى (ر).

۸- ژماردن لە وشەى (ژمارن) هە بووئە تىپەر بەهۆى هاتنى ناوگرى (ا) بۆ نىوان دوو دەنگى (م، ر). وشەى (شاردنهوه) ش وەك ئەم لە (شارنهوه) هە هاتووە بەهۆى ناوگرى (ا).

۹- شەبەق لە وشەى (شەق) هە هاتووە بەهۆى ناوگرى (ب، بە) هە.

پىويسى نابينم بە نمونەى تر، بىگومان بەدواداگەران لە هەموو زمانەكەدا لىستەىكى درىژمان لەم جۆرە وشانە بۆ دەدۆزىتەوه.

لەمەوه رادەگەيەنم من لەگەڵ ئەو باوەرپەرەسەندوویدا نىم كە دەلى ناوگر لە زمانى كوردیدا پەيدا نابىت. لىرە بەدواوه، بەدرىژايى باسى پيشگر و پاشگر كە لەم لىكۆلىنەوه رىزمانىيەى لىژنەدا كراوه، دەبى

ئەو تى بخوئندريتەو ەكە وا من باوەرم ەهە بە بوونی ناوگر لە
كوردیدا.

دەمراستی لیژنە
مەسعوود محەمەد

هەتا ئیستا لەلایەن نووسەرانی کوردەو بە ئێم دوو تەرزه گیرەكە ئێم زاراوانە
بەكار هێنراون:

- ١- بۆ زیادیی پیش وشە زاراوەکانی (پیشگر، پیشبەند، پیشپرتک) بەکار هاتووە.
 - ٢- بۆ زیادیی دواى وشە زاراوەکانی (پاشگر، پاشبەند، پاشپرتک) بەکار هاتووە.
- لیژنە وای پەسەند کرد دوو زاراوەی (پیشگر، پاشگر) بەکار بهێنیت، لە
لیستەى چوارەمى زاراوەکانى کۆریشدا دوو وشەى (پیشگر، پاشگر) بۆ (سابقه،
لاحقه) پیشنیاز کراوە، هەروەهاش زاراوەى (گیرەك) بە واتای (لاصقه) لە هەمان
سەرچاوەدا بەکار هاتووە.

هەرچەند تا ئیستا ئیستیقراى تەواو لە زمانى کوردیدا نەکراوە لە بارەى بوون
و نەبوونی ئەو بەشەى كە لە زاراوەى زمانەکانى رۆژاوادا پێى دەلێن Infix و لە
كوردیدا بە واتای (ناوگر) دیت، لەكەڵ ئەمەشدا، لیژنە بە هۆى بەرچاوەبوونی
ئەو زیادییەى كە دەجێتە نێوان پیتەکانى وشەو لە سەرەتاوە بریارى دا جارى
خۆى خەرىك نەكات بە گەران لە دوا ئەو زیادییانەو. لەبەر ئەمە لیژنە لە بارى
ئىستاكەیدا وای دانا (ناوگر) وەك بەشێكى بەرچاوە و حیساب بۆکراوە لە زمانى
كوردیدا نییه. بەهەمەحال لە كۆتایی ئێم باسەى (پیشگر، پاشگر) دا لیژنە
جاریكى تریش دەگەریتەو سەرى.

لە دواى ئێم چاوە پێداگێترانەدا لیژنە كەوتە سەر لێكۆڵینهوێ تاییبەتى خۆى لە
بارەى پیشگر و پاشگرەو:

١- پیشگر:

لیژنە ئێم تەعریفەى خوارەوێ بۆ (پیشگر) پەسەند کرد، ئەویش بەندە بەو
تەعریفەو كە لە سەرەتاوە بۆ (گیرەك) دانرا:

پیشگر ئەو گیرەکیه که به پیشه‌وهی وشه‌وه ده‌لکیت.

[روونکردنه‌وه:

واده‌زانم باشتەر ئەوه‌یه بگوتری (ئەو گیرەکیه که له پیشه‌وهی وشه‌وه دیت). چونکه که گوترا (به پیشه‌وهی وشه‌وه ده‌لکیت) له‌وانه‌یه ته‌عریفه‌که هەر ئەو پیشگره بگریته‌وه که وا راسته‌وخۆ و بی‌نیوان له پیشه‌وهی وشه‌وه ده‌بیت. به‌نموونه‌ی روونکردنه‌وه ده‌لیم له وشه‌ی (تی هه‌لکشین) دا ته‌نیا پیشگری (هه‌ل) به پیشه‌وهی وشه‌که‌وه لکاوه، پیشگری (تی) لیتی دووره، هه‌روه‌هاش هه‌موو پیشگریکی تری وهک (تی) له وشه‌ی تردا که دوو پیشگر یا پتری له پیشه‌وه هاتوه، وهک (پیدا هه‌لگوتن، تیرا رویشتن، تیرا دیتن، لی وه‌رگرتنه‌وه، پی لی هه‌لبرین...). ئەم گرفته له پیشنیازه‌که‌ی من په‌یدا نییه چونکه که گوترا (له پیشه‌وهی وشه‌وه بیت) هه‌موو گیره‌که‌کانی پیش وشه ده‌گریته‌وه، چ ئەوه‌ی پتوه‌ی لکابیت و چ ئەوه‌ی لیتی دا‌برابیت، ته‌نانه‌ت ئەم ته‌عریفه به‌هاتنی راناوی لکاویش له پیشه‌وهی وشه‌وه په‌کی ناکه‌وئ وهک که بلّی (هه‌لیان ده‌گرم، پتیاندا تی ده‌په‌رم، تییان وه‌رده‌پتچم) چونکه ته‌عریفه‌که لکانی پیشگری به پیشه‌وهی وشه‌وه نه‌کردوه به‌مه‌رج. پتی ناوئ من بلّیم، له خۆوه دیاره به‌پتی هه‌ردوو ته‌عریف ته‌نیا ئەو وشانه ده‌بنه پیشگر که به‌ر واتای (گیره‌ک) ده‌که‌ون، له‌به‌ر ئەمه‌ لا‌بردنی مه‌رجی (پتوه‌لکان) له ته‌عریفه‌که ری نادات به‌وه‌ی هه‌موو وشه‌ییکی که له پیشه‌وهی وشه‌ییکی تره‌وه دین ببن به (پیشگر).

ده‌م‌راستی لیژنه

به‌دوا ئەم ته‌عریفه‌دا، لیژنه که‌وته سه‌ر کۆمه‌ل‌کردنی ئەو وشانه‌ی که له‌لایه‌ن نووسه‌رانی کورده‌وه به (پیشگر) دانراون:

(ئه «ده»، ب، تی، تیک، تیکدا، تیکرا، تیکه‌وه، تیه‌وه، تیدا، پی، پتوه، پیدا، پتیرا، پیکدا، پیکه‌وه، پیکرا، لی، لیوه، لیکرا، لیکه‌وه، هه‌ل، ده‌ر، رۆ، سه‌ر، وه‌ر، ناو،

ناف، دا، را، ری، بهر، پیش، کن، بن، لا، قہ «وہ»، قی، قیّک، ژئی [ژئی ستاندن]،
 پہف [پہفگرتن]، وی (ویرا)، ژہف، لہف، پہف، تہف، سہرپا، بہرپا، ناقرپا، رمخرا،
 پیشرا، دژ (دوش)، ہاو [ہاورپی]۔

ئەم پيشگرانە لە چەند روويەكەوه لايان دەكوڵريتهوه:

۱- له رووی قۆرمهوه:

بیٹسگر له رووی فورمه وه ده کړی به دوو به شه وه:

آ- ساده.

ب۔ فاسادہ۔

ليژنه له م به شه ليكولينه وهيهي سهر به وشه (سهر به خو و به ستر او) دا چه ند لاپره ي دوايي بلاو كرده وه به نمونه ي جوړي بوچوون و شيوازي بير كړنه وه ي خو ي له باره ي باسه كه وه كه وا، ئاشكرايه، بوچوون و بير كړنه وه يكي نوښه و بو يه كه م جار له رېزمانې كورديدا سنووري نتيوان (ئامراز، گيره ك، نيشانه) روون ده كاته وه. وا په سهند كرا ئه م باسه به جوړيكي سهر به خو بلاو بكريته وه، واته، له شيو ه ي به شي دوو ه م ي ليكولينه وه كاني ليژنه: ئيستا تهنيا به شي يه كه م ي ليكولينه وه كاني بلاو ده بيته وه كه بريتيه له سهره باسه كاني هشت به شه زور باس كراو و ناسراو ه ك ي ئاخو تن كه هر خو يانن جوړي (وشه ي سهر به خو و ئامراز) پټك ده ه ي تن. ليژنه هيواداره له داهاتوودا باسي (وشه ي به ستر او) به ئه نجام بگه يه نيت، به دوا ئه ويشدا له باسه زور گرنگه ك ي (Syntax) بكوليت ه وه كه ناوهر و ك و كاكلي ه موو توژينه وه يكي رېزمانې به رده كه و يت.

لیژنه‌ی (پێژمان و زانسته‌کانی) لهم به‌ره‌مه‌یدا، که دیاریتکی کۆری زانیاری کۆرده بۆ رۆشن‌بیری کۆردی، گه‌لله‌ی چالاکیی چه‌ند ساله‌ی خۆی به‌ ته‌وا‌زوعه‌وه ده‌خاته به‌ر نیگای ره‌خنه‌ و نر‌خاندنی زمانزانی کۆرد و کۆردی.

١٩٧٦ - ١٢ - ١٨ بغداد

لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی

کۆری زانیاری کورد

پښت

5	روونکړنه وهیکي پټویست
11	به شه کانی ناخاوتن
11	۱- ناو
25	۲- راناو - ضمير
66	۳- ناوه لاناو (الصفة)
80	۴- کار (فعل)
112	کاری کارادیار و کاری کارابزر
222	۵- چاوگ
236	۶- ناوه لکار
254	۷- پریپوزیشن
273	۸- نامراز (عطف - Conjunction)
347	روونکړنه وهیکي پټویست
349	۹- نامرازی (تعجب)
388	وښه ی سهر به خو و وښه ی به ستر او
392	یه که م - گیره ک
395	۱- پښتگر

